

पंचकल्याण रात्रि

२००३/२/१०। मा. व. न. स. को.

अर्थात् तृतीयोद्धार भट्टको ॥ मो. १। मा. ० ॥

रामेश्वर भट्टराई ३धारा पाकशाला ॥

-X-

अथ

सटीकामरकोशस्य

प्रथमं काण्डम्.

यस्य ज्ञानदयासिंधोरगाधस्यानघा गुणाः ॥

सेव्यतामक्षयो धीराः स श्रिये चामृताय च ॥ १ ॥

समाहृत्यान्यतंत्राणि संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः ॥

संपूर्णमुच्यते वर्गेर्नामलिङ्गानुशासनम् ॥ २ ॥

प्रायशो रूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित् ॥

स्त्रीपुंनपुंसकं ज्ञेयं तद्विशेषविधेः कचित् ॥ ३ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ वंदे तं परमानंदं वामार्धेनोमया युतम् ॥ रज्जौ भुजंगवच्चत्र
निवरीवृत्यते जगत् ॥ इह खलु श्रीमदमरसिंहश्चिकीर्षितस्य नामलिङ्गानुशासनस्य
निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं कृतं मंगलं ग्रंथादौ शिष्यशिक्षार्थं निबध्नाति । यद्व्येति । भो धीराः
अगाधस्यातिगंभीरस्य ज्ञानकरुणयोः समुद्रस्य यस्य अनघानिर्मला गुणाः क्षांत्यादयः
सन्ति सो ऽक्षयः श्रिये संपत्तये अमृताय मोक्षार्थं च भवद्भिः सेव्यतामाराध्यताम् ॥ १ ॥
चिकीर्षितं प्रतिजानीते । समाहृत्येति । अन्येषां तंत्राणि शास्त्रांतराणि “नामलिङ्गानु-
शासनानि” समाहृत्य एकत्र कृत्वा संक्षिप्तैः अल्पविस्तरबह्वर्थैः प्रतिसंस्कृतैः प्रति-
पदं प्रकृतिप्रत्ययविचारेण कृतसंस्कारैः वर्गैः सजातीयसमूहैः संपूर्णं सांगोपांगं नाम्नां
स्वरित्यादीनां लिङ्गानां च स्त्रीपुंनपुंसकारूपाणां अनुशासनं व्युत्पादकं शास्त्रमुच्यते
मयेति शेषः ॥ २ ॥ अथ वक्ष्यमाणशास्त्रस्य तावत्परिभाषामाह त्रिभिः श्लोकैः ।
प्रायश इति । अत्र प्रायशः बाहुल्येन रूपभेदेन आकारविशेषेण स्त्रीपुंनपुंसकं ज्ञेयम् ।
लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा । पिनाको ऽजगवं धनुः । तथा कुत्रचित्साहचर्याच्छ-
ान्निध्यालिङ्गं ज्ञेयम् । यथा । अश्वयुगश्चिनी । ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः । विविदि-
॥ अत्र संदिग्धानि अश्वयुगब्रह्मविंशति अश्विन्यात्मभूविष्णुपदसाहचर्यात्स्त्री-

भेदाख्यानाय न द्वंद्वो नैकशेषो न संकरः ॥
कृतो ऽत्र भिन्नलिंगानामनुक्तानां क्रमादृते ॥ ४ ॥
त्रिलिङ्गां त्रिष्विति पदं मिथुने तु द्वयोरिति ॥
निषिद्धलिंगं शेषार्थं त्वंताथादि न पूर्वभाक् ॥ ५ ॥

स्वरव्ययं स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशालयाः ॥
सुरलोको द्योदिवौ द्वे स्त्रियां क्लीबे त्रिविष्टपम् ॥ ६ ॥

पुनपुंसकलिंगानि । तथा क्वचित् तद्विशेषविधेः लिंगविशेषोक्तेः । यथा । भेरी
दुंदुभिः पुमान् । क्लीबे त्रिविष्टपम् ॥ ३ ॥ भेदेति । अत्रास्मिन् ग्रंथे ऽनुक्तानां
व्युत्पादितानां भिन्नलिंगानामसमानलिंगानां नाम्नां भेदाख्यानाय लिंगभेदं समाख्यातुं
द्वंद्वो न कृतः । यथा । कुलिशं भिदुरं पविः । न तु कुलिशभिदुरपवय इति । तथै-
कशेषोऽपि न कृतः । शिष्यमाणलिंगस्यैव प्रतीतेः । यथा । नभः खं श्रावणो नभाः ।
न तु खश्रावणौ तु नभसी इति । तथा क्रमादृते क्रमं विना संकरो ऽपि भिन्नलिंगानां
मिश्रीभावो ऽपि न कृतः । साहचर्येण लिंगनिश्चयाभावप्रसंगात् । किं तु स्त्रीपुनपुंस-
कानि क्रमेण पठितानि । यथा । स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नृतिः । न तु स्तुतिः स्तोत्रं स्तवो
नृतिरिति । अत्र प्रायशो रूपभेदेनेत्याद्युत्तरीत्या येषां लिंगं व्युत्पादितं तेषां तु भिन्न-
लिंगानामपि स्थलांतरे द्वन्द्वादयः कृताः । यथा । अप्सरोयक्षरक्षोगंधर्वकिन्नराः ।
मोतापितरौ पितरौ ॥ ४ ॥ त्रिलिङ्ग्यामिति । त्रिलिङ्गां लिंगत्रयसमाहारे त्रिष्विति
पदमुक्तं । यथा । त्रिषु स्कुलिङ्गो ऽग्निकणः । स्कुलिङ्गशब्दो लिंगत्रये ऽपि वर्तत इत्यर्थः ।
तथा मिथुने स्त्रीपुंसयोर्द्वयोरिति पदम् । यथा । वन्हेर्द्वयोर्ज्वालकीलौ । तथा निषिद्ध-
लिंगं शेषार्थं । यत्र लिंगं निषिद्धं तत्र तदवशिष्टं लिंगं ज्ञेयम् । यथा । व्योमयानं विमानो
ऽस्त्रीत्यत्र स्त्रीलिंगे निषिद्धे विमानस्य पुनपुंसकविधिः । तथा तुशब्दः अंतो यस्य
तत्त्वं । अथशब्दः आदिष्यस्य तदथादि । इदं द्वयं पूर्वभाक् न भवति पूर्वेण न सं-
वध्यते । यथा । पुलोमजा शचीन्द्राणी नगरी त्वमरावतीत्यत्र नगरीति त्वंतं पदमिन्द्राण्या
न संवध्यते किं त्वमरावत्या संबद्धं । तथा । नित्यानवरताजस्रमप्यथाति
इत्यथादि पदं न पूर्वभाक् । किं तु भरस्य पर्यायः ॥ ४ ॥ स्वरिति । र
नाकः । न कं सुखं अकं दुःखं तत् न विद्यते यस्मिन् । न भ्रेति प्रकृतिभावाच्च

अमरा निर्जरा देवास्त्रिदशा विबुधाः सुराः ॥

सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिदिवेशा दिवौकसः ॥ ७ ॥

आदितेया दिविषदो लेखा अदितिनंदनाः ॥

आदित्या ऋभवो ऽस्वप्ना अमर्त्या अमृतांधसः ॥ ८ ॥

बर्हिर्मुखाः क्रतुभुजो गीर्वाणा दानवारयः ॥

वृंदारका दैवतानि पुंसि वा देवताः स्त्रियाम् ॥ ९ ॥

आदित्यविश्ववसवस्तुषिताभास्वरानिलाः ॥

महाराजिकसाध्याश्च रुद्राश्च गणदेवताः ॥ १० ॥

त्रिदिवः त्रिदशालयः सुरलोकः द्यौः द्यौः त्रिविष्टपम् । इति नव नामानि स्वर्गस्य ।
तत्र स्वरित्यव्ययं स्वरादिनिपातमव्ययमिति सूत्रात् । लिंगसंख्याकारकाभाववदि-
त्यर्थः । द्यौर्दिवौ द्वे स्त्रीलिङ्गे । द्यौर्गोविदाद्यः । द्यौः दिवौ दिवः द्युभ्यामित्याद्यपरः ।
त्रिविष्टपं ह्रीवे नपुंसके एव । त्रिदशालयादयः सुरसदनादिशब्दोपलक्षकाः ।
एवमुत्तरत्रापि अर्थसाम्येन पर्यायांतराणि स्वयमूह्यानि । स्त्रियौ ह्रीवे इत्यपि
पाठः ॥ ६ ॥ अमराः निर्जराः देवाः त्रिदशाः विबुधाः सुराः सुपर्वाणः सुमनसः
त्रिदिवेशाः दिवौकसः “दिवौकसः” ॥ ७ ॥ आदितेयाः दिविषदः लेखाः अदि-
तिनंदनाः आदित्याः ऋभवः अस्वप्नाः अमर्त्याः अमृतांधसः ॥ ८ ॥ बर्हिर्मुखाः ।
बर्हिरग्निः मुखं येषाम् । क्रतुभुजः गीर्वाणाः “गीर्वाणाः” दानवारयः वृंदारकाः
दैवतानि देवताः । इति षड्विंशति नामानि देवानाम् । व्यक्तित्वाहुल्याद्बहुवचनप्रयोगः ।
विकल्पेन दैवतशब्दः पुंसि । यथा दैवत ऽमिदं दैवतोयमिति । देव एव देवता
स्वार्थे तत् ॥ ९ ॥ अथ संवचारेण आह । आदित्येति । आदित्या द्वादश प्रोक्ता
विश्वेदेवा दश स्मृताः । वसवश्चाट संख्याताः षट्त्रिंशत्तुषिता मताः ॥ ११ ॥ आभा-
स्वराश्चतुःषट्त्रिंशताः पंचाशदूनकाः । महाराजिकनामानो द्वे शते विंशतिस्तथा
॥ २ ॥ साध्या द्वादश विख्याता रुद्रा एकादश स्मृताः ॥ आदित्या द्वादश । विश्वे
दैवताः । वसवो ऽष्टौ । तुषिताः षट्त्रिंशत् । आभास्वराः चतुर्षष्टिः । अनिला ए-
कोनविंशतिः । महाराजिकाः विंशत्यनिकर्षोऽन्यं । साध्या द्वादश । रुद्रा एकादश ।
एता गणदेवताः । अत्र तुषिताद्या गणा बौद्धपातंजलादौ द्रष्टव्याः ॥ १० ॥ देवयो-
नीनाह । विद्येति । विद्याधरा जीभूतवाहनादयः । अप्सरसो देवांगनाः । यक्षाः कु-

विद्याधरोऽप्सरयक्षरक्षोगंधर्वकिन्नराः ॥
 पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतो ऽमी देवयोनयः ॥ ११ ॥
 असुरा दैत्यदैतेयदनुजेंद्रारिदानवाः ॥
 शुक्रशिष्या दितिसुताः पूर्वदेवाः सुरद्विषः ॥ १२ ॥
 सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः ॥
 समंतभद्रो भगवान्मारजिल्लोकजिज्जिनः ॥ १३ ॥
 षडभिज्ञो दशबलो ऽद्वयवादी विनायकः ॥
 मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः शाक्यमुनिस्तु यः ॥ १४ ॥
 स शाक्यसिंहः सर्वार्थसिद्धः शौद्धोदनिश्च सः ॥
 गौतमश्चार्कबंधुश्च मायादेवीसुतश्च सः ॥ १५ ॥

बेरादयः । रक्षांसि मायाविनो लंकादिवासिनः । गंधर्वास्तुंबुरुप्रभृतयो देवगायनाः ।
 किन्नरा अश्वादिमुखा नराकृतयः । पिशाचाः पिशिताशा भूतविशेषाः । गुह्यकाः मणि-
 भद्रादयः । “निधिं रक्षन्ति ये रक्षास्ते स्युर्गुह्यकसंज्ञकाः ।” सिद्धाः विश्वावसु-
 प्रभृतयः । भूताः बालप्रहादयो रुद्रानुचरा वा । जातावेकवचनानि । एते देवयोनि-
 संज्ञका इत्यर्थः । विद्याधरोऽप्सर इत्यपि पाठः । भिन्नलिङ्गत्वाद्ग्रे ऽनभिधानादस-
 मास इति रामाश्रम्याम् ॥ ११ ॥ असुराः “आसुराः” दैत्याः दैतेयाः दनुजाः इंद्रारयः
 दानवाः शुक्रशिष्याः दितिसुताः पूर्वदेवाः सुरद्विषः । इति दश नामान्यसुराणाम्
 ॥ १२ ॥ सर्वज्ञः सुगतः बुद्धः धर्मराजः तथागतः । तथा सत्यं गतं ज्ञातं यस्य । समं-
 तभद्रः भगवान् मारजित् लोकजित् जिनः ॥ १३ ॥ षडभिज्ञः दशबलः अद्वयवादी
 विनायकः मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः इत्यष्टादश बुद्धस्य । शाक्यमुनिः ॥ १४ ॥
 शाक्यसिंहः सर्वार्थसिद्धः शौद्धोदनिः गौतमः । गौतमस्य शिष्यः गौतमः । तस्येदमि-
 त्यण् । अर्कबंधुः मायादेवीसुतः । इति सप्त नामानि बुद्धावांतरभेदस्य शाक्यमुनेः ।
 षडभिज्ञः । षट् अभितः ज्ञायमानानि यस्य । दिव्यं चक्षुःश्रोत्रं परिचितज्ञानं पूर्वनिवा-
 सानुस्मृतिः आत्मज्ञानं वियद्रमनंकायव्यूहादिसिद्धिश्चेति । इमानि षट् ज्ञायमानानि
 दश बलानि यस्य दशबलः । दानं शीलं क्षमा वीर्यं ध्यानप्रज्ञाबलानि च । उपायः
 प्रणिधिर्ज्ञानं दश बुद्धबलानि चेति ॥ १५ ॥ ब्रह्मा आत्मभूः सुरज्येष्ठः परमेष्ठी

ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः परमेष्ठी पितामहः ॥
 हिरण्यगर्भो लोकेशः स्वयंभूश्चतुराननः ॥ १६ ॥
 धाता ऽब्जयोनिर्दुहिणो विरिंचिः कमलासनः ॥
 स्रष्टा प्रजापतिर्वेधा विधाता विश्वसृष्टिधिः ॥ १७ ॥
 “नाभिजन्माण्डजः पूर्वो निधनः कमलोद्भवः ॥
 सदानंदो रजोमूर्तिः सत्यको हंसवाहनः” ॥ १ ॥
 विष्णुर्नारायणः कृष्णो वैकुण्ठो विष्टरश्रवाः ॥
 दामोदरो हृषीकेशः केशवो माधवः स्वभूः ॥ १८ ॥
 दैत्यारिः पुंडरीकाक्षो गोविंदो गरुडध्वजः ॥
 पीतांबरो ऽच्युतः शार्ङ्गी विश्वक्सेनो जनार्दनः ॥ १९ ॥
 उपेन्द्र इन्द्रावरजश्चक्रपाणिश्चतुर्भुजः ॥
 पद्मनाभो मधुरिपूर्वासुदेवस्त्रिविक्रमः ॥ २० ॥
 देवकीनंदनः शौरिः श्रीपतिः पुरुषोत्तमः ॥
 वनमाली बलिध्वंसी कंसारातिरधोक्षजः ॥ २१ ॥

पितामहः हिरण्यगर्भः लोकेशः स्वयंभूः चतुराननः ॥ १६ ॥ धाता अब्जयोनिः
 दुहिणः “दुष्पणः” विरिंचिः “विरिंचः” कमलासनः स्रष्टा प्रजापतिः वेधाः
 विधाता विश्वसृष्टि विधिः । इति विंशतिर्ब्रह्मणः ॥ १७ ॥ विष्णुः नारायणः “नरा-
 यणः” कृष्णः वैकुण्ठः विष्टरश्रवाः दामोदरः । दाम उदरे यस्य । हृषीकेशः । हृषी-
 काणामिन्द्रियाणामीशः । केशवः माधवः स्वभूः ॥ १८ ॥ दैत्यारिः पुंडरीकाक्षः
 गोविंदः गरुडध्वजः पीतांबरः अच्युतः शार्ङ्गी । शृंगस्य विकारो धनुः यस्यास्ति सः ।
 विश्वक्सेनः “विश्वक्सेनः” जनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेन्द्रः इन्द्रावरजः चक्रपाणिः
 चतुर्भुजः पद्मनाभः मधुरिपुः वासुदेवः त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देवकीनंदनः शौरिः
 “सौरिः” श्रीपतिः पुरुषोत्तमः वनमाली बलिध्वंसी कंसारातिः अधोक्षजः ॥ २१ ॥
 विश्वंभरः कैटभजित् विधुः श्रीवत्सलाञ्छनः । श्रीयुक्तो वत्सः श्रीवत्सः केशवर्त-

विश्वंभरः कैटभजिद्विधुः श्रीवत्सलाञ्छनः ॥
 पुराणपुरुषो यज्ञपुरुषो नरकांतकः ॥ २२ ॥
 जलशायी विश्वरूपो मुकुंदो मुरमर्दनः ॥
 वसुदेवो ऽस्य जनकः स एवानकदुंदुभिः ॥ २३ ॥
 बलभद्रः प्रलंबघ्नो बलदेवो ऽच्युताग्रजः ॥
 रेवतीरमणो रामः कामपालो हलायुधः ॥ २४ ॥
 नीलांबरो रौहिणेयस्तालाङ्को मुसली हली ॥
 संकर्षणः सीरपाणिः कालिन्दीभेदनो बलः ॥ २५ ॥
 मदनो मन्मथो मारः प्रद्युम्नो मीनकेतनः ॥
 कंदर्पो दर्पको ऽनंगः कामः पंचशरः स्मरः ॥ २६ ॥
 शंवरारिर्मनसिजः कुसुमेश्वरनन्यजः ॥
 पुष्पधन्वा रतिपतिर्मकरध्वज आत्मभूः ॥ २७ ॥

विशेषः लाञ्छनं चिन्हं यस्य । उक्तं च हरिवंशे । श्रीवत्सेनोरसि श्रीमान् रोमजातेन राजता । शुशुभे भगवान् कृष्णः । पुराणपुरुषः यज्ञपुरुषः नरकांतकः ॥ २२ ॥ जलशायी विश्वरूपः मुकुन्दः मुरमर्दनः । इति षट्चत्वारिंशद्विष्णोः । अस्य कृष्णस्य जनकः पिता वसुदेवः । वसुदेव एव आनकदुन्दुभिः द्वे कृष्णपितुः ॥ २३ ॥ बलभद्रः प्रलंबघ्नः बलदेवः अच्युताग्रजः रेवतीरमणः रामः कामपालः हलायुधः ॥ २४ ॥ नीलांबरः रौहिणेयः तालाङ्कः मुसली “मुषली” हली संकर्षणः सीरपाणिः कालिन्दीभेदनः बलः । इति सप्तदश बलरामस्य ॥ २५ ॥ मदनः मन्मथः मारः प्रद्युम्नः मीनकेतनः कंदर्पः दर्पकः अनंगः कामः पंचशरः स्मरः ॥ २६ ॥ शंवरारिः “संवरारिः” मनसिजः कुसुमेषुः अनन्यजः पुष्पधन्वा रतिपतिः मकरध्वजः आत्मभूः । इत्येकोनविंशतिर्मदनस्य नामानि ॥ २७ ॥ “अरविंदमशोकं च चूतं च नवमल्लिका ॥ नीलोत्पलं च पंचैते पंचबाणस्य सायकाः ॥ १ ॥ उन्मादनस्तापनश्च शोषणः स्तंभनस्तथा ॥ संमोहनश्च कामस्य पंच बाणाः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥” ब्रह्मसूः ऋष्यकेतुः “ऋश्यकेतुः विश्वकेतुः ज्ञपकेतुरित्यपि पाठांतरम्” । अनि

ब्रह्मसूक्तं प्यकेतुः स्यादनिरुद्ध उषापतिः ॥

लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कमला श्रीहरिप्रिया ॥ २८ ॥

इंदिरा लोकमाता मा क्षीरोदतनया रमा ॥

“भार्गवी लोकजननी क्षीरसागरकन्यका” ॥

शंखो लक्ष्मीपतेः पांचजन्यश्चक्रं सुदर्शनम् ॥ २९ ॥

कौमोदकी गदा खड्गो नंदकः कौस्तुभो मणिः ॥

चापः शार्ङ्गं मुरारेस्तु श्रीवत्सो लांछनं स्मृतम् ॥ ३० ॥

“अश्वाश्च शैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः ॥

सारथिर्दारुको मंत्री ह्युद्धवश्चानुजो गदः” ॥ १ ॥

गरुत्मान्गरुडस्ताक्षर्यो वैनतेयः खगेश्वरः ॥

नागांतको विष्णुरथः सुपर्णः पन्नगाशनः ॥ ३१ ॥

शंभुरीशः पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः ॥

ईश्वरः शर्व ईशानः शंकरश्चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥

रुद्धः उषापतिः इति चत्वारि प्रद्युम्नसूनोः । लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कमला श्रीः
हरिप्रिया ॥ २८ ॥ इंदिरा लोकमाता मा क्षीरोदतनया । क्षीराब्धितनया इत्यपि पाठः ।
रमा । इत्येकादश लक्ष्म्याः । लक्ष्मीपतेर्विष्णोः शंखः पांचजन्यः । तस्य चक्रं सुद-
र्शननामकं । “सुदर्शनः” ॥ २९ ॥ तस्य गदा कौमोदकी । कुमोदक इति श्रीवि-
ष्णोर्नाम तस्येयं कौमोदकी तस्येदमित्यण् डीप् दुर्गसंमतोऽयमर्थः । “कौमोदकी” ।
तस्य खड्गः नंदकः । तस्य मणिः कौस्तुभः । तस्य चापः शार्ङ्गं । अस्म्योरस्थलांछनं
श्रीवत्सः ॥ ३० ॥ अस्य अश्वाश्च शैव्य १ सुग्रीव २ मेघपुष्प ३ बलाहकाश्चत्वारः ।
दारुकः सारथिः । मंत्री उद्धवः । अनुजः गदः । तदुक्तं । गदो भ्रातरि विष्णोश्च
आमये ना युधे गदा । एकैकम् ॥ १ ॥ गरुत्मान् गरुडः ताक्षर्यः वैनतेयः खगेश्वरः
नागांतकः विष्णुरथः सुपर्णः पन्नगाशनः इति नव नामानि गरुडस्य ॥ ३१ ॥
शंभुः ईशः पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः । ईश्वरः शर्वः “सर्वः” ईशानः
शंकरः चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशः खंडपरशुः गिरीशः गिरेः । कैलासस्य ईशः ।

भूतेशः खंडपरशुर्गिरीशो गिरिशो मृडः ॥
 मृत्युंजयः कृतिवासाः पिनाकी प्रमथाधिपः ॥ ३३ ॥
 उग्रः कपर्दी श्रीकंठः शितिकंठः कपालभृत् ॥
 वामदेवो महादेवो विरूपाक्षस्त्रिलोचनः ॥ ३४ ॥
 कृशानुरेताः सर्वज्ञो धूर्जटिर्नीललोहितः ॥
 हरः स्मरहरो भर्गरूपकस्त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥
 गंगाधरोऽंधकरिपुः क्रतुध्वंसी वृषध्वजः ॥
 व्योमकेशो भवो भीमः स्थाणू रुद्र उमापतिः ॥ ३६ ॥
 “अहिर्बुध्न्यो ऽष्टमूर्तिश्च गजारिश्च महानटः ॥”
 कपर्दो ऽस्य जटाजूटः पिनाको ऽजगवं धनुः ॥
 प्रमथाः स्युः पारिषदा ब्राह्मीत्याद्यास्तु मातरः ॥ ३७ ॥
 विभूतिर्भूतिरैश्वर्यमणिमादिकमष्टधा ॥
 उमा कात्यायनी गौरी काली हैमवतीश्वरी ॥ ३८ ॥

गिरिशः । गिरिर्यस्यास्ति अथवा गिरौ शेते । मृडः मृत्युंजयः कृत्तिवासाः पिनाकी
 प्रमथाधिपः ॥ ३३ ॥ उग्रः कपर्दी श्रीकंठः शितिकंठः कपालभृत् वामदेवः महा-
 देवः विरूपाक्षः त्रिलोचनः ॥ ३४ ॥ कृशानुरेताः सर्वज्ञः धूर्जटिः नीललोहितः
 हरः “हीरः” स्मरहरः भर्गः “भर्ग्यः” व्यंकः त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥ गंगा-
 धरः अंधकरिपुः क्रतुध्वंसी वृषध्वजः व्योमकेशः भवः भीमः स्थाणुः रुद्रः उमा-
 पतिः । इत्यष्टचत्वारिंशन्नामानि शिवस्य । ईशितुं शीलमस्येश्वरः । ईष्टे तच्छील
 ईशानः ॥ ३६ ॥ अस्य शंभोः जटाजूटः कपर्दनामा । अस्य धनुः अजगवम् ।
 “अजगवम्” तदेव पिनाक इत्यापि । अस्य पारिषदाः परिषदि साधवः “पारिषदाः”
 प्रमथाः । ब्राह्मीत्याद्याः “ब्रह्माण्याद्याः” मातरः । यथाहुः । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव
 कौमारी वैष्णवी तथा । वाराही च तथेन्द्राणी चामुंडा सप्त मातर इति ॥ ३७ ॥
 विभूतिः भूतिः ऐश्वर्यं इति त्रीणि ऐश्वर्यस्य । तत्तु अणिमा महिमेत्यादिभेदैरष्ट-
 विधं ॥ “ते चाष्टौ भेदा यथा । अणिमा महिमा चैव गरिमा लघिमा तथा । प्राप्तिः

शिवौ भवानी रुद्राणी शर्वाणी सर्वमंगला ॥
 अपर्णा पार्वती दुर्गा मृडानी चंडिकांबिका ॥ ३९ ॥
 आर्या दाक्षायणी चैव गिरिजा मेनकात्मजा ॥
 विनायको विघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः ॥ ४० ॥
 अप्येकदंतहेरंबलंबोदरगजाननाः ॥
 कार्तिकेयो महासेनः शरजन्मा षडाननः ॥ ४१ ॥
 पार्वतीनंदनः स्कंदः सेनानीरग्निभूर्गुहः ॥
 बाहुलेयस्तारकजिद्विशाखः शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥
 षाण्मातुरः शक्तिधरः कुमारः क्रौंचदारणः ॥
 शृंगी भृंगी रिटिस्तुंडी नंदिको नंदिकेश्वरः ॥ ४३ ॥
 “कर्ममोटी तु चामुंडा चर्ममुंडा तु चर्चिका ॥”
 इंद्रो मरुत्वान्मघवा विडौजाः पाकशासनः ॥
 वृद्धश्रवाः शुनासीरः पुरुहूतः पुरंदरः ॥ ४४ ॥

प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्ट सिद्धयः ॥ अणोर्भावः । महतो भावः येन ब्रह्मांडे
 न माति । गुरोर्भावः । लघोर्भावः । प्राप्तिरंगुल्यग्रेण चंद्रादेः । प्रकामस्य भाव इ-
 च्छानभिधातः । ईशिनो भावः प्रभुत्वं येन स्थावरा अप्याज्ञाकारिणः । वशिनो
 भावः येन भूमावापि उन्मज्जननिमज्जने ।” उमा कात्यायनी गौरी काली
 “काला” हैमवती ईश्वरी “ईश्वरा” ॥ ३८ ॥ शिवा “शिवी” भवानी रुद्राणी
 शर्वाणी सर्वमंगला अपर्णा पार्वती दुर्गा मृडानी चंडिका अंबिका ॥ ३९ ॥ आर्या
 दाक्षायणी गिरिजा मेनकात्मजा इत्येकविंशतिः पार्वत्याः । विनायकः विघ्नराजः
 द्वैमातुरः गणाधिपः ॥ ४० ॥ एकदंतः हेरंबः लंबोदरः गजाननः इत्यष्टौ गणे-
 शस्य । कार्तिकेयः महासेनः शरजन्मा षडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनः स्कंदः
 सेनानीः अग्निभूः गुहः बाहुलेयः तारकजित् विशाखः शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥
 षाण्मातुरः शक्तिधरः कुमारः क्रौंचदारणः “क्रौंचदारणः” इति सप्तदश स्कं-
 दस्य । शृंगी भृंगी रिटिः तुंडी नंदिकः नंदिकेश्वरः इति षण्णामानि नंदिनः ।
 शृंगी भृंगीत्यर्थं क्षेपकमिति केचित् ॥ ४३ ॥ इंद्रः मरुत्वान् मघवा “मघवान्”
 विडौजाः पाकशासनः वृद्धश्रवाः शुनासीरः “द्वितालव्यः द्विदंत्यश्च” पुरुहूतः

जिष्णुर्लेखर्षभः शक्रः शतमन्युर्दिवस्पतिः ॥

सुत्रामा गोत्रभिद्वज्जी वासवो वृत्रहा वृषा ॥ ४५ ॥

वास्तोष्पतिः सुरपतिर्बलारातिः शचीपतिः ॥

जंभभेदी हरिहयः स्वाराण्णमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥

संकंदनो दुश्च्यवनस्तुराषाण्मेघवाहनः ॥

आखंडलः सहस्राक्ष ऋभुक्षास्तस्य तु प्रिया ॥ ४७ ॥

पुलोमजा शचीन्द्राणी नगरी त्वमरावती ॥

हय उच्चैःश्रवाः सूतो मातलिर्नंदनं वनम् ॥ ४८ ॥

स्यात्प्रासादो वैजयंतो जयंतः पाकशासनिः ॥

ऐरावतोऽभ्रमातंगैरावणाभ्रमुवल्लभाः ॥ ४९ ॥

ऋहादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुलिशं भिदुरं पविः ॥

शतकोटिः स्वरुः शंबो दंभोलिरशनिर्द्वयोः ॥ ५० ॥

पुरंदरः ॥ ४४ ॥ जिष्णुः लेखर्षभः शक्रः शतमन्युः । शतं मन्यवो यज्ञाः यस्य । मन्युर्देव्ये ऋतौ कुधीति विश्वः । दिवस्पतिः सुत्रामा “सूत्रामा” गोत्रभिद् वज्जी वासवः वृत्रहा वृषा ॥ ४५ ॥ वास्तोष्पतिः सुरपतिः बलारातिः शचीपतिः जंभभेदी हरिहयः स्वाराट् नमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥ संकंदनः दुश्च्यवनः तुराषाट् मेघवाहनः आखंडलः सहस्राक्षः ऋभुक्षाः इति पंचत्रिंशदिन्द्रस्य । तत्र स्वाराट् जकारांतः । तुराषाट् हांतः । ऋभुक्षा नांतः पथिवन् । तस्येन्द्रस्य प्रिया तु पुलोमजेत्युत्तरेण संबन्धः ॥ ४७ ॥ पुलोमजा शची “दंत्यादिरपि” इंद्राणी । इति त्रयमिन्द्रप्रियायाः । इंद्रस्य नगरी तु अमरावती । तस्य अश्व उच्चैःश्रवाः । तस्य सारथिर्मातलिः । तस्योपवनं नंदनम् ॥ ४८ ॥ इंद्रस्य प्रासादो गृहविशेषः वैजयंतनामा । जयंतः पाकशासनिः द्वे इंद्रपुत्रस्य । ऐरावतः अभ्रमातंगः ऐरावणः अभ्रमुवल्लभः इति चत्वारि ऐरावतस्य ॥ ४९ ॥ ऋहादिनी वज्रं कुलिशं भिदुरं “भिदिरं” पविः शतकोटिः स्वरुः “सांतोऽपि” शंबः “संवः । शंवः । तालव्या अपि दंत्याश्च संवसूकरपांसव इत्यूष्मविवेकः” दंभोलिः अशनिः इति दशकं वज्रस्य । तत्र ऋहादिनी स्त्री । वज्रमस्त्री पुंनपुंसकलिङ्गम् । पव्यादयः पुंसि । अशनिर्द्वयोः स्त्रीपुंसयोः ॥ ५० ॥

व्योमयानं विमानो ऽस्त्री नारदाद्याः सुरर्षयः ॥
 स्यात्सुधर्मा देवसभा पीयूषममृतं सुधा ॥ ५१ ॥
 मंदाकिनी वियद्गंगा स्वर्णदी सुरदीर्घिका ॥
 मेरुः सुमेरुर्हेमाद्री रत्नसानुः सुरालयः ॥ ५२ ॥
 पंचैते देवतरवो मंदारः पारिजातकः ॥
 संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचंदनम् ॥ ५३ ॥
 सनत्कुमारो वैधात्रः स्वर्वेद्यावश्विनीसुतौ ॥
 नासत्यावश्विनौ दस्त्रावाश्विनेयौ च तावुभौ ॥ ५४ ॥
 स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्वर्वेश्या उर्वशीमुखाः ॥
 हाहा हूहूश्चैवमाद्या गंधर्वास्त्रिदिवौकसाम् ॥ ५५ ॥

व्योमयानं विमानः द्वे विमानस्य । तत्र विमानः पुंसि क्लीवे च । नारददेवलः
 सुरर्षयः एकं । सुधर्मा देवसभा इति द्वे देवसभायाः । पीयूषं “पेयूषं” अमृतं सुधा
 त्रीण्यमृतस्य ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी वियद्गंगा स्वर्णदी सुरदीर्घिका चत्वारि मंदा-
 किन्याः । मेरुः सुमेरुः हेमाद्रीः रत्नसानुः सुरालयः पंचकं कनकाचलस्य ॥ ५२ ॥
 मंदारः पारिजातकः संतानः कल्पवृक्षः हरिचंदनं पंचैते देवतरवः । तत्र हरिचंदनं
 क्लीवपुंसोः ॥ ५३ ॥ सनत्कुमारः “सनात्कुमारः” वैधात्रः द्वे सनकादेः । स्वर्वेद्यौ
 अश्विनीसुतौ नासत्यौ अश्विनौ दस्त्रौ आश्विनेयौ इति षट् अश्विनीकुमारयोः । तावुभौ
 यमलौ अतएव द्विवचनं ॥ ५४ ॥ उर्वशीमुखाः उर्वशीमेनकारंभेत्याद्याः अप्सरसः
 स्वर्वेश्या इति चोच्यन्ते द्वे । घृताची मेनका रंभा उर्वशी च तिलोत्तमा । सुकेशी
 मंजुघोषाद्याः कथ्यन्ते ऽप्सरसो बुधैः । अत्र अप्सरसः शब्द एकस्यामपि व्यक्तौ बहु-
 वचनांतः स्त्रीलिंगः । अप्सरा इत्यपि प्रयोगदर्शनात्प्रायशो बहुत्वं । हाहाः हूहूः एव-
 माद्यौ येषां ते तथा दिवौकसां देवानां गंधर्वाः गायनाः एकैकं । आद्यशब्दात्तुंबुरुवि-
 श्वावसुचित्ररथप्रभृतयः । हाहाशब्दस्य रूपं तु हाहाः हाहौ हाहाः हाहां हाहौ हाहान्
 हाहाभ्यामित्यादि “हाहाः सांतो ऽपि गंधर्वो हाहसि प्रोक्त इति रत्नकोशात्” हूहूश-
 व्दस्य द्वितीयैकवचनं हूहूमित्यादि द्रष्टव्यम् । “हहा इत्यादिह्रस्वः हुहु इत्युभयह्रस्व-
 च गीतमाधुर्यसंपन्नौ विख्यातौ च हहाहुहु इति व्यासोक्तेः” ॥ ५५ ॥ अग्निः वैश्वानरः

अग्निर्वैश्वानरो वह्निर्वीतिहोत्रो धनंजयः ॥

कृपीटयोनिर्ज्वलनो जातवेदास्तन्नपात् ॥ ५६ ॥

बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केश उषर्बुधः ॥

आश्रयाशो बृहद्भानुः कृशानुः पावकोऽनलः ॥ ५७ ॥

रोहिताश्वो वायुसखः शिखावानाशुशुक्षणिः ॥

हिरण्यरेता हुतभृग्दहनो हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥

सप्तार्चिर्दमुनाः शुक्रश्चित्रभानुर्विभावसुः ॥

शुचिरप्पित्तमौर्वस्तु वाडवो वडवानलः ॥ ५९ ॥

वन्हेर्दयोज्ज्वालकीलौर्वर्चिर्हेतिः शिखा स्त्रियाम् ॥

त्रिषु स्फुलिङ्गोऽग्निकणः संतापः संज्वरः समौ ॥ ६० ॥

वन्हिः वीतिहोत्रः । वीति भक्ष्यं पुरोडाशादि हूयतेऽस्मिन् । धनंजयः कृपीटयोनिः । कृपीटस्य जलस्य योनिः कृपीटमुदरे जले इति रत्नकोशात् कृपीटं योनिरस्येति वा । ज्वलनः जातवेदाः तन्नपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केशः उषर्बुधः आश्रयाशः “आश्रयाशः” बृहद्भानुः कृशानुः पावकः अनलः ॥ ५७ ॥ रोहि-
ताश्वः “लादिरपि” वायुसखः शिखावान् आशुशुक्षणिः । आशु शीघ्रं आशुं ब्रीहिं वा
शु क्षणोति क्षणु हिंसायाम् शु इति पूजार्थमव्ययम् । हिरण्यरेताः हुतभृग् दहनः हव्य-
वाहनः ॥ ५८ ॥ सप्तार्चिः “कौली करौली मनोजैवा सुलोहिता सुधूम्रवर्णा स्फुलि-
ङ्गिनी विश्वदासाख्याः सप्त वन्हेर्जिह्वाः” । दमुनाः “दमूनाः” शुक्रः चित्रभानुः
विभावसुः । विभा प्रभा वसुः धनं यस्य सः । शुचिः अप्पित्तं इति चतुस्त्रिंशदग्निना-
मानि । बर्हिः शुष्मेति संघातो विगृहीतं च नाम । “शुक्रो वैश्वानरो बर्हिः बर्हिः-
शुष्मा तन्नपादिति शब्दार्णवात्” ॥ वर्हते वर्द्धत इति बर्हिः । “इदंतः सांतोऽपि”
शुष्यत्यनेन शुष्मा “नांतः अदंतोऽपि” । और्वः “ऊर्वः बहुत्वे ऊर्वाः” । वाडवः
वडवानलः त्रयं वाडवाग्नेः ॥ ५९ ॥ ज्वालः कीलः अर्चिः “इदंतोऽपि” हेतिः
शिखा पंचकं वन्हेर्चिषि । तत्र ज्वालकीलौ स्त्रीपुंसयोः । अर्चिः स्त्रीपुंसकयोः ।
हेतिशिखे स्त्रियां । स्फुलिङ्गः अग्निकणः द्वे अग्नेः कणिकायां त्रिषु लिङ्गत्रये । संतापः
संज्वरः द्वे अग्नेः संतापे ॥ ६० ॥ धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराट् कृतांतः

“उल्का स्यान्निर्गतज्वाला श्रुतिर्भसितभस्मनि ॥

क्षारो रक्षा च दावस्तु द्रवो वनहुताशनः ॥ १ ॥”

धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परतराट् ॥

कृतांतो यमुनाभ्राता शमनो यमराड्यमः ॥ ६१ ॥

कालो दंडधरः श्राद्धदेवो वैवस्वतोऽंतकः ॥

राक्षसः कौणपः क्रव्याक्रव्यादोऽस्रप आशरः ॥ ६२ ॥

रात्रिचरो रात्रिचरः कर्बुरो निकषात्मजः ॥

यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसी ॥ ६३ ॥

प्रचेता वरुणः पाशी यादसांपतिरप्पतिः ॥

श्वसनः स्पर्शनो वायुर्मातरिश्वा सदागतिः ॥ ६४ ॥

पृषदश्वो गंधवहो गंधवाहानिलाशुगाः ॥

समीरमारुतमरुज्जगत्प्राणसमीरणाः ॥ ६५ ॥

नभस्वद्वातपवनपवमानप्रभंजनाः ॥

प्रकंपनो महावातो झंझावातः सवृष्टिकः ॥ ६६ ॥

यमुनाभ्राता शमनः यमराट् यमः ॥ ६१ ॥ कालः दंडधरः श्राद्धदेवः । श्राद्धस्य देवः पितृपतित्वात् । वैवस्वतः अंतकः इति चतुर्दश नामानि यमस्य । राक्षसः कौणपः “कौणपः” क्रव्यात् । क्रव्यं मांसं अस्ति इति क्रव्यात् । क्रव्यादः अस्रपः । अस्रं रक्तं पिवति “अस्रपः” आशरः आ शृणाति हिनस्तीत्याशरः “आशिरः” ॥ ६२ ॥ रात्रिचरः । रात्रिचरः । कर्बुरः “कर्बुरः” निकषात्मजः यातुधानः “जातुधानः” पुण्यजनः नैर्ऋतः यातु रक्षः पंचदश राक्षसस्य । तत्र यातुरक्षसी नपुंसके ॥ ६३ ॥ प्रचेताः वरुणः “वरणः” पाशी यादसांपतिः । षष्ठ्या अलुक् । अप्पतिः पंचकं वरुणस्य । श्वसनः स्पर्शनः वायुः मातरिश्वा । मातरि अंतरिक्षे श्वयति संचरति श्वन्नु-क्षन्निति निपातनात् सप्तम्या अलुक् । सदागतिः ॥ ६४ ॥ पृषदश्वः । पृषन्मृगभेदोऽश्वो वाहनमस्य । गंधवहः गंधवाहः अनिलः आशुगः समीरः मारुतः मरुत् जगत्प्राणः “जगत् प्राण इति पदद्वयमपि” समीरणः ॥ ६५ ॥ नभस्वान् वातः “वातिः” पवनः पवमानः प्रभंजनः विंशतिर्नामानि वायोः । प्रकंपनः महावातः द्वयं महावायोः ।

प्राणो ऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ॥
 शरीरस्था इमे रंहस्तरसी तु रयः स्यदः ॥ ६७ ॥
 जवो ऽथ शीघ्रं त्वरितं लघु क्षिप्रमरं द्रुतम् ॥
 सत्वरं चपलं तूर्णमविलंबितमाशु च ॥ ६८ ॥
 सतते ऽनारताश्चांतसंतताविरतानिशम् ॥
 नित्यानवरताजस्रमप्यथातिशयो भरः ॥ ६९ ॥
 अतिवेलभृशात्यर्थातिमात्रोद्वाढनिर्भरम् ॥
 तीव्रैकांतनितांतानि गाढवाढदृढानि च ॥ ७० ॥
 क्लीबे शीघ्राद्यसत्वे स्याद्विष्वेषां सत्वगामि यत् ॥
 कुबेरख्यंबकसखो यक्षराजुह्यकेश्वरः ॥ ७१ ॥

स एव सवृष्टिकः झंझावात इत्युच्यते ॥ ६६ ॥ प्राणः अपानः समानः उदानः व्यानः
 इमे पंच शरीरस्था वायुभेदाः । तथा चोक्तम् । हृदि प्राणो गुदे ऽपानः समानो नाभि-
 मंडले ॥ उदानः कंठदेशे स्याद्व्यानः सर्वशरीरग इति ॥ अन्नप्रवेशनं मूत्राद्युत्सर्गो ऽन्ना-
 दिपाचनम् । भाषणादिनिमेषाश्च तद्व्यापाराः क्रमादमी इत्यपि ॥ एकैकं । रंहः तरः
 रयः स्यदः ॥ ६७ ॥ जवः पंचकं वेगस्य । शीघ्रं त्वरितं लघु क्षिप्रं अरं द्रुतं सत्वरं
 चपलं तूर्णं अविलंबितं आशु एकादश त्वरितस्य । “ [रंहआदयः सवेगगतिवचनाः ।
 शीघ्रादयस्तु धर्मवचना एव । अतएव शीघ्रं पचतीति प्रयोगो न तु जवं पचतीति । व-
 स्तुतस्तु वेगाख्यगुणपरा रंहःप्रभृतयः शीघ्रादयस्तु कालाल्पत्वपरा इति]” ॥ ६८ ॥
 सततं अनारतं अश्चांतं संततं अविरतं अनिशं नित्यं अनवरतं अजस्रं इति नवकं
 नित्यस्य । “ सततं क्रियांतरैरव्यवधानम् अतिशयस्तु पौनःपुन्यं इति भेदः ” अतिशयः
 भरः ॥ ६९ ॥ अतिवेलं भृशं अत्यर्थं अतिमात्रं उद्वाढं निर्भरं तीव्रं एकांतं नितांतं गाढं
 वाढं दृढं इति चतुर्दश अतिशयस्य ॥ ७० ॥ शीघ्रादि शीघ्रं त्वरितमित्यारभ्य दृढ-
 शब्दपर्यंतं क्लीबे नपुंसकलिङ्गे यदुक्तं तत्तु असत्वे द्रव्यवृत्तित्वाभावे एव ज्ञेयं । यथा
 शीघ्रं कृतवान् । भृशं मूर्खः । भृशं याति । एषां शीघ्रादीनां मध्ये यत्सत्वगामि
 द्रव्यवृत्ति तत् त्रिषु तस्य द्रव्यस्य यल्लिङ्गं तदेवास्मैत्यर्थः । यथा शीघ्रा धेनुः । शीघ्रो
 वृषः । शीघ्रं गमनम् । भरातिशयोः सत्वगामित्वं नास्ति । नित्यं पुंस्त्वम् । “ कचिन्

मनुष्यधर्मा धनदो राजराजो धनाधिपः ॥

किन्नरेशो वैश्रवणः पौलस्त्यो नरवाहनः ॥ ७२ ॥

यक्षैकपिंगैलैविलैश्रीदपुण्यजनेश्वराः ॥

अस्योद्यानं चैत्ररथं पुत्रस्तु नलकूबरः ॥ ७३ ॥

कैलासस्थानमलका पूर्विमानं तु पुष्पकम् ॥

स्यात्किन्नरः किंपुरुषस्तुरंगवदनो मयुः ॥ ७४ ॥

निधिर्ना शेवधिर्भेदाः पद्मशंखादयो निधेः ॥ इति स्वर्गवर्गः ॥

द्यौदिवौ द्वे स्त्रियामभ्रं व्योम पुष्करमंबरम् ॥

नभोऽन्तरिक्षं गगनमनंतं सुरवर्त्म खम् ॥ १ ॥

वियद्विष्णुपदं वा तु पुंस्याकाशविहायसी ॥

विहायसोऽपि नाकोऽपि द्युरपि स्यात्तदव्ययम् ॥ २ ॥

“तारापथोऽन्तरिक्षं च मेघाध्वा च महाबिलम्” ॥ इति व्योमवर्गः ॥

मेघगामीति पाठस्तस्य विशेष्यगामीत्यर्थः” । कुबेरः त्र्यम्बकसखः यक्षराट् गुह्यके-
श्वरः ॥ ७१ ॥ मनुष्यधर्मा । मनुष्यस्येव धर्मो आचारः श्मश्रुलोमादिर्यस्य । धनदः
राजराजः धनाधिपः किन्नरेशः वैश्रवणः पौलस्त्यः नरवाहनः ॥ ७२ ॥ यक्षः
एकपिंगः ऐलविलः “ऐडविलः ऐडविडः” श्रीदः पुण्यजनेश्वरः सतदश कुबेरस्य ।
अस्येति प्रत्येकं संबध्यते । अस्य कुबेरस्योद्यानं चैत्ररथं । अस्य पुत्रो नलकूबरः ॥ ७३ ॥
अस्य स्थानं कैलासः । अस्य पूर्णगरं अलका । अस्य विमानं पुष्पकं “पुष्पकः”
इत्येकैकम् । किन्नरः किंपुरुषः तुरंगवदनः मयुः चत्वारि किन्नरमात्रस्य ॥ ७४ ॥
निधिः शेवधिः द्वे सामान्यनिधेः । ना पुल्लिङ्गः काकाक्षिवडुभयत्रास्य संबंधः । पद्मः
शंखः इत्यादयो निधेर्भेदाः । आदिशब्दान्मकरकच्छपादयः । “महापद्मश्च पद्मश्च
शंखो मकरकच्छपौ ॥ मुकुंदकुंदनीलाश्च खर्वश्च निधयो नव ॥” एकैकं ॥ इति स्वर्ग-
वर्गः ॥ ७ ॥ द्यौः द्यौः अभ्रं व्योम पुष्करं अंबरं नभः अंतरिक्षं “अंतरीक्षं”
गगनं अनंतं सुरवर्त्म खम् ॥ १ ॥ वियत् विष्णुपदं आकाशं विहायः विहायसः नाकः
द्युः इत्येकोनविंशतिराकाशस्य । तत्र द्यौदिवौ क्षीलिङ्गे । आकाशविहायसी क्षीवपुंसोः ।

दिशस्तु ककुभः काष्ठा आशाश्च हरितश्च ताः ॥

प्राच्यवाचीप्रतीच्यस्ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमाः ॥ १ ॥

उत्तरादिगुदीची स्याद्विश्वं तु त्रिषु दिग्भवे ॥

“अवाग्भवमवाचीनमुदीचीनमुदग्भवम् ॥

प्रत्यग्भवं प्रतीचीनं प्राचीनं प्राग्भवं त्रिषु” ॥ १ ॥

इंद्रो वह्निः पितृपतिर्नैर्ऋतो वरुणो मरुत् ॥ २ ॥

कुबेर ईशः पतयः पूर्वादीनां दिशां क्रमात् ॥

“रविः शुक्रो महीसूनुः स्वर्भानुर्भानुजो विष्णुः ॥

बुधो बृहस्पतिश्चेति दिशां चैव तथा ग्रहाः ॥ १ ॥”

ऐरावतः पुंडरीको वामनः कुमुदोऽजनः ॥ ३ ॥

पुष्पदंतः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥

करिण्योऽभ्रमुकपिलापिंगलानुपमाः क्रमात् ॥ ४ ॥

ताम्रकर्णी शुभ्रदंती चांगना चांजनावती ॥

क्लीवाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियाम् ॥ ५ ॥

विहायसनाको पुंसि । दुरव्ययं अलिङ्गमित्यर्थः । शेषं क्लीवे ॥ इति व्योमवर्गः ॥ ७ ॥

दिशः ककुभः काष्ठाः आशाः हरितः पंचकं दिशाम् । ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमाः क्रमेण प्राच्यवाचीप्रतीच्यः स्युः । यथा पूर्वादिक् प्राची । दक्षिणादिगवाची । (अपाची) पश्चिमादिक् प्रतीची एकैकम् ॥ १ ॥ या उत्तरादिक् सोदीची एकं । दिश्यमित्येकं दिग्भवे । दिगादिभ्य इति यत्प्रत्ययः तत्त्रिषु वाच्यलिङ्गम् । यथा दिश्यो हस्ती । दिश्या हस्तिनीत्यादि । इंद्रादयोऽष्टौ क्रमात्पूर्वादीनां दिशां पतयः एकैकम् ॥ २ ॥ ऐरावत इत्यष्टौ क्रमादिग्गजाः पूर्वाददिशां धारका गजा इत्यर्थः ॥ ३ ॥ अभ्रमुः कपिला पिंगला अनुपमा ॥ ४ ॥ ताम्रकर्णी शुभ्रदंती “शुभ्रदंती” अंगना (अंजना) अंजनावती एता अष्टौ करिण्यः क्रमादिग्गजानां स्त्रिय इत्यर्थः । एकैकं । अपदिशं विदिक् इति द्वयं दिशोर्मध्ये दिग्द्वयमध्यभागे । तत्राऽपदिशं क्लीवाव्ययं नपुंसकं अव्ययं चेत्यर्थः । विदिक् स्त्रियाम् । यान्यासामंतरालानि प्रदिशो विदिशश्च ता इत्यमरमा-

अभ्यंतरं त्वंतरालं चक्रवालं तु मंडलम् ॥

अभ्रं मेघो वारिवाहः स्तनयित्नुर्बलाहकः ॥ ६ ॥

धाराधरो जलधरस्तडित्वान्वारिदोऽबुभृत् ॥

घनजीमूतमुदिरजलमुग्धूमयोनिः ॥ ७ ॥

कादंबिनी मेघमाला त्रिषु मेघभवेऽभ्रियम् ॥

स्तनितं गर्जितं मेघनिर्घोषे रसितादि च ॥ ८ ॥

शंपाशतहृदाहृदिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा ॥

तडित्सौदामनी विद्युच्चंचला चपला अपि ॥ ९ ॥

स्फूर्जथुर्वज्रनिर्घोषो मेघज्योतिरिरमदः ॥

इंद्रायुधं शक्रधनुस्तदेव ऋजुरोहितम् ॥ १० ॥

वृष्टिर्वर्षं तद्विघातेऽवग्राहावग्रहौ समौ ॥

धारासंपात आसारः शीकरोऽबुक्रणाः स्मृताः ॥ ११ ॥

लायाम् ॥ ५ ॥ अभ्यंतरं अंतरालं द्वे अंतरवकाशस्य । चक्रवालं मंडलं द्वे मंड-
लस्य । अभ्रं मेघः वारिवाहः स्तनयित्नुः बलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरः जलधरः
तडित्वान् वारिदः अबुभृत् घनः जीमूतः मुदिरः । मुदिरः कामुकाभ्रयोरिति विश्व-
मेदिन्यौ । जलमुक् धूमयोनिः इति पंचदश मेघस्य ॥ ७ ॥ कादंबिनी मेघमाला
द्वे मेघवृंदस्य । अभ्रियमित्येकं मेघभवे तत्त्रिषु । यथा अभ्रिया आपः । अभ्रिय-
आसारः । अभ्रियं जलं । स्तनितं गर्जितं रसितं आदिशब्दात् ध्वनितादि त्रयं मेघ-
निर्घोषे ॥ ८ ॥ शंपा शतहृदा हृदिनी ऐरावती क्षणप्रभा तडित् सौदामनी । सुदा-
मनाऽद्रिणा एकदिक् अथवा सुदाम्नि मेघे वा भवा अण्प्रत्ययः । सुदामा तु पुमान्वा-
रिधरपर्वतभेदयोरित्युक्तत्वात् । “सौदामिनी” विद्युत् चंचला चपला दशकं
विद्युलतायाः । चपलापिचेति पाठः ॥ ९ ॥ स्फूर्जथुः वज्रनिर्घोषः “वज्रनिष्पेषः”
द्वयमशनिनिर्घोषस्य । मेघज्योतिः इरमदः द्वे मेघज्योतिषः “वीज इतिप्रसिद्धस्य” ।
इंद्रायुधं शक्रधनुः ऋजुरोहितं । ऋजु च तत् रोहितं च । इति त्रीणि मेघप्रतिफलिता
रविरश्मयो धनुराकारेण भांति तस्य धनुषः ॥ १० ॥ वृष्टिः वर्षं द्वयं मेघवर्षणस्य ।
अवग्राहः अवग्रहः । अवग्रहेति वा घञ् पक्षे अप् द्वयं तद्विघाते वर्षनिरोधे । धारासंपातः

वर्षोपलस्तु करका मेघच्छन्ने ऽद्वि दुर्दिनम् ॥
 अंतर्धा व्यवधा पुंसि त्वंतर्द्धिरपवारणम् ॥ १२ ॥
 अपिधानतिरोधानपिधानाच्छादनानि च ॥
 हिमांशुश्चंद्रमाश्चंद्र इंदुः कुमुदबांधवः ॥ १३ ॥
 विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुरोषधीशो निशापतिः ॥
 अजो जैवातृकः सोमो ग्लौर्मृगांकः कलानिधिः ॥ १४ ॥
 द्विजराजः शशधरो नक्षत्रेशः क्षपाकरः ॥
 कला तु षोडशो भागो विंबो ऽस्त्री मंडलं त्रिषु ॥ १५ ॥
 भित्तं शकलखंडे वा पुंस्यर्द्धो ऽर्द्धं समेऽशके ॥
 चंद्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना प्रसादस्तु प्रसन्नता ॥ १६ ॥
 कलंकाकौ लांछनं च चिन्हं लक्ष्म च लक्षणम् ॥
 सुषमा परमाशोभा शोभा कांतियुतिश्छविः ॥ १७ ॥

आसारः द्वयं मेघधाराणां निरंतरपतनस्य । शीकर-इत्येकं अंबुकणानां । “दंत्या-
 दिरप्ययम्” ॥ ११ ॥ वर्षोपलः करका द्वे यत्प्रथमवृष्टौ मेघोदकं कठिनं सदुपल-
 वत्पतति तस्य । दुर्दिनमित्येकं मेघच्छन्ने दिने । “रात्रेरप्युपलक्षणं” अंतर्धा व्यवधा
 अंतर्द्धिः अपवारणम् ॥ १२ ॥ अपिधानं तिरोधानं पिधानं आच्छादनं अष्टक-
 माच्छादनस्य । तत्र अंतर्धाव्यवधे स्त्रियां । अंतर्द्धिः पुंसि । हिमांशुः चंद्रमाः चंद्रः इंदुः
 कुमुदबांधवः ॥ १३ ॥ विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुः ओषधीशः निशापतिः अजः जैवा-
 तृकः । जीवयतीति अंतर्भावितण्यर्थः आतृकचप्रत्ययः । सोमः “सोमा” ग्लौः-मृगांकः
 कलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः शशधरः नक्षत्रेशः क्षपाकरः इति विंशति नामानि
 चंद्रस्य । चंद्रमंडलस्य षोडशो भागः कलासंज्ञः एकं । विंबः मंडलं द्वे विं-
 वस्य ॥ १५ ॥ भित्तादिचतुष्कं शकलस्य । तत्र भित्तं नपुंसकं । शकलखंडे क्लीबपुंसोः ।
 अर्धः पुंस्येव । यथा कंबलस्यार्धः खंड इत्यर्थः । वाच्यलिङोऽपि यथा अर्धा शाटी अर्धः
 पटः अर्धं वस्त्रं । अर्धमित्येकं समे विभागे तन्नपुंसकमेव । चंद्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना त्रयं
 चंद्रप्रभायां । प्रसादः प्रसन्नता द्वयं नैर्मल्यस्य ॥ १६ ॥ कलंकः अंकः लांछनं चिन्हं
 लक्ष्म लक्षणं पट्टं चिन्हस्य । सुषमेत्येकं परमायाः शोभायाः । शोभा कांतिः द्युतिः

अवश्यायस्तु नीहारस्तुषारस्तुहिनं हिमम् ॥

प्रालेयं मिहिका चाथ हिमानी हिमसंहतिः ॥ १८ ॥

शीतं गुणे तद्वदर्थः सुषीमः शिशिरो जडः ॥

तुषारः शीतलः शीतो हिमः सप्तान्यलिंगकाः ॥ १९ ॥

ध्रुव औत्तानपादिः स्यादगस्त्यः कुंभसंभवः ॥

मैत्रावरुणिरस्यैव लोपामुद्रा सधर्मिणी ॥ २० ॥

नक्षत्रमृक्षं भं तारा तारकाप्युडु वा स्त्रियाम् ॥

दाक्षायण्योऽश्विनीत्यादितारा अश्वयुगश्विनी ॥ २१ ॥

राधा विशाखा पुष्ये तु सिध्यतिष्यौ श्रविष्ठया ॥

समा धनिष्ठा स्युः प्रोष्ठपदा भाद्रपदाः स्त्रियः ॥ २२ ॥

छविः चत्वारि शोभामात्रस्य शोभाकांतिरित्यत्राभिख्याकांतिरित्यपि पाठः ॥ १७ ॥

अवश्यायः नीहारः तुषारः तुहिनं हिमं प्रालेयं मिहिका (महिका) सप्तकं हिमस्य ।

हिमानी हिमसंहतिः द्वे महतो हिमस्य । एवमुक्तलिंगा अवश्यायादयः ॥ १८ ॥

नपुंसकलिंगः शीतशब्दश्च गुणे स्पर्शविशेषे एव न तु गुणिनि । सुषीमः (सुषिमः

सुशीमः) शिशिरः जडः तुषारः शीतलः शीतः हिमः एते सप्त तद्वदर्थः तद्वान्

शीतगुणवानर्थो येषां ते तथा ते चान्यलिंगकाः विशेष्यनिष्ठाः । तुषारहिमशीतशब्दा

निरुद्धलक्षणया गुणिन्यपि वर्तत इत्युभयत्र पठिताः ॥ १९ ॥ ध्रुवः औत्तानपादिः

द्वे उत्तानपादपुत्रस्य । अगस्त्यः कुंभसंभवः मैत्रावरुणिः । “मैत्रावरुणः और्वशो-

यागस्त्यमैत्रावरुणास्त्वाग्निमारुताः इतिनामनिधानात्” त्रयमगस्त्यस्य । अगस्तिरि-

त्यपि) अथागस्त्यः कुंभयोनिरगस्तिः कलशीसुत इति शब्दार्णवः । अस्यागस्त्यस्य

सधर्मिणी पत्नी लोपामुद्रा एकम् ॥ २० ॥ नक्षत्रं ऋक्षं भं तारा तारका उडु इति षट्

नक्षत्रमात्रस्य । उडु स्त्रीनपुंसकयोः अपिशब्दात्तारकापि तथा । नक्षत्रे चाक्षिमध्ये च

तारकं तारकापि चेति शाश्वतः । अश्विनीत्यादिताराः अश्विन्यादिसप्तविंशति नक्षत्राणि

दाक्षायणीसंज्ञकानि एकं । अश्वयुक् अश्विनी द्वे अश्विन्याः ॥ २१ ॥ राधा विशाखा

द्वे विशाखायाः । पुष्यः सिध्यः तिष्यः त्रयं पुष्ये । श्रविष्ठा धनिष्ठा द्वे धनिष्ठायाः ।

श्रविष्ठया समा श्रविष्ठातुल्येत्यर्थः । प्रोष्ठपदाः भाद्रपदाः द्वयं पूर्वाभाद्रपदोत्तराभा-

मृगशीर्षे मृगशिरस्तस्मिन्नेवाग्रहायणी ॥

इत्वंल्लास्तच्छिरोदेशे तारका निवसन्ति याः ॥ २३ ॥

बृहस्पतिः सुराचार्यो गीष्पतिर्धिषणो गुरुः ॥

जीव आंगिरसो वाचस्पतिश्चित्रशिखंडिजः ॥ २४ ॥

शुक्रो दैत्यगुरुः काव्य उशना भार्गवः कविः ॥

अंगारकः कुजो भौमो लोहितांगो महीसुतः ॥ २५ ॥

रौहिणेयो बुधः सौम्यः समौ सौरिशैनेश्वरौ ॥

तमस्तु राहुः स्वर्भानुः सैहिकेयो विधुंतुदः ॥ २६ ॥

सप्तर्षयो मरीच्यन्निमुखाश्चित्रशिखंडिनः ॥

राशीनामुदयो लग्नं ते तु मेषवृषादयः ॥ २७ ॥

द्रपदासु। पूर्वे प्रोष्ठपदे द्वेऽउत्तरे च द्वे एवं चतुःसंख्याकत्वाद्बहुवचनम्। स्त्रियः स्त्रीलिंगाः स्युः ॥ २२ ॥ मृगशीर्षे “शीर्षे इत्यपि पाठः” मृगशिरः आग्रहायणी त्रयं मृगशीर्षस्य। तस्य मृगशीर्षस्य शिरोदेशे याः पंच तारा निवसन्ति ता इत्वंलाः (इन्वकाः) एकम् ॥ २३ ॥ बृहस्पतिः सुराचार्यः गीष्पतिः धिषणः गुरुः जीवः आंगिरसः वाचस्पतिः चित्रशिखंडिजः नवकं बृहस्पतेः। चित्रशिखंडी अंगिराः तज्जः ॥ २४ ॥ शुक्रः दैत्यगुरुः काव्यः उशनाः भार्गवः कविः षट्कं शुक्रस्य। उशनेति सातं ऋदुशनेत्यनङ्। अंगारकः कुजः भौमः लोहितांगः महीसुतः पंचकं मंगलस्य ॥ २५ ॥ रौहिणेयः बुधः सौम्यः त्रयं बुधस्य। सौरिः “शौरिरपि” “सौरः” शनैश्वरः द्वे शनेः। तमः राहुः स्वर्भानुः सैहिकेयः विधुंतुदः पंच राहोः। तमः सातं क्लीवे पुंसि च क्वचित्। “अदंतः। स्वर्भानुस्तु तमो राहुरिति पुंस्कांडे रत्नकोशामरमालयोद्दर्शनात्” ॥ २६ ॥ मरीच्यन्निमुखाः सप्तर्षयश्चित्रशिखंडिसंज्ञाः एकम्। मुखशब्दात्पुलहपुलस्त्यादयः सप्तर्षयः। “ते यथा। मरीचिरंगिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः। वसिष्ठश्चेति सप्तैते ज्ञेयाश्चित्रशिखंडिनः” राशीनामुदयोलग्नमित्युच्यते एकम्। मेषवृषादयो राशयः स्युः एकम्। आदिना मिथुनकर्काटकादयः। “मेषो वृषो ऽथ मिथुनं कर्कटः सिंहकन्यके। तुला च वृश्चिको धन्वी मकरः कुम्भमीनकौ” ॥ २७ ॥ सूरः (शूरः) सूर्यः अर्यमा आदित्यः द्वादशात्मा दिवाकरः भास्करः अहस्करः ब्रह्मः

सूरसूर्यार्यमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ॥

भास्कराहस्करब्रध्नप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥

भास्वद्विवस्वत्सप्ताश्वहरिदश्वोष्णरश्मयः ॥

विकर्तनार्कमार्तण्डमिहिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥

द्युमणिस्तरणिमित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ॥

विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्षतिः ॥ ३० ॥

भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तपनः सविता रविः ॥

“पद्माक्षस्तेजसां राशिश्छायानाथस्तमिस्रहा ॥

कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकबंधुस्त्रयीतनुः ॥ १ ॥

प्रद्योतनो दिनमणिः खद्योतो लोकबांधवः ॥

इनो भागो धामनिधिश्चांशुमाल्यजिनीपतिः” ॥ २ ॥

माठरः पिंगलो दंडश्चंडांशोः पारिपार्श्वकाः ॥ ३१ ॥

सूरसूतो ऽरुणो ऽनूरुः काश्यपिर्गरुडाग्रजः ॥

परिवेषस्तु परिधिरुपसूर्यकमंडले ॥ ३२ ॥

प्रभाकरः विभाकरः ॥ २८ ॥ भास्वान् विवस्वान् सप्ताश्वः हरिदश्वः उष्णरश्मिः
विकर्तनः अर्कः मार्तण्डः (मार्ताण्डः) मिहिरः (महिरः) अरुणः पूषा ॥ २९ ॥
द्युमणिः तरणिः मित्रः चित्रभानुः विरोचनः विभावसुः ग्रहपतिः त्विषांपतिः अह-
र्षतिः ॥ ३० ॥ भानुः हंसः सहस्रांशुः तपनः (तापनः) सविता रविः इति सप्त-
त्रिंशत्सूर्यस्य । “चंडांशुरपि । चंडांशोः पारिपार्श्वका इति वक्ष्यमाणत्वात्” । माठरः
पिंगलः दंडः इति चंडांशोः पारिपार्श्वकाः परितः पार्श्वे विद्यमानाः । यत उक्तं सौर-
तंत्रे । शक्रोऽस्य वामपार्श्वे तु दंडारूयो दंडनायकः । वन्हिस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिंगलो
वामभागतः । यमोऽपि दक्षिणे पार्श्वे भवेन्माठरसंज्ञयेति । एकैकम् ॥ ३१ ॥ सूर-
सूतः अरुणः अनूरुः काश्यपिः गरुडाग्रजः पंचकं अरुणस्य । परिवेषः “तालव्यां-
तोऽपि । वेष्टने परिवेशः स्याद्भानोः सविधुमंडल इति रभसे” परिधिः उपसूर्यकं
मंडलं चत्वारि परिवेषस्य सूर्यमभितः कदाचित् दृश्यमानस्य कुंडलाकारतेजोविशे-

किरणोऽस्त्रमयूखांशुगभस्तिघृणिरश्मयः ॥

भानुः करो मरीचिः स्त्रीपुंसयोर्दीधितिः स्त्रियाम् ॥ ३३ ॥

स्युः प्रभारुगुचिस्त्विद्भाभाश्छविद्युतिदीप्तयः ॥

रोचिः शोचिरुभे क्लीबे प्रकाशो द्योत आतपः ॥ ३४ ॥

कोष्णं कवोष्णं मंदोष्णं कदुष्णं त्रिषु तद्वति ॥

तिग्मं तीक्ष्णं खरं तद्वन्मृगतृष्णा मरीचिका ॥ ३५ ॥

॥ ॥ इति दिग्वर्गः ॥ ४ ॥

कालो दिष्टोऽप्यनेहाऽपि समयोऽप्यथ पक्षतिः ॥

प्रतिपदे इमे स्त्रीत्वे तदाद्यास्तिथयो द्वयोः ॥ १ ॥

पस्य । परिवेषसाहचर्यात्परिधिः पुंसि ज्ञेयः । मंडलं परिवेषश्च परिधिश्चापसूर्यकमिति भागुरिः ॥ ३२ ॥ किरणः उल्लः मयूखः अंशुः गभस्तिः घृणिः जिघर्ति इति घृणिः । घृ क्षरणदीप्त्योः घृ सेचने वा । रश्मिः (घृष्णिः घृष्णिः घृष्णिः) भानुः करो मरीचिः दीधितिः एकादश किरणस्य । मरीचिः स्त्रीपुंसयोः । द्वयोर्मरीचिः किरणो भानुरुल्लः करो पदमिति शब्दार्णवः । मरीचिर्मुनिभेदे ना गभस्तावनपुंसकमिति मेदिनी च । दीधितिः स्त्रियाम् स्त्रियामित्यस्य काकाक्षिगोलकन्यायेनोत्तरश्लोकेऽप्यन्वयः ॥ ३३ ॥ प्रभा रुक् रुचिः त्विद् भा भाः छविः द्युतिः दीप्तिः रोचिः शोचिः इत्येकादश प्रभामात्रस्य । तत्र दीप्त्यंतानि स्त्रियां स्युः । रोचिः शोचिः सांते क्लीबे । द्विवचनं तु रोचिषी शोचिषी । भाः सांतः । प्रकाशः द्योतः आतपः इति त्रयं सूर्यप्रभायाः । प्रभामात्रस्येत्येके ॥ ३४ ॥ कोष्णं कवोष्णं मंदोष्णं कदुष्णं चतुष्टयमीषदुष्णे । इदं धर्ममात्रे रूपभेदात्क्लीबे । तद्वति धर्मिणि त्रिषु वाच्यलङ्गमित्यर्थः । तिग्मं तीक्ष्णं खरं त्रयमत्युष्णस्य । तद्वत्कोष्णवत् । धर्मे क्लीबं । धर्मिणि त्रिषु । मृगतृष्णा मरीचिका द्वयं मृगजलस्य । मरुदेशादौ सिकतासु प्रतिच्छुरिताः सूर्यकिरणाः जलाकारेण भांति तस्य जलाभासस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति दिग्वर्गः ॥ ४ ॥ कालः । कालो मृत्यौ महाकाले समये यमकृष्णयोरिति कोशांतरे अन्यार्थेऽपि कालशब्दः । दिष्टः अनेहा समयः चत्वारि कालस्य । अनेहाः सांतः कदुशनेत्यनङ् । पक्षतिः पक्षस्य मूलं । पक्षतिस्तु भवेत्पक्षमूले च प्रतिपत्तिर्भाविति । प्रतिपत् इमे द्वे प्रथमतिथेः । तदाद्याः प्रतिप-

घस्रो दिनाहनी वा तु क्लीबे दिवसवासरौ ॥
 प्रत्यूषो ऽहर्मुखं कल्यमुषःप्रत्यूषसी अपि ॥ २ ॥
 “व्युष्टं विभातं द्वे क्लीबे पुंसि गोसर्ग इष्यते” ॥
 प्रभातं च दिनांते तु सायं संध्या पितृप्रसूः ॥
 प्राह्णापराह्णमध्याह्नाह्निसंध्यमथ शर्वरी ॥ ३ ॥
 निशा निशीथिनी रात्रिस्त्रियामा क्षणदा क्षपा ॥
 विभावरीतमस्विन्यौ रजनी यामिनी तमी ॥ ४ ॥
 तमिस्रा तामसी रात्रिज्यौत्स्नी चंद्रिकयान्विता ॥
 आगामिवर्तमानाहर्मुक्तायां निशि पक्षिणी ॥ ५ ॥

दाद्यास्तितथ इत्युच्यंते एकम् । तिथिशब्दः द्वयोः क्लीपुंसयोः । तथा च प्रयोगः । स-
 कलो निशि पूर्णिमातिथीनुपतस्थेऽतिथिरेकिका तिथिरिति ॥ १ ॥ वक्षः दिनं अहः
 दिवसः वासरः पंचकं दिवसस्य । तत्र दिवसवासरौ क्लीवपुंसोः । प्रत्यूषः अहर्मुखं
 कल्यं (काल्यं) उषः (ऊषः उषा) “उषा प्रभातं गोसर्ग इति त्रिकाण्डशेषः” ।
 प्रत्यूषः (प्रत्यूषः) “उषः प्रत्यूषसि क्लीबं पितृप्रस्वां च योषिति ।” प्रभातं षट् प्रभा-
 तस्य । तत्राद्यः प्रत्यूषोऽदंतः पुंसि क्लीबे च । “प्रत्यूषोऽहर्मुखे वसाविति मेदिनी” । कल्यं
 तालव्यांतम् ॥ २ ॥ दिनांतः सायः “सायः” संध्या “संध्या संध्या पितृप्रसूः संधेति
 शब्दार्णवः” सम्यक् ध्यायंत्यस्यामिति संध्या । पितृप्रसूः चत्वारि दिनांते । तत्र साय-
 मित्यव्ययं नपुंसकलिंगं वा । “सायः काण्डे दिनांते चेति मेदिन्यादिषु साय इत्युक्त-
 त्वात्सायमिति मांताव्ययस्याव्ययवर्गे वक्ष्यमाणत्वादत्र सायोऽदंतः पुंस्येव” । प्राह्ण-
 दयः समाहृताः त्रिसंध्यं ज्ञेयम् । “आवंतो वेति पाक्षिकी क्लीवता । पक्षे त्रिसंधी”
 एकम् । तत्र प्राह्णः पूर्वाह्णः । शर्वरी (शार्वरी) ॥ ३ ॥ निशा निशीथिनी रात्रिः
 (रात्री) “रात्री रात्रिस्तमस्विनीति शब्दार्णवः” त्रियामा क्षणदा क्षणमुत्सवं निर्व्या-
 पारस्थितिं वा ददाति । क्षपा विभावरी तमस्विनी रजनी (रजनिरपि) यामिनी तमी
 “तमा तमिः” द्वादश निशायाः ॥ ४ ॥ या तामसी तमोयुक्ता रात्रिः सा तमिस्रा
 एकम् । या चंद्रिकया चंद्रप्रकाशेन अन्विता युक्ता रात्रिः सा ज्यौत्स्नी एकम् । ज्यौत्स्नी
 ज्योतिष्मती रात्रिज्यौत्स्ना चंद्रमसः प्रभेति शाश्वतः । पूर्वापरदिनाभ्यां युक्तायां रात्रौ

गणरात्रं निशा बह्वचः प्रदोषो रजनीमुखम् ॥
 अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ द्वौ यामप्रहरौ समौ ॥ ६ ॥
 स पर्वसंधिः प्रतिपत्पंचदश्योर्यदंतरम् ॥
 पक्षांतौ पंचदश्यौ द्वे पौर्णमासी तु पूर्णिमा ॥ ७ ॥
 कलाहीने सानुमतिः पूर्णे राका निशाकरे ॥
 अमावास्यां त्रयोविंशत्यं दर्शः सूर्येन्दुसंगमः ॥ ८ ॥
 सा दृष्टेन्दुः सिनीवाली सा नष्टेन्दुकला कुहूः ॥
 उपरागो ग्रहो राहुग्रस्ते सिंदौ च पूष्णि च ॥ ९ ॥

पक्षिणीति नामैकं । पक्षाविव पक्षौ पूर्वोत्तरदिवसौ यस्याः सा पक्षिणी । पक्षिणी पक्ष-
 तुल्याभ्यामहोभ्यां वेष्टिता निशेति स्मरणात् ॥ ५ ॥ बह्वचो निशाः गणरात्रं स्यात्
 एकं रात्रिसमुदायस्य । प्रदोषः रजनीमुखं द्वे रात्रेः पूर्वभागस्य । अर्धरात्रः निशीथ
 इति द्वे रात्रिमध्यसमयस्य । यामः प्रहरः द्वे अहोरात्राष्टमांशस्य ॥ ६ ॥ प्रतिपत्पं-
 चदश्योर्यदंतरं स संधिः पर्वत्यन्वयः । यदाह रुद्रः । दर्शप्रतिपदोः संधौ ग्रंथिप्र-
 स्तावयोरपि ॥ पर्व क्लीबे विजानीयाद्विषुवत्प्रभृतिष्वपीति । पर्वसंधिरिति चतुरक्षरं वा
 एकम् । द्वे अमापूर्णिमे पक्षांतौ पंचदश्यौ द्वयं पक्षांततिथ्योः । द्वित्वाद्धिवचनं । नतु
 नित्यं । पौर्णमासी पूर्णिमा । द्वे शुक्लपक्षांततिथ्यौ ॥ ७ ॥ सा पूर्णिमा कलाहीने चंद्रे
 सति अनुमतिरित्युच्यते एकम् । सैव पूर्णिमा पूर्णे निशाकरे सति राका एकम् ॥ या पूर्वा
 पौर्णमासी सा अनुमतिर्योत्तरा सा राकेति श्रुतिः । अमावास्या अमावस्या । अमावस्य-
 दन्यतरस्याम् । पा. अमा सह वसतः अस्यां चंद्रार्कौ अमोपपदाद्वसेरधिकरणे ण्यत्
 वृद्धौ सत्यां पाक्षिको न्हस्वश्च निपात्यते । “अमावसी अमावासी अमामासी अमा-
 मसी । अप्यमावस्यमावासी चामामास्यप्यमामसीति शब्दार्णवः । नामैकदेशे नाम-
 ग्रहणादमापि” दर्शः सूर्येन्दुसंगमः चत्वारि कृष्णपक्षांततिथेः ॥ ८ ॥ सा अमावास्या
 दृष्टेन्दुश्चेत् दृष्ट इन्दुर्यस्यां सा सिनीवाली एकम् । सैव नष्टेन्दुकला । नष्टा इन्दुकला यस्यां
 सा कुहूः । “कुहुः” एकम् । या पूर्वामावास्या सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति
 श्रुतिः । अयमर्थः । चतुर्दश्या अंतिमप्रहरः अमावास्याया अष्टौ प्रहराश्चेति नवप्रह-
 रात्मकश्चंद्रक्षयकालः शास्त्रसिद्धः । तत्राद्यप्रहरद्वये चंद्रस्य सूक्ष्मता । अंतिमप्रहरद्वये
 कृत्स्नक्षयः । अतो ऽमावास्याया आद्यप्रहरः सिनीवालीसंज्ञः । अंत्यप्रहरद्वयं कुहू-

सोपप्लवोपरक्तौ द्वावग्न्युत्पात उपाहितः ॥

एकयोक्त्या पुष्पवंतौ दिवाकरनिशाकरौ ॥ १० ॥

अष्टादश निमेषास्तु काष्ठा त्रिंशत्तु ताः कला ॥

तास्तु त्रिंशत्क्षणस्ते तु मूहूर्तो द्वादशास्त्रियाम् ॥ ११ ॥

ते तु त्रिंशदहोरात्रः पक्षस्ते दश पंच च ॥

पक्षौ पूर्वापरौ शुक्लकृष्णौ मासस्तु तावुभौ ॥ १२ ॥

द्वौ द्वौ मार्गादिमासौ स्यादृतुस्तैरयनं त्रिभिः ॥

अयने द्वे गतिरुदग्दक्षिणार्कस्य वृत्सरः ॥ १३ ॥

संज्ञम् । मध्यमप्रहरपंचकं दर्शसंज्ञमिति । राहुणा चंद्रे सूर्ये च ग्रस्ते सति तस्य ग्रास-
स्योपरागः ग्रह इति नामद्वयम् ॥ ९ ॥ सोपप्लवः उपरक्तः इति द्वे-राहुग्रस्तस्येदोः
सूर्यस्य वा । अग्न्युत्पातः उपाहितः इति द्वे वन्हिकृतोपसर्गस्य । ग्रहणे सति कदा-
चिदाग्नेयमंडलादुत्पन्नो भवति तस्येत्येके । भूमकेत्वाख्यस्योत्पातस्येत्यपरे । एकयो-
क्त्याऽपृथग्वचनेन पुष्पवंतावित्युक्तौ सूर्याचंद्रमसौ ज्ञेयौ एकं । एकयोक्त्येति वच-
नात्पुष्पवंत इति पुष्पवानिति वा सूर्यः चंद्रो वा न वक्तव्यः । यथा रोदसी इत्ये-
कयोक्त्या द्यावापृथिव्यौ उच्येते । पुष्पवंतशब्दो मतुवंतोऽकारांतश्च । धरणीधरशि-
खरस्थितपुष्पवंताभ्यामित्यादि प्रयोगदर्शनात् ॥ १० ॥ निमेषोऽक्षिस्पंदकालः । अक्षि-
पक्षमपरिक्षेपो निमेषः परिकीर्तित इत्युक्तम् । अष्टादशनिमेषा मिलित्वा एका काष्ठा
भवति । त्रिंशत्काष्ठाः मिलित्वा एका कला । ताः कलास्त्रिंशन्निलित्वा एकः क्षणः ।
ते क्षणाः द्वादश मिलित्वा एको मुहूर्तः क्लीवपुंसोः ॥ ११ ॥ ते त्रिंशन्मुहूर्ता एको-
ऽहोरात्रः । अह्ना सहिता रात्रिरहोरात्रः । “अत्र अहश्च रात्रिश्च तयोः समाहार
इति विग्रहः साधुः अन्यथा अजभावप्रसंगात् । अहःपूर्वाद्रात्रिशब्दादहं एवाज्वि-
धानात् ।” ते ऽहोरात्राः पंचदशसंख्याका एकः पक्षः । पक्षो द्विविधः शुक्लः कृष्ण-
श्चेति । तत्र मासस्य पूर्वः शुक्लः कृष्णस्त्वपरः । यतः शुक्लादिक्रमेण प्रायशो मास-
प्रवृत्तिः । तावुभौ पक्षावेको मासः । चांद्रेण मानेनेदमुक्तं ॥ १२ ॥ मार्गादी द्वौ द्वौ
मासौ ऋतुरेकः स च हेमन्तादिसंज्ञः । माघादीत्यपि पाठः । माघाद्युपक्रमस्तु अय-
नारंभवशाज्ज्ञेयः । तैर्ऋतुभिस्त्रिभिरेकमयनम् । तद्विधा सूर्यगतिभेदात् अर्कस्योद-
गतिः उत्तरायणं अयते गच्छति अर्कः अनेन । अयगतौ ल्यट् पूर्वपदात्संज्ञायामग-

समरात्रिदिवे काले विषुवद्विषुवं च तत् ॥
 “पुष्ययुक्ता पौर्णमासी पौषी मासे तु यत्र सा ॥
 नाम्ना स पौषो माघाद्याश्चैवमेकादशापरे ॥ १ ॥”
 मार्गशीर्षे सहा मार्ग आग्रहायणिकश्च सः ॥ १४ ॥
 पौषे तैषसहस्यौ द्वौ तपा माघे ऽथ फाल्गुने ॥
 स्यात्तपस्यः फाल्गुनिकः स्याच्चैत्रे चैत्रिको मधुः ॥ १५ ॥
 वैशाखे माधवो राधो ज्येष्ठे शुक्रः शुचिस्त्वयम् ॥
 आषाढे श्रावणे तु स्यान्नभाः श्रावणिकश्च सः ॥ १६ ॥
 स्युर्नभस्यप्रौष्ठपदभाद्रभाद्रपदाः समाः ॥
 स्यादाश्विन इषोप्या ऽश्वयुजो ऽपि स्यात्तु कार्तिके ॥ १७ ॥
 बाहुलोजौ कार्तिकिको हेमन्तः शिशिरो ऽस्त्रियाम् ॥

इति णत्वम् । दक्षिणा गतिस्तु दक्षिणायनम् । एवं द्वे अयने एको वत्सरः ॥ १३ ॥
 विषुवत् विषुवं “विषुपं विषुणः विषुवः विषुवान्समरात्रिवासरं इति पुंस्कांङे
 बोधालितः” द्वयं समं रात्रिदिवं यस्मिन्स्तस्मिन्काले तुलासंक्रांतौ मेषसंक्रांतौ च
 दिनरात्री समे भवतः तस्य कालस्येत्यर्थः । रात्रिदिवशब्द अचतुरविचतुरेत्या-
 दिना साधुः । “पुष्यनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी पौषी ज्ञेया सा पौषी यस्मिन्मासे
 वर्तते स नाम्ना पौषः । मघायुक्ता पौर्णमासी यत्र स माघः स आद्यो येषां ते ।
 अपरे पौषादन्ये एकादश मासा एवमुत्तरीत्या ज्ञेयाः” एकैकं । मार्गशीर्षः सहाः
 मार्गः आग्रहायणिकः चत्वारि मार्गशीर्षस्य ॥ १४ ॥ पौषः तैषः सहस्यः त्रीणि
 पौषस्य । तपाः माघः द्वे माघस्य । फाल्गुनः तपस्यः फाल्गुनिकः त्रयम् । चैत्रः चैत्रिकः
 मधुः त्रयम् ॥ १५ ॥ वैशाखः माधवः राधः त्रीणि । ज्येष्ठः शुक्रः द्वे । शुचिः
 आषाढः द्वे । श्रावणः नभाः । सांतः । श्रावणिकः त्रीणि ॥ १६ ॥ नभस्यः प्रौष्ठ-
 पदः भाद्रः भाद्रपदः चत्वारि । आश्विनः इषः आश्वयुजः त्रीणि । कार्तिकः ॥ १७ ॥
 बाहुलः ऊर्जः कार्तिकिकः चत्वारि । ऋतुभेदानाह । हेमन्त इत्येक ऋतुः । शिशिर
 इत्यपरः । स च पुन्रपुंसकलिङ्गः एकैकम् । वसन्तः पुष्पसमयः सुरभिः त्रीणि वसन्तस्य ।

वसन्ते पुष्पसमयः सुरभिर्ग्रीष्म उष्मकः ॥ १८ ॥

निदाघ उष्णोपगम उष्ण ऊष्मागमस्तपः ॥

स्त्रियां प्रावृट् स्त्रियां भूम्नि वर्षा अथ शरत्स्त्रियाम् ॥ १९ ॥

षडमी ऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमात् ॥

संवत्सरो वत्सरो ऽब्दो हायनो ऽस्त्री शरत्समाः ॥ २० ॥

मासेन स्यादहोरात्रः पैत्रो वर्षेण दैवतः ॥

दैवे युगसहस्रे द्वे ब्राह्मः कल्पौ तु तौ नृणाम् ॥ २१ ॥

मन्वंतरं तु दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः ॥

ग्रीष्मः उष्मकः (ऊष्मकः) ॥ १८ ॥ निदाघः । नितरां दह्यन्ते ऽत्र दह भस्मीकरणे हलश्चेति घञ् न्यंकादित्वात् कुत्वम् । उष्णोपगमः उष्णः ऊष्मागमः “उष्मागमः” तपः इति सप्तकं ग्रीष्मस्य । तपो ऽकारांतः पुंसि । प्रावृट् वर्षणं वृट् प्रकृष्टा वृट् यत्र वृषुसेचने नहि वृतीति दीर्घः । वर्षाः द्वे वर्षर्तोः । तत्र प्रावृट्शब्दः षांतः स्त्रियाम् । वर्षा-शब्दस्तु स्त्रीलिङ्गो भूम्नि नित्यं बहुवचनांत इत्यर्थः । शरदित्येक ऋतुः स स्त्रीलिङ्गो दकारांतः ॥ १९ ॥ अमी हेमन्तादयः षडपि ऋतवः ऋतुसंज्ञकाः । ऋतुशब्दः पुल्लिङ्गः । ते च हेमन्तादयः मार्गशीर्षादिमासानां षड्विर्युगैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदाय मार्गशीर्षाच्च द्वौ द्वौ मासावृत्तुर्मत इति । संवत्सरः वत्सरः अब्दः हायनः शरत् समाः षट् वर्षस्य । तत्र हायनांता अस्त्रियाम् । समाः स्त्रियां बहुत्वे च । समांसमां विजायते इत्येकत्वे ऽपि दृश्यते ॥ २० ॥ मानुषेण मासेन एकः पैत्रो ऽहोरात्रः । तत्र कृष्णाष्टम्या उत्तरार्धे दिनारंभः शुक्लाष्टम्या उत्तरार्धे रात्र्यारंभः । तथा मानुषेण वर्षेण दैवतः देवानामहोरात्रः । तत्रोत्तरायणं दिनम् । दक्षिणायनं रात्रिः । मानुषाणां यत्कृ-तादि युगचतुष्टयं तदैवं युगं ज्ञेयम् । एवं दैवे द्वे युगसहस्रे ब्राह्मो ऽहोरात्रः । अयमर्थः उक्तानां देवताहोरात्राणां षष्ट्यधिकशतत्रयेण दिव्यं वर्षं । दिव्यैर्द्वादशभिर्वर्षसहस्रै-र्मानुषचतुर्युगं तच्च देवानामेकं युगं तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं तत्तु भूतानां स्थितिकालस्ता-वत्येव रात्रिर्भूतानां प्रलयकाल इति । अत उक्तं तौ कल्पाविति । ये द्वे दैवे युगसहस्रे तौ नृणां कल्पौ स्थितिप्रलयकालावित्यर्थः ॥ २१ ॥ दिव्यानां युगानां या एकसप्ततिरे-काधिका सप्ततिः तन्मन्वंतरम् । मनूनां स्वायंभुवचाक्षुषादीनामंतरमवकाशो ऽवधिर्वा

संवर्तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पांत इत्यपि ॥ २२ ॥

अस्त्री पंकं पुमान्पाप्मा पापं किल्बिषकल्मषम् ॥

कलुषं वृजिनैनोऽघमंहो दुरितदुष्कृतम् ॥ २३ ॥

स्याद्धर्ममस्त्रियां पुण्यश्रेयसी सुकृतं वृषः ॥

मुत्प्रीतिः प्रमदो हर्षः प्रमोदामोदसंमदाः ॥ २४ ॥

स्यादानंदधुरानंदः शर्मशांतसुखानि च ॥

श्वःश्रेयसं शिवं भद्रं कल्याणं मंगलं शुभम् ॥ २५ ॥

भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियाम् ॥

शस्तं चाथ त्रिषु द्रव्ये पापं पुण्यं सुखादि च ॥ २६ ॥

मतल्लिका मचर्चिका प्रकांडमुद्धतल्लजौ ॥

तैश्चतुर्दशभिर्ब्रह्मणो दिनं भवति एकम् । संवर्तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पांतः पंच प्रलयस्य ॥ २२ ॥ पंकं पाप्मा पापं किल्बिषं कल्मषं कलुषं वृजिनं एनः अघं अंहः “अंधः” दुरितं दुष्कृतं द्वादश पापस्य । तत्र पंकं क्लीवपुंसोः । पाप्मा नकरांतः पुंसि । शेषं क्लीवे ॥ २३ ॥ धर्मं पुण्यं श्रेयः सुकृतं वृषः पंचकं सुकृतस्य । तत्र धर्मः क्लीवपुंसोः । वृषः पुंसि । मुत् प्रीतिः प्रमदः हर्षः प्रमोदः आमोदः संमदः ॥ २४ ॥ आनंदधुः दुर्नदिसमृद्धौ द्वितो धुच् । आनंदः शर्म शांतं “दंत्यादिर्वा” सुखं द्वादश हर्षस्य । तत्र प्रीतिसाहचर्यान्मुदपि स्त्रियां दकारांतः । श्वःश्रेयसं । श्वः आगामि श्रेयो यत्र श्वसोवसीयः श्रेयस इत्यच् । शिवं शिवं च मोक्षे क्षेमे च महादेवे सुखे जले ॥ शिवो योगांतरे वेदे गुग्गुलौ बालके हरे इति विश्वः । भद्रं (भंदम्) “भंदं भद्रं शिवं तथेति त्रिकांडशेषः” कल्याणं मंगलं शुभम् ॥ २५ ॥ भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेमं शस्तं द्वादश कल्याणमात्रस्य । तत्र क्षेमं शस्तं च पुत्रपुंसकयोः । श्वःश्रेयसमिति चतुरक्षरम् । पापपुण्यशब्दौ तथा सुखादिशब्दाः श्वःश्रेयःशिवभद्रादयः शस्तांताः द्रव्ये विशेष्ये वर्तमानास्त्रिषु विशेष्यलिङ्गा इत्यर्थः । यथा पापा स्त्री । पापः पुमान् । पापं कुलमित्यादि ॥ २६ ॥ मतल्लिका मचर्चिका प्रकांडः “प्रकांडः पुंस्यपि । प्रकांडो न स्त्री विटपे मूलशाखांतरे तरोः । शस्त इति मेदिनी । अस्त्री प्रकांडो विटपे तरुस्कंधप्रशस्तयोरिति रभसः ।” उद्धः तल्लजः अमूनि पंच प्रशस्तवाचकानि । एते तु पंच नित्यं

प्रशस्तवाचकान्यमून्ययः शुभावहो विधिः ॥ २७ ॥

दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्री नियतिर्विधिः ॥

हेतुर्ना कारणं बीजं निदानं त्वादिकारणम् ॥ २८ ॥

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः प्रधानं प्रकृतिः स्त्रियाम् ॥

विशेषः कालिको ऽवस्था गुणाः सत्त्वं रजस्तमः ॥ २९ ॥

जनुर्जननजन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भवः ॥

प्राणी तु चेतनो जन्मी जंतुजन्युशरीरिणः ॥ ३० ॥

जातिर्जातं च सामान्यं व्यक्तिस्तु पृथगात्मता ॥

चित्तं तु चेतो हृदयं स्वांतं हन्मानसं मनः ॥ ३१ ॥

॥ इति कालवर्गः ॥ ४ ॥

द्रव्ये एव लिङ्गांतरेण सामानाधिकरण्येऽपि स्वलिङ्गं न जहति। प्रशंसावचनैश्चेति कृष्ण-
सर्पवाप्यश्वादिवत् नित्यसमासः। यथा प्रशस्तो ब्राह्मणो ब्राह्मणमतल्लिका। प्रशस्ता
गौर्गोमर्चिका। गोप्रकांडं। ब्राह्मणोद्धः। कुमारीतल्लजः। अयः एत्यनेन सुखम्
इण्गतौ घप्रत्ययः। शुभावहो विधिः शुभोत्पादकं दैवं सोऽय उच्यते अयोऽकारांतः
एकम् ॥ २७ ॥ दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं नियतिः नियम्यतेऽनया क्तिम्। नियतिर्निय-
मे दैवे इति विश्वः। विधिः षट्कं प्राक्तनकर्मणः। नियतिः स्त्री। विधिः पुंसि। हेतुः
कारणं बीजं त्रयं हेतुमात्रस्य। हेतुः पुंसि। यदादिकारणं तन्निदानं एकमुपादानका-
रणस्य ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञः क्षीयते इति क्षेत्रं शरीरं तज्जानाति ज्ञा अवबोधने आतो
नुपेति कः। आत्मा पुंसि स्वभावेऽपि प्रयत्नमनसोरपि। धृतावपि मनीषायां
शरीरब्रह्मणोरपि ॥ २९ ॥ पुरुषः त्रयं शरीराधिदैवतस्य। प्रधानं प्रकृतिः द्वे सत्त्वा-
दिगुणसाम्यावस्थायाः। यः कालिको विशेषः कालकृतो देहादेर्विशेषः यौवनादि-
रवस्योच्यते एकम्। सत्त्वं रजः तमः एते गुणाः प्रकृतेर्धर्माः एकैकम्। रजस्तमसी
सांते ॥ २९ ॥ जनुः जननं जन्म जनिः उत्पत्तिः उद्भवः षट्कं जन्मनः। जनुः सांतम्।
जनिः स्त्री। प्राणी चेतनः जन्मी जंतुः जन्युः शरीरी षट्कं प्राणिनः ॥ ३० ॥ जाति-
रित्यादि पद्यं केचिदत्र पठति “इति टीकाकारेण लिखितं परंतु मूल एवैतत्पद्यं
दृश्यते।” जातिः जातं सामान्यं त्रयं घटत्वादिजातेः। व्याक्तिः व्यज्यतेऽनया

बुद्धिर्मनीषा धिषणा धीः प्रज्ञा शेमुषी मतिः ॥
 प्रेक्षोपलब्धिश्चित्संवित्प्रतिपज्ज्ञप्तिचेतनाः ॥ १ ॥
 धीधारणावती मेधा संकल्पः कर्म मानसम् ॥
 “अवधानं समाधानं प्रणिधानं तथैव च” ॥
 चित्ताभोगो मनस्कारश्चर्चा संख्या विचारणा ॥ २ ॥
 “विमर्शो भावना चैव वासना च निगद्यते” ॥
 अध्याहारस्तर्क ऊहो विचिकित्सा तु संशयः ॥
 संदेहद्वापरौ चाथ समौ निर्णयनिश्चयौ ॥ ३ ॥
 मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता व्यापादो द्रोहचिंतनम् ॥
 समौ सिद्धांतराद्धांतौ भ्रांतिर्मिथ्यामतिभ्रमः ॥ ४ ॥

व्यक्तिः अंजूव्यक्त्यादौ क्तिन् । पृथगात्मता द्वे घटादिव्यक्तेः । चित्तं चेतः हृदयं
 स्वांतं हृत् मानसं मनः सप्तकंचित्तस्य । हृत् दकारांतः ॥३१॥ इति कालवर्गः ॥७॥
 बुद्धिः मनीषा मनस ईषा ईष गत्यादिषु शकंध्वादिः । धिषणा धीः प्रज्ञा शेमुषी शेः
 मोहस्तं मुष्णाति मुषस्तेये शीङो विच् मूलविभुजेति मुषेः कः । मतिः प्रेक्षा उपलब्धिः
 चित् संवित् प्रतिपत् ज्ञप्तिः चेतना चतुर्दश बुद्धेः । तत्र चित् तांतः । संवित् प्रतिपत्
 च दांतः ॥१॥ या धारणावती धीः सा मेधा एकम् । यन्मानसं कर्म मनोव्यापारः स
 संकल्पः एकम् । “अवधानादि त्रयं समाधानस्य” । चित्ताभोगः मनस्कारः द्वे मनसः
 सुखादौ तत्परतायाः । चर्चा संख्या विचारणा त्रयं प्रमाणैरर्थपरीक्षणस्य ॥ २ ॥
 “विमर्शादित्रयं पूर्वानुभूताविस्मरणस्य” । अध्याहारः तर्कः ऊहः त्रयं तर्कस्य
 ‘अपूर्वोत्प्रेक्षणं तर्कः’ । विचिकित्सा विपूर्वात् कितेः सन्नंतादकारः । संशयः संदेहः
 द्वापरः द्वौ परौ प्रकारौ यस्य पृषोदरादित्वादात्वम् । चत्वारि संशयज्ञानस्य । यथा
 स्याणुर्वा पुरुषो वेति संशयः । निर्णयः निश्चयः द्वे निश्चयज्ञानस्य ॥३॥ मिथ्यादृष्टिः
 नास्तिकता द्वे परलोकाभाववादिज्ञानस्य । नास्ति परलोक इति मतिर्यस्य तस्य भावो
 नास्तिकता । व्यापादः द्रोहचिंतनम् । द्वे परद्रोहचिंतनस्य । सिद्धांतः राद्धांतः द्वे सि-
 द्धांतस्य । सिद्धो अंतो निर्णयो यस्य स सिद्धांतः । भ्रांतिः मिथ्यामतिः भ्रमः त्रयमयथा-
 र्थज्ञानस्य । स्थानौ पुरुषोऽयमिति ज्ञानं भ्रांतिः । स्थानुर्वा पुरुषो वायमित्यनेककोटिकं

संविदागूः प्रतिज्ञानं नियमाश्रवसंश्रवाः ॥

अंगीकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥ ५ ॥

मोक्षे धीज्ञानमन्यत्र विज्ञानं शिल्पशास्त्रयोः ॥

मुक्तिः कैवल्यनिर्वाणश्रेयोनिःश्रेयसामृतम् ॥ ६ ॥

मोक्षो ऽपवर्गो ऽथाज्ञानमविद्याहंमतिः स्त्रियाम् ॥

रूपं शब्दो गंधरसस्पर्शाश्च विषया अमी ॥ ७ ॥

गोचरा इन्द्रियार्थाश्च हृषीकं विषयीन्द्रियम् ॥

कर्मेन्द्रियं तु पाय्वादि मनोनेत्रादि धीन्द्रियम् ॥ ८ ॥

ज्ञानं संशयः । स्थाणौ स्थाणुरिति ज्ञानं निश्चयः ॥ ४ ॥ संवित् आगूः प्रतिज्ञानं नियमः आश्रवः संश्रवः अंगीकारः अभ्युपगमः प्रतिश्रवः समाधिः दशकं अंगीकारस्य । तत्र संवित् आगूश्च स्त्रियाम् । “आगूर्वधूवत् आग्वौ आगव इत्यादि । पक्षे धूर्वत् आगुरौ आगुर इत्यादि” ॥ ५ ॥ मोक्षविषये या धीर्बुद्धिः तत् ज्ञानं एकम् । मोक्षशास्त्रादन्यत्र शास्त्रे शिल्पे चित्रादौ च धीर्विज्ञानमुच्यते “मोक्षनिमित्तं शिल्पशास्त्रयोर्धीज्ञानं । अन्यनिमित्तं या तयोर्धीः सा विज्ञानमिति वा” । विज्ञानं कर्मणि ज्ञाने इति हैमः एकम् । मुक्तिः जन्ममरणाभ्यां मोचनम् मुच्छ मोक्षणे क्तिन् मुक्तिर्मोचनमोक्षयोरिति हैमः । कैवल्यं निर्वाणं श्रेयः । अतिशयेन प्रशस्यम् ईयसुनि प्रशस्येति श्रौतशः निःश्रेयसम् । अचतुरेति निपातनादच् । अमृतम् ॥ ६ ॥ मोक्षः अपवर्गः अष्टकं मोक्षस्य । अज्ञानं अविद्या अहंमतिः । अहं प्रधानाभ्यतिः अहमिति विभक्तिप्रतिरूपकमन्ययम् अहंकारार्थकम् । त्रयमज्ञानस्य । रूपं शब्दः गंधः रसः स्पर्शः एते पञ्च विषया इति गोचरा इति इन्द्रियार्था इति चोच्यते त्रयम् ॥ ७ ॥ हृषीकं विषयि इन्द्रियं इन्द्रस्यात्मनो लिंगम् । त्रयंचक्षुरादेरिन्द्रियस्य । विषयि नांतम् । पायूपस्थादि कर्मेन्द्रियमुच्यते । आदिना वागादि । “तद्यथा । पायूपस्थं पाणिपादौ वाक्चेतीन्द्रियसंग्रहः । उत्सर्ग आनंदादानगत्यालापाश्च तत्क्रिया इति” मनोनेत्रादि धीन्द्रियमुच्यते । आदिना श्रोत्रादि । “मनः कर्णस्तथा नेत्रं रसना च त्वचा सह ॥ नासिका चेति षट् तानि धीन्द्रियाणि प्रचक्षते” एकम् ॥ ८ ॥ अथ रसभेदानाह । तुवरः “दीर्घादिरपि कुवरो ऽपि” कषायः द्वे तुवरस्य प्राकृतभाषया तुरट इति ख्यातस्य । मधुराद्याः

तुवरस्तु कषायो ऽस्त्री मधुरो लवणः कटुः ॥
 तिक्तो ऽम्लश्च रसाः पुंसि तद्वत्सु षडमी त्रिषु ॥ ९ ॥
 विमर्दोत्थे परिमलो गंधे जनमनोहरे ॥
 आमोदः सो ऽतिनिर्हारी वाच्यलिंगत्वमागुणात् ॥ १० ॥
 समाकर्षी तु निर्हारी सुरभिर्घ्राणतर्पणः ॥
 इष्टगंधः सुगंधिः स्यादामोदी मुखवासनः ॥ ११ ॥
 पूतिगंधिस्तु दुर्गंधो विस्त्रं स्यादामगंधि यत् ॥
 शुक्लशुभ्रशुचिश्चेतविशदश्येतपांडराः ॥ १२ ॥

पृथक् पृथक् ज्ञेयाः । एवं तुवराद्याः षडपि रसा उच्यन्ते । तत्र तुवरो हरीतक्यादौ प्रसिद्धः । मधुरो जलादौ प्रसिद्धः । लवणः सैधवादौ प्रसिद्धः । कटुर्मरीचादौ प्रसिद्धः । एवं तिक्तो निंवादौ । अम्लस्तित्तिड्यादौ “अंलं” । रस्यन्ते आस्वाद्यन्ते इति रसाः कर्मणि घञ् । अमी तुवराद्याः षडपि रसमात्रे वर्तमानाः पुंसि । तद्वत्सु रसवत्सु वर्तमानस्त्रिषु वाच्यलिंगा इत्यर्थः । “तुवरकषायौ नपुंसकावपि अस्तीत्युक्तत्वात्” ॥ ९ ॥ विमर्दोत्थे संघर्षणादिनोत्पन्ने जनमनोहरे गंधे परिमल इत्येकम् । विमर्दग्रहणेन जातिपद्मादेर्निरासः । यो ऽतिनिर्हारी अत्यंतसमाकर्षी स गंध आमोद उच्यते ॥ “कस्तूरिकायामामोदः कर्पूरे मुखवासनः ॥ वकुले स्यात्परिमलश्चंपके सुरभिस्तथेति शब्दार्णवः” ॥ एकम् । इतः परं आगुणाद्गुणाः शुक्लादय इति वक्ष्यमाणाद्गुणशब्दात्प्राक् वाच्यलिंगत्वं अभिधेयानुसारेण त्रिलिंगत्वम् ॥ १० ॥ समाकर्षी निर्हारी द्वे दूरनिपातिनो गंधद्रव्यस्य । निर्हरत्यवश्यं मनो निर्हारी । सुरभिः घ्राणतर्पणः इष्टगंधः सुगंधिः चत्वारि शोभनगंधयुक्तस्य । शोभनो गंधो ऽस्य सुगंधिः । आमोदी मुखवासन इति द्वे यन्मुखं वासयति तस्य तांबूलादेः ॥ ११ ॥ पूतिगंधिः दुर्गंधः द्वे अनिष्टगंधयुक्तस्य । पूतिर्दुष्टः गंधो यस्य सः । यदामगंधि तद्विस्त्रं एकं अपक्वमांसादिगंधस्य । आमोऽपक्वमलस्तस्येव गंधो यस्य तत् । उपमानाच्चेतीत् । शुक्लः शुभ्रः शुचिः श्वेतः विशदः श्वेतः पांडरः ॥ १२ ॥ अवदातः सितः गौरः अवलक्षः “वलक्षोऽपि” वष्टिभागुरिरित्यनेनाल्लोपपक्षे । धवलः अर्जुनः हरिणः पांडुरः नगपांसुपांडुभ्यश्चेति रः । पांडुः षोडश नामानि शुक्लस्य । “तत्रार्जुनांतानि त्रयोदश नामानि शुक्लस्य । हरिणादीनि त्रीणि पीत-

अवदातः सितो गौरो ऽवलक्षो धवलो ऽर्जुनः ॥

हरिणः पांडुरः पांडुरीषत्पांडुस्तु धूसरः १३ ॥

कृष्णे नीलासितश्यामकालश्यामलमेचकाः ॥

पीतो गौरो हरिद्राभः पालाशो हरितो हरित् ॥ १४ ॥

लोहितो रोहितो रक्तः शोणः कोकनदच्छविः ॥

अव्यक्तरागस्वरुणः श्वेतरक्तस्तु पाटलः ॥ १५ ॥

श्यावः स्यात्कपिशो धूम्रधूमलौ कृष्णलोहिते ॥

कडारः कपिलः पिंगपिशंगौ कद्रुपिंगलौ ॥ १६ ॥

मिश्रशुक्लस्येति विभागः साधुः शब्दार्णवे तु श्वेतस्तु समपीतोऽसौ रक्तेतरजपारुचिः ।
 वलक्षस्तु सितः श्यावः कदलीकुसुमोपमः । अर्जुनस्तु सितः कृष्णलेशवान् कुमुदच्छ-
 विः । पांडुस्तु पीतभागार्धः केतकीधूलिसन्निभ इत्युक्तम् । हरिणौ पांडुसारंगाविति
 हैमः । ” ईषत्पांडुः धूसरः । “ धूसरस्तु सितः पीतलेशवान् वकुलच्छविरिति श-
 ब्दार्णवः ” । द्वे ईषद्वलस्य ॥ १३ ॥ कृष्णः नीलः आसितः श्यामः कालः श्याम-
 लः मेचकः । “ मेचकः कृष्णनीलः स्यादतसीपुष्पसन्निभ इति शब्दार्णवः ” । सप्तकं
 नील्यादिगतवर्णस्य । पीतः गौरः हरिद्राभः त्रयं पीतस्य । पालाशः “ पालाशो ऽपि ”
 हरितः हरित् त्रयं शिरीषादिपत्रगतवर्णस्य । हरित्तांतः ॥ १४ ॥ लोहितः रोहितः
 रक्तः त्रयं रक्तस्य । यः कोकनदच्छविः रक्तोत्पलाभः स शोण इत्येकम् । योऽव्यक्त-
 राग ईषद्रक्तः सो ऽरुणः । “ अरुणः कृष्णलोहित इत्यमरमाला ” एकम् । यः श्वेत-
 मिश्रो रक्तः स पाटल इत्येकम् ॥ १५ ॥ श्यावः कपिशः द्वे धूसरारुणवर्णस्य । कपि-
 र्मेकटः तद्वद्गर्णो ऽस्त्यस्य कपिशः । धूम्रः धूमलः कृष्णलोहितः त्रयं कृष्णमिश्रलोहित-
 वर्णस्य । कडारः कपिलः पिंगः पिशंगः कद्रुः पिंगलः षट्कं पिंगलवर्णस्य । अथमत्यंत-
 गौरवालकस्य केशेषु प्रसिद्धः । पिंगा गोरोचना पांडुरिति कात्यः । “ शब्दार्णवे तु
 सितपीतहरिद्रक्तः कडारस्तृणवन्निवत् । अयं तद्रक्तपीतांगः कपिलो गोविभूषणः ।
 हरितांशे ऽधिके ऽसौ तु पिशंगः पद्मधूलिवत् । पिशंगस्त्वासितावेशात्पिशो दीपशिखा-
 दिषु । पिंगलस्तु परच्छायः पिंगे शुक्लांगखंडवदित्युक्तम् ” ॥ १६ ॥ चित्रं किर्मीरः
 “ कर्मीरः ” कल्माषः शबलः एतः कर्बुरः षट्कं कर्बुरस्य विचित्रवर्णस्येत्यर्थः ।

चित्रं किर्मरिक्लमापशबलैताश्च कर्बुरे ॥

गुणे शुक्लादयः पुंसि गुणिलिंगास्तु तद्वति ॥१७॥ इति धीवर्गः ॥

ब्राह्मी तु भारती भाषा गीर्वाण्वाणी सरस्वती ॥

व्याहार उक्तिर्लपितं भाषितं वचनं वचः ॥ १ ॥

अपभ्रंशो ऽपशब्दः स्याच्छास्त्रे शब्दस्तु वाचकः ॥

तिङ्सुबंतचयो वाक्यं क्रिया वा कारकान्विता ॥ २ ॥

श्रुतिः स्त्री वेद आम्रायस्त्रयी धर्मस्तु तद्विधिः ॥

शुक्लादयः गुणे गुणमात्रे वर्तमानाः पुंसि । चित्रं तु रूपभेदान्नपुंसकं । यथास्य पटस्य शुक्लं रूपम् । तद्वति गुणवति वस्तुनि वर्तमाना गुणिलिंगाः अभिधेयलिंगाः । गुणवचनेभ्यो मतुपो लुक् इति गुणिनि वर्तमानत्वम् । तत्प्रत्याख्याने गुणगुणिनोरभेदाभिर्वाह इति महाभाष्ये । यथा शुक्ला शाटी शुक्लः पटः शुक्लं वस्त्रम् । रोहितादीनां स्त्रीत्वे तु वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तो न इति ङीष्वा तकारस्य नकारश्च । यथा श्येनी श्येता । रोहिणी रोहिता । लोहिनी लोहितेत्यादि ॥१७॥ इति धीवर्गः ॥४॥ ब्राह्मी ब्रह्मण इयं । ब्राह्मो जाताविति टिलोपः ङीप् । भारती भाषा गीः “गिरापि । ब्राह्मणी वचनं वाचा जल्पितं गदितं गिरेति शब्दार्णवः । गीर्भणितिर्गिरेति त्रिकांडशेषः । तत्र गिरा वाणीति पाठः ।” वाक् वाणी सरस्वती व्याहारः उक्तिः लपितं भाषितं वचनं वचः त्रयोदश नामानि वचनस्य । तत्रापि सरस्वत्यंतानि वचनाधिष्ठात्र्या देवताया अपि । व्याहारादीनि त्वधिष्ठेयस्यैव । गीः रेफांता ॥ १॥ अपभ्रष्टः शब्दः गावी गोणीत्यादि अपशब्दः सोऽपभ्रंश इत्युच्यते एकम् । शास्त्रे व्याकरणादौ यो वाचकः स शब्द इत्युच्यते एकम् । यथा ओतप्रोततंतूनां वाचकः पट इति । तिङ्सुबंतचयः तिङंतसुबंतपदसमूहो वाक्यम् । वचेर्ण्यत् वचोशब्दसंज्ञायामिति कुत्वम् । तिङंतचयो यथा । पचतिभवति पाको भवतीत्यर्थः । सुबंतचयो यथा । प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनां । कारकान्विता कारकैः संबद्धा क्रिया वाक्यमुच्यते । यथा देवदत्त गामभिरक्ष शुक्लदंडेन । अत्रान्वित आकांक्षायोग्यतासन्निधिवशाज्ज्ञेयं ॥ २ ॥ श्रुतिः वेदः आम्रायः त्रयी चत्वारि वेदस्य । अत्र लिंगसंकरो न दोषाय स्त्रीति विशेषविधानात् त्रय्या व्याख्यायमानत्वाच्च ।

स्त्रियामृक्सामयजुषी इति वेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ३ ॥

शिक्षेत्यादि श्रुतेरंगमोंकारप्रणवौ समौ ॥

इतिहासः पुरावृत्तमुदात्ताद्यास्त्रयः स्वराः ॥ ४ ॥

आन्वीक्षिकी दंडनीतिस्तर्कविद्यार्थशास्त्रयोः ॥

आख्यायिकोपलब्धार्था पुराणं पंचलक्षणम् ॥ ५ ॥

प्रबंधकल्पना कथा प्रवलिहका प्रहेलिका ॥

तद्विधिः वैदिको विधिर्यागादिः धर्म इत्युच्यते । वेदमूलत्वात्स्मृत्युक्तोऽपि विधि-
धर्म एव । यदाह गौतमः । श्रुतिस्मृतिविहितो धर्म इति । केचित्तु लिंगसंकरो मा-
भूदिति त्रयीधर्म इति समस्तं पदमाहुः । “विधानमृग्यजुःसाम्नां त्रयीधर्मं विदुर्बु-
धाः” ॥ त्रयीशब्दे विशेषं दर्शयन्वेदभेदानभिधत्ते । ऋक् ऋच्यंते स्तूयंते देवा
अनया । ऋच् स्तुतौ संपदादित्वात् क्तिप् । साम यजुः इति त्रयो वेदा मिलितास्त्रयी
ज्ञेया । तत्र ऋक्शब्दः स्त्रीलिंगः ॥ ३ ॥ शिक्षा कल्पो व्याकरणमित्यादि वेद-
स्यांगं ज्ञेयं । “शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषां गतिः ॥ छंदोविचितिरित्येष
षडंगो वेद उच्यते । प्रसंगादिदमप्युच्यते । वेदानामष्टौ विकृतयः । जटा माला शिखा
रेखा ध्वजो दंडो रथो घनः ॥ अष्टौ विकृतयः प्रोक्ताः क्रमपूर्वा महर्षिभिः ॥
षट् शास्त्राण्याह । गौतमस्य कणादस्य कपिलस्य पतंजलेः ॥ व्यासस्य जैमिनेश्चापि
दर्शनानि षडेव हि । चतुर्दश विद्याः । अंगानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।
धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश” ॥ “कल्पः कल्पसूत्रं” । ओंकारः प्रणवः द्वे ।
इतिहासः इतिहेति पारंपर्योपदेशे ऽव्ययम् तदास्तेऽस्मिन् । आस उपवेशने अधिक-
रणे घञ् । पुरावृत्तं द्वे पूर्वचरितस्य महाभारतादेः । उदात्तः अनुदात्तः स्वरितः
इति त्रयः स्वरा उच्यंते एकम् ॥ “उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः ॥
चतुर्थः प्रचितो नोक्तो यतो ऽसौ छान्दसः स्मृतः” ॥ ४ ॥ आन्वीक्षिकीत्येकं तर्क-
विद्यायां गौतमादिप्रणीतायां । दंडनीतिरित्येकं अर्थशास्त्रे बृहस्पत्यादिप्रणीते । “अ-
र्थस्य भूम्यादेः शास्त्रम्” । आख्यायिका उपलब्धार्था द्वयं अनुभूतार्थप्रतिपादकस्य
वासवदत्तादेः । यत्पंचलक्षणं तत्पुराणमुच्यते । “सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वं-
तराणि च ॥ वंश्यानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणम्” ॥ ५ ॥ प्रबंधस्य वाक्यवि-
स्तरस्य या कल्पना रचना सा कथा एकं नाटकरामायणादेः । प्रवलिहका “प्रव-

स्मृतिस्तु धर्मसंहिता समाहृतिस्तु संग्रहः ॥ ६ ॥

समस्या तु समासार्था किंवदन्ती जनश्रुतिः ॥

वार्ता प्रवृत्तिवृत्तांत उदंतः स्यादथाह्वयः ॥ ७ ॥

आख्याहे अभिधानं च नामधेयं च नाम च ॥

हूतिराकारणाह्वानं संहृतिर्बहुभिः कृता ॥ ८ ॥

विवादो व्यवहारः स्यादुपन्यासस्तु वाङ्मुखम् ॥

उपोद्धात उदाहारः शपनं शपथः पुमान् ॥ ९ ॥

रिहिका” प्रहेलिका द्वयं यथा परैः संदिश्यते तादृशगुप्ताभिधानस्य । यथा । पानीयं पातुमिच्छामि त्वत्तः कमललोचने ॥ यदि दास्यसि नेच्छामि नो दास्यसि पिबाम्यहमिति । “यदुक्तं । व्यक्तीकृत्य कमप्यर्थं स्वरूपार्थस्य गोपना । यत्र बाह्यार्थ-संबद्धं कथ्यते सा प्रहेलिकेति” । या मन्वादिभिः प्रणीता धर्मसंहिता “धर्मबोधार्थं रचिता संहिता” सा स्मृतिः । वेदार्थस्मरणपूर्वकं रचितत्वात्स्मृतिरित्यर्थो ऽपि । स्मरतेः क्तिन् एकम् । समाहृतिः संग्रहः । “विस्तरेणोपदिष्टानामर्थानां सूत्रभाष्य-योः । निबन्धो यः समासेन संग्रहं तं विदुर्बुधाः” द्वयं संग्रहग्रन्थस्य ॥ ६ ॥ या समा-सार्था पूरणीयार्था कविशक्तिपरीक्षणार्थमपूर्णतयैव पद्यमानार्था वा सा समस्या । यथा शतचंद्रं नभःस्थलं । तत्पूरणं यथा । दामोदरकराघातविह्वलीकृतचेतसा । दृष्टं चाणूरमहेनेति ॥ “समस्या त्वसमासार्थेति पाठे तु अपरिपूर्णार्थेत्यर्थः ।” किंव-दन्ती “किंवदन्तिः” जनश्रुतिः जनेभ्यः श्रूयते । कर्मणि क्तिन् । द्वे चतुरक्षरे नामनी लोकप्रवादस्य । वार्ता प्रवृत्तिः वृत्तांतः उदंतः चत्वारि यथास्थितलोकवृत्तकथ-नस्य । आह्वयः ॥ ७ ॥ आख्या आह्वा अभिधानं नामधेयं । भागरूपेति नामश-ब्दात् धेयप्रत्ययः । नाम षट्कान्नाम्नः । हूतिः आकारणा आह्वानं त्रयं आह्वानस्य । या बहुभिः कृता हूतिः सा संहृतिः एकम् ॥ ८ ॥ विरुद्धो वादः विवादः व्यवहारः । “विनानाऽर्थे ऽवसंदेहे हरणं हार उच्यते । नानासंदेहहरणाव्यवहारः प्रकीर्तित इति कात्यायनः” । द्वे ऋणदानादिनिमित्तविविधवादस्य । उपन्यासः वाङ्मुखं वाचो मुखमिव मुखमुपक्रमः द्वे वचनारंभस्य । उपोद्धातः उदाहारः द्वे प्रकृतसिद्ध्य-र्थंचितनस्य । तदुक्तम् । चिंताप्रकृतसिद्ध्यर्थमुपोद्धातं प्रचक्षत इति । “उपोद्धाता-दि द्वे वक्ष्यमाणोपयोग्यर्थवर्णनस्येति वा ।” शपनं शपथः द्वयम् ॥ ९ ॥

प्रश्नो ऽनुयोगः पृच्छा च प्रतिवाक्योत्तरे समे ॥
 मिथ्याभियोगो ऽभ्याख्यानमथ मिथ्याभिशंसनम् ॥१०॥
 अभिशापः प्रणादस्तु शब्दः स्यादनुरागजः ॥
 यशः कीर्तिः समज्ञा च स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥११॥
 आग्नेडितं द्विस्रिरुक्तमुच्चैर्घुष्टं तु घोषणा ॥
 काकुः स्त्रियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनेः ॥१२॥
 अवर्णाक्षेपनिर्वादपरीवादापवादवत् ॥
 उपक्रोशो जुगुप्सा च कुत्सा निंदा च गर्हणे ॥ १३ ॥
 पारुष्यमतिवादः स्याद्भर्त्सनं त्वपकारगीः ॥
 यः सनिंद उपालंभस्तत्र स्यात्परिभाषणम् ॥ १४ ॥

प्रश्नः अनुयोगः पृच्छा त्रयं प्रश्नस्य । प्रतिवाक्यं उत्तरं द्वे प्रतिवचनस्य । मिथ्याभियोगः
 अभ्याख्यानं द्वे “शतं मे धारयसीत्याद्यसत्याक्षेपस्य” । मिथ्याभिशंसनम् ॥१०॥
 अभिशापः द्वे सुरापानादिमिथ्यापापोद्भावनस्य । अनुरागजः गुणानुरागोत्थः शब्दः
 प्रणाद इत्युच्यते एकम् । यशः कीर्तिः । कीर्तिः प्रसादयशसोर्विस्तारे कर्दमे ऽपि चेति हैमः
 समज्ञा “समज्या समाज्ञा चेति पाठांतरं” त्रयं कीर्तेः । स्तवः स्तोत्रं स्तुतिः नुतिः
 चत्वारि स्तुतेः ॥ ११ ॥ द्विवारं त्रिवारं चोक्तं आग्नेडितमुच्यते । यथा “सर्पः
 सर्प इति” एकम् । उच्चैर्घुष्टं घोषणा द्वे उच्चैर्घोषस्य । शोकभीतिकामादिभिर्ध्वनेर्यो
 विकारः सा काकुः एकम् ॥ १२ ॥ अवर्णः “वर्णः प्रशंसा तद्विरुद्धोऽवर्णः”
 आक्षेपः निर्वादः परीवादः “परिवादः” अपवादः उपक्रोशः जुगुप्सा कुत्सा निंदा
 गर्हणं दश निंदायाः । अपवादवदिति वत्प्रत्ययेन अवर्णादीनामुपक्रोशस्य चैकलि-
 गत्वं ज्ञापितम् । उपक्रोशांता अवर्णादयः पुंसीति तात्पर्यम् ॥ १३ ॥ पारुष्यं पुरुषो
 निष्ठुरभाषणं तस्य भावः पारुष्यम् । स्वार्थे ऽप्यञ् । अतिवादः द्वे निष्ठुरभाषणस्य ।
 अपकारगीः अपकारार्थकं भाषणं “चौरा ऽसि त्वां घातयिष्यामीत्यादि” तद्भर्त्सन-
 मुच्यते एकम् । कस्यांचित् व्यक्तौ क्रोधपूर्वकं दोषप्रतिपादनमुपालंभः यः सनिंदः
 निंदायुक्त उपालंभस्तत्र परिभाषणमित्येकम् । “उपालंभो द्वेधा । गुणाविष्करणपूर्वको
 निंदापूर्वकश्च । आद्यो यथा । महाकुलीनस्य तव किमुचितमिदम् । द्वितीयस्तु बंध-

तत्र त्वाक्षारणा यः स्यादाक्रोशो मैथुनं प्रति ॥

स्यादाभाषणमालापः प्रलापो ऽनर्थकं वचः ॥ १५ ॥

अनुलापो मुहुर्भाषा विलापः परिदेवनम् ॥

विप्रलापो विरोधोक्तिः संलापो भाषणं मिथः ॥ १६ ॥

सुप्रलापः सुवचनमपलापस्तु निहवः ॥

“चोद्यमाक्षेपाभियोगौ शापाक्रोशौ दुरेषणा ॥

अस्त्री चाटु चटु श्लाघा प्रेम्णा मिथ्याविकथनम् ॥ १७ ॥”

संदेशवाग्वाचिकं स्याद्वाग्भेदास्तु त्रिषूतरे ॥ १७ ॥

रुशती वागकल्याणी स्यात्कल्या तु शुभात्मिका ॥

अत्यर्थमधुरं सात्वं संगतं हृदयंगमम् ॥ १८ ॥

कीसुतस्य तवोचितमेवेदमिति । तत्र यो द्वितीयः स परिभाषणम् ॥ १४ ॥
मैथुनं प्रति परस्त्रीपुरुषसंयोगेन निमित्तेन य आक्रोशस्तत्र आक्षारणेत्येकम् “आ-
क्षारणमिति क्लीबमपि” । आभाषणं आलापः द्वे अन्योन्यसंबोधनपूर्वकभाषणस्य ।
यदनर्थकं वचः स प्रलाप इत्येकम् ॥ १५ ॥ अनुलापः मुहुर्भाषा द्वे बहुशो भाष-
णस्य । विलापः परिदेवनं द्वे रोदनपूर्वकभाषणस्य । विप्रलापः विरोधोक्तिः द्वे अ-
न्योन्यविरुद्धभाषणस्य । मिथः परस्परं उक्तिप्रत्युक्तियुक्तं यद्भाषणं स संलापः
“आलापस्तु एकेनापि क्रियते” ॥ १६ ॥ सुप्रलापः सुवचनं द्वे सुभाषितस्य ।
अपलापः निहवः द्वे गोपनकारिवचनस्य । यथा तन्मिथ्येति प्रतिवादिनि निहवः ।
“चोद्यादित्रयमद्भुतप्रश्नस्य । शापादित्रयं शापवचनस्य । चाद्विति त्रयं प्रेम्णा मिथ्या-
भाषणस्य ।” संदेशवाक् वाचिकं द्वे दूतादिमुखेन संदिश्यमानवचनस्य । उत्तरे
अतःपरं वक्ष्यमाणाः वाग्भेदाः “रुशत्यादयः” सम्यगन्तास्त्रिषु त्रिलिङ्गाः ॥ १७ ॥
यथा रुशन् शब्दः । रुशद्वचनं । या अकल्याणी वाक् सा रुशती एकं तातम् ।
या शुभात्मिका वाक् सा कल्या “कल्यापि” एकं तालव्यातम् । यदतिशयेन
मधुरं तत्सात्वं एकम् । संगतं हृदयंगमं द्वे संबद्धवचनस्य ॥ १८ ॥ निष्ठुरं परुषं
द्वे कर्कशवचनस्य । ग्राम्यं अश्लीलं द्वे शिथिलवचनस्य : “अश्लीकारकमंडादिवचन
इत्यर्थः” यत्प्रियं सत्यं वचनं तत्र सूनुतमित्येकम् । तदुक्तं रभसे । सूनुतं मंगले ऽपि

निष्ठुरं परुषं ग्राम्यमश्लीलं सन्नृतं प्रिये ॥
 सत्ये ऽथ संकुलक्लिष्टे परस्परपराहते ॥ १९ ॥
 लुप्तवर्णपदं ग्रस्तं निरस्तं त्वरितोदितम् ॥
 अंबूकृतं सनिष्ठीवमबद्धं स्यादनर्थकम् ॥ २० ॥
 अनक्षरमवाच्यं स्यादाहतं तु मृषार्थकम् ॥
 “सोऽलुंठनं तु सोत्प्रासं भणितं रतिकूजितम् ॥
 श्राव्यं हृद्यं मनोहारि विस्पष्टं प्रकटोदितम्” ॥ १ ॥
 अथ म्लिष्टमविस्पष्टं वितथं त्वनृतं वचः ॥ २१ ॥
 सत्यं तथ्यमृतं सम्यगमूनि त्रिषु तद्वति ॥

स्यात्प्रियसत्ये वचस्यपि । यत्परस्परेण पराहतं “माता मे वंध्येतिवत्” पूर्वापर-
 विरुद्धं तत्र संकुलं क्लिष्टमिति नामद्वयम् । यथा पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ॥ १९ ॥
 यत् लुप्तवर्णपदं असंपूर्णोच्चारितं वचस्तद् ग्रस्तमित्येकम् । ग्रस्तं ग्रासीकृते ऽपि स्या-
 लुप्तवर्णपदोदिते इत्युक्तम् । यत्त्वरितोदितं तन्निरस्तं एकम् । सनिष्ठीवं लालायुक्तं
 तदंबूकृतमुच्यते । अंबु इति च्वयंतम् । “सनिष्ठेवमपि” एकम् । यदनर्थकं अ-
 र्थशून्यं तदबद्धं स्यात् एकम् । “अवध्यमपि । अवध्यमवधार्ये स्यादनर्थकवचस्यपी-
 ति दर्शनात्” ॥ २० ॥ अनक्षरं “न प्रशस्ताक्षराणि यस्मिन् अक्षराणामप्रा-
 शस्त्यं चार्थद्वारकं तच्च वचनानर्हं” अवाच्यं द्वे वक्तुमनर्हस्य वचसः । मृषार्थकं अ-
 त्यंताभूतार्थकं तत् आहतं ज्ञेयं । यथा । एष वंध्यासुतो याति खपुष्पकृतशेखरः ॥ मृग-
 वृष्णांभसि स्नातः शशशृंगधनुर्धर इति एकम् । “सोऽलुंठनादि द्वे सोपहासवचनस्या-
 भणितादि द्वे रतिसमयकूजितस्य । भणितमित्यपि पाठः । श्राव्यादिपंचस्पष्टवचनस्या”
 म्लिष्टं क्षुब्धस्वातेति निपातनादिडभावः । अविस्पष्टं । “अत्र म्लिष्टमित्योष्ठ्यादिपाठ-
 एव दृश्यते । म्लिष्टं त्रिष्वव्यक्तवाचीति मेदिनी । द्वे अव्यक्तवचनस्य ।” यदनृतं वचः
 यथा । सत्यपि धने नास्ति धनमिति तद्वितथमित्युच्यते एकम् ॥ २१ ॥ सत्यं । सत्यं कृते
 च शपथे तथ्ये च त्रिषु तद्वतीति रभसः । तथ्यं कृतं सम्यक् चत्वारि सत्यस्य । सम्यक्
 चकारांतः । पूर्वं वाग्भेदास्तु त्रिषूत्तर इति वचनवृत्तित्वेन सत्यादीनां त्रिलिङ्गत्वमुक्तम् ।
 यथा सत्यः शब्दः सत्या वाक् सत्यं वचनमिति । इदानीं वक्तुवृत्तित्वेन एषां त्रिलि-

शब्दे निनादनिनदध्वनिध्वानरवस्वनाः ॥ २२ ॥

स्वाननिर्घोषनिर्हादनादनिस्वाननिस्वनाः ॥

आरवारावसंरावविरावा अथ मर्मरः ॥ २३ ॥

स्वनिते वस्त्रपर्णानां भूषणानां तु शिंजितम् ॥

निक्राणो निक्रणः क्राणः क्रणः क्रणनमित्यपि ॥ २४ ॥

वीणायाः कणिते प्रादेः प्रक्राणप्रक्रणादयः ॥

कोलाहलः कलकलस्तिरश्चां वाशितं रुतम् ॥

स्त्री प्रतिश्रुत्प्रतिध्वाने गीतं गानमिमे समे ॥ २५ ॥

॥ इति शब्दादिवर्गः ॥ ॥ ६ ॥

निषादर्षभगांधारषड्भूमध्यमधैवताः ॥

पंचमश्चेत्यमी सप्त तंत्रीकंठोत्थिताः स्वराः ॥ १ ॥

गत्वमाह अमूनीति । तद्वति सत्यवति त्रिषु । यथा सत्या स्त्री सत्यः पुमान् सत्यं कुलमिति । शब्दः निनादः निनदः ध्वनिः ध्वानः रवः स्वनः ॥ २२ ॥ स्वानः निर्घोषः निर्हादः नादः निस्वानः निस्वनः आरवः आरावः संरावः विरावः सप्तदश शब्दमात्रस्य । वस्त्रपर्णानां स्वनिते शब्दे मर्मर इत्येकम् । “मर्मरो वस्त्रभेदे च शुष्कपर्णध्वनौ तथा । पुंसि स्त्रियां पुनः प्रोक्ता मर्मरी पीतदारुणीति मेदिनी ।” ॥ २३ ॥ भूषणानां नूपुरादीनां स्वनिते शिंजितमित्येकम् । “तालव्यादि” । निक्राणः निक्रणः क्राणः क्रणः क्रणनं पंच वीणादिस्वनितस्य ॥ २४ ॥ प्रादेरुपसर्गात् ये प्रक्राणः प्रक्रण इत्यादयस्ते वीणाया एव कणिते नान्यत्र । “आदिशब्दादुपक्रणादयः” । कोलाहलः कलकलः द्वे बहुभिः कृतस्य स्पष्टशब्दस्य । तिरश्चां पक्षिणां रुतं शब्दः वाशितं एकम् । तालव्यमध्ये ऽयम् । प्रतिश्रुत् प्रतिध्वानः द्वे प्रतिशब्दस्य । गीतं गानं द्वे गायनस्य ॥ २५ ॥ इति शब्दादिवर्गः ॥ ६ ॥ स्वरभेदानाह । निषादः । निषादः स्वरभेदे ऽपि चंडाले धीवरांतरे इति विश्वः । ऋषभः गांधारः षड्भूः नासां कंठ-मुस्तालु जिह्वां दंतांश्च संस्पृशन् । पड्भूः स जायते यस्मात्तस्मात्पड्भू इति स्मृतः । मध्यमः धैवतः पंचमः इत्यमी तंत्रीभ्यः कंठेभ्यश्चोत्थिताः सप्त स्वरा ज्ञेयाः एकैकम् ।

काकली तु कले सूक्ष्मे ध्वनौ तु मधुरास्फुटे ॥
 कलो मंद्रस्तु गंभीरे तारोत्युच्चैस्त्रयस्त्रिषु ॥ २ ॥
 “नृणामुरसि मध्यस्थो द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ॥
 स मंद्रः कंठमध्यस्थस्तारः शिरसि गीयते ॥ १ ॥”
 समन्वितलयस्त्वेकतालो वीणा तु वल्लकी ॥
 विपंचो सा तु तंत्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ॥ ३ ॥
 ततं वीणादिकं वाद्यमानदं मुरजादिकम् ॥
 वंशादिकं तु सुषिरं कांस्यतालादिकं घनम् ॥ ४ ॥

तत्र निषादं नर्दति गजाः । ऋषभं गावः । गांधारं अजादयः । षड्ङ्गं मयूराः । मध्यमं
 क्रौंचाः । धैवतमश्वः । पंचमं कोकिलाः । तदुक्तं नारदेन । षड्ङ्गं रौति मयूरस्तु गावो
 नर्दति चर्षभम् ॥ अजाविक्रौ तु गांधारं क्रौंचो नर्दति मध्यमम् ॥ १ ॥ पुष्पसाधारणे काले
 कोकिलो रौति पंचमम् ॥ अश्वस्तु धैवतं रौति निषादं रौतिकुंजर इति ॥ २ ॥ सूक्ष्मे
 कले काकलीत्येकं स्त्रीलिङ्गम् । ईषत् कलः काकली ईषदर्थे चेति कोः कादेशः । गौरादिः ।
 “काकलिरपि” कलेरिन् । साधूदितं काकलिभिः कुलीनैरिति प्रयोगः । मधुरः
 श्रुतिसुखः । स चासौ अस्फुटो ऽव्यक्ताक्षरः एतादृशे ध्वनौ कल इत्येकम् । गंभीरे ध्वनौ
 मंद्र इत्येकम् । अत्युच्चैर्ध्वनौ तार इत्येकम् । त्रयः कलमंद्रतारास्त्रिषु ॥ २ ॥ यः
 समन्वितलयः सम्यगन्वितो ऽनुगतो लयो गीतादिसाम्यं यत्र स एकताल उच्यते ।
 “एकः समस्तालो मानमस्येत्येकतालः” एकम् । वीणा वल्लकी विपंची त्रयं वी-
 णायाः । सा वीणा तु सप्तभिस्तंत्रीभिरुपलक्षिता परिवादिनी । सुष्यजाताविति णिनिः ।
 परिवदत्यवश्यम् ॥ ३ ॥ यद्वीणादिकं वाद्यं तत्तत्तमुच्यते । आदिना सौरंध्रीराव-
 णहस्तकिन्नर्यादि । हेमचन्द्रकोशे ऽपि । शिवस्य वीणा नालंवी सरस्वत्यास्तु कच्छपी ।
 नारदस्याथ महती गणानां तु प्रभावती ॥ विश्वावसोस्तु बृहती तुंबरोस्तु कलावती-
 त्यादि । यन्मुरजादिकं मृदंगादिकं आदिना पटहादि । आनह्यते मुखे चर्मणा बद्ध्यते
 तदानदमुच्यते । वंशादिकं “वंशी वेणुस्तेन वंशादिकमित्येव ।” आदिना
 शंखादि तत्सुषिरं ज्ञेयम् । “सुषिरशब्दो दंत्यादिः । प्राचीनास्तु तालव्यादिरपी-
 त्याहुः ।” यत्कांस्यमयतालादिकं आदिना घंटाश्लर्यादि तद्धनं ज्ञेयं एकैकम् ॥ ४ ॥

चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकम् ॥

मृदंगा मुरजा भेदास्त्वंक्यालिंग्योर्ध्वकास्त्रयः ॥ ५ ॥

स्याद्यशःपटहो ढक्का भेरी स्त्री दुंदुभिः पुमान् ॥

आनकः पटहो ऽस्त्री स्यात्कोणो वीणादिवादनम् ॥ ६ ॥

वीणादंडः प्रवालः स्यात्ककुभस्तु प्रसेवकः ॥

कोलंबकस्तु कायो ऽस्या उपनाहो निबंधनम् ॥ ७ ॥

वाद्यप्रभेदा डमरुमडुडिंडिमझझराः ॥

इदं ततादिकं चतुर्विधं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकम् । वादित्रं आतोद्यं च नाम यस्य तत् । यदाह भरतः । ततं चैवावनद्धं च घनं सुषिरमेव च । चतुर्विधं तु विज्ञेयमातोद्यं लक्षणान्वितमिति । मृदंगाः मुरजाः “मुरात् वेष्टनाज्जाताः” द्वे मृदंगस्य । बहुविधत्वाद्बहुवचनम् । अंकयः आलिंग्यः ऊर्ध्वकः । “निर्विकारमपि ।” एते त्रयः मृदंगस्य भेदाः । अंक एव निधाय वादनादंकयः । आलिंग्य वादनादालिंग्यः । ऊर्ध्वकृतेन मुखेन वादनादूर्ध्वकः । किंच । हरीतक्याकृतिस्त्वंक्यो यवमध्यस्तथोर्ध्वकः । आलिंग्यश्चैव गोपुच्छसमानः परिकीर्तित इति ॥ ५ ॥ यशसे य आदौ पटहो वाद्यते स यशःपटहः । स एव ढक्केत्युच्यते । द्वे ढक्कायाः । भेरी “भेरिः” दुंदुभिः । दुंदु इति शब्देन भाति । द्वे दुंदुभेः । “भिर्यामानकदुंदुभीत्यपि पाठः ।” आनकः पटहः द्वे पटहस्य । “अस्त्रीति पूर्वान्वयि । पटहो ना समारंभे आनके पुन्नपुंसकमिति मेदिनी ।” वीणादि वाद्यते येन तद्धनुराकृति काष्ठं कोण उच्यते । कोणो वाद्यप्रभेदे स्याद्वीणादीनां च वादने ॥ एकदेशे गृहादीनामस्त्रे च लगुडेऽपि चेति मेदिनी ॥ ६ ॥ वीणाया दंडः प्रवालः एकम् । ककुभः प्रसेवकः द्वे वीणादंडादयो डमरुमयं भांडं शब्दगांभीर्यार्थं यच्चर्मणाच्छाद्यते तस्य । “वीणाप्रांतस्थवक्रकाष्ठविशेषस्येत्यन्ये ।” अस्या वीणायाः कायः तंत्रीरहितो दंडादिसमुदायः कोलंबक इत्युच्यते एकम् । यत्र वीणाप्रांते तंत्र्यो निबध्यते तन् निबंधनं उपनाह इत्युच्यते एकम् ॥ ७ ॥ डमरुप्रभृतयो वाद्यविशेषा ज्ञेयाः । तत्र डमरुः कापालिकादीनां वाद्यं । स एव त्रिपुलो मडुः । डिंडिमः दंवडी इति प्रसिद्धः । झझरः झांगड इति प्रसिद्धः । मर्दलो मृदंगसदृशो वाद्यभेदः । पणवोऽप्येकः । अन्ये च

मर्दलः पणवो ऽन्ये च नर्तकीलासिके समे ॥ ८ ॥

विलंबितं द्रुतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमात् ॥

तालः कालक्रियामानं लयः साम्यमथास्त्रियाम् ॥ ९ ॥

ताण्डवं नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं च नर्तने ॥

तौर्यत्रिकं नृत्यगीतवाद्यं नाट्यमिदं त्रयम् ॥ १० ॥

भ्रकुंसश्च भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्चेति नर्तकः ॥

स्त्रीवेषधारी पुरुषो नाट्योक्तौ गणिकाञ्जुका ॥ ११ ॥

भगिनीपतिरावुत्तो भावो विद्वानथावुकः ॥

जनको युवराजस्तु कुमारो भर्तृदारकः ॥ १२ ॥

हुडुकगोमुखादयः संति । नर्तकी लासिका । “वाच्यलिंगत्वात् नर्तको लासकः समाविति पुंस्त्वनिर्देशो कर्तव्ये स्त्रीलिंगनिर्देशो ङीष्ठापोर्विवेकार्थः” द्वे नर्तक्याः ॥ ८ ॥ करचरणादिभिर्नृत्तलंबितं नृत्यादिकं तत्तत्त्वमित्युच्यते एकम् । यत् द्रुतं शीघ्रं नृत्यादिकं तत् ओघ इत्युच्यते एकम् । यन्मध्यं न विलंबितं नापि द्रुतं तद्वनमित्युच्यते एकम् । कालक्रिययोर्मानं नियमहेतुस्ताल इत्युच्यते एकम् । गीतवाद्यपादादिन्यासानां क्रियाकालयोः साम्यं लय इत्युच्यते एकम् ॥ ९ ॥ ताण्डवं तंडुना प्रोक्तम् । अणू ओर्गुणः । नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं “नृत्तं” नर्तनं षट् नृत्यस्य । तत्र ताण्डवं स्त्रीवेषधारी नर्तकः पुरुषः तत्र भ्रकुंसः भ्रुकुंसः भ्रुकुंसः भ्रुवोर्भ्रुवा वा कुंसो भाषणं शोभा वा यस्य इति त्रयमित्यर्थः । नाट्योक्तौ नाट्यप्रकरणे अधिकारोऽयम् । “प्रागंगहारात् ।” अञ्जुकादिसंज्ञायाः । नाट्यादन्यत्र प्रयोगो नास्तीत्यर्थः । या गणिका सा अञ्जुका एकम् ॥ ११ ॥ भगिन्याः पतिः आवुत्त इत्युच्यते “आवुत्तो ऽपि” एकम् । यो विद्वान्स भाव इत्युच्यते । भावयतीति भाव इति योगव्युत्पत्त्या नाट्यादन्यत्राप्येतादृशानां प्रयोगे न दोषः । एकम् । जनकस्तु आवुक इत्युच्यते एकम् । युवराजस्तु कुमारः भर्तृदारकः द्वयम् ॥ १२ ॥

राजा भट्टारको देवस्तत्सुता भर्तृदारिका ॥

देवी कृताभिषेकायामितरासु तु भट्टिनी ॥ १३ ॥

अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ राजशालस्तु राष्ट्रियः ॥

अंबा माता ऽथ बाला स्याद्वासुरार्यस्तु मारिषः ॥ १४ ॥

अंत्तिका भगिनी ज्येष्ठा निष्ठानिर्वहणे समे ॥

हंडे हंजे हलाह्वाने नीचां चेटीं सखीं प्रति ॥ १५ ॥

राजा । भट्टारकः देवः द्वयं राज्ञः । तस्य राज्ञः सुता भर्तृदारिका एकम् । कृतो-
 ऽभिषेको यस्यास्तस्यां राज्ञ्यां देवीत्येकम् । इतरासु राज्ञीषु भट्टिनीत्येकम् । भट्टिनी
 द्विजभार्यायां नाट्योक्त्यां राजयोषितीति रभसः । “अत्र विशेषः शब्दार्णवे । गणि-
 कानुचरैरञ्जुकेति नाम्ना नृपेण सा । युवराजस्तु सर्वेण कुमारो भर्तृदारकः । भ-
 ट्टारको वा देवो वा वाच्यो भृत्यजनेन सः । ब्राह्मणेन तु नाम्नैव राजन्नित्यृषिभिः
 स च । वयस्य राजन्निति वा विदूषक इमं वदेत् । अभिषिक्ता तु राज्ञाऽसौ दे-
 वीत्यन्या तु भोगिनी । भट्टिनीत्यपरैरन्या नीचैर्गोस्वामिनीति सेति” ॥ १३ ॥
 अवध्यस्य वधानर्हस्य ब्राह्मणादेरुक्तौ दोषोक्तिकरणे अब्रह्मण्यमित्येकम् । राज्ञः शा-
 लः राष्ट्रिय उच्यते एकम् । अंबा माता द्वे नाट्योक्तावित्यधिकारस्य प्रायिकत्वाद्-
 वादीनामन्यत्रापि प्रयोगो ज्ञेयः । बाला वासुरिति द्वे कुमार्याः । आर्यः । “क-
 र्तव्यमाचरन् काममकर्तव्यमनाचरन् । तिष्ठति प्राकृताचारो यः स आर्य इति स्मृत
 इति वसिष्ठः ।” मारिषः सर्षणात्सहनान्मारिषः । हिंसानिवरकत्वाद्वा । “मा-
 र्षकः । आर्ये मारिषमार्षकाविति शब्दार्णवः” द्वे आर्यस्य ॥ १४ ॥ या ज्येष्ठा
 भगिनी सा अत्तिका । अत्ता माता सैव “अंत्तिका । अत्तिका चांत्तिका तथेति
 द्विरूपकोशः” एकम् । निष्ठा निर्वहणं द्वे “मुखं प्रतिमुखं गर्भाचर्मैर्निर्वहणाख्याः
 पंच नाटके संधयः तत्र पंचमस्य संधेः” । प्रस्तुतकथासमाप्तेरित्यन्ये । “निर्वहणं
 तु स्त्री संहारश्च समापन इति शब्दार्णवः । समे इति समानार्थे । न तु समानलिंगे
 शब्दार्णवे लिंगभेददर्शनात् ।” नीचां प्रत्याह्वाने हंडे इत्येकम् । चेटीं प्रति आह्वाने
 हंजे इत्येकम् । सखीं प्रत्याह्वाने हला । “हलधातोर्वाहुलकादाप्रत्ययः । हलाश-
 व्दष्टाब्धतो ऽपि सखीपर्यायः । तत्र पचाद्यच् । बाला चासुः सखी हलेति त्रिकांडे
 वोपालितात् ।” अमूनि त्रीण्यव्ययानि ॥ १५ ॥ “अंगस्य स्थानात्स्थानांतरे

अंगहारो ऽंगविक्षेपो व्यञ्जकाभिनयौ समौ ॥

निर्वृत्ते त्वंगसत्वाभ्यां द्वे त्रिष्वांगिकसात्त्विके ॥ १६ ॥

शृंगारवीरकरुणाद्भुतहास्यभयानकाः ॥

बीभत्सरौद्रौ च रसाः शृंगारः शुचिरुज्ज्वलः ॥ १७ ॥

उत्साहवर्द्धनो वीरः कारुण्यं करुणा घृणा ॥

कृपा दया ऽनुकंपा स्यादनुक्रोशोऽप्यथो हसः ॥ १८ ॥

हासो हास्यं च बीभत्सं विकृतं त्रिष्विदं द्वयम् ॥

विस्मयोद्भुतमाश्चर्यं चित्रमप्यथ भैरवम् ॥ १९ ॥

दारुणं भीषणं भीष्मं घोरं भीमं भयानकम् ॥

नयनं” अंगहारः “अंगुल्यादिविन्यासः” अंगविक्षेपः द्वे नृत्यविशेषस्य । व्यञ्जकः अभिनयः द्वे हस्तादिभिर्मनोगतार्थप्रकाशनस्य । अंगेन निर्वृत्ते निष्पन्ने कर्मणि आंगिकम् । “भ्रूविक्षेपादि” सत्वेन अंतःकरणेन निर्वृत्ते सात्त्विकम् । निर्वृत्तेऽक्षद्युतादिभ्य इत्यनेन आंगिकसात्त्विकशब्दौ ठगंतौ । “तद्यथा । स्तंभः स्वेदो ऽथ रोमांचः स्वरभंगो ऽथ वेपथुः । वैवर्ण्यमश्रुप्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका गुणाः । ” इमे द्वे अपि त्रिषु ॥ १६ ॥ नाटके हि रसाः अष्टावेवोक्तास्तावाह । शृंगारः । शृंगारो गजमंडने । सुरते रसभेदे च शृंगारं नागसंभवे इति हैमः । वीरः करुणः अद्भुतः हास्यः भयानकः बीभत्सः रौद्रः एतेऽष्टौ रसा ज्ञेयाः । रस्यन्ते इति रसाः । रस आस्वादने । “चशब्दाच्छांतोऽपि नवमः । वात्सल्यं दशमः” शृंगारः शुचिः उज्ज्वलः त्रयं शृंगारस्य ॥ १७ ॥ उत्साहवर्द्धनः । उत्साहेन वर्धते उत्साहं वर्धयति वा नंदादिः । वीरः द्वे वीरस्य । कारुण्यं करुणा घृणा । घृणा तु स्याज्जुगुप्सायां करुणायामिति हैमः ॥ कृपा दया अनुकंपा अनुक्रोशः सप्तकं करुणस्य । हसः ॥ १८ ॥ हासः हास्यं त्रयं हासस्य । बीभत्सं विकृतं । “वैकृतोऽपि । विकृतो वैकृतोऽप्याग्रहायण्यमग्रहायणमिति शब्दार्णवः । ” द्वे बीभत्सस्य । इदं द्वयं रसे पुंसि तद्वति त्रिषु । विस्मयः अद्भुतं । इदमव्ययम् । आश्चर्यं चित्रं चत्वारि अद्भुतस्य । भैरवं ॥ १९ ॥ दारुणं भीषणं भीष्मं । भीष्मो रुद्रे च गांगेये राक्षसे च भयंकर इति हैमः । घोरं भीमं भयानकं भयंकरं प्रतिभयं नवकं भयानकस्य । रौद्रं उग्रं द्वे रौद्रस्य । अमी अद्भु-

भयंकरं प्रतिभयं रौद्रं तूग्रममी त्रिषु ॥ २० ॥
 चतुर्दश दरस्त्रासो भीतिभीः साध्वसं भयम् ॥
 विकारो मानसो भावो ऽनुभावो भावबोधकः ॥ २१ ॥
 गर्वो ऽभिमानो ऽहंकारो मानश्चित्तसमुन्नतिः ॥
 “दर्पो ऽवलेपो ऽवष्टंभश्चित्तोद्रेकः स्मयो मदः ॥”
 अनादरः परिभवः परीभावस्तिरस्क्रिया ॥ २२ ॥
 रीढावमाननावज्ञावहेलनमसूक्ष्णम् ॥
 मंदाक्षं ञ्हीःत्रपा व्रीडा लज्जा सा ऽपत्रपा ऽन्यतः ॥ २३ ॥
 क्षांतिस्तितिक्षा ऽभिध्या तु परस्य विषये स्पृहा ॥

तादय उग्रांताश्चतुर्दश शब्दाः रसे पुंसि । शृंगारवीरेत्यादिश्लोके पुंस्त्वदर्शनात् । अ-
 भिन्नलिङ्गानामेव द्वंद्वप्रतिज्ञानात् । तद्वति तु त्रिषु वाच्यलिङ्गाः ॥ २० ॥ रसानुक्त्वा
 तदनुगुणत्वेनोच्चावचान् भावानभिधत्ते । दरः । दरः स्याद्भयगर्तयोरिति । त्रासः भीतिः
 भीः साध्वसं भयं । “भिया । स्यादर्त्तनमृतीया च गर्हाचाथ भयं भियेति शब्दार्णवः ।”
 षट् भयस्य । मानसः मनःसंबन्धिविकारः भाव उच्यते एकम् । “भावयति करोति रसा-
 निति भावः ।” यौ भावबोधकः चित्तविकारस्य प्रकाशकः कटाक्षादिः सोऽनुभाव
 इत्युच्यते एकम् ॥ २१ ॥ गर्वः अभिमानः अहंकारः त्रयं गर्वस्य । “अहमिति कर-
 णमहंकारः ।” चित्तस्य समुन्नतिः परस्मादुत्कर्षचित्तनेनौन्नत्यं मान उच्यते एकम् ।
 “गर्वादयः पंचापि पर्याया इति तु युक्तम् । दर्पोऽपि षट् मदस्य ।” अनादरः परिभवः परी-
 भावः । उपसर्गेति घञि बहुलं दीर्घः । तिरस्क्रिया ॥ २२ ॥ रीढा अवमानना अवज्ञा
 अवहेलनं असूक्ष्णं (असूक्ष्णमित्यपि) नवकमनादरस्य । मंदाक्षं ञ्हीः त्रपा व्रीडा
 लज्जा पंच लज्जायाः । घञि व्रीडोऽपि । गंडूषगर्जभुजजागरहारकीलज्वालाझटार-
 भसर्वतकगर्द्धशृंगाः । व्रीडादयश्च वरटश्च वराटकश्च उत्कंठवाणकरकाश्च समामया-
 श्चेति स्त्रीपुलिङ्गकथने रभसः । सा लज्जा ऽन्यतः परस्मात् चेदपत्रपा एकम् ॥ २३ ॥
 क्षांतिः तितिक्षा । तिजेः क्षमायां सन् अप्रत्ययः टाप् । द्वे पराभ्युदयसहनस्य । परस्य
 विषये परकीयधने स्पृहा ऽभिध्या । “परस्य विषयस्पृहेत्यपि पाठः । तत्र परस्य
 विषयविषयिणीच्छेत्यर्थः” एकम् । अभिचारेण ध्यानं अभिध्या । अक्षांतिः ईर्ष्या

अक्षातिरीष्या ऽसूया तु दोषारोपो गुणेष्वपि ॥ २४ ॥
 वैरं विरोधो विद्वेषो मन्युशोकौ तु शुक् स्त्रियाम् ॥
 पश्चात्तापो ऽनुतापश्च विप्रतीसार इत्यपि ॥ २५ ॥
 कोपक्रोधामर्षरोषप्रतिघा रुदृकुधौ स्त्रियौ ॥
 शुचौ तु चरिते शीलमुन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ २६ ॥
 प्रेमा ना प्रियता हार्दं प्रेम स्नेहो ऽथ दोहदम् ॥
 इच्छा कांक्षा स्पृहेहा तृष्णा लिप्सा मनोरथः ॥ २७ ॥
 कामो ऽभिलाषस्तर्षश्च सो ऽत्यर्थं लालसा द्वयोः ॥
 उपाधिर्ना धर्मचिन्ता पुंस्याधिर्मानसीव्यथा ॥ २८ ॥
 स्याच्चिन्ता स्मृतिराध्यानमुत्कंठोत्कलिके समे ॥

द्वे पराभ्युदयासहनस्य । गुणेष्वपि दोषारोपः असूया । कंठ्वादियगंतादकारः । एकम् ॥ २४ ॥ वैरं विरोधः विद्वेषः त्रयं वैरस्य । मन्युः शोकः शुक् त्रयं शोकस्य । शुक् चांता । पश्चात्तापः अनुतापः विप्रतीसारः त्रयं पश्चात्तापस्य ॥ २५ ॥ कोपः क्रोधः अमर्षः रोषः प्रतिघः रुदृ कुध् सप्तकं क्रोधस्य । तत्र रुदृ पांता । स्त्रियौ स्त्रीलिङ्गे । “रुदृकुधौ टावंतावपि । क्रोधो भामः क्रुधा रुवेति शब्दार्णवः ॥” शुचौ शुद्धे चरिते आचरणे शीलं एकम् । उन्मादः चित्तविभ्रमः द्वे चेतसो ऽनवस्थितेः ॥ २६ ॥ प्रेमा प्रियता हार्दं प्रेम स्नेहः पञ्च प्रेम्णः । तत्र प्रेमा ना पुमान् स्नेहश्च । लिङ्गस्योक्तत्वात् संकरो न दोषाय । प्रेम क्लीबे । दोहदं इच्छा कांक्षा स्पृहा ईहा तृट् वांछा लिप्सा मनोरथः ॥ २७ ॥ कामः अभिलाषः तर्षः द्वादश स्पृहायाः । तत्र दोहदं गर्भिणीच्छायामिच्छामात्रेऽपि दोहदं । तृट् पांता । स तर्षो महांश्चेल्लालसा । द्वयोः स्त्रीपुंसयोः उपाधिः धर्मचिन्ता द्वे धर्मचित्तनस्य । तत्रोपाधिः पुंसि । आधिः मानसीव्यथा द्वे मनःपीडायाः । आधिरुच्यते पुंसि ॥ २८ ॥ चिन्ता स्मृतिः आध्यानं त्रयं स्मरणस्य । उत्कंठा उत्कलिका द्वे उत्कंठायाः । “चिन्ता तु स्मृतिराध्यानं स्मरणं सस्पृहे पुनः । उत्कंठोत्कलिके तस्मिन्नभिध्या तूमयोरपीति शब्दार्णवः ।” उत्साहः अध्यवसायः द्वे उत्साहस्य । येन कृत्वा असाध्यसा-

उत्साहो ऽध्यवसायः स्यात्स वीर्यमतिशक्तिभाक् ॥ २९ ॥

कपटो ऽस्त्री व्याजदंभोपधयश्छद्मकैतवे ॥

कुसृतिर्निकृतिः शाठ्यं प्रमादो ऽनवधानता ॥ ३० ॥

कौतूहलं कौतुकं च कुतुकं च कुतूहलम् ॥

स्त्रीणां विलासविव्वोकविभ्रमा ललितं तथा ॥ ३१ ॥

हेला लीलेयमी हावाः क्रियाः शृंगारभावजाः ॥

धनेऽप्युद्यतो भवति । स उत्साहोऽतिशक्तिभाक् सातिशक्तिश्चेद्वीर्यमुच्यते । “अ-
तिशयशक्तिर्वीर्या इति त्वमरमालायां स्त्रीत्वं” एकम् ॥ २९ ॥ कपटः व्याजः दंभः
उपधिः छद्म कैतवं । कितवस्य कर्म । युवादित्वादण् । कैतवं द्यूतदंभयोरिति हैमः ।
कुसृतिः निकृतिः शाठ्यं नव शाठ्यस्य । “शठ कैतवे । कपटः पुञ्जपुंसकयोः ॥”
प्रमादः अनवधानता द्वे कर्तव्यानवधानस्य ॥ ३० ॥ कौतूहलं कौतुकं कुतुकं
कुतूहलं चत्वारि कौतुकस्य । विलासः विव्वोकः विभ्रमः ललितं ॥ ३१ ॥
हेला लीला अमी स्त्रीणां शृंगारभावजाः शृंगाररससमुद्भूताः क्रियाचेष्टाः षडमी
हावा उच्यन्ते एकैकम् । तत्र रामानयनवदनभ्रूप्रभृतीनां यः कश्चिदुत्पद्यते विशेषः
स विलासः । गर्वमिमानसंभूतो विकारो ऽनादरात्मको विव्वोकः । वागवस्त्रभूष-
णादीनां स्थानविपर्यासो विभ्रमः । सकलांगसमीचीनविन्यासो ललितं । अवगणना-
पूर्वकमभिनयप्रदर्शनं हेला । प्रियभूषणवचनाद्यनुकृतिर्लीला । “तत्र रामादिलीलां
तस्य मूलं त्वेवं । विलासो ऽग्रे विशेषो यः प्रियाप्तावासनादिषु । विव्वोको ऽभिमत-
प्राप्तावपि गर्वादनादरः । चित्तवृत्त्यनवस्थानं शृंगारादिभ्रमो मतः । अनाचार्योपदिष्टं
स्याल्ललितं रतिचेष्टितं ॥ स्याद्भावसूचको हावो हेलास्यैवानुभावनं ॥ प्रौढेच्छा
सुरते हेलेति वा ॥ प्रियस्यानुकृतिर्लीला श्लिष्टावाग्वेषचेष्टितैः ॥ इतिशब्दात्प्रका-
राद्यदिन्येऽपि ज्ञेयाः । लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किलकिञ्चितम् ॥ मोट्टी-
यितं कुट्टमितं विव्वोको ललितं तथा ॥ विहृतं चेति मंतव्या दश स्त्रीणां स्वभा-
वजा इति नाटकरत्नकोशः ॥ विच्छित्तिः । मंडनानादरन्यासो विच्छित्ती रूपद-
र्पतः ॥ किलकिञ्चितं । हर्षादुदितगीतादिव्यामिश्रं किलकिञ्चितं ॥ मोट्टायितं ।
मोट्टायितं प्रियं स्मृत्वा सांगभंगं विजृम्भणं ॥ कुट्टमितं । दुःखोपचारः सौख्येऽपि

द्रवकेलिपरीहासाः क्रीडा लीला च नर्म च ॥ ३२ ॥
 व्याजोऽपदेशो लक्ष्यं च क्रीडा खेला च कूर्दनम् ॥
 घर्मो निदाघः स्वेदः स्यात्प्रलयो नष्टचेष्टता ॥ ३३ ॥
 अवहित्थाकारगुप्तिः समौ संवेगसंभ्रमौ ॥
 स्यादाच्छुरितकं हासः सोत्प्रासः स मनाक् स्मितम् ॥ ३४ ॥
 मध्यमः स्याद्विहसितं रोमांचो रोमहर्षणम् ॥
 क्रंदितं रुदितं कुष्टं जृम्भस्तु त्रिषु जृम्भणम् ॥ ३५ ॥

हर्षात्कुट्टमितं मतं । विहृतं । वक्तव्याभाषणव्याजाद्विहृतं दर्शितेगितं ।” द्रवः केलिः
 परीहासः । “परिहासः । उपसर्गस्यघञीति बहुलं दीर्घः” । क्रीडा लीला “लीलेत्यत्र
 खेलेति केचित्” नर्म षट् क्रीडामात्रस्य । केलिः पुंसि । भिन्नलिंगानां द्वंद्वभा-
 वात् ॥ ३२ ॥ अभीप्सितार्थसिद्धयर्थमर्थान्तरानुष्ठानं व्याजः । घञ् । अजेर्वीभावो न ।
 तत्र व्याजः अपदेशः लक्ष्यमिति त्रयं स्वरूपाच्छादनस्य । “लक्षमपि । लक्ष्यं स्याद-
 पदेशेऽपि शरव्येऽपि नपुंसकमित्युक्तम् । “व्याख्यायां च न ना लक्षं क्लीबव्या-
 जशरव्ययोरिति मूर्द्धन्यान्ते रभसः ।” क्रीडा खेला कूर्दनं त्रयं वाललीलायाः ।
 घर्मः निदाघः नितरां दह्यते ऽनेनेति । स्वेदः त्रयं स्वेदस्य । प्रलयः नष्टचेष्टता द्वे
 परिस्पंदनाशस्य ॥ ३३ ॥ अवहित्था आकारगुप्तिः द्वे “शोकादिजनितमुखग्लान्या-
 द्यदेः” आकारगोपनस्य । संवेगः संभ्रमः द्वे हर्षादिना कर्मसु त्वरणस्य । सोत्प्रासः ।
 साभिप्रायो हासः । “उत्प्रासेनाधिक्येन क्षपणेन वा सहित इति वा” । आच्छुरित-
 कमुच्यते एकं “परमस्यामर्षजनकसशब्दहासस्य ।” स हासो मनाक् ईषत्
 चेत्स्मितमुच्यते । “ईषद्विकसितैर्दतैः कटाक्षैः सौष्ठवान्वितं । अवेक्षितद्विजद्वार-
 मुत्तमानां स्मितं भवेत्” ॥ ३४ ॥ स हासो मध्यमश्चेदनल्पाधिकस्तर्हि विह-
 सितं स्यात् । “आकुंचितकपोलाक्षं सस्वनं निःस्वनं तथा ॥ प्रस्तावोत्थं सानु-
 रागमाहुर्विहसितं बुधाः ।” एकम् । रोमांचः रोमहर्षणं । “पुलककंटकरोमवि-
 क्रिया रोमोद्गमाश्चात्रैव” द्वे रोमोद्गमस्य । क्रंदितं रुदितं कुष्टं त्रीणि रुदितस्य ।
 जृम्भः जृम्भणं द्वे जृम्भिकायाः “जांभई इति ख्यातायाः ।” तत्र जृम्भस्त्रिषु ॥ ३५ ॥
 विप्रलंभः विसंवादः द्वे वचनयुक्तभाषणस्य । “अंगीकृतासंपादनस्येति वा ।”

विप्रलम्भो विसंवादो रिंगणं स्वलनं समे ॥
 स्यान्निद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यपि ॥ ३६ ॥
 तंद्री प्रमीला भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिः स्त्रियाम् ॥
 अदृष्टिः स्यादसौम्ये ऽक्षिण संसिद्धिप्रकृती त्विमे ॥ ३७ ॥
 स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चाथ वेपथुः ॥
 कंपो ऽथ क्षण उद्धर्षो मह उद्धव उत्सवः ॥ ३८ ॥
 ॥ इति नाट्यवर्गः ॥

अधोभुवनपातालं बलिसन्न रसातलम् ॥
 नागलोको ऽथ कुहरं सुषिरं विवरं बिलम् ॥ १ ॥
 छिद्रं निर्व्यथनं रोकं रंध्रं श्वभ्रं वपा सुषिः ॥

रिंगणं “रिखणं” स्वलनं द्वे स्वधर्मादेश्चलनस्य । “बालानां हस्तपादगमनस्येत्यन्ये” । रांगणं इति लौकिकभाषायां प्रसिद्धम् । निद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेशः पंचकं निद्रायाः ॥ ३६ ॥ तंद्री “तंद्रिः तंद्रा” प्रमीला द्वे निद्राया आदौ अंते च यदालस्यं तस्य । “अत्यंतश्रमादिना सर्वेन्द्रियासामर्थ्यस्येति वा ।” भ्रुकुटिः भ्रुकुटिः भ्रुकुटिः । भ्रुवोः कुटिः कौटिल्यम् । “पृषोदरादित्वादृकारे भ्रुकुटीत्यपि ।” त्रयं क्रोधादिजनितभ्रूवक्रतायाः । भ्रुकुंसवत् त्रैरूप्यम् । असौम्ये ऽक्षिण सरोषे चक्षुषि अदृष्टिरित्येकम् । “असौम्ये असुंदरे वा विरुद्धा दृष्टिरदृष्टिः क्रूरदृष्टिरित्यर्थः ।” संसिद्धिः प्रकृतिः ॥ ३७ ॥ स्वरूपं स्वभावः निसर्गः पंच स्वभावस्य । “इमे इति द्वयोः स्त्रीत्वबोधनार्थमुक्तम् । वेपथुः कंपः द्वे कंपस्य । क्षणः । क्षणः कालविशेषे स्यात्पर्वण्यवसरे मदे । व्यापारविकलत्वे च परतंत्रत्वमध्ययोरिति हैमः ॥ उद्धर्षः महः उद्धवः उत्सवः पंच उत्सवस्य । महो ऽदंतः ॥ ३८ ॥ इति नाट्यवर्गः ॥ ७ ॥ अधोभुवनं अधश्चतुर्भुवनं च । पातालं बलिसन्न रसातलं नागलोकः पंच पातालस्य । कुहरं सुषिरं “तालव्यादिरपि । विवरं बिलम् ॥ १ ॥ छिद्रं निर्व्यथनं रोकं रंध्रं श्वभ्रं “तालव्यादि” । वपा उप्यते यत्र । भिदादित्वादङ् । स्त्रियाम् । सुषिः “शुषिः” एकादश छिद्रमात्रस्य । सुषिः स्त्री । भुवि यत् श्वभ्रं तत्र गर्तो ऽवट इति द्वयम् ।

८]

गर्तावटौ भुवि श्वध्रे सरंध्रे सुषिरं त्रिषु ॥ २ ॥
 अंधकारो ऽस्त्रियां ध्वातं तमिस्रं तिमिरं तमः ॥
 ध्वांते गाढं ऽधतमसं क्षीणे ऽवतमसं तमः ॥ ३ ॥
 विष्वक् संतमसं नागाः काद्रवेयास्तदीश्वरः ॥
 शेषो ऽनंतो वासुकिस्तु सर्पराजो ऽथ गोनसे ॥ ४ ॥
 तिलित्सः स्यादजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ ॥
 अलगर्दो जलव्यालः समौ राजिलडुंडुभौ ॥ ५ ॥
 मालुधानो मातुलाहिर्निर्मुक्तो मुक्तकंचुकः ॥
 सर्पः पृदाकुर्भुजगो भुजंगो ऽहिर्भुजंगमः ॥ ६ ॥

“गर्तो ऽवटे कुकुंदरे इति हैमः । गर्तेत्यपि । शठकृसरगर्तशुंगा इति स्त्रीपुंसप्रकरणे
 रभसात् । अवटिरितीदंतो ऽपि” सुषिरमित्येकं सरंध्रे रंध्रयुक्ते वस्तुनि । “शु-
 पिरमपि” तत् त्रिषु वाच्यलिङ्गम् ॥ २ ॥ अंधकारः ध्वातं तमिस्रं तिमिरं तमः पंच-
 कर्मंधकारस्य । तत्रांधकारः क्लीबपुंसोः । गाढे ध्वांते सातिशये तमसि अंधतम-
 समित्येकम् । क्षीणे ध्वांते ऽवतमसमित्येकम् ॥ ३ ॥ विष्वक् तमः सर्वव्यापि ध्वांतं
 संतमसमुच्यते । अंधतमसावतमससंतमसशब्दाः अकारांताः । अवसमंधेभ्यश्चेत्य-
 नेन समासांतो ऽच् । एकम् । नागाः काद्रवेयाः द्वे नागानां । तदीश्वरः नागानामीशः शे-
 पो ऽनंत इति चोच्यते द्वयम् । वासुकिः सर्पराजः द्वे नागराजस्य । गोनसः “गोनासगो-
 नसाविति त्रिकाण्डशेषः” ॥ ४ ॥ तिलित्सः द्वे पाणस इति प्रसिद्धस्य । अजगरः शयुः
 वाहसः इति त्रयं अजगरस्य आर इति ख्यातस्य । अलगर्दः “अलगर्द्धः” जलव्यालः
 द्वे जलसर्पस्य “पाणसर्प, विरोळें इत्यादि प्रसिद्धस्य ।” राजिलः “राजीलः” डुंडुभः
 “तवर्गतृतीयादिरपि” द्वे निर्विषस्य द्विमुखसर्पस्य “मालुंड, महांडुळ, दुतोंडें” इति
 ख्यातस्य । निर्मुक्तो निर्विषः सर्पो राजिलः परिकीर्तित इत्यभिधानात् ॥ ५ ॥
 मालुधानः मातुलाहिः द्वे खट्वाकारचित्रसर्पस्य “आधोलें, दिवड इति ख्यातस्य” ।
 निर्मुक्तः । निर्मुक्तस्त्यक्तसंगे स्यान्मुक्तकंचुकभोगिनीति कोशांतरेऽपि । मुक्तकं-
 चुकः द्वे त्यक्तकंचुकस्य । “अत्र कंचुकस्त्वक् ।” सर्पः पृदाकुः भुजगः । भुजेन
 कौटिल्येन गच्छति । भुजंगः अहिः भुजंगमः ॥ ६ ॥ आशीविषः “आशीर्विषो-

आशीविषो विषधरश्चक्री व्यालः सरीसृपः ॥
 कुंडली गूढपाञ्चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणी ॥ ७ ॥
 दर्वीकरो दीर्घपृष्ठो दंदशूको विलेशयः ॥
 उरगः पन्नगो भोगी जिह्वगः पवनाशनः ॥ ८ ॥
 “लेलिहानो विसनो गोकर्णः कंचुकी तथा ॥
 कुंभीनसः फणधरो हरिर्भोगधरस्तथा ॥ ९ ॥
 अहेः शरीरं भोगः स्यादाशीरप्यहिदंष्ट्रिका ॥”
 त्रिष्वाहेयं विषास्थ्यादि स्फटायां तु फणा द्वयोः ॥
 समौ कंचुकनिर्मोकौ क्ष्वेडस्तु गरलं विषम् ॥ ९ ॥
 पुंसि क्लीबे च काकोलकालकूटहलाहलाः ॥
 सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥ १० ॥
 दारदो वत्सनाभश्च विषभेदा अमी नव ॥

ऽपि । आशीस्तालुगता दंष्ट्रा तथा विद्धो न जीवति । तत्र विषमस्येति” । विषधरः
 चक्री व्यालः । व्यालो दुष्टगजे सर्पे खले श्वापदसिंहयोरिति विश्वमेदिन्यौ । “व्याडो-
 ऽपि” सरीसृपः कुंडली गूढपात् चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणी ॥ ७ ॥ दर्वीकरः
 दीर्घपृष्ठः दंदशूकः विलेशयः उरगः पन्नगः भोगी जिह्वगः पवनाशनः पंचविंशतिः
 सर्पस्य ॥ ८ ॥ “लेलिहानाद्यष्टौ सर्पमात्रस्य । भोग इति सर्पशरीरस्यैकम् । आ-
 शीरित्यादि द्वे सर्पदंष्ट्रायाः” यद्विषास्थ्यादि अहिभवं तत् आहेयमुच्यते एकम् ।
 स्त्रियां आहेयी । स्फटा “फटा” फणा द्वे फणायाः । द्वे अपि स्त्रीपुंसयोः ।
 कंचुकः निर्मोकः । “निश्चयेन मुच्यत इति” द्वे सर्पत्वचः । क्ष्वेडः गरलं विषं
 “पुल्लिगमपि । पुंसि क्लीबे चेति विषेणापि संबध्यत इत्युक्तत्वात् ।” त्रयं विषमा-
 त्रस्य ॥ ९ ॥ काकोलः कालकूटः हलाहलः सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयः ब्रह्मपुत्रः
 प्रदीपनः ॥ १० ॥ दारदः नत्सनाभः अमी काकोलाद्या नव स्थावरविषभेदाः ।
 तत्र “काकोलादि त्रयं क्लीवपुंसोः काकोलः काकमेचकः । कालकूटः पृथुमालिदै-
 त्यरक्तोद्भवः । हलाहलस्तालपत्राकृतिः । हलाहलं हालहलं हलाहलमित्यपि तत्प-

विषवैद्यो जांगुलिको व्यालग्राह्यहिंतुंडिकः ॥ ११ ॥

इति पातालभोगिवर्गः ॥ ॥ ४ ॥

स्यान्नारकस्तु नरको निरयो दुर्गतिः स्त्रियाम् ॥

तद्भेदास्तपनावीचिमहारौरवरौरवाः ॥ १ ॥

संघातः कालसूत्रं चेत्याद्याः सत्वास्तु नारकाः ॥

प्रेता वैतरणी सिंधुः स्यादलक्ष्मीस्तु निर्ऋतिः ॥ २ ॥

र्यायाः । “हलाहलं हालहलं वदंत्यपि हलाहलमिति द्विरूपकोशः । गोनासगो-
नसौ । हलाहलं हालहलं विषमिति त्रिकाण्डशेषः ।” सुराष्ट्रदेशे भवः सौराष्ट्रिकः ।
“सारोष्ट्रिक इत्यपि” शुक्लिकायां भवः शौक्लिकेयः “सोमल इति प्रसिद्धः” ।
ब्रह्मणः पुत्रः ब्रह्मपुत्रः । यद्याज्ञवल्क्यः । त्वं विष ब्रह्मणः पुत्रः सत्यधर्मे व्यव-
स्थित इति । प्रदीपयति जठरमिति प्रदीपनः । दरदि देशे भवो दारदः वत्स-
नाभः “वचनाग इति प्रसिद्धः” । विषवैद्यः जांगुलिकः द्वे विषहारवैद्यस्य ।
“जांगुली विषविद्यामधीते वेद वा । उक्तंच । परीक्षितं समश्रीयाज्जांगुलीभिर्भिषग्वृत
इति ।” व्यालग्राही । अहिंतुंडिकः अहेस्तुंडं मुखं तेन दीव्यतीति ठक् । इति द्वे
सर्पग्राहिणः “गारुडीति प्रसिद्धस्य” । “व्यालग्राह्याहिंतुंडिक इति पाठः । तत्र
आहिंतुंडिक इति” ॥ ११ ॥ इति पातालभोगिवर्गः ॥ ४ ॥ नारकः नरकः निरयः दुर्गतिः
चत्वारि नरकस्य । नरकभेदानाह । तपनः अवीचिः न विद्यते वीचिः सुखं यत्र ।
वीचिः स्वल्पतरंगे स्यादवकाशे सुखेऽपि चेति विश्वः । महारौरवः रौरवः ॥ १ ॥
संघातः (संहार इत्यपि पाठः) कालसूत्रं इत्याद्यास्तपनादिनरकभेदाः । आद्यश-
ब्दात्तामिसकुंभीपाकादयः । तप्यते अनेन तपनः । जलवत् भासमानोप्यश्मपृष्ठ-
रूपत्वान्नवीचयो यत्र सोऽवीचिः । रुरवो नाम क्रव्यादा अतिक्रूरास्तत्संबन्धी म-
हानरको महारौरवः । रुरवः सर्पेभ्योऽतिहिंसा जंतुविशेषास्तत्संबन्धी रौरवः ।
सम्यक् इत्यते यत्र संघातः । कालरूपाणि सूत्राणि यत्र तत्कालसूत्रं एकैकम् ।
नारकाः नरके भवाः सत्वाः प्राणिनः प्रेता उच्यन्ते एकम् । नारकी सिंधुर्नदी वैतरणी
ज्ञेया । विगतस्तरणिर्यत्र तत्र भवा । विगता तरणिर्नैयत्र वा एकम् । नारकयलक्ष्मी-
रशोभा निर्ऋतिः उच्यते । निर्गता ऋतिर्घृणा यस्याः । ऋतिर्गतौ घृणायां च श्रद्धायां च

विष्टिराजूः कारणा तु यातना तीव्रवेदना ॥
 पीडा बाधा व्यथा दुःखमामनस्यं प्रसूतिजम् ॥ ३ ॥
 स्यात्कष्टं कृच्छ्रमाभीलं त्रिष्वेषां भेद्यगामि यत् ॥
 इति नरकवर्गः ॥ ॥ ६७ ॥

समुद्रोऽब्धिरकूपारः पारावारः सरित्पतिः ॥
 उदन्वानुदधिः सिंधुः सरस्वान्सागरोऽर्णवः ॥ १ ॥
 रत्नाकरो जलनिधिर्यादःपतिरपांपतिः ॥
 तस्य प्रभेदाः क्षीरोदो लवणोदस्तथाऽपरे ॥ २ ॥

शुभेऽपि चेति रभसः । एकम् ॥ २ ॥ विष्टिः आजूः द्वे नरके हठात्प्रक्षेपस्य ।
 “निर्मूल्यकर्मकरणे इति मुकुटः । भद्राख्यकरणस्येत्यन्ये । विष्टिः कर्मकरेऽमू-
 ल्ये भद्राजूप्रेरणेषु चेति हैमः ।” आजूवेतनयोर्विष्टिरिति शाश्वतः । कारणा यातना
 तीव्रवेदना त्रयं नरकपीडायाः । पीडा बाधा । “आबाधेति वा छेदः । आबाधा
 वेदना दुःखमिति हलायुधः ।” व्यथा दुःखं आमनस्यं “अमानस्यं । प्रसूतिजम-
 मानस्यं कृच्छ्रकष्टं कलाकुलमिति वाचस्पतिः । अत्र अमानसो भाव इति । मा-
 नस्याद्विन्नमिति वा विग्रहः ।” प्रसूतिजम् ॥ ३ ॥ कष्टं कृच्छ्रं आभीलं नव दुःख-
 स्य । अत्र नवापि दुःखस्येत्येके । “पीडादिचतुष्कं मनःपीडायाः । आमन-
 स्यादि द्वयं वैमनस्यस्य । कष्टादि त्रयं शरीरपीडाया इति भेदः ।” एषां मध्ये
 यदुःखादिकं भेद्यगामि विशेष्यवृत्ति तत् त्रिषु । यथा । सेयं सेवा दुःखा च बहुरूपा ।
 सोऽयं दुःखसुतोऽगुणः । सर्वं दुःखं विवेकिन इति । भेद्यगामित्वाभावे तदुक्तलिंग-
 मेव ॥ इति नरकवर्गः ॥ ॥ ६७ ॥ समुद्रः । समीचीना उद्रा जलचरविशेषा
 यस्मिन् । सह मुद्रया मर्यादया वर्तते इति वा । वोपसर्जनेति सहस्य सः । अब्धिः
 अकूपारः पारावारः “पारावारः” सरित्पतिः उदन्वान् उदधिः सिंधुः । सिंधुर्व-
 मथुदेशाब्धिनदे ना सरिति स्त्रियामिति विश्वमेदिन्यौ ।” सरस्वान् सागरः अर्णवः ।
 अर्णांसि उदकानि यत्र संति । अर्णसो लोपश्चेति ॥ १ ॥ रत्नाकरः जलनिधिः यादः-
 पतिः अपांपतिः पंचदश समुद्रमात्रस्य । तस्य समुद्रस्य प्रभेदाः । क्षीरोदः लवणोदः ।
 तथा अपरे दध्युदघृतोदसुरोदेक्षूदस्वादूदाः । “लवणेशुसुरासर्पिर्दधिक्षीरजलाः समा

आपः स्त्री भूमि वार्वारि सलिलं कमलं जलम् ॥

पयः कीलालममृतं जीवनं भुवनं वनम् ॥ ३ ॥

कबंधमुदकं पाथः पुष्करं सर्वतोमुखम् ॥

अंभोऽर्णस्तोयपानीयनीरक्षीरांबुशंबरम् ॥ ४ ॥

मेघपुष्पं घनरसस्त्रिषु द्वे आप्यमम्मयम् ॥

भंगस्तरंग ऊर्मिर्वा स्त्रियां वीचिरथोर्मिषु ॥ ५ ॥

महत्सल्लोलकल्लोलौ स्यादावर्तोऽभसां भ्रमः ॥

पृषंति बिंदुपृषताः पुमांसो विप्रुषः स्त्रियाम् ॥ ६ ॥

इत्याद्युक्तेः” एकैकम् ॥ २ ॥ आपः वाः वारि “वारं” सलिलं “सरिलं सलिलं जलमिति वाचस्पतिः ।” कमलं जलं पयः कीलालं । कीलालं रुधिरं तोय इति-कोशांतरम् । अमृतं जीवनं भुवनं वनम् ॥ ३ ॥ कबंधं “कमंधमिति वा” उदकं “दकमित्यपि । प्रोक्तं प्राज्ञैर्भुवनममृतं जीवनीयं दकं वेति हलायुधः । कं दकं जलमिति त्रिकाण्डशेषः । अस्मिन्पक्षे कबंधं च दकं पाथ इति पाठः ।” पाथः पुष्करं सर्वतोमुखं । सर्वतो मुखानि यत्र सर्वदिग्गमनत्वात् । अंभः अर्णः तोयं पानीयं नीरं “नारं” क्षीरं अंबु शंबरं “संबरमिति दंत्यादि” ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं घनरसः सप्तविंशतिर्जलस्य । तत्र आपः स्त्रियां बहुवचने च नित्यं । वाः रेफांता । पूर्वोत्तरसाहचर्यास्त्रियां क्लीबे च । घनरसः पुंसि । शेषं क्लीबे । “असुनि आपः सांतं क्लीबे च । वारं नारमित्युभयमक्लीबं । अत्र सर्वत्र संसारावर्तः प्रमाणं । नारं घनरसः पुमानिति शब्दार्णवः । घनरसमिति क्लीबमपि । घनरसमंबु क्षीरमिति रत्नकोशात् ।” कृपीटं काण्डमस्त्री स्याज्जीवनीयं कुशं विषमित्यपि । आप्यं अम्मयं द्वे जलविकारस्य त्रिषु । “आप्या अम्मयी इत्यादि ।” भंगः तरंगः ऊर्मिः वीचिः चत्वारि लहर्याः । वा स्त्रियामिति ऊर्मिणा वीचिना च संबध्यते काकाक्षिवत् । ऊर्मिरेव स्त्रीपुंसयोः । वीचिस्तु नित्यं स्त्रीत्येके ॥ ५ ॥ महत्सु ऊर्मिषु उल्लोलः कल्लोल इति द्वयम् । अंभसां भ्रमः मंडलाकारेण भ्रमणं आवर्तः स्यात् एकम् । भ्रंवरा इति लौकिकभाषायाम् । पृषंति बिंदवः पृषतः विप्रुषः चत्वारि जलबिंदूनाम् । तत्र पृषत् क्लीबे बिंदुपृषतौ पुंसि । विप्रुट् स्त्री ॥ ६ ॥ चक्राणि । “वक्राण्य-

चक्राणि पुटभेदाः स्युर्भ्रमाश्च जलनिर्गमाः ॥
 कूलं रोधश्च तीरं च प्रतीरं च तटं त्रिषु ॥ ७ ॥
 पारावारे परार्वाची तीरे पात्रं तदंतरम् ॥
 द्वीपोऽस्त्रियामंतरीपं यदंतर्वारिणस्तटम् ॥ ८ ॥
 तोयोत्थितं तत्पुलिनं सैकतं सिकतामयम् ॥
 निषद्वरस्तु जंबालः पंकोऽस्त्री शादकर्मौ ॥ ९ ॥
 जलोच्छ्वासाः परीवाहाः कूपकास्तु विदारकाः ॥

पि । वक्रः शनैश्चरे पुंसि पुटभेदे नपुंसकम् ।” पुटभेदाः भ्रमाः जलनिर्गमाः चत्वारि यानि चक्राकारेण जलान्यधो यांति तेषाम् । “चक्रादिद्वयं चक्राकारेण जलानामधो यानस्य । भ्रमादि द्वयं जलनिःसरणजालकस्य । नद्यादौ अधःस्थजलस्योर्ध्वनिःसरणस्येति वा मतम् ।” कूलं रोधः तीरं प्रतीरं तटं पंच तीरस्य । रोधः सांतम् । “अदंतोऽपि । रोधः प्रोक्तश्च रोधसीति संसारावर्तः ।” तटं त्रिलिंगम् ॥७॥ परं च अर्वाक् च परार्वाची तीरे क्रमेण पारावारे उच्येते । नद्याः परतीरं पारं अर्वाक्तीरं आवारमित्यर्थः । एकैकम् । तयोः पारावारयोः अंतरं मध्यं पात्रमुच्यते । पात्रं तु कूलयोर्मध्ये पर्णे नृपतिमंत्रिणि । योग्यभाजनयोर्यज्ञभाण्डे नाट्यानुकर्तरीति हैमः । एकम् । वारिणोऽतर्मध्ये यत्तटं तत् द्वीप इति अंतरीपमिति चोच्यते । अस्त्रियामित्युभाभ्यां संबध्यते । द्वे । “द्विर्गता आपो ऽत्र स द्वीपः । अपां अंतर्गतं अंतरीपं । द्वीपांतरीपशब्दयोः समासांतो ऽच् उभयत्रापि व्यंत्तरूपेतीकारः । (बेट इति प्रसिद्धम्) ॥८॥ तोयोत्थितं तोयक्रमेणोत्थं तत्पुलिनमुच्यते एकम् । सैकतं सिकतामयं द्वे वालुकाप्रचुरस्थानस्य । निषद्वरः जंबालः पंकः शादः कर्मदः पंच कर्मदस्य । तत्र पंकः पुत्रपुंसकयोः ॥ ९ ॥ जलोच्छ्वासाः परीवाहाः “परीवाहाः ।” द्वयं निर्गममार्गैः प्रवृद्धं जलं परिवहति तेषाम् । तथा च प्रयोगः । उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हि रक्षणम् ॥ तडागोदरसंस्थानां परीवाहा इवाभिसामिति । जलप्रवृद्धिरेव परीवाह इत्येके । कूपकाः विदारकाः द्वे शुष्कनद्यादौ हि जलार्थं गर्ताः क्रियन्ते तेषाम् । स्रोतोद्विधाकारिणः शिलादयः कूपका इत्येके नौतार्ये नावा तारितुमर्हे जलादौ नाव्यं एकं । तत् त्रिषु । नौः तरणिः तरिः

नाव्यं त्रिलिंगं नौतार्ये स्त्रियां नौस्तरणिस्तरिः ॥ १० ॥

उडुपं तु प्लवः कोलः स्रोतोऽबुसरणं स्वतः ॥

आतरस्तरपण्यं स्याद्रोणी काष्ठांबुवाहिनी ॥ ११ ॥

सांयात्रिकः पोतवणिकर्णधारस्तु नाविकः ॥

नियामकाः पोतवाहाः कूपको गुणवृक्षकः ॥ १२ ॥

नौकादंडः क्षेपणी स्यादरित्रं केनिपातकः ॥

अग्निः स्त्री काष्ठकुद्दालः सेकपात्रं तु सेचनम् ॥ १३ ॥

त्रयं नौकायाः । तरीरित्यपि लक्ष्मीवत् । “कृदिकारादिति डीषि तरणी तरी इत्यपि । तरणी तरीति हैमः” ॥ १० ॥ उडुपं प्लवः कोलः त्रयमल्पनौकायाः “होडी पडांव इति ख्यातायाः ।” स्वतो यदंबुसरणं जलगमनं तत्स्रोत उच्यते । सांतमेकम् । “तालव्यादिरपि ।” आतरः तरपण्यं द्वे नद्यादितरणे देयमूल्यस्य । काष्ठांबुवाहिनी काष्ठमयी जलवाहिनी सा द्रोणी उच्यते । “द्रुणिः द्रोणिः” काष्ठमुपलक्षणं पाषाणादेः एकं डोणी इति ख्यातस्य ॥ ११ ॥ सांयात्रिकः । “समुदितानां गमनं द्वीपांतरगमनं वा संयात्रा सा प्रयोजनमस्यास्तीति । प्रयोजने ठक् इकादेशः ।” पोतवणिक् पोते-नोपलक्षितो वणिक् । मध्यमपदलोपी समासः । द्वे नौकया वाणिज्यकारिणः । कर्णधारः नाविकः द्वे अरित्रं धृत्वा यस्तारयति तस्य । नियामकाः पोतवाहाः द्वे पोतमध्यस्थितकाष्ठाग्रे दुष्टजंत्वादिज्ञानाय स्थित्वा ये नियंतुं शक्तास्तेषाम् । कूपकः गुणवृक्षकः गुणानां रज्जूनां वृक्षः द्वे रज्ज्वाद्याधारमध्यस्तंभस्य “कुवा, डोल-काठी” इति ख्यातस्य ॥ १२ ॥ नौकादंडः क्षेपणी “क्षेपणिः क्षिपणीरिति च” द्वे नौकावाहकदंडस्य “वलहें” इति ख्यातस्य । अरित्रं केनिपातकः । के जले निपातो यस्य । हलदंतैति सप्तम्याः अलुक् । द्वे कर्णस्य “सुकाणुं इति ख्यातस्य” । अग्निः “अग्नीत्यपि” काष्ठकुद्दालः “काष्ठकुद्दालः” द्वे पोतादेर्मलापनयनार्थं काष्ठकुद्दालस्य “कुडती इति ख्यातस्य” । सेकपात्रं सेचनं द्वे चर्मादिरचितस्य जलोत्स-र्जनपात्रस्य “वालदी डोल इति ख्यातस्य ।” यानपात्रं तु पोतोऽब्धिभवे त्रिषु समुद्रियं ॥ सामुद्रिको मनुष्योऽब्धिजाता सामुद्रिका च नौरिति कचित् ॥ १३ ॥ नावोऽर्थे अर्धनावमित्येकम् । तत्क्लीवे । नावो द्विगोरर्धाच्चेति टच् । अतीतनौके नौकाम-

क्लीबे ऽर्धनावं नावो ऽर्धे ऽतीतनौके ऽतिनु त्रिषु ॥
 त्रिष्वागाधात्प्रसन्नोऽच्छः कलुषोऽनच्छ आविलः ॥ १४ ॥
 निम्नं गभीरं गंभीरमुत्तानं तद्विपर्यये ॥
 अगाधमतलस्पर्शं कैवर्तं दाशधीवरौ ॥ १५ ॥
 आनायः पुंसि जालं स्याच्छणसूत्रं पवित्रकम् ॥
 मत्स्याधानी कुवेणी स्याद्वडिशं मत्स्यवेधनम् ॥ १६ ॥
 पृथुरोमा झषो मत्स्यो मीनो वैसारिणो ऽडजः ॥
 विसारः शकुली चाथ गडकः शकुलार्भकः ॥ १७ ॥
 सहस्रदंष्ट्रः पाठीन उलूपी शिशुकः समौ ॥
 नलमीनश्चिलिचिमः प्रोष्ठी तु शफरी द्वयोः ॥ १८ ॥

तीत्य वर्तमाने मनुष्यादौ अतिनु । अतीता नौयैन । नपुंसकह्रस्वः । एकम् । त्रिलि-
 गम् । अतः परं अगाधात् अगाधशब्दमभिव्याप्य त्रिषु वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः । प्रसन्नः
 अच्छः द्वे निर्मलस्य । कलुषः अनच्छः आविलः त्रयं मलमिश्रस्य ॥ १४ ॥ निम्नं
 गभीरं गंभीरं त्रीणि गंभीरस्य “खोल इति ख्यातस्य” । तद्विपर्यये गंभीरादितर-
 स्मिन् उत्तानमित्येकम् । उद्गतस्तानो विस्तारो यस्मात् । अगाधं अतलस्पर्शं द्वे अत्यं-
 तगंभीरस्य । कैवर्तः दाशः “दासः” धीवरः त्रयं कैवर्तस्य ॥ १५ ॥ आनायः ।
 आनयन्ति मत्स्याननेन जालमानयेति निपातनात् घञ् । जालं द्वे जालस्य । शणसूत्रं
 पवित्रकं द्वे शणसूत्रजालस्य । मत्स्याधानी कुवेणी द्वे मत्स्यवेधनकरंढिकायाः । वडिशं
 “वडिशा वडिशी । त्रयोऽपि लमध्या वा” । मत्स्यवेधनं द्वे मत्स्यवेधनस्य गळ इति
 ख्यातस्य ॥ १६ ॥ पृथुरोमा झषः मत्स्यः मीनः वैसारिणः अंजः विसारः
 शकुली अष्टौ मत्स्यस्य । गडकः “गंडकः” शकुलार्भकः द्वे मत्स्यविशेषस्य गर
 इति प्रसिद्धस्य ॥ १७ ॥ सहस्रदंष्ट्रः पाठीनः द्वे बहुदंष्ट्रस्य मत्स्यविशेषस्य ।
 उलूपी शिशुकः द्वे शिशुमाराकारमत्स्यस्य । नलमीनः “डलयोरभेदान्नडमीनो-
 ऽपि” । चिलिचिमः “चिलिचिमिः । नलमीनश्चिलिचिमिरिति बोपालितः” द्वे
 जलतृणचारिमत्स्यविशेषस्य वेगसा इति प्रसिद्धस्य । प्रोष्ठी शफरी द्वे सहरी इति
 ख्यातस्य “शुभ्र” मत्स्यविशेषस्य । पुंसि तु प्रोष्ठः शफरः ॥ १८ ॥ क्षुद्राश्च

क्षुद्राण्डमत्स्यसंघातः पोताधानमथो ज्ञपाः ॥
 रोहितो मद्गुरः शालो राजीवः शकुलस्तिमिः ॥ १९ ॥
 तिमिंगिलादयश्चाथ यादांसि जलजंतवः ॥
 तद्भेदाः शिशुमारोद्रशंकवो मकरादयः ॥ २० ॥
 स्यात्कुलीरः कर्कटकैः कूर्मैः कमठकच्छपौ ॥
 ग्राहो ऽवहारो नक्रस्तु कुंभीरोऽथ महीलता ॥ २१ ॥
 गंडूपदः किंचुलको निहाका गोधिका समे ॥

ते अण्डमत्स्याश्च तेषां संघातः पोताधानमुच्यते एकम् । अथो ज्ञपा मत्स्यविशेषाः
 वक्ष्यन्ते न तु पर्यायाः । रोहितः रोही इति प्रसिद्धस्य । मद्गुरः मंगरा इति प्रसिद्धः ।
 शालः “शालोऽपि” चक्रांकितो मत्स्यः । राजीवः राया इति प्रसिद्धः । शकुलः
 “अतिवेगवान् सौरा इति प्रसिद्धः” । तिमिः ॥ १९ ॥ तिमिंगिलः । आदिश-
 व्दान्नघावर्तादयो ऽन्ये एकैकम् । यादांसि जलजंतवः द्वे जलचरमात्रस्य । तद्भेदाः
 जलजंतूनां विशेषाः । शिशुमारः शिरस इति ख्यातः । “शिशुमारो ऽबुसंभूत-
 जंतौ तारात्मके च्युत इति विश्वमेदिन्यौ ।” उद्रः हूद इति प्रसिद्धः । शंकुः ।
 सफू इति प्रसिद्धः । मकरो मगर इति प्रसिद्धः । आदिशब्दाज्जलहस्त्यादयः ॥ २० ॥
 कुलीरः “कुलिरः” कर्कटकः “करकटः कर्कटः कर्कडः । कर्कडः कुलिरे इति
 हैमः” द्वे कुरल्ले “खेकडा” इति ख्यातस्य । कूर्मैः कमठः कच्छपः “अन्यत्र
 कच्छपीत्यपि पाठः । कच्छपी वल्लकीभेदे डुलौ क्षुद्रगदांतरे । पुंसि निध्यंतरे कूर्मैः
 मल्लबंधांतरे ऽपि चेति विश्वमेदिन्यौ ।” त्रीणि कांसव इति प्रसिद्धस्य । ग्राहः
 अवहारः द्वे गोह “नाडेसावज” इति ख्यातस्य । अवज्जिह्यते ऽनेनेति । अवहारा-
 धारावायानामुपसंख्यानमिति घञ् । कर्तरि णो वा । “अत्र अवराह इति पर्या-
 यांतरं दृश्यते तत् अवपूर्वकाद्रहत्याग इत्यस्मात् घञि बोध्यम् । अवहारस्तु युद्धा-
 दिविश्रांतौ ग्राहचोरयोरिति हैमः ।” नक्रः कुंभीरः द्वे नक्रस्य ग्राहविशेषस्य
 “सुसर इति ख्यातस्य ।” कुंभी हस्ती तमीरयति कुंभीरः । महीलता ॥ २१ ॥
 गंडूपदः किंचुलकः “किंचिलिकः किंचुलुकः” त्रीणि जलचरभेदस्य केंचू-
 “काडु, दानवार, गांडोळ” इति ख्यातस्य । गंडो ग्रंथयः पदान्यस्य गंडू-

रक्तपा तु जलौकायां स्त्रियां भूमि जलौकसः ॥ २२ ॥
 मुक्तास्फोटः स्त्रियां शुक्तिः शंखः स्यात्कंबुरस्त्रियौ ॥
 क्षुद्रशंखाः शंखनखाः शंबूका जलशुक्तयः ॥ २३ ॥
 भेके मंडूकवर्षाभूशांलूरल्लवदर्दुराः ॥
 शिली गंडूपदी भेकी वर्षाभ्वी कमठी डुलिः ॥ २४ ॥
 मदुरस्य प्रिया शृंगी दुर्नामा दीर्घकोशिका ॥
 जलाशया जलाधारास्तत्रागाधजलो न्हदः ॥ २५ ॥
 आहावस्तु निपानं स्यादुपकूपजलाशये ॥

पदः । निहाका गोधिका द्वे जलगोधिकायाः “पाण्यांतील घोरपड इति ख्यातायाः ।”
 रक्तपा जलौका जलौकसः त्रीणि जळू इति ख्यातस्य । तत्र जलौकसः स्त्रीत्वे बहुत्वे
 च नित्यम् । “उचः क इति निपातितोऽदंत ओकशब्दः । जलौका तु जलौका
 स्याज्जलूका च जलौकसीति संसारावर्ताद्बहुवचनं प्रायिकम् । जलौकापि जलौका
 स्याज्जलूका जलजंतुकेति तारपालोऽपि” ॥ २२ ॥ मुक्तास्फोटः मुक्ताः मौक्ति-
 कानि स्फुटंति यत्र स्फुट विकसने । शुक्तिः द्वे शुक्तिकायाः । शंखः कंबुः द्वे
 शंखस्य । “पुत्रपुंसकौ ।” क्षुद्रशंखाः शंखनखाः “शंखनकाः” द्वे सूक्ष्मशं-
 खानाम् । जलशुक्तयः जलमात्रजाः शुक्तयः शंबूका उच्यंते । “शंबुकः शांबुकः
 शंबुः” एकं क्षुद्रशुक्तिकानाम् । शंबुकः स्त्रीपुंसयोः । “शंबूका न नपुंसके इति
 मेदिनी । शंबुकः शंबुकः शंबुपूर्वः कांतस्तु सर्वदा । ककारेण विना शेषो दृश्यते
 ग्रंथविस्तर इत्युत्पलिनी” ॥ २३ ॥ भेकः मंडूकः वर्षाभूः शालूरः । “परि-
 सरकृकलासस्वेदशालूर इत्यूष्मविवेकादंत्यादिरपि ।” प्लवः दर्दुरः षट् भेकस्य ।
 शिली गंडूपदी द्वे स्वल्पगंडूपदजातेः । भेकी वर्षाभ्वी “वर्षाभूः” द्वे क्षुद्रभेक-
 जातेः । कमठी डुलिः द्वे कूर्म्याः ॥ २४ ॥ मदुराख्यस्य मत्स्यविशेषस्य प्रिया
 स्त्री शृंगीत्युच्यते एकम् । दुर्नामा “दुर्नाम्नी” दीर्घकोशिका द्वे जलूकाकारस्य
 जलचरविशेषस्य । जलाशयाः जलाधाराः द्वे तडागादीनाम् । तत्र जलाशयेष्वेव वक्ष्य-
 माणा विशेषाः । अगाधमतलस्पर्शं जलं यस्य स जलाशयो न्हद उच्यते एकम् ॥ २५ ॥
 उपकूपजलाशये कूपसमीपे यो जलाशयः कूपोद्धृतांबुस्थापनीयशिलादिरचितो गर्तः

पुंस्येवांऽधुः प्रहिः कूप उदपानं तु पुंसि वा ॥ २६ ॥

नेमिस्त्रिकास्य वीनाहो मुखबन्धनमस्य यत् ॥

पुष्करिण्यां तु खातं स्यादखातं देवखातकम् ॥ २७ ॥

पद्माकरस्तडागो ऽस्त्री कासारः सरसी सरः ॥

वेशंतः पल्वलं चाल्पसरो वापी तु दीर्घिका ॥ २८ ॥

खेयं तु परिखाधारस्त्वंभसां यत्र धारणम् ॥

स्यादालवालमावालमावापोऽथ नदी सरित् ॥ २९ ॥

यत्रत्यं जलं सुखेन गावः पिबन्ति तत्र आहावः निपानं इति द्वे । अंधुः प्रहिः कूपः उदपानं चत्वारि विहीर इति ख्यातस्य । तत्रोदपानं पुंसि वा ॥ २६ ॥ अस्य कूपस्य नेमिः अन्ते रज्ज्वादिधारणार्थं दारुयंत्रं सा त्रिका । त्रिका कूपस्य नेमौ स्यात्त्रिकं पृष्ठधरे ऽस्त्रियामिति विश्वमेदिन्यौ । एकं “हातराहाट इति ख्यातस्य ।” अस्य कूपस्य पाषाणादिभिर्यन्मुखनिबन्धनं नंदीपट इति ख्यातं स वीनाह उच्यते । “विनाहः” एकम् । पुष्करिणी खातं द्वे पुष्करिण्याः । अखातं देवखातकं “अखातो देवखातक इति पुंस्काण्डे ऽमरदत्तात्पुंस्यपि” द्वे अकृत्रिमखातस्य । “देवद्वारस्थ-जलाशयस्येत्यन्ये” ॥ २७ ॥ पद्माकरः तडागः कासारः सरसी सरः पंच तडागस्य । तत्र तडागो तटाक इति पाठः स पुत्रपुंसकयोः । “तटाकतडागावपि । अत्र पद्मादि द्वे सपद्मागाधजलाशयस्य । कासारादित्रयं कृत्रिमपद्माकरस्येत्यपि मतम्” सरसी स्त्री । सरः सांतम् । वेशंतः पल्वलं “पल्वलः” । वेशंतः पल्वलो-ऽस्त्रीति वाचस्पतिः । अल्पसरः त्रीणि स्वल्पसरसः । वापी “वापिः । वाप्यां वा-पिरपि स्मृतेति द्विरूपकोशः” । दीर्घिका द्वे दीर्घाति ख्यातायाः “अवरोहणवापिकायाः” ॥ २८ ॥ खेयं परिखा द्वे दुर्गाद्वहिर्यत्परितः खातं क्रियते तस्य चर इति प्रसिद्धस्य (खंदक इत्यपि प्रसिद्धिः) । यत्र अंभसां धारणं क्षेत्रादिसेकार्थं जलानां संग्रहणं स आधार उच्यते एकम् “धारण, बांद इति ख्यातस्य ।” यदुक्तम् । अपाधारणमाधारस्तदल्पं चालवालकमिति । आलवालं “अलवालं” आवालं आ-वापः त्रीणि वृक्षादिमूले समंततो ऽभसो धारणार्थं यद्वेष्टनं तस्य “अळें इति ख्या-तस्य ।” नदी सरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी शैवलिनी तटिनी न्हादिनी “न्हदिनी”

तरंगिणी शैवलिनी तटिनी न्हादिनी धुनी ॥
 स्रोतस्विनी द्वीपवती स्रवंती निम्नगापगा ॥ ३० ॥
 “कूलंकषा निर्झरिणी रोधोवक्रा सरस्वती” ॥
 गंगा विष्णुपदी जन्हुतनया सुरनिम्नगा ॥
 भागीरथी त्रिपथगा त्रिस्रोता भीष्मसूरपि ॥ ३१ ॥
 कालिंदी सूर्यतनया यमुना शमनस्वसा ॥
 रेवा तु नर्मदा सोमोद्भवा मेकलकन्यका ॥ ३२ ॥
 करतोया सदानीरा बाहुदा सैतवाहिनी ॥
 शतद्रुस्तु शुतुद्रिः स्याद्विपाशा तु विपाट् स्त्रियाम् ॥ ३३ ॥

धुनी स्रोतस्विनी “स्रोतस्वती” द्वीपवती स्रवंती निम्नगा आपगा । अपां समूहो आपं
 तेन गच्छति । समूहे अण् । गमेर्ङः “अपगेति ण्वस्वादिरपि । विद्यादगारमागार-
 मपगामापगामपीति द्विरूपकोशः ।” द्वादश नद्याः ॥ ३० ॥ “कूलंकषादिसरस्वत्यं-
 तानि चत्वार्यपि नद्याः” । गंगा विष्णुपदी जन्हुतनया सुरनिम्नगा भागीरथी त्रि-
 पथगा त्रिस्रोताः भीष्मसूः अष्टौ भागीरथ्याः । त्रिस्रोताः सांता ॥ ३१ ॥ का-
 लिंदी सूर्यतनया यमुना शमनस्वसा चत्वारि यमुनायाः । शमनस्वसा ऋदंता ।
 रेवा नर्मदा सोमोद्भवा । सोमात् सोमवंशजात्पुरुषस उद्भवति । अच् । तेनावतारि-
 तत्वात् । अथवा सोमाद्बुद्धाद्भवति । मेकलकन्यका “मेखलकन्यका” चत्वारि
 नर्मदायाः । “मेकलो ऋषिरद्विर्वा तस्य कन्यका” ॥ ३२ ॥ करतोया सदानीरा
 द्वे गौरीविवाहे कन्यादानोदकाज्जातायाः । “यदुक्तम् । प्रथमं कर्कटे देवी त्र्यहं
 गंगा रजस्वला । सर्वा रक्तवहा नद्यः करतोयांनुवाहिनीति ।” बाहुदा सैतवाहिनी
 द्वे कार्तवीर्यार्जुनेन याऽवतारिता तस्याः । “बाहुदस्य कार्तवीर्यस्येयं बाहुदा ।”
 शतद्रुः शुतुद्रिः । द्वे शतरुद्रेति देशभाषया प्रसिद्धायाः । शुतुद्रिरित्यपि पाठः ।
 शुतुद्रिस्तोममिति श्रुतेः पाठात् । वसिष्ठशापभयाच्छतधा द्रुता शतद्रुः । विपाशा
 विपाट् द्वे पाशमोचिनीति ख्यातायाः । वसिष्ठं विपाशयतीति विपाट् शकारांता
 ॥ ३३ ॥ शोणः हिरण्यवाहः द्वे नदविशेषस्य “शोणानदीति प्रसिद्धस्य ।”

शोणो हिरण्यवाहः स्यात्कुल्याऽल्पा कृत्रिमा सरित् ॥
 शरावती वेत्रवती चंद्रभागा सरस्वती ॥ ३४ ॥
 कावेरी सरितो ऽन्याश्च संभेदः सिंधुसंगमः ॥
 द्वयोः प्रणाली पयसः पद्भ्यां त्रिषु तूत्तरौ ॥ ३५ ॥
 देविकायां सरय्वां च भवे दाविकसारवौ ॥
 सौगंधिकं तु कल्हारं हल्लकं रक्तसंध्यकम् ॥ ३६ ॥
 स्यादुत्पलं कुवलयमथ नीलांबुजन्म च ॥
 इंदीवरं च नीले ऽस्मिन्सिते कुमुदकैरवे ॥ ३७ ॥
 शालूकमेषां कंदः स्याद्वारिपर्णी तु कुंभिका ॥
 जलनीली तु शेवालं शैवलोऽथ कुमुदती ॥ ३८ ॥

याऽल्पा कृत्रिमा सरित्सा कुल्या । तालव्यांतम् । एकम् । “कुल्या नदी कुल्यमस्थि
 कुल्या वारिप्रणालिकेति धरणेर्नदीमात्रेऽपि । शरावती वेत्रवती चंद्रभागा “चांद्रभागा
 चांद्रभागी चंद्रभागी । चंद्रभागा चांद्रभागा चांद्रभागी च सा मता ॥ चंद्रभागी च
 सैवोक्तेति द्विरूपकोशः ।” सरस्वती ॥ ३४ ॥ कावेरी एते पंच सरिद्विशेषाः ।
 एकैकम् । अन्याश्च सरितः कौशिकीगंडकीचर्मण्वतीगोदावेण्याद्याः सैतीति शेषः ।
 संभेदः सिंधुसंगमः द्वे नदीमेलकस्य नदीसंगमस्य । “संभिद्यंते मिलंत्यत्र संभेदः ।”
 पयसो जलस्य पद्भ्यां निर्गमनमार्गे मकरमुखादिरूपा प्रणालीत्येकम् तत् द्वयोः
 पुंसि तु प्रणालः ॥ ३५ ॥ उत्तरौ दाविकसारवौ त्रिषु । देविकायां नद्यां भवं
 दाविकम् । सरय्वां नद्यां भवं सारवम् । दांडिनायनेति निपातनात्सारवशब्दः
 साधुः एकैकम् । स्त्रियां तु दाविकी सारवी । सौगंधिकं कल्हारं “कल्हारं” संध्यावि-
 कासिनः शुक्लसरोजस्य । हल्लकं रक्तसंध्यकं द्वे रक्तकल्हारस्य । रक्तान्संधीन्
 भक्ति रक्तसंध्यकम् ॥ ३६ ॥ उत्पलं कुवलयं द्वे कुमुदस्य । “कमलसाधारणस्यै-
 त्यन्ये । कुवलं तूत्पलं कुवमिति त्रिकाण्डशेषः ।” नीले ऽस्मिन्नुत्पले नीलांबुजन्म
 इंदीवरं इति द्वे । “इंदिवरं इंदीवारं इत्यपि ।” सिते शुभ्रेऽस्मिन्नुत्पले कुमुदं
 कैरवं द्वे । “कैरवस्य हंसस्येदं प्रियं कैरवम्” ॥ ३७ ॥ एषां उत्पलविशेषाणां
 कंदः शालूकं स्यात् एकम् । वारिपर्णी कुंभिका द्वे जलकुंभीति ख्यातायाः । जल-

कुमुदिन्यां नलिन्यां तु विसिनी पद्मिनीमुखाः ॥

वा पुंसि पद्मं नलिनमरविंदं महोत्पलम् ॥ ३९ ॥

सहस्रपत्रं कमलं शतपत्रं कुशेशयम् ॥

पंकेरुहं तामरसं सारसं सरसीरुहम् ॥ ४० ॥

विसप्रसूनराजीवपुष्करांभोरुहाणि च ॥

पुंडरीकं सितांभोजमथ रक्तसरोरुहे ॥ ४१ ॥

रक्तोत्पलं कोकनदं नालो नालमथास्त्रियाम् ॥

मृणालं विसमब्जादिकदंबे खंडमस्त्रियाम् ॥ ४२ ॥

करहाटः शिफाकंदः किंजल्कः केसरोऽस्त्रियाम् ॥

नीली शेवालं शैवलः “शैवालः । शेवालश्चापि शैवालः शेवलो जलनीलिका ।” त्रयं शेवाळ इति ख्यातस्य । कुमुद्वती ॥ ३८ ॥ कुमुदिनी द्वे कुमुदिन्याः “कुमुदयुक्तदेशस्य च ।” नलिनी “नडिन्यपि । नडाः संत्यत्रेति नडिनी ।” विसिनी पद्मिनी त्रयं कमलिन्याः । मुखशब्दात्सरोजिनीप्रभृतयः । पद्मं नलिनं अरविंदं महोत्पलम् ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रं कमलं शतपत्रं कुशेशयं पंकेरुहं तामरसं सारसं सरसीरुहम् ॥ ४० ॥ विसप्रसूनं राजीवं पुष्करं अंभोरुहं षोडश कमलस्य । वा पुंसीति षोडशभिरपि संबध्यते । तत्र पुंडरीकं सितांभोजं द्वे सितकमलस्य । रक्तसरोरुहम् ॥ ४१ ॥ रक्तोत्पलं कोकनदं त्रयं रक्तकमलस्य । कोकनदमिति रक्तकुंदेऽपि वर्तते । यदाहुः रक्ताब्जे रक्तकुंदे च बुधैः कोकनदं स्मृतमिति । नालः नालम् “नाला नाली च” द्वे पद्मादिकंदस्य । मृणालं विसम् “मृणाली मृणालः विशम् । मृणालं नलदे क्लीवं पुत्रपुंसकयोर्विश इति विश्वः ॥ मृणाले तु विशं विसमिति द्विरूपकोशः” द्वे मृणालस्य भिसे इति ख्यातस्य । अस्त्रियां क्लीवपुंसोः । अब्जादिकदंबे कमलादीनां समूहे खंडमित्येकमस्त्रियाम् । “शंडः पंडः ।” तालव्यो मूर्द्धन्योऽब्जादिकदंबे पंडशब्दोऽयं । मूर्द्धन्य एव वृषभे पूर्वाचार्यैर्विनिर्दिष्ट इत्युष्मविवेकः ॥ ४२ ॥ करहाटः शिफाकंदः द्वे पद्ममूलस्य । “शिफा मूलतरुप्ररोहस्तत्सहितः कंदः । कंदो मूलमित्यर्थः । शिफेति च कंदमिति च पृथक् नामनी इत्येके । किंजल्कः केसरः “केशरः” द्वे केसरस्य । संवर्तिका नवदलं द्वे

संवर्तिका नवदलं बीजकोशो वराटकः ॥ ४३ ॥
इति वारिवर्गः ॥ ४ ॥

उक्तं स्वर्व्योमदिकालधीशब्दादि सनाट्यकम् ॥
पातालभोगि नरकं वारि चैषां च संगतम् ॥ १ ॥
इत्यमरसिंहकृतौ नामलिंगानुशासने ॥
स्वरादिकाण्डः प्रथमः सांग एव समर्थितः ॥ २ ॥

पद्मादीनां नवपत्रस्य । बीजकोशः वराटकः । वराटकः पद्मबीजकोशे रज्जौ कप-
र्दके इति कोशांतरम् । द्वे बीजकोशस्य । बीजानां कमलाक्षाणां कोशः पात्रं अथवा
आधारः बीजकोशः ॥ ४३ ॥ इति वारिवर्गः ॥ ४ ॥ उक्तान् वर्गान्संग्रहेणो-
पसंहरति उक्तमिति । मया स्वर्व्योमादिकमुक्तम् । शब्दादीति रसगंधादिग्रहणार्थ-
मादिशब्दः । एषां स्वर्गादीनां संगतं संबंधवशात्प्राप्तं देवासुरमेघादिकं तच्चोक्तम् ॥ १ ॥
इतीति । एवममरसिंहस्य कृतौ नाम्नां लिंगानां चानुशासने स्वरादिशब्दानां काण्डः
समूहः सांगः अंगोपांगसहितः प्रथमः समर्थितः कथितः ॥ १ ॥ श्रीमत्यमरवि-
वेके महेश्वरेण विरचिते एवं प्रथमः स्वरादिकाण्डः समाप्तः ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

इति सटीकामरकोशस्य
प्रथमं काण्डं समाप्तम् ॥

अमरकोशप्रथमकांडस्य वर्गानुक्रमेण श्लोकसंख्या-

वर्गिकाः	वर्गनामानि.	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः	
	आदौ परिभाषायाः श्लोकाः	५	०	
१	स्वर्गवर्गस्य	६९॥	३॥	
२	व्योमवर्गस्य	२	॥	मूलश्लोकाः २८२ क्षेपकश्लोकाः १८ एवं ३००
३	दिग्वर्गस्य	३५	४॥	
४	कालवर्गस्य	३१	१॥	
५	धीवर्गस्य	१७	२॥	
६	शब्दादिवर्गस्य	२५	२	
७	नाट्यवर्गस्य	३८	१॥	
८	पातालभोगिवर्गस्य	११	१॥	
९	नरकवर्गस्य	३॥	०	
१०	वारिवर्गस्य	४३	॥	
	अनुक्रमश्लोकौ	२	०	

अथ

सटीकामरकोशस्य

द्वितीयं काण्डम्.

वर्गाः पृथ्वीपुरक्षमाभृद्वनौषधिमृगादिभिः ॥
नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैः सांगोपांगैरिहोदिताः ॥ १ ॥
भूर्भूमिरचलाऽनंता रसा विश्वंभरा स्थिरा ॥
धरा धरित्री धरणिः क्षौणिज्या काश्यपी क्षितिः ॥ २ ॥
सर्वसहा वसुमती वसुधोर्वी वसुंधरा ॥
गोत्रा कुः पृथिवी पृथ्वी क्षमाऽवनिर्मेदिनी मही ॥ ३ ॥
“विपुला गव्हरी धात्री गौरिला कुंभिनी क्षमा ॥
भूतधात्री रत्नगर्भा जगती सागरांवरा ॥ १ ॥”

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ वर्गा इति । इह वक्ष्यमाणेऽस्मिन्काण्डे अंगैर्मृच्छाखान-
गरादिभिरुपांगैर्मृत्सावेशादिभिः सहितैः पृथ्वीपुरादिशब्दैर्वर्गा उदिताः । वक्तुमा-
रब्धा इत्यर्थः । तत्र क्षमाभृच्छैलः । मृगादिभिरित्यादिशब्देन पक्षिणां ग्रहः ।
“यद्वा मृगानन्ति पुनः पुनः स मृगादी सिंहः । अस्मिन्नर्थे ताच्छील्ये णिनिः” ॥१॥
भूः भूमिः अचला न चलतीत्यचला । अथवा अचलाः पर्वताः संति अस्याम् । अर्श
आद्यच् । अनंता रसा विश्वंभरा स्थिरा धरा धरित्री धरणिः क्षौणिः “क्षौणी
क्षौणिः क्षौणी” ज्या काश्यपी क्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसहा वसुमती वसुधा उर्वी
वसुंधरा गोत्रा कुः पृथिवी । “पृथ्वी । पृथ्वी पृथिवी पृथ्वीति शब्दार्णवः ।”
पृथ्वी क्षमा अवनिः “अवनी” मेदिनी मही “महिः” इति सप्तविंशतिर्नामानि
भूमेः । अत्र भूमी धरणीत्यादयो ङीष्ता अपि । कृदिकारादक्तिन इति गणसू-
त्रात् ॥ ३ ॥ “विपुलेत्येकादश भूमेश्च ।” मृत् मृत्तिका । मृदस्तिकन् द्वे मृदः ।

मृन्मृत्तिका प्रशस्ता तु मृत्सा मृत्स्ना च मृत्तिका ॥
 उर्वरा सर्वसस्याढ्या स्यादूषः क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥
 ऊषवानूषरो द्वावप्यन्यलिंगौ स्थलं स्थली ॥
 समानौ मरुधन्वानौ द्वे खिलाप्रहते समे ॥ ५ ॥
 त्रिष्वथो जगती लोको विष्टपं भुवनं जगत् ॥
 लोको ऽयं भारतं वर्षं शरावत्यास्तु यो ऽवधेः ॥ ६ ॥
 देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्य उदीच्यः पश्चिमोत्तरः ॥

मृत्सा मृत्स्ना सखौ प्रशंसायाम् । द्वे प्रशस्तमृदः । प्रशस्ता मृत्तिका त्वित्यन्वयः ।
 कृष्णभूमः कृष्णमृत्स्यादुदग्भूम उदङ्मृदि । पाण्डुभूमः पाण्डुमृच्चेत्यपि पठ्यते ॥
 सर्वैः सस्यैराढ्या मृत्तिका उर्वरेत्युच्यते एकम् । ऊषः क्षारमृत्तिका द्वे क्षारमृत्ति-
 कायाः । ऊषो ऽदंतः ॥ ४ ॥ ऊषवान् ऊषरः द्वयं क्षारमृद्विशिष्टस्य । द्वावप्यन्य-
 लिंगौ । यथा ऊषवती ऊषरा वा स्थली । ऊषरं स्थलमित्यादि । स्थली अकृ-
 त्रिमस्थानस्य । “कृत्रिमा तु स्थला । स्थलमुभयसाधारणम् ।” मरुः धन्वा द्वे
 मरुदेशस्य । निर्जलो ऽयम् । म्रियते पिपासया यस्मिन्मरुः । खिलं अप्रहतं द्वे अ-
 कृष्टस्य क्षेत्रादेः । न प्रह्न्यते हलादिभिरप्रहतम् । “समे समानार्थे” त्रिषु लिंगेषु
 इत्यर्थः ॥ ५ ॥ जगती लोकः विष्टपं “पिष्टपं” । जगत्स्यात्पिष्टपे क्लृप्तं वायौ
 ना जंगमे त्रिषु ॥ जगती भुवने क्षमायां छंदोभेदे जने ऽपि च । लोकस्तु भुवने
 जने इति मेदिनी । “विष्टपः पुमानिति वोपालितः ।” भुवनं जगत् पंच भूतलस्या
 “एकं महाभूतं पृथिवी । पंचमहाभूतविषयेन्द्रियात्मकं जगदिति पृथ्वीजगतोर्भेदः ।”
 अयं जंबुद्वीपवर्ती दृश्यमानो लोकः भारतनामकं वर्षं ज्ञेयम् । “उक्तं च । उत्तरं
 यत्समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणम् ॥ वर्षं तद्भारतं नाम भारती यत्र संततिरिति ।”
 भरतस्य राज्ञ इदं भारतम् । “वर्षशब्दः पुल्लिङ्गो ऽपि । पुत्रपुंसकयोर्वर्षं जंबुद्वीपा-
 द्दवृष्टिष्विति रुद्रः । वर्षो ऽस्त्री भारतादौ च जंबुद्वीपाद्दवृष्टिष्विति मेदिनी ।”
 एकम् । एवमिलावृतादीन्यष्टौ वर्षाण्यन्यान्यपि । शरावत्या अवधेः ॥ ६ ॥ यः
 प्राग्दक्षिणः प्राक्सहितो दक्षिणो देशः स प्राच्य इत्येकम् । शरावत्या अवधेर्यः
 पश्चिमोत्तरः पश्चिमसहित उत्तरो देशः स उदीच्य इत्येकम् ॥ प्रत्यंतः अंतं प्रति ग-
 तः म्लेच्छदेशः द्वे शिष्टाचाररहितस्य कामरूपादेः । “यदुक्तम् । चातुर्वर्ण्यव्यव-

प्रत्यंतो म्लेच्छदेशः स्यान्मध्यदेशस्तु मध्यमः ॥ ७ ॥

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विंध्यहिमालयोः ॥

नीवृज्जनपदो देशविषयो तूपवर्तनम् ॥ ८ ॥

त्रिष्वगोष्ठान्नडप्राये नड्वान्नड्वल इत्यपि ॥

कुमुद्वान्कुमुदप्राये वेतस्वान्वहुवेतसे ॥ ९ ॥

शाद्वलः शादहरिते सजंबाले तु पंकिलः ॥

जलप्रायमनूपं स्यात्पुंसि कच्छैस्तथाविधः ॥ १० ॥

स्थानं यस्मिन्देसे न विद्यते । तं म्लेच्छविषयं प्राहुरार्यावर्तमतः परमिति ।” म-
ध्यदेशः मध्यमः द्वे । एतत्परिमाणं तु । हिमवद्विंध्ययोर्मध्यं यत्प्राग्ग्विनशनादपि ॥
प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तित इति ॥ विनशनं तीर्थभेदः । “कुरुक्षेत्रम्”
॥ ७ ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिः द्वे विंध्यहिमालयोरंतरस्य । उक्तं च । आसमुद्राच्च
वै पूर्वादासमुद्राच्च पश्चिमात् ॥ तयोरेवांतरं गिर्योरार्यावर्तं विदुर्बुधा इति ॥
“हिमप्रधानो ऽगः हिमागः । हिमेनाल्यते हिमालः । अल भूषणादौ घञ् । हिमाग-
योरित्यपि पाठः ।” नीवृत् जनपदः द्वे जनैर्वास्यमानराष्ट्रस्य मगधादेः । नीवृत्पुंसि
साहचर्यात् । नियतं वर्तते ऽस्मिन्नीवृत् । नहि वृतीति दीर्घः । “जनः पदं वस्तु यत्र
जानपदो ऽपि । भवेज्जनपदो जानपदो ऽपि जनदेशयोरिति विश्वमेदिन्यौ ।”
देशः विषयः उपवर्तनं त्रीणि ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशमात्रस्य ॥ ८ ॥
अथ गोष्ठशब्दमभिव्याप्य वक्ष्यमाणाः त्रिषु । त्रिषु लिंगेषु इत्यर्थः । नड्वान्
नड्वलः द्वे नडप्राये नडबहुले देशे । कुमुद्वानित्येकं कुमुदप्राये । वेतस्वानित्येकं
वहुवेतसे । बहवो वेतसा वानीरा यत्र तस्मिन् देशे । तदस्मिन्नस्तीत्यर्थे कुमुदनड-
वेतसेभ्यो ङुत्तुप् ॥ ९ ॥ शादर्वालवृणैर्हरिते देशे शाद्वल इत्येकम् । शादाः संत्य-
स्मिन् शाद्वलः । एतौ मध्यटवर्गीयौ । वैडूर्यमणिशाड्वलाविति द्विरूपकोशात् । शाड्वल
इत्यपि पाठः । सजंबाले कर्दमयुक्ते देशे पंकिल इत्येकम् । जलप्रायं अनूपं द्वे जलबहु-
लदेशस्य । अनुगता आपो ऽत्र अनूपं । अनूपदेशलक्षणम् । नानाद्रुमलतावीरुभिर्झर-
प्रांतशीतलैः ॥ वनैर्व्याप्तमनूपं तत् सस्यैर्त्रीहियवादिभिः ॥ तथाविधः अनूपसदृशः
कश्चिन्नद्यादेरुपान्तदेशः कच्छ इत्युच्यते । एकम् । कच्छशब्दस्य पुंसीति विशेष-
लिङ्विति पूर्वोक्तस्य बाधनार्थः । कच्छ इत्यनूपस्यैव पर्याय इति केचित् ।

स्त्री शर्करा शर्करिलः शार्करः शर्करावति ॥
 देश एवादिमावेवमुन्नेयाः सिकतावति ॥ ११ ॥
 देशो नद्यंबुवृष्ट्यंबुसंपन्नत्रीहिपालितः ॥
 स्यान्नदीमातृको देवमातृकश्च यथाक्रमम् ॥ १२ ॥
 सुराज्ञि देशे राजन्वान् स्यात्ततो ऽन्यत्र राजवान् ॥
 गोष्ठं गोस्थानकं तत्तु गौष्ठीनं भूतपूर्वकम् ॥ १३ ॥
 पर्यंतभूः परिसरः सेतुरालौ स्त्रियां पुमान् ॥
 वामलूरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुन्नपुंसकम् ॥ १४ ॥

“कच्छं । कच्छमनूप इति वोपालितः” ॥ १० ॥ शर्करा शर्करिलः द्वे वालु-
 कायुक्तदेशे । तत्र शर्करा स्त्री । शार्करः शर्करावान् द्वे वालुकायुक्तस्य देशादेः ।
 आदिमौ शर्कराशर्करिलौ देशे एव । देशे लुबिलचौ चेति नियमात् । एवं सिक-
 तावत्युन्नेया ऊहनीयाः । तथाहि । सिकताः सिकतिल इति द्वे सिकतायुक्तस्य देशस्य ।
 सैकतः सिकतावान् द्वे वालुकायुक्तस्य देशादेः । तत्र सिकताः नित्यं स्त्रियां बहुत्वे
 च । “अत्र शर्करासिकताशब्दौ द्वावपि बहुवचनांताविति केचित् । ” ॥ ११ ॥
 देश इति । नद्यंबुभिर्वृष्ट्यंबुभिश्च संपन्नैर्ब्रीहिभिः पालितो देशः क्रमेण नदी-
 मातृको देवमातृकश्च स्यात् । नद्यंबुजातस्यस्यर्द्धितो नदीमातृकः । वृष्ट्यंबुजातस-
 स्यर्द्धितो देवमातृक इत्यर्थः । देवो मेघे सुरे राज्ञीति विश्वः । एकैकम् ॥ १२ ॥
 धर्मशीलः शोभनो राजा यत्र स सुराजा । तस्मिन्देशे राजन्वान् एकम् । राजन्वा-
 न्सौराज्ये इति निपातितो राजन्वान् शब्दः । ततो ऽन्यत्र राजमात्रयुक्ते देशे राजवान्
 एकम् । गोष्ठं गोस्थानकं द्वे गवां स्थानस्य । तत् गोष्ठं भूतपूर्वकं चेत् गौष्ठीनमित्यु-
 च्यते । पूर्वं यत्र गाव आसन् तत्स्थानं गौष्ठीनमित्यर्थः । गोष्ठात्खञ् भूतपूर्वं इति
 खञ् । एकम् ॥ १३ ॥ पर्यंतभूः परिसरः द्वे नदीपर्वतादीनामुपांतभुवः । सेतुः
 आलिः “आली” द्वे सेतोः “पूल इति ख्यातस्य । ” स्त्रीलिङ्गायामालौ सेतुः
 पुमानित्यन्वयः । वामलूरः नाकुः वल्मीकं त्रीणि वल्मीकस्य ॥ १४ ॥ अयनम् ।
 अयते ऽनेन । अय गतौ ॥ अयनं पथि गेहेऽर्कस्योदग्दक्षिणतो गताविति हैमः । वर्त्म
 मार्गः अध्वा पंथाः “पथः । वाटः पथश्च मार्गश्चेति त्रिकांडशेषः” पदवी

१.]

अयनं वर्त्म मार्गाध्वपंथानः पदवी सृतिः ॥
 सरणिः पद्धतिः पद्या वर्त्तन्येकपदीति च ॥ १५ ॥
 अतिपंथाः सुपंथाश्च सत्पथश्चार्चिते ऽध्वनि ॥
 व्यध्वो दुरध्वो विपथः कदध्वा कापथः समाः ॥ १६ ॥
 अपंथास्त्वपथं तुल्ये शृंगाटकचतुष्पथे ॥
 प्रांतरं दूरशून्यो ऽध्वा कांतारं वर्त्म दुर्गमम् ॥ १७ ॥
 गव्यूतिः स्त्री क्रोशयुगं नल्वः किष्कुचतुःशतम् ॥
 घंटापथः संसरणं तत्पुरस्योपनिष्करम् ॥ १८ ॥

“पदविः” । सृतिः सरणिः । “सरणिः पथि चावलाविति तालव्यादिविजया-
 तालव्यादिरपि । डीपंतो ऽपि” पद्धतिः “पद्धती” पद्या पादाय हिता पद्या ।
 तस्मै हितमिति यत् । वर्त्तनी “वर्त्तनिः वर्त्तमनिः । वर्त्तमनिर्वर्त्तनी पथीति
 हेमः ।” एकपदी द्वादश मार्गस्य ॥ १५ ॥ अतिपंथाः सुपंथाः सत्पथः त्रयं अ-
 र्चिते ऽध्वनि शोभने मार्गे । व्यध्वः दुरध्वः विपथः कदध्वा कापथः “कुपथो-
 ऽपि” पंच दुर्मार्गस्य । तत्र कदध्वा नांतः ॥ १६ ॥ अपंथाः अपथं द्वे अमार्गस्य ।
 शृंगाटकं चतुष्पथं द्वे चवहाटा इति ख्यातस्य । दूरश्चासौ शून्यश्च दूरशून्यः ।
 छायाजलादिर्वर्जितो दूरस्थो ऽध्वा मार्गः प्रांतरमित्युच्यते । एकम् । यदुर्गमं चोर-
 कंटाकाद्युपद्रवयुक्तं वर्त्म मार्गः कांतारमित्युच्यते । पुंसि कांतारः । कांतारो-
 ऽस्त्री महारण्ये बिले दुर्गमवर्त्मनीति मेदिनी । एकम् ॥ १७ ॥ क्रोशयुगं गव्यूति-
 रित्युच्यते । क्रोशो धनुःसहस्रे द्वे धनुर्हस्तचतुष्टयम् ॥ “द्वाभ्यां धनुःसहस्राभ्यां
 गव्यूतिः पुंसि भाषितमिति शब्दार्णवात्पुंस्यपि । क्लीबे तु गव्यूतम् । धन्वंतरसहस्रं
 तु क्रोशः क्रोशद्वयं पुनः । गव्यूतं स्त्री तु गव्यूतिर्गोरुतं गोमतं च तदिति वाच-
 स्पतिः ।” किष्कूणां हस्तानां चतुःशतं “चतुःशती वा” नल्व इत्युच्यते ।
 चतुःशतहस्तामितं स्थानं नल्वसंज्ञकमित्यर्थः । एकम् ॥ घंटापथः संसरणं द्वे
 राजपथमात्रस्य । घंटोपलक्षितगजादीनां पंथाः घंटापथः । “दशधन्वंतरो राज-
 मार्गो घंटापथः स्मृत इति चाणक्यः” । तत्संसरणं पुरस्य नगरस्य चेदुपनिष्कर-
 मित्येकम् । बुधैः संसरणं वर्त्म गजादीनामसंकुलम् । पुरस्योपस्करं चोक्तमिति

“द्यावापृथिव्यौ रोदस्यौ द्यावाभूमी च रोदसी ॥
 दिवस्पृथिव्यौ गंजा तु रुमा स्याल्लवणाकरः ॥ १ ॥”
 इति भूमिवर्गः ॥

पूः स्त्री पुरी नगर्यौ वा पत्तनं पुटभेदनम् ॥
 स्थानीयं निगमो ऽन्यत्तु यन्मूलनगरात्पुरम् ॥ १ ॥
 तच्छाखानगरं वेशो वेश्याजनसमाश्रयः ॥
 आपणस्तु निषद्यायां विपणिः पण्यवीथिका ॥ २ ॥

भुम्रः ॥ १८ ॥ “द्यावेत्यादीनि पंच द्विवचननामानि द्यावाभूम्योः । गंजेत्यादि
 त्रयं क्षारसमुद्रस्य । गंजा खनौ सुरागृहे । रुमा सुग्रीवदारोऽपु विशिष्टलवणाकर इति
 मेदिनी । गंजारुमे स्त्रियाम् ।” ॥ १ ॥ अंगोपांगापेक्षया भूमिरेवात्र प्रधानमिति
 भूमिवर्ग इति व्यपदेशः । एवमन्यत्रापि मंतव्यम् ॥ इति भूमिवर्गः ॥ ७ ॥ पूः पुरी
 “पुरिः” नगरी पत्तनं “पट्टनं” पुटभेदनं स्थानीयं निगमः सप्तकं
 नगरस्य । पूः पुरौ । पुरीनगर्यौ वा स्त्रियौ । पक्षे पुरं नगरम् । केचिदत्र भेदं
 चक्रुर्यथा । यत्रानेकशिल्पिनो ऽनेकवणिगादिव्यवहारस्तत्पुरादिसंज्ञम् । यत्र राजा
 तदनुचराश्च संति तत्पुरं पत्तनादिसंज्ञम् । यत्प्राकारादिवेष्टितं विस्तीर्णं पुरं
 तत्स्थानीयादिनामकमिति । यन्मूलनगरादन्यत्पुरं तच्छाखानगरमित्यन्वयः एक-
 म् । मूलनगरं राजधानी ॥ १ ॥ वेश्याजनस्य समाश्रयो निवेशस्थानं
 वेश इत्युच्यते । द्वे वेश्यानिवासस्य । “तालव्यांतम् । नेपथ्ये गृहमात्रे च
 वेशो वेश्यागृहे ऽपि चेति तालव्यांते रभसः । गृहमात्रे गणिकायाः सञ्चानि वेशो
 भवेत्तु तालव्यः ॥ तालव्यो मूर्द्धन्यो ऽलंकरणे कथित आचार्यैरित्यूष्मविवेकः ।”
 आपणः निषद्या द्वे क्रय्यवस्तुशालायाः । हट्टवणिकपथपण्याजिरादिकमपि ।
 विपणिः “विपणी” पण्यवीथिका द्वे क्रय्यवस्तुशालापत्तेः । चत्वार्यपि हट्टस्ये-
 त्यन्ये । विपणिः स्त्री “आपणादि द्वयं हट्टस्य बाजार इति प्रसिद्धस्य । विप-
 णीति द्वयं हट्टश्चान्यविक्रयस्थानस्येत्यपि मतम्” ॥२॥ रथ्या । रथं वहतीति तद्व-

रथ्या प्रतोली विशिखा स्याच्चयो वप्रमस्त्रियाम् ॥
 प्राकारो वरणः सालः प्राचीनं प्रांततो वृतिः ॥ ३ ॥
 भित्तिः स्त्री कुड्यमेडूकं यदंतर्न्यस्तकीकसम् ॥
 गृहं गेहोदवासितं वेश्म सन्न निकेतनम् ॥ ४ ॥
 निशांतपस्त्यसदनं भवनागारमंदिरम् ॥
 गृहाः पुंसि च भूम्न्येव निकाय्यनिलयालयाः ॥ ५ ॥
 वासः कुटी द्वयोः शाला सभा संजवनं त्विदम् ॥
 चतुःशालं मुनीनां तु पर्णशालोटजो ऽस्त्रियाम् ॥ ६ ॥

इति रथयुगेति यत् । प्रतोली विशिखा त्रीणि ग्रामाभ्यंतरमार्गस्य । चयः वप्रं द्वे प-
 रिखोद्धृतमृत्तिकाकूटस्य । “प्राकाराधारस्य वा ।” प्राकारः वरणः सालः
 “शालः । तालव्यो नृपज्ञषयोः शालो वृक्षे वृत्तौ द्रुभेदे च । तालव्यदंत्य उक्त-
 स्तथा स्त्रियां वृक्षशाखायामित्यूष्मविवेकः । सालो वरणसर्जयोरिति रभसः ।”
 त्रयं यष्टिकाकंटकादिरचितवेष्टनस्य । नगरादेः प्रांतभागे या वृतिः वेष्टनं वेणुकं-
 टकादीनां तत्प्राचीनमित्युच्यते । “प्राचीरमित्यपि ।” एकम् ॥ ३ ॥ भित्तिः कुड्यं
 द्वे भित्तेः । तत्कुड्यं अंतर्न्यस्तकीकसं चेदेडूकसंज्ञम् । “एडूकं एडोकम् । भवेदेडो-
 कमेडुकमिति द्विरूपकोशः ।” एकम् । अंतर्न्यस्तानि कीकसानि अस्थीनि दाढ्यार्थं
 यत्र तत् । कीकसं कठिनद्रव्यस्योपलक्षणम् । गृहं गेहं उदवासितं वेश्म सन्न निके-
 तनम् ॥ ४ ॥ निशांतं पस्त्यं “वस्त्यं वसेस्तिः तत्र साधुरिति यत् ।” सदनं
 “सादनम् ।” सदनं सादनं सममिति द्विरूपकोशः । भवनं अगारम् “आगारम् । विद्या-
 दगारमागारमपगामापगामपीति द्विरूपकोशः ।” मंदिरं गृहाः निकाय्यः निलयः
 आलयः षोडश गृहस्य । तत्र गृहशब्दः बहुत्वे नित्यं पुंसि च । “ह्रिवे ऽपि ।”
 ॥ ५ ॥ वासः कुटी शाला सभा चत्वारि सभागृहस्य । “तत्र कुटो द्वयोः । स्त्रियां
 तु कुटी कुटिश्च । कुटः कोटे पुमानस्त्री धटे स्त्रीपुंसयोर्गृहे इति मेदिनी । गृहा-
 दिसभांतानि विंशतिर्नामानि गृहस्येत्यन्ये ।” संजवनं चतुःशालं । चतसृणां
 शालानां समाहारः द्वे अन्योन्याभिमुखशालाचतुष्कस्य “चौसोपी, चौपट, चौक
 इति प्रसिद्धस्य ।” पर्णशाला उटजः द्वे मुनिगृहस्य । “उटजस्तृणपर्णादिरिति

चैत्यमायतनं तुल्ये वाजिशाला तु मंदुरा ॥
 आवेशनं शिल्पिशाला प्रपा पानीयशालिका ॥ ७ ॥
 मठश्छात्रादिनिलयो गंजा तु मदिरागृहम् ॥
 गर्भागारं वासगृहमरिष्टं सूतिकागृहम् ॥ ८ ॥
 “कुट्टिमो ऽस्त्री निबद्धाभूश्चंद्रशाला शिरोगृहम्” ॥
 वातायनं गवाक्षो ऽथ मंडपो ऽस्त्री जनाश्रयः ॥
 हर्म्यादि धनिनां वासः प्रासादो देवभूभुजाम् ॥ ९ ॥
 सौधो ऽस्त्री राजसदनमुपकार्योपकारिका ॥
 स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो नद्यावर्तादयो ऽपि च ॥ १० ॥

देशिकोशः” ॥ ६ ॥ चैत्यं आयतनं द्वे यज्ञायतनभेदस्य । वाजिशाला मंदुरा द्वे
 अश्वशालायाः “पागा इति ख्यातायाः ।” आवेशनं शिल्पिशाला “शिल्पशा-
 लेत्यपि पाठः । तत्र शिल्पस्य शालेति ।” द्वे स्वर्णकारादीनां शालायाः । प्रपा पानी-
 यशालिका द्वे जलशालायाः “पाणपोही इति प्रसिद्धायाः” ॥ ७ ॥ छात्रादिनि-
 लयः शिष्यादीनां गृहं मठ इत्युच्यते । “छात्रो ऽतेवास्यादिर्येषां परिव्राजकक्षपण-
 कादीनां तेषां निलय इति वा ।” आदिना कापालिकादिसंग्रहः । गंजादिद्वयं मद्य-
 स्थानस्य । गर्भागारं वासगृहं द्वे गृहमध्यभागस्य माजघर इति प्रसिद्धस्य । अरिष्टं
 सूतिकागृहम् । “सूतकादीनामत्वविकल्पात्सूतकागृहम्” द्वे प्रसवस्थानस्य ।
 “चत्वारोऽपि पर्याया इत्यन्ये । पाषाणादिनिबद्धा भूः स कुट्टिम इत्येकम् फरसबंदी,
 भूमिगृह, तळघर, इति प्रसिद्धस्य । चंद्रादिद्वयं गृहोपरितनगृहस्य उपरमाडी, अटा-
 ली, गच्ची, इत्यादि प्रसिद्धस्य ॥ ८ ॥ वातायनं गवाक्षः द्वे गवाक्षस्य “झरोका
 इति प्रसिद्धस्य” । मंडपः जनाश्रयः द्वे मंडपस्य । तत्र मंडपः क्लीवपुंसोः । धनिनां
 धनवतां वासः गृहं तत् हर्म्यादि । आदिना स्वस्तिकाट्टालिकादेर्ग्रहः । देवानां राज्ञां
 च गृहं प्रासाद इत्येकम् ॥ ९ ॥ सौधः । सुधया लिप्तः । सुधा तु भित्त्यादिरंजनार्थं
 यत् श्वेतद्रव्यम् । राजसदनं उपकार्या उपकारिका चत्वारि राजगृहस्य । स्वस्ति-
 कादय ईश्वरसद्मनां राजगृहाणां प्रभेदाः स्युः । तत्र चतुर्द्वारतोरणः स्वस्तिकः ।
 उपर्युपरिगृहं सर्वतोभद्रः । वर्तुलाकृतिर्नद्यावर्तः ॥ १० ॥ विस्तीर्णं सुंदरो विच्छे-

विच्छेदकः प्रभेदा हि भवन्तीश्वरसन्ननाम् ॥

रुयगारं भूभुजामंतःपुरं स्यादवरोधनम् ॥ ११ ॥

शुद्धांतश्चावरोधश्च स्याददृष्टः क्षौममस्त्रियाम् ॥

प्रघाणप्रघणांलिंदा बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥

गृहावग्रहणी देहल्यंगणं चत्वरजिरे ॥

अधस्तादारुणि शिला नासा दारूपरि स्थितम् ॥ १३ ॥

प्रच्छन्नमंतद्वारं स्यात्पक्षद्वारं तु पक्षकम् ॥

वलीकैनीध्रे पटलप्रांते ऽथ पटलं छदिः ॥ १४ ॥

दकः । “ विच्छेदकः ” आदिना रुचकवर्द्धमानादिग्रहः । भूभुजां राज्ञो रुयगारं स्त्रीगृहं तत् अंतःपुरं अवरोधनम् ॥ ११ ॥ शुद्धांतः अवरोधः चत्वारि । अदृष्टः क्षौमं “ क्षौमं ” द्वे हर्म्यादिपृष्ठस्य “ उपरिगृहस्य माडी इत्यादि ख्यातस्य । ” गृहविशेषस्येत्येके । प्रघाणः प्रघणः । प्रविशद्भिर्जनैः पादैः प्रकर्षेण हन्यते स प्रघणः । प्रघाणश्च हन्धातुः । अलिंदः “ आलिंदः । गृहैकदेशे आलिंदः प्रघाणः प्रघण-स्तथेत्यमरमाला । ” त्रीणि द्वाराद्वहिर्भ्यः प्रकोष्ठकस्तत्र ओटा इति प्रसिद्धस्य । “ द्वारप्रकोष्ठाद्वहिर्द्वाराग्रवर्त्तिचतुष्कस्येति वा पाहिरी इति ख्यातस्य ” ॥ १२ ॥ गृहावग्रहणी देहली द्वे गृहद्वाराधोभागस्य उंबरा इति प्रसिद्धस्य । “ देहं गोम-याद्युपलेपं लातीति विगृहीतत्वाद्वहद्वाराधोभागस्य उंबरवोठा उंबरठा इति ख्यात-स्य । ” अंगणं “ अंगनम् । अंगनं प्रांगणे याने कामिन्यामंगना मतेति नांतवर्गे विश्वः ” चत्वरं अजिरं त्रीणि प्रांगणस्य । शिलेत्येकं द्वारस्तंभाधःस्थितकाष्ठस्य । “ शि-ली । तलदारु शिल्यधो ऽपि नासा दारुध्वंसस्य यदिति बोपालितात् । ” नासेत्येकं “ दंत्यांतं ” द्वारस्तंभोपरि स्थितस्य दारुणः “ मस्तकपट्टी गणेशपट्टी इति प्रसिद्ध-स्य ” ॥ १३ ॥ प्रच्छन्नं अंतद्वारं द्वे गुप्तद्वारस्य खिडकी संज्ञस्य । पक्षद्वारं प-क्षकं द्वे पार्श्वद्वारस्य । मागिलदार इति लोकप्रसिद्धिः । “ प्रच्छन्नमंतद्वारं स्यात्पक्षद्वारं तदुच्यत इति कात्यात् पक्षद्वारं पूर्वान्वयीत्यन्ये । ” वलीकम् । वलीकः पटलं प्रांत इति बोपालितात्पुंस्त्वमपि । नीध्रं द्वे पटलप्रांते गृहच्छादनस्य “ भित्तिबहिर्भागीयस्य वळचण पडवी इति ख्यातस्य ” । पटलं छदिः द्वे छादनस्य “ शाकार इति ख्यात-

गोपानसी तु वलभी छादने वक्रदारुणि ॥
 कपोतपालिकायां तु विटकं पुन्नपुंसकम् ॥ १५ ॥
 स्त्री द्वार्वारं प्रतीहारः स्याद्वितर्दिस्तु वेदिका ॥
 तोरणोऽस्त्री बहिर्द्वारं पुरद्वारं तु गोपुरम् ॥ १६ ॥
 कूटं पूर्व्वारि यद्धस्तिनखस्तस्मिन्नथ त्रिषु ॥
 कपाटमररं तुल्ये तद्विष्कंभोऽर्गलं न ना ॥ १७ ॥
 आरोहणं स्यात्सोपानं निश्रेणिस्त्वधिरोहिणी ॥
 संमार्जनी शोधनी स्यात्संकरोऽवकरस्तथा ॥ १८ ॥

स्य । "छदिः सातं स्त्रियाम् । छदिषौ ॥ १४ ॥ गोपानसी वलभी "वलभिः" ।
 वडभीति मूर्द्धन्यमध्येऽपि । शुद्धांते वडभीचंद्रशाले सौधोर्ध्ववेश्मनीति रभसः ।
 ओको गृहं पिटं चालो वडभी चंद्रशालिकेति त्रिकांडशेषः " द्वे छादनार्थं यद्वक्र-
 दारु तत्र । पटलाधारभूतवक्रकाष्ठे इत्यर्थः । "पटलाधारवंशपंजरस्य ओमण क-
 डणी वांसा इति प्रसिद्धस्य । सज्जा इत्यपि मतम् । " कपोतपालिका विटकं द्वे
 सौधादौ काष्ठादिरचितपक्षिगृहस्य ॥ १५ ॥ द्वाः-द्वारं प्रतीहारः " प्रतिहारः "
 त्रयं द्वारस्य । तत्र द्वाः स्त्रियां रेफांतः । वितर्दिः "वितर्दी" वेदिका द्वे वेद्याः ।
 "अंगणादिषु 'कृतस्योपवेशस्थानस्येति वा ।" वितर्दिः स्त्री । तोरणः बहिर्द्वारं द्वे
 तोरणस्य " द्वारवाह्यभागस्य । " पुरद्वारं गोपुरं द्वे नगरद्वारस्य ॥ १६ ॥ पू-
 र्व्वारि नगरद्वारे सुखेनावतारणार्थं "क्रमनिभं" यन्मृत्कूटं क्रियते तत्र हस्तिनख
 इत्येकम् । कपाटं "कवाटम्" । कवाटश्च कपाटश्च त्रिषु स्यादररं न नेति वाचस्पतिः ।
 कवाटश्चाररमिति त्रिकांडशेषः । " अररं द्वे कवाड इति ख्यातस्य । ते त्रिषु ।
 तत्र स्त्रियां कपाटी अररी । तद्विष्कंभः तस्य कपाटस्यावष्टंभकं यन्मुसलं तदर्गलमि-
 त्युच्यते । अडसर इति लौकिकप्रसिद्धिः । तत्स्थानपुंसकयोः । स्त्रियां त्वर्गला । "त-
 द्विष्कंभ्यर्गलमिति पाठः " ॥ १७ ॥ आरोहणं सोपानं द्वे सोपानस्य । " पा-
 यरी इति ख्यातस्य । " निश्रेणिः । " निश्रेणी इत्यपि । नियता श्रेणिः पंक्तिरत्रेति
 निश्रेणिः । " अधिरोहिणी द्वयं निसणी " शिडी " इति ख्यातस्य । संमा-
 र्जनी शोधनी द्वे सारणी " केरसुणी " इति ख्यातस्य । तथा संमार्जन्या निक्षिप्ते
 निरस्ते केर इति ख्याते संकरः । " संकार इति पाठे कर्मणि घञ् । " अवकरः

क्षिप्ते मुखं निःसरणं सन्निवेशो निकर्षणम् ॥

समौ संवसथग्रामौ वेदमभूर्वास्तुरस्त्रियाम् ॥ १९ ॥

ग्रामांते उपशल्यं स्यात्सीमसीमे स्त्रियामुभे ॥

घोष आभीरपल्ली स्यात्पक्कणः शबरालयः ॥ २० ॥

इति पुरवर्गः ॥

महीध्रे शिखरिद्वमाभृदहार्यधरपर्वताः ॥

अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥

लोकालोकश्चक्रवालस्त्रिकूटस्त्रिककुत्समौ ॥

अस्तस्तु चरमद्वमाभृदुदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥

इति द्वयम् ॥ १८ ॥ मुखं निःसरणं द्वे गृहादेर्मुखभूतस्य द्वारप्रदेशस्य “उसदार, पुढीलदार इति ख्यातस्य । निःसरन्त्यनेन निःसरणम् ।” सन्निवेशः निकर्षणं द्वे समीचीनवासस्थानस्य । “पुरादौ गृहादिरचनापरिच्छिन्नदेशस्येत्यर्थः ।” संवसथः ग्रामः द्वे ग्रामस्य । वेदमभूर्गृहभूमिः वास्तुरित्युच्यते द्वे “गृहरचनावच्छिन्न-भूमेः” ॥ १९ ॥ ग्रामांते ग्रामस्य समीपप्रदेशे उपशल्यमित्येकम् । ग्रामांतमु-पशल्यमित्यपि पाठः । “तत्र ग्रामस्यांतं समीपम्” । सीमा सीमा द्वे ग्रामा-देर्मर्यादायाम् । नामन् सीमन्नित्यादि निपातनात् पूर्वो नकारांतः । “उभे द्वे स्त्रियाम्” । घोषः आभीरपल्ली “आभीरपल्लिः” द्वे गोपालग्रामस्य तद्गृहस्य वा । कुटीकुग्रामयोः पल्लिरिति शाश्वतः । शबरस्यालयः पक्कण इत्युच्यते द्वे “भिल्लग्रामस्य ।” शबरो वनचांडालः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥१॥ महीध्रः शि-खरी द्वमाभृत् अहार्यः धरः पर्वतः अद्रिः गोत्रः गिरिः ग्रावा अचलः शैलः शि-लोच्चयः त्रयोदश पर्वतसामान्यस्य ॥ १ ॥ लोकालोकः । लोकालोकौ प्रकाशां-धकारावत्र स्तः । लोक दर्शने । चक्रवालः “चक्रवाडः” द्वे सप्तद्वीपवत्या भूमेः प्राकारभूते गिरौ । त्रिकूटः त्रिककुत् द्वे त्रिकूटाचलस्य । त्रिकूटं सिंधुलवणे त्रिकूटः पर्वतांतर इति हैमः । दांतः त्रिककुत् । अस्तः चरमद्वमाभृत् द्वे अस्ताचलस्य । “अस्तं क्षिप्तेऽप्यवसिते त्रिषु ना पश्चिमाचले इति विश्वमेदिन्यौ ।” उदयः पूर्व-

हिमवान्निषधो विंध्यो माल्यवान्पारियात्रिकः ॥

गंधमादनमन्ये च हेमकूटादयो नगाः ॥ ३ ॥

पाषाणप्रस्तरग्रावोपलाश्मानः शिला दृषत् ॥

कूटो ऽस्त्री शिखरं शृंगं प्रपातस्त्वैतदो भृगुः ॥ ४ ॥

कटको ऽस्त्री नितंबो ऽद्रेः स्नुः प्रस्थः सानुरस्त्रियाम् ॥

उत्सः प्रस्रवणं वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ॥ ५ ॥

दरी तु कंदरो वा स्त्री देवखातबिले गुहा ॥

पर्वतः द्वे उदयाचलस्य ॥ २ ॥ हिमवानित्यादयः सप्त पर्वतविशेषाः । आदिना मलयचित्रकूटमंदरादयः । रजताद्रिस्तु कैलास इंद्रकीलस्तु मंदरः ॥ अपि किष्कि-
धकिष्किध्वौ वानराणां गिरौ द्वयमित्यपि ज्ञेयाः ॥ १ ॥ एकैकम् । पारियात्रिकः
ठक् । “पारियात्रक इत्यपि पाठः । गंधमादन इति पुल्लिङ्गो ऽप्यन्यत्र । स्याद्गंध-
मादनो भृङ्गे गंधके वानरांतरे ॥ स्त्री सुरायां नगे न स्त्रीति मेदिनी ” ॥ ३ ॥
पाषाणः प्रस्तरः ग्रावा उपलः अश्मा शिला दृषत् सप्त पाषाणस्य । शिलादृषदौ
स्त्रियाम् । कूटः शिखरं शृंगं त्रयमपि पुन्नपुंसकलिङ्गं पर्वताग्रस्य । “अस्त्रीति पूर्वो-
त्तराभ्यां संबध्यते । शिखरवाची शृंगशब्दः क्लीब एव दृश्यते । ” प्रपातः अतटः
भृगुः त्रयं पर्वतात्पतनस्थानस्य । प्रपतत्यस्मिन्प्रपातः । न विद्यते तदो ऽत्रेत्यतटः ।
“प्रपातस्तु तदो भृगुरित्यपि पाठः । तत्र प्रपत्यते यतस्तटात् स तदो भृगुरिति ” ॥ ४ ॥
अद्रेर्नितंबो मध्यभागः कटक इत्युच्यते एकम् । स्नुः प्रस्थः सानुः त्रीणि पुन्नपुंसका-
लिङ्गानि समभूभागे पर्वतैकदेशे । तत्र स्नुः पुमानेवेति सर्वधरः । स्त्रीति प्रस्रवत्यंभः
स्नुः । प्रतिष्ठंते ऽस्मिन्प्रस्थः । सनोति ददाति सुखं सानुः । “सानुरस्त्रियौ इत्यपि
पाठांतरम् । ” उत्सः प्रस्रवणं द्वे यत्र पानीयं निपत्य बहुलीभवति तस्य स्थानस्य ।
प्रस्रवत्यस्मिन्प्रस्रवणम् । वारिप्रवाहः निर्झरः झरः “झृषो दैवादिकात् षित्वादङि-
झरा । अचङ् झरिः । क्लीषि झरीच ” त्रीणि झरा इति ख्यातस्य । पंचापि प-
र्याया इत्यन्ये ॥ ५ ॥ दरी कंदरः द्वे पर्वतस्य गृहाकारकृत्रिमविवरस्य । पक्षे
कंदरा । गुहा गव्हरं द्वे देवखाते अकृत्रिमे बिले बिलविषये । केचिद्देवखातादि
पर्यायचतुष्टयमाहुः । यत्कात्यः । देवखाते बिलं गुहेति । गव्हरं बिलदंभयोरिति

गव्हरं गंडशैलास्तु च्युताः स्थूलोपला गिरेः ॥ ६ ॥

“दंतकास्तु बहिस्तिर्यक्प्रदेशान्निर्गता गिरेः ॥”

खनिः स्त्रियामाकरः स्यात्पादाः प्रत्यंतपर्वताः ॥

उपत्यकाद्रेरासन्ना भूमिरूर्ध्वमधित्यका ॥ ७ ॥

धातुर्मनःशिलाद्येद्रैरैरिकं तु विशेषतः ॥

निकुंजकुंजौ वा क्लीबे लतादिपिहितोदरे ॥ ८ ॥

इति शैलवर्गः ॥ ॥ ७ ॥

अटव्यरण्यं विपिनं गहनं काननं वनम् ॥

महारण्यमरण्यानी गृहारामास्तु निष्कुटाः ॥ ९ ॥

च । केचित्तु सूक्ष्मस्थूलभेदेन द्वाभ्यां द्वाभ्यां भेदमाहुः । गिरेः सकाशाच्च्युताः पतिता ये स्थूलपाषाणास्ते गंडशैला इत्युच्यन्ते । “गिरेस्तिर्यक्प्रदेशाद्बहिर्निर्गताः शूलाकारपाषाणास्ते दंतका इत्येकम्” ॥ ६ ॥ खनिः “खानी खानिः । खनिरेव मता खानिरिति द्विरूपकोशः ।” आकरः द्वे रत्नाद्युत्पत्तिस्थानस्य खाण इति ख्यातस्य । पादाः प्रत्यंतपर्वताः द्वे पर्वतसमीपस्थालपपर्वतानाम् । अद्रेरधः सन्निहिताभूमिरुपत्यकेत्युच्यते एकम् । अद्रेरूर्ध्वा या भूमिः सा ऽधित्यका एकम् । उपाधिभ्यां त्यक्त्रासन्नारूढयोरिति पाणिनिसूत्रेण सिद्धावेतौ शब्दौ ॥ ७ ॥ अद्रेर्यन्मनःशिलादि स धातुरित्युच्यते । आदिना हरितालस्वर्णताम्रादिग्रहः । “तदुक्तम् । सुवर्णरौप्यताम्राणि हरितालं मनःशिला । गैरिकांजनकासीससीसलोहाः सहिगुलाः ॥ गंधको ऽभ्रक इत्याद्या धातवो गिरिसंभवा इति ।” गैरिकं विशेषतो धातुः विशेषेण धातुरित्यैव प्रसिद्धमित्यर्थः एकम् । गेरू “काव” इति ख्यातस्य । निकुंजः कुंजः द्वे लतादिपिहितोदरे लताद्याच्छादितगर्भे स्थाने । “विकल्पेन द्वे क्लीबे अपि” । आदिना तृणादिग्रहः ॥ ८ ॥ इति शैलवर्गः ॥ ॥ ७ ॥ अटवी अरण्यं विपिनं गहनं काननं वनं षट्मरण्यस्य । तत्राटवी स्त्रियाम् । “कृदिकारादिति ङीष्वा तेनान्यत्राटविरित्यपि ।” महारण्यं अरण्यानी । हिमारण्ययोर्महत्त्वे एव आनुगागमः ङीष् च । द्वे महतो वनस्य । अरण्यानी स्त्रियाम् । गृहारामाः निष्कुटाः द्वे

आरामः स्यादुपवनं कृत्रिमं वनमेव यत् ॥
 अमात्यगणिकागेहोपवने वृक्षवाटिका ॥ २ ॥
 पुमानाक्रीड उद्यानं राज्ञः साधारणं वनम् ॥
 स्यादेतदेव प्रमदवनमंतःपुरोचितम् ॥ ३ ॥
 वीथ्यालिरावलिः पंक्तिः श्रेणी लेखास्तु राजयः ॥
 वन्या वनसमूहे स्यादंकुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥
 वृक्षो महीरुहः शाखी विटपी पादपस्तरुः ॥
 अनोकहः कुटः शालः पलाशी द्रुमागमाः ॥ ५ ॥
 वानस्पत्यः फलैः पुष्पात्तैरपुष्पाद्वनस्पतिः ॥

गृहसमीपकृत्रिमवनेषु । “कुटादृहान्निष्क्रान्ता निष्कुटाः ।” ॥ १ ॥ यत्कृत्रिमं कृत्या
 निर्वृत्तं वनं तत्र आरामः उपवनं इति द्वे । वृक्षवाटिकेत्येकम् अमात्यानां वेश्यानां च
 यद्गृहोपवनं तत्र ॥ २ ॥ यद्राज्ञः साधारणं प्रमदाभिरन्यैर्वा सह क्रीडाद्यर्थं वनं
 तत्र आक्रीडः उद्यानमिति द्वे । “ज्ञेयमाक्रीडमुद्यानमित्यमरमालायामाक्रीडस्यापि
 क्लीबत्वमुक्तम् ।” अत उद्यानं अंतःपुरोचितं राज्ञीनामेव क्रीडायामुचितं चेत्प्रमदवनं
 स्यात् । ङयापोः संज्ञाछंदसोरिति न्हस्वः । एकम् ॥ ३ ॥ वीथी “ङीषो विकल्पादन्यत्र
 वीथिरित्यपि ।” आलिः आवलिः पंक्तिः श्रेणी पंचकं पंक्तेः “आल्यादित्रीणि ङीषि
 दीर्घातान्यपि । श्रेणी न्हस्वांतो ऽपि ।” लेखाः “रेखाः” राजयः द्वे लेखानाम् । “सांतरा
 पंक्तिः । निरंतरा लेखाः । यथा विप्रपंक्तिः भस्मलेखा ।” वनानां समूहे वन्येत्येकम् ।
 अभिनवोद्भिदि नूतनप्ररोहे अंकुर इत्येकम् । “अंकूरः । अंकूरश्चांकुरः प्रोक्त इति
 हलायुधः” ॥ ४ ॥ वृक्षः महीरुहः शाखी विटपी पादपः तरुः अनोकहः कुटः शालः
 “सालः । सालः सर्जतरो वृक्षमात्रप्राकारयोरपीति । सालः पादपमात्रे स्यात्प्राकार
 इति मेदिनीविश्वकोशौ” । पलाशी द्रुः द्रुमः अगमः त्रयोदश वृक्षस्य ॥ ५ ॥
 पुष्पाज्जातैः फलैरुपलक्षितो वृक्षो वानस्पत्यः एकं आम्रादेः । अपुष्पात्पुष्पं विना
 जातैः फलैरुपलक्षितो वृक्षो वनस्पतिः एकं पनसोदुंवरादेः । द्रुममात्रे ऽपि वनस्पतिः ।
 “वनस्पतिर्ना द्रुमात्रे विना पुष्पं फलिद्रुम इति मेदिनीकोशात् ।” फलपाक ए-
 वांतो यासां ताः ओषध्यः स्युः एकं ब्राह्म्यवादेः । “ओषधिः फलपाकांता स्या-

ओषध्यः फलपाकांताः स्युरवंध्यः फलेग्रहिः ॥ ६ ॥

वंध्यो ऽफलो ऽवकेशी च फलवान्फलिनः फली ॥

प्रफुल्लोत्फुल्लसंफुल्लव्याकोशविकचस्फुटाः ॥ ७ ॥

फुल्लश्चैते विकसिते स्युरवंध्यादयस्त्रिषु ॥

स्थाणुर्वा ना ध्रुवः शंकुर्ह्रस्वशाखाशिफः क्षुपः ॥ ८ ॥

अप्रकाण्डे स्तंबगुल्मौ वल्ली तु व्रततिलता ॥

लता प्रतानिनी वीरुद्गुल्मिन्युलप इत्यपि ॥ ९ ॥

नगाद्यारोह उच्छ्राय उत्सेधश्चोच्छ्रयश्च सः ॥

दिति वा पाठः । डीषि ओषधी । ” अवंध्यः “ अवंध्यः ” फलेग्रहिः फलानि गृ-
ह्णातीति फलेग्रहिः । फलेग्रहिरात्मभरिश्चेति सूत्रेणोपपदस्यैत्वं ग्रहेरिन्प्रत्ययश्च
निपात्यते । द्वे यथाकालं फलधरस्य ॥ ६ ॥ वंध्यः । “वंध्यः । वंधे साधुः यत्”
अफलः अवकेशी त्रयं कृतावपि फलरहितस्य । फलवान् फलिनः फली त्रीणि
सफलस्य । फलिनो ऽदंतः । प्रफुल्लः उत्फुल्लः संफुल्लः व्याकोशः “मूर्द्धन्यांतो
वा ” विकचः स्फुटः ॥ ७ ॥ फुल्लः एते ऽष्टौ विकसिते पुष्पिते स्युः । अवंध्या-
दयः अवंध्यो ऽफल इत्यादयो विकसितांताः त्रिषु त्रिलिङ्गां स्युः । स्थाणुः ध्रुवः
शंकुः त्रीणि छिन्नविटपस्य प्रकाण्डे वा ना स्थाणुशब्दो विकल्पेन पुंसीत्यर्थः ।
“रूपभेदात्कृत्वम् । स्थाणुरस्तीति वा पाठः । स्थाणुः कीले हरे पुमान् । अस्त्री
ध्रुव इति मेदिनी ॥” शाखा प्रसिद्धा । शिफा वृक्षमूलम् । ह्रस्वे शाखाशिफे यस्य
स क्षुप इत्युच्यते एकम् ॥ ८ ॥ न विद्यते प्रकाण्डो यस्य तस्मिन् स्तंबः गुल्मः
इति द्वयम् । वल्ली “सर्वधातुभ्य इन् । वल्लिः वेल्लिः । वल्ली तु वेल्लिः सरण इति
वाचस्पतिः ” । व्रततिः “प्रततिः व्रततीति । प्रततिर्व्रततीति हलायुधः । ” लता
त्रयं लतायाः । वीरुत् गुल्मिनी उलपः इति त्रयं या प्रतानिनी शाखादिभिर्विस्तृता लता
तत्रेत्यर्थः । तत्र वीरुच्छब्दो धातुस्त्वित्वात् ॥ ९ ॥ नगाद्यारोहो वृक्षादीनामुच्चत्वं तत्र
उच्छ्रायः उत्सेधः उच्छ्रयः इति त्रयम् । “आरोहो दैर्घ्ये ऽपि । आरोहो दैर्घ्य
उच्छ्राये स्त्रीकृत्यां मानभिद्यपि । आरोहणे गजारोह इति हैमः । नगाद्यारोह इत्या-
दिना गिरिदेवालाद्यादिग्रहः । उत्सेधमित्यपि । उत्सेधस्तूच्छ्रये न स्त्री कृत्वं संहनने ऽपि

अस्त्री प्रकांडः स्कंधः स्यान्मूलाच्छाखावधिस्तरोः ॥ १० ॥

समे शाखालते स्कंधशाखाशाले शिफाजटे ॥

शाखाशिफा स्वरोहः स्यान्मूलाच्चाग्रंगता लता ॥ ११ ॥

शिरोऽग्रं शिखरं वा ना मूलं बुध्नोऽघ्निनामकः ॥

सारो मज्जा नरि त्वक् स्त्री वल्कं वल्कलमस्त्रियाम् ॥ १२ ॥

काष्ठं दार्विधनं त्वेध इध्ममेधः समित्स्त्रियाम् ॥

निष्कुहः कोटरं वा ना वह्निरिर्मंजरिः स्त्रियौ ॥ १३ ॥

चेति मेदिनी । ” प्रकांडः स्कंधः इति द्वे तरोर्मूलमारभ्य शाखापर्यंतो यो भाग-
स्तत्र । मूलाच्छाखावधेस्तरोरित्यपि पाठः । “ तरोर्मूलस्कंधयोरंतरं प्रकांडः ”
॥ १० ॥ शाखा लता द्वे शाखायाः । स्कंधशाखा शाला द्वे प्रधानशाखायाः ।
स्कंधात्प्रथमोत्पन्नशाखाया इत्यर्थः । शिफा जटा द्वे तरुमूलस्य “ पाळ इति
प्रसिद्धस्य । ” शाखायाः शिफा मूलं अवरोह इत्युच्यते एकं “ पारोगा पारंवी
इति प्रसिद्धस्य । ” मूलादृक्षमूलमारभ्याग्रपर्यंतं गता लता गुडूच्यादिरप्यवरोह इत्यु-
च्यते एकम् । “ मूलादूर्ध्वं गता शिफा लता स्यादित्यपि ” ॥ ११ ॥ शिरसोऽग्रं
शिरोऽग्रं तत् शिखरमित्युच्यते । शिरआदयस्त्रयोऽपि पर्याया इति केचित् । शिखरं
वा ना पक्षे पुंसीत्यर्थः । मूलं बुध्नः (वध्न इत्यपि) अंघ्रिनामकः पादमूलपर्याय-
संज्ञकः त्रीणि वृक्षादेर्मूलस्य । सारः मज्जा द्वयं वृक्षादेः स्थिरांशे “ गाभा,
नार इति ख्याते । ” तत्र मज्जा नांतः । नरि पुंसि । कचिद्वाबंतोऽपि दृश्यते ।
“ सारो मज्जा समौ त्वक् स्त्रीति पाठः । समौ समानलिंगौ । ” त्वक् वल्कं वल्कलं
त्रयं त्वचः । तत्र वल्कादिद्वयं क्लीबपुंसोः ॥ १२ ॥ काष्ठं दारु । “ दारुरित्यन्यत्र ।
पुत्रपुंसकयोर्दारुरित्युक्तेः ” द्वे काष्ठमात्रस्य । इधनं एधः इध्मं एधः समित्
पंचकं शुष्कस्य तृणकाष्ठादेः । “ आद्यत्रयं अग्निसंदीपनतृणकाष्ठादेः जळण इति
प्रसिद्धस्य । अंत्यद्वयं यागादौ हूयमानसमिदादेरिति मतम् । ” तत्र आद्य एधःशब्दः
सांतः क्लीबे । अन्यस्वदंतः पुंसि । समिद्वांतः । निष्कुहः कोटरं द्वे वृक्षगतवि-
वरस्य । कोटरं वा ना पक्षे पुमान् । वह्निरिः मंजरिः कृदिकारादक्तिन इति गण-
सूत्रात् वह्नरी मंजरी इत्यपि । द्वे तुलस्यादेरभिनवोद्भिदि “ केसर इति ख्यातस्य ”
॥ १३ ॥ पत्रं पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पट्टं पत्रस्य । तत्र छदोऽदंतः पुंसि

पत्रं पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पुमान् ॥

पल्लवो ऽस्त्री किसलयं विस्तारो विटपो ऽस्त्रियाम् ॥ १४ ॥

वृक्षादीनां फलं सस्यं वृतं प्रसवबंधनम् ॥

आमे फले शलाटुः स्याच्छुष्के वानमुभे त्रिषु ॥ १५ ॥

क्षारको जालकं क्लीबे कलिका कोरकः पुमान् ॥

स्याद्गुच्छकस्तु स्तवकः कुड्मलो मुकुलो ऽस्त्रियाम् ॥ १६ ॥

स्त्रियः सुमनसः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं सुमम् ॥

“पर्णस्त्रिपत्रे पर्णं तु पत्रे इति हैमः । पल्लवः किसलयं “किसलयमपि” द्वे पत्रादियुक्ते शाखायाः पर्वणि । तत्र किसलयं पुंसि क्लीबे च । “पुंसि क्लीबे च पल्लव इति तु व्याडिः ।” विस्तारः शाखापल्लवसमुदायलक्षण आभोगः विटप उच्यते एकम् । “विटपो न स्त्रियां स्तंवशाखाविस्तारपल्लव इति मेदिनीकोशात् । शाखायां पल्लवे स्तंवे विस्तारे विटपो ऽस्त्रियामिति रभसाच्च । पल्लवादिचतुष्टयमेकार्थकं वा । अत्र यदुक्तं कात्येन । स्कंधादूर्ध्वं तरोः शाखा कटको विटपो मत इति ” ॥ १४ ॥ वृक्षादीनामिति पूर्वेणापि संबध्यते । वृक्षादीनां फलं सस्यमित्युच्यते । “तालव्याद्यपि” एकम् । प्रसवः पुष्पादिः बध्यते येन तत् वृतमुच्यते एकं देठ, “डेंख” इति ख्यातस्य । बंधनं पुष्पयोर्वृतमाह कात्यः । आमे अपके फले शलाटुरित्येकम् । शुष्के फले वानमित्येकम् । उभे शलाटुर्वानं च त्रिषु त्रिलिङ्ग्याम् ॥ १५ ॥ क्षारकः जालकं द्वे नूतनकलिकायाः । तद्वृतस्येत्येके । तत्र जालकं क्लीबे एव । कलिका कोरकः द्वे अस्फुटितपुष्पस्य कळी इति ख्यातस्य । गुच्छकः स्तवकः द्वे कलिकादिभिराकीर्णस्य पल्लवग्रंथेः । “विकासोन्मुखकलिकाया इति केचित् ।” स्तवके हारभेदे च गुत्सः स्तंवे ऽपि कीर्तित इति दंत्यांते रुद्रः । पुष्पादिस्तवके गुच्छ इति तालव्यांते रंतिदेवः । कुड्मलः मुकुलः द्वे ईषद्विकसितकलिकायाम् ॥ १६ ॥ सुमनसः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं सुमम् । “सर्वधातुसमानेषु समं स्यादभिधेयवदिति मेदिनी ।” चत्वारि पुष्पस्य । “कुसुमं सममित्यपि पाठः । तत्र पुष्पस्य पंच नामानि ।” भूम्नि स्त्रियां सुमनस इति रत्नकोशः । सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियामिति मेदिनीकोशः । मकरंदः पुष्परसः द्वे पुष्पमधुनि । परागः सुमनोरजः

मकरंदः पुष्परसः परागः सुमनोरजः ॥ १७ ॥

द्विहीनं प्रसवे सर्वं हरीतक्यादयः स्त्रियाम् ॥

आश्वत्थवैणवप्लाक्षनैयग्रोधैर्गुदं फले ॥ १८ ॥

बार्हतं च फले जंब्वा जंबूः स्त्री जंबु जांबवम् ॥

पुष्पे जातीप्रभृतयः स्वलिङ्गा ब्रीहयः फले ॥ १९ ॥

विदार्याद्यास्तु मूलेऽपि पुष्पे क्लीबेऽपि पाटला ॥

बोधिद्रुमश्चलदलः पिप्पलः कुंजराशनः ॥ २० ॥

अश्वत्थेऽथ कपित्थे स्युर्दधित्थग्राहिमन्मथाः ॥

द्वे पुष्परेणोः । परागः कौसुमे रेणोर्धूलिः स्त्री नीपयोरपि ॥ गिरिप्रभेदे विख्यातावुप-
रागे च चंदने इति कोशांतरम् ॥ १७ ॥ सर्वं वक्ष्यमाणं वृक्षलतौषधिजातीयं
स्त्रीपुल्लिङ्गमपि । अश्वत्थकपित्थादीनामभिधानं प्रसवे पुष्पे फले मूले च वर्तमानं तद्विहीनं
ज्ञेयम् । द्वाभ्यां स्त्रीपुंसाभ्यां हीनं नपुंसकलिङ्गमित्यर्थः । यथा चंपकं आम्रं सूरणमि-
त्यादि । तत्र विशेषमाह । हरीतक्याः फलं हरीतकी । आदिना कोशातकी कर्कटी
द्राक्षेत्यादि । अश्वत्थस्य फलं आश्वत्थम् । वैणोः फलं वैणवम् । प्लाक्षस्य फलं प्लाक्षम् ।
न्यग्रोधस्य फलं नैयग्रोधम् । इंगुद्याः फलं ऐंगुदम् । बृहत्याः फलं बार्हतम् । एकैकम् ।
प्लाक्षादिभ्योऽणिति पुनरण्विधानात् अश्वत्थादिशब्देभ्यः फले लुङ् नास्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥
जंबूः जंबु जांबवं त्रीणि जंब्वाः फले । जातीयूषिकामल्लिकेत्यादयः पुष्पे वर्तमानाः
स्वलिङ्गा एव स्युः न तु क्लीबे । यथा जाताः पुष्पं जाती स्त्री । ब्रीहयः फले
स्वलिङ्गाः । यथा ब्रीहीणां फलानि ब्रीहयः पुंसि । एवं माषमुद्गयवादयोऽपि
ज्ञेयाः । यथा माषाणां फलं माषाः ॥ १९ ॥ विदारी बृहत्पुंशुमतीत्याद्या मूले-
ऽपि स्वलिङ्गाः । यथा विदार्या मूलं विदारी । अपिशब्दात्पुष्पेऽपि स्वलिङ्गाः
पाटला पुष्पे वर्तमाना क्लीबे । यथा पाटलायाः पुष्पं पाटलम् । अपिशब्दात्स्वलिङ्गा ।
“ पाटलः कुसुमे वर्णेऽप्याशुब्रीहिश्च पाटल इति शाश्वतात्पुल्लिङ्गोऽपि । ” बोधि-
द्रुमः चलदलः पिप्पलः कुंजराशनः । कुंजरेण अश्नते । अश्न भोजने कर्मणि ल्युट्
॥ २० ॥ अश्वत्थः पंच पिप्पलवृक्षस्य । कपित्थः । “ अमरमालायां पवर्गतृतीय-
मध्योऽपि । ” दधित्थः ग्राही मन्मथः दधिफलः पुष्पफलः दंतशठः सप्तकं

४]

तस्मिन्दधिफलः पुष्पफलदंतशठावपि ॥ २१ ॥
 उदुंबरो जंतुफलो यज्ञांगो हेमदुग्धकः ॥
 कोविदारो चमरिकः कुदालो युगपत्रकः ॥ २२ ॥
 सप्तपर्णो विशालत्वक् शारदो विषमच्छदः ॥
 आरग्वधो राजवृक्षश्शम्याकचतुरंगुलाः ॥ २३ ॥
 आरेवतव्याधिघातकृतमालसुवर्णकाः ॥
 स्युर्जंबीरो दंतशठजंभजंभीरजंभलाः ॥ २४ ॥
 वरुणो वरणः सेतुसिक्तशाखः कुमारकः ॥
 पुन्नागे पुरुषस्तुंगः केसरो देववल्लभः ॥ २५ ॥

कपित्थस्य “कवठ इति प्रसिद्धस्य” ॥ २१ ॥ उदुंबरः “मेदिन्यां टवर्गवृत्तीय-
 मध्यः । त्रिकाण्डशेषेऽप्येवमेव” । जंतुफलः यज्ञांगः हेमदुग्धकः चत्वारि उदुंबरस्य
 उंबर इति ख्यातस्य । उदुंबरे जंतुफल इति सप्तम्यंतपाठोऽपि । कोविदारः चमरिकः
 कुदालः युगपत्रकः चत्वारि कांचन इति ख्यातस्य ॥ २२ ॥ सप्तपर्णः काण्डे काण्डे
 सप्त पर्णानि अस्य । विशालत्वक् शारदः “ङ्यंतोऽपि । शारदी तोयपिप्पल्यां
 सप्तपर्णे चेति दत्यांतेषु रुद्रः । शारदोऽवदे स्त्रियां तोयपिप्पलौ सप्तपर्णयोरिति
 मेदिनी ।” विषमच्छदः चत्वारि सांतवण इति ख्यातस्य । दुरधिगमवस्तुनः
 प्राकृतसंज्ञयापि व्याख्याने न दोषः । यदुक्तम् । प्रयोजनार्थं वचनप्रवृत्तिर्यतस्ततः
 प्राकृतमित्यदोष इति । किंच । रसवीर्यविपाकेभ्यो मूलात्पुष्पात्फलाद्वलात् ।
 आकारादेशकालादेर्वनौषध्यर्थमुन्नयेदिति । आरग्वधः “अरग्वधः अर्ग्वधः ।
 अरग्वधोऽथ शंपाकः कृतमालस्तथाऽर्ग्वध इति रत्नकोशः ।” राजवृक्षः वृक्षाणां
 राजा राजवृक्षः राजदंतादिवत् परनिपातः । शम्याकः “संपाकः शंपाकश्च ।
 संपाकस्तर्कके धृष्टे त्रिषु ना चतुरंगुल इति मेदिनी ।” चतुरंगुलः ॥ २३ ॥
 आरेवतः व्याधिघातः कृतमालः सुवर्णकः “सुपर्णकः” अष्टौ बाहवा इति
 ख्यातस्य । जंबीरः “जंबिरः” दंतशठः जंभः जंभीरः जंभलः “जंभरः”
 पंचकं जांबेर “लघु इडनिंबू” इति ख्यातस्य ॥ २४ ॥ वरुणः वरणः सेतुः
 सिक्तशाखः कुमारकः पंच वायवर्णा इति ख्यातस्य । पुन्नागः पुरुषः तुंगः केसरः

पारिभद्रे निवतरुर्मंदारः पारिजातकः ॥

तिनिशे स्यंदनो नेमी रथद्वुरतिमुक्तकः ॥ २६ ॥

वञ्जुलश्चित्रकृच्चाथ द्वौ पीतनकपीतनौ ॥

आम्रातके मधूके तु गुडपुष्पमधुद्रुमौ ॥ २७ ॥

वानप्रस्थमधुष्ठीलौ जलजे ऽत्र मधूलकः ॥

पीलौ गुडफलः खंसी तस्मिंस्तु गिरिसंभवे ॥ २८ ॥

अक्षोटकंदरालौ द्वावंकोटे तु निकोचकः ॥

पलाशे किंशुकः पर्णो वातपोथो ऽथ वेतसे ॥ २९ ॥

रथाभ्रपुष्पविदुरशीतवानीखञ्जुलाः ॥

“केशरः” देववल्लभः पंचकं उंडी “उंडणी, उंडली” इति ख्यातस्य ॥ २५ ॥
 पारिभद्रः निवतरुः मंदारः पारिजातकः चत्वारि निवतरोः “कडूनिव इति
 ख्यातस्य” । तिनिशः स्यंदनः नेमी “नेमिः । पुल्लिङ्गस्तिनिशे नेमिश्चक्रप्रांते स्त्रिया-
 मपीति रुद्रः ।” रथद्रुः अतिमुक्तकः ॥ २६ ॥ वञ्जुलः चित्रकृत् सप्त तिवस इति ख्या-
 तस्य । अयं खदिरसदृशः कंटकरहितः । पीतनः कपीतनः आम्रातकः “अम्रा-
 तकः । कपिचूतोऽम्रातको ऽस्य फले पशुहरीतकीति त्रिकाण्डशेषः ।” त्रयं अंबाडा
 इति ख्यातस्य । मधूकः “मधुकः मधूलः मधुलः” गुडपुष्पः मधुद्रुमः ॥ २७ ॥
 वानप्रस्थः मधुष्ठीलः पंचकं मोहा इति ख्याते । जलजे ऽत्र मधूके मधूलक इत्येकम् ।
 अयं पूर्वस्मादीर्घपत्रः । “गिरिजे ऽत्र मधूलक इत्यपि पाठः । गौरशाको मधूकोऽन्यो
 गिरिजः सोऽल्पपत्रक इति माधवः । मधूकोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रक इति
 स्वामी ।” पीलुः गुडफलः खंसी त्रीणि पीलुवृक्षस्य “अक्रोड इति प्रसिद्धस्य ।”
 अयं गुर्जरदेशे प्रसिद्धः । गिरिसंभवे तस्मिन्पीलौ ॥ २८ ॥ अक्षोडः
 “अक्षोडः आक्षोडः आखोटः आखोटः” कंदरालः “कर्परालः” इति द्वयं प-
 र्वतपीलोः डोंगरी अक्रोड इति ख्यातस्य । “अंकोटः “अंखोटः अंकोलः” निको-
 चकः “निकोटकः” द्वे अंकोटस्य “पिस्ते इति ख्यातस्य ।” पलाशः किंशुकः ।
 किञ्चित् शुक इव शुकतुंडाभपुष्पत्वात् । पर्णः वातपोथः चत्वारि पलाशस्य । वेत-
 सः ॥ २९ ॥ रथः आभ्रपुष्पः विदुरः शीतः “शीतं । शीतं तुषारवानीरबहु-

द्वौ परिव्याधविडुलौ नादेयी चांबुवेतसे ॥ ३० ॥

सौभांजने शिशुतीक्ष्णगंधकाक्षीवमोचकाः ॥

रक्तो ऽसौ मधुशिशुः स्यादरिष्टः फेनिलः समौ ॥ ३१ ॥

बिल्वे शांडिल्यशैलूषौ मालूरश्रीफलावपि ॥

प्लक्षो जटी पर्कटी स्यान्न्यग्रोधो बहुपाद्वटः ॥ ३२ ॥

गालवः शाबरो लोध्रस्तिरीटस्तिल्वमार्जनौ ॥

आम्रश्चूतो रसालो ऽसौ सहकारो ऽतिसौरभः ॥ ३३ ॥

कुंभोलूखलकं क्लीबे कौशिको गुग्गुलुः पुरः ॥

वारद्रुमेषु चेत्यजयात्” । वानीरः वंजुलः सप्तकं वेतसस्य “वेत इति ख्यातस्य ।”
परिव्याधः विडुलः नादेयी अंबुवेतसः चत्वारि जलवेतसस्य । नादेयी स्त्री ॥ ३० ॥
सौभांजनः “सौभांजनः शोभांजनः शौभांजनः” शिशुः तीक्ष्णगंधकः अक्षीवः
“आक्षीवः” मोचकः पंचकं शेगूल “शेवगा, शेगट” इति ख्यातस्य । असौ सौ-
भांजनो रक्तो रक्तपुष्पश्चेन्मधुशिशुरित्युच्यते एकम् । अरिष्टः फेनिलः द्वे रिठा इति
ख्यातस्य । “अन्यत्र रिष्टमित्यपि । रिष्टं क्षेम शुभाभावे पुंसि खड्गे च फेनिल इति
मेदिनी” ॥ ३१ ॥ बिल्वः शांडिल्यः शैलूषः मालूरः श्रीफलः पंचकं बिल्वस्य ।
प्लक्षः जटी “जटिः” पर्कटी “पर्कटिः” त्रयं पिंपरी इति ख्यातस्य । अयं गोमां-
तकभाषया केळा इति ख्यातः । तत्र जटीपर्कटिनाविन्नंतौ । पर्कटी डीपंतेति कश्चित् ।
न्यग्रोधः बहुपात् वटः त्रयं वटस्य ॥ ३२ ॥ गालवः शाबरः “साबरः” लोध्रः
तिरीटः तिल्वः मार्जनः षट्कं लोध्रस्य । “तत्राद्यौ श्वेतलोध्रे शेषा रक्तलोध्रे इत्येके ।”
आम्रः चूतः रसालः त्रयं आम्रस्य । असौ आम्रो ऽतिसौरभश्चेत्सहकार इत्येकम् ॥ ३३ ॥
कुंभः उलूखलकं । कुंभेति संघातविगृहीतम् । कुंभमिति क्लीबमपि । कार्मुके वार-
नार्या च कुंभं क्लीबं तु गुग्गुलाविति रभसः । कुंभं त्रिवृत्तिगुग्गुलाविति विश्वप्रका-
शः । उलूखलमित्यपि । उलूखलं गुग्गुलौ स्यादुलूखले ऽपि न द्वयोरिति मेदिनी ।
उलूखले गुग्गुलौ च क्लीबमुक्तमुलूखलमिति रुद्रः । अत्र पक्षे कुंभं चोदूखलमिति
पाठः कर्त्तव्यः । कुंभोलूः खलकं । कुंभोलूखलकं । कुंभोलूखलकारादृक्षकोशान्नि-
यातम् । कुंभोलूखलकं कुंभं कुंभोलूखलकं वरमिति वाचस्पतिः । कौशिकः गुग्गुलुः

शेलुः श्लेष्मातकः शीत उद्दालो बहुवारकः ॥ ३४ ॥

राजादनं प्रियालः स्यात्सन्नकद्रुधनुःपटः ॥

गंभारी सर्वतोभद्रा काश्मरी मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥

श्रीपर्णी भद्रपर्णी च काश्मर्यश्चाप्यथ द्वयोः ॥

कर्कधूर्वदरी कोलिः कोलं कुवलफेनिले ॥ ३६ ॥

सौवीरं बदरं घोंटाऽप्यथ स्यात्सादुकंटकः ॥

विकंकतः सुवावृक्षो ग्रंथिलो व्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

ऐरावतो नागरंगो नादेयी भूमिजंबुका ॥

तिंदुकैः स्फूर्जकः कालस्कंधश्च शितिसारके ॥ ३८ ॥

“गुग्गुलुः” पुरः पंच गुग्गुलुवृक्षस्य । पुरो ऽदंतः । शेलुः “शेलुः” श्लेष्मातकः शीतः उद्दालः बहुवारकः पंच शेलट “भोंकरी” इति ख्यातस्य ॥ ३४ ॥ राजादनं “राजातनः राजादनः । राजादनं प्रसरको राजातन इति वाचस्पतिः ।” प्रियालः “प्रियालश्च प्रियालक इति माधवः ।” सन्नकद्रुः धनुःपटः चत्वारि चार इति ख्यातस्य । धनुः पट इति व्यस्तमपि । धनुः प्रियाले ना न स्त्री राशिभेदे शरासन इति भेदिनी । पटः प्रियालवृक्षे ना सुचेले पुत्रपुंसकमिति रभसः । गंभारी “कंभारी” सर्वतोभद्रा काश्मरी “काश्मरी” मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णी भद्रपर्णी काश्मर्यः सप्त शिवणी इति ख्यातस्य । काश्मर्यो ऽदंतः पुंसि । कर्कधूः “कर्कधूः” बदरी कोलिः “कोली कोला” त्रीणि बोर इति ख्यातस्य । तत्र कर्कधूर्द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । कोलं कुवलं फेनिलम् ॥ ३६ ॥ सौवीरं । “यत्र सौवीर्यं ।” बदरं घोंटा पट्टं बदरीफलस्य । घोंटाशब्दो बदरीसदृशे वृक्षभेदे ऽपि वर्तते । बदरीसदृशाकारो वृक्षः सूक्ष्मफलो भवेत् । अटव्यामेव सा घोंटा गोप-घंटेति चोच्यत इति सुभूत्युक्तेः ।” स्वादुकंटकः विकंकतः “वैकंकतः” सुवा-वृक्षः सुवायाः वृक्षः सुवानाम होमपात्रभेदः । ग्रंथिलः व्याघ्रपात् पंच विकंक-तस्य “वेहळी इति ख्यातस्य ।” अयं यज्ञिवृक्षभेदः करनाटकभाषया हलुमा-णिका इति ख्यातः ॥ ३७ ॥ ऐरावतः नागरंगः नादेयी भूमिजंबुका चत्वारि नागरंगस्य नारिग इति ख्यातस्य । “अत्र पूर्वद्वयं नागरंग्याः अपरद्वयं भूमिजंबुका इत्यपि मतम् ।” तिंदुकः “तिंदुकी” स्फूर्जकः कालस्कंधः शितिसारकः चत्वारि

काकेंडुः कुलकः काकतिंदुकः काकपीलुके ॥
 गोलीढो झाटलो घंटापाटलिर्मोक्षमुष्ककौ ॥ ३९ ॥
 तिलकः क्षुरकः श्रीमान्समौ पिचुलझावुकौ ॥
 श्रीपर्णिका कुमुदिका कुंभी कैडर्यकट्फलौ ॥ ४० ॥
 क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात्पट्टी लाक्षाप्रसादनः ॥
 तूदस्तु यूपः क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारु च ॥ ४१ ॥
 तूलं च नीपप्रियककदंबास्तु हरिप्रियः ॥
 वीरवृक्षो ऽरुष्करो ऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिषु ॥ ४२ ॥
 गर्दभांडे कंदरालकपीतनसुपार्श्वकाः ॥

तेंडू टेंभुरणी इति ख्यातस्य ॥ ३८ ॥ काकेंडुः कुलकः काकतिंदुकः काकपी-
 लुकः चत्वारि कांकतेंडू “काकटेंभुरणी, कडूटेंभुरणी इति, कुचला, काजरा”
 इति ख्यातस्य । गोलीढः झाटलः घंटापाटलिः मोक्षः मुष्ककः पंच घंटापाटलेः
 “मोरवा इति प्रसिद्धस्य ।” घंटा पाटलिरिति नामद्वयं वा ॥ ३९ ॥ तिलकः
 क्षुरकः श्रीमान् । श्रीमान् तिलकवृक्षे स्यान्मनोज्ञे धनिके त्रिषु इति कोशांतरम् ।
 त्रयं तिळवा “तिलकपुष्प” इति ख्यातस्य । पिचुलः झावुकः द्वे झावुकस्य । तिल-
 कभेदो ऽयम् । “कोबी इति ख्यातेयमिति केचित् ।” श्रीपर्णिका कुमुदिका कुंभी कैड-
 र्यः कट्फलः पंच कुंभल “कुंभ्या इति, कायफल” इति ख्यातस्य कुंभी स्त्री ॥ ४० ॥
 क्रमुकः पट्टिकाख्यः पट्टी लाक्षाप्रसादनः । लाक्षा प्रसीदति अनेन । करणे ल्युट् । लोभ-
 चूर्णेन लाक्षारंगोऽतितरां रज्यत इत्यनुभवसिद्धम् । चत्वारि लोहितलोभस्य । पट्टिका
 आख्या यस्य सः । पट्टो ऽस्यास्तीति पट्टी । इन्नंतः । “जीषंतो वा ।” तूदः “नूदः”
 यूपः क्रमुकः ब्रह्मण्यः ब्रह्मदारु ॥ ४१ ॥ तूलं “तूलो ऽपि” षट् अश्वत्था-
 कारे वृक्षभेदे “पारसा पिंपळ इति ख्यातस्य । “नीपः प्रियकः कदंबः हरि-
 प्रियः । हलिप्रिय इत्यपि पाठः । हलिनः प्रियः । सुराया अधिवासानात् । चत्वारि
 कळंव इति ख्यातस्य । वीरवृक्षः अरुष्करः अग्निमुखी भल्लातकी चत्वारि “विववा
 भिलावा इति ख्यातस्य ” ॥ ४२ ॥ गर्दभांडः कंदरालः कपीतनः सुपार्श्वकः
 वृक्षः पंच गजहंड “लाखी पिंपरी” इति ख्यास्य । तितिडी “तितिली । अ-

वृक्षश्च तित्तिडी चिंचा ऽम्लिका ऽथो पीतसारके ॥४३॥

सर्जकासनबंधूकपुष्पप्रियकजीवकाः ॥

साले तु सर्जकार्श्याश्वकर्णकाः सस्यसंवरः ॥ ४४ ॥

नदीसर्जो वीरतरुर्द्रुः ककुभो ऽर्जुनः ॥

राजादनः फलाध्यक्षः क्षीरिकायामथ द्वयोः ॥ ४५ ॥

इंगुदी तापसतरुर्भूर्जे चर्ममृदुत्वचौ ॥

पिच्छिला पूरणी मोचा स्थिरायुः शाल्मलिर्द्वयोः ॥४६॥

पिछा तु शाल्मलीवेष्टे रोचनः कूटशाल्मलिः ॥

म्लिका चाम्लिका चिंचा तित्तिडीका च तित्तिलीति चंद्रः । ” चिंचा अम्लिका
 “ आम्लीका आम्लिका । तित्तिडी त्वाम्लिका चिंचा तित्तिडीका कपिप्रियेति वाच-
 स्पतिः । ” त्रयं चिंचायाः । पीतसारकः ॥ ४३ ॥ सर्जकः असनः “ आसनः ।
 पीठेभस्कंधयोः क्लीबमासनं ना तुं जीवक इति रुद्ररभसौ । ” बंधूकपुष्पः प्रियकः
 जीवकः षट्क असणा इति ख्यातस्य । “ तत्र कांटेअसण, पालेअसण इति द्वौ भेदौ
 ख्यातौ । ” सालः “ श्यालः ” सर्जः कार्श्यः “ कार्श्यः ” अश्वकर्णकः अश्वस्य
 कर्ण इव पत्रमस्य । सस्यसंवरः “ शस्यसंवरः ” पंच शालवृक्षस्य सालई इति
 प्रसिद्धस्य ॥ ४४ ॥ नदीसर्जः वीरतरुः इद्रुः ककुभः अर्जुनः पंचकं अर्जुनवृ-
 क्षस्य । “ अर्जुनसादडा इत्यपि वदन्ति । ” राजादनः “ राजादनं । राजादनं
 क्षीरिकायां प्रियाले किंशुके ऽपि चेति मेदिनी । ” फलाध्यक्षः क्षीरिका त्रयं खिरणी
 इति ख्यातस्य ॥ ४५ ॥ इंगुदी तापसतरुः । तापसस्य तरुः । तपस्विन उपयुक्ततरु-
 त्वात् । द्वे इंगुद्याः “ हिंणवेष्ट इति ख्यातायाः । ” द्वयोरित्युक्तत्वात्पुंसि तु
 इंगुदः । भूर्जः चर्म मृदुत्वक् त्रीणि भूर्जवृक्षस्य । पिच्छिला पूरणी मोचा स्थि-
 रायुः शाल्मलिः “ शाल्मलिः शाल्मलः ” पंच सांवरी इति ख्यातस्य । द्वयोः
 स्त्रीपुंसयोः । “ स्थिरमायुर्यस्याः स्थिरायुः । षष्टिवर्षसहस्राणि वने जीवति शाल्म-
 लिरिति वचनात् ॥ ४६ ॥ शाल्मल्या वेष्टे निर्यासे पिच्छेत्येकं “सांवरीचा डीक
 इति ख्यातस्य । काथः कपायो निर्यूपो निर्यासो वेष्टकस्तथेति रभसः । ” रोचनः
 कूटशाल्मलिः द्वे काळी सांवरी इति ख्यातस्य । चिरवित्त्वः “ चिरवित्त्वः ” नक्त-

४]

चिरिबिल्वो नक्तमालः करजश्च करंजके ॥ ४७ ॥

प्रकीर्यः पूतिकरंजः पूतिकः कलिमारकः ॥

करंजभेदाः षड्भूथो मर्कटचंगारवल्लरी ॥ ४८ ॥

रोही रोहितकः स्त्रीहशत्रुर्दाडिमपुष्पकः ॥

गायत्री बालतनयः खदिरो दंतधावनः ॥ ४९ ॥

अरिमेदो विट्खदिरे कदरः खदिरे सिते ॥

सोमवल्को ऽप्यथ व्याघ्रपुच्छगंधर्वहस्तकौ ॥ ५० ॥

एरंड उरुवूकश्च रुचकश्चित्रकश्च सः ॥

चंचुः पंचांगुलो मंडवर्धमानव्यडंबकाः ॥ ५१ ॥

मालः “रक्तमालः” करजः करंजकः चत्वारि करंजवृक्षस्य ॥ ४७ ॥ प्रकीर्यः
पूतिकरजः “पूतिकरजः पूतिकरंजः । पूतिकरंजः सुमनास्तथा कलहनाशन इति
रुद्रः ।” पूतिकः “पूतिकः कलिमारकः “कलिकारक इत्यपि पाठः ।”
चत्वारि कांटेकरंज “घाणेरा करंज” इति ख्यातस्य । षड्भूथः मर्कटी अंगार-
वल्लरी एते त्रयः करंजभेदाः । “अंगारवर्णपर्णा वल्लरी अंगारवल्लरी” ॥ ४८ ॥
रोही रोहितकः स्त्रीहशत्रुः दाडिमपुष्पकः चत्वारि रक्तरोहिडा इति ख्यातस्य ।
गायत्री “वन्हिगायत्रिणा तथेति वैद्यकादिभ्रंतो ऽपि” । बालतनयः खदिरः दंतधा-
वनः चत्वारि खदिरस्य । “गायत्री स्त्रियाम् । गायत्री खदिरे स्त्री स्यादिति रभसः ।
बालपत्रश्चेति प्राचां पाठः । यदाह । खदिरो रक्तसारश्च गायत्री दंतधावनः ।
कंदकी बालपत्रश्च जिह्वशलयः क्षतिः क्षय इति त्रिकाण्डशेषे ऽप्येवमेव पाठः”
॥ ४९ ॥ अरिमेदः विट्खदिरः द्वे दुर्गन्धिखदिरस्य । विट्गन्धिः खदिरो विट्ख-
दिरः । सिते शुक्रसारे खदिरे कदरः सोमवल्कः इति द्वयम् । व्याघ्रपुच्छः गंधर्व-
हस्तकः ॥ ५० ॥ एरंडः उरुवूकः “उरुवूकः रूवूकः रूवुकः” रुचकः चित्रकः
चंचुः पंचांगुलः मंडः वर्धमानः व्यडंबकः “व्यडंबनो ऽपि” एकादश एरंडस्य ।
मंडयतीति मंडः कश्चिदमंड इति पदमाह । “आमंड इत्यपि । गंधर्वहस्तको
मंड आमंडो व्याघ्रपुच्छक इति तारपालः” ॥ ५१ ॥ या ऽल्पा स्वल्पाकारा शमी
य शमीर इत्येकम् । कुटीशमीशुंडाभ्यो र इति सूत्रेण अल्पार्थे शमीशब्दात् रप्र-

अल्पा शमी शमीरः स्याच्छमी सक्तुफला शिवा ॥

पिंडीतको मरुबकः श्वसनः करहाटकः ॥ ५२ ॥

शल्यश्च मदनः शक्रपादपः पारिभद्रकः ॥

भद्रदारु द्रुक्किलिमं पीतदारु च दारु च ॥ ५३ ॥

पूतिकाष्ठं च सप्त स्युर्देवदारुण्यथ द्वयोः ॥

पाटलिः पाटला ऽमोघा काचस्थाली फलेरुहा ॥ ५४ ॥

कृष्णवृंता कुबेराक्षी श्यामा तु महिलाव्हया ॥

लता गोवंदिनी गुंढा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥

विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियकश्च सा ॥

मंडूकपर्णपत्रोर्णनटकट्वंगटुंढुकाः ॥ ५६ ॥

स्योनाकशुकनासर्क्षदीर्घवृंतकुटंनटाः ॥

त्ययः । शमी सक्तुफला “सक्तुफली” शिवा त्रयं शम्याः । पिंडीतकः मरुबकः श्वसनः करहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यः मदनः पटुं गोळा इति ख्यातस्य । शक्रपादपः पारिभद्रकः । पारिभद्रस्तु निंबद्रौ मंदारे देवदारुणि । भद्रदारु द्रुक्किलिमं पीतदारु दारु ॥ ५३ ॥ पूतिकाष्ठं एतानि सप्त देवदारुणि । पाटलिः “पाटली” पाटला मोघा “अमोघा । अलिप्रिया विशालाग्रा ऽप्यमोघा पाटलिर्द्वयोः इति वाचस्पतिः ।” काचस्थाली । “काला स्थाली फलेरुहेत्यपि पाठस्तत्र काला स्थाली इति पदद्वयम् । काला तु कृष्णवृंताख्या मंजिष्ठा नीलिकासु चेति मेदिनी । स्थाली स्यात्पाटलोच्चयोरिति मेदिनीविश्वप्रकाशौ ।” फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृंता कुबेराक्षी सप्त पाटलायाः “पाडळी इति ख्यातायाः ।” तत्र पाटलिर्द्वयोः । श्यामा महिलाव्हया लता गोवंदिनी गुंढा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियकः द्वादश प्रियंगुवृक्षे “वाघांटी इति ख्याते ।” महिलायाः स्त्रियाः आव्हय इव आव्हयो यस्याः सा । महिलायाः समग्रनामभिरभिधीयत इत्यर्थः । तत्र प्रियकः पुंसि । शेषं स्त्रियाम् । मंडूकपर्णः पत्रोर्णः नटः कट्वंगः टुंढुकः ॥ ५६ ॥ स्योनाकः “श्योनाकः शोणाकः” शुकनासः ऋक्षः दीर्घवृंतः कुटंनटः शोणकः

४]

शोणैकश्रारलौ तिष्यफला त्वामलकी त्रिष्टु ॥ ५७ ॥
 अमृता च वयस्था च त्रिलिंगस्तु विभीतकः ॥
 नाक्षस्तुषः कर्षफलो भूतावासः कलिद्रुमः ॥ ५८ ॥
 अभया त्वव्यथा पथ्या कायस्था पूतना ऽमृता ॥
 हरीतकी हैमवती चेतकी श्रेयसी शिवा ॥ ५९ ॥
 पीतद्रुः सरलः पूतिकाष्ठं चाथ द्रुमोत्पलः ॥
 कर्णिकारः परिव्याधो लकुचो लिङ्गुचो डहुः ॥ ६० ॥
 पनसः कंटकफलो निचुलो हिज्जलों ऽबुजः ॥
 काकोदुंबरिका फल्गुर्मलयूर्जघनेफला ॥ ६१ ॥

“शोणकः” अरलुः “अरटुः” द्वादश दंडिका “दिंडा” इति ख्यातस्य ।
 कचिदयं टेंदू इति ख्यातः । तिष्यफला आमलकी ॥ ५७ ॥ अमृता वयस्था
 चत्वारि आमलक्याः । त्रिष्वित्युक्तेः आमलकः आमलकम् । विभीतकः अक्षः
 तुषः कर्षफलः भूतावासः कलिद्रुमः षट्कं धाटिंग इति ख्यातस्य । कचिदयं
 वेहडा इति ख्यातः । त्रिलिंगत्वाद्विभीतकी विभीतकमिति च ॥ ५८ ॥ अभया
 अव्यथा पथ्या कायस्था “अत्र वयस्थेत्यपि पाठः ।” पूतना । यस्याः
 सेवेनेनाभ्यंतरस्थमलनाशे मनुष्यः पूतो भवति । अमृता हरीतकी हैमवती चेतकी
 श्रेयसी शिवा एकादश हिरडा इति ख्यातायां हरीतक्याम् ॥ ५९ ॥ पीतद्रुः
 सरलः पूतिकाष्ठं त्रयं सरलस्य “देवदार इति ख्यातस्य ।” द्रुमोत्पलः कर्णि-
 कारः परिव्याधः त्रयं कर्णिकारस्य “पांगारा इति च ख्यातस्य ।” लकुचः
 लिङ्गुचः डहुः “डहु” त्रयम् ओट इति ख्यातस्य । “क्षुद्रपनसस्येत्यपि मतम्”
 ॥ ६० ॥ पनसः “फलसः” कंटकफलः “कंटकफलः” द्वे पनस इति
 प्रसिद्धस्य । निचूलः हिज्जलः “इज्जलः । निचुलेज्जलहिज्जला इति रभसः ।”
 अबुजः त्रीणि इजर इति ख्यातस्य जलवेतसभेदस्य । “स्थलवेतसस्येत्यपि
 कचिन्” । निचूलः स्थलवेतस इति शब्दार्णवात् । “समुद्रफलस्येत्यपि मतम् ।”
 काकोदुंबरिका फल्गुः मलयूः “मलपूः मलात्पापात्पुनाति । मलापूरित्यपि । मल धा-
 रणे बाहुलकादायूः” जघनेफला चत्वारि काळा उंबर “बोखाडा, खर्वत” इति

अरिष्टः सर्वतोभद्रहिङ्गुनिर्यासमालकाः ॥

पिचुमंदश्च निंबे ऽथ पिच्छिला ऽगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥

कपिला भस्मगर्भा सा शिरीषस्तु कपीतनः ॥

भंडिलो ऽप्यथ चांपेयश्चंपको हेमपुष्पकः ॥ ६३ ॥

एतस्य कलिका गंधफली स्यादथ केसरे ॥

वकुलो वंजुलो ऽशोके समौ करकदाडिमौ ॥ ६४ ॥

चांपेयः केसरो नागकेसरः कांचनावहयः ॥

जया जयंती तर्कारी नादेयी वैजयंतिका ॥ ६५ ॥

ख्यातस्य । जघने बुध्रे फलान्यस्या जघनेफला । पूर्वोत्तरसाहचर्यात्फलगुरपि स्त्री । मलयूरिति तालव्यांतम् ॥ ६१ ॥ अरिष्टः सर्वतोभद्रः हिङ्गुनिर्यासः मालकः पिचु-
मंदः “पिचुमर्दः” निंबः षट्क्लं निंबस्य । हिङ्गुगंधिनिर्यासो ऽयम् । “हिङ्गुनिर्यास
इत्येष निंबे हिङ्गुरसे ऽपि चेति मेदिनी ।” पिच्छिला अगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥ क-
पिला भस्मगर्भा चत्वारि सिंसवा इति ख्यातस्य । अगुरु इति पृथक्पदं वा ।
“तत्पुत्रपुंसकम् । अगुरु क्लीबे शिशपायामिति रुद्रः । अगुरुः स्याच्छिशपायामिति
विश्वप्रकाशः । शिशपांतं त्रयं शिसवा इति ख्यातस्य । या कपिला कृष्णवर्ण-
पुष्पा सा भस्मगर्भेत्येकमित्यन्ये । काळा शिसवा इति प्रसिद्धस्य ।” शिरीषः
कपीतनः भंडिलः “भंडिरः भंडीलः । भंडीलो भंडिरो नेति वाचस्पतिः” त्रयं
शिरस इति ख्यातस्य । चांपेयः चंपकः हेमपुष्पकः त्रयं कुडचांपा “सोनचापा”
इति ख्यातस्य ॥ ६३ ॥ एतस्य चंपकस्य कलिका गंधफलीत्येकम् । तथा च प्रयोगः ।
न षट्पदो गंधफलीमजिघ्रदिति । केसरः “तालव्यमध्यो ऽपि” वकुलः द्वे औवळ
“वकुळ” इति ख्यातस्य । वंजुलः अशोकः द्वे अशोकस्य । करकः दाडिमः
“दाडिबः दालिमः डालिमः । दाडिमसारपिंडीरस्वादुम्लशुकवल्लभा इति
रभसः । त्रिकांडशेषोऽप्येवम् ।” द्वे दाडिमस्य दाडिब इति ख्यातस्य ॥ ६४ ॥
चांपेयः केसरः नागकेसरः । “स्वर्णेभसर्पाख्यो नागकेसरः षट्पदप्रिय इति र-
भसः ।” कांचनावहयः चत्वारि नागचांपा इति ख्यातस्य । कांचनावहयः स्वर्ण-
पर्यायनामक इत्यर्थः । जया जयंती तर्कारी नादेयी वैजयंतिका पंच टाहाकळ

श्रीपर्णमग्निमन्थः स्यात्कणिका गणिकारिका ॥

जयो ऽथ कुटजः शक्रो वत्सको गिरिमल्लिका ॥ ६६ ॥

एतस्यैव कलिगेंद्रयवभद्रयवं फले ॥

कृष्णपाकफलाविमसुषेणाः करमर्दके ॥ ६७ ॥

कालस्कंधस्तमालः स्यात्तापिच्छो ऽप्यथ सिंदुके ॥

सिंदुवारेंद्रसुरसौ निर्गुण्डाद्राणिकेत्यपि ॥ ६८ ॥

वेणी गरा गरी देवताडो जीमूत इत्यपि ॥

श्रीहस्तिनी तु भूरुंडी तृणशून्यं तु मल्लिका ॥ ६९ ॥

“थोर ऐराण” इति ख्यातायाः ॥ ६५ ॥ श्रीपर्ण अग्निमन्थः कणिका गणिकारिका
जयः पंच नरवेल इति ख्यातस्य । दशाप्येकस्य पर्याया इत्येके । कुटजः शक्रः
वत्सकः गिरिमल्लिका चत्वारि कुडा इति प्रसिद्धस्य ॥ ६६ ॥ एतस्यैव कुट-
जस्य फले कलिगं इंद्रयवं भद्रयवमिति त्रीणि । “कलिगः इंद्रयवः । कलिगेंद्र-
यवः पुमानित्यमरमाला । कलिगा । तत्रैव स्त्रीकाण्डे पाठात् ।” कृष्णपाकफलः
अविमसः “आविमसः” सुषेणः करमर्दकः चत्वारि करमर्दकस्य “करवृन्द” इति
ख्यातस्य । कृष्णपाकफलमस्य कृष्णपाकफलः ॥ ६७ ॥ कालस्कंधः तमालः
तापिच्छः “तापिजः” त्रयं तमालस्य । सिंदुकः “सिंधुकः” सिंदुवारः इंद्रसुरसः
“इंद्रसुरसः” निर्गुण्डा “निर्गुण्डी” इंद्राणिका पंच सिंदुवारस्य सिंधुआरी, नि-
गडी, निर्गुण्डी इति ख्यातस्य ॥ ६८ ॥ वेणी गरा गरी “खरेत्यपि अगरीत्य-
पि । देवताडे खरा तीक्ष्णे त्रिषु स्याद्दर्दभे पुमानिति रभसः । खरागरीति समस्त-
मपि । मृषिकाविषमत्वाद्गरमागिरतीति गरागरीत्येकं पदमपि । तदुक्तम् । जीमूतको
देवताडो वृत्रकेशो गरागरीति । ” देवताडः जीमूतः पंच देवतालस्य देवताली
“देवहंगरी” इति ख्यातस्य । श्रीहस्तिनी भूरुंडी द्वे हस्तिकर्णाभपत्रस्य शाकभे-
दस्य सिरिहस्तिनी “थोर कुरडू” इति ख्यातस्य । तृणशून्यं “तृणशूने गुल्मे साधु ।
तत्र साधुरिति यत् । मल्लिको हंसभेदे स्यात्तृणशून्ये ऽपि मल्लिकेति रुद्रः । ” म-
ल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी शीतभीरुः “शतभीरुः । मल्लिका शतभीरुश्च गवाक्षी

भूपदी शीतभीरुश्च सैवास्फोटा वनोद्भवा ॥
 शेफालिका तु सुवहा निर्गुंडी नीलिका च सा ॥ ७० ॥
 सिताऽसौ श्वेतसुरसा भूतवेश्यथ मागधी ॥
 गणिका यूथिकां ऽवष्टा सा पीता हेमपुष्पिका ॥ ७१ ॥
 अतिमुक्तः पुंड्रकः स्याद्वासंती माधवी लता ॥
 सुमना मालती जातिः सप्तला नवमालिका ॥ ७२ ॥
 माध्यं कुंदं रक्तकस्तु बंधूको बंधुजीवकः ॥

भद्रमल्लिका । शीतभीरुर्मदायंती भूपदी तृणशून्यकमिति वाचस्पतिः । ” चत्वारि
 मल्लिकायाः “मोगरी इति ख्यातायाः । ” सैव मल्लिका वनोद्भवा आस्फोटेत्युच्यते
 एकं रानमोगरी इति ख्यातस्य । आस्फोतेत्यपि । “आस्फोता गिरिकर्ण्या च वनम-
 ल्लयां च योषितीति मेदिनी । ” शेफालिका “शीफालिका” सुवहा निर्गुंडी नीलि-
 का चत्वारि कृष्णपुष्पायाः निर्गुंड्याः “राननिर्गुंडी इति ख्यातायाः । इयं श्वेतपुष्पा”
 ॥ ७० ॥ असौ निर्गुंडी सिता श्वेतसुरसा भूतवेशी इति चोच्यते । “इयं कातरी निर्गुंडी
 इति ख्याता । ” मागधी गणिका यूथिका अवष्टा चत्वारि यूथिकायाः जुई इति
 ख्यातायाः । सा यूथिका पीता पीतपुष्पा चेत् हेमपुष्पिका स्यात् एकम् ॥ ७१ ॥
 अतिमुक्तः पुंड्रकः । वासंती वसंते पुष्प्यति । कालादित्यण् । एवं माधवीत्यपि ज्ञेयम् ।
 माधवी लता पंच कुंदभेदस्य कुसरी इति “कस्तुरमोगरा, मधुमाधवी इति च
 ख्यातस्य” । अतिमुक्तादिद्वयं मल्लिकाभेदस्येत्येके । “माधवीलतेत्येकं पदमपि” ।
 सुमनाः मालती जातिः “जाती । जाती फले च मालत्यामिति मेदिनी । त्रीणि
 जातेः जाई “चमेली, मोठी श्वेतजाई, पीतवर्ण जाई” इति ख्यातायाः । तत्र सुमनाः
 सांतः । “टावंतो ऽपि । सुमनायाश्च पत्रेणेति सुश्रुते दर्शनात् । ” सप्तला नवमालिका
 “नवमल्लिका” द्वे नेवाळी “थोरमोगरा, बटमोगरा वेलमोगरा” इति ख्यातायाः
 ॥ ७२ ॥ माध्यं कुंदं “कुंदः कुंदो माध्ये ऽस्त्री मुकुंदभ्रमिनिध्यंतरेषु चेति मे-
 दिनी । ” द्वे कुंदस्य । रक्तकः बंधूकः “बंधुकः” बंधुजीवकः त्रीणि बंधुकस्य
 “दुपारी इति ख्यातस्य । ” सहा कुमारी तरणिः । शुमणौ तरणिः पुंसि कुमारी-
 नौकयोः स्त्रियामिति रत्नः । त्रीणि कुमारी इति “कांटेशंवती, लघुरानशंवती, शंव-

सहा कुमारी तरणिरम्लानस्तु महासहा ॥ ७३ ॥

तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीते कुरंटकः ॥

नीली झिटी द्वयोर्बाणा दासी चार्तगलश्च सा ॥ ७४ ॥

सैरेयकस्तु झिटी स्यात्तस्मिन्कुरवको ऽरुणे ॥

पीता कुरंटको झिटी तस्मिन्सहचरी द्वयोः ॥ ७५ ॥

ओंडपुष्पं जपापुष्पं वज्रपुष्पं तिलस्य यत् ॥

प्रतिहासशतप्रासचंडातहयमारकाः ॥ ७६ ॥

करवीरे करीरे तु क्रकरग्रंथिलावुभौ ॥

तीगुलाव" इति ख्यातायाः कुमार्याः । अम्लानः महासहा द्वे आवोली इति ख्या-
तायाः । "तत्राम्लान इत्येकं कुरंटकमात्रस्य । कांटेशेंवती, थोर रानशेंवती, इत्या-
ख्याताया इति केचित्" ॥ ७३ ॥ तत्राम्लाने शोणे रक्ते कुरवक इत्येकम् । "कुरु-
वक इत्यपि ।" तत्राम्लाने पीतपर्णे कुरंटक इत्येकम् । "कुरंडक इत्यपि" । नीली
नीलवर्णा या झिटी तत्र बाणा दासी आर्तगलः "अंतर्गलः" इति त्रयम् । द्वयोरित्यु-
क्तेर्बाण इत्यपि । "नीला झिटी नीलझिटी चेत्यपि पाठः" ॥ ७४ ॥ सैरेयकः
सैरीयकः । सैरीयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ॥ पीतो रक्तो ऽथ नीलश्च
कुसुमैस्तं विभावयेत् ॥ पीतः कुरंटको ज्ञेयो रक्तः कुरवकः स्मृतः ॥ नील आर्त-
गलो दासी बाण औदनपाक्यपीत्युक्तम्" । झिटी द्वयं झिटीमात्रस्य कोरांटी इति
ख्यातस्य । तस्मिन्सैरेयके ऽरुणे रक्तवर्णे कुरवक इत्येकम् । या पीतपुष्पा झिटी
सा कुरंटक इत्युच्यते । तस्मिन्कुरंटके सहचरीत्यपि । द्वयोरित्युक्तेः सहचर इ-
त्यपि ॥ ७५ ॥ ओंडपुष्पं जपापुष्पं द्वे जास्वंद इति ख्याते । जवेत्यपि । जवायां
तु जपा स्त्रियामिति धर्मदासः । ओंडपुष्पे ऽपि वृक्षे ऽपि जवाशब्दः प्रकीर्तित इति
त्रिकांडशेषात् । ओंडपुष्पस्य वृक्षस्यापि च जवेत्यभिधानम् । ओंडपुष्पं जवा वज्र-
पुष्पमिति पाठांतरम् । यत्तिलस्य पुष्पं तद्वज्रपुष्पसंज्ञकं एकम् । प्रतिहासः "प्रती-
हासः" शतप्रासः चंडातः हयमारकः ॥ ७६ ॥ करवीरः पंचकं करवीरस्य
कण्हेर इति ख्यातस्य । करीरः क्रकरः ग्रंथिलः त्रीणि करीरस्य कारवी
"नेवती" इति च ख्यातस्य । उन्मत्तः कितवः धूर्तः धत्तूरः "धुस्तूरः धुस्तुरः

उन्मत्तः कितवो धूर्तो धत्तूरः कनकाव्हयः ॥ ७७ ॥

मातुलो मदनश्चास्य फले मातुलपुत्रकः ॥

फलपूरो बीजपूरो रुचको मातुलुंगके ॥ ७८ ॥

समीरणो मरुबकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः ॥

जंबीरो ऽप्यथ पर्णासे कठिंजरकुठेरकौ ॥ ७९ ॥

सिते ऽर्जको ऽत्र पाठी तु चित्रको वन्हिसंज्ञकः ॥

अर्काव्हवसुकाऽऽस्फोटगणरूपविकीरणाः ॥ ८० ॥

मंदारश्चार्कपर्णो ऽत्र शुक्ले ऽलर्कप्रतापसौ ॥

शिवमल्ली पाशुपत एकाशीलो वुको वसुः ॥ ८१ ॥

धूस्तूरः धुतूरः । धुस्तूरस्तु पुंडरीशो धुस्तूरः कनकाव्हय इति शब्दार्णवः ।
उन्मत्त उन्मादवति धुतूरमुचुकुंदयोरिति विश्वप्रकाशः । मदनः स्मरवसंतद्रुमि-
धूस्तूरसिक्थक इति मेदिनी । ” कनकाव्हयः ॥ ७७ ॥ मातुलः मदनः सप्तकं
धत्तूरस्य धोतरा इति ख्यातस्य । कनकाव्हयः स्वर्णपर्यायनामकः । अस्य
धत्तूरस्य फले मातुलपुत्रक इत्येकम् । फलपूरः बीजपूरः रुचकः मातुलुंगकः
चत्वारि मातुलिंगस्य महाकुंग इति ख्यातस्य ॥ ७८ ॥ समीरणः मरुबकः
प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः जंबीरः “ जंभीरः ” पंच देशांतरे जंबीर इति ख्यातस्य ।
स्वल्पपर्णस्य पर्णासभेदस्य । “ श्वेतमरवा इति च ख्यातस्य । ” पर्णासः कठि-
जरः कुठेरकः त्रीणि पर्णासस्य “ आजवलेति वावरी इति च ख्यातस्य । ”
॥ ७९ ॥ अत्र पर्णासे सिते कांडपुष्पाभ्यां श्वेते अर्जक इत्येकम् । पाठी चित्रकः
वन्हिसंज्ञकः त्रयं चित्रकस्य चिता इति ख्यातस्य । तत्र पाठी इन्नंतः । वन्हिसं-
ज्ञको वन्हिपर्यायनामकः । अर्काव्हः वसुकः “ वसूकः ” आस्फोटः “ आस्फोटः ।
आस्फोटस्तु पुमानर्के पर्णे स्यात्कोविदारक इति मेदिनी । ” गणरूपः । गणाः
बहूनि रूपाणि यस्य । नानात्वान् । विकीरणः “ विकिरणः ” ॥ ८० ॥
मंदारः अर्कपर्णः सप्तकं अर्कस्य रुई इति ख्यातस्य । अर्काव्हयः सूर्यपर्यायना-
मकः । अत्रार्के शुक्ले अलर्कः प्रतापसः इति द्वे । शिवमल्ली पाशुपतः एकाशीलः
वुकः “ वकः । वकस्तु वकपुष्पे स्यात्कट्टे श्रीदे च रक्षसीति विश्वप्रकाशः । ”

४]

वंदा वृक्षादनी वृक्षरुहा जीवंतिकेत्यपि ॥
 वत्सादनी छिन्नरुहा गुडूची तंत्रिका ऽमृता ॥ ८२ ॥
 जीवंतिका सोमवल्ली विशल्या मधुपर्ण्यपि ॥
 मूर्वा देवी मधुरसा मोरटा तेजनी स्रवा ॥ ८३ ॥
 मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्ण्यपि ॥
 पाठांऽवष्टा विद्धकर्णी स्थापनी श्रेयसी रसा ॥ ८४ ॥
 एकाष्टीला पापचेली प्राचीना वनतिक्तिका ॥
 कटुः कटंभरा ऽशोकरोहिणी कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥
 मत्स्यपित्ता कृष्णभेदी चक्रांगी शकुलादनी ॥
 आत्मगुप्ता ऽजहा ऽव्यंढा कंडूरा प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥

वसुः पंच वृक्षस्य “रुईमंदार इति ख्यातस्य । थोर वकुळी इति ख्यातस्येत्यपि मतम्” ॥ ८१ ॥ वंदा वृक्षादनी वृक्षरुहा जीवंतिका चत्वारि वृक्षोपरि जात-
 रतविशेषस्य वेदर्ल “वेटागुळी, बांधें” इति ख्यातस्य । बांडगुळ इत्यपि लौकि-
 कभाषायाम् । वत्सादनी छिन्नरुहा गुडूची “गुडुची” तंत्रिका अमृता ॥ ८२ ॥
 जीवंतिका सोमवल्ली विशल्या मधुपर्णी नव गुडूच्याः “गुळवेल” इति ख्यातायाः ।
 मूर्वा “मूर्वी” देवी मधुरसा मोरटा तेजनी स्रवा “स्रवा” ॥ ८३ ॥ मधू-
 लिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्णी दश मूर्वायाः मूर इति ख्यातायाः । इयं धनुर्गु-
 णोपयोगिनी । इयं मोरवेल इति प्रसिद्धेत्येके । पाठा अंबष्टा विद्धकर्णी “अविद्धक-
 र्ण्यपि” स्थापनी श्रेयसी रसा ॥ ८४ ॥ एकाष्टीला पापचेली प्राचीना वनतिक्ति-
 का दश पाठायाः पाडळी “पाहाडमूळ” इति ख्यातायाः । कटुः कटंभरा
 “कटंभरा” अशोकरोहिणी “व्यस्तमपीदं नाम । अशोका कटुरोहिण्यामशोको
 वंजुलदुम इति रभसः । रोहिणी कटुरोहिण्यामिति रुद्रः ।” कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥
 मत्स्यपित्ता कृष्णभेदी “कृष्णभेदा” कृष्णभेदा चंडरुहेति निबंदुः । चक्रांगी
 शकुलादनी अष्टौ केदारकुटकी इति ख्यातायाः । आत्मगुप्ता अजहा “जहा”
 अव्यंढा कंडूरा “कंडूरा । कपिकच्छश्चकंडुरेतीदुः ।” प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥
 शक्यप्रोक्ता शकशिविः । “शश्वच्छशांकशिशिराणि च शकशिविरित्यूष्मविवे-

ऋष्यप्रोक्ता शूकशिबिः कपिकच्छुश्च मर्कटी ॥
 चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी द्रवंती शंबरी वृषा ॥ ८७ ॥
 प्रत्यक्ष्रेणी सुतश्रेणी रंडा मूषिकपर्ण्यपि ॥
 अपामार्गः शैखरिको धामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्षपर्णी केशपर्णी किणिही खरमंजरी ॥
 हंजिका ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥
 अंगारवल्ली बालेयशाकवर्बरवर्धकाः ॥
 मंजिष्ठा विकसा जिंगी समंगा कालमेषिका ॥ ९० ॥
 मंडूकपर्णी मंडीरी भंडी योजनवह्यपि ॥
 यासो यवासो दुःस्पर्शो धन्वैयासः कुनाशकः ॥ ९१ ॥
 रोदनी कच्छुराऽनंता समुद्रांता डुरालभा ॥

काह्मितालव्या । शूकशिवापि । मर्कटी शूकशिवा चेति वाचस्पतिः । ” कपिकच्छुः
 “ कपिकच्छुः ” मर्कटी नव कुवली “ कुहिरी ” इति ख्यातायाम् । मर्कटतुल्य-
 लोमयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शेन कंठूरुत्पद्यतेऽतः कंठूरा । चित्रा उपचित्रा
 न्यग्रोधी द्रवंती शंबरी वृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्ष्रेणी सुतश्रेणी रंडा “ चंडा ।
 प्रत्यक्ष्रेणी वृषा चंडा पुत्रश्रेण्याखुपर्णिकेति निबंहुः । ” मूषिकपर्णी दश मूषिक-
 पर्ण्याः उंदीरकानी इति ख्यातायाः । अपामार्गः शैखरिकः धामार्गवः “ अधा-
 मार्गवः । अधामार्गवो ऽपामार्गः कोशातकी चेति द्वर्थे । ” मयूरकः ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्षपर्णी केशपर्णी “ कीशपर्णी । कपिलोमतुल्यानि लोमशानि पर्णान्य-
 स्याः । ” किणिही खरमंजरी अष्टकं अपामार्गस्य आघाडा इति ख्यात-
 स्य । हंजिका “ फंजिका ” ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥
 अंगारवल्ली बालेयशाकः वर्बरः वर्धकः नवकं भार्गीः “ भारंग इति ख्यातायाः । ”
 मंजिष्ठा विकसा “ विकपा ” जिंगी समंगा कालमेषिका “ कालमेशिका ” ॥ ९० ॥
 मंडूकपर्णी मंडीरी “ मंडिरी । रक्ता मंडिरिका चेतीदुः । ” भंडी योजनवल्ली नवकं
 मंजिष्ठायाः । “ योजनपर्ण्यपीति पाठः । ” यासः यवासः दुःस्पर्शः धन्वयासः
 “ धनुर्यासः ” कुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनी “ चोदनी ” कच्छुरा अनंता समुद्रांता

४]

पृश्निपर्णी पृथक्पर्णी चित्रपर्ण्यंघ्रिवह्लिका ॥ ९२ ॥
 क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी कलशी धावनी गुहा ॥
 निदिग्धिका स्पृशी व्याघ्री बृहती कंटकारिका ॥ ९३ ॥
 प्रचोदनी कुली क्षुद्रा दुःस्पर्शा राष्ट्रिकेत्यपि ॥
 नीली काला क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका ॥ ९४ ॥
 रंजनी श्रीफली तुत्था द्रोणी दोला च नीलिनी ॥
 अवल्गुजः सोमराजी सुवह्लिः सोमवह्लिका ॥ ९५ ॥
 कालमेषी कृष्णफला बाकुची पूतिफल्यपि ॥
 कृष्णोपकुल्या वैदेही मागधी चपला कणा ॥ ९६ ॥
 उषणा पिप्पली शौण्डी कोला ऽथ करिपिप्पली ॥

दुरालभा दशकं धन्वयासस्य धमासा इति ख्यातस्य । पृश्निपर्णी पृथक्पर्णी चित्र-
 पर्णी अंघ्रिवह्लिका “अंघ्रिपर्णिकेति पाठः” ॥ ९२ ॥ क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी
 कलशी “कलशिः” धावनी “धावनिः” गुहा नवकं सिंहपुच्छ्याः उवला “पि-
 ठवण” इति ख्यातायाः । निदिग्धिका स्पृशी व्याघ्री बृहती कंटकारिका ॥ ९३ ॥
 प्रचोदनी कुली क्षुद्रा दुःस्पर्शा राष्ट्रिका दशकं कंटकारिकायाः रिंगणी इति ख्या-
 तायाः । नीली काला क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका ॥ ९४ ॥ रंजनी श्री-
 फली तुत्था द्रोणी “तूणी । तूणी नील्यां निषंगे नेति मेदिनी । तूणी तु नील्यां
 तूणा निषंगक इति विश्वप्रकाशः । ” दोला “मेला । तुत्था श्रीफलिका मेला
 सारवाही च रंजनीति निघंटुः ” नीलिनी एकादश नील्याः । इयं वस्त्रादिरंजन-
 कारिणी कृष्णवर्णा । अवल्गुजः सोमराजी सुवह्लिः सोमवह्लिका ॥ ९५ ॥ कालमेषी
 “कालमेशी” कृष्णफला बाकुची “बागुजी” पूतिफली अष्टकं बाकुंची, बावंची
 इति ख्यातायाः । “सोमराजिशब्दः ङीपंत इत्यंतश्च । ” कृष्णा उपकुल्या वैदेही
 मागधी चपला कणा ॥ ९६ ॥ उषणा “उषणा” पिप्पली “पिप्पलिः” शौण्डी
 कोला दशकं पिप्पल्याः । करिपिप्पली कपिवह्ली कोलवह्ली श्रेयसी वशिरः ।
 “दंत्यमथो ऽपि” पंच गजपिप्पल्याः ॥ ९७ ॥ चव्यं “चव्या । चव्या कोला
 च चविकेति हेमचंद्रः । ” चविका “चविक इति पुह्लिगो ऽपि । ” द्वे चव्यस्य

कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसी वशिरः पुमान् ॥ ९७ ॥
 चव्यं तु चविका काकचिंचीगुंजे तु कृष्णला ॥
 पलंकषा त्विक्षुगंधा श्वदंष्ट्रा स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥
 गोकंटको गोक्षुरको वनशृंगाट इत्यपि ॥
 विश्वा विषा प्रतिविषा ऽतिविषोपविषारुणा ॥ ९९ ॥
 शृंगी महौषधं चाथ क्षीरावी दुग्धिका समे ॥
 शतमूली बहुसुता ऽभीरुरिंदीवरी वरी ॥ १०० ॥
 ऋष्यप्रोक्ता ऽभीरुपत्री नारायण्यः शतावरी ॥
 अहेरुथ पीतद्रुकालीयकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥
 दार्वी पचंपचा दारुहरिद्रा पर्जनीत्यपि ॥
 वचोग्रगंधा पङ्गुथा गोलोमी शतपर्विका ॥ १०२ ॥
 शुक्ला हैमवती वैद्यमातृसिंह्यौ तु वाशिका ॥

चवक इति ख्यातस्य । “ केचित् चव्यादिद्वयं पूर्वान्वयीत्याहुः । अत्र पक्षे तुस्थाने
 चः पाठ्यः । ” काकचिंची “ काकचिंचिः । काकचिंचा । गुंजा तु काकचिंचायां पटहे
 च कलध्वनाविति मेदिनी । ” गुंजा कृष्णला त्रीणि गुंजायाः । पलंकषा इक्षुगंधा श्वदंष्ट्रा
 स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकः गोक्षुरकः वनशृंगाटः सप्तकं गोक्षुरस्य सरा-
 टा इति ख्यातस्य । विश्वा विषा प्रतिविषा अतिविषा उपविषा अरुणा ॥ ९९ ॥
 शृंगी महौषधं अष्टकं अतिविषायाः “ अतिविष इति ख्यातायाः । ” क्षीरावी दु-
 ग्धिका द्वे दुग्धा इति ख्यातायाः । शतमूली बहुसुता अभीरुः इंदीवरी वरी ॥ १०० ॥
 ऋष्यप्रोक्ता अभीरुपत्री नारायणी शतावरी अहेरुः दशकमपि स्त्रीलिङ्गं सहस्रमूलाः
 “ शतावरीति ख्यातायाः । ” पीतद्रुः कालीयकः “ कालेयकः ” हरिद्रुः ॥ १०१ ॥
 दार्वी पचंपचा “ पचंपचेत्यपि ” दारुहरिद्रा पर्जनी सप्तकं दारुहळद इति ख्यात-
 स्य । वचा उग्रगंधा पङ्गुथा गोलोमी शतपर्विका पंचकं वचायाः वेखंड इति
 ख्यातायाः ॥ १०२ ॥ या शुक्ला वचा सा हैमवतीत्येकम् । वैद्यमाता सिंही वा-
 शिका “ दंत्यमध्यापि ” वृषः अटरूपः “ अटरूपः ” सिंहास्यः वासकः वाजिदंतकः

४]

वृषो ऽटरूपः सिंहास्यो वासको वाजिदंतकः ॥ १०३ ॥
 आस्फोटा गिरिकर्णी स्याद्विष्णुक्रांता ऽपराजिता ॥
 इक्षुगंधा तु कांडेक्षुकोकिलाक्षेक्षुरक्षुराः ॥ १०४ ॥
 शालेयः स्याच्छीतशिवश्छत्रा मधुरिका मिसिः ॥
 मिश्रेयाप्यथ सीहुंडो वज्रः स्नुक् स्त्री स्नुही गुडा ॥ १०५ ॥
 समंतदुग्धा ऽथो वेहममोघा चित्रतंडुला ॥
 तंडुलश्च कृमिघ्नश्च विडंगं पुन्नपुंसकम् ॥ १०६ ॥
 बला वाट्यालका घंटारवा तु शणपुष्पिका ॥
 मृद्वीका गोस्तनी द्राक्षा स्वाद्वी मधुरसेति च ॥ १०७ ॥

अष्टकं अटरूपस्य अडुलसा इति ख्यातस्य ॥ १०३ ॥ आस्फोटा “आस्फोता । आ-
 स्फोता गिरिकर्ण्य च वनमल्लयां च योषितीति मेदिनी” । गिरिकर्णी विष्णुक्रांता अ-
 पराजिता चत्वारि विष्णुक्रांतायाः । इक्षुगंधा कांडेक्षुः कोकिलाक्षः इक्षुरः क्षुरः पंच
 कोकिलाक्षस्य कोळसुंदा “तालिमखान्याचें बीं कोलिस्ता” इति ख्यातस्य ॥ १०४ ॥
 शालेयः शीतशिवः छत्रा मधुरिका मिसिः । “मिसी मिशिः मिशी । मिशी
 मिशिरिति तालव्यांत आह सोमनंदी ।” मिश्रेया षट् मधुरिकायाः “वडिशेष”
 इति ख्यातायाः । सीहुंडः । “वज्रदुमः सिहुंडो ऽथेति रभसात् षहस्वादिरपि ।”
 सीहुंड इति तालव्यादिरपि । वज्रः स्नुक् स्नुही “स्नुहिः स्नुहा । स्नुही स्नुहा स्नुगि-
 त्यमरदत्तः ।” गुडा “गुडी । गुडो गोलेक्षुविकृती स्नुहीगुडिकयोर्गुडेति रुद्रः”
 ॥ १०५ ॥ समंतदुग्धा षट् वज्रदुमस्य “शेरनिवडुंग” इति ख्यातस्य । तत्र
 स्नुक् हकारांतः स्त्री । “वज्रदुः स्नुक् स्नुही गुडेति पाठः ।” वेहं अमोघां
 “मोघापि । कृमिघ्नं तंडुलं मोघेति वाचस्पतिः ।” चित्रतंडुला तंडुलः “तंतुलः ।
 तंतुं कृमिसूत्रं लाति ।” कृमिघ्नः विडंगं षट् विडंगस्य वावडिंग इति ख्यातस्य
 ॥ १०६ ॥ बला वाट्यालका द्वे तुपकडी “चिकणा” इति ख्यातस्य । घंटारवा
 शणपुष्पिका द्वे शणपुष्पिकायाः । “लघुताग इति घागरी इति चेत्येके” मृद्वीका
 गोस्तनी “गोस्तना” द्राक्षा स्वाद्वी मधुरसा पंच द्राक्षायाः ॥ १०७ ॥ सर्वा-

सर्वानुभूतिः सरला त्रिपुटा त्रिवृता त्रिवृत् ॥

त्रिमंडी रोचनी श्यामापालिंदी तु सुषेणिका ॥ १०८ ॥

काला मसूरविदला ऽर्धचंद्रा कालमेषिका ॥

मधुकं क्लीतकं यष्टिमधुकं मधुयष्टिका ॥ १०९ ॥

विदारी क्षीरशुक्लेशुगंधा क्रोष्टी तु या सिता ॥

अन्या क्षीरविदारी स्यान्महाश्वेतर्क्षगंधिका ॥ ११० ॥

लांगली शारदी तोयपिप्पली शकुलादनी ॥

खराश्वा कारवी दीप्यो मयूरो लोचमस्तकः ॥ १११ ॥

नुभूतिः सरला “सरणा” त्रिपुटा “त्रिपुटी” । सर्वानुभूतिः सरणा त्रिपुटा रोचनी सरा । त्रिपुटी महती श्यामेति वाचस्पतिः । ” त्रिवृता त्रिवृत् त्रिमंडी रोचनी “रोचनी त्रिवृता दंत्योरिति मेदिनी । ” सप्त त्रिवृतायाः “तेंडू, श्वेतनिशोत्तर इति च ख्यातायाः । ” श्यामा पालिंदी “पालिंधी” सुषेणिका ॥ १०८ ॥ काला मसूरविदला अर्धचंद्रा कालमेषिका सप्त कृष्णवर्णायास्त्रिवृतायाः “काळा तेंडू, निशोत्तर, निगडी, तिधारें इति ख्यातायाः । ” मधुकं क्लीतकं यष्टिमधुकं “यष्टी-मधुकं” मधुयष्टिका चत्वारि यष्टिमधुकस्य गोडेंकोष्ठ “ज्येष्ठमध” इति ख्यात-स्य ॥ १०९ ॥ विदारी क्षीरशुक्ला इक्षुगंधा क्रोष्टी चत्वारि शुक्लभूमिकोहोळें इति ख्यातस्य । या सिता शुक्ला विदारीत्यन्वयः । क्षीरविदारी महाश्वेता ऋक्ष-गंधिका । ऋक्षान् गंधयति । गंध अर्दने । यद्वा ऋक्षस्येव गंधो यस्याः । त्रीणि कृष्णभू-मिकूष्मांडस्य । अन्येति सितायाः अन्या कृष्णेत्यर्थः । “क्रोष्टी शृगालिका कृष्ण-विदारी लांगलीषु चेति मेदिन्यां कृष्णविदारीत्युक्तत्वात् । या सितेत्यत्रासितेति पद-च्छेदे मेदिन्यविरोधेन पूर्वं नामचतुष्कं कृष्णभूकूष्मांडस्य । क्षीरेति त्रयं शुक्लभूकूष्मांडस्येति वा । असिताया अन्या शुक्लेत्यर्थः” ॥ ११० ॥ लांगली शारदी तोयपिप्पली शकुलादनी चत्वारि शाकभेदस्य मोगुड “जळपिंपळी” इति ख्यातस्य । खराश्वा कारवी दीप्यः मयूरः लोचमस्तकः “लोचमर्कटः” पंच मयूरशिखायाः मोरशंडा इति ख्यातायाः । “अजमोदा इत्यपि मतम्” ॥ १११ ॥ गोपी “अजादित्वाट्टाप” गोपा । गोपी श्यामा गोपवली गोपा गोपालिका च सेति वाचस्पतिः । श्यामा शारिवा

गोपी श्यामा शारिवा स्यादनंतोत्पलशारिवा ॥

योग्यमृद्धिः सिद्धिलक्ष्म्यौ वृद्धेरप्यावहया इमे ॥ ११२ ॥

कदली वारणबुसा रंभा मोचांशुमत्फला ॥

काष्ठीला मुद्गपर्णी तु काकमुद्गा सहेत्यपि ॥ ११३ ॥

वार्ताकी हिंगुली सिंही भंटाकी दुष्प्रधर्षिणी ॥

नाकुली सुरसा रास्ना सुगंधा गंधनाकुली ॥ ११४ ॥

नकुलेष्टा भुजंगाक्षी छत्राकी सुवहा च सा ॥

विदारिगंधांशुमती सालपर्णी स्थिरा ध्रुवा ॥ ११५ ॥

तुंडिकेरी समुद्रांता कार्पासी वदरेति च ॥

“सारिवा” अनंता उत्पलशारिवा पंच उत्पलशारिवायाः उपरसाळ “उपलसरी” इति ख्यातायाः । योग्यं ऋद्धिः सिद्धिः लक्ष्मीः चत्वारि ऋद्धिनामकस्य औषधिविशेषस्य “केवणी, मुरुडशेंग इति च ख्यातस्य ।” इमे योग्यादयश्चत्वारो वृद्धेर्वृद्धिनामकौषधेरप्यावहयाः स्युः ॥ ११२ ॥ कदली “अजादित्वाद्यापि कदला । कदलोऽपि । कदलश्च कदल्यसाविति व्याडिः ।” वारणबुसा “वारणबुषा” रंभा मोचांशुमत्फला काष्ठीला षट् कदल्याः । मुद्गपर्णी काकमुद्गा सहा त्रयं काकमूग “रानमूग” इति ख्यातायाः काकमुद्गायाः ॥ ११३ ॥ वार्ताकी । “पुंस्यपि वार्ताक इति । वार्ता वार्ताकुः । वार्तिगणस्तु वार्तांगो वार्ताकः शाकविल्वक इति रभसः । वार्ता वार्तिगणे वृत्ताविति विश्वः । वार्ताकुरेषा गुणसप्तयुक्तेति वैद्यनाथ ।” हिंगुली सिंही भंटाकी दुष्प्रधर्षिणी पंच वार्ताक्याः रानवांगी “डोरली” इति ख्यातायाः । नाकुली सुरसा रास्ना सुगंधा गंधनाकुली ॥ ११४ ॥ नकुलेष्टा भुजंगाक्षी छत्राकी सुवहा नव रास्नायाः मुंगसी “मुंगसवेल” इति ख्यातायाः । “रास्नासुगंधयोः स्थाने नागसुगंधेति पाठः ।” विदारिगंधा “विदारीगंधा” अंशुमती सालपर्णी “शालपर्णी” स्थिरा ध्रुवा पंच सालपर्ण्याः डाव “डवला, सालवण” इति ख्यातायाः ॥ ११५ ॥ तुंडिकेरी समुद्रांता कार्पासी “कर्पासी” वदरा चत्वारि कार्पास्याः । सा कार्पासी वन्या वने भवा चेद्भारद्वाजीत्युच्यते एकम् । शृंगी

भारद्वाजी तु सा वन्या शृंगी तु ऋषभो वृषः ॥ ११६ ॥
 गांगेरुकी नागवला झषा ऋस्वगवेधुका ॥
 धामार्गवो घोषकः स्यान्महाजाली स पीतकः ॥ ११७ ॥
 जोत्स्नी पटोलिका जाली नादेयी भूमिजंबुका ॥
 स्याल्लंगलिक्यग्निशिखा काकांगी काकनासिका ॥ ११८ ॥
 गोधापदी तु सुवहा मुसली तालमूलिका ॥
 अजशृंगी विषाणी स्याद्गोजिह्वादार्विके समे ॥ ११९ ॥
 तांबूलवल्ली तांबूली नागवल्ली चप्यथ द्विजा ॥
 हरेणू रेणुका कौंती कपिला भस्मगंधिनी ॥ १२० ॥

ऋषभः वृषः त्रयं ऋषभाख्यौषधिविशेषस्य “वैलघाटी इति ख्यातस्य” । शृंगीशब्द
 इन्नतः ॥ ११६ ॥ गांगेरुकी नागवला झषा ऋस्वगवेधुका चत्वारि बलाविशे-
 षस्य “ऋस्वचिकणा इति च ख्यातस्य ।” धामार्गवः घोषकः द्वे घोषवल्याः
 “घोंसाळी, दोडकी इति च ख्यातायाः ।” सः घोषकः पीतकः पीतपुष्पश्चेत्
 महाजालीत्युच्यते-एकम् । स्त्रीलिंगम् ॥ ११७ ॥ जोत्स्नी “ज्योत्स्ना ।” जोत्स्नी
 पटोली ज्योत्स्नेति हैमः । पटोलिका जाली त्रयं पटोलिकायाः “पडवळी इति
 ख्यातायाः ।” नादेयी भूमिजंबुका द्वे भूजंवाः “भूजंभाळी इति ख्यातायाः ।
 नादेयी नागरंगे स्याज्जयायां जलवेतसे ॥ भूमिजंवां जवायां च व्यंगुष्ठे ऽपि च
 योषितीति मेदिनी ।” लंगलिकी अग्निशिखा द्वे लंगल्याः वागचवका “कळ-
 लावी” इति च ख्यातायाः । काकांगी काकनासिका द्वे काकजंवाख्यौषधिविशे-
 षस्य “कावळी इति ख्यातस्य” ॥ ११८ ॥ गोधापदी सुवहा द्वे हंसपादिकायाः
 “रक्तलाजाळं इति ख्यातायाः ।” मुसली तालमूलिका द्वे मुसल्याकंद, मुसल-
 कंद इति ख्यातायाः । अजशृंगी विषाणी द्वे मेढशिगी इति ख्यातायाः ओषधेः ।
 इयं त्वजशृंगाकारफला बहुक्षीरा सकंटका नेत्रौषधिरिति सुभूतिराह । गोजिह्वा
 दार्विका “दर्विका” द्वे दवली “पाथरी” इति ख्यातस्य क्षेत्रजन्यशाकभेदस्य
 ॥ ११९ ॥ तांबूलवल्ली तांबूली नागवल्ली त्रीणि नागवल्याः “पानवेल इति
 ख्यातायाः” । द्विजा हरेणुः रेणुका कौंती कपिला भस्मगंधिनी पटूं रेणुकाख्य-

४]

एलावालुकमैलेयं सुगंधि हरिवालुकम् ॥
 वालुकं चाथ पालंकायां मुकुंदः कुंदकुंदुरू ॥ १२१ ॥
 बालं ऋषिरेवर्हिष्ठोदीच्यं केशांबुनाम च ॥
 कालानुसार्यवृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानि तु ॥ १२२ ॥
 शैलेयं तालपर्णी तु दैत्या गंधकुटी मुरा ॥
 गंधिनी गजभक्ष्या तु सुवहा सुरभी रसा ॥ १२३ ॥
 महेरुणा कुंदुरुकी सल्लकी लहादिनीति च ॥
 अग्निज्वालासुभिक्षे तु धातकी धातुपुष्पिका ॥ १२४ ॥

गंधद्रव्यस्य “रेणूकबीज इति प्रसिद्धस्य” ॥ १२० ॥ एलावालुकं ऐलेयं सुगंधि
 हरिवालुकं वालुकं पंच वालुकाख्यगंधद्रव्यस्य । “वालुक, काकडी इति ख्यातस्ये-
 त्यपि मतम् । पालंकी मुकुंदः कुंदः कुंदुरुः “मुकुंदः कुंदुः कुंदरः” चत्वारि
 पालकी “पोईशाक वास्तुकाकारा पालख” इति च ख्यातस्य ॥ १२१ ॥ बालं
 ऋषिरेवर्हिष्ठं उदीच्यं केशांबुनाम पंच बाळा इति ख्यातस्य । “बालः । बालो
 ना कुंतले ऽश्वस्य गजस्यापि च बालधौ ॥ वाच्यलिङ्गो ऽर्भके मूर्खे ऋषिरे पुत्रपुं-
 सक्रमिति मेदिनी ।” केशांबु च तयोर्नाम यस्य तत्केशांबुनाम । यावत्केश-
 सांबुनश्च नामानि तानि सर्वाणि बालस्यापीत्यर्थः । कालानुसार्यं वृद्धं अश्मपुष्पं
 शीतशिवम् ॥ १२२ ॥ शैलेयं पंच शैलेयस्य फूल “शिलाजित” इति ख्या-
 तस्य । तालपर्णी दैत्या गंधकुटी मुरा गंधिनी पंच मुरायाः तालिसपत्र “मोर-
 नांशो” इति ख्यातायाः । गजभक्ष्या “गजभक्षा” सुवहा सुरभी “सुरभिः ।
 सुरभिः सल्लकीमातृभिन्मुरागोषु योषितीति मेदिनी । सुरभीरसेत्येकमपि पदम् ।”
 रसा ॥ १२३ ॥ महेरुणा “महेरणा” कुंदुरुकी सल्लकी “सल्लकी सिल्लकी ।
 शालिहनुमेदौ शल्लक्याविति तालव्यादौ रभसः । सल्लकी सिल्लकी लहादेति रुद्रः ।”
 लहादिनी “लहादिनी” अष्ट सालई इति ख्यातायाः । अग्निज्वाला “अग्नेज्वा-
 लेय । रक्तपुष्पत्वान् ।” सुभिक्षा धातकी धातुपुष्पिका “धातुपुष्पिका” चत्वारि
 धातक्याः धायफूल “धायटी” इति ख्यातायाः ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका चंद्रवाला

पृथ्वीका चंद्रवालैला निष्कुटिर्बहुला ऽथ सा ॥
 सूक्ष्मोपकुंचिका तुत्था कोरंगी त्रिपुटा त्रुटिः ॥ १२५ ॥
 व्याधिः कुष्ठं पारिभाव्यं वाप्यं पाकलमुत्पलम् ॥
 शंखिनी चोरपुष्पी स्यात्केशिन्यथ वितुन्नकः ॥ १२६ ॥
 झटामला ऽइझटा ताली शिवा तामलकीति च ॥
 प्रपौंडरीकं पौंडर्यमथ तुन्नः कुबेरकः ॥ १२७ ॥
 कुणिः कच्छः कांतलको नंदिवृक्षो ऽथ राक्षसी ॥
 चंडा धनहरी क्षेमदुष्पत्रगणहासकाः ॥ १२८ ॥
 व्याडायुधं व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकम् ॥
 सुषिरा विद्रुमलता कपोतांघ्रिर्नटी नली ॥ १२९ ॥

एला निष्कुटिः “निष्कुटी” बहुला पंचकं एलायाः । सा एला सूक्ष्मा सूक्ष्मपरि-
 माणा चेत् उपकुंचिका तुत्था कोरंगी त्रिपुटा त्रुटिः “त्रुटी” इति पंच नामानि
 ॥ १२५ ॥ व्याधिः कुष्ठं पारिभाव्यं वाप्यं “व्याप्यं आप्यं” पाकलं उत्पलं
 पटुं कडू कोष्ठ, “गोष्ठं कोष्ठ” इति ख्यातस्य । शंखिनी चोरपुष्पी केशिनी त्रयं
 चोरवल्लयाः “चोर शंखाहुली, सांखवेल” इति ख्यातायाः । वितुन्नकः
 ॥ १२६ ॥ झटामला अइझटा ताली शिवा तामलकी पटुं भूम्यामलक्याः ।
 झटामलेत्यत्र झटेति पृथक् पदं वा । अमलेति छेदः । आह च । तामलक्यामला
 तालीति । झटा तामलकीति चेति । प्रपौंडरीकं पौंडर्यं “पुंडर्यं” द्वे पौंडर्यस्य ।
 इदं शालपर्णीतुल्यपत्रं ज्ञेयम् । स्थलपद्ममिति गौडाः । तुन्नः कुबेरकः ॥ १२७ ॥
 कुणिः “तुणिः” कच्छः कांतलकः नंदिवृक्षः “नंदीवृक्षः” पटुं नंदिवृक्षस्य
 “नांदरुखी इति ख्यातस्य ।” अयमश्वत्थाकारपत्रः । राक्षसी चंडा धनहरी
 क्षेमः दुष्पत्रः गणहासकः पटुं चोराख्यगंधद्रव्यस्य “चोरओंवा किरमाणी
 ओंवा, गठोना, गाठीवनमूळ इति ख्यातस्य । गण इत्यप्यस्य नाम” ॥ १२८ ॥
 व्याडायुधं “व्यालायुधं” व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकं चत्वारि व्याघ्रनखनामकगं-
 धद्रव्यस्य “लघुनखला, वाघनख इति ख्यातस्य ।” सुषिरा विद्रुमलता कपोतां-
 घ्रिः नटी नली ॥ १२९ ॥ धमनी अंजनकेशी सप्त नलीनामकगंधद्रव्यस्य

४]

धमन्यंजनकेशी च हनुर्हृदविलासिनी ॥

शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखंमथाढकी ॥ १३० ॥

काक्षी मृत्स्ना तुवरिका मृत्तालकसुराष्ट्रजे ॥

कुटन्नटं दशपुरं वानेयं परिपेलवम् ॥ १३१ ॥

प्लवगोपुरगोनर्दकैवर्तीमुस्तकानि च ॥

ग्रंथिपर्णं शुक्रं बर्हिपुष्पं स्थौणेयकुकुरे ॥ १३२ ॥

मरुन्माला तु पिशुना स्पृक्का देवी लता लघुः ॥

समुद्रांता वधूः कोटिवर्षा लंकोपिकेत्यपि ॥ १३३ ॥

“पवरीति लोके प्रसिद्धस्य । इयं उत्तरपथे प्रसिद्धा ।” हनुः हृदविलासिनी शु-
क्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखं “नखी” सप्त नखाख्यगंधद्रव्यस्य “नखला इति”
ख्यातस्य । अत्र हनुरुदंतः स्त्रीसाहचर्यात् । वदरीतुल्यपत्रत्वात्कोलदलम् । आ-
ढकी ॥ १३० ॥ काक्षी मृत्स्ना तुवरिका । “वार्षिका मूलिका त्वर्याढकी कुच्छुरा
शरीति बोपालितात् त्ववरिका ।” मृत्तालकं “मृत्तालकं” सुराष्ट्रजं षट् तुवरि-
कायाः तूर इति ख्यातायाः । कुटन्नटं दशपुरं । दशपुरमिति दशभूरमिति दशभू-
रमिति च । दशभूरं दशभूरं प्लवनं जीवितावहयमिति वाचस्पतिः ।
वानेयं परिपेलवम् ॥ १३१ ॥ प्लवं गोपुरं गोनर्दं कैवर्तीमुस्तकं “कैवर्तीमुस्तकं
कैवर्तीमुस्तकं” अष्टकं कैवर्तीमुस्तकस्य केवडी, “जलमुस्ता, क्षुद्रमोक्षा,
मोषा” इति ख्यातस्य । ग्रंथिपर्णं शुक्रं । शुक्रो व्याससुते कीरे रावणस्य च
मंत्रिणि ॥ शिरीषपादपे पुंसि ग्रंथिपर्णे नपुंसकम् । बर्हिपुष्पम् “शुक्रबर्हिमित्येक-
मपि नाम । बर्हिपुष्पं बर्हिः पुष्पं बर्हिं पुष्पं चेति पृथगपि ।” स्थौणेयं कुकुरं पंच
गंडीवन “भटोरा” इति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥ मरुन्माला पिशुना स्पृक्का
“पुषोदरादित्वात्सलोपे पृक्कापि” देवी लता लघुः समुद्रांता वधूः कोटिवर्षा लं-
कोपिका दशकं पिंडकेति ख्यातायाः स्पृक्कायाः । अत्र मरुन्मालेति संघातविगृही-
तम् । यदाह वाचस्पतिः । स्पृक्का तु ब्राह्मणी देवी मरुन्माला लता लघुः । समुद्रांता
वधूः कोटिवर्षा लंकोपिका मरुत् । मुनिर्माल्यवती माला मोहना कुटिला लतेति
॥ १३३ ॥ तपस्विनी जटामांसी जटिला लोमशा मिशी “मिसिः मिषिः मिषी

तपस्विनां जटामांसी जटिला लोमशा मिशी ॥

त्वक्पत्रमुत्कटं भृंगं त्वचं चोचं वरांगकम् ॥ १३४ ॥

कर्चूरको द्राविडकः काल्पको वेधमुख्यकः ॥

ओषध्यो जातिमात्रे स्युरजातौ सर्वमौषधम् ॥ १३५ ॥

शाकाख्यं पत्रपुष्पादि तंडुलीयोऽल्पमारिषः ॥

विशल्याग्निशिखानंता फलिनी शक्रपुष्पिका ॥ १३६ ॥

स्यादृक्षगंधा छगलांत्र्यावेगी वृद्धदारकः ॥

मसिः मषिः मषी मसी” पंच जटामांस्याः । जटेति पृथक्पदं वा । यदाह । मां-
सी कृष्णजटा हिंसा नलदा जटिला मसिः । जटा च पिशिनी पेशी क्रव्यादी च
तपस्विनीति । त्वक्पत्रं उत्कटं भृंगं त्वचं चोचं वरांगकं षट् त्वक्पत्रस्य “दा-
लचिनी” तज इति ख्यातस्य । त्वक्त्वचचोचशब्दाः स्युर्वल्के चर्मणि पत्रक इति
धरणिः ॥ १३४ ॥ कर्चूरकः “कर्चूरकः” द्राविडकः द्रविडदेशे जातः । तत्र
जात इत्यण् । स्वार्थे कः । काल्पकः वेधमुख्यकः चत्वारि कचर इति ख्यातस्य
हरिद्राभस्य । कल्पे भवः काल्पकः ओष्ठचमध्यः । “तालव्यमध्योऽपि ।” ओष-
ध्य इति फलपाकांतानां ग्रीष्मादीनां जातावेव ओषध्यः स्युः । ओषधिशब्दप्रयोगः
स्यादित्यर्थः । बहुत्वविवक्षायां बहुवचनं न तु नित्यम् । यदा तु ओषधेः रोगहा-
रित्वमात्रं प्रतीयते न त्वन्यत् तदा औषधशब्दप्रयोगः । ओषधेरजातावित्यण् । न
केवलमौषधेरौषधशब्दवाच्या किंतु रोगहरत्वेन घृतक्षौद्रत्रिफलाकल्कादिचौष-
धमिति सर्वमिति विशेषणाज्ज्ञेयम् ॥ १३५ ॥ यत्पत्रपुष्पादि तच्छाकसंज्ञकं एकम्
भोजनसाधनस्य पुष्पादेः । आदिना मूलादिग्रहः । उक्तं च । मूलपत्रकरीराग्रफल-
कांडाधिरूढकम् ॥ त्वक् पुष्पं कवचं चैव शाकं दशविधं स्मृतमिति । तत्र करीरं
वंशांकुरः । कांडमिक्षुदंढादि । अधिरूढकं बीजांकुरः । कवचं छत्राकम् । शेषं
स्पष्टम् । तंडुलीयः अल्पमारिषः द्वे तांदुली “तांदुळजा” इति ख्यातस्य । विश-
ल्या अग्निशिखा अनंता फलिनी शक्रपुष्पिका पंचकमग्निशिखायाः “कळलावी
इति ख्यातायाः” शक्रोऽर्जुनतरुः तत्पुष्पमिव पुष्पं अस्याः शक्रपुष्पी ॥ १३६ ॥
दृक्षगंधा “कप्यगंधा” छगलांत्री “छगलांत्री छगलांडी छगलेति पृथक्पदं वा ।

जुंगो ब्राह्मी तु मत्स्याक्षी वयस्था सोमवल्लरी ॥ १३७ ॥

पटुपर्णी हैमवती स्वर्णक्षीरी हिमावती ॥

हयपुच्छी तु कांबोजी माषपर्णी महासहा ॥ १३८ ॥

तुंडिकेरी रक्तफला विंबिका पीलुपर्ण्यपि ॥

वर्बरा कवरी तुंगी खरपुष्पा अजगंधिका ॥ १३९ ॥

एलापर्णी तु सुवहा रास्ना युक्तरसा च सा ॥

चांगेरी चुक्रिका दंतशठां वष्टाम्ललोणिका ॥ १४० ॥

सहस्रवेधी चुक्रो अम्लवेतसः शतवेध्यपि ॥

नमस्कारी गंडकारी समंगा खदिरैत्यपि ॥ १४१ ॥

गणे तु छगलश्छागी वृद्धदारकयोः स्त्रियामित्यनेकार्थकोशः । ” आवेगी वृद्धदार-
कः । वृद्धो दारको ऽस्मात् । वृद्धत्वं दारयति वा वृद्धदारकः । वृद्धेति भावप्रधानम् ।
जुंगः पंच वृद्धदारकस्य “ वरधारा, जीर्णफंजी इति ख्यातस्य । ” ब्राह्मी मत्स्या-
क्षी वयस्था सोमवल्लरी “ सोमवल्लरिः ” चत्वारि सोमलतायाः । “ यस्याः शु-
क्लपक्षे पर्णान्युद्भवन्ति कृष्णे च पतन्ति सा सोमवल्ली । सैव सोमवल्लरी ” ॥ १३७ ॥
पटुपर्णी हैमवती स्वर्णक्षीरी हिमावती चत्वारि स्वर्णक्षीर्याः “ पिसोळा इति ख्या-
तायाः । ” हयपुच्छी कांबोजी माषपर्णी महासहा चत्वारि माषपर्ण्याः रानडडीद
इति ख्यातायाः ॥ १३८ ॥ तुंडिकेरी “ तुंडिकेशी ” रक्तफला विंबिका पीलुपर्णी
चत्वारि तोंडली इति ख्यातायाः तुंडिकेर्याः । वर्बरा “ वर्बरा वर्बरी । व-
र्बरः पामरे केशे चकले नीवृदंतरे । फंजिकायां पुमान् शाकभेदपुष्पभिदोः स्त्रिया-
मिति मेदिनी । ” कवरी “ कवरी ” तुंगी खरपुष्पा अजगंधिका “ अजगंधेत्यन्यत्र । ”
पंच वर्बरी “ तिळवणी कानफोडी ” इति ख्यातस्य शाकभेदस्य ॥ १३९ ॥
एलापर्णी सुवहा रास्ना युक्तरसा चत्वारि एलापर्ण्याः कोलिंदण इति ख्यातायाः ।
चांगेरी चुक्रिका दंतशठा अंबष्टा अम्ललोणिका “ अम्ललोलिका ” पंच अम्ललो-
णिकायाः चुक्रा इति ख्यातायाः ॥ १४० ॥ सहस्रवेधी चुक्रः अम्लवेतसः शत-
वेधी चतुष्कमम्लवेतसस्य “ चांगेज्यादि नव पर्याया इत्यपि मतम् । ” नमस्कारी
गंडकारी “ गंडकाली ” समंगा खदिरा चत्वारि लज्जालु “ लाजाळू ” इति

जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा ॥

कूर्चशीर्षो मधुरकः शृंगह्रस्वांगजीवकाः ॥ १४२ ॥

किराततिक्तो भूनिंबोऽनार्यतिक्तोऽथ सप्तला ॥

विमला शातला भूरिफेना चर्मकषेत्यपि ॥ १४३ ॥

वायसोली स्वादुरसा वयस्थाऽथ मकूलकः ॥

निकुम्भो दंतिका प्रत्यक्ष्रेण्युदुंबरपर्ण्यपि ॥ १४४ ॥

अजमोदा तूग्रगंधा ब्रह्मदर्भा यवानिका ॥

मूले पुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणि पौष्करे ॥ १४५ ॥

अव्यथाऽतिचरा पद्मा चारटी पद्मचारिणी ॥

प्रसिद्धायाः ओषधेः ॥ १४१ ॥ जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा “मधुः स्रवेति पदद्वयमपि । मधु पुष्परसे क्षौद्रे मद्ये ना तु मधुद्रुमे । वसंतदैत्यभिचैत्रे स्याज्जीवन्त्यां तु योषितीति मेदिनी । विश्वप्रकाशोऽप्येवम् । पंच जीवन्त्याः “हरण्वेल, हरणदोडी इति ख्यातायाः ।” कूर्चशीर्षः मधुरकः शृंगः ह्रस्वांगः जीवकः पंच जीवकस्य ॥ १४२ ॥ किराततिक्तः “चिरतिक्तश्चिरातिक्तश्च । किरातश्चिरतिक्तश्च भूनिंबहिमकावपीति रभसः ।” भूनिंबः अनार्यतिक्तः त्रयं किराईत इति ख्यातस्य । सप्तला विमला शातला “सातला । विमला सातलायां स्यादिति विश्वप्रकाशः ।” भूरिफेना चर्मकषा पंच सप्तलायाः “शिकेकाई इति प्रसिद्धायाः” ॥ १४३ ॥ वायसोली स्वादुरसा वयस्था त्रयं लहान कावळी, काकोली इति च ख्यातस्य । मकूलकः “पृषोदरादित्वादुत्वे मुकूलकोऽपि” । निकुम्भः दंतिका “दंतिजा” प्रत्यक्ष्रेणी उदुंबरपर्णी “ऊदुंबरपर्णी, ऊदुंबरपर्णी” पंच दंत्याः “दांती इति ख्यातायाः ।” यस्याः बीजं जेपाळ इति ख्यातम् ॥ १४४ ॥ अजमोदा उग्रगंधा ब्रह्मदर्भा यवानिका “यमानिका” द्वे यवान्याः ओवा इति ख्यातायाः । “यवानीद्वयस्य द्वे द्वे नामनी इत्यपि मतम् ।” पुष्करं काश्मीरं पद्मपत्रं “पद्मवर्णमिति पाठः ।” त्रीणि पौष्करमूले पुष्करमोषधिविशेषस्तस्य मूले इत्यर्थः ॥ १४५ ॥ अव्यथा अतिचरा पद्मा चारटी पद्मचारिणी पंच उत्तरदेशे प्रसिद्धायाः पद्मचारिण्याः “स्थलकमलिनी इति ख्यातायाः ।” कांपिल्यः “कां-

कांपिल्यैः कर्कशश्रंद्रो रक्तांगो रोचनीत्यपि ॥ १४६ ॥

प्रपुन्नाडस्त्वेङ्गजो दद्गुघ्नश्चक्रमर्दकः ॥

पद्माट उरणाख्यश्च पलांडुस्तु सुकंदकः ॥ १४७ ॥

लतार्कदुद्रुमौ तत्र हरिते ऽथ महौषधम् ॥

लशुनं गृज्जनारिष्टमहाकंदरसोनकाः ॥ १४८ ॥

पुनर्नवा तु शोथघ्नी वितुन्नं सुनिषण्णकम् ॥

स्याद्वातकः शीतलो ऽपराजिता शणैर्पण्यपि ॥ १४९ ॥

पारावतांग्रिः कटभी पण्या ज्योतिष्मती लता ॥

वार्षिकं त्रायमाणा स्यात्त्रायंती बलभद्रिका ॥ १५० ॥

पिष्टः। चंद्रः कर्पूरकांपिलसुधांशुस्वर्णवारिष्विति मेदिनी ।” कर्कशः चंद्रः रक्तांगः रोचनी “रोचनी” पंच शुंडारोचनीति ख्याताया रोचन्याः ॥ १४६ ॥ प्रपुन्नाडः “प्रपुन्नालः प्रपुनालः प्रपुनाडः प्रपुन्नडः” एङ्गजः “एलगजः” दद्गुघ्नः “दद्गुघ्नः” चक्रमर्दकः पद्माटः उरणाख्यः “उरणाक्षः” षट् टाकळा इति ख्यातस्य । पलांडुः सुकंदकः द्वे पलांडोः “कांदा इति प्रसिद्धस्य” ॥ १४७ ॥ हस्ति हरिद्वर्णे तत्र पलांडौ लतार्कः दुद्रुमः इति द्वे । महौषधं लशुनं “लशूनं” गृज्जनं अरिष्टः महाकंदः रसोनकः षट् लशुनस्य । रसे आस्वादने ऊन्यते पातकहेतुत्वात् रसोनकः । ऊन परिहाणे एरच् घञ् वा । णिलोपः । स्वार्थे कञ् । लशुनगृज्जनयोरकृतिभेदेऽपि सैक्यात् अभेद इति बहवो मन्यन्ते ॥ १४८ ॥ पुनर्नवा शोथघ्नी द्वे पुनर्नवायाः “वेदुळी इति देशे प्रसिद्धायाः ।” वितुन्नं सुनिषण्णकं द्वे सुषुन “कुरडु” इति ख्यातस्य शाकभेदस्य । वातकः शीतलः अपराजिता शणपर्णी “सनपर्णी असनपर्णी आसनपर्णी । भवेदसनपर्ण्या च शीतलः शिशिरे ऽन्यवदिति विश्वप्रकाशः । शीतलं पुष्पकाशीसे शैलजे मलयोद्भवे । पुमानासनपर्ण्या स्याच्छिशिरे वाच्यलिङ्गकमिति मेदिनी ।” चत्वारि शणपर्ण्याः गोकर्णी इति ख्यातायाः । “शीतलवातक इत्येकं पदमिति धन्वंतरिराह” ॥ १४९ ॥ पारावतांग्रिः “पारावतांग्री” कटभी पण्या ज्योतिष्मती लता पंच ज्योतिष्मत्याः मालकांगोणी इति ख्यातायाः । पारावतांग्रिः स्त्री । वार्षिकं त्रायमाणा त्रायंती बलभद्रिका चतुष्कं त्रायमाणायाः ॥ १५० ॥

विष्वक्सेनप्रिया गृष्टिर्वाराही बदरेत्यपि ॥

मार्कवो भृंगराजः स्यात्काकमाची तु वायसी ॥१५१॥

शतपुष्पा सितच्छत्राऽतिच्छत्रा मधुरा मिसिः ॥

अवाक्पुष्पी कारवी च सरणां तु प्रसारिणी ॥ १५२ ॥

तस्यां कटंभरा राजवला भद्रबलेत्यपि ॥

जनी जतूका रजनी जतुकृच्चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥

संस्पर्शाऽथ शटी गंधमूली षड्भुजिकेत्यपि ॥

कर्चूरोऽपि पलाशो ऽथ कारवेल्लः कटिल्लकः ॥ १५४ ॥

सुषवी चाथ कुलकं पटोलस्तित्तकः पटुः ॥

विष्वक्सेनप्रिया गृष्टिः “गृष्टिः” वाराही बदरा चतुष्कं वाराह्याः “वारा-
हीकंद डुकरकंद इति ख्यातायाः” । मार्कवः भृंगराजः “भृंगराजः । भृंग
इव रजो ऽस्य । सांतो ऽदंतो ऽपि । स्यान्मार्कवो भृंगरजो भृंगराजः सुजागर
इति रभसात् ।” द्वे माका इति ख्यातस्य । काकमाची वायसी द्वे कावळी
“काकजंघा” इति ख्यातायाः ॥ १५१ ॥ शतपुष्पा सितच्छत्रा अतिच्छत्रा
मधुरा मिसिः “मिसी” अवाक्पुष्पी कारवी सप्तकं शोप इति ख्यातायां शत-
पुष्पायाम् । सरणा “सरणी सारणी । सरणा सरणी चार्वी कटंभरा महाव-
लेति रुद्रः । रुग्भेदे ना प्रसारण्यां स्वल्पनद्यां च सारणीति मेदिनी ।” प्रसा-
रिणी ॥ १५२ ॥ कटंभरा “कटंभरा” राजवला भद्रवला पंच प्रसारण्याः (चांद-
वेल) “कुञ्जप्रसारिणी” इति ख्यातायाः । जनी “जनिः” जतूका “जतुका”
रजनी “रजनिः” जतुकृत् चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शा षट् चक्रवर्तिन्याः
चाकवत इति ख्यातायाः । शटी गंधमूली “गंधमूला” षड्भुजिका कर्चूरः
“कर्चूरः कर्चूरः” पलाशः पंच शम्याः “कापूरकाचरी, आवेहळद इति
ख्यातायाः ।” कारवेल्लः कटिल्लकः “कटिल्लकः” ॥ १५४ ॥ सुषवी “सुसवी
सुशवी” त्रीणि कारवेल्लस्य कारली इति ख्यातस्य । कुलकं पटोलः तित्तकः
पटुः चत्वारि पटोल “पडवळ” इति ख्यातस्य । कूष्मांडकः कर्कारुः द्वे
कूष्मांडस्य “कोहळा इति ख्यातस्य ।” उर्वारुः “ईवारुः ईवारुः ईवारुः

कूष्माडकस्तु कर्कारुर्वारुः कर्कटी स्त्रियौ ॥ १५५ ॥

इक्ष्वाकुः कटुतुंबी स्यात्तुंब्यलाबूरुभे समे ॥

चित्रा गवाक्षी गोडुंबा विशला त्विद्रवारुणी ॥ १५६ ॥

अशोन्नः सूरणः कंदो गंडीरस्तु समष्ठिला ॥

कलंव्युपोदिका स्त्री तु मूलकं हिलमोचिका ॥ १५७ ॥

वास्तुकं शाकभेदाः स्युर्दूर्वा तु शतपर्विका ॥

एवम् । उन्मत्तो धुस्तुरिवारुः कर्कटिः स्यादिति पुंस्काण्डे रत्नकोशात् । ”
कर्कटी “कर्कटिः” द्वे कर्कट्याः कांकडी इति ख्यातायाः ॥ १५५ ॥ इक्ष्वाकुः
कटुतुंबी द्वे कटुतुंब्याः “दुध्या कडुभोपळा इति ख्यातायाः । अत्र इक्ष्वाकुशब्दः
कटुकटुतुंब्युभयसाधारणः । इक्ष्वाकुः कटुतुंब्यां स्त्री सूर्यवंशे नृपे पुमानिति कोशां-
तरेऽप्युक्तम् । ” तुंबी “तुंबिः तुंबा” अलाबूः । “अलाबूः आलाबूः आलाबुः
लाबुः लाबूः । अलाबुः स्त्री पिंडफला तुंबिस्तुंबी महाफला । तुंबा तु वर्तुला ऽला-
बूनिवे तुंबी तु लाबुकेति वाचस्पतिः । अलाबूस्तुंबकः प्रोक्त इति चंद्रः । लाबुकेत्य-
न्यकोशे । द्वे काळा भोपळा इति ख्यातस्य । ” अलाबुर्हस्वांतोऽपि क्वचित् । चित्रा
गवाक्षी गोडुंबा त्रीणि गोडुंबायाः “कंवडळ इति ख्यातायाः । चित्रा ऽऽखुपर्णी
गोडुंबा सुभद्रा दंतिकासु च । मायायां सर्पनक्षत्रे नदीभेदेषु च स्त्रियामिति
मेदिनी । गवाक्षी त्विद्रवारुण्यां गवाक्षो जालके कपाविति हैमः । गोदुग्धेति पाठो
न दृश्यते कोशेषु । गोदुग्धेति चिभूड इति प्रसिद्धिवैद्यके ” । विशाला इंद्रवारुणी
द्वे इंद्रवारुण्याः “मोठी कंवडळ इति ख्यातायाः ॥ १५६ ॥ अशोन्नः सूरणः
“तालव्यादिरपि । ” कंदः त्रीणि सूरणस्य । गंडीरः समष्ठिला द्वे गंडीराख्य-
शाकभेदस्य “कडू सूरण इति ख्यातस्य । ” कलंव्यादयः पंच शाकभेदाः स्युः
एकैकम् । तत्र कलंबी वेण्वाकृतिः । “कलंबी तु शतपर्वा कलंबूर्वा सुवीरुध इति
वाचस्पतिः । कलंबी शाकभेदे ऽपि स्याद्वंशशरयोः पुमानिति मेदिनी । ” उपो-
दिका “उपोदीकापि” (वाळी) “थोरमयाळ, पोईमांडवीवेल” इति प्रसिद्धा ।
मूलकं मुळा इति ख्यातम् । हिलमोचिका देशांतरे हलहंची “चाकवत” इति
प्रसिद्धा ॥ १५७ ॥ वास्तुकं “बधुवा” “चंदनवटुवा” इति प्रसिद्धम् ।
“वास्तुकमपि” । दूर्वा शतपर्विका “शतपर्णिका” सहस्रवीर्या भार्गवी रुहा

सहस्रवीर्याभार्गव्यौ रुहाऽनंताऽथ सा सिता ॥ १५८ ॥

गोलोमी शतवीर्या च गंडाली शकुलाक्षका ॥

कुरुविंदो मेघनामा मुस्ता मुस्तकमस्त्रियाम् ॥ १५९ ॥

स्याद्भद्रमुस्तको गुंद्रा चूडाला चक्रलोच्चटा ॥

वंशे त्वक्सारकर्मारत्वचिसारतृणध्वजाः ॥ १६० ॥

शतपर्वा यवफलो वेणुमस्करतेजनाः ॥

वेणवः कीचकास्ते स्युर्ये स्वनंत्यनिलोद्धताः ॥ १६१ ॥

ग्रंथिर्ना पर्वपरुषी गुंद्रस्तेजनकः शरः ॥

नडस्तु धमनः पोटगलोऽथो काशमस्त्रियाम् ॥ १६२ ॥

अनंता षट् दूर्वायाः ॥ १५८ ॥ सा दूर्वा सिता शुक्ला चेत् तत्र गोलोमी शतवीर्या गंडाली शकुलाक्षका इति चत्वारि । कुरुविंदः मेघनामा मुस्ता मुस्तकं चत्वारि मुस्तायाः “मोथ इति ख्यातायाः” । मेघनामा मेघपर्यायनामकः । “मुस्तकं पुंसि क्लीबे च” ॥ १५९ ॥ भद्रमुस्तकः भद्रमिति पृथगपि नाम । “भद्रं स्यान्मंगले हेन्नि मुस्तके करणांतरे इति रुद्रः ।” गुंद्रा द्वे मुस्ताविशेषस्य भद्रमुस्तकस्य “नागरमोथा इति ख्यातस्य ।” अस्त्रियामिति मुस्तकभद्रमुस्तकाभ्यां संबध्यते । धन्वंतरिरिमं भेदमाह । मुस्तकौऽबुधरो मेघो घनो राजीवशेरुकः । भद्रमुस्तो वराहोऽब्दो गांगेयः कुरुविंदक इति । चूडाला चक्रला उच्चटा त्रीणि उच्चटामूलस्य “फुरडी इति कोंकणे ख्यातस्य मुस्ताविशेषस्य ।” वंशः त्वक्सारः कर्मारः त्वचिसारः तृणध्वजः ॥ १६० ॥ शतपर्वा यवफलः वेणुः मस्करः तेजनः दशकं वेणोः । ये वेणवः अनिलोद्धताः अनिलेन कीटादिकृततरंगगतवायुनोद्धताः स्वनन्ति शब्दं कुर्वन्ति ते कीचकाः स्युरित्येकम् ॥ १६१ ॥ ग्रंथिः पर्व परुः “परुरुदंतोऽपि । मृज्जासारो ग्रंथिपरुः परागः कुसुमे रेणुरिति पुंस्कांडे रत्नकोशात् ।” त्रीणि वंशादिग्रंथेः पेरं इति ख्यातस्य । तत्र ग्रंथिर्ना पुमान् । गुंद्रः तेजनकः शरः “सरः । सरस्तु मुंजो वाणाख्यो गुंद्रस्तेजनकः शर इति वाचस्पतेर्दत्त्यादि-श्च ।” त्रीणि शरस्य । नडः “नलः । अथ पोटगलः पुंसि नले च काशमत्स्ययोरिति मेदिनी ।” धमनः पोटगलः त्रीणि देवनळ इति ख्यातस्य । काशं “कासम्” ॥ १६२ ॥

४]

इक्षुगंधा पोदगलः पुंसि भूमि तु बल्वजाः ॥
 रसाल इक्षुस्तभेदाः पुंड्रकांतारकादयः ॥ १६३ ॥
 स्याद्वीरणं वीरतरं मूले ऽस्योशीरमस्त्रियाम् ॥
 अभयं नलदं सेव्यममृणालं जलाशयम् ॥ १६४ ॥
 लामज्जकं लघुलयमवदाहेष्टकापथे ॥
 नडादयस्तृणं गर्मुच्छयामाकप्रमुखा अपि ॥ १६५ ॥
 अस्त्री कुशं कुथो दर्भः पवित्रमथकतृणम् ॥
 पौरसौगंधिकध्यामदेवजग्धकरौहिपम् ॥ १६६ ॥

इक्षुगंधा पोदगलः त्रीणि काशस्य “काशं पुत्रपुंसकम् ।” बल्वजा इत्येकं पु-
 ङ्क्तिं बहुवचनांतम् “मोळ, लव्हाळे, लवा इति ख्यातस्य । एको बल्वज इति
 भाष्यकारवचनादेकत्वे ऽपि ।” रसालः इक्षुः द्वे इक्षोः । पुंड्रः कांतारकः इत्या-
 दयस्तत्पक्षोभेदाः । आदिना कोशकारादिग्रहः “स च । इक्षुः कर्कटको वंशः कां-
 तारो वेणुनिस्तृतिः । इक्षुरस्यः पौंड्रकश्च रसालः कुसुमारकः इति” एकैकम् ॥ १६३ ॥
 वीरणं वीरतरं द्वे तृणभेदस्य “काळावाळा इति ख्यातस्य” । अस्य वीरणस्य मूले
 वीरं अभयं नलदं सेव्यं अमृणालं जलाशयम् ॥ १६४ ॥ लामज्जकं लघुलयं
 अवदाहं इष्टकापथं इति दश नामानि स्युः । लघु लयं इति पृथगपि । लामज्जकं
 सुवासं स्यादमृणालं लयं लघ्विति सुश्रुतः । अवदाहेष्टमिति अवदाहेष्टकापथमिति
 चैकैकं पदमिति । नडादयः नडकाशादयः तृणं तृणजातीया इत्यर्थः । “नलादय
 इत्यपि पाठः । ये च गर्मुच्छयामाकप्रमुखाः । गर्मुच्छयामाकौ तृणधान्यविशेषौ ।
 प्रमुखशब्दाद्वक्ष्यमाणाः कुशादयः कंगुकोद्रवाद्याश्च । ते ऽपि तृणजातीयाः । “अत्र
 प्रमुखशब्दाद्विवाद्या गृहीतव्याः । अन्यथा कोद्रवादीनां हविष्यत्वापातात् ।
 श्यामाकः । श्यामको ऽपि चेति हलायुधाच्छयामको ऽपि ।” एकम् ॥ १६५ ॥
 कुशं कुथः दर्भः पवित्रं चत्वारि कुशस्य । तत्र कुशं क्लीवपुंसोः । कतृणं पौरं
 सौगंधिकं ध्यामं देवजग्धकं रौहिपं षट् गंजाण “रौहिसगवत” इति ख्यातस्य
 तृणभेदस्य ॥ १६६ ॥ छत्रा अतिछत्रः पालन्नः । पालं क्षेत्रं हंतीति पालन्नः ।

छत्राऽतिच्छत्रपालघ्नौ मालातृणकभूस्तृणे ॥

शष्पं बालतृणं घासो यवसं तृणमर्जुनम् ॥ १६७ ॥

तृणानां संहतिस्तृण्या नड्या तु नडसंहतिः ॥

तृणराजाव्हयस्तालो नालिकेरस्तु लांगली ॥ १६८ ॥

घोंटा तु पूगः क्रमुको गुवाकः खपुरो ऽस्य तु ॥

फलमुद्वेगमेते च हिंतालसहितास्त्रयः ॥ १६९ ॥

खर्जूरः केतकी ताली खर्जूरी च तृणद्रुमाः ॥

॥ इति वनौषधिवर्गः ॥ ॥ ७ ॥

सिंहो मृगेंद्रः पंचास्यो हर्यक्षः केसरी हरिः ॥

मालातृणकं “मालाकाराणि तृणान्यस्य ।” भूस्तृणं पंच वचाकृतेर्जलतृणभेदस्य ।
“अत्र आद्यत्रयं शेतगवत इति ख्यातस्य । अंत्यद्वयं मालाकारतृणस्येत्यपि मतम् ।”
शष्पं “शस्यं” बालतृणं द्वे कोमलतृणस्य । घासः यवसं द्वे गवादीनां भक्ष्यतृण-
स्य । तृणं अर्जुनं द्वे तृणमात्रस्य ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिः समूहस्तृण्येत्युच्यते
एकम् । नडानां संहतिर्नड्येत्युच्यते एकम् । तृणराजः तालः द्वे तालस्य । तृणरा-
जाव्हयस्तृणराजनामकः । नालिकेरः “नारिकेरः नारिकेलः नाडिकेरः नारीकेलः
नारिकेलिः नारीकेली” लांगली द्वे नारिकेलस्य “नारळ इति ख्यातस्य । लांगली
स्त्री डीपंतः । इन्नंतः पुंसीत्येके ॥ १६८ ॥ घोंटा पूगः क्रमुकः गुवाकः
“गूवाकः” । गुवाकोऽपि च गूवाक इति तारपालः । खपुरः पंच पूगवृक्षस्य “सुपारी,
पोफळी इति ख्यातस्य ।” अस्य फलं उद्वेगमित्युच्यते एकम् । एते तालनालिके-
रपूगास्त्रयः । हिंतालस्तालभेदः स तु अल्पपरिमाणः तत्सहिताः एवं चत्वारः
खर्जूरादयश्चत्वारश्च एवमष्टौ एते तृणद्रुमा इत्युच्यन्ते ॥ १६९ ॥ तत्र खर्जूरः
खजूर इति ख्यातः । केतकी डीपंता केगत “केतक” इति ख्याता । एवं ताली
तालीभेदः । खर्जूरी खर्जूरभेदः ॥ ॥ इति वनौषधिवर्गः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सिंहः ।
हिनस्ति इति सिंहः । हिसि हिंसायाम् । मयूरव्यंसकादिः । भवेद्वर्णागमादंसः सिंहो
वर्णविपर्ययादित्युक्तम् । मृगेंद्रः पंचास्यः हर्यक्षः केसरी । केसरी तुरगे सिंहे पुत्रागे

५]

“कंठीरवो मृगरिपुर्मृगदृष्टिर्मृगाशनः ॥

पुंडरीकः पंचनखचित्रकायमृगद्विषः ॥ १ ॥”

शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रे तरक्षुस्तु मृगादनः ॥ १ ॥

वराहः सूकरो घृष्टिः कोलः पोत्री किरिः किटिः ॥

दंष्ट्री घोणी स्तब्धरोमा क्रोडो भूदार इत्यपि ॥ २ ॥

कपिप्लवंगप्लवगशाखामृगवलीमुखाः ॥

मर्कटो वानरः कीशो वनौका अथ भल्लुके ॥ ३ ॥

ऋक्षाऽच्छभल्लभल्लूका गंडके खड्गखड्गिनौ ॥

लुलायो महिषो वाहद्विषत्कासरसैरिभाः ॥ ४ ॥

नागकेसर इत्युक्तम् । हरिः षट् सिंहस्य । केसरी इन्नतः । तालव्यमध्यो ऽपि ।
 पंचं विस्तृतमास्यमस्य पंचास्यः । “पचि विस्तारे । मुखं पादाश्च पंचास्यानीव
 यसेति वा” । कंठीरवो मृगरिपुर्मृगदृष्टिर्मृगाशन इत्यादयो ऽप्यस्य पर्यायाः ॥ १ ॥
 शार्दूलः द्वीपी व्याघ्रः त्रीणि व्याघ्रस्य । तरक्षुः “तरक्षः” मृगादनः द्वे कुकुराकृतेः
 कृण्वरेखाचित्रितस्य मृगविशेषस्य “तरस इति ख्यातस्य ।” वराहः सूकरः
 घृष्टिः “घृष्टिः” कोलः पोत्री । पोत्रं मुखाग्रं अस्ति यस्य । पोत्रं वस्त्रे मुखाग्रे च सूक-
 रस्य हलस्य चेति । किरिः “किरः” किटिः दंष्ट्री घोणी स्तब्धरोमा क्रोडः भू-
 दारः द्वादश सूकरस्य । तालव्यादिरपि सूकरः । साहचर्यादृष्टिः पुंसि । पोत्रिणौ ।
 दंष्ट्रिणौ । घोणिनौ । स्तब्धरोमाणौ ॥ २ ॥ कपिः प्लवंगः प्लवगः शाखामृगः
 वलीमुखः “वलिमुखः वलीमुखः” मर्कटः वानरः कीशः वनौकाः नवकं वान-
 रस्य । वनौकसौ । “शाखाचारी मृगः शाखामृगः” भल्लुकः ॥ ३ ॥ ऋक्षः
 अच्छभल्लः भल्लुकः “भाल्लुकः भाल्लुकः” चतुष्कमच्छभल्लस्य आस्वल, रीस इति
 ख्यातस्य । “केचन भालु इति ख्यातायाः नामचतुष्कमिति वदन्ति” ऋक्षम-
 लो ऽपि । भल्लुक इति अच्छभल्लपरिषद्विरहतीति प्रयोगः । अच्छ इति च । अच्छः स्फटि-
 कभल्लकनिर्मलेष्विति मेदिनी । गंडकः खड्गः खड्गी । खड्गं शृङ्गं यस्यास्ति । त्रीणि गंड-
 कं “गंडा” इति ख्यातस्य । लुलायः “लुलाप इति ओष्ठचातो ऽपि” महिषः वाहद्विषन् ।
 वाहानां हयानां द्विषन् । कासरः सैरिभः पंच महिषस्य “गवा इति ख्यातस्य” ॥ ४ ॥

स्त्रियां शिवा भूरिमायगोमायुमृगधूर्तकाः ॥

शृगालवंचुकक्रोष्टुफेरुफेरवजंबुकाः ॥ ५ ॥

ओतुर्विडालो मार्जारो वृषदंशक आखुभुक् ॥

त्रयो गौधेरगौधारगौधेया गोधिकात्मजे ॥ ६ ॥

श्रावितु शल्यस्तलोमि शलली शललं शलम् ॥

वातप्रमीर्वातमृगः कोकस्त्वीहामृगो वृकः ॥ ७ ॥

मृगे कुरंगवातायुहरिणाजिनयोनयः ॥

ऐणेयमेण्याश्रमाद्यमेणस्यैणमुभे त्रिषु ॥ ८ ॥

शिवा भूरिमायः गोमायुः मृगधूर्तकः शृगालः “सृगालः” वंचुकः “वंचकः । वंचकस्तु खले धूर्ते गृहवध्नौ च जंबुक इति कोशांतरात् ।” क्रोष्टा फेरुः फेरवः जंबुकः दश जंबुकस्य कोलहा इति ख्यातस्य । स्त्रियामिति पुंव्यत्तावपि शिवा-
शब्दो नित्यं स्त्रीलिंग इत्यर्थः । चतुष्पदां द्विलिंगता वक्ष्यते तदपवादोऽयम् ।” सृगालो
दंत्यादिरपि । क्रोष्टुशब्दस्य रूपाणि तु क्रोष्टा क्रोष्टारौ क्रोष्टारः । क्रोष्टारं क्रोष्टारौ
क्रोष्टून् । क्रोष्ट्रा क्रोष्टुनेत्यादि । दीर्घमध्येऽपि जंबूक इति ॥ ५ ॥ ओतुः विडालः
“विडालः” मार्जारः वृषदंशकः आखुभुक् पंच मार्जारस्य । गौधेरः गौधारः
गौधेयः एते त्रयः शब्दा गोधिकात्मजे स्थलगोधिकाया अपत्येऽगार इति ख्याते ।
“अयं कृष्णसर्पाद्गोधायां घोरपट्ट इति ख्यातायां चतुष्पाज्जायते । अस्य सर्पस्य
दंशेन मानवोऽवश्यं म्रियते ॥ ६ ॥ श्रावित् शल्यः द्वे शल्यस्य साल्लं
“साल्लं” इति ख्यातस्य । श्रानं विध्यति लोम्रा श्रावित् श्राविधौ । तस्य शल्य-
स्य लोमि शलली शललं शलं इति त्रीणि । शलली स्त्रियाम् । इदं सीमंतोन्नयना-
दावुपयुज्यते । वातप्रमीः वातमृगः द्वे वातमृगस्य वावुळ इति ख्यातस्य । वात-
प्रमीरीदंतः पुंसि । रूपाणि तु । वातप्रमीः वातप्रम्यौ वातप्रम्यः । वातप्रमीं वातप्रम्यौ
वातप्रमीन् । सप्तम्येकवचने तु सवर्णदीर्घः । वातप्रमी स्त्रियां तु लक्ष्मीवत् । कोकः
ईहामृगः वृकः त्रीणि वृकस्य “लाडगा इति ख्यातस्य ।” कोक ईहामृगो इत्यपि
पाठः ॥ ७ ॥ मृगः कुरंगः वातायुः “वानायुः वनायुः ।” हरिणः अजिनयोनिः
पंच हरिणस्य । एण्या हरिण्याश्रमाद्यं आद्यशब्दात् मांसादि ऐणेयमित्युच्यते एकम् ।
प्राणिरजतादिभ्योऽञ् इत्यञ् । एणस्य तु चर्माद्यं ऐणमित्युच्यते एकम् । उभे ऐणेयं

कदली कंदली चीनश्चमूरुप्रियकावपि ॥

समूरुश्चेति हरिणा अमी अजिनयोनयः ॥ ९ ॥

कृष्णसाररुन्यंकुरंकुशंबररौहिषाः ॥

गोकर्णपृषतैर्गणैरौहिताश्चमरो मृगाः ॥ १० ॥

गंधर्वः शरभो रामः सृमरो गवयः शशः ॥

इत्यादयो मृगेंद्राद्या गवाद्याः पशुजातयः ॥ ११ ॥

एते च त्रिषु स्पष्टम् ॥ ८ ॥ कदली कंदली चीनः चमूरुः प्रियकः समूरुः एते षट् हरिणभेदाः एकैकम् । कदलीकंदल्यौ डीर्घंते स्त्रियाम् । स्वामिमते तु इजंतौ पुंसि । अमी षट् हरिणाः वक्ष्यमाणाः कृष्णसारादयश्च अजिनयोनय उच्यंते । यत एते चर्म-
पुपयुक्ताः ॥ ९ ॥ कृष्णसारः “कृष्णसारः । कृष्णश्चासौ सारश्च । वर्णो वर्णे-
नेति समासः । सारः शबलवातयोरिति तालव्यादौ रभसः । ” रुरुः न्यंकुः रंकुः
शंबरः “शंबरः संवरः” । शं वृणोति । वृञ् वरणे । रौहिषः “रौहिषः । रौहिषं
कृतृणे ज्ञेयं रौहिषो हरिणांतर इति विश्वप्रकाशः । ” गोकर्णः । गोकर्णोऽश्वतरे सर्पे
मृगभेदे गणांतर इति हेमचंद्रः । पृषतः एणः ऋश्यः “ऋष्यः । एणः कुरंगमो रिष्यः
स्यादृश्यश्चारुलोचन इति त्रिकाण्डशेषात् । तत्र रिष्योऽपि । ” रोहितः “लोहितः”
चमरः एते द्वादश मृगाः मृगभेदाः एकैकम् । तत्र कृष्णसारः कृष्णवर्णेन मिश्रः
कृष्णमृग इति ख्यातः । रुरुर्देसांतरभाषायां भुवार “रोहं” इति ख्यातः । न्यंकु-
नीगुण इति ख्यातः “शंबरभेदः” । रंकुः चिता “चितळ जंडियार मृगविशेष”
इति ख्यातः । शंबरः सांवा “सांबर” इति ख्यातः । रौहिषः रोही इति ख्यातः ।
गोकर्णः गोंव इति ख्यातः । पृषतः बिंदुविशिष्टः पुषिव इति ख्यातः । एणश्चारुनेत्रः ।
ऋष्यः शीघ्रगामी । रोहितो रक्तवर्णः चमरश्चामरोपयोगिपुच्छः ॥ १० ॥ गंधर्वः
शरभः रामः सृमरः गवयः शशः एते षट् मृगभेदाः । “शरभस्तालव्यादिः । ”
तत्र गंधर्वो गंधविशिष्टः । शरभो लडीसरा इति प्रसिद्धः । रामो रमणीयरूपो मृग-
भेदः । सृमरः सरणशीलः । गवयः गवा इति ख्यातः । शशः ससा इति ख्यातः
एकैकम् । इत्यादयः गंधर्वादयः आदिशब्दादत्रानुक्ता वनपोतादयो ये च पूर्वोक्ता
मृगेंद्राद्याः सिंहाद्याश्चमरांताः ये च वर्गांतरे वक्ष्यमाणा गवाद्याः गोहस्त्यश्वादयः ते
सर्वे पशुजातयः पशुशब्दवाच्या इत्यर्थः एकम् ॥ ११ ॥ “अधोगंता खनकः

“अधोगंता तु खनको वृकः पुं ध्वज उंदुरः” ॥

उंदुरमूषकोऽप्याखुर्गिरिका बालमूषिका ॥

सरटः कृकलासः स्यान्मुसली गृहगोधिका ॥ १२ ॥

लूता स्त्री तंतुवायोर्णनाभमर्कटकाः समाः ॥

नीलंगुस्तु कृमिः कर्णजलौकाः शतपद्युभे ॥ १३ ॥

वृश्चिकः शूककीटः स्यादलिद्रुणौ तु वृश्चिके ॥

वृकः पुं ध्वजः उंदुरः पंच क्षेपकश्लोकगतनामानि मूषकस्य । ” उंदुरः मूषकः
 “ह्रस्वोपधदीर्घोपधमुषमूषधातुभ्यां कनि मुषकः मूषक इति द्वयम् ” आखुः त्रयं
 मूषकस्य, उंदुरंदुररंदुर इति शब्दार्णवे । गिरिका बालमूषिका द्वे स्वरूपमूषकजातेः ।
 “खर्वाखुर्बालमूषिकेति दुर्गः ।” छुछुंदरी गंधमुखी दीर्घतुंडी दिवांधिकेति श्लोकार्धं
 केचिदत्र पठन्ति । एतन्नामचतुष्टयं मूषकसदृशजातिविशिष्टस्य चिचुंद्रीति ख्यातस्य ।
 सरटः कृकलासः “कृकलाशः कृकुलासः कृकं शिरो ग्रीवा कंठं च लासयति ”
 द्वे सरडा इति ख्यातस्य । मुसली गृहगोधिका “गृहगोलिकेत्यपि पाठः ” द्वे
 गृहगोधायाः “पाल इति ख्यातायाः ।” मुसति संशयं खंडयति शुभाशुभसूच-
 कत्वात् मुसली ङीपता । मुशलीति तालव्यमध्यापि । ज्येष्ठा स्त्री कुड्यमत्स्या च
 गृहगोधा गृहलिकेति कोशांतरम् ॥ १२ ॥ लूता तंतुवायः “तंत्रवायः ” ऊर्ण-
 नाभः ऊर्णव तंतुर्नाभौ यस्य । मर्कटकः चत्वारि ऊर्णनाभस्य “कोष्ठी कोळी इति
 ख्यातस्य । तत्र लूता नित्यं स्त्री नीलंगुः कृमिः “क्रिमिः । क्रिमिर्ना कृमि-
 त्कीटे लाक्षायां कृमिले खर इति मेदिनी । द्रुमामये भवेत्पुंसि कीटे च कृमिवत्क्रि-
 मिरिति रभसः ।” द्वे अपि पुंसि क्षुद्रकीटमात्रस्य “कुसुरडा घुले इति ख्या-
 तस्य ” । नीलंगुरिति दीर्घमध्योऽपि । “नीलंगुरपि नीलंगुरिति द्विरूपकोशः ।”
 कर्णजलौकाः शतपदी द्वे स्त्रीलिङ्गे । कर्णजलूका “घोण, गोम वळोजी” इति ख्या-
 तायाः । शतं पादा यस्याः सा । “कर्णजलौकाः सांता । कर्णजलूका कर्णजलौकेति
 च टावन्तापि ” ॥ १३ ॥ वृश्चिकः शूककीटः द्वे शूककीटस्य “ऊर्णादिभक्ष-
 कस्य कसर इति ख्यातस्य ।” शूकं शूकाकारं लोम तद्युक्तसर्वाङ्गः कीटः शूक-
 कीटः । अलिः “आलिः ।” वृश्चिको दुण आलिः स्यादिति बोपालितः । आली ।
 अथाली स्याद्वृश्चिके भ्रमरे पुमानिति कोशांतरम् । ” दुणः “द्रोणः” वृश्चिकः त्रीणि

५]

पारावतः कलरवः कपोतो ऽथ शशादनः ॥ १४ ॥

पत्री श्येन उलूकस्तु वायसारातिपेचकौ ॥

“दिवांधः कौशिको घूको दिवाभीतो निशाटनः ॥”

व्याघ्राटः स्याद्भरद्वाजः खंजरीटस्तु खंजनः ॥ १५ ॥

लोहपृष्ठस्तु कंकः स्यादथ चाषः किकीदिविः ॥

कलिङ्गभृङ्गधूम्याटा अथ स्याच्छतपत्रकः ॥ १६ ॥

दार्वाघाटो ऽथ सारङ्गस्तोककश्चातकः समाः ॥

कृकवाकुस्ताम्रचूडः कुकुटश्चरणायुधः ॥ १७ ॥

विचू इति ख्यातस्य विषकीटस्य । तत्रालिरिदं इन्नंतश्च । पारावतः “पारापतः । पारापतः कलरवः पत्री श्येनः शशादन इति रभसः ।” कलरवः कपोतः त्रीणि पारावतस्य पारवा “खबूतर” इति ख्यातस्य । पारावतः कपोतः स्यात्कपोतो विहगांतर इति विश्वः । शशादनः ॥ १४ ॥ पत्री श्येनः त्रयं ससाणा इति ख्यातस्य । उलूकः वायसारातिः पेचकः त्रयमुलूकस्य घूक “घुवड पेंचापक्षी” इति ख्यातस्य । “दिवांधः कौशिकः घूकः दिवाभीतः निशाटनः पंचकमप्युलूकस्य ।” व्याघ्राटः भरद्वाजः द्वे भरद्वाजस्य पक्षिणः “कुकुडकौवा कुंभारकौवा इति ख्यातस्य ।” खंजरीटः खंजनः द्वे चलत्पक्षस्य पक्षिविशेषस्य “ताजवा तय्यर इति ख्यातस्य” ॥ १५ ॥ लोहपृष्ठः कंकः । कंकश्छद्मद्विजे ख्यातो लोहपृष्ठकृतांतयोरित्युक्तत्वात् । द्वे बाणोपयोगिपत्रस्य पक्षिभेदस्य । चाषः “चासः । इक्षुपक्षिभिदो-श्वास इति दंसांतेषु रुद्रः ।” किकीदिविः “किकीदीविः किकिदिविः किकिदिवः किकीदिवीः किकीदिवः किकिः किकी दिवः । चाषो दिविः किकिः स्मृत इति व्याडिः ।” द्वे चारगा “चाष, चास, तास,” इति ख्यातस्य । कलिङ्गः भृङ्गः धूम्याटः त्रीणि फेंचुहार “मस्तकचूड पक्षी” इति ख्यातस्य । “धूमसमूह इवाटतीति धूम्याटः ।” शतपत्रकः ॥ १६ ॥ दार्वाघाटः द्वे वटफोरा “सुतार पक्षी, काष्ठकुट्ट, टोकारी” इति ख्यातस्य । सारङ्गः “शारङ्गः । शारङ्गश्चातके ख्यातः शबले हरि-णेऽपि चेति तालव्यादावजयः” । तोककः चातकः त्रीणि चातकस्य । कृकवाकुः ताम्र-चूडः कुकुटः चरणायुधः चत्वारि कुकुटस्य “कौवडें इति ख्यातस्य” ॥ १७ ॥

चटकः कलविकः स्यात्तस्य स्त्री चटका तयोः ॥

पुमपत्ये चाटकैरुपत्ये चटकैव सा ॥ १८ ॥

कर्करेटुः करेटुः स्यात्कृकणककरौ समौ ॥

वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिक इत्यपि ॥ १९ ॥

काके तु करटारिष्टबलिपुष्टसकृत्प्रजाः ॥

ध्वांक्षात्मघोषपरभृत्बलिभुग्वायसा अपि ॥

“स एव च चिरंजीवी चैकदृष्टिश्च मौकुलिः ॥” २० ॥

द्रोणकाकस्तु काकोलो दात्यूहः कालकंठकः ॥

चटकः कलविकः द्वे चटकस्य “चिमणी इति ख्यातस्य ।” तस्य चटकस्य स्त्री चटकेत्येकम् । तयोश्चटकस्य चटकायाश्च पुमपत्ये चाटकैर इत्येकम् । तयोर्बुपत्ये स्त्रीरूपे ऽपत्ये चटकेत्येकम् ॥ १८ ॥ कर्करेटुः “कर्कराटुः” करेटुः “करटुः” द्वे अशुभवादिनि पक्षिभेदे कंकरेट “करढोंक पक्षी” इति ख्याते । “करेटुः कर्करेटुः स्यात्करटुः कर्कराटुक इति रभसः ।” कृकणः ककरः द्वे करक इति ख्यातस्य करेटुभेदस्य । कृ इति कणति शब्दं करोति । कृकेण कंठेन अणति शब्दं करोति वा । “वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिकः चत्वारि कोकिलस्य ॥ १९ ॥ काकः करटः अरिष्टः बलिपुष्टः सकृत्प्रजाः ध्वांक्षः आत्मघोषः परभृत् बलिभुक् वायसः दश काकस्य । “चिरंजीवी एकदृष्टिः मौकुलिः मौकलिरपि एतदपि त्रयं काकस्य ।” परभृतौ । बलिभुजौ ॥ २० ॥ द्रोणकाकः काकोलः द्वे काकभेदस्य “डोंवकावळा कृष्णकावळा” इति ख्यातस्य । “द्रोणो ऽस्त्रियामाढके स्यादाढकादिचतुष्टये । पुमान् कृपीपतौ कृष्णकाके स्त्री नीवृदन्तर इति मेदिनी । द्रोणः कृपीपतौ कृष्णकाक इति विश्वप्रकाशः । द्रोणकाको दग्धकाको वृद्धकाको वनाश्रय इति त्रिकांडशेषः ।” दात्यूहः “दात्यूहः” कालकंठकः द्वे डाहद “अंधकाक जलकाक” इति ख्यातस्य । काले वर्षाकाले कंठो ऽस्य कालकंठकः । आतापी “आतापी इन्नंतः । आतापिनि भवेच्चिह्न इति विश्वप्रकाशः ।” चिह्नः द्वे चिह्नस्य धार इति प्रसिद्धस्य । दाक्षाय्यः गृध्रः द्वे गृध्रस्य गीध इति ख्यातस्य । दाक्षाय्य इति द्वितालव्यसंयुक्तांत्यपाठः सर्वत्र दृश्यते । दक्ष वृद्धौ शीघ्रायै च ।

आतापिचिलौ दाक्षाय्यगृध्रौ कीरशुकौ समौ ॥ २१ ॥

कुङ् कौचो ऽथ वकः कव्हः पुष्करावहस्तु सारसः ॥

कौकश्चक्रश्चक्रवाको रथांगाव्हयनामकः ॥ २२ ॥

कादंबः कलहंसः स्यादुत्क्रोशकुररौ समौ ॥

हंसास्तु श्वेतगरुतश्चक्रांगा मानसौकसः ॥ २३ ॥

राजहंसास्तु ते चंचुचरणैर्लोहितैः सिताः ॥

मलिनैर्मल्लिकाक्षांस्ते धार्तराष्ट्राः सितेतरैः ॥ २४ ॥

शरारिराटिराडिश्च बलाका विसकंठिका ॥

शुद्धक्षिष्टहिगृहीत्याय्यः । दक्षाय्यः । दक्षाय्यस्यायं अण् दाक्षाय्यः” । कीरः शुकः
द्वे कीरस्य “रावा, राघू, पोपट इति ख्यातस्य” ॥ २१ ॥ कुङ् कौचः “कुंचः” द्वे
ते “कुरकुंचा” इति ख्यातस्य । तत्र कुङ् चांतः । कुंचौ । वकः कव्हः द्वे वकस्य
“वगळा इति ख्यातस्य” । के जले वह्यते शब्दं कुरुते कव्हः । कंक इति पाठः
“अयं पाठः कुत्रास्तीति न दृश्यते । किंतु सर्वत्र कव्ह इत्येव ।” पुष्करावहः सारसः द्वे
सारसस्य । पुष्करावहः पद्मपर्यायनामकः । कौकः “कुकः” चक्रः चक्रवाकः रथांगः
चत्वारि चक्रवाकस्य । रथांगस्य चक्रस्य ये आवहयाः नामानि तन्नामकः ॥ २२ ॥
कादंबः कलहंसः द्वे कलो मधुरवाक् स चासौ हंसश्च तस्य वदक इति प्रसिद्धस्य ।
उत्क्रोशः कुररः द्वे कुररस्य “कुररी इति प्रसिद्धस्य ।” हंसः भवेद्वर्णागमाद्धंसः ।
शुपोदरादिः । श्वेतगरुत् चक्रांगः मानसौकाः चत्वारि हंसस्य । बहुत्वविवक्षायां
बहुवचनम् ॥ २३ ॥ ये सिताः देहेन शुक्लाः चंचुचरणैर्लोहितैरुपलक्षिता हंसास्ते
राजहंसाः स्युरित्येकम् । चंचुसहिताश्चरणास्तैरिति विग्रहः । अन्यथा प्राण्यंगत्वादे-
कवचनं दुर्वारम् । लक्षणे तृतीया । “हंसानां राजा राजहंसः । राजदंतादिषु पा-
दान् परनिपातः ।” मलिनैरीषद्भुश्रश्चंचुचरणैस्ते सिता हंसा मल्लिकाक्षा इत्युच्यंते ।
एकम् । मल्लिकाकाराणि अक्षीणि येषां ते । “मल्लिकाख्या इत्यपि” । सितेतरैः ।
शृण्वर्णैः चंचुचरणैरुपलक्षितास्ते धार्तराष्ट्राः स्युः धृतराष्ट्रे भवाः । धृतराष्ट्रः सुराशि
स्यात्यक्षिक्षत्रियभेदयोरिति रभसः । एकम् ॥ २४ ॥ शरारिः “शरातिः श-
रालिः शराली शराटिः शराडिः । आडिः शरालिर्वरटी गंधोली वानरी कपीति

हंसस्य योषिद्वरटा सारसस्य तु लक्ष्मणा ॥ २५ ॥

जतुकाऽजिनपत्रा स्यात्परोष्णी तैलपायिका ॥

वर्वणा मक्षिका नीला सरघा मधुमक्षिका ॥ २६ ॥

पतंगिका पुत्तिका स्यादंशस्तु वनमक्षिका ॥

दंशी तज्जातिरल्पा स्याद्गंधोली वरटा द्वयोः ॥ २७ ॥

भृंगारी झीरुका चीरी झिल्लिका च समा इमाः ॥

स्त्रीलिंगकांडे रत्नकोशः । ” आटिः “आटी” आडिः “आडी” त्रयं स्त्रीलिंगम् ।
आडीति ख्यातस्य पक्षिणः । “आटिः पुल्लिंगोऽपि क्वचित् । ” बलाका विसकं-
ठिका द्वे बालढोंक “वगळा” इति ख्यातस्य बकभेदस्य । विसमिव दीर्घः कंठो-
ऽस्याः विसकंठिका हंसस्य योषित् स्त्री वरटा स्यादित्येकम् । सारसस्य स्त्री तु ल-
क्ष्मणेत्युच्यते । “निर्मकारोऽपि । लक्ष्मणश्चैव सारस इत्यमरमाला । लक्षणं
नान्नि चिन्हे च सारसस्य तु लक्षणेति विश्वः । ” एकम् ॥ २५ ॥ जतुका
“जतुका” अजिनपत्रा द्वे बटुरी “चामचिराई” इति ख्याते पक्षिभेदे । अजिनं
चर्म तद्रूपे पत्रे पृक्षौ यस्याः सा । परोष्णी “परोष्ठी । ” तैलपायिका द्वे पक्षयुक्ते
कीटकविशेषे तैलडुवा “वाधूळ” इति ख्याते । तैलं पिवतीव तैलपायिका ।
चत्वार्यपि जतुकाया इत्येके । वर्वणा “वर्वणा” मक्षिका “मक्षिका” नीला
त्रयं मक्षिकायाः । सरघा मधुमक्षिका द्वे मक्षिकाभेदस्य “मधमाशी इति ख्या-
तस्य” ॥ २६ ॥ पतंगिका पुत्तिका द्वे मधुमक्षिकाभेदस्य । इयं तु सरघातः
क्षुद्रा यन्निमित्तो मधुभेदः । माक्षिकं तैलवर्णं स्याद्भूतवर्णं तु पौत्तिकमिति । दंशः
वनमक्षिका द्वे “मोठी डांस रानमाशी” इति ख्यातस्य । तेषां दंशानां जातिर्या-
ऽल्पा सा दंशीत्युच्यते । “एकं डांस इति ख्यातस्य । ” गंधोली वरटा
“वरटी । वरटा वरटी हंस्योस्तत्पतौ वरटः स्मृत इति तारपालः । ” द्वे वरटी
“गंधीणमाशी” इति ख्यातस्य । तत्र गंधोली डीपंता । वरटा स्त्रीपुंसयोः
॥ २७ ॥ भृंगारी झीरुका “झीरिका झिरुका झिरिका झिरीका” चीरी झिल्लि-
का “झिल्लिका झिल्लिका चीलिका चिल्लिका” चत्वारि झिल्ली “मुरकूट चिलट
इत्यादि ख्यातस्य । ” झी इति रौति झीरुका । ची इति रौति चीरी । या हि

समौ पतंगशलभौ खद्योतो ज्योतिरिंगणः ॥ २८ ॥
 मधुव्रतो मधुकरो मधुलिण्मधुपालिनः ॥
 द्विरेफपुष्पलिङ्गपट्पदभ्रमरालयः ॥ २९ ॥
 मयूरो बर्हिणो बर्ही नीलकंठो भुजंगभुक् ॥
 शिखावलः शिखी केकी मेघनादानुलास्यपि ॥ ३० ॥
 केका वाणी मयूरस्य समौ चंद्रकमेचकौ ॥
 शिखा चूडा शिखंडस्तु पिच्छवर्हं नपुंसके ॥ ३१ ॥
 खगे विहंगविहगविहंगमविहायसः ॥
 शकुंतिपक्षिशकुनिशकुंतशकुनद्विजाः ॥ ३२ ॥
 पतत्रिपत्रिपतगपतत्पत्ररथांडजाः ॥

रात्रौ अदृश्या सती स्वनति । तथा च प्रयोगः । अदृश्यझिल्लीस्वनकर्णशूलैरिति ।
 समा इत्यनेन चतुष्टयमेककार्यकमित्युक्तम् । इमा इति स्त्रीत्वनिश्चयः । पतंगः
 शलभः द्वे टोळ “ दीपपतंग ” इति ख्यातस्य । खद्योतः ज्योतिरिंगणः द्वे खद्यो-
 तस्य “ काजवा इति ख्यातस्य ” ॥ २८ ॥ मधुव्रतः मधुकरः मधुलिट् मधुपः
 अली द्विरेफः द्वौ रेफो नाम्नि यस्य । भ्रमरशब्दे प्रसिद्धिः । पुष्पलिट् भृंगः षट्-
 पदः भ्रमरः अलिः एकादश भ्रमरस्य । अमधुकरे मधुकरशब्दो रूढः । मधु-
 किरति विक्षिपतीति वा । मधुलिहौ । पुष्पलिहौ ॥ २९ ॥ मयूरः बर्हिणः बर्ही
 नीलकंठः भुजंगभुक् शिखावलः शिखी केकी मेघनादानुलासी नव मयूरस्य ।
 बर्हिणो ऽदंतः । बर्ही इन्नंतः । भुजंगभुजौ । शिख्यादित्रयमिन्नंतम् । मेघनादमनुल-
 लास्यवश्यं मेघनादानुलासी ॥ ३० ॥ मयूरवाणी केकेत्युच्यते एकम् । चंद्रकः
 मेचकः द्वे पिच्छस्य नेत्राकारचिन्हस्य । “ बर्हिकंठसमं वर्णं मेचकं ब्रुवते बुधा इति
 कात्यायनः । ” शिखा चूडा द्वे मयूरशिखायाम् । शिखंडः पिच्छं बर्हं त्रीणि मयूरपि-
 च्छस्य ॥ ३१ ॥ खगः । खगः सूर्यग्रहे देवे मार्गणे च विहंगमे इति कोशांतरम् । विहंगः
 विहगः विहंगमः विहायाः शकुंतिः पक्षी शकुनिः शकुंतः शकुनः द्विजः ॥ ३२ ॥
 पतत्री पत्री पतगः । पतेन पक्षेण गच्छति । पतन् पत्ररथः अंडजः नगौकाः वाजी ।

नगौकोवाजिविकिरविविष्किरपतत्रयः ॥ ३३ ॥

नीडोद्भवा गरुत्मंतः पित्संतो नभसंगमाः ॥

तेषां विशेषा हारीतो महुः कारंडवः प्लवः ॥ ३४ ॥

तित्तिरिः कुकुभो लावो जीवजीवश्चकोरकः ॥

कोयष्टिकट्टिभको वर्तको वर्त्तिकादयः ॥ ३५ ॥

गरुपक्षच्छदाः पत्रं पतत्रं च तनूरुहम् ॥

स्त्री पक्षतिः पक्षमूलं चंचुस्रोटरुभे स्त्रियौ ॥ ३६ ॥

वाजाः पक्षाः संति अस्य । विकिरः विः विष्किरः पतत्रिः ॥ ३३ ॥ नीडोद्भवाः गरुत्मान् पित्सन् नभसंगमः सप्तविंशतिः पक्षिमात्रस्य । शकुंतिरिदंतः । शकुंतोऽदंतः । विरित्येकाक्षरं नाम । नभसंगम इति पंचाक्षरम् । अथ तेषां विशेषा वक्ष्यंत इति शेषः । हारीतो देशान्तरभाषया हरिल “तिलगिरु पक्षी” इति ख्यातः । “हारित इतीकार-ह्रस्वोऽपि ।” महुः जलकाकः “पाणकावळा इति ख्यातः ।” कारंडवः करडुवा इति ख्यातः । “अयं काकतुंडो दीर्घपादः कृष्णवर्णः ।” प्लवः पुढेरी “पाणकावडा” इति ख्यातः । “प्लवः प्लक्षे लुतौ कपौ । शब्दे कारंडवे म्लेच्छजातौ भेलकभेकयोः । क्रमनिश्रमहीभागे कुलके जलवायसे । जलांतरे प्लवं गंधतृणे मुस्तकभिद्यपीति हेमचंद्रः” ॥ ३४ ॥ तित्तिरिः “तित्तिरः” । कपोतलावतित्तिरा इति वाचस्पतिः । तित्तिर पक्षी इति प्रसिद्धः । कुकुभो वनकुकुटः लावो लता “लावा पक्षी” इति प्रसिद्धः । जीवजीवो मयूरतुल्यपत्रकः “जीवं जीवयतीति जीवजीवः । तद्दर्शनेन विषनाशनात् । जीवजीवो जिवाजिवश्चेत्यपि ।” चकोरकश्चकोरः । योऽयं चंद्रिकया तृप्यति । कोयष्टिकः कौंडा इति ख्यातः । टिट्टिभकः “टिट्टिभकः टिट्टिभ इत्यपि ।” टिट्टिबी इति ख्यातः । वर्तकश्चित्रपक्षः पक्षिभेदः “गांजीण पक्षी इति ख्यातः ।” वर्त्तिका वटई “वनचटक” इति प्रसिद्धा । स्त्रियां वर्तकेत्यपि । आदिशब्दात् सारिका कपिजलादयः । एकैकम् ॥ ३५ ॥ गरुत् पक्षः छदः पत्रं पतत्रं तनूरुहं पट् पक्षस्य । गरुतौ पक्षौ छदौ । पक्षसी च स्मृतौ पक्षाविति शुभांकः । “गरुत्पक्षेतरो छदमिति क्लीवकांडे बोपालितः ।” पक्षस्य मूलं पक्षतिरित्युच्यते । “पक्षतीति क्षीपंतोऽपि” एकम् । चंचुः त्रोटिः द्वे पक्षितुंडस्य । चंचूश्चंचुस्तथा त्रोटिरिति हला-

प्रडीनोड्डीनसंडीनान्येताः खगगतिक्रियाः ॥

पेशी कोशो द्विहीनेऽडं कुलायो नीडमस्त्रियाम् ॥ ३७ ॥

पोतः पाको ऽर्भको डिंभः पृथुकः शावकः शिशुः ॥

स्त्रीपुंसौ मिथुनं द्वंद्वं युग्मं तु युगुलं युगम् ॥ ३८ ॥

समूहो निवहव्यूहसंदोहविसरव्रजाः ॥

स्तोमौघनिकरव्रातवारसंघातसंचयाः ॥ ३९ ॥

समुदायः समुदयः समवायश्चयो गणः ॥

स्त्रियां तु संहतिर्वृदं निकुरंबं कदंबकम् ॥ ४० ॥

युधः ॥ ३६ ॥ प्रडीनं उड्डीनं संडीनं एतास्तिष्ठः खगानां गतिक्रियाः गमनव्यापाराः गतिविशेषा इत्यर्थः । तत्र प्रडीनं तिर्यग्गमनम् । उड्डीनं ऊर्ध्वगमनम् । संडीनं संग-
तगमनम् । पेशी “पेशिः” कोशः “कोषः” अडं त्रयमंडस्य । तत्र पेशी स्त्री ।
कोशो ऽस्त्रियाम् । अडं द्विहीने ह्रीवे इत्यर्थः । रूपभेदेनैव ह्रीवत्वे सिद्धे द्विहीन इत्यु-
क्तिः साहचर्येण प्राप्तमस्त्रीत्वं वारयति । “पेशीनां मांसखंडानां कोशो भांडागार-
मिति नामैक्यमिति स्वामी ।” कुलायः कुलं पक्षिसंतानं अयते यत्र । नीडं द्वे पक्षि-
गृहस्य “घरटा, खोपा, कोठे” इति प्रसिद्धस्य ॥ ३७ ॥ पोतः पाकः अर्भकः
डिंभः पृथुकः शावकः शिशुः सप्तकं शिशुमात्रस्य । “स्त्रियां तु पोती जीवन्ता ।
पाका अर्भका डिंभा पृथुका एते च टावन्ताः ।” स्त्रीपुंसौ मिथुनं द्वंद्वं त्रीणि स्त्रीपु-
ंस्यरूपयुग्मस्य । स्त्री च पुमांश्च स्त्रीपुंसौ । अचतुरविचतुरेति साधुः । द्वंद्वशब्दस्य
स्त्रीपुंसपरत्वे कालिदासप्रयोगः । द्वंद्वानि भावं क्रियया विवव्रुरिति । युग्मं युगुलं
युगं त्रयं युग्मस्य । केचित्तु द्वंद्वयुग्मे इति समस्तं पठित्वा द्वंद्वाद्विचतुष्टयं समान-
माहुः ॥ ३८ ॥ समूहः निवहः व्यूहः संदोहः विसरः व्रजः स्तोमः ओघः
निकरः व्रातः वारः संघातः संचयः ॥ ३९ ॥ समुदायः समुदयः समवायः
चयः गणः संहतिः वृदं निकुरंबं कदंबकं द्वाविंशतिः समूहस्य । तत्र संहतिः स्त्रियाम् ।
“वारः सूर्यादिवसे द्वारे ऽवसरवृंदयोः । कुब्जवृक्षे हरे वारो वारं मद्यस्य
भाजनमिति विश्वप्रकाशः” ॥ ४० ॥ वृदंभेदाः समुदायविशेषा वक्ष्यन्त इति शेषः ।
समैः सजातीयैः प्राणिभिरप्राणिभिर्वा समूहो वर्ग इत्युच्यते एकम् । यथा मनुष्यवर्गः

वृंदभेदाः समैवर्गः संघसार्थौ तु जंतुभिः ॥
 सजातीयैः कुलं यूथं तिरश्चां पुन्नपुंसकम् ॥ ४१ ॥
 पशूनां समजोऽन्येषां समाजो ऽथ सधर्मिणाम् ॥
 स्यान्निकायः पुंजराशी तूत्करः कूटमस्त्रियाम् ॥ ४२ ॥
 कापोतशौकमायूरतैत्तिरादीनि तद्गणे ॥
 गृहासक्ताः पक्षिमृगाश्छेकास्ते गृह्यकाश्च ते ॥ ४३ ॥
 ॥ इति सिंहादिवर्गः ॥ ॥ ४३ ॥

मनुष्या मानुषा मर्त्या मनुजा मानवा नराः ॥

स्युः पुमांसः पंचजनाः पुरुषाः पूरुषा नरः ॥ १ ॥

शैलवर्गः । सजातीयैर्विजातीयैरपि जंतुभिः प्राणिभिरेव समूहः संघः सार्थ इति चो-
 च्यते द्वे । यथा पशुसंघः वणिकसार्थः । सजातीयैर्जंतुभिरेव कुलम् । यथा विप्रकुलम् ।
 कुलं जनपदे गोत्रे सजातीये गणे ऽपि चेति एकम् । तिरश्चामेव सजातीयानां समूहे
 यूथम् । यथा मृगयूथम् । एकम् ॥ ४१ ॥ पशूनामेव वृंदं समज इत्युच्यते एकम् ।
 अन्येषां पश्वतिरिक्तानां वृंदं समाजः । यथा श्रोत्रियसमाजः एकम् । सध-
 र्मिणां एकधर्मवतां समूहो निकायः । यथा श्रोत्रियनिकायः । पुंजः “पिंजः”
 राशिः उत्करः कूटं चत्वारि धान्यादिराशेः । “कूटं पुन्नपुंसकम्” ॥ ४२ ॥
 तद्गणे तेषां कपोतादीनां समूहे कापोतादीनि स्युः । यथा कपोतानां समूहः कापो-
 तम् । शुकानां समूहः शौकम् । एवं मायूराणां समूहः मायूरम् । तित्तिराणां समूहः
 तैत्तिरम् । कपोतादिभ्यः अनुदात्तादेरञ् । आदिशब्दात् काकमित्यादि । ये गृहा-
 सक्ताः क्रीडार्थं पंजरादौ स्थापिता इति यावत् । ते पक्षिमृगाः छेका गृह्यका इति
 च स्युः द्वे । गृह्या एव गृह्यकाः । स्वार्थे कन् ॥ ४३ ॥ इति सिंहादिवर्गः ॥ ४३ ॥
 मनुष्याः मनोरपत्यानि पुमांसः मनोजाताविति पाणिनिसूत्रेण यत् प्रत्ययः पुमा-
 नश्च । मानुषाः मर्त्याः मनुजाः मानवाः नराः पुमांसः पंचजनाः पंचभिः पृ-
 थिव्यादिमहाभूतैर्जन्यते प्रादुर्भवतीति । पुरुषाः पूरुषाः नरः एकादश मनुष्याणाम् ।
 नृशब्दस्यैकवचनं तु ना । पुमांस इत्यादि पंचकं तु पुंव्यक्तावपि प्रायेण प्रयुज्यते ।

६]

स्त्री योषिदंबला योषा नारी सीमंतिनी वधूः ॥
 प्रतीपदर्शिनी वामा वनिता महिला तथा ॥ २ ॥
 विशेषास्त्वंगना भीरुः कामिनी वामलोचना ॥
 प्रमदा मानिनी कांता ललना च नितंबिनी ॥ ३ ॥
 सुंदरी रमणी रामा कोपना सैव भामिनी ॥
 वरारोहा मत्तकाशिन्युत्तमा वरवर्णिनी ॥ ४ ॥
 कृताभिषेका महिषी भोगिन्यो ऽन्या नृपस्त्रियः ॥

यथा पुंस्कोकिलः ॥ १ ॥ स्त्री स्त्यायतः शुक्रशोणिते यस्याम् । स्त्र्यै संघाते ।
 योषित् “जोषित् जोषिता योषितेत्यपि । स्त्री वधूर्योषितांगनेति त्रिकाण्डशेषः ।”
 अबला अल्पं बलं यस्याः । अल्पार्थे नञ् । अनुदरा कन्येतिवत् । योषा “जोषेति
 चवर्गनृतीयादिः” । नारी सीमंतिनी वधूः प्रतीपदर्शिनी । प्रतीपं द्रष्टुं शीलमस्याः
 अभांगनिरीक्षणत्वात् । वामा वनिता महिला “महस्योत्सवस्य इला भूमिरिति
 विग्रहे महेला । महं उत्सवं लातीति महलापि” । एकादश स्त्रियाः । स्त्रियौ ।
 योषितौ । वध्वौ ॥ २ ॥ विशेषाः स्त्रीणां भेदा वक्ष्यन्त इति शेषः । अंगनेत्येकं
 प्रशस्तांग्याः । एवं रामापर्यन्तमेकैकम् । तत्र भीरुर्भयशीला । “भीरुरिति दीर्घोका-
 रांता । भीलुर्भीलूश्च” कामिनी कामयमाना । वामलोचना चारुनेत्रा । प्रमदा प्र-
 कृष्टकामवेगा । मानिनी प्रणयकोपवती । स्त्रीणामीर्ष्याकृतः कोपो मानोऽन्यासंगिनि
 प्रिये इति । कांता मनोहरा । ललना ललनयुक्ता । नितंबिनी ॥ ३ ॥ सुंदरी
 शोभनावयवा । “सुंदरापि” । रमणी रमयन्ती । “रमणापि” रामा रममाणा ।
 कोपना “कोपनी कोपिनी” भामिनी द्वे कोपशीलायाः । वरारोहा “वरः आ-
 रोहो नितंबो ऽस्याः” । मत्तकाशिनी मत्ता क्षीवेव काशते भाति । उपपदार्थः
 कर्ता प्रत्ययार्थस्य कर्तुरूपमानं कर्तर्युपमाने इति णिनिः । “मत्तकाशिनी” ।
 उत्तमा वरवर्णिनी “वरः वर्णो ऽस्त्यस्याः” । चत्वारि गुणैरुत्कृष्टायाः स्त्रियाः ।
 यदा उत्तमेति न पर्यायः । किंतु उत्तमा स्त्री सैतत्पर्याया ज्ञेयेति तदर्थः । शीते
 सुखेण सर्वांगी ग्रीष्मे या सुखशीतला । भर्तृभक्ता च या नारी विज्ञेया वरवर्णि-
 नीति रुद्रः ॥ ४ ॥ या कृताभिषेका नृपस्त्री सा महिषीत्येकम् । अन्या अकृ-
 ताभिषेका नृपस्त्रियो भोगिन्य इत्युच्यन्ते एकम् । पत्नी पाणिगृहीती द्वितीया “द्वयोः

पत्नी पाणिगृहीती च द्वितीया सहधर्मिणी ॥ ५ ॥
 भार्या जायाऽथ पुंशूम्नि दाराः स्यात्तु कुटुंबिनी ॥
 पुरंध्री सुचरित्रा तु सती साध्वी पतिव्रता ॥ ६ ॥
 कृतसापत्निकाऽध्यूढाऽधिविन्नाथ स्वयंवरा ॥
 पतिंवरा च वर्याथ कुलस्त्री कुलपालिका ॥ ७ ॥
 कन्या कुमारी गौरी तु नमिका अनागतार्तवा ॥

पूरणी द्वितीया । द्वितीया तिथिगेहिन्योर्द्वितीयः पूरणे द्वयोरिति हेमचंद्रः ।” सहधर्मिणी सह धर्मोऽस्ति यस्याः । पत्या सह कर्मस्वधिकारात् । सहधर्मिणीत्यपि ॥५॥ भार्या जाया “जायते ऽस्याम् । जायायास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पतिरिति मनुः ।” दाराः “दारयन्ति आतृन् दृ विदारणे णिजन्तः ।” सप्त परिणीतायाः स्त्रियाः । तत्र दारशब्दो नित्यं पुंसि बहुवचनांतश्च । “दारशब्दष्टावन्तो ऽपि । क्रोडा हारा तथा दारा त्रय एते यथाक्रमम् । क्रोडे हारे च दारेषु शब्दाः प्रोक्ता मनीषिभिरिति हेमचंद्रात् । पाणिगृहीतोऽस्याः पाणिगृहीती ङीष्ता । कुटुंबिनी कुटुंबमस्ति यस्याः सा । कुटुंबं पोष्यवर्गे चेत्यमरमाला । पुरंध्री “पुरंध्रिः” द्वे पतिपुत्रादिमत्याः । सुचरित्रा सती साध्वी पतिव्रता चत्वारि पतिसेवातत्परायाः ॥ ६ ॥ कृतसापत्निका अध्यूढा अधिविन्ना त्रीणि कृतानेकविवाहस्य पुंसो या प्रथमोढा स्त्री तस्याः । कृतं सापत्निकं सपत्नीभावो ऽस्याः सा । “कृतसापत्नकेति पाठः ।” स्वयंवरा पतिंवरा वर्या त्रीणि स्वेच्छया पतिवरणोद्युक्तायाः । स्वयं वृणुते स्वयंवरा । कुलस्त्री कुलपालिका द्वे कुलवत्याः ॥ ७ ॥ कन्या कुमारी द्वे प्रथमवयसि वर्तमानायाः । गौरी नमिका अनागतार्तवा त्रीणि अदृष्टरजस्कायाः । अनागतं अप्राप्तं आर्तवं रजो यस्याः सा । अष्टवर्षा भवेद्गौरी दशमे नमिका भवेदिति तस्या अवांतरभेदः । अष्टवर्षा भवेत्कन्या नववर्षा च रोहिणी ॥ दशवर्षा भवेत् गौरी चात ऊर्ध्वं रजस्वलेति स्मृतिवचनम् । यावत् षोडशसंख्यमब्दमुदिता बाला ततस्त्रिंशत् तावत्स्यात्तरुणीति वाणविशिशैः संख्या तु यावद्भवेत् ॥ सा प्रौढेत्यभिधीयते कविवरैर्वृद्धा तदूर्ध्वं स्मृता निंदा कामकलाकलापविधिषु त्याज्या सदा कामिभिः ॥ बालेति गीयते नारी यावद्वर्षाणि षोडश ॥ श्यामा षोडशवार्षिकीति । गौरी त्वसंजातरजा इत्यप्युक्तं भवति । मध्यमा दृष्टरजाः द्वे प्रथमप्राप्तरजोयोगायाः ।

६]

स्यान्मध्यमा दृष्टरजास्तरुणी युवतिः समे ॥ ८ ॥

समाः स्नुषाजनीवध्वश्चिरिंटी तु सुवासिनी ॥

इच्छावती कामुका स्याद्वृषस्यंती तु कामुकी ॥ ९ ॥

कांतार्थिनी तु या याति संकेतं सा ऽभिसारिका ॥

पुंश्रली धर्षिणी बंधक्यसती कुलेद्वेवरी ॥ १० ॥

स्वैरिणी पांशुला च स्यादशिश्वी शिशुना विना ॥

अवीरा निष्पतिसुता विश्वस्ताविधवे समे ॥ ११ ॥

तरुणी तृपूवनतरणयोः त्रो रश्च लो वेत्यनन् । “तलुनी । तरुणतलुनशब्दौ यौवन-
वाचिनौ । वयसि प्रथमे इति ङीप् । तलूनः पवने यूनि युवत्यां तलुनी स्मृतेति मेदिनी ।”
युवतिः “युवतीति ङीषतेति केचित् । यूनीति ङीषंतो ऽन्यत्र” । द्वे मध्यमवयसि
वर्तमानायाः ॥ ८ ॥ स्नुषा जनी “जनिः” वधूः त्रयं पुत्रादिभार्यायाः । “वधूः
पत्यां स्नुषानार्योः स्पृकासारिवयोरपि । नवपरिणीतायां चेति हैमात् वधूरित्ये-
कं नवोदायाः स्त्रिया अपि ।” चिरिंटी “चिरंटी । चिरंटी तु सुवासिन्यां स्याद्वि-
तीयवयः स्त्रियामिति विश्वप्रकाशः ।” सुवासिनी द्वे किञ्चिद्वध्वयौवनायां परिणी-
तायाम् । सुष्टु वसति सुवासिनी । “स्ववासिनीत्यपि पाठः । तत्र स्वेषु पित्रादिषु वस्तुं
शीलमस्या इति विग्रहः । स्ववासिन्यां चिरिंटी स्याद्वितीये वयसि स्त्रियामिति रुद्रः”
इच्छावती कामुका द्वे यभनादीच्छावत्याः । वृषस्यंती वृषं नरं आत्मनः इच्छति । क्यचि
सुगागमः शतृप्रत्ययः उगितश्चेति ङीप् । कामुकी द्वे “अश्ववृषवत्” मैथुनेच्छावत्याम्
॥ ९ ॥ या कांतार्थिनी भर्तुः संकेतस्थानं गच्छति सा ऽभिसारिका । यदुक्तम् । हित्वा
तन्जाभये श्लिष्टा मदेन मदनेन या । अभिसारयते कांतं सा भवेदभिसारिकेति ।
एकम् । पुंश्रली पुंसो भर्तुः सकाशाच्चलति पुरुषांतरं गच्छति । धर्षिणी “धर्षणी कृ-
पयातोरनिः कर्षणिः ।” बंधकी असती कुलटा इत्वरी ॥ १० ॥ स्वैरिणी
पांशुला अष्ट स्वैरिण्याः । या शिशुना रहिता सा अशिश्वी एकम् । निष्पतिसुता
पतिपुत्ररहिता सा अवीरा एकम् । “पतिपुत्रवती वीरेति नाममाला ।” विश्वस्ता
विकलं श्वसिति स्म श्वस प्राणने । विश्वस्तो जातविश्वासो विश्वस्ता विधवा स्त्रिया-
मिति विश्वः । विधवा द्वे रंडायाः । पांसुला ऽथ स्यादित्यापि पाठः ॥ ११ ॥ आलिः

आलिः सखी वयस्या ऽथ पतिवत्नी सभर्तृका ॥

वृद्धा पलिकी प्राज्ञी तु प्रज्ञा प्राज्ञा तु धीमती ॥ १२ ॥

शूद्री शूद्रस्य भार्या स्याच्छूद्रा तज्जातिरेव च ॥

आभीरी तु महाशूद्री जातिपुंयोगयोः समा ॥ १३ ॥

अर्याणी स्वयमर्या स्यात्क्षत्रिया क्षत्रियाण्यपि ॥

उपाध्यायाप्युपाध्यायी स्यादाचार्यापि च स्वतः ॥ १४ ॥

आचार्यानी तु पुंयोगे स्यादर्यी क्षत्रियी तथा ॥

उपाध्यायान्युपाध्यायी पोटा स्त्रीपुंसलक्षणा ॥ १५ ॥

सखी वयस्या त्रयं सख्याः । “आलिः सखी संतुरालिरालिरावलिरिष्यत इति शाश्वतः ।” पतिवत्नी सभर्तृका द्वे जीवद्भर्तृकायाः । वृद्धा पलिकी । पलितं केशशौक्यं अस्ति यस्याः । द्वे पक्वकेश्याम् । प्राज्ञी प्रज्ञा द्वे या यत्किमपि स्वयं प्रकर्षेण जानाति तस्याः । प्राज्ञा धीमती द्वे बुद्धिमत्याः ॥ १२ ॥ या शूद्रस्य भार्या सा विजातीयाऽपि शूद्रीत्युच्यते एकम् । तज्जातिः शूद्रजातिः “अन्यभार्यापि” शूद्रेत्युच्यते । आभीरी महाशूद्री द्वे गोपालिकायाः । जातिपुंयोगयोः महाशूद्रस्य जातौ महाशूद्रस्य स्त्रीत्येवंरूपं पुंयोगे च समा । उभयत्रापि नामद्वयं ङीष्प्रत्ययांतमेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अर्याणी अर्या द्वे वैश्यजात्युत्पन्नायाः स्त्रियाः । स्वयं वैश्यजातिः भार्या तु यस्य कस्य चिदस्तु इत्यर्थो बोध्यः । एवं क्षत्रिया क्षत्रियाणी द्वे स्वयं क्षत्रियजातिः भार्या तु यस्य कस्य चित् । उपाध्याया उपाध्यायी द्वे स्वयं या अध्यापिका तस्याम् । उपेत्याधीयते यस्याः सकाशादित्युपाध्याया । पुराकल्पे तु नारीणां व्रतबंधनमिष्यते । अध्यापनं च वेदानां सावित्रीवचनं तथेति पाराशरमाधवीये यमः । तथा स्वतः स्वयं मंत्रव्याख्याकृदाचार्या स्यात् एकम् । त्रयमपि समानार्थमित्येके ॥ १४ ॥ पुंयोगे आचार्यस्य स्त्रीत्येवंरूपे ऽर्थे आचार्यानीत्येकम् । आचार्यादणत्वं चेति णत्वाभावः । तथा अर्यस्य स्त्रीत्यर्थे अर्यानीत्येकम् । एवं क्षत्रियस्य स्त्रीत्यर्थे क्षत्रियी एकम् । उपाध्यायानी उपाध्यायस्य स्त्री उपाध्यायी द्वे उपाध्यायस्य भार्यायाम् । स्त्रीपुंसलक्षणा स्तनश्मश्रुरूपेण स्त्रीपुंसचिन्हेन यक्ता पोटेत्युच्यते ॥ १५ ॥ वीरपत्नी वीरः पतिर्यस्याः सा । वीरभार्या द्वे

६]

वीरपत्नी वीरभार्या वीरमाता तु वीरसूः ॥

जातापत्या प्रजाता च प्रसूता च प्रसूतिका ॥ १६ ॥

स्त्री नमिका कोटवी स्याद्दूतिसंचारिके समे ॥

कात्यायन्यर्धवृद्धा या काषायवसना ऽधवा ॥ १७ ॥

सैरंध्री परवेशमस्था स्ववशा शिल्पकारिका ॥

असिक्री स्याद्वृद्धा या प्रेष्यांस्तःपुरचारिणी ॥ १८ ॥

वारस्त्री गणिका वेश्या रूपाजीवा ऽथ सा जनैः ॥

सत्कृता वारमुख्या स्यात्कुट्टनी शंभली समे ॥ १९ ॥

विप्रश्रिका त्वीक्षणिका दैवज्ञा ऽथ रजस्वला ॥

वीरस्य भार्यायाः । वीरमाता वीरसूः द्वे वीरस्य मातरि । जातापत्या प्रजाता प्रसूता प्रसूतिका चत्वारि प्रसूतायाः ॥ १६ ॥ या नमिका नम्रा स्त्री कोटवीत्येकम् । “कोटवीत्यपि” । दूती बाहुलकात् क्तिन् । दूतिः संचारिका द्वे दूतिकायाः । संचारयति प्रापयति स्वामिसंदेशमिति संचारिका । अर्धवृद्धा काषायवसना ऽधवेति विशेषणत्रयविशिष्टा या सा कात्यायनीत्युच्यते एकम् । अर्धवृद्धेति धर्मप्रधानत्वाद्वर्धवृद्धत्वेन युक्तेत्यर्थः ॥ १७ ॥ या परवेशमस्था स्वतंत्रा केशप्रसाधनादि-शिल्पकारिणी चेति विशेषणत्रयोपेता तस्यां सैरंध्रीति नामैकम् । “सैरंध्रीतीकारम-ध्याठ इति रभसः । उक्तं तु कात्येन । चतुःषष्टिकलाभिज्ञा शीलरूपादिसेविनी । प्रसाधनोपचारज्ञा सैरंध्री परिकीर्तितेति” । अवृद्धा प्रेष्यांस्तःपुरचारिणीति च विशेषणत्रयोपेता या सा ऽसिक्री स्यादित्येकम् । प्रेष्यते राज्ञीभिरिति प्रेष्या ॥ १८ ॥ वारस्त्री गणिका वेश्या “मूर्धन्यमध्यपाठो ऽपि” । रूपाजीवा चत्वारि वेश्यायाः । “वारस्य बृंदस्य स्त्री वारस्त्री ।” रूपमाजीवो जीविका यस्याः सा रूपाजीवा । सा वेश्या गुणवत्त्वाज्जनैः सत्कृता सती वारमुख्या स्यात् एकम् । “वारे वेश्या-वृंद मुख्या वारमुख्या” । कुट्टनी शंभली । शंभलीति दंत्यादिरपि । द्वे परनारीं पूसा योजयिष्याम् । “शं सुखं भलते वदतीति शंभली” ॥ १९ ॥ विप्रश्रिका त्वीक्षणिका दैवज्ञा त्रयं शुभाशुभनिरूपिण्याः । रजस्वला स्त्रीधर्मिणी अविः आत्रेयी

स्त्रीधर्मिण्यविरात्रेयी मलिनी पुष्पवत्यपि ॥ २० ॥

ऋतुमत्यप्युदक्यापि स्याद्रजः पुष्पमार्तवम् ॥

श्रद्धालुर्दोहदवती निष्कला विगतार्तवा ॥ २१ ॥

आपन्नसत्वा स्यादुर्विण्यंतर्वती च गर्भिणी ॥

गणिकादेस्तु गाणिक्यं गार्भिणं यौवतं गणे ॥ २२ ॥

पुनर्भूर्दिधिषूरूढा द्विस्तस्या दिधिषुः पतिः ॥

मलिनी पुष्पवती ॥ २० ॥ ऋतुमती उदक्या अष्ट रजस्वलायाः । द्वादशाद्वत्सरा-
दूर्ध्वमापंचाशत्समाः स्त्रियाः । मासि मासि भगद्वारात्प्रकृत्यैवार्तवं स्रवेत् इति
वैद्यशास्त्रे । द्वादशाब्दे व्यतीते तु यदि पुष्पं बहिर्न हि । अंतःपुष्पं भवत्येव पनसो-
दुंबरादिवत् इति वात्स्यायनः । स्त्रीधर्मो रजः सोऽस्ति अस्याः सा स्त्रीधर्मिणी ।
अविं स्त्रीधर्मिणीं विद्यादिति कात्यः । “अवीति दीर्घातापि । आत्रेयीवदगम्यत्वा-
दात्रेयी । आत्रेयिकेत्यन्यत्र । रजः पुष्पं आर्तवं त्रीणि स्त्रीरजसः । ऋतुरेवार्तवं
प्रज्ञायन् । ऋतुर्नाम शोणितदर्शनोपलक्षितो गर्भधारणयोग्यः स्त्रीणामवस्थावि-
शेष उच्यते ” । श्रद्धालुः दोहदवती द्वे गर्भवशादन्नादिविशेषाभिलाषिण्याः ।
“दोहदं गर्भिण्यभिलाषोऽस्त्यस्याः ” । निष्कला “निष्कली” विगतार्तवा द्वे
हीनरजस्कायाः । “निर्गतं कलं शुक्रमस्याः निष्कला ” ॥ २१ ॥ आपन्नसत्वा
आपन्नं सत्वं जंतुरनया ऽस्यां वा । गुर्विणी अंतर्वती गर्भिणी चत्वारि गर्भिण्याः ।
“अंतरस्त्यस्यां गर्भोऽतर्वती । ” गणिकादेर्गणे समूहे गाणिक्यादि । यथा गणि-
कानां समूहो गाणिक्यम् । गर्भिणीनां समूहो गार्भिणम् । युवतीनां समूहो यौव-
तम् । एकैकम् ॥ २२ ॥ या द्विरूढा द्विवारं वृता तत्र पुनर्भूः दिधिषूः “दिधीषूः
दिधिषुरपि । ” द्वे । पूर्वमेकस्य भूत्वा पुनरन्यस्य भवतीति पुनर्भूः “अक्षता च
क्षता चैव पुनर्भूः संस्कृता पुनरित्युक्तम् । मनुस्तु । ज्येष्ठायां यद्यनूढायां कन्या-
यामूह्यते ऽनुजा । सा चाग्रेदिधिषुर्जेया पूर्वा तु दिधिषुर्मतेत्याह । ” दिधिष्वौ ।
तस्या द्विरूढायाः पतिर्दिधिषुरित्युच्यते एकम् । “पुनर्भूः पतिरुक्तश्च पुनर्भूर्दिधिषु-
स्तथेत्येषो ऽप्युदंत इति स्वामी । ” सा पुनर्भूर्यस्य द्विजस्य कुटुंबिनी कुटुंबं पुत्रा-
दिपोष्यवर्गस्तद्वती सो ऽग्रेदिधिषुरित्येकम् । “अग्रेदिधिषुरिति ष्वस्वांतो ऽपि ।

६]

स तु द्विजो ऽग्नेदिधिषूः सैव यस्य कुटुंबिनी ॥ २३ ॥

कानीनः कन्यकाजातः सुतो ऽथ सुभगासुतः ॥

सौभागिनेयः स्यात्पारस्त्रिण्यस्तु परस्त्रियाः ॥ २४ ॥

पैतृष्वसेयः स्यात्पैतृष्वस्त्रीयश्च पितृष्वसुः ॥

सुतो मातृष्वसुश्चैवं वैमात्रेयो विमातृजः ॥ २५ ॥

अथ बांधकिनेयः स्याद्वंधुलश्चासतीसुतः ॥

कौलटेरः कौलटेयो भिक्षुकी तु सती यदि ॥ २६ ॥

तदा कौलटिनेयो ऽस्याः कौलटेयो ऽपि चात्मजः ॥

आत्मजस्तनयः सूनुः सुतः पुत्रः स्त्रियां त्वमी ॥ २७ ॥

आहुर्दुहितरं सर्वे ऽपत्यं तोकं तयोः समे ॥

दिधिषूः परपूर्वाग्ने दिधिषुस्तत्पुरंधिक इति नाममाला । ” द्विजशब्देन वर्णत्रयस्यापि ग्रहणम् ॥ २३ ॥ कन्यकाया अनूढाया जातः सुतः कानीन इत्युच्यते । कर्णः व्यासश्च । एकम् । सुभगासुतः सौभागिनेयः द्वे सुभगापुत्रस्य । यः परस्त्रियाः सुतः पारस्त्रिण्यः एकम् ॥ २४ ॥ पितृष्वसुः पितृभगिन्याः सुतः पैतृष्वसेयः पैतृष्वस्त्रीयः द्वे । मातृष्वसुः सुतोऽप्येवम् । यथा मातृष्वसेयः मातृष्वस्त्रीयः द्वे । विमाता मातुः सप्तमो तस्याः पुत्रो वैमात्रेय इत्युच्यते एकम् । “वैमात्रोऽप्यन्यत्र” ॥ २५ ॥ बांधकिनेयः बंधुलः असतीसुतः कौलटेरः कौलटेयः पंच कुलटापुत्रस्य ॥ २६ ॥ यदि तु सती भिक्षुकी भिक्षार्थिनी तर्हि तस्या आत्मजः कौलटिनेयः कौलटेयः द्वे । कुलानि भिक्षार्थं अटति न तु जारार्थं तस्याः कुलटायाः पुत्रः कौलटिनेयः । इतरस्याः कौलटेर इति भेदः । कुलं जनपदे गृह इति विश्वः । आत्मजः तनयः सूनुः सुतः पुत्रः पंचकं पुत्रस्य । “पुत्राग्नौ नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः ॥ तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभुवेति । ” अमी आत्मजादयः सर्वे स्त्रियां वर्तमानाः ॥ २७ ॥ दुहितरं आहुः । यथा आत्मजा तनया सूनुः सुता पुत्री दुहितेत्यपि कर्तव्यं । अपत्यं तोकं द्वे तयोः समे पुत्रे दुहितरि च क्लीबलिङ्गे एवेत्यर्थः । औ-
रस्यः “औरस्य इत्यपि” द्वे स्वजाते सवर्णायामूढायां स्वस्माज्जाते

स्वजाते त्वौरसौरस्यौ तातस्तु जनकः पिता ॥ २८ ॥
 जनयित्री प्रसूमाता जननी भगिनी स्वसा ॥
 ननांदा तु स्वसा पत्युर्नप्ती पौत्री सुतात्मजा ॥ २९ ॥
 भार्यास्तु भ्रातृवर्गस्य यातरः स्युः परस्परम् ॥
 प्रजावती भ्रातृजाया मातुलानी तु मातुली ॥ ३० ॥
 पतिपत्न्योः प्रसूः श्वश्रूः श्वशुरस्तु पिता तयोः ॥
 पितुर्भ्राता पितृव्यः स्यान्मातुर्भ्राता तु मातुलः ॥ ३१ ॥
 श्यालाः स्युर्भ्रातरः पत्न्याः स्वामिनो देवदेवरौ ॥
 स्वस्त्रीयो भागिनेयः स्याज्जामाता दुहितुः पतिः ॥ ३२ ॥
 पितामहः पितृपिता तत्पिता प्रपितामहः ॥

पुत्रे न तु दत्त्रिमादौ । तातः जनकः पिता त्रीणि पितुः ॥ २८ ॥ जनयित्री ।
 “अंतर्भावितं यथार्थोज्जनित्री ।” प्रसूः माता जननी “जननिः” चत्वारि जन-
 न्याः । भगिनी स्वसा द्वे स्वसुः । या पत्युः स्वसा सा ननांदेत्येकम् । ऋदंतमिदम् ।
 “ननंदेत्यपि । ननांदा तु स्वसा पत्युर्ननंदा नंदिनी च सेति रभसः” । नप्ती पौत्री
 द्वे सुतस्य सुतायाश्चात्मजा तत्र ॥ २९ ॥ भ्रातृवर्गस्य भार्याः परस्परं यातरः स्युः
 एकम् । प्रजावती भ्रातृजाया द्वे भ्रातुर्जायायाम् । मातुलानी मातुली “मातुलेत्यपि”
 द्वे मातुलभार्यायाः ॥ ३० ॥ पत्युः पत्न्याश्च प्रसूमाता श्वश्रूरित्युच्यते एकम् । तयोः
 पतिपत्न्योः पिता श्वशुर इत्युच्यते । “श्वश्रूश्शिशुश्चशुरा इति शभेदाद्विताल-
 व्याः ।” एकम् । पितुः भ्राता पितृव्यः एकम् । मातुः भ्राता मातुल इत्युच्यते एकम्
 ॥ ३१ ॥ पत्न्याः भ्रातरः श्याला इत्येकम् । श्यालशब्दस्तालव्यादिर्दत्त्यादिर्वा ।
 “उच्छिष्टमधुपर्कवाची श्याशब्दः । श्यां लातीति श्यालः ।” स्वामिनः पत्यु-
 भ्रातरि कनिष्ठे देवा देवरः । देवशब्दस्य देवा देवरौ इत्यादि । “देवदेवरदे-
 वान इति शब्दार्णवादन्वयत्र नांतो ऽपि देवेति ।” स्वस्त्रीयः । “वे कृते स्वस्त्रियः ।
 ढकि स्वस्त्रेयः” भागिनेयः द्वे भगिन्याः पुत्रे । दुहितुः पतिः जामाता स्यात् । एकम्
 ॥ ३२ ॥ पितामहः पितृपिता द्वे पितुः पितरि । तस्य पितामहस्य पिता प्रपितामह
 इत्येकम् । एवं मातुः पित्रादौ मातामहादिः । यथा मातुः पिता मातामहः एकम् । तत्पिता

मातुर्मातामहाद्येवं सपिंडास्तु सनाभयः ॥ ३३ ॥
 समानोदर्यसोदर्यसगर्भ्यसहजाः समाः ॥
 सगोत्रबांधवज्ञातिबंधुस्वस्वजनाः समाः ॥ ३४ ॥
 ज्ञातेयं बंधुता तेषां क्रमाद्भावसमूहयोः ॥
 धवः प्रियः पतिर्भर्ता जारस्तूपपतिः समौ ॥ ३५ ॥
 अमृते जारजः कुंडो मृते भर्तरि गोलकः ॥
 भ्रात्रीयौ भ्रातृजो भ्रातृभगिन्यौ भ्रातराबुभौ ॥ ३६ ॥
 मातापितरौ पितरौ मातरपितरौ प्रसूजनयितारौ ॥

प्रमातामहः एकम् । सपिंडाः सनाभयः द्वे सप्तपुरुषावधिज्ञातिषु । सपिंडता तु पुरुषे
 सप्तमे विनिवर्तते इति स्मृतेः । “समान एकः पिंडो देहो मूलपुरुषो निर्वाण्यो
 वा ऽस्य । सपिंडेन वर्तते इति वा सपिंडः । समानो नाभिर्मूलपुरुषो ऽस्य सनाभिः ।”
 ॥ ३३ ॥ समानोदर्यः सोदर्यः सगर्भ्यः सहजः चत्वारि एकोदरस्य भ्रातुः ।
 सगोत्रः बांधवः ज्ञातिः बंधुः स्वः स्वजनः षट् सगोत्रस्य । समानमेकं गोत्रमस्य
 सगोत्रः । अत्र स्वशब्दस्य स्वरूपं स्वः स्वौ स्वाः इत्यादि ॥ ३४ ॥ तेषां भाव-
 समूहयोः क्रमात् ज्ञातेयं बंधुता स्यात् । यथा ज्ञातीनां भावो ज्ञातेयं एकम् । बंधूनां
 समूहो बंधुता एकम् । धवः प्रियः पतिः भर्ता चत्वारि पत्युः । जारः उपपतिः ।
 द्वे मुख्यादन्यस्य भर्तुः । “उपमितः पत्या । उपसृष्टः पतिरनेन वा उपपतिः प्रा-
 दिभ्यो धातुजस्य वाच्यो वाचोत्तरपदलोपश्चेति समासः” ॥ ३५ ॥ अमृते भर्तरि
 जारज्जातः कुंड इत्युच्यते एकम् । “कुंड्यते कुलमनेन कुंडः । कुडि दाहे । स्त्रियां
 तु कुंडी । कुंडमग्न्यालये मानभेदे देवजलाशये । कुंडी कमंडलौ जारात्पतिवल्ली-
 सुते पुमान् ।” मृते भर्तरि जाराज्जातो गोलक इत्येकम् । भ्रात्रीयः “भ्रातृव्यः”
 भ्रातृजः द्वे भ्रातृपुत्रस्य । भ्रातृभगिन्यौ भ्रातराविति स्यातां एकम् । उभाविति स-
 होक्तौ सत्यामिति सूचनार्थः । भ्राता च स्वसा च भ्रातरौ । भ्रातृपुत्रौ स्वस्तुहितृभ्या-
 मित्येकशेषः ॥ ३६ ॥ मातापितरौ पितरौ मातरपितरौ प्रसूजनयितारौ चत्वारि
 द्विवचनांतानि मात्रा सहोक्ते पितरि । माता च पिता च पितरौ । पिता मात्रेत्येक-
 शेषः । मातरपितरावित्यत्र ऋकारयोररङ्भावो निपात्यते । तेन मातरपितराभ्यामिति

श्वश्रूश्चशुरौ श्वशुरौ पुत्रौ पुत्रश्च दुहिता च ॥ ३७ ॥
 दंपती जंपती जायापती भार्यापती च तौ ॥
 गर्भाशयो जरायुः स्यादुल्वं च कललो ऽस्त्रियाम् ॥ ३८ ॥
 स्त्रिमासो वैजननो गर्भो भ्रूण इमौ समौ ॥
 तृतीयाप्रकृतिः षंडः क्लीबः पंडो नपुंसके ॥ ३९ ॥
 शिशुत्वं शैशवं बाल्यं तारुण्यं यौवनं समे ॥
 स्यात्स्थाविरं तु वृद्धत्वं वृद्धसंघे ऽपि वार्धक्यम् ॥ ४० ॥

प्रयोग इति न्यासः । श्वश्रूश्चशुरौ श्वशुरौ द्वे सहोक्तयोः श्वश्रूश्चशुरयोः । पुत्रश्च दु-
 हिता च एकशेषे पुत्रौ स्यातामित्यर्थः एकम् ॥ ३७ ॥ दंपती जंपती जायापती भा-
 र्यापती चत्वारि दंपत्योः जायाशब्दस्य जंभावो दंभावश्च वा निपात्यते । तावित्यनेनैते
 शब्दा द्विवचनांताः पुंसीति सूचितम् । “शाल्मली मैथिली मैत्री दंपती जंपती च सेति
 वाचस्पतौ स्त्रीत्वमप्युक्तम् ।” गर्भाशयः जरायुः उल्वं त्रीणि येन वेष्टितो गर्भः कुक्षौ ति-
 ष्ठति तस्य चर्मणः । गर्भ आशेते ऽत्र गर्भाशयः जरायुरुदंतः । कलल इत्येकम् शुक्र-
 शोणितसन्निपातस्य प्रसिद्धत्वादस्य पर्यायो नोक्तः । किंतु अस्त्रीत्वमात्रं विधीयते ।
 उल्वपर्यायः कलल इत्येके । यदाहुः । तदुल्वं कललं च तदिति ॥ ३८ ॥ सू-
 त्रिमासः वैजननः द्वे प्रसवमासस्य । यत्र नवमे वा दशमे मासि प्रसूयते तस्ये-
 त्यर्थः । “विजायते ऽस्मिन्विजननः” । विजनन एव वैजननः । स्वार्थे ऽण् । गर्भः
 भ्रूणः द्वे कुक्षिस्थस्य प्राणिनः । तृतीयाप्रकृतिः षंडः क्लीबः पंडः नपुंसकः पंच
 नपुंसकस्य । तृतीयाप्रकृतिरिति षडक्षरं नाम । संज्ञापूरण्योश्चेति निषेधान्न पुंवद्भावः ।
 तृतीयप्रकृतिरित्यपि नञ्घटितमनित्यमिति न्यायेन उक्तनिषेधानित्यत्वात्पुंवद्भावः ।
 षंडः स्यात्पुंसि गोपतौ । आकृष्टांडे वर्षवरे तृतीयप्रकृतावपीति कोशांतरात् ।” तत्र
 प्रथमा प्रकृतिः स्त्री । द्वितीया पुमान् । तृतीया क्लीब इति । पंडो मूर्द्धन्यादिस्ताल-
 व्यादिर्वा ॥ ३९ ॥ शिशुत्वं शैशवं बाल्यं त्रयं बालत्वे । तारुण्यं यौवनं द्वे ।
 स्थाविरं वृद्धत्वं वार्धक्यम् “वार्धक्यमित्यपि । वार्धक्यं वार्धके वृद्धसंघाते वृद्धक-
 र्मेणीति विश्वः ।” त्रीणि वृद्धत्वे । तत्र वार्धक्यमित्येकं वृद्धसंघे ऽपि वृद्धानां
 समूहे ऽपि ॥ ४० ॥ केशादौ जरसा यन् शौक्ल्यं धवलमा तत्पलितमुच्यते ।

६]

पलितं जरसा शौक्यं केशादौ विस्रसा जरा ॥
 स्यादुत्तानशया डिंभा स्तनपा च स्तनंधयी ॥ ४१ ॥
 बालस्तु स्यान्माणवको वयस्यैस्तरुणो युवा ॥
 प्रवयाः स्थविरो वृद्धो जीनो जीर्णो जरन्नपि ॥ ४२ ॥
 वर्षीयान्दशमी ज्यायान्पूर्वजस्त्वग्रियोऽग्रजः ॥
 जघन्यजे स्युः कनिष्ठयैवीयोऽवरजानुजाः ॥ ४३ ॥
 अमांसो दुर्बलश्छातो बलवान्मांसलोऽसलः ॥
 तुंदिलस्तुंदिभस्तुंदी बृहत्कुक्षिः पिचंडिलः ॥ ४४ ॥

आदिना लोभ्रां ग्रहणम् । विस्रसा जरा द्वे जरायाः । विस्रस्यते ऽनया विस्रसा ।
 जीर्यत्यंगमनया जरा । उत्तानशया डिंभा स्तनपा स्तनंधयी चत्वारि स्तनंधयस्य ।
 त्रिषु वक्ष्यते । स्त्रीत्वेन निर्देशः स्त्रीत्वे रूपभेदप्रदर्शनार्थः । डिंभशब्दः सिंहादिवर्ग
 उक्तो ऽपि स्त्रियां टावन्तत्वप्रदर्शनाय पुनरिहोक्तः ॥ ४१ ॥ बालः माणवकः द्वे
 बालस्य । आपोडशाद्बालः । वयस्यः । वयसि तिष्ठतीति “वयस्थ इत्यपि” । वयः
 पक्षिणि बाल्यादौ वयो यौवनमात्रक इति विश्वः । तरुणः युवा त्रयं यूनः । प्रवयाः
 स्थविरः वृद्धः जीनः जीर्णः । जरन् षट्क् वृद्धस्य । प्रवयसौ । जरंतौ ॥ ४२ ॥
 वर्षीयान् दशमी ज्यायान् त्रीण्यतिवृद्धस्य । अतिशयेन वृद्धो वर्षीयान् वर्षीयांसौ ।
 “दशमो ऽवस्थाविशेषो ऽस्यास्तीति दशमी । वयसि पूरणादिनिः ।” दशमिनौ ।
 ज्यायांसौ । पूर्वजः अग्रियः “अग्रियः” अग्रजः त्रीणि ज्येष्ठभ्रातुः । “पूर्व-
 स्मिन्काले जातः पूर्वजः ।” जघन्यजः कनिष्ठः “कनीयानित्यपि” यवीयान्
 “यविष्ठः अतिशायन इतीष्टन् ।” अवरजः अनुजः पंचकं कनिष्ठभ्रातुः । “ज-
 घन्ये ऽवरकाले जातः जघन्यजः । अवरस्मिन्काले जातः अवरजः ।” ॥ ४३ ॥
 अमांसः दुर्बलः छातः त्रीणि अवलस्य । छातश्चवर्गादिः । छो छेदने । शात इति
 पाठः । बलवान् मांसलः अंसलः त्रीणि बलवतः । “अंसो बलमस्यास्तीत्यं-
 सलः ।” तुंदिलः “तुंदिलः । तुंदिकः तुंदितः ।” तुंदिभः “तुंडिभः” तुंदी
 “तुंदी” बृहत्कुक्षिः पिचंडिलः “पिचिंडिलः” पंच बृहदुदरस्य । तुंदमस्या-
 नीति तुंदिलः । तुंदादिभ्य इलच् मत्वर्थे तुंदिवलि इति भप्रत्ययश्च । तुंडिभौ ॥ ४४ ॥

अवटीटो ऽवनाटश्चाऽवभ्रटो नतनासिके ॥

केशवः केशिकः केशी बलिनो बलिभः समौ ॥ ४५ ॥

विकलांगस्त्वपौगंडः खर्वो ऽहस्वश्च वामनः ॥

खरणाः स्यात्खरणसौ विग्रस्तु गतनासिकः ॥ ४६ ॥

खुरणाः स्यात्खुरणसः प्रजुः प्रगतजानुकः ॥

ऊर्ध्वजुर्ऋर्ध्वजानुः स्यात्संजुः संहतजानुकः ॥ ४७ ॥

सादेहे बधिरः कुंजे गडुलैः कुकरे कुणिः ॥

अवटीटः अवनाटः अवभ्रटः नतनासिकः चत्वारि चिपिटनासिकस्य । विग्रहस्तु नासिकायाः नतं अवनाटमित्यादि । तद्युक्तत्वात् पुरुषोऽवटीटः । अर्शआद्यच् । केशवः केशिकः “केशवान्” केशी त्रयं प्रशस्तकेशस्य । प्रशस्ताः केशाः संत्यस्य केशवः । बलिनः बलिभः द्वे जरया श्लथचर्मणः । बलिस्त्वक्संकोचोऽस्ति यस्य स बलिनः ॥ ४५ ॥ विकलांगः अपोगंडः द्वे निसर्गतौ न्यूनावयवस्य । अपकृष्टं गच्छतीत्यपोगंडः । पृषोदरादिः । पौगंड एकदेशो ऽस्य पोगंडः पौगंडश्चेत्यपि । पोगंडो विकलांगक इति रत्नकोशः । पौगंडो विकलांगः स्यादिति हलायुधश्च । ” खर्वः ऽहस्वः वामनः त्रयं ऽहस्वस्य “खुजा इति ख्यातस्य ।” खरणाः खरणसः द्वे तीक्ष्णनासिकस्य “सरलनाकील इति ख्यातस्य ।” खरणाः सांतः । विग्रः “विग्रः विग्रुः विग्रयः । विग्रता नासिका यस्येति विग्रहः । नासिकाशब्दस्य प्रादेशः ख्यश्चेति । विग्रो विग्रुर्विनासिक इति रभसः ।” गतनासिकः द्वे गतनासिकस्य “नकूटा इति ख्यातस्य ” ॥ ४६ ॥ खुरणाः सांतः । खुरणसः अदंतः द्वे विकटनासिकस्य । खुरः शफं तद्वन्नासिकस्य । खुरणसौ । प्रजुः “प्रजुः” प्रगतजानुकः प्रगते विरले जानुनी यस्येति विग्रहः । शेषे कप् । द्वे यस्य जान्वोर्महदंतरालं वर्तते तस्य “फेंगडा इति ख्यातस्य” ऊर्ध्वजुः “ऊर्ध्वजुः” ऊर्ध्वजानुः द्वे तिष्ठतो यस्य जानुनी ऊर्ध्वे भवतस्तस्य । संजुः “संजुः” संहतजानुकः द्वे संलग्नजानुकस्य । “प्रजुः प्रगतजानुः स्यात्प्रज्ञो ऽप्यत्रैव दृश्यते । संजुः संहतजानौ च भवेत्संज्ञो ऽपि तत्र हि । ऊर्ध्वजुर्ऋर्ध्वजानुः स्यादूर्ध्वज्ञोऽप्यूर्ध्वजानुक इति साहसांकः” ॥ ४७ ॥ एडः बधिरः द्वे श्रवणेंद्रियहीनस्य “बहिरा इति ख्यातस्य ।” कुब्जः “न्युब्जः । कुब्जो वृक्षप्रभेदे ना

पृश्निरल्पतनौ श्रोणः पंगौ मुंडस्तु मुंडिते ॥ ४८ ॥
 बलिरः केकरे खोडै खंजस्त्रिषु जरावराः ॥
 जडुलः कालकः पिष्टुस्तिलकस्तिलकालकः ॥ ४९ ॥
 अनामयं स्यादारोग्यं चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ॥
 भेषजौषधभेषज्यान्यगदो जायुरित्यपि ॥ ५० ॥
 स्त्री रुज्जा चोपतापरोगव्याधिगदामयाः ॥
 क्षयः शोषश्च यक्ष्मा च प्रतिशयायस्तु पीनसः ॥ ५१ ॥

न्युब्जः स्याद्वाच्यलिंगक इति मेदिनी । ” गडुलः “ गडुरः । गडुः पृष्ठगडे कुब्जे इति मेदिन्याम् । ” द्वे कुब्जस्य “ कुवडा इति ख्यातस्य । ” कुकरः कु-
 त्सितौ करौ यस्य सः । कुणिः “ कूणिः । निसर्गतः कूणिपंगुपौगंडा इति नाममा-
 ला । ” द्वे रोगादिना दूषितकरस्य । पृश्निः “ पृष्णिः ” अल्पतनुः द्वे अल्पा तनु-
 र्यस्य तस्य अमानुषप्रायस्य । श्रोणः पंगुः द्वे जंघाविकलस्य । मुंडः मुंडितः द्वे
 कृतवपनस्य ॥ ४८ ॥ बलिरः केकरः द्वे नेत्रवियुक्तस्य “ काणा, कैरा, तिरवा
 इति ख्यातस्य । ” के मूर्ध्नि कर्तुं शीलमस्येति केकरः खोडः “ खोरः खोलः ।
 अथ खंजके खोडखोराविति रभसः । ” खंजः द्वे गतिविकलस्य “ लंगडा इति
 ख्यातस्य । त्रिष्विति । जरावराः जराशब्दादवराः अर्वाक्पठिताः उत्तानशयाद्याः
 खंजांतास्त्रिषु वाच्यलिंगा इत्यर्थः । जडुलः “ जटुलः ” कालकः पिष्टुः त्रयं कृ-
 ण्णवर्णस्य देहगतचिन्हविशेषस्य “ लासें इति ख्यातस्य । ” तिलकः तिलकालकः
 द्वे आकृतितो वर्णतश्च कृष्णतिलतुल्यस्य देहगतचिन्हस्य । तिल इव कालकः ॥ ४९ ॥
 अनामयं आरोग्यं द्वे रोगाभावस्य । “ आमयस्याभावः अनामयम् । अर्थाभावेऽव्य-
 योभावः । ” चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया द्वे रोगप्रतीकारस्य । “ रुजः प्रति प्रतिक्रिया
 निरसनं रुक्प्रतिक्रिया । ” भेषजं औषधं भैषज्यं “ भेषजं भेषं रोगं जयति
 भेषजम् । अगदः जायुः पंचौषधस्य । अगदसाहचर्याज्जायुरुदंतः पुंसि ॥ ५० ॥
 रुक् रुजा उपतापः रोगः व्याधिः गदः आमयः सप्त रोगमात्रस्य । तत्र रुक् जका-
 रंता । रुजा दाहंता । उभे स्त्रियौ । क्षयः शोषः यक्ष्मा त्रीणि क्षयरोगस्य । प्रति-
 शयायः पीनसः द्वे पीनसरोगस्य पडसें इति ख्यातस्य । अयं मुहुर्नासाजलसावी ।

स्त्री क्षुत् क्षुतं क्षवः पुंसि कासस्तु क्षवथुः पुमान् ॥
 शोफस्तु श्वयथुः शोथः पादस्फोटो विपादिका ॥ ५२ ॥
 किलाससिध्मे कच्छ्रां तु पामपामे विचर्चिका ॥
 कंडूः खर्जूश्च कंडूया विस्फोटः पिटकैः स्त्रियाम् ॥ ५३ ॥
 व्रणो ऽस्त्रियामीर्ममरुः क्लीबे नाडीव्रणः पुमान् ॥
 कोठो मंडलकं कुष्ठश्चित्रे दुर्नामकार्शसी ॥ ५४ ॥
 आनाहस्तु निबन्धः स्याद्ग्रहणीरुक् प्रवाहिका ॥

“आपीनसः प्रतिश्या स्यादिति रभसात् । प्रतिश्येत्यपि नाम ।” ॥ ५१ ॥ क्षुत् क्षुतं क्षवः त्रीणि क्षुतः शिकेति ख्यातायाः । कासः क्षवथुः द्वे कासरोगस्य “खोकला इति ख्यातस्य ।” शोफः श्वयथुः शोथः त्रीणि शोथस्य “सूज इति ख्यातस्य” । पादस्फोटः विपादिका द्वे पादस्फोटस्य “खोटा फुटण्याचा रोग इति ख्यातस्य” ॥ ५२ ॥ किलासं सिध्मं द्वे सिध्मस्य शिबे “श्वेतकुष्ठ” इति ख्यातस्य । कच्छूः पामा पामा विचर्चिका चतुष्कं स्त्रीलिंगं खर्जूविशेषस्य । “ओली खरूज” इति ख्यातस्य । अत्र पामेत्येकं नांतम् । पामानौ । अपरं टावंतम् । पामे । कंडूः “कंडुः । खर्जूः खर्जूरी कीटकंडुविविति हैमः ।” खर्जूः कंडूया त्रयं स्त्रीलिंगं खर्जूः “सुकी खरूज इति ख्यातायाः ।” विस्फोटः पिटकः । “विस्फोटा विटिका स्त्रियामित्यमरमालायाम् । वकारादिरपि विटिकेति ।” द्वे फोड इति ख्यातस्य । स्त्रियां तु पिटिका क्षिपकावत् ॥ ५३ ॥ व्रणः ईर्म अरुः त्रीणि व्रणस्य । ईर्मै । अरुपी । यो व्रणः सदा गलति तत्र नाडीव्रण इत्येकम् । पुमानिति पुंस्त्वावधारणार्थं निर्देशः । कोठः मंडलकं कुष्ठं चित्रं चत्वारि कुष्ठस्य । कोठादिद्वयं मंडलाकृतिकुष्ठस्य “गजकर्ण इति प्रसिद्धस्य ।” कुष्ठादिद्वयं श्वेतकुष्ठस्येत्येके । दुर्नामकं अर्शः द्वे अर्शोरोगस्य “मूळव्याध, अर्श,” इति ख्यातस्य । “अर्शमिति क्लीबमप्यन्यत्र ।” ॥ ५४ ॥ आनाहः निबन्धः द्वे मलमूत्रनिरोधस्य “मलवद्दरोग इति ख्यातस्य ।” ग्रहणीरुक् प्रवाहिका द्वे संग्रहणीरोगस्य । प्रकर्षेण वहति बहु स्रवति गुदमस्यां सा प्रवाहिका । मलप्रवहणं प्रवाहिकेति स्वामी । “प्रवाहिका रुक् रोगः ग्रहणी स्यादित्यन्वयो वा । ग्रहणिरिती-

६]

प्रच्छर्दिका वमिश्च स्त्री पुमांस्तु वमथुः समाः ॥ ५५ ॥

व्याधिभेदा विद्रधिः स्त्री ज्वरमेहभगंदराः ॥

“श्लीपदं पादवल्मीकं केशघ्नस्त्रिद्रुप्तकः”

अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं स्यात्पूर्वं शुक्रावधेस्त्रिषु ॥ ५६ ॥

रोगहार्यगदंकारो भिषग्वैद्यौ चिकित्सके ॥

वार्तो निरामयः कल्य उल्लाघो निर्गतो गदात् ॥ ५७ ॥

ग्लानग्लास्तू आमयावी विकृतो व्याधितो ऽपटुः ॥

आतुरो ऽभ्यमितो ऽभ्यांतः समौ पामनकच्छुरौ ॥ ५८ ॥

कार्गहस्वो ऽपि । ” प्रच्छर्दिका वमिः “वमी वम इति पुल्लिङ्गोऽपि” वमथुः त्रीणि वमनरोगस्य । तत्राद्यं द्वयं स्त्रियाम् । वमथुः पुंसीत्यर्थः । समाः समानार्थाः ॥ ५५ ॥
अथ व्याधिभेदा वक्ष्यन्ते । विद्रधिरुदरादौ गण्डभेदः । विद्रं दधातीति विद्रधिः स्त्रियाम् । “आदिशब्देन कपालकर्णप्रमेहानां पिटका ज्ञेयाः । ” ज्वरः प्रसिद्धः । मेहति मूत्रयते ऽनेन मेहः । स च रक्तमेहः शुभ्रमेह इत्यादिभेदेन बहुविधः । भगंदरो गुह्यसमीपे विस्फोटविशेषः । “श्लीपदं पादवल्मीकं । पादयोः वल्मीक-
मिव रोग उत्पद्यते । द्वयं श्लीपदरोगस्य वारुळ इति ख्यातस्य । केशघ्नः इंद्रुप्तकः द्वयं मस्तककेशरोगस्य चाई इति प्रसिद्धस्य । ” अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं द्वे अश्मर्याः । अश्माकारं शुक्रं राति ददातीत्यश्मरी । स्यादित्यनेन मूत्रकृच्छ्रमित्यश्मर्याः पर्याय इति सूचितम् । मूत्रविघ्नमात्रे मूत्रकृच्छ्रमिति नायमश्मर्याः पर्याय इति केचित् । इतः परं शुक्रावधेः वक्ष्यमाणात् शुक्रशब्दात्पूर्वं मूर्च्छितांतास्त्रिषु वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ रोगहारी अगदंकारः भिषक् वैद्यः चिकित्सकः पंच वैद्यस्य । रोग-
हारिणौ भिषजौ । वार्तः निरामयः कल्यः त्रीणि रोगरहितस्य । कल्यस्तालव्यांतः । “कल्यं प्रभाते मधुनि सज्जे दत्ते निरामये । कल्या कल्याणवाचि स्यादिति हैमः । ” उल्लाघ इत्येकं रोगान्मुक्तस्य । अयमपि पूर्वस्यैव पर्याय इत्येके ॥ ५७ ॥ ग्लानः ग्लास्तुः द्वे रोगादिवशात् हर्षरहितस्य । आमयावी विकृतः व्याधितः अपटुः आतुरः अभ्यमितः अभ्यांतः सप्तकं रोगिणः । पामनः कच्छुरः द्वे पामायु-
क्तस्य ॥ ५८ ॥ दद्रूणः “दद्रूणः दद्रूणः दद्रूणः” दद्रुरोगी द्वे दद्रुयुक्तस्य ।

ददुणो ददुरोगी स्यादर्शोरोगयुतो ऽर्शसः ॥

वातकी वातरोगी स्यात्सातिसारो ऽतिसारकी ॥ ५९ ॥

स्युः क्लिन्नाक्षे चुल्लचिल्लपिल्लाः क्लिन्ने ऽक्षिण चाप्यमी ॥

उन्मत्त उन्मादवति श्लेष्मलः श्लेष्मणः कफी ॥ ६० ॥

न्युब्जो भुमे रुजा वृद्धनाभौ तुंदिलतुंदिभौ ॥

किलासी सिध्मलं ऽधो ऽदृक् मूर्छाले मूर्तमूर्छितौ ॥ ६१ ॥

शुक्रं तेजोरेतसी च बीजवीर्येन्द्रियाणि च ॥

मायुः पित्तं कफः श्लेष्मा स्त्रियां तु त्वगसृग्धरा ॥ ६२ ॥

ददुः खर्जूभेदः “दाद इति प्रसिद्धा ।” अर्शोरोगेण युतः अर्शस इत्युच्यते एकम् । वातकी वातो ऽतिशयितोऽस्य । वातातीति कुगागमः इतिप्रत्ययश्च रोगे चायमिष्यते । नेह वातवती गुहा । वातरोगी द्वे वातरोगयुक्तस्य । सातिसारः अतिसारकी द्वे अतिसारयुक्तस्य ॥ ५९ ॥ क्लिन्नाक्षः चुल्लः चिल्लः पिल्लः चत्वारि क्लेदयुक्ते अक्षिणी यस्य तस्य पुंसः “चिपडा इति ख्यातस्य ।” अमी चुल्लचिल्लपिल्लास्त्रयः क्लिन्ने ऽक्षिण च क्लेदयुक्ते नेत्रे ऽपि वर्तते “चिपडे डोळे इति ख्यातेषु” । उन्मत्तः उन्मादवान् द्वे उन्मादयुक्तस्य । उन्मादो वातपित्तादिकृतश्चित्तविभ्रमः । श्लेष्मलः श्लेष्मणः कफी त्रीणि कफयुक्तस्य ॥ ६० ॥ रुजा रोगेण भुमो वक्रपृष्ठोऽधोमुखस्तत्र न्युब्ज इत्येकम् । वृद्धनाभिः तुंदिलः “तुंदिलः” तुंदिभः “तुंदिभः” त्रीणि वातादि-नोन्नतनाभेः । किलासी सिध्मलः द्वे सिध्मयुक्तस्य “शिब्या इति ख्यातस्य ।” अंधः अदृक् द्वे दृष्टिहीनस्य “अंधळा इति ख्यातस्य ।” अदृशौ । मूर्छालः मूर्तः मूर्छितः त्रीणि मूर्छायुक्तस्य ॥ ६१ ॥ शुक्रं तेजः रेतः बीजं वीर्यं इन्द्रियं षट् रेतसः । मायुः पित्तं द्वे पित्तस्य । मायुरुदंतः पुंसि । कफः श्लेष्मा द्वे कफस्य । श्लेष्माणौ । त्वक् असृग्धरा “असृग्धारेत्येके” द्वे चर्मणः । त्वचौ “त्वच इत्यदंतः । त्वचेति टावन्तश्चान्यत्र ।” ॥ ६२ ॥ पिशितं तरसं मांसं पललं क्रव्यं आमिषं षट् मांसस्य । उत्तमं शुष्कमांसं वहूरं “वहुरमिति न्हस्वोकारमपि” त्रीणि शुष्कमांसस्य । तत्र वहूरं त्रिषु । वहूरा ॥ ६३ ॥ रुधिरं असृक् लोहितं अस्त्रं रक्तं क्षतजं शोणितं सप्त रक्तस्य । असृजी । वृक्का “वृक्का अग्रमांसं द्वे हृद-

६]

पिशितं तरसं मांसं पललं क्रव्यमामिषम् ॥
 उत्तमं शुष्कमांसं स्यात्तद्वल्लूरं त्रिलिङ्गकम् ॥ ६३ ॥
 रुधिरं ऽसृक्लोहितास्ररक्तक्षतजशोणितम् ॥
 बुक्काग्रमांसं हृदयं हृन्मेदस्तु वपा वसा ॥ ६४ ॥
 पश्चाद्ग्रीवाशिरा मन्या नाडी तु धमनिः शिरा ॥
 तिलकं क्लोम मस्तिष्कं गोर्दं किट्टं मलो ऽस्त्रियाम् ॥ ६५ ॥
 अंत्रं पुरीतत् गुल्मस्तु स्त्रीहा पुंस्यथ वस्त्रसा ॥
 स्नायुः स्त्रियां कालखण्डयकृती तु समे इमे ॥ ६६ ॥

यांतर्गतपद्माकारमांसभेदस्य कालीज इति ख्यातस्य । ” तदेव हृदयम् । उक्तं च । पद्मकोशप्रतीकाशं रुचिरं चाप्यधोमुखम् । हृदयं तद्विजानीयाद्विश्वस्यायतनं महदिति । बुक्का स्त्री । “ बुक्काग्रमांसमिति समस्तमपि । ” हृदयं हृत् द्वे हृदया-
 ख्यनिर्गदेशस्य । बुक्कादिचतुष्कं समानार्थमित्येके । हृदी हृदि । मेदः वपा वसा
 ग्रीणि मांसजन्यस्नेहस्य । “ चरबी मादें इति ख्यातस्य । ” मेदसी ॥ ६४ ॥ ग्रीवायाः
 शिरो ग्रीवाशिरा । या पश्चात्स्थिता ग्रीवाशिरा सा मन्येत्युच्यते एकम् । नाडी
 धमनिः शिरा त्रयं शिरायाः “ नाडी इति ख्यातायाः । ” सिरिति दंत्यादिरपि ।
 रुदिकारादत्तिन इति ङीषि धमनीत्यपि । तिलकं क्लोम द्वे मांसपिण्डविशेषस्य
 पुण्ड्र इति ख्यातस्य । क्लोमित्यदंतमपि । मस्तिष्कं “ मस्तिष्कं । अथ मस्ति-
 ष्को मस्तुलिङ्गो ऽपीति त्रिकाण्डशेषः । ” गोर्दं “ गोदः ” द्वे मस्तकसंभूतघृताका-
 रस्नेहस्य “ गोद मेंदू ” इति ख्यातस्य । किट्टं मलः द्वे कर्णादिगतमलस्य । “ वसा
 शुक्रमसृक् मज्जा कर्णविण्मूत्रविण्मखाः । श्लेष्माश्रुदूषिकाः स्वेदो द्वादशैते नृणां
 मलाः ” ॥ ६५ ॥ अंत्रं “ आंत्रमित्यपि मनोरमायामुक्तम् । ” पुरीतत् पुरीं
 शरीरं तनोतीति । द्वे अंत्रस्य “ आंतडें इति ख्यातस्य । ” पुरीतती पुरीतंति ।
 “ पुरीतदस्त्रियामिति वाचस्पतिकोशात्पुंस्यपि । ” गुल्मः स्त्रीहा द्वे वामकुक्षिस्थ-
 मांसपिण्डविशेषस्य । स्त्रीहानौ । “ स्त्रीहाशब्दष्टावंतोऽपि । ” वस्त्रसा स्नायुः द्वे
 अंगप्रसंगसंविधबंधनरूपायाः स्नायोः “ शिरा इति ख्यातायाः । ” कालखण्डं यकृत्
 द्वे दक्षिणकुक्षिगतमांसपिण्डस्य ॥ ६६ ॥ सृणिका “ सृणीका ” स्यंदिनी लाला

सृणिका स्यंदिनी लाला दूषिका नेत्रयोर्मलम् ॥
 “नासामलं तु सिंघाणं पिंज्रुषं कर्णयोर्मलम् ॥”
 मूत्रं प्रस्राव उच्चारवस्करौ शमलं शकृत् ॥ ६७ ॥
 पूरीषं गूथवर्चस्कमस्त्री विष्ठाविशौ स्त्रियौ ॥
 स्यात्कर्परः कपालो ऽस्त्री कीकसं कुल्यमस्थि च ॥ ६८ ॥
 स्याच्छरीरास्थि कंकालः पृष्ठास्थि तु कशेरुका ॥
 शिरोस्थनि करोटिः स्त्री पार्श्वास्थनि तु पर्शुका ॥ ६९ ॥
 अंगं प्रतीको ऽवयवो ऽपघनो ऽथ कलेवरम् ॥
 गात्रं वपुः संहननं शरीरं वर्ष्म विग्रहः ॥ ७० ॥
 कायो देहः क्लीबपुंसोः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः ॥

त्रीणि लालायाः “लाळ इति ख्यातायाः ।” स्यंदिनी दंत्यादिः । दूषिकेत्येकं
 नेत्रयोर्मलस्य “उकीर पू इति ख्यातस्य । दूषिका दीर्घमध्यापि । दूषिर्दूषी चेल-
 प्यन्यत्र । सिंघाणमित्येकं नासामलस्य । सिंहाणं सिंहानं चेत्यपि । पिंज्रुष इत्ये-
 कं कर्णमलस्य ” । मूत्रं प्रस्रावः द्वे मूत्रस्य । उच्चारः अवस्करः शमलं शकृत्
 ॥ ६७ ॥ पुरीषं गूथं वर्चस्कं विष्ठा विट् नव विष्ठायाः । “उच्चार्यते त्यज्यते
 इत्युच्चारः । अवकीर्यते अधः क्षिप्यते इत्यवस्करः ।” गूथं वर्चस्कं पुंसि क्लीबे
 च । शकृती । “विट् तालव्यमूर्धन्यान्त्यः । विशौ । विषौ । गूथं पूरीषं वर्चस्क-
 मित्यपि पाठः ।” कर्परः कपालः द्वे शिरोस्थिखण्डस्य । कपालमस्त्रियाम् । कीकसं
 कुल्यं अस्थि त्रीणि अस्थिमात्रस्य ॥ ६८ ॥ कंकाल इत्येकं शरीरगतास्थिपंजरस्य
 “सांगाडा, पिंजरा इति ख्यातस्य ।” कशेरुकेत्येकं पृष्ठमध्यगतास्थिदण्डस्य “कणा
 इति ख्यातस्य ” । करोटिरित्येकं शिरोगतास्थिसंघस्य । “करोटीति क्लीपंतापि ।
 यदाह पुष्पदंतः । नृकरोटीपरिकर इति ” । पर्शुकेत्येकं पार्श्वगतास्थिनि “वर्गडी
 इति ख्याते ।” ॥ ६९ ॥ अंगं प्रतीकः अवयवः अपघनः चतुष्कं देहावयवस्य ।
 कलेवरं गात्रं वपुः संहननं शरीरं वर्ष्म विग्रहः । विविधं सुखादि गृणहाति । वि-
 विधैर्व्याधिभिर्गृह्यते वा ॥ ७० ॥ कायः देहः मूर्तिः तनुः तनूः द्वादश देहस्य ।
 त्रपुषी । वर्ष्मणी । तन्वौ । पादाग्रं प्रपदं द्वे पादाग्रस्य चवडा इति ख्यातस्य ।

६]

पादाग्रं प्रपदं पादः पदंघ्रिश्ररणो ऽस्त्रियाम् ॥ ७१ ॥
 तद्वन्धी घुटिके गुल्फौ पुमान्पार्श्विणस्तयोरधः ॥
 जंघा तु प्रसृता जानूरुपर्वाष्ठीवदस्त्रियाम् ॥ ७२ ॥
 सक्थि क्लीबे पुमान्नरुस्तत्संधिः पुंसि वंक्षणः ॥
 गुदं त्वपानं पायुर्ना वस्तिर्नाभेरधो द्वयोः ॥ ७३ ॥
 कटो नाश्रोणिफलकं कटिः श्रोणिः ककुब्जती ॥
 पश्चान्नितंबः स्त्रीकट्याः क्लीबे तु जघनं पुरः ॥ ७४ ॥
 कूपकौ तु नितंबस्थौ द्वयहीने कुकुंदरे ॥

पादः। पादो बुध्ने तुरीयांशे शैलप्रत्यंतपर्वते । चरणे च मयूखे चेति कोशांतरे । पत् ।
 अंग्रिः चरणः चत्वारि चरणस्य । दांतः पत् । “पदोऽघ्निरिति पाठे अदंतः पद-
 शब्दः” ॥ ७१ ॥ तद्वन्धी पादस्य पार्श्वस्थौ ग्रंथिविशेषौ घुटिके गुल्फाविति
 चोच्येते द्वयं “पायांचा घोंटा इति ख्यातस्य ।” घुटिके स्त्रियाम् । द्वित्वाद्धिवचनम् ।
 न तु नित्यम् । तयोः गुल्फयोरधःप्रदेशः पार्श्विणरित्येकं खोंट इति ख्यातस्य ।
 “पार्श्विः स्त्रीपुंसयोः पादमूले स्यात्त्वजिनीकटाविति तु रन्तिदेवः । जंघा प्रसृता द्वे
 जंघायाः पोटरि इति प्रसिद्धायाः । जानु ऊरुपर्व अष्ठीवत् त्रयं जानूरुसंधेः ढोंपर
 “गुड्या इति ख्यातस्य” । तत्राष्ठीवदस्त्रियाम् । जानुनी । ऊरुपर्वणी । अष्ठीवंतौ
 ॥ ७२ ॥ सक्थि ऊरुः द्वे जानूपरिभागस्य “मांडी इति ख्यातस्य ।” ऊरुरुप-
 रिभागः सक्थीति कचिद्भेदो दृश्यते । तस्योरोः संधिः वंक्षण इत्येकम् । गुदं अपानं
 पायुः त्रीणि विष्टानिर्गमद्वारस्य । पायुरुदंतः ना पुमान् । वस्तिरित्येकं स्त्रीपुंसलिङ्गं
 नाभेरधो मूत्राशयस्य ॥ ७३ ॥ श्रोणिः कटिस्तस्याः फलकं कट इत्युच्यते स पु-
 मान् । एकम् । कटिः “कटीति लीपन्तापि ।” श्रोणिः “श्रोणी” ककुब्जती त्रयं
 स्त्रीलिङ्गं कट्याः । “ककुद्दृषांस इव मांसपिंडः सो ऽतिशयितो ऽस्यां ककुब्जती”
 स्त्रियाः कटिः स्त्रीकटिः तस्याः पश्चाद्भागो नितंब इत्येकम् । “निभृतं तम्यते कामुकैः
 नितंबः । तमु कांक्षायाम् ।” जघनमित्येकं स्त्रीकट्याः पुरोभागे । जघनं स्यात्
 स्त्रियाः श्रोणिपुरोभागे कटावपीति । “वांदन ओंटी इति ख्याते” ॥ ७४ ॥ नितं-
 बस्थौ पृष्ठवंशादधोभागे विद्यमानौ कूपकौ गर्तौ कुकुंदरे स्याताम् । “ककारादि-

स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथावुपस्थो वक्ष्यमाणयोः ॥७५॥

भगं योनिर्द्वयोः शिशो मेढ्रौ मेहनशेफसी ॥

मुष्कौ ऽडकोशौ वृषणः पृष्ठवंशाधरे त्रिकम् ॥७६॥

पिचंडकुक्षी जठरोदरं तुदं स्तनौ कुचौ ॥

चूचुकं तु कुचाग्रं स्यान्न ना क्रोडं भुजांतरम् ॥७७॥

उरो वत्सं च वक्षश्च पृष्ठं तु चरमं तनोः ॥

स्कंधो भुजशिरो ऽसौ ऽस्त्री संधी तस्यैव जत्रुणी ॥७८॥

बाहुमूले उभे कक्षौ पार्श्वमस्त्री तयोरधः ॥

रपि" एकम् । द्वयहीने क्लीबे । द्वित्वमनित्यम् । स्फिचौ कटिप्रोथौ द्वे कटिस्थमांसपिंडयोः "कुले इति ख्यातयोः । कटिः तस्याः प्रोथौ मांसपिंडौ कटिप्रोथौ । स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथौ कटिप्रोथौ च पुलकाविति रभसः । कटी प्रोथाविति नामद्वयं वा । प्रोथो ऽश्वघोणाध्वगयोः कट्यामिति हैमः ।" वक्ष्यमाणयोर्भगे शिशौ च उपस्थ इत्येकम् ॥ ७५ ॥ भगं योनिः द्वे स्त्रीणामुपस्थस्य । द्वयोरित्यस्य योनिान्वयः । शिशः मेढ्रः मेहनं शेफः "शेपः" चत्वारि शिशस्य । मेढ्रमित्यपि पाठः । मुष्कः अंडकोशः "मूर्धन्यातो ऽपि ।" वृषणः त्रीण्यंडकोशस्य "आंडकुली इति ख्यातस्य ।" पृष्ठवंशाधरे त्रिभिरस्थिभिर्वर्धितं स्थानं त्रिकं इत्येकं "माकडहाड इति ख्यातस्य" ॥ ७६ ॥ पिचंडः "पिचिंडः" कुक्षिः जठरं उदरं तुदं पंच जठरस्य । तत्र पिचंडकुक्षी पुंसि । "जठरं विकल्पेन पुंसि । जठरो न स्त्रियां कुक्षौ वृद्धकर्कटयोस्त्रिविविति मेदिनी ।" स्तनः कुचः द्वे वक्षोजस्य । चूचुकं कुचाग्रं द्वयं स्तनाग्रस्य । चूचुको ना कुचाननमिति रत्नकोशः । "चूच्यते पीयत इति चूचुकम् ।" क्रोडं भुजांतरम् ॥७७॥ उरः वत्सं । पुत्रादौ तर्णके वर्षे वत्सो वत्सं तु वक्षसीति रुद्रः । वक्षः पंच वक्षसि । तत्र क्रोडं न ना किंतु स्त्रीनपुंसकयोः । स्त्रियां तु क्रोडा । तनोः शरीरस्य चरमं पश्चाद्भागः पृष्ठमित्येकम् । स्कंधः । स्कंधः प्रकांडे कार्ये ऽसे विज्ञानादिषु पंचसु । नृपे समूहे व्यूहे चेति हैमः । भुजशिरः अंसः त्रीणि भुजशिरसः "खांदा इति ख्यातस्य ।" तस्य स्कंधस्य संधी जत्रुशब्दवाच्यौ एकं "नपुंसकम्" ॥ ७८ ॥ बाहुमूलं कक्षः द्वे कक्षस्य । तयोरधोभागः पार्श्वमित्येकम् । मध्यमं अवलम्बं मध्यः

६]

मध्यमं चावलग्नं च मध्यो ऽस्त्री द्वौ परौ द्वयोः ॥ ७९ ॥

भुजबाहु प्रवेष्टो दोः स्यात्कफोणिस्तु कूर्परः ॥

अस्योपरि प्रगंडः स्यात्प्रकोष्ठस्तस्य चाप्यधः ॥ ८० ॥

मणिबंधादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः ॥

पंचशाखः शयः पाणिस्तर्जनी स्यात्प्रदेशिनी ॥ ८१ ॥

अंगुल्यः करशाखाः स्युः पुंस्यंगुष्ठः प्रदेशिनी ॥

मध्यमाऽनामिका चापि कनिष्ठा चेति ताः क्रमात् ॥ ८२ ॥

पुनर्भवः कररुहो नखो ऽस्त्री नखरो ऽस्त्रियाम् ॥

त्रीणि तनुमध्यस्य माज, “कमर” इति ख्यातस्य । अस्तीति मध्यमादिशब्दत्रये-
 ऽप्यन्वेति । ” परौ द्वौ भुजबाहुशब्दौ स्त्रीपुंसयोः ॥ ७९ ॥ भुजः बाहुः “बाहः ।
 बाहोऽथभुजयोः पुमानिति दामोदरः । बाहो बाहुरिति स्मृत इति देशिकोक्तः । ” प्रवेष्टः
 दोः चत्वारि भुजस्य । “स्त्रियां तु भुजा बाहा । ” दोषौ । शसादौ दोषः
 दोष्णेत्यादि । “दोर्दोषा च भुजो बाहुः पाणिर्हस्तः करस्तथेति धनंजयात् । दोषेति
 दाबंतोऽपि वर्तते । ” कफोणिः “कफणिः । कफोणिः कफणिर्द्वयोरिति शब्दार्णवः । ”
 कूर्परः “कर्परः” द्वे कौपरः इति ख्यातस्य । अस्य कूर्परस्योपरिभागे प्रगंड
 इत्येकम् । तस्य कूर्परस्याधोभागे प्रकोष्ठ इत्येकम् ॥ ८० ॥ पाणिप्रकोष्ठसंधिर्मणि-
 बंधः तमारभ्य कनिष्ठपर्यंतं करस्य मांसलो बहिर्भागः करभ इत्युच्यते एकम् ।
 पंचशाखः पंच शाखा इवांगुलयो ऽस्य । शयः “शमः । पाणिः शमः शयो
 हस्त इत्यमरमाला । ” पाणिः त्रीणि करस्य । तर्जनी प्रदेशिनी “प्रदेशिनीत्यपि ”
 द्वे अंगुष्ठसमीपांगुल्याः ॥ ८१ ॥ अंगुली करशाखा द्वे अंगुलीमात्रस्य । ता अं-
 गुल्यः क्रमेण अंगुष्ठः प्रदेशिनी मध्यमा अनामिका । न नामग्रहणं योग्यमस्याः ।
 प्रथमो ऽनया शिरच्छेदनात् अतएवास्यां पवित्रीक्रियते । कनिष्ठिका इति संज्ञा-
 भिरुच्यते एकैकम् । तत्रांगुष्ठः पुंसि । प्रागुक्तापि प्रदेशिनी तत्स्वरूपदर्शनार्थमि-
 दं पुनरुक्तेति न दोषः ॥ ८२ ॥ पुनर्भवः “पुनर्भवः” कररुहः नखः नखरः
 चत्वारि नखस्य । “नखरः पुंसि क्लीबे च । नखरं त्रिविविति अमरमाला । ”
 नखान्यादिभिस्तिसृभिरंगुलिभिर्युतेऽंगुष्ठे विस्तृते प्रादेशादयः क्रमात्स्युः । “प्रादेश

प्रादेशतालगोकर्णासर्जन्यादियुते तते ॥ ८३ ॥

अंगुष्ठे सकनिष्ठे स्याद्वितस्तिर्द्वादशांगुलः ॥

पाणौ चपेटप्रतलप्रहस्ता विस्तृतांगुलौ ॥ ८४ ॥

द्वौ संहतौ संहतलः प्रतलौ वामदक्षिणौ ॥

पाणिर्निकुब्जः प्रसृतिस्तौ युतावजलिः पुमान् ॥ ८५ ॥

प्रकोष्ठे विस्तृतकरे हस्तो मुष्ट्या तु बद्धया ॥

स रत्निः स्यादरत्निस्तु निष्कनिष्ठेन मुष्टिना ॥ ८६ ॥

व्यामो बाह्वोः सकरयोस्ततयोस्तिर्यगंतरम् ॥

इति न्हस्वादिरपि " एकैकम् । तथा हि । तर्जनीसहितांगुष्ठे विस्तृते प्रादेशः । एवं मध्यमासहितांगुष्ठविस्तारे तालः । अनामिकायुतेंऽंगुष्ठे गोकर्णः ॥ ८३ ॥ कनिष्ठासहितेंऽंगुष्ठे विस्तृते वितस्तिः द्वादशांगुलः । द्वादश अंगुलयः प्रमाणमस्य । प्रमाणे मात्र च । द्विगोर्नित्यमिति तस्य लुक् । तत्पुरुषस्यांगुलेरित्यच् प्रत्ययः । द्वे । साहचर्याद्वितस्तिः पुंसि । स्त्रियामिति सुभूतिः । चपेटः " चर्पटः । चर्पटः स्फार- विपुले चपेटे चर्पटे ऽपि चेति मेदिनीविश्वप्रकाशौ । " प्रतलः प्रहस्तः त्रीणि वि- स्तृतांगुलिके पाणौ ॥ ८४ ॥ वामदक्षिणौ द्वौ प्रतलौ संहतौ चेत्संहतलः स्यात् । " संहतल इत्यपि पाठः । संहतलः प्रतलश्चेति नामद्वयं वा । तत्र संहतलप्रतलवि- त्यविसर्गपाठः । प्रतले प्रक्षिप्ते वा तले ऽत्र प्रतलः । " निकुब्जो निःशेषेण कुब्जी- कृतः पाणिः प्रसृतिः स्यात् । " प्रसृत इति पाठः । तत्र प्रकृष्टं सृतमस्येति विग्रहः । प्रसृतः सप्रसारे स्याद्विनीते वेंगिते त्रिषु । अर्द्धाजलौ तु पुल्लिंगो जंघायां प्रसृता मतेति मेदिनी " । एकम् । द्वौ द्वौ प्रसृती संहतौ चेदंजलिरित्येकं पुंसि ॥ ८५ ॥ विस्तृतः करो यत्र तादृशे प्रकोष्ठे कूर्पराधोभागे हस्त इत्येकम् । अयं चतुर्विंशत्य- गुलमितो ज्ञेयः । स तु बद्धया मुष्ट्योपलक्षितः रत्निरित्येकं " मुंढा हात इति ख्या- तस्य । सरत्निरित्यपि स्त्रियामपि । " निष्कनिष्ठेन विस्तृतकनिष्ठेन मुष्टिनोपलक्षितो हस्तः अरत्निरित्येकं स्त्रियाम् । " अरत्निः पुमानपि । नारत्निः कफणौ हस्ते प्रकोष्ठे विततांगुलाविति रुद्रविश्वप्रकाशौ । " मुष्ट्या मुष्टिनेति निर्देशेन मुष्टिर्द्वयोरिति ज्ञापितम् ॥ ८६ ॥ तिर्यक्ततयोर्विस्तृतयोः करसहितयोर्बाह्वोरंतरं व्यामः । ऊर्ध्व-

६]

ऊर्ध्वविस्तृतदोष्पाणिनृमाने पौरुषं त्रिषु ॥ ८७ ॥

कंठो गलो ऽथ ग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपि ॥

कंबुग्रीवा त्रिरेखा साऽवटुर्घाटा कृकाटिका ॥ ८८ ॥

वक्रास्ये वदनं तुंडमाननं लपनं मुखम् ॥

कृबि घ्राणं गंधवहा घोणा नासा च नासिका ॥ ८९ ॥

ओष्ठाधरौ तु रदनच्छदौ दशनवाससी ॥

अधस्ताच्चिबुकं गंडौ कपोलौ तत्परा हनुः ॥ ९० ॥

रदना दशना दंता रदास्तालु तु काकुदम् ॥

विस्तृतदोषौ भुजौ पाणी च येन तस्य नुः पुंसो यन्मानं तत्र पौरुषमित्येकं त्रिषु ।
स्त्रियां तु पौरुषी । दोः पाणिरिति सविसर्गपाठोऽपि ॥ ८७ ॥ कंठः गलः द्वे “ग्री-
वाप्रभागस्य गोंकनळी गोंकटी नरडी इति ख्यातस्य ।” ग्रीवा शिरोधिः । शिरः
धीयते ऽस्याम् । कर्मण्यधिकरणे चेति अधिकरणे किप्रत्ययः । कंधरा त्रीणि “मान इति
ख्यातस्य ।” शिरोधिरपि स्त्री । सा ग्रीवा तिसृभी रेखाभिर्विशिष्टा कंबुग्रीवा स्या-
दित्येकम् । अवटुः घाटा कृकाटिका त्रीणि ग्रीवाशिरःसंधेः पश्चाद्भागस्य । “ग्रीवाया-
मुन्नतभागस्य घाटी इति ख्यातस्येति केचित् ।” तत्रावटुः पुंसि ॥ ८८ ॥ वक्रं
आस्यं वदनं तुंडं आननं लपनं मुखं सप्त मुखस्य । “आस्यंते वर्णा येन । अस्यते
श्रोत्रो वा ऽस्मिन् तदास्यम् । ण्यत् । मुखं मुखांतरालं च द्वयमास्यमितीरितमिति
शब्धतः ।” घ्राणं गंधवहा घोणा नासा । नासा तु नासिकायां च द्वारोर्ध्वे दाशुणि
स्त्रियाम् । “नसा नस्या । घ्राणं गंधवहा नासा नसा नस्या च नासिकेति साह-
सांकः ।” नासिका । पंच नासिकायाः ॥ ८९ ॥ ओष्ठः अधरः रदनच्छदः
दशनवासः चत्वारि ओष्ठस्य । ओष्ठाभ्यां सहितावधरौ । केचिदुपरिवर्त्योष्ठः
अधोवर्त्यधर इति मन्यन्ते तदयुक्तम् । अधरोष्ठः विंवोष्ठीत्यादिप्रयोगदर्शनात् ।
चिबुकमित्येकं अधस्तात् अधराधोभागे । गंडः कपोलः द्वे कपोलस्य “गाल
इति ख्यातस्य ।” तत्रापि नेत्रकपोलमध्यदेशो गंड इति ग्रंथांतरम् । ताभ्यां
कपोलाभ्यां परा चिबुकस्याधो हनुरित्येकम् । हनुः पुंस्यपि । प्रायेण स्त्रियाम् । तत्परो ह-
नुरिति ओकारवदितपाठोऽपि ॥ ९० ॥ रदनः दशनः दंतः रदः चत्वारि दंतस्य ।
तालु काकुदं द्वे तालुनः । रसज्ञा रसना । “तालव्या अपि दंत्याश्चेत्यादौ जिह्वायां

रसज्ञा रसना जिह्वा प्रांतावोष्ठस्य सृक्किणी ॥ ९१ ॥

ललाटमलिकं गोधिरूर्ध्वं दृग्भ्यां भ्रुवौ स्त्रियौ ॥

कूर्चमस्त्री भ्रुवोर्मध्यं तारकाक्षः कनीनिका ॥ ९२ ॥

लोचनं नयनं नेत्रमीक्षणं चक्षुरक्षिणी ॥

दृग्दृष्टी चास्रु नेत्रांबु रोदनं चास्रमश्रु च ॥ ९३ ॥

अपांगौ नेत्रयोरंतौ कटाक्षोऽपांगदर्शने ॥

कर्णशब्दग्रहौ श्रोत्रं श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रवः ॥ ९४ ॥

उत्तमांगं शिरः शीर्षं मूर्धा ना मस्तकोऽस्त्रियाम् ॥

रसना तथेत्युक्तेः रसनाशब्दो दंत्यतालव्यमध्यः । रसनमिति क्लीवमपि । रसनं स्वेदने ध्वनौ । जिह्वायां तु न पुंसि स्यादिति मेदिनी ।” जिह्वा त्रीणि जिह्वायाः । प्रांताविति ओष्ठद्वयस्य वामदक्षिणौ प्रांतौ सृक्किणी स्याताम् । ईवंतस्य स्त्रियामेकवचनम् । नांतस्य क्लीवे वा द्विवचनमेतत् । सृक्कि इति इदंतस्य क्लीवे द्विवचनं वा । सृक्किण्यां सृक्सृक्क चेति शब्दभेदात् । “सृक्केति नांतस्य क्लीवे सृक्कणीति पाठः । कवयुक्तमिति मते तु । यथा सृक्किणी स्त्रियाम् । सृक्कि नांतमिदंतं च । सृक्केति नांतम् । सृक्कसृक्कमदंतं चेत्यन्यत्र ” एकम् ॥ ९१ ॥ ललाटं अलिकं गोधिः त्रीणि भालस्य । “अलिकं ऋस्वदीर्घमध्यमिति राजदेवः ।” गोधिः पुंसि । दृग्भ्यामूर्ध्वभागौ भ्रुवौ एकम् । भ्रूः । नासोपरि भ्रुवोर्मध्ये कूर्च इत्येकम् । कूर्चमस्त्री भ्रुवोर्मध्ये कत्थनश्मश्रुकैतवे इति कोशांतरम् । अक्षः कनीनिकामध्यगतकृष्णमंडलं तारकेत्युच्यते एकम् ॥ ९२ ॥ लोचनं नयनं नेत्रं ईक्षणं चक्षु अक्षि दृक् दृष्टिः अष्टौ नेत्रस्य । चक्षुषी । दृशौ । असु नेत्रांबु रोदनं अस्रं अश्रु पंच नेत्रोदकस्य । अस्रु दंत्यमध्यम् । अंत्यं तालव्यमध्यम् । अस्रमदंतं दंत्यमध्यम् । “तालव्यमध्यमपि ” ॥ ९३ ॥ नेत्रयोरंतौ अपांगौ एकम् । अपांगेन दर्शने चेष्टायां कटाक्ष इत्युच्यते । अपांगस्त्वंगहीने स्यान्नेत्रांते तिलकेऽपि चेति विश्वः । कर्णः शब्दग्रहः श्रोत्रं श्रुतिः श्रवणं श्रवः षट् कर्णस्य । स्त्रीति विशेषविधानात् संकरो निर्दोषाय । श्रवसी ॥ ९४ ॥ उत्तमांगं शिरः शीर्षं मूर्धा मस्तकः पंच शिरसः । ना पुमान् । चिकुरः “चिकूरः । कुंतला

चिकुरः कुंतलो वालः कचः केशः शिरोरुहः ॥ ९५ ॥

तद्वदे कैशिकं कैश्यमलकाशूर्णकुंतलाः ॥

ते ललाटे भ्रमरकाः काकपक्षः शिखंडिकः ॥ ९६ ॥

कवरी केशवेशोऽथ धम्मिल्लः संयताः कचाः ॥

शिखा चूडा केशपाशी व्रतिनस्तु सटा जटा ॥ ९७ ॥

वेणिः प्रवेणी शीर्षण्यशिरस्यौ विशदे कचे ॥

पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात्परे ॥ ९८ ॥

तनूरुहं रोम लोम तद्वद्धौ श्मश्रु पुंमुखे ॥

मूर्देजास्त्वस्त्राश्चिकुराश्चिकुराः कचा इति दुर्गः । ” कुंतलः वालः कचः केशः शिरोरुहः षट् केशस्य ॥ ९५ ॥ कैशिकं कैश्यं द्वे तद्वदे केशानां समूहे । अलकाः चूर्णकुंतलाः द्वे कुटिलकेशानाम् । ते अलकाः ललाटे लंबमानाः भ्रमरकाः स्युः । काकपक्षः शिखंडिकः “ शिखंडिकः शिखांडिकः । शिखांडिकशिखंडिकाविति वाचस्पतिसुभूती । शिखंडो बर्हचूडयोरिति मेदिन्याम् ” । द्वे कुमारचूडायाः ॥ ९६ ॥ कवरी केशवेशः द्वे केशबंधरचनायाः । कवरी स्त्री । संयताः मौक्तिकदामादिषट्काः कचाः केशसमूहो धम्मिल्ल इत्येकं “ बुचडा इति ख्यातस्य । ” शिखा चूडा केशपाशी त्रीणि शिखायाः । केशपाशौ । सटा जटा द्वे व्रतिनः शिखायाम् ॥ ९७ ॥ वेणिः प्रवेणी द्वे सर्पाकाररचितकेशवेशस्य । वेणीत्यपि । “ प्रवेणिरित्यपि । प्रवेणिः स्त्री कुधावेण्योरिति मेदिनी । ” शीर्षण्यः शिरस्यः द्वे विशदे निर्मले केशे । कचादित्यर्थप्रधानो निर्देशः । तेन कचपर्यायात् परे पाशादयस्त्रयः कलापार्थाः केशसमूहवाचिन इत्यर्थः । यथा कचपाशः । केशपाशः । केशपक्षः । कुंतलहस्तः ॥ ९८ ॥ तनूरुहं रोम लोम त्रयं रोम्णः । पुंमुखे पुंसो वक्तव्यस्य रोम्णो वृद्धौ सत्यां तद्रोम श्मश्रु स्यात् एकं “ दाढी इति ख्यातस्य । श्मश्रुणी । आकल्पः वेषः । “ वेश इति तालव्यांतो ऽपि । वेशो वेश्यागृहे गृहे । नेपथ्ये चेति मेदिनी । ” नेपथ्यं प्रतिकर्म प्रसाधनं पञ्च अलंकृतस्य शोभायाम् । नेपथ्यं तु प्रसाधने । रंगभूमौ वेषभेद इति हैमः । नेपथ्यशब्दः पुंस्यपि । नेपथ्यः

आकल्पवेषौ नेपथ्यं प्रतिकर्म प्रसाधनम् ॥ ९९ ॥

दशैते त्रिष्वलंकर्ता ऽलंकरिष्णुश्च मंडितः ॥

प्रसाधितो ऽलंकृतश्च भूषितश्च परिष्कृतः ॥ १०० ॥

विभ्राट् भ्राजिष्णुरोचिष्णू भूषणं स्यादलंक्रिया ॥

अलंकारस्त्वाभरणं परिष्कारो विभूषणम् ॥ १०१ ॥

मंडनं चाथ मुकुटं किरीटं पुन्नपुंसकम् ॥

चूडामणिः शिरोरत्नं तरलो हारमध्यगः ॥ १०२ ॥

वालपाश्या पारितथ्या पत्रपाश्या ललाटिका ॥

कर्णिका तालपत्रं स्यात्कुंडलं कर्णवेष्टनम् ॥ १०३ ॥

ग्रैवेयकं कंठभूषा लंबनं स्याललंतिका ॥

स्यादलंकारे रंगज्यायां नपुंसकमिति मेदिनीकोशात् । प्रतिकर्मादि द्वयमलंकरणस्य
वा ॥ ९९ ॥ एते अलंकर्त्रादयः वक्ष्यमाणा दश शब्दास्त्रिषु वाच्यलिङ्गाः । अलं-
कर्ता अलंकरिष्णुः द्वे अलंकर्तरी । अलंकर्तुं शीलमस्यालंकरिष्णुः । मंडितः प्र-
साधितः अलंकृतः भूषितः परिष्कृतः “परिष्कृतः” पंच अलंकृतस्य ॥ १०० ॥
विभ्राट् भ्राजिष्णुः रोचिष्णुः त्रयमतिशयेन शोभमानस्य । विभ्राजौ । भूषणं
अलंक्रिया द्वे भूषणक्रियायाः । “भूषा तु स्यादलंक्रियेत्यपि पाठः ।”
अलंकारः आभरणं परिष्कारः “परिष्कारः” विभूषणम् ॥ १०१ ॥
मंडनं पंचालंकारस्य । मुकुटं “मुकुटं” किरीटं द्वे “किरीटस्य । तत्र किरीटं
पुंसि क्लीबे च ।” चूडामणिः शिरोरत्नं द्वे शिरोमणेः । हारमध्यगः हारमध्यगतो
नायकमणिः तरलः स्यात् पदक इत्यादिख्यातस्य एकम् ॥ १०२ ॥ वालपाश्या
पारितथ्या द्वे सीमंतभूषणस्य । “स्वामी तु प्रथमं वालं बंधनं मुक्तावलीनामि-
त्याह । परितस्तथाभूतैव पारितथ्या ।” पत्रपाश्या ललाटिका द्वे ललाटभूषणस्य ।
कर्णिका कर्णस्यालंकारेऽर्थे कर्णललाटात्कनलंकारे इति कन् । कर्णिका कर्णभूषणमिति
तालपत्रं “ताडपत्रं” द्वे ताटकस्य तानवड इति ख्यातस्य । कुंडलं कर्णवेष्टनं द्वे
कुंडलस्य । तत्र कर्णिका स्त्रीभिरेव धार्यते । इदं पुरुषैरपि ॥ १०३ ॥ ग्रैवेयकं
कंठभूषा द्वे ग्रीवाभरणस्य । “ग्रैवेयं ग्रैवं चेत्यन्यत्र” । लंबनं ललंतिका द्वे आ-

६]

स्वर्णैः प्रालंबिकाऽथोरःसूत्रिका मौक्तिकैः कृता ॥१०४॥

हारो मुक्तावली देवच्छंदो ऽसौ शतयष्टिका ॥

हारभेदा यष्टिभेदाद्गुच्छैर्गुच्छार्धगोस्तनाः ॥ १०५ ॥

अर्धहारो माणवक एकावल्येकयष्टिका ॥

सैव नक्षत्रमाला स्यात्सप्तविंशतिमौक्तिकैः ॥ १०६ ॥

आवापकः पारिहार्यः कटको वलयो ऽस्त्रियाम् ॥

केयूरमंगदं तुल्ये अंगुलीयकमूर्मिका ॥ १०७ ॥

साक्षरांऽगुलिमुद्रा स्यात्कंकणं करभूषणम् ॥

स्त्रीकट्यां मेखला कांची सप्तकी रशना तथा ॥ १०८ ॥

क्रीवे सारसनं चाथ पुंस्कट्यां शृंगखलं त्रिषु ॥

नाभिलंबितकंठिकायाम् । सैव ललंतिका स्वर्णैः कृता प्रालंबिका स्यात् एकम् । सैव ललंतिका मौक्तिकै रचिता चेदुरःसूत्रिकेत्येकम् ॥१०४॥ हारः । न्हियते मनो ऽने-
नेति । अथवा हारयति मनः । मुक्तावली “द्वे मुक्ताहारस्य । ” असौ मुक्तावली
शतयष्टिका शतलतिका चेत् देवच्छंदः एकम् । देवच्छंदौ । यष्टिभेदाद्गुच्छानां भेदात्
गुच्छदयो हारभेदाः स्युः । “गुत्सगुत्सार्धगोस्तना इत्यपि पाठः । ” ते यथा ।
द्वात्रिंशयष्टिको गुच्छः । चतुर्विंशतियष्टिको गुच्छार्द्धः । चतुर्यष्टिको गोस्तनः
॥ १०५ ॥ द्वादशयष्टिको ऽर्धहारः । विंशतियष्टिको माणवकः । एकयष्टिका
एकावली । सैवैकावली सप्तविंशतिमौक्तिकैः कृता नक्षत्रमाला स्यात् एकैकम् ।
॥ १०६ ॥ आवापकः पारिहार्यः कटकः वलयः चत्वारि प्रकोष्ठाभरणस्य
“पौची इत्यादिख्यातस्य । ” केयूरं अंगदं द्वे प्रगंडभूषणस्य “बाहुवटे, बाजुबंद
इति ख्यातस्य । ” के बाहुशिरसि यौति केयूरम् । यु मिश्रणे । अंगुलीयकं ऊ-
र्मिका द्वे अंगुल्याभरणस्य आंगुठी इति ख्यातस्य ॥ १०७ ॥ ऊर्मिकैव रामना-
मायक्षरगुता चेदंगुलिमुद्रेत्येकम् । कंकणं करभूषणं द्वे मणिबंधभूषणस्य “कांकणं
इति ख्यातस्य । ” कंकणो ना प्रतिसर इति रत्नकोशः । मेखला कांची “कांचिः”
सप्तकी रशना “दंत्यमध्यापि” ॥ १०८ ॥ सारसनं पंच स्त्रीणां कटिभूषणस्य
“दाव, कंवरपट्टा इति ख्यातस्य । एकयष्टिर्भवेत्कांची मेखला त्वष्टयष्टिका । रसना

पादांगुदं तुलाकोटिर्मंजीरौ नूपुरो ऽस्त्रियाम् ॥ १०९ ॥
 हंसकः पादकटकः किंकिणी क्षुद्रघंटिका ॥
 त्वक्फलकृमिरोमाणि वस्त्रयोनिर्दश त्रिषु ॥ ११० ॥
 वालकं क्षौमादि फालं तु कार्पासं बादरं च तत् ॥
 कौशेयं कृमिकोशोत्थं रांकवं मृगरोमजम् ॥ १११ ॥
 अनाहतं निष्प्रवाणि तंत्रकं च नवांबरम् ॥
 तत्स्यादुद्गमनीयं यद्घौतयोर्वस्त्रयोर्युगम् ॥ ११२ ॥
 पत्रोर्णं धौतकौशेयं बहुमूल्यं महाधनम् ॥

षोडश ज्ञेया कलापः पंचविंशक इति भेदास्त्वह नोक्ताः ।” शृंखलमित्येकं पुंसः
 कटिभूषणस्य “कडदोरा इति ख्यातस्य ।” शृंखला शृंखलः पादांगुदं तुला-
 कोटिः “तुलाकोटी” मंजीरः “मंजीलः” नूपुरः ॥ १०९ ॥ हंसकः पादकटकः
 पट्टं नूपुरस्य “तोरड्या पैजण इति ख्यातस्य । हंसकादिद्वयं पादकटकस्य वाले
 इति ख्यातस्येति मतम् ।” तुलाकोटिः स्त्री । मंजीरो न स्त्रियाम् । किंकिणी “किंकि-
 णिः कंकणी । कंकणः स्यात्प्रतिसरः कंकणी क्षुद्रघंटिकेति भागुरिः ।” क्षुद्रघं-
 टिका द्वे वागरी “धुंगुर” इति ख्यातायाः । त्वगादिचतुष्कं वस्त्राणां योनिः
 कारणम् । कारणचातुर्विध्यात् वस्त्राणां चातुर्विध्यमिति भावः । क्षौमादित्येतद्विना
 वालकफालादयो निष्प्रवाण्यंता दश त्रिषु । तंत्रकं चेति चकारादेकादशं तंत्रकं च
 त्रिषु । वक्ष्यमाणदुकूलसाहचर्यात्क्षौमं क्लीबमेव । त्रिष्वित्येके ॥ ११० ॥ त्वगा-
 दिजन्यादिक्रमेणाभिहितानि । क्षौमादिवस्त्रं वालकं ज्ञेयम् । क्षुमा अतसी तद्वि-
 कारः क्षौमम् । आदिना शाणमित्यादि एकं त्वङ्मयस्य । फालं कार्पासं बादरं
 त्रीणि फलविकारस्य कार्पासवस्त्रस्य । कृमीणामपाननिर्गतसूत्रकृतः कुड्मलाकारः
 कोशः कृमिकोशस्तस्मादुत्थं कौशेयं स्यात् । मृगरोमजं वस्त्रं रांकवमित्येकम् ।
 “अत्र मृगशब्देन पशुमात्रं ग्राह्यं तेन कंचलाद्यपि” ॥ १११ ॥ अनाहतं
 निष्प्रवाणि तंत्रकं । तंत्रादचिरापहतम् । नवांबरं चत्वारि नूतनवस्त्रस्य कोरं वस्त्र इति
 प्रसिद्धस्य । निर्गता प्रवाणी तंतुवायशलाका ऽस्मात् निष्प्रवाणि । धौतयोर्वस्त्रयोर्युगं
 यत्तदुद्गमनीयमित्येकम् । “युगमित्यविवक्षितम्” ॥ ११२ ॥ यद्घौतं कौशेयं

६]

क्षौमं दुकूलं स्याद्वे तु निवीतं प्रावृतं त्रिषु ॥ ११३ ॥

स्त्रियां बहुत्वे वस्त्रस्य दशाः स्युर्वस्तयोर्द्वयोः ॥

दैर्घ्यमायाम आरोहः परिणाहो विशालता ॥ ११४ ॥

पटञ्जरं जीर्णवस्त्रं समौ नक्तककर्पटौ ॥

वस्त्रमाच्छादनं वासश्चैलं वसनमंशुकम् ॥ ११५ ॥

सुचेलकः पटोऽस्त्री स्याद्वराशिः स्थूलशाटकः ॥

निचोलः प्रच्छदपटः समौ रल्लककंबलौ ॥ ११६ ॥

अंतरीयोपसंव्यानपरिधानान्यधोऽंशुके ॥

तत्पत्रोर्ण एकम् । बहुमूल्यं यद्वस्त्रादिकं तन्महाधनमित्येकम् । त्रिलिंगम् । क्षौमं दुकूलं
द्वे पटवस्त्रस्य “पाटांव इति ख्यातस्य ।” निवीतं प्रावृतं द्वे प्रावृतवस्त्रस्य ॥ ११३ ॥
वस्त्रस्य द्वयोर्वस्तयोः प्रांतयोः दशाः स्युः । एकं स्त्रीलिंगं बहुवचनांतं च नित्यम् ।
“वस्तयो द्वयोरिति पाठे तु । दशाः वस्तयः द्वे वस्त्रप्रांतयोः । तत्र स्त्रियां बहुत्वे
दशाः । स्त्रीपुंसयोर्वहुत्वे च वस्तयः । दशावस्थादीपवत्योर्वस्त्रांते भूम्नि योषिति ।
वस्तिर्द्वयोर्निरुहे नाभ्यधो भूम्नि दशासु चेति मेदिनी ।” दैर्घ्यं आयामः आ-
रोहः “आनाह इति रामाश्रमीकारः ।” त्रयं वस्त्रादैर्दैर्घ्यस्य “लांबी इति ख्या-
तस्य ।” परिणाहः विशालता द्वे विस्तारस्य रुंदी इति ख्यातस्य ॥ ११४ ॥
पटञ्जरं जीर्णवस्त्रं द्वे जीर्णवस्त्रस्य । नक्तकः “लक्तक इत्यपि” कर्पटः द्वे जी-
र्णवस्त्रखंडस्य “फडकै, छाटी इति ख्यातस्य ।” वस्त्रं आच्छादनं वासः चैलं
“चेलं । चेलोऽधमे त्रिषु । नपुंसकं तु वसन इति विश्वः ।” वसनं अंशुकं पट-
वस्त्रस्य । “अंशुकं शुक्लवस्त्रे स्याद्वस्त्रमात्रोत्तरीययोरिति रभसः ॥ ११५ ॥
सुचेलकः पटः द्वे शोभनवस्त्रस्य तत्र पटोऽस्त्री । वराशिः “वरासिः । वरासिः
स्यात्पटञ्जरे वरासिः स्थूलशाटक इति दंत्यांतेषु रभसः ।” स्थूलशाटकः द्वे
स्थूलवाससः । निचोलः “निचुलोऽपि । निचुलस्तु निचोले स्यादिति मेदिनी ।”
प्रच्छदपटः द्वे येन वीणाडोलिकादिकं किमपि पिधीयते तस्य । रल्लकः कंबलः द्वे
कंबलस्य ॥ ११६ ॥ अंतरीयं उपसंव्यानं परिधानं अधोऽंशुकं चत्वारि परिहिते
वाससि । “अधो देहभागस्यांशुकं अधोऽंशुकम् ।” प्रावारः “प्रावरः” उत्तरा-

द्वौ प्रावारोत्तरासंगौ समौ बृहतिका तथा ॥ ११७ ॥
 संव्यानमुत्तरीयं च चोलः कूर्पासको ऽस्त्रियाम् ॥
 नीशारः स्यात्प्रावरणे हिमानिलनिवारणे ॥ ११८ ॥
 अधोरुक्कं वरस्त्रीणां स्याच्चंडातकमस्त्रियाम् ॥
 स्यात्त्रिष्वाप्रपदीनं तत्प्राप्नोत्याप्रपदं हि यत् ॥ ११९ ॥
 अस्त्री वितानमुल्लोचो दूष्याद्यं वस्त्रवेशमनि ॥
 प्रतिसीरा जवनिका स्यात्तिरस्कैरिणी च सा ॥ १२० ॥
 परिकर्मैगसंस्कारः स्यान्मार्ष्टिर्मार्जना मृजा ॥
 उद्वर्तनोत्सादने द्वे समे आप्लाव आप्लवः ॥ १२१ ॥

संगः बृहतिका ॥ ११७ ॥ संव्यानं उत्तरीयं पंच वामस्कंधे यद्वार्यते तस्य उत्तरीयस्य । “उत्तरस्मिन् देहभागे आसज्जत इत्युत्तरासंगः” । चोलः कूर्पासकः द्वे स्त्रीणां स्तनादिपिधायकस्य क्रंचुकीति प्रसिद्धस्य । गौरादित्वात् ङीषि चोली त्यपि । कूर्परे आस्ते कूर्पासकः । पुंसि क्लीबे च । “कूर्पासस्त्वर्धचोलक इति हारावलिः । हिमानिलयोर्निवारणं यस्मात्तादृशे प्रावरणे नीशार इत्येकं “रजई दुलई लेप इत्यादिख्यातस्य । नितरां शीर्यते हिमानिलावत्रानेन वा ।” गौरिवाकृत-नीशार इति प्रयोगः ॥ ११८ ॥ यद्वरस्त्रीणां अधोरुक्कं अधोरुपिधायिकं वस्त्रं तच्चंडातकं स्यात् । एकं “परकर, लहंगा इति ख्यातस्य” । ऊर्वोरर्धमधोरु तत्र स्थितत्वालक्षणया वस्त्रमप्यधोरु । स्वार्थे कन् । यत् आप्रपदं पादाग्रपर्यंतं प्राप्नोति वस्त्रादि तत् आप्रपदीनं । त्रिषु एकम् ॥ ११९ ॥ वितानं उल्लोचः द्वे आतपाद्यन-यार्थमुपरिवद्धस्य चंद्रकाख्यस्य वाससः “चांदवा इति ख्यातस्य ।” पुंसि वितानः । दूष्यमित्यादिकं वस्त्रवेशमनि वस्त्ररचितगृहे एकम् । “दूष्यमिति तालव्यमध्यमपि” । आद्यशब्दात्पटकुटी “डैरा राहुटी तंबु” इत्यादि । प्रतिसीरा जवनिका “यमनिका” तिरस्कैरिणी “तिरस्कारिणी । तिरस्क्रीयते ऽनया ।” त्रयं जव-निकायाः पडदा “कनाथ” इति ख्यातायाः ॥ १२० ॥ परिकर्म अंगसंस्कारः द्वे कुंकुमादिना शरीरे संस्कारमात्रस्य । “परिमलवर्जनार्थं क्रिया परिकर्म । प्रतिकर्मेति कचित्पाठः । मार्ष्टिः मार्जना मृजा प्रोक्षणादिना देहनिर्मलीकरणस्य ।

स्नानं चर्चा तु चार्चिक्यं स्थासको ऽथ प्रबोधनम् ॥
 अनुबोधः पत्रलेखा पत्रांगुलिरिमे समे ॥ १२२ ॥
 तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकम् ॥
 द्वितीयं च तुरीयं च न स्त्रियामथ कुंकुमम् ॥ १२३ ॥
 काश्मीरजन्माग्निशिखं वरं बाल्हीकपीतने ॥
 रक्तसंकोचपिशुनं धीरं लोहितचंदनम् ॥ १२४ ॥
 लाक्षा राक्षा जतु क्लीबे यावो ऽलक्तो द्रुमामयः ॥
 लवंगं देवकुसुमं श्रीसंज्ञमथ जायकम् ॥ १२५ ॥

उद्धर्तनं उत्सादनं द्वे पिष्टादिना शरीरमलापकरणस्य । आप्लावः आप्लवः ॥ १२१ ॥
 स्नानं त्रीणि स्नानस्य । चर्चा चार्चिक्यं स्थासकः त्रीणि चंदनादिना देहविलेपवि-
 शेषस्य उटी इति ख्यातस्य । “चर्चिकैव चार्चिक्यम् । स्वार्थे व्यञ्ज् ।” प्रबोधनं अनु-
 बोधः द्वयं गतगंधस्य पुनर्गंधव्यक्तीकरणे । यथा कस्तूरिकादेर्मद्यादिना । पत्रलेखा
 पत्रांगुलिः द्वे कस्तूरिकाकेशरादिना कपोलादौ रचितपत्रवल्ल्याः । पत्राकृतिलेखा
 पत्रलेखा । कलिंगादिदेशेषु प्रसिद्धेयम् ॥ १२२ ॥ तमालपत्रं । तमालस्य पत्रमिव तमा-
 लपत्रम् । तमालपत्रं तापिच्छे तिलके पत्रके ऽपि चेति विश्वः । तिलकं चित्रकं विशेषकं
 चत्वारि ललाटे कस्तूर्यादिना कृततिलकस्य । “तमालस्तिलके खड्ग इति विश्वा-
 तमाल इत्यप्यन्यत्र । अत्र द्वितीयं तिलकमिति तुरीयं विशेषकमिति च द्वे न
 स्त्रियां कितु पुत्रपुंसकयोः । कुंकुमम् ॥ १२३ ॥ काश्मीरजन्म अग्निशिखं
 वरं बाल्हीकं “बाल्हिकं । बाल्हिकं बाल्हिकं धीरहिंशुनोर्नाश्वदेशयोरिति त्रिकाण्ड-
 शेषः ।” पीतनं रक्तं संकोचं पिशुनं धीरं लोहितचंदनं एकादश कुंकुमस्य । रक्तं नी-
 त्यादिरंजिते । कुंकुम इति हैमः । संकोचो मीनभेदे च बंधे क्लीबं तु कुंकुम इति
 विश्वमेदिन्यौ । पिशुनं कुंकुमे ऽपि चेति मेदिनी ॥ १२४ ॥ लाक्षा राक्षा जतु यावः
 अलक्तः द्रुमामयः षट् लाक्षायाः । “न लक्तोऽस्मादलक्तः । द्रुमाणामामयो
 द्रुमामयः ।” लवंगं देवकुसुमं श्रीसंज्ञं त्रीणि लवंगस्य । देवानां कुसुमं । कुसुमेषु
 देवेषु । देवयोग्यं कुसुमं वा । श्रीसंज्ञं लक्ष्मीपर्यायनामकम् । जायकम् ॥ १२५ ॥

कालीयकं च कालानुसार्यं चाथ समार्थकम् ॥

वंशिकागुरुराजार्हलोहं कृमिजजौगकम् ॥ १२६ ॥

कालागुर्वगुरु स्यात्तु मंगल्या मल्लिगंधि यत् ॥

यक्षधूपः सर्जरसो रालसर्वरसावपि ॥ १२७ ॥

बहुरूपोऽप्यथ वृकधूपकृत्रिमधूपकौ ॥

तुरुष्कः पिंडकः सिल्हो यावनोऽप्यथ पायसः ॥ १२८ ॥

श्रीवासो वृकधूपोऽपि श्रीवेष्टसरलद्रवौ ॥

कालीयकं कालानुसार्यं त्रयं जायकाख्यगंधद्रव्यस्य पीतचंदन इति ख्यातस्य । ज-
यति गंधांतरं जायकम् । कालीयकं च कालेयं वर्णकं कांतिदायकमिति व्याडिः ।
वंशिकं “वंशकं” अगुरु राजार्हं लोहं कृमिजं जौगकम् ॥ १२६ ॥ कालागुरु
सप्तकं समार्थकम् । कृष्णागुरुणः पर्याया इत्यर्थः । “न गुरुर्गुह्यस्मात्तदगुरु । अगुरु-
जौगके लघाविति हैमादगुरुः पुंस्यपि । अगुरुरिति क्वचित् । लोहोऽस्त्री शस्त्रके
लौहे जौगके सर्वतैजस इति मेदिनीकोशाल्लोहं पुंस्यपि ।” अगुरु इत्यस्य यच्छ-
ब्देन संबंधः । स्यादित्यस्य त्वंतत्वादुत्तरेण संबंधः । यदगुरु मल्लिगंधि सा मंगल्या
स्यादित्येकम् । “अत्र जौगकांतानि अगुरुणः । कालागुर्वादि द्वयं कृष्णागुरुणः ।
त्वित्यत्र तदिति पाठस्तत्र यदगुरु मल्लिगंधि तन्मंगल्येत्यर्थः । यक्षधूपः सर्जरसः
रालः सर्वरसः ॥ १२७ ॥ बहुरूपः पंच धूपस्य “राल इति ख्यातस्य । अ-
राल इति वा । रालः सर्जरसोऽरालो धूपको वन्निहवल्गु इति रभसः । वृकधूपः
कृत्रिमधूपकः द्वे अनेकपदार्थकृतधूपस्य । तुरुष्कः पिंडकः सिल्हः यावनः चत्वा-
रि सिल्हाख्यगंधद्रव्यस्य “ऊद, लोवान इति ख्यातस्य” । तुरुष्कः सिल्हके
म्लेच्छजातौ देशांतरेऽपि चेति विश्वमेदिन्यौ । पायसः ॥ १२८ ॥ श्रीवासः वृक-
धूपः श्रीवेष्टः “श्रीपिष्टः । सरलद्रवश्रीपिष्टदधिक्षीरघृताव्हय इति रभसः ।” स-
रलद्रवः पंच सरलद्रवस्य “विशेषनामकधूप इति ख्यातस्य । पयसो द्रुमस्य
क्षीरस्य वा विकारः पायसः । सरलस्य देवदारोर्द्रवः सरलद्रवः । पायसस्तु
क्षीवपुंसोः श्रीवासपरमात्रयोरिति मेदिनी । मृगनाभिः मृगमदः कस्तूरी त्रयं क-
स्तूर्याः । मृगनाभिः पुंसि । मृगनाभिर्मृगमदो मृगः कस्तूरिकापि चेति माधवः ।

६]

मृगनाभिर्मृगमदः कस्तूरी चाथ कोलकम् ॥ १२९ ॥
 कंकोलकं कोशफलमथ कर्पूरमस्त्रियाम् ॥
 घनसारश्चंद्रसंज्ञः सिताभ्रो हिमवालुका ॥ १३० ॥
 गंधसारो मलयजो भद्रश्रीश्चंदनो ऽस्त्रियाम् ॥
 तैलपर्णिकगोशीर्षे हरिचंदनमस्त्रियाम् ॥ १३१ ॥
 तिलपर्णी तु पत्रांगं रंजनं रक्तचंदनम् ॥
 कुचंदनं चाथ जातीकोशजातीफले समे ॥ १३२ ॥
 कर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलैर्यक्षकर्मः ॥

मदो रेतसि कस्तूर्यमिति मेदिनी । मुख्यराट्क्षत्रयोर्नाभिः पुंसि प्राण्यंगके द्वयोः । चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कस्तूरिकामद इति रभसः । ” कोलकं “को-
 रकं” । कोरको ऽस्त्री कुड्गुले स्यात्कंकोलकमृणालयोरिति मेदिनी ॥ १२९ ॥
 कंकोलकं कोशफलं त्रीणि कंकोळ, गवला इति ख्यातस्य । कर्पूरं घनसारः चंद्रः
 सिताभ्रः सिताभ्र इत्यपि । हिमवालुका पंच कर्पूरस्य । चंद्रसंज्ञश्चंद्रपर्यायनामकः ।
 पुंसि कर्पूरः ॥ १३० ॥ गंधसारः मलयजः भद्रश्रीः चंदनः चत्वारि चंदनस्य
 “मलयागुरु मैलागिरि इति ख्यातस्य । ” भद्रश्रियौ । तैलपर्णिकमित्येकं धवल-
 शीतलचंदनविशेषस्य । गोशीर्षमित्येकं उत्पलगंधिचंदनस्य । हरिचंदनमित्येकं
 कपिलवर्णचंदनस्य । एवं त्रयो भेदाः । तिलपर्णे वृक्षभेदे जाता तैलपर्णी । स्वार्थे
 कम् । तैलपर्णगोशीर्षौ गिरी आकरावस्येति स्वामी ॥ १३१ ॥ तिलपर्णी पत्रां-
 गं रंजनं रक्तचंदनं कुचंदनं पंच रक्तचंदनस्य । “तिलपर्णी नदी आकरो ऽस्या-
 स्ति । अच् डीप् च । ” जातीकोशं जातिफलम् । जातिकोशं जातिफलमित्यपि
 पाठः । जातिः जाती वा । कोशं फलं इति पृथगपि । जातिर्जातिफले ऽपि चेति
 रभसः । कोशो ऽस्त्री कुड्गुले पत्रे दिव्ये खड्गपिधानके । जातिकोशे इति मेदि-
 नीविश्वप्रकाशौ । फलं लाभे जातिकोशे वाणाग्रे फलके ऽपि चेति रुद्रः । द्वे
 जायफळ इति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥ कर्पूरादिभिः समभातैः पिंडीकृतो लेपवि-
 शेषो यक्षकर्म इत्येकम् । “कर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलघुसृणानि च । एकीकृतमिदं
 सर्वं यक्षकर्म इष्यते इति व्याडिः । घुसृणं केशरम् । अन्यत्स्पष्टम् । कुंकुमागरु-

गात्रानुलेपनी वर्तिर्वर्णकं स्याद्विलेपनम् ॥ १३३ ॥
 चूर्णानि वासयोगाः स्युर्भावितं वासितं त्रिषु ॥
 संस्कारो गंधमाल्याद्यैर्यः स्यात्तदधिवासनम् ॥ १३४ ॥
 माल्यं मालास्रजौ मूर्ध्नि केशमध्ये तु गर्भकः ॥
 प्रभ्रष्टकं शिखालंबि पुरोन्यस्तं ललामकम् ॥ १३५ ॥
 प्रालंबमृजुलंबि स्यात्कंठाद्वैकक्षिकं तु तत् ॥
 यत्तिर्यक्क्षिप्तमुरसि शिखास्वापीडशेखरौ ॥ १३६ ॥
 रचना स्यात्परिस्पंद आभोगः परिपूर्णता ॥
 उपधानं तूपवर्हः शय्यायां शयनीयवत् ॥ १३७ ॥

कस्तूरी कर्पूरं चंदनं तथा । महासुगंधिरित्युक्तं नामतो यक्षकर्म इति धन्वंतरिः ।
 गात्रानुलेपनी वर्तिः वर्णकं विलेपनं चत्वारि “ गात्रानुलेपयोग्यस्य पिष्टघृष्टसुगं-
 धिद्रव्यस्य उटणं इति ख्यातस्य । गात्रानुलेपनी वर्तिर्विगंधयथ विलेपनम् । वर्णकं चाप
 विच्छित्तिः स्त्री कषायोऽगरागक इति रभसात् । आद्यद्वयमुक्तार्थमेव । वर्णकादि-
 द्वयं घृष्टचंदनादिलेपमात्रस्य । कर्पूरागुरु रित्यपि पाठः ” ॥ १३३ ॥ चूर्णं वास-
 योगः द्वे पटवासादिचूर्णमात्रस्य । “ वासे सुगंधिकरणे योग उपायो वासयोगः । ”
 भावितं वासितं द्वे गंधद्रव्येण वासितस्य वस्तुनः । त्रिषु । गंधमाल्यधूपादिभिर्यः
 संस्कारः “ वस्त्रतांबूलादीनां ” सौरभाधानं तदधिवासनमित्युच्यते । एकम्
 ॥ १३४ ॥ माल्यं माला स्रक् त्रयं मूर्ध्नि धृतायाः कुसुमावलेः । उपचारादन्यत्रापि
 प्रयोगः केशमध्ये धृता माला गर्भक इत्युच्यते एकम् । यन्माल्यं शिखायां लंब-
 मानं तत्प्रभ्रष्टकमित्येकम् । पुरो न्यस्तं ललाटपर्यंतं क्षिप्तं ललामकमित्येकम् ॥ १३५ ॥
 यन्माल्यं कंठादृजुलंबि सरलं लंबमानं तत्प्रालंबमित्येकम् । यन्माल्यं तिर्यगुपवीत-
 मनृजु उरसि क्षिप्तं तत् वैकक्षिकमित्येकम् चतुरक्षरम् । “ विकक्षमुरस्तत्र भवं वैक-
 क्षकमित्यपि । ” आपीडः शेखरः द्वे शिखासु न्यस्तमाल्यमात्रस्य ॥ १३६ ॥
 रचना परिस्पंदः द्वे माल्यादिरचनायाः । “ परिस्पंद इत्यपि पाठः । ” आभोगः
 परिपूर्णता द्वे सर्वोपचारिपरिपूर्णतायाः । उपधानं उपवर्हः द्वे उच्छिर्षस्य “ उशी
 इति ख्यातस्य ” । उपधीयते आरोप्यते शिरो ऽत्र उपधानम् । शय्या शयनीयं

६]

शयनं मंचपर्यंकपल्यंकाः खट्वा समाः ॥

गेंडुकः कंडुको दीपः प्रदीपः पीठमासनम् ॥ १३८ ॥

समुद्रकः संपुटकः प्रतिग्राहः पतङ्गहः ॥

प्रसाधनी कंकतिका पिष्टातः पटवासकः ॥ १३९ ॥

दर्पणे मुकुरादर्शौ व्यजनं तालवृंतकम् ॥

इति मनुष्यवर्गः ॥ ॥ ५ ॥

संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ॥

वंशोऽन्ववायः संतानो वर्णाः स्युर्ब्राह्मणादयः ॥ १ ॥

॥ १३७ ॥ शयनं त्रीणि शय्यायाः । वदिति उत्तरेण समत्वद्योतनाय । मंचः पर्यंकः पल्यंकः खट्वा चत्वारि खट्वायाः “पलंग वाज इति ख्यातायाः” । गेंडुकः “गेंडुकः गंडूकः” कंडुकः द्वे चेंडू इति ख्यातस्य क्रीडाकारणस्य । “गिरदी, गालउशी इति ख्यातस्येति केचित् ।” दीपः प्रदीपः द्वे दीपस्य । पीठं आसनं द्वे “विष्टरः पीठमस्त्रियामिति त्रिकाण्डशेषः” ॥ १३८ ॥ समुद्रकः संपुटकः द्वे संपुटस्य “डवा चौफुला इत्यादिख्यातस्य ।” प्रतिग्राहः “प्रतिग्रहः । प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्यपृष्ठे पतद्गृहे । विप्रेभ्यो विधिवद्देये तद्गृहे च गृहांतर इति मेदिनी ।” पतद्गृहः द्वे “पिकदाणी इति ख्यातस्य ।” प्रसाधनी कंकतिका द्वे गजदंतादिरचितायाः केशमार्जन्याः फणी इति ख्यातायाः । कंकतं तु प्रसाधनमिति क्लीबकाण्डे-उपरमाला । पिष्टातः पटवासकः द्वे बुका इति ख्यातस्य चूर्णविशेषस्य ॥ १३९ ॥ दर्पणः मुकुरः “मुकुरः । मुकुरः स्यान्मुकुरवदर्पणे वकुलद्रुमे । कुलालदंडे इति मेदिनी । मुकुर इत्यपि केचित् ।” आदर्शः त्रीणि दर्पणस्य “आरसा इति ख्यातस्य ।” साहचर्यादर्पणः पुंस्येव । आदर्शो दर्पणः प्रोक्त इत्यपरमाला । व्यजनं तालवृंतकं द्वे तालपत्रादिनिर्मितव्यजनस्य । व्यजति वायुरनेन व्यजनम् ॥ इति मनुष्यवर्गः ॥ ॥ ५ ॥ संततिः गोत्रं जननं कुलम् । कुलं जनपदे गोत्रे सजातीयगणेऽपि च । भवने च तनौ क्लीबमिति कोशांतरे । अभिजनः अन्वयः वंशः अन्ववायः संतानः नव वंशस्य । तत्र संततिः स्त्री । ब्राह्मणादयो वर्णाः

विप्रक्षत्रियविदृशूद्राश्चातुर्वर्ण्यमिति स्मृतम् ॥

राजबीजी राजवंश्यो बीज्यस्तु कुलसंभवः ॥ २ ॥

महाकुलकुलीनार्यसभ्यसज्जनसाधवः ॥

ब्रह्मचारी गृही वानप्रस्थो भिक्षुश्चतुष्टये ॥ ३ ॥

आश्रमो ऽस्त्री द्विजात्यग्रजन्मभूदेववाडवाः ॥

विप्रश्च ब्राह्मणो ऽसौ षट्कर्मा यागादिभिर्वृतः ॥ ४ ॥

विद्वान् विपश्चिदोपज्ञः सन्सुधीः कोविदो बुधः ॥

धीरो मनीषी ज्ञः प्राज्ञः संख्यावान् पंडितः कविः ॥ ५ ॥

धीमान्सूरिः कृती कृष्टिर्लब्धवर्णो विचक्षणः ॥

दूरदर्शी दीर्घदर्शी श्रोत्रियरक्षांदसौ समौ ॥ ६ ॥

स्युः एकम् ॥ १ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राः वर्णाश्चातुर्वर्ण्यमित्येकम् । राजबीजी राजवंश्यः द्वे राजवंशोत्पन्नस्य । राजबीजिनौ । बीज्यः कुलसंभवः द्वे कुलमात्रोत्पन्नस्य ॥ २ ॥ महाकुलः “महाकुलः” कुलीनः । महत्कुलमस्य महाकुलः महत्कुले भवो महाकुलः । कुले भवः कुलीनः । आर्यः सभ्यः सज्जनः साधुः षट् सज्जनस्य । ब्रह्मचार्यादयश्चत्वारो ऽपि आश्रमशब्दवाच्या इत्यर्थः । कर्मणा मनसा वा चा सर्वावस्थासु सर्वदा ॥ सर्वत्र मैथुनत्यागो ब्रह्मचर्यं तदुच्यते इति । एकम् । “वनमेव प्रस्थः प्रदेशस्तत्र भवः वानप्रस्थः । अत्र भिक्षुर्यतिः ॥ ३ ॥ द्विजातिः अग्रजन्मा भूदेवः वाडवः विप्रः ब्राह्मणः षट् ब्राह्मणस्य । “वडवायां जातो वाडवः । वडवा द्विजयोषितीति मेदिनी ।” असौ ब्राह्मणो यागादिभिर्व्रजनादिभिर्युक्तः षट्कर्मा स्यात् । तदुक्तम् । इज्याध्ययनदानानि याजनाध्यापने तथा । प्रतिग्रहश्च तैर्युक्तः षट्कर्मा विप्र उच्यते इति । एकम् ॥ ४ ॥ विद्वान् विपश्चित् दोषज्ञः सन् सुधीः कोविदः बुधः धीरः मनीषी ज्ञः प्राज्ञः “प्रज्ञः । प्रज्ञस्तु पंडिते वाच्यलिंगो बुद्धौ तु योषितीति मेदिनी ।” संख्यावान् पंडितः कविः ॥ ५ ॥ धीमान् सूरिः कृती कृष्टिः लब्धवर्णः विचक्षणः दूरदर्शी दीर्घदर्शी द्वाविंशतिः पंडितस्य । विद्वांसौ । विपश्चितौ । संतौ । ज्ञौ । संख्यावंतौ । कृतिनौ । “संख्या विचारणास्त्यस्य संख्यावान् । लब्धो वर्णः स्तुतिर्येन लब्धवर्णः । दूरान्दूराद्वा पश्यतीति दूरदर्शी ।” श्रोत्रियः छांदसः

७]

“मीमांसको जैमिनीये वेदांती ब्रह्मवादिनि ॥
 वैशेषिके स्यादौलूक्यः सौगतः शून्यवादिनि” ॥ १ ॥
 “नैयायिकस्त्वैक्षपादः स्यात्स्याद्वादिक आर्हकः ॥
 चार्वाकलौकायतिकौ सत्कार्ये सांख्यकापिलौ” ॥ २ ॥
 उपाध्यायोऽध्यापको ऽथ स्यान्निषेकादिकृद्गुरुः ॥
 मंत्रव्याख्याकृदाचार्य आदेष्टा त्वध्वरे व्रती ॥ ७ ॥
 यष्टा च यजमानश्च स सोमवति दीक्षितः ॥

द्वे वेदाध्यायिनः ॥ ६ ॥ मीमांसकमित्यादिपद्यद्वयमत्र केचित्पठन्ति । तदत्रत्यं नेत्यु-
 पेक्षितम् । तस्येयं बालबोधार्थं व्याख्या । मीमांसकः जैमिनीयः द्वे मीमांसाशास्त्र-
 वेत्तुः । वेदांती ब्रह्मवादी द्वे वेदांतशास्त्रज्ञस्य । वैशेषिकः औलूक्यः द्वे सप्तप-
 दार्थवादिनः । तेच पदार्थाः । द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाऽभावाः सप्तेति
 क्पादमतम् । सौगतः शून्यवादी द्वे जगत्कारणं शून्यमिति मतावलंबिनो नास्ति-
 कस्य ॥ १ ॥ नैयायिकः अक्षपादः आक्षपादो वा द्वे न्यायशास्त्रज्ञस्य । प्रमाण-
 प्रमेयसंशयविपर्ययतर्कैत्यादिषोडशपदार्थवादिनः गोतमस्य । स्याद्वादिकः आ-
 र्हकः द्वे मोक्षो ऽस्ति स्यान्नास्ति स्यादिति वादिनः । चार्वाकः लौकायतिकः
 लौकायतिको वा द्वे देहात्मवादिनो बौद्धस्य । सांख्यः कापिलः द्वे तदेवेदं कार्यं
 जगदिति मानिनः सांख्यशास्त्रज्ञस्य ॥ २ ॥ उपाध्यायः अध्यापकः द्वे
 “उपेत्वाधीयतेऽस्मादुपाध्यायः । अध्यापयतीत्यध्यापकः ।” निषेको गर्भाधानं
 आदिना पुंसवनादि । तस्य कर्मणः कर्ता पित्रादिर्गुरुः स्यात् एकम् । मंत्रो
 वेदस्तस्य व्याख्याकृत् आचार्यः स्यात् । उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्याप-
 येद्भिजः । सांगं च सरहस्यं च तमाचार्यं प्रचक्षते इति । एकम् । व्याख्याल-
 क्षणं तु । पदच्छेदः पदार्थोक्तिर्विग्रहो वाक्ययोजना । आक्षेपोऽथ समाधानं व्या-
 ख्यानं षड्विधं मतमित्युक्तम् । अध्वरे यागविषये य ऋत्विजामादेष्टा स व्रती ॥ ७ ॥
 यष्टा यजमानः इति त्रयेणोच्यते । “आदिष्टीत्यपि पाठः” । व्रतिनौ । यष्टारौ । स
 यजमानः सोमवति यागे आदेष्टा दीक्षित इत्युच्यते एकम् । इज्याशीलः यायजूकः द्वे
 यजनशीलस्य । “पुनःपुनः भृशं वा यजते यायजूकः ।” विधिना सोमेन यजेते-

इज्याशीलो यायजूको यज्वा तु विधिनेष्टवान् ॥ ८ ॥
 स गीष्पतीष्ट्या स्थपतिः सोमपीथी तु सोमपाः ॥
 सर्ववेदाः स येनेष्टो यागः सर्वस्वदक्षिणः ॥ ९ ॥
 अनुचानः प्रवचने सांगे ऽधीती गुरोस्तु यः ॥
 लब्धानुज्ञः समावृत्तः सुत्वा त्वभिषवे कृते ॥ १० ॥
 छात्रांतेवासिनौ शिष्ये शैक्षाः प्राथमकलिपकाः ॥
 एकब्रह्मव्रताचारा मिथः सत्रह्यचारिणः ॥ ११ ॥
 सतीर्थ्यास्त्वेकगुरवश्चितवानग्निमग्निचित् ॥

त्यादियागविधायकविधिमात्रेणेष्टवान् यागं कृतवान् स यज्वा स्यात् एकम् । य-
 ज्वानौ ॥ ८ ॥ यः गीष्पतीष्ट्या बृहस्पतिसवविधिना इष्टवान् स स्थपतिरित्यु-
 च्यते । वाजपेयेनेष्ट्वा बृहस्पतिसवेन यजेतेति तद्विधिः एकम् । सोमपीथी “सो-
 मपीथी सोमपीथी” सोमपाः सोमपः द्वे सोमयाजिनः । सोमपीथिनौ । “स-
 र्ववेदा ऽयं दीक्षितस्तु तत्कालम् ।” येन सर्वस्वदक्षिणो विश्वजिन्नामा याग इष्टः स
 सर्ववेदाः स्यात् एकम् । “सर्वस्वं दक्षिणा यत्र । सर्वं वेदयति सर्ववेदाः । वि-
 दू लाभे” । सर्ववेदसौ ॥ ९ ॥ सांगे शिक्षाद्यंगोपेते प्रवचने वेदे अधीती कृताध्यय-
 नो ऽनुचान इत्येकम् । यो ऽनुचानो गुरोः सकाशात् गृहस्थाद्याश्रमांतरप्राप्तये ल-
 ब्धानुज्ञः स समावृत्तः स्यात् एकम् । अभिषवे स्नाने कृते सति सुत्वा स्यात्
 सुयजोर्द्विनिधिति सुनोतेर्भूते द्विनिप् । सुत्वन् । सुत्वा सुत्वानौ । अभिषवः स्न-
 पने पीडने स्नाने सुरासंधाने च ॥ १० ॥ छात्रः अंतेवासी “अंतवासीत्यपि”
 शिष्यः त्रीणि । गुरोर्दोषाच्छादनं छत्रं तच्छीलमस्य छात्रः । शीलमित्यनुवर्तमाने
 छत्रादिभ्यो ण इति णप्रत्ययः । अंते समीपे वस्तुं शीलमस्यांतेवासी । शैक्षाः प्राथ-
 मकलिपकाः द्वे आरब्धाध्ययनानां बटूनाम् । शिक्षा लभंते ते शैक्षाः । प्रथमकल्पः
 आचारंभः प्रयोजनं येषां ते प्राथमकलिपकाः । एकः समानो ब्रह्मव्रताचा-
 रो वेदव्रताचरणं येषां ते । एकशाखास्वाध्यायिनो ब्रह्मचारिणस्ते मिथः परस्परं
 सत्रह्यचारिण इत्युच्यंते । चरणे ब्रह्मचारिणीति समानस्य सभावः एकम् ॥ ११ ॥
 एकः समानो गुरुर्येषां ते परस्परं सतीर्थ्याः स्युः । समानतीर्थे वासीति यत्प्रत्ययः ।

[७]

पारंपर्योपदेशे स्यादैतिह्यमितिहाव्ययम् ॥ १२ ॥

उपज्ञा ज्ञानमाद्यं स्याज्ज्ञात्वारंभ उपक्रमः ॥

यज्ञः सवो ऽध्वरो यागः सप्ततंतुर्मखः क्रतुः ॥ १३ ॥

पाठो होमश्चातिथीनां सपर्या तर्पणं बलिः ॥

एते पंचमहायज्ञा ब्रह्मयज्ञादिनामकाः ॥ १४ ॥

समज्या परिषद्गोष्ठी सभासमितिसंसदः ॥

आस्थानी क्लीबमास्थानं स्त्रीनपुंसकयोः सदः ॥ १५ ॥

प्राग्वंशः प्राक् हविर्गेहात्सदस्या विधिदर्शिनः ॥

तीर्थं ये इति समानस्य सः एकम् । योऽग्निं चितवान् सोऽग्निचित् एकं कृतान्नि-
चयनस्य । ऐतिह्यं इतिह्यं द्वयं पारंपर्येण लोकपरंपरया य उपदेशस्तस्मिन् । इति-
हेत्यव्ययं इतिहेति निपातसमुदायस्तत्र भवमैतिह्यम् ॥ १२ ॥ यत्प्रथमं ज्ञानं
सा उपज्ञा स्यात् । यथा ग्रंथस्य पाणिनेरुपज्ञा एकम् । ज्ञात्वा य आरंभः स उप-
क्रमः । यथा ग्रंथस्योपक्रमः ज्ञानपूर्वक आरंभ इत्यर्थः एकम् । यज्ञः सवः अध्वरः
यागः सप्ततंतुः मखः क्रतुः सप्त यज्ञस्य ॥ १३ ॥ पाठादयः पंच ब्रह्मयज्ञादिना-
मका महायज्ञाः स्युः एकम् । तत्र पाठो विधिना वेदादेः पठनं सं ब्रह्मयज्ञः । होमो
वैधदेवहोमः स देवयज्ञः । अतिथीनां गृहागतानां सपर्या अन्नादिना तोषणं स
मनुष्ययज्ञः । तर्पणं पितृणामन्नोदकादिना तृप्तिसंपादनं स पितृयज्ञः । बलिः ब-
लिहरणं स भूतयज्ञः । “पठनं पाठः । भावे घञ् । मनुः । अध्यायनं ब्रह्मयज्ञः
पितृयज्ञस्तु तर्पणम् । होमो दैवो बलिर्भौतो नृत्यज्ञो ऽतिथिपूजनमिति ” ॥ १४ ॥
समज्या परिषद् गोष्ठी सभा समितिः संसत् आस्थानी आस्थानं सदः नव सभायाः ।
परिषदौ । गोष्ठ्यौ । संसदौ । आस्थान्यौ । सदः सातं क्लीबे । स्त्रीत्वे तु सदाः ।
“समजंति गच्छंत्यस्यां समज्या । गावो ऽनेका वाचस्तिष्ठंत्यस्यां गोष्ठी । सह
समाना वा भांत्यस्यां सभा । सभालक्षणं मनुः । यस्मिन्देसे निषीदंति विप्रा वेदवि-
दक्षयः । राज्ञश्चाधिकृतो विद्वान् ब्रह्मणस्तां सभां विदुरिति । संयंति गच्छंत्यस्यां
समितिः । संसीदंत्यस्यां संसत् । आतिष्ठंत्यस्यामास्थानी । सीदंत्यस्यां सदः” ॥ १५ ॥
हविर्गेहात्प्राक् पूर्वदेशे सदस्यादीनां यद्गृहं स प्राग्वंश इत्येकम् । यज्ञशालायाः

सभासदः सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाश्च ते ॥ १६ ॥
 अध्वर्युद्वाटहोतारो यजुःसामर्ग्विदः क्रमात् ॥
 आग्नीध्राद्या धनैर्वार्या ऋत्विजो याजकाश्च ते ॥ १७ ॥
 वेदिः परिष्कृता भूमिः समे स्थंडिलचत्वरे ॥
 चषालो यूपकटकः कुंवा सुगहना वृतिः ॥ १८ ॥
 यूपान्नं तर्म निर्मथ्यदारुणि त्वरणिर्द्वयोः ॥
 दक्षिणाम्निर्गार्हपत्याहवनीयौ त्रयो ऽग्नयः ॥ १९ ॥
 अग्नित्रयमिदं त्रेता प्रणीतः संस्कृतो ऽनलः ॥
 समूह्यः परिचाय्योपचाय्यावभौ प्रयोगिणः ॥ २० ॥

पूर्वपश्चिमस्तंभयोरपितं दीर्घकाष्ठं प्राग्वंश इति क्वचित् । यज्ञकर्मणि विधिं वेदोक्त-
 क्रियाकलापं ये पश्यन्ति ते सदस्याः “ऋत्विग्विशेषा इत्यर्थः” एकम् । सभासदः
 सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाः चत्वारि सभ्येषु । “सभां स्तृणन्ति सभास्ताराः ।
 स्तृञ् आच्छादने । सभायां साधवः सभ्याः । समाजं रक्षन्ति सामाजिकाः” ॥ १६ ॥
 यजुर्विद्वत्विगध्वर्युः एकम् । सामविदुद्वाता एकम् । ऋग्वेदचित् होता एकम् ।
 धनैर्वार्याः यजमानेन धनादि दत्त्वा वरणीया ये आग्नीध्राद्यास्ते ऋत्विजः याजकाः द्वे ।
 “आग्नीध्र आद्यो येषाम् । आद्यशब्दाद्ब्रह्मोद्गातृहोत्रध्वर्यादयः षोडश । ऋतौ यजन्ति
 ते ऋत्विजः । कात्यस्तु । वृताः कुर्वन्ति ये यज्ञमृत्विजो याजकाश्च ते इति ॥ १७ ॥
 परिष्कृता यज्ञार्थं साधिता डमरुकाकारा भूमिर्वेदिरित्युच्यते एकम् । वेदीत्यपि ।
 स्थंडिलं चत्वरं द्वे यज्ञार्थं संस्कृतस्य भूभागस्य । यूपकटकः यूपस्य शिरसि
 वलयाकारः काष्ठविकारश्चषालः स्यात् एकम् । यागभूमावन्त्यजादिदर्शनवारणाय
 सुगहना वृतिर्वेष्टनं कुंवा स्यात् “एकम् । स्त्रियाम्” ॥ १८ ॥ यूपान्नं तर्म द्वे
 यूपान्ने । तर्मणी । निर्मथ्यदारुणि अग्निसिद्ध्यर्थं निर्मथनीये काष्ठे अरणिरित्येकम् ।
 स्त्रीपुंसयोः । “अरणीति स्त्रियाम् ।” दक्षिणाम्निः गार्हपत्यः आहवनीयः
 एते त्रयो ऽग्नयः अग्निविशेषाः स्युः एकैकम् । “क्वचित्तु त्रयाणां द्वंद्वः पठ्यते ।”
 ॥ १९ ॥ इदमग्नित्रयं त्रेता स्यात् एकम् । “त्रित्वं इता” त्रेता । स्त्री । त्रेते ।
 मंत्रादिना संस्कृतो ऽग्निः प्रणीत इत्येकम् । समूह्यः परिचाय्यः उपचाय्यः एते त्रयः

७]

यो गार्हपत्यादानीय दक्षिणाग्निः प्रणीयते ॥

तस्मिन्नानाग्न्यो ऽथाग्नायी स्वाहा च हुतभुक्प्रिया ॥२१॥

ऋक् सामिधेनी धाय्या च या स्यादग्निसमिधने ॥

गायत्रीप्रमुखं छंदो हव्यपाके चरुः पुमान् ॥ २२ ॥

आमिक्षा सा श्रुतोष्णे या क्षीरे स्यादधियोगतः ॥

धैवित्रं व्यजनं तद्यद्रचितं मृगचर्मणा ॥ २३ ॥

पृषदाज्यं सदध्याज्ये परमान्नं तु पायसम् ॥

हव्यकव्ये देवपित्र्ये अन्ने पात्रं सुवादिकम् ॥ २४ ॥

अग्नौ प्रयोगो ऽस्ति येषां ते । अग्निधारणार्थे स्थलविशेषे प्रयुक्ताः ॥ २० ॥ गार्ह-
पत्यादानीयोद्धृत्य यो दक्षिणाग्निः प्रणीयते प्रवेश्यते तत्र आनाग्न्य इत्येकम् । अग्नायी
स्वाहा हुतभुक्प्रिया त्रयमग्नेः प्रियायाम् । अस्य स्वाहाशब्दस्य नाव्ययत्वं द्रव्य-
वाचित्वात् । अतएव स्वाहां तु दक्षिणे पार्श्वे इति प्रयोगः संगच्छते ॥ २१ ॥
अग्निसमिधने समित्प्रक्षेपेण वह्निहज्ज्वलने या ऋक् प्रयुज्यते सा सामिधेनी धाय्या च
स्यात् द्वे । गायत्र्युष्णिगित्यादि छंदः स्यात् एकम् । सातं क्लीबम् । हव्यपाके ऽग्निमुखे
हूयमाने ऽन्ने चरुरित्येकम् । “हव्यस्य पाकः हव्यपाकः । अनवस्त्वावितांतरूष्म-
पाक ओदनश्चरुरिति याज्ञिकाः । चर्यते भक्ष्यते इति चरुः । मीमांसकैरपि
त्रिवृषवधिकरणे ऽन्नपरत्वं चरुशब्दस्याभ्युपगतम् । विश्वप्रकाशे तु । चरुर्भाडे च
हव्यान्न इत्यनेकार्थतोक्ता । अथ पुमान् चरुर्हव्यान्नभाण्डयोरिति मेदिनी च ।”
॥ २२ ॥ श्रुतं पक्वं च तदुष्णं च तस्मिन् क्षीरे दधियोगतो या विकृतिः सा
आमिक्षा स्यात् एकम् । मृगचर्मणा रचितं यद्व्यजनं तद्विचित्रमित्येकम् । “धुवित्रमि-
त्यपि” ॥ २३ ॥ दधियुक्ते घृते पृषदाज्यमित्येकम् । “पृषातकम् । पृषातकं
सदध्याज्ये पृषदाज्यं तदुच्यत इति हेमचंद्रः ।” परमान्नं पायसं द्वे क्षीरान्नस्य ।
देवपित्र्ये देवपितृसंबन्धिनि अन्ने क्रमेण हव्यकव्ये स्याताम् । हूयन्ते प्रीण्यन्ते देवा
येन हव्यम् । कूयते पितृभ्यः कव्यम् । कु शब्दे । “देवेभ्यो दीयमानमन्नं हव्यम् ।
पितृभ्यो दीयमानमन्नं कव्यमित्यर्थः । अग्निमुखेन देवेभ्योऽन्नं दीयते । विप्रमुखेन पितृ-
भ्योऽन्नमिति । “पैत्रमित्यपि । तस्येदमित्यण्” एकैकम् । सुवचमसादिकं पात्रं

ध्रुवोपभृज्जुहूर्ना तु सुवो भेदाः सुचः स्त्रियः ॥
 उपाकृतः पशुरसौ यो ऽभिमन्त्र्य क्रतौ हतः ॥ २५ ॥
 परंपराकं शमनं प्रोक्षणं च वधार्थकम् ॥
 वाच्यलिंगाः प्रमीतोपसंपन्नप्रोक्षिता हते ॥ २६ ॥
 सान्नाय्यं हविरग्नौ तु हुतं त्रिषु वषट्कृतम् ॥
 दीक्षांतो ऽवभृथो यज्ञे तत्कर्माहं तु यज्ञियम् ॥ २७ ॥
 त्रिष्वथ क्रतुकर्मैष्टं पूर्तं खातादि कर्म यत् ॥
 अमृतं विघसो यज्ञशेषभोजनशेषयोः ॥ २८ ॥

स्यात् एकम् ॥ २४ ॥ ध्रुवा उपभृत् जुहूः एते त्रयः सुवो भेदाः । स्त्रियः ।
 सुवः एकं पुंसि । “अत्र यथा सुवशब्दस्य रूपभेदात्पुंस्त्वे सिद्धे नेति पुंस्त्व-
 विधिस्तथा पूर्वत्र स्त्रिय इति स्त्रीत्वविधिरपि बोध्यः । सुवा द्वयोर्होमपात्रे शङ्ख-
 कीमूर्खयोः स्त्रियामिति मेदिनीकोशे स्त्रीलिंगो ऽपि दृश्यते ।” क्रतौ यः पशुरभि-
 मन्त्र्य हतः असौ उपाकृतः स्यात् एकम् । “उपाक्रियते हिंस्यत इत्युपाकृतः ।”
 ॥ २५ ॥ परंपराकं शमनं “शसनं ससनं चेत्यपि” प्रोक्षणं त्रयं वधार्थकं
 यज्ञियपशुहननवाचीत्यर्थः । प्रमीतः उपसंपन्नः प्रोक्षितः त्रीणि यागार्थं हते पशुमात्रे
 वाच्यलिंगानि ॥ २६ ॥ हविर्विशेषः सान्नाय्यं स्यात् एकम् । अग्नौ हुतं याज्यादि
 वषट्कृतं स्यात् तत्रिषु वाच्यलिंगं एकम् । “वषडिति मन्त्रोपलक्षणम् । वषण्मन्त्रेण
 कृतं प्रक्षिप्तम् ।” यज्ञे दीक्षांतः दीक्षायाः समापकः इष्टिपूर्वकस्नानविशेषः अव-
 भृथः एकम् । तत्कर्माहं यज्ञकर्मयोग्यं वस्तु “द्विजद्रव्यादि” यज्ञियं एकं त्रिषु ॥
 ॥ २७ ॥ यत्क्रतुकर्म तदिष्टं स्यात् । “क्रतुर्यज्ञः कर्म दानं । एकाग्रिकर्महवनं
 त्रेतायां यच्च हूयते । अंतर्वेद्यां च यद्दानमिष्टं तदभिधीयत इति मनुः ।” एकम् ।
 खातं वापीकूपादि । आदिना देवाल्यादि यत्कर्म तत्पूर्तं स्यात् । एकम् । “पुष्क-
 रिण्यः सभा वापी देवतायतनानि च । आरामश्च विशेषेण पूर्तं कर्म विनिर्दिशे-
 दिति स्मृतिः ।” यज्ञशेषे पुरोडाशादौ अमृतमित्येकम् । भोजनशेषे देवपित्रादि-
 भुक्तशेषे विघस इत्येकम् । यन्मनुः । विवसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चामृतभोजनः ।
 विघसो भुक्तशेषं स्यादभिशेषमयामृतमिति ॥ २८ ॥ त्यागः विहापितं दानं

७]

त्यागो विहापितं दानमुत्सर्जनविसर्जने ॥
 विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम् ॥ २९ ॥
 प्रादेशनं निर्वपणमपवर्जनमंहतिः ॥
 मृतार्थं तदहे दानं त्रिषु स्यादौर्ध्वदेहिकम् ॥ ३० ॥
 पितृदानं निवापः स्याच्छ्राद्धं तत्कर्म शास्त्रतः ॥
 अन्वाहार्यं मासिकेऽशोऽष्टमोऽहः कुतपोऽस्त्रियाम् ॥ ३१ ॥
 पर्येषणा परीष्टिश्चाऽन्वेषणा च गवेषणा ॥
 सनिस्त्वध्येषणा याच्नाऽभिशस्तिर्याचनाऽर्थना ॥ ३२ ॥
 षट् तु त्रिष्वर्घ्यमर्घार्थं पाद्यं पादाय वारिणि ॥

उत्सर्जनं विसर्जनं विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम् ॥ २९ ॥ प्रादेशनं नि-
 र्वपणं अपवर्जनं अंहतिः त्रयोदश दानस्य । तत्र अंहतिः स्त्री । मृतार्थं मृताय तदहे दानं
 मरणदिनमारभ्य दशाहपर्यंतं पिंडादिदानं और्ध्वदेहिकं स्यात् । “और्ध्वदेहिकमित्यु-
 भयपदवृद्धिरपि ।” तन्निषु । स्त्रियां तु और्ध्वदेहिकी क्रिया । “तदहर्दानमित्यपि
 पाठः” ॥ ३० ॥ पितृदानं निवापः द्वे पितृनुद्दिश्य यद्दानं कियते तत्र । शास्त्रत-
 तत्कर्म पितृसंबन्धिकर्म श्राद्धं स्यात् । श्रद्धाऽस्ति यत्र तच्छ्राद्धम् । प्रज्ञाश्रद्धेति णः ।
 मासिकेऽमावास्याश्राद्धेऽन्वाहार्यमित्येकम् । पिंडान्वाहार्यकं श्राद्धं कुर्यान्मासानु-
 मासिकमिति मनुः । अहोऽष्टमोऽशः कुतपः स्यात् । अंशशब्दोऽत्र मुहूर्तपरः ।
 मुहूर्तात्सप्तमादूर्ध्वं मुहूर्तान्नवमादधः । स कालः कुतपो ज्ञेय इत्युक्तेः । दिवस-
 स्याष्टमे भागे मंदीभवति भास्करे । स कालः कुतपो ज्ञेय इति शातातपः ।
 “ज्ञेये तु कुतपम् । शब्दरत्नावल्यां तु कुतुप इति व्युत्कारोऽपि” ॥ ३१ ॥
 पर्येषणा परीष्टिः द्वे श्राद्धे द्विजभक्तिशुश्रूषायाः । अन्वेषणा गवेषणा द्वे धर्मा-
 दिमार्गणस्य । “चतुष्कमपि धर्मान्वेषणस्येत्यपि मतम् ।” सनिः अध्येषणा
 द्वे यन् गर्वादेः कचिदर्थे प्रार्थनया नियोजनं तत्र । याच्ना अभिशस्तिः “अभि-
 पस्तिः” याचना- अर्थना चत्वारि याचनायाः । याच्वेत्यत्र चकारवकार-
 संयोगः ॥ ३२ ॥ षडिति अर्घ्यपाद्यातिथ्यातिथेयावेशिकांगतैव इति षट् शब्दा

क्रमादातिथ्यातिथेये अतिथ्यर्थे ऽत्र साधुनि ॥ ३३ ॥
 स्युरावेशिक आगंतुरतिथिर्ना गृहागते ॥
 प्राघूर्णिकः प्राघुणकश्चाभ्युत्थानं तु गौरवम् ॥ ३४ ॥
 पूजा नमस्या ऽपचितिः सपर्यार्चाहणाः समाः ॥
 वरिवस्या तु शुश्रूषा परिचर्याप्युपासना ॥ ३५ ॥
 ब्रज्या ऽटा ऽट्या पर्यटनं चर्या त्वीर्यापथे स्थितिः ॥
 उपस्पर्शस्त्वाचमनमथ मौनमभाषणम् ॥ ३६ ॥
 “प्राचेतसश्चादिकविः स्यान्मैत्रावरुणिश्च सः ॥

वाच्यलिंगा इत्यर्थः । अर्घः पूजोपचारस्तदर्थे वारिणि जले अर्घ्यमित्येकम् । पादाय
 पादार्थे वारिणि पादं एकम् । अतिथ्यर्थे आतिथ्यमित्येकम् । अत्रातिथौ यत्साधु
 तत्र आतिथेयमित्येकम् ॥ ३३ ॥ आवेशिकः आगंतुः अतिथिः गृहागतः चत्वारि
 गृहागतस्य । ना पुमान् । “त्रिकांडशेषे तु प्राघुणस्त्वतिथिर्द्वयोरित्युक्तम् । स्त्रियां
 तु अतिथी ।” दूराच्चोपगतं श्रान्तं वैश्वदेव उपस्थितम् । अतिथिं तं विजानीयान्ना-
 तिथिः पूर्वमागत इति व्यासः । प्राघूर्णिकः प्राघुणकः द्वे अभ्यागतस्य । तिथिप-
 र्वोत्सवाः सर्वे त्यक्ता येन महात्मना । सो ऽतिथिः सर्वभूतानां शेषानभ्यागतान्वि-
 दुरिति यमः । अभ्युत्थानं गौरवं द्वे उत्थानपूर्वकसत्कारस्य ॥ ३४ ॥ पूजा
 नमस्या अपचितिः सपर्या अर्चा अर्हणा षट् पूजायाः । वरिवस्या शुश्रूषा परि-
 चर्या उपासना “उपासनमित्यपि । उपासनं शराभ्यासे ऽप्युपास्तावासने ऽपि चेति
 विश्वमेदिन्यौ ।” चतुष्कमुपासनस्य । तत्र शुश्रूषाशब्दो गुरुसेवायां लाक्षणिकः ।
 “परिचर्या तूपचर्येति भागुरिः” ॥ ३५ ॥ ब्रज्या अटा अट्या पर्यटनं चत्वारि
 पर्यटनस्य । अटा पर्यटनं भ्रम इति रत्नकोशः । अट्येत्यत्र मूर्धन्यतालव्यसंयोगः ।
 वृथाट्या खलु सा तस्येति प्रयोगः । ईर्यापथे ध्यानमौनादिके योगमार्गे स्थितिः
 चर्या स्यात् एकम् । चर्या त्वीर्या विदुर्बुधा इति ग्रंथांतरे । उपस्पर्शः आचमनं द्वे ।
 “उपस्पर्शः स्पर्शमात्रे स्नानाचमनयोरपीति मेदिनी” मौनं अभाषणं द्वे ॥ ३६ ॥
 प्राचेतस इत्यादिसार्थश्लोकः कचिदस्ति तत्र प्राचेतसादिचतुष्कं वाल्मीकस्य । मैत्रा-
 वरुण इत्यपि । वाल्मीकिः “वल्मिकिरिति द्विरूपकोशे । वल्मीकः । अपि

७]

वाल्मीकिश्चाथ गाधेयो विश्वामित्रश्च कौशिकः” ॥ १ ॥

“व्यासो द्वैपायनः पाराशर्यः सत्यवतीसुतः” ॥

आनुपूर्वीं स्त्रियां वा ऽऽवृत्परिपाटी अनुक्रमः ॥

पर्यायश्चातिपातस्तु स्यात्पर्यय उपात्ययः ॥ ३७ ॥

नियमो व्रतमस्त्री तच्चोपवासादि पुण्यकम् ॥

औपवस्तं तूपवासो विवेकः पृथगात्मता ॥ ३८ ॥

स्याद्ब्रह्मवर्चसं वृत्ताध्ययनर्द्धिरथांजलिः ॥

पाठे ब्रह्मांजलिः पाठे विष्णुषो ब्रह्मविंदवः ॥ ३९ ॥

वाल्मीकवलमीकाविति त्रिकांडशेषः । वल्मिक इति शब्दरत्नावल्याम् ।” गाधेयादि-
त्रयं विश्वामित्रस्य । “तत्र कौषिक इत्यपि” ॥ १ ॥ व्यासादिचतुष्कं व्यासस्य ।
आनुपूर्वी आवृत् परिपाटिः “परिपाटीति” डीष्ताति” अनुक्रमः पर्यायः पंचकम-
नुक्रमस्य । आनुपूर्वमिति पाठो वा । “आनुपूर्वमिति च । स्त्रियां वेति पक्षे
स्त्रीवता ।” आवृत्तः परिपाटेश्च स्त्रीत्वम् । “परिपाटी अनुक्रम इत्यत्र द्विवचनत्वा-
त्प्रगृह्यसंज्ञायां न यण् ।” अतिपातः पर्ययः उपात्ययः त्रीण्यतिक्रमस्य ॥ ३७ ॥
नियमः व्रतं द्वे व्रतमात्रस्य । तच्च व्रतं उपवासचंद्रायणादि यत्पुण्यकं तज्ज्ञेयम् ।
“अथवा उपवास आदिर्यस्य कृच्छ्रचंद्रायणप्राजापत्यनक्तभोजनादेस्तदुपवासादि
व्रतं पुण्यकमित्येकमिति ।” औपवस्तं “उपवस्तमित्यपि । कचिदौपवस्त्वमिति
पाठः । तत्र वृत्प्रत्ययांतादुपवस्तुरिदं कर्मेत्यर्थे तस्येदमित्यण् । उपोषणं उपोषित-
मित्यपि । भावेक्तः ।” उपवासः द्वे उपवासस्य । माषान्मधुमसूरांश्च वर्जयेदौपव-
स्तक इति प्रयोगः । पृथगात्मता पृथक्स्वरूपत्वं विवेकः स्यात् एकम् । यथा
चिन्मण्डयोर्विवेक इति ॥ ३८ ॥ वृत्तं सदाचारपालनं अध्ययनं वेदाभ्यासः तयो-
र्द्धिः संपत्तिः ब्रह्मवर्चसं एकम् । ब्रह्मणः तपःस्वाध्यायादेर्वर्चस्तेजो ब्रह्मवर्चस-
मिति स्वामी । पाठे वेदपठने यो ऽजलिः स ब्रह्मांजलिः । अध्ययनस्यादौ हस्त-
योर्द्धिः प्रणवोच्चारपूर्वकमंजलिः क्रियते एकम् । वेदपाठे विष्णुषो मुखात् निर्गतजल-
कणा ब्रह्मविंदवः स्युः । “विष्णुष इत्यपि पाठः” एकम् ॥ ३९ ॥ ध्यानयो-

ध्यानयोगासने ब्रह्मासनं कल्पे विधिक्रमौ ॥

मुख्यः स्यात्प्रथमः कल्पो ऽनुकल्पस्तु ततो ऽधमः ॥४०॥

संस्कारपूर्वं ग्रहणं स्यादुपाकरणं श्रुतेः ॥

समे तु पादग्रहणमभिवादनमित्युभे ॥ ४१ ॥

भिक्षुः परिव्राट् कर्मदी पाराशर्यपि मस्करी ॥

तपस्वी तापसः पारिकांक्षी वाचंयमो मुनिः ॥ ४२ ॥

तपःक्लेशसहो दांतो वर्णिनो ब्रह्मचारिणः ॥

ऋषयः सत्यवचसः स्नातकस्त्वाहुतो व्रती ॥ ४३ ॥

ये निर्जितेन्द्रियग्रामा यतिनो यतयश्च ते ॥

गयौरासने ब्रह्मासनमित्येकम् । एकतानेन मनसा स्मरणं ध्यानमुच्यते । चित्तवृत्ति-
निरोधस्तु सन्निर्योग इति स्मृतः । कल्पः विधिः क्रमः त्रयं नियोगशास्त्रस्य । यः
प्रथमः कल्पः आद्यो विधिः स मुख्यः स्यात् । यथा ब्रीहिभिर्यजेत । ततो
मुख्यादधमो गौणः अनुकल्पः स्यात् । यथा ब्रीह्यभावे नीवारैर्यजेत ॥ ४० ॥ संस्का-
रपूर्वकं श्रुतेर्ग्रहणं उपाकरणं स्यात् एकम् । उपाकर्मणि “संस्कार उपनयनम् ।”
पादग्रहणं अभिवादनं द्वे नामगोत्रोक्तिपूर्वकस्य नमस्कारविशेषस्य ॥ ४१ ॥
भिक्षुः परिव्राट् कर्मदी पाराशरी मस्करी पञ्च संन्यासिनः । परिव्राजौ, “कर्मदेन
प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते कर्मदी । पाराशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते पाराशरी । म-
स्करो ज्ञानं वेणुर्वास्यास्ति मस्करी । मस्करमस्करिणौ वेणुपरिव्राजकयोरिति निपा-
तनात्सुडागमः ।” तपस्वी तापसः पारिकांक्षी त्रयं तपोयुक्तस्य । “पारि ब्रह्मज्ञानं
कांक्षति पारिकांक्षी ।” वाचंयमः मुनिः द्वे वाग्यतस्य ॥ ४२ ॥ तपसः क्लेशे-
ऽनुद्विग्नो दांतः स्यात् एकम् । वर्णी ब्रह्मचारी द्वे ब्रह्मचारिणः । ब्रह्म वेदः तदध्ययना-
र्थं व्रतमपि ब्रह्म तच्चरतीति णिनिः । ऋषिः सत्यवचाः द्वे ऋषिसामान्यस्य । तद्वे-
दास्तु महर्षिदेवर्षिब्रह्मर्षिप्रभृतयः । यो व्रती वेदव्रतवान् आहुतः स्नातः कृतसमा-
वर्तन इति यावत् सः स्नातक इत्युच्यते । “आहुवव्रतीति पाठो वा ।” यदाहुः ।
गुरवे तु वरं दत्वा स्नायाद्वा तदनुज्ञया । वेदव्रतानि वा पारं नीत्वा ह्युभयमेव
वेति ॥ ४३ ॥ निर्जितः स्ववशस्य इन्द्रियसमूहो यैस्ते यतिनः यतयः द्वे । यो

७]

यः स्थंडिले व्रतवशाच्छेते स्थंडिलशाच्यसौ ॥ ४४ ॥
 स्थांडिलश्चाथ विरजस्तमसः स्युर्द्वयातिगाः ॥
 पवित्रः प्रयतः पूतः पाखंडाः सर्वलिङ्गिनः ॥ ४५ ॥
 पालाशो दंड आषाढो व्रते रांभस्तु वैणवः ॥
 अस्त्री कमंडलुः कुंडी व्रतिनां सासनं वृषी ॥ ४६ ॥
 अजिनं चर्म कृत्तिः स्त्री भैक्षं भिक्षाकदंबकम् ॥
 स्वाध्यायः स्याज्जपः सुत्याऽभिषवः सवनं च सा ॥ ४७ ॥
 सर्वैनामपध्वंसि जप्यं त्रिष्वधमर्षणम् ॥
 दर्शश्च पौर्णमासश्च यागौ पक्षांतयोः पृथक् ॥ ४८ ॥

नियमवशात् भूमिविशेषे शेते असौ स्थंडिलशाच्यी ॥ ४४ ॥ स्थंडिलः द्वे ।
 विरजस्तमाः द्वयातिगाः द्वे सत्त्वैकनिष्ठेषु व्यासादिषु । “रजस्तमोभ्यां विगतः
 विरजस्तमाः ।” पवित्रः प्रयतः पूतः त्रयं पवित्रस्य । पाखंडः सर्वलिङ्गी द्वे
 बौद्धक्षपणकादिषु दुःशास्त्रवार्तिषु । “तत्र पाखंडः कवर्गद्वितीयमध्यः । पालनाच्च
 त्रयीधर्मः पाशब्देन निगद्यते । तं खंडयन्ति ते तस्मात्पाखंडास्तेन हेतुनेति” ॥ ४५ ॥
 व्रते ब्रह्मचारिणः पलाशसंबंधी दंड आषाढ इत्युच्यते एकम् । वैणुसंबंधी दंडो रां-
 भ इत्येकम् । रंभशब्दो वैणुवाचकः तस्य विकारः । रंभा कदल्यप्सरसोर्ना वैणौ
 वानरांतरे इति विश्वः । कमंडलुः कुंडी द्वे व्रतिनां जलपात्रस्य । “ह्रीवे कमं-
 डलु । कुंडी स्त्रियाम् । जानपदेति ङीष् ।” कुंड्यौ । व्रतिनां यदासनं सा वृषी
 एकम् । वृसीति पाठांतरम् । ब्रुवंतो ऽस्यां सीदन्तीति ॥ ४६ ॥ अजिनं चर्म कृत्तिः
 त्रीणि मृगादेश्चर्मणि । भिक्षाणां समूहो भैक्षम् । स्वाध्यायः जपः द्वे वेदाभ्यासस्य ।
 “सु अतीवावृत्त्या स्वार्थं बाध्ययनं स्वाध्यायः ।” सुत्या अभिषवः सवनं
 त्रीणि सोमाभिषवस्य । तत्र सुत्या टावन्ता । सुवंति सोममस्यां सुत्या । संज्ञायां
 समजति क्यप् ॥ ४७ ॥ सर्वैनां सर्वपापानां नाशकं जप्यं ऋगादि अधमर्षणं
 स्यात् एकम् । स्त्रियां त्वधमर्षणी । पक्षांतयोरमावास्यायां पौर्णमास्यां च विहितौ
 यागौ क्रमेण दर्शः पौर्णमासश्च स्यातां एकैकम् ॥ ४८ ॥ शरीरसाधनापेक्षं शरी-

शरीरसाधनापेक्षं नित्यं यत्कर्म तद्यमः ॥

नियमस्तु स यत्कर्म नित्यमागंतुसाधनम् ॥ ४९ ॥

“क्षौरं तु भद्राकरणं मुंडनं वपनं त्रिषु ॥”

उपवीतं ब्रह्मसूत्रं प्रोद्धृते दक्षिणे करे ॥

प्राचीनावीतमन्यस्मिन्निवीतं कंठलंबितम् ॥ ५० ॥

अंगुल्यग्रे तीर्थं दैवं स्वल्पांगुल्योर्मूले कायम् ॥

मध्येऽंगुष्ठांगुल्योः पित्र्यं मूले त्वंगुष्ठस्य ब्राह्मम् ॥ ५१ ॥

साद्ब्रह्मभूयं ब्रह्मत्वं ब्रह्मसायुज्यमित्यपि ॥

देवभूयादिकं तद्वत्कृच्छ्रं सांतपनादिकम् ॥ ५२ ॥

रमात्रेण साध्यं नित्यं यत्कर्म तद्यमः । आह च । अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्य-
परिग्रहौ । यमा इति एकम् । यत्कर्म आगंतु साधनं आगंतुवाह्यं साधनं यत्र तत् ।
मृज्जलादिना साध्यमित्यर्थः । नित्यं कृत्रिमं यत्कर्म स नियमः । यदाह । शौ-
चसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधाना नियमा इति । एकम् । “क्वचित्पुस्तके क्षौरं तु
इत्यादि दृश्यते तदत्रत्यं नेत्युपेक्षितम् । क्षौरादिचतुष्कं मुंडनस्येत्युपेक्षितसंग्रहः ।”
॥ ४९ ॥ दक्षिणे करे प्रोद्धृते सति यद्ब्रह्मसूत्रं तदुपवीतं स्यात् एकम् । अन्यस्मिन्वा-
मे करे प्रोद्धृते प्राचीनावीतं स्यात् एकम् । कंठे लंबितं ऋजुभावेन विन्यस्तं तत् ब्रह्म-
सूत्रं निवीतमित्येकम् ॥ ५० ॥ अंगुलीनामग्रे दैवं तीर्थं ज्ञेयम् । अतो दैवतीर्थेन तर्पये-
दित्यत्रांगुल्यग्रेणेति बोध्यम् । स्वल्पांगुल्योरनामिकायाः कनिष्ठिकायाश्च मूले कायम् ।
कः प्रजापतिर्देवताऽस्य कायं प्राजापत्यमित्यर्थः । अंगुष्ठतर्जन्योर्मध्यभागे पित्र्यम् ।
“पैत्र्यमित्यपि पैत्रमिति च ” । अंगुष्ठस्य मूले तु ब्राह्मं तीर्थम् । यद्याज्ञवल्क्यः ।
कनिष्ठातर्जन्यंगुष्ठमूलान्यग्रं करस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् । ए-
कैकम् ॥ ५१ ॥ ब्रह्मभूयादि त्रयं ब्रह्मभावस्य । ब्रह्मणो भावः ब्रह्मभूयम् ” । तद्वत्
देवभूयं देवत्वं देवसायुज्यमिति त्रयं देवभावस्य । सांतपनादिकं कृच्छ्रं स्यात् एकम् ।
तदुक्तम् । गोमूत्रं गोमयं क्षौरं दधि सर्पिः कुशोदकम् । एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सां-
तपनं स्मृतमिति । आदिना प्राजापत्यादिग्रहः ॥ ५२ ॥ संन्यासपूर्वके भोजन-

संन्यासवत्यनशने पुमान्प्रायोऽथ वीरहा ॥
 नष्टाग्निः कुहना लोभान्मिथ्येर्यापथकल्पना ॥ ५३ ॥
 ब्राह्मः संस्कारहीनः स्यादस्वाध्यायो निराकृतिः ॥
 धर्मध्वजी लिंगवृत्तिरवकीर्णी क्षतव्रतः ॥ ५४ ॥
 सुप्ते यस्मिन्नस्तमेति सुप्ते यस्मिन्नुदेति च ॥
 अंशुमानभिनिर्मुक्ताभ्युदितौ च यथाक्रमम् ॥ ५५ ॥
 परिवेत्ता ऽनुजो ऽन्वेष्टे ज्येष्ठे दारपरिग्रहात् ॥
 परिवित्तिस्तु तज्ज्यायान् विवाहोपयमौ समौ ॥ ५६ ॥
 तथा परिणयोद्वाहोपयामाः पाणिपीडनम् ॥
 व्यवायो ग्राम्यधर्मो मैथुनं निधुवनं रतम् ॥ ५७ ॥

त्यागे प्राय इत्येकम् । अदंतः पुंसि । वीरहा नष्टाग्निः द्वे नष्टो ऽग्निर्यस्य तस्य । वीरो-
 ऽग्निस्तं हंतीति वीरहा । ” वीरहणौ । लोभात्परधनाद्यभिलाषात् या मिथ्येर्यापथ-
 कल्पना दंभेन ध्यानमौनादिसंपादनं सा कुहनेत्येकम् ॥ ५३ ॥ संस्कारेणोपनयनेन
 गौणकालोत्तरं हीनो ब्राह्म इत्यर्थः एकम् । अस्वाध्यायः स्वशाखाध्ययनशून्यो निरा-
 कृतिः एकम् । “आकृतेरध्ययनचेष्टाया निर्गतो निराकृतिः ।” धर्मध्वजी लिंगवृत्तिः द्वे
 जीविकार्थं जटादिधारणवतः । लिंगं धर्मचिह्नं वृत्तिर्जीविका यस्य सः । अवकीर्णी
 क्षतव्रतः द्वे नष्टव्रतचर्यस्य । “अवकीर्णं विक्षिप्तं व्रतमनेनावकीर्णी ।” अवकीर्णिनौ
 ॥ ५४ ॥ अंशुमान् रविर्यस्मिन् सुप्ते ऽस्तमेति सोऽभिनिर्मुक्तः एकम् । अभि सर्व-
 तः सायंतनं कर्म निश्चयेन मुक्तं येन । ” यस्मिन्सुप्ते ऽशुमानुदेति सो ऽभ्युदितः । “अ-
 भि सर्वतः उदतिशयेन इतं गतं प्रातस्तनं कर्मास्य ” ॥ ५५ ॥ ज्येष्ठे भ्रातर्यकृतदारप-
 रिग्रहे सति कृतदारपरिग्रहः कनिष्ठः परिवेत्ता स्यात् एकम् । परिविंदति ज्येष्ठं परित्य-
 ज्य भार्यां लभते । विदुलाभे । तस्य परिवेत्तुर्ज्यायान् ज्येष्ठः परिवित्तिः स्यात् एकम् ।
 विवाहः उपयमः ॥ ५६ ॥ परिणयः उद्वाहः उपयामः पाणिपीडनं षट् विवाहस्य ।
 व्यवायः ग्राम्यधर्मः मैथुनं निधुवनं रतं पञ्च मैथुनस्य । “नितरां धुवनं हस्तपादादि-
 चालनमत्र निधुवनम् । व्यवायो ग्राम्यधर्मश्च रतं निधुवनं च सेति उत्तरार्थं अन्यथा

त्रिवर्गो धर्मकामार्थैश्चतुर्वर्गः समोक्षकैः ॥

सबलैस्तैश्चतुर्भद्रं जन्याः स्निग्धा वरस्य ये ॥ ५८ ॥

इति ब्रह्मवर्गः ॥ ॥ ५९ ॥

मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराट् ॥

राजौ राट् पार्थिवक्षमाभृन्नृपभूपमहीक्षितः ॥ १ ॥

राजा तु प्रणताशेषसामंतः स्यादधीश्वरः ॥

चक्रवर्ती सार्वभौमो नृपो ऽन्यो मंडलेश्वरः ॥ २ ॥

येनेष्टं राजसूयेन मंडलस्येश्वरश्च यः ॥

शास्ति यश्चाज्ञया राज्ञः स सम्राडथ राजकम् ॥ ३ ॥

राजन्यकं च नृपतिक्षत्रियाणां गणे क्रमात् ॥

केचित् पठन्ति ॥ ५७ ॥ धर्मो वेदविहितो यागादिः । कामो यथाविधि स्त्रीसेवनम् ।
अर्थो धनम् । एभिस्त्रिभिः समुदितस्त्रिवर्गः एकम् । समोक्षकैः धर्मार्थकाममोक्षैरि-
त्यर्थः । एतैः समुदितश्चतुर्वर्ग इत्येकम् । तैर्धर्मादिभिः सबलैश्चतुर्भद्रमित्येकम् । “च-
त्वारि भद्राणि श्रेष्ठानि अत्र ।” वरस्य जामातुर्ये स्निग्धा वयस्याः जन्याः स्युरित्ये-
कम् । जनीं वधूं वहन्ति प्रापयन्ति ते ॥ ५८ ॥ इति ब्रह्मवर्गः ॥ ५९ ॥ मूर्धाभिषिक्तः रा-
ज्यदानसमये मूर्धन्यभिषिच्यते इति प्रसिद्धमेतत् । राजन्यः बाहुजः क्षत्रियः । क्षतात्
दुःखात् त्रायते । विराट् पञ्च क्षत्रियस्य । विराजौ । राजा राट् पार्थिवः क्षमाभृत्
“क्षमाभृक्” नृपः भूपः महीक्षित् सप्त राज्ञः । राजानौ । राजौ । क्षमाभृतौ ।
महीक्षितौ । राज्ञि राडिति सप्तम्यन्तपाठः कचित् दृश्यते ॥ १ ॥ प्रणता अशेषसामंता
अखिलदेशान्तरनृपा यस्य स राजा अधीश्वर इत्येकम् । चक्रवर्ती सार्वभौमः द्वे
आसमुद्रक्षितीशस्य । तदन्यो नृपो मंडलेश्वर इत्येकम् ॥ २ ॥ राजसूयाख्य-
क्रतुविशेषेण येनेष्टं द्वादशमंडलस्येश्वरश्च यः यश्च स्वाज्ञया सर्वभूपान् शास्ति
ईदृशविशेषणत्रयेण विशिष्टो राजा सम्राट् स्यात् । “एकैकविशेषणविशिष्टो ऽपि
सम्राट् इति केचित् । एकम्” ॥ ३ ॥ नृपतीनां गणे राजकमित्येकम् । क्षत्रि-
याणां गणे राजन्यकमित्येकम् । मंत्री धीसचिवः अमात्यः त्रयं बुद्धिसहायस्य ।

८]

मंत्री धीसचिवो ऽमात्यो ऽन्ये कर्मसचिवास्ततः ॥ ४ ॥

महामात्राः प्रधानानि पुरोधास्तु पुरोहितः ॥

द्रष्टरि व्यवहाराणां प्राड्विवाकाक्षदर्शकौ ॥ ५ ॥

प्रतीहारो द्वारपालद्वास्थद्वास्थितदर्शकाः ॥

रक्षिवर्गस्त्वनीकस्थो ऽथाध्यक्षाधिकृतौ समौ ॥ ६ ॥

स्थायुको ऽधिकृतो ग्रामे गोपो ग्रामेषु भूरिषु ॥

भौरिकः कनकाध्यक्षो रूप्याध्यक्षस्तु नैष्किकः ॥ ७ ॥

“धीप्रधानः सचिवो धीसचिवः । अमा सह समीपे वा भवः अमात्यः । अमांतिक सहार्थयोरिति कोशांतरम् । अव्ययात्त्यप् ।” ततो धीसचिवादन्ये कर्मोपयुक्ताः सचिवाः कर्मसचिवाः स्युरित्येकम् ॥ ४ ॥ महामात्राः प्रधानानि द्वे मुख्यानां राजसहायानाम् । “प्रधान इत्यपि” । महामात्रः प्रधानः स्यादिति पुंस्काण्डे बोधालितात् । महती मात्रा येषां ते महामात्राः । मात्रा कर्णविभूषायां वित्ते माने परिच्छद इति मेदिनी । पुरोधाः पुरोहितः द्वे व्यवहाराणां ऋणादिविषये वादिप्रतिवादिनिर्मितविवादानां द्रष्टरि निर्णेतारि । प्राड्विवाकः अक्षदर्शकः इति द्वे “न्यायाधीश इति ख्यातस्य । प्राट् च विवाकश्च प्राड्विवाकौ प्रश्नविवेकावस्य स्तः प्राड्विवाकः । यदुक्तम् । विवादानुगतं पृष्ट्वा पूर्ववाक्यं प्रयत्नतः । विचारयति येनासौ प्राड्विवाकस्ततः स्मृत इति । अक्षाणां व्यवहाराणां दर्शकः । अक्षः कर्षे तुषे चक्रे शकटव्यवहारयोरिति विश्वः ॥ ५ ॥ प्रतीहारः “प्रतिहारः” द्वारपालः द्वास्थः द्वास्थितः दर्शकः पंच द्वारपालस्य । “द्वास्थः द्वास्थित इति सविसर्गोऽपि पाठः । द्वास्थितदर्शक इति समस्तमपि ।” प्रतीहारे ऽपि दर्शक इति रुद्रः । द्वारपो द्वास्थितादर्शी इति रभसः । रक्षिवर्गः अनीकस्थः द्वे राजरक्षकगणस्य । अध्यक्षः अधिकृतः द्वे अधिकारी इति ख्यातस्य । “अधि अधिकं उपरि वा क्रियते ऽस्मात् अधिकृतः” ॥ ६ ॥ एकस्मिन् ग्रामे अधिकृतः स्थायुः स्यात् “शेखदार इति ख्यातस्य ।” भूरिषु बहुषु ग्रामेष्वधिकृतो गोप इत्येकम् । “गोपो गोपालके गोष्ठाध्यक्षे पृथ्वीपतावपि । ग्रामस्याधिकृते पुंसि शारिवाख्योपधौ स्त्रियामिति मेदिनी ।” भौरिकः कनकाध्यक्षः द्वे स्वर्णा-

अंतःपुरे त्वधिकृतः स्यादंतर्वेशिको जनः ॥

सौविदल्लाः कंचुकिनः स्थापत्याः सौविदाश्च ते ॥ ८ ॥

षंडौ वर्षवरस्तुल्यौ सेवकार्यनुजीविनः ॥

विषयानंतरो राजा शत्रुमित्रमतः परम् ॥ ९ ॥

उदासीनः परतरः पार्ष्णिग्राहस्तु पृष्ठतः ॥

रिपौ वैरिसपत्नारिद्विषद्वेषणदुर्हदः ॥ १० ॥

द्विद्विषक्षाहितामित्रदस्युशात्रवशत्रवः ॥

अभिघातिपरारतिप्रत्यर्थिपरिपंथिनः ॥ ११ ॥

ध्यक्षस्य । रूप्याध्यक्षः नैष्किकः द्वे रूप्याधिकृतस्य ॥ ७ ॥ अंतःपुरेऽधि-
कृतो जनः अंतर्वेशिकः स्यात् एकम् । “अंतर्वेशे नियुक्तः अंतर्वेशिकः ।”
सौविदल्लाः कंचुकिनः स्थापत्याः सौविदाः चत्वारि राजसन्निधौ “राज्ञां
रूप्यगारे वा” वेत्रधराः कंचुकिनः पुरुषास्तिष्ठन्ति तेषाम् । “सुष्ठु विदं विद्वां-
समपि लांति वशं कुर्वन्ति सुविदल्लास्तासामिमे रक्षकाः सौविदल्लाः । तिष्ठन्त्येषु
पुरुषाः तेषां स्थानां दाराणां पतयः पालकाः स्थापत्याः । सुविदश्चतुरास्त्रिस्तासां
रक्षकाः सौविदाः । तस्येदमित्यण्” ॥ ८ ॥ षंडः “शंडः शंडः षंडः ।”
वर्षवरः द्वे अंतःपुरचारिणः क्लीवमात्रस्य “खोजा इति ख्यातस्य । यदुक्तम् । ये
त्वल्पसत्त्वाः प्रथमाः क्लीवाश्च स्त्रीस्वभाविनः । जात्या न दुष्टाः कार्येषु ते वै
वर्षवराः स्मृता इति ।” सेवकः अर्थी अनुजीवी त्रीणि सेवकस्य । विषयात्स्व-
देशादनंतरो व्यवहितो राजा शत्रुः स्यात् एकम् । अतः शत्रोः परं मित्रम् । राजा-
तरेण व्यवहितो राजा मित्रं स्यादित्यर्थः एकम् ॥ ९ ॥ परतरः शत्रुमित्राभ्यां
परो राजा उदासीनः स्यात् । अतिव्यवहित उदासीन इत्यर्थः एकम् । पृष्ठतः पश्चा-
द्देशे वर्तमानो राजा पार्ष्णिग्राहः । राज्ञि शत्रुजयार्थं पुरतो गते यस्तद्राष्ट्रं जिवृ-
क्षति स पृष्ठवर्ती पार्ष्णिग्राह इत्यर्थः एकम् । रिपुः वैरी सपत्नः अरिः द्विषन्
द्वेषणः दुर्हदः ॥ १० ॥ द्विद्विषक्षः अहितः अमित्रः दस्युः शात्रवः शत्रुः
अभिघाती “अभियाती अभियातिश्चापि । द्वेष्योऽभियातिरमित्र इति रत्नकोशः ।”
परः अरातिः प्रत्यर्थी परिपंथी एकोनविंशतिर्नामानि शत्रोः । “सपत्नारिरिति
समस्तमपि ।” द्विपंतौ । दुर्हदौ । द्विपौ । अभिघातिनौ ॥ ११ ॥ वयसः स्निग्धः

८]

वयस्यः स्निग्धः सवया अथ मित्रं सखा सुहृत् ॥
 सख्यं साप्तपदीनं स्यादनुरोधो ऽनुवर्तनम् ॥ १२ ॥
 यथार्हवर्णः प्रणिधिरपसर्पश्चरः स्पशः ॥
 चारश्च गूढपुरुषश्चाप्तप्रत्ययितौ समौ ॥ १३ ॥
 सांवत्सरो ज्योतिषिको दैवज्ञगणकावपि ॥
 स्युर्मौहूर्तिकमौहूर्तज्ञानिकार्तातिका अपि ॥ १४ ॥
 तांत्रिको ज्ञातसिद्धांतः सत्री गृहपतिः समौ ॥
 लिपिकरो ऽक्षरचणो ऽक्षरचंचुश्च लेखके ॥ १५ ॥
 लिखिताक्षरसंस्थाने लिपिलिबिरुभे स्त्रियौ ॥

सवयाः सांतः त्रयं तुल्यवयसः प्रियस्य । मित्रं सखा सुहृत् । अत्यागसहनो
 बंधुः सदैवानुगतः सुहृत् । एकक्रियं भवेन्मित्रं सप्रमाणः सखा मत इति ॥ त्रीणि
 मित्रस्य । सखेदंतः । सखायौ । सुहृदौ । सख्यं साप्तपदीनम् । सप्तभिः पदैरवाप्य-
 ते यत् द्वे मैत्र्याः । अनुरोधः अनुवर्तनं द्वे आनुकूल्यस्य ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णः
 प्रणिधिः अपसर्पः चरः स्पशः चारः गूढपुरुषः सप्त चारपुरुषस्य गुप्त वातमीदार,
 हेर इति ख्यातस्य । यथार्हवर्ण आकारो यस्य यथार्हवर्णः । स्पशते बाधते परा-
 न्त्वशः । आप्तः प्रत्ययितः द्वे विसंवादरहितस्य । प्रत्ययो विश्वासः संजातो ऽस्य
 प्रत्ययितः विश्वासुक इति लोकप्रसिद्धस्य ॥ १३ ॥ सांवत्सरः ज्योतिषिकः
 दैवज्ञः गणकः मौहूर्तिकः मौहूर्तः ज्ञानी कार्तातिकाः अष्टौ ज्योतिषिकस्य “जोशी
 इति ख्यातस्य ” ॥ १४ ॥ तांत्रिकः ज्ञातसिद्धांतः द्वे शास्त्रवेत्तुः । “ज्ञातः
 सिद्धांतो येन ज्ञातसिद्धांतः ।” सत्री गृहपतिः द्वे गृहपतिनः “सदान्नादिदान-
 कर्तुः ।” लिपिकरः “लिबिकरः लिपिकार इत्यपि लिपिकर इति च लिबिकर
 इति भानुदीक्षितटीकायाम् ।” अक्षरचणः अक्षरचंचुः लेखकः चत्वारि लेखकस्य ।
 अक्षरवित्तो ऽक्षरचणः । तेन वित्तश्चंचुपचणपौ ॥ १५ ॥ लिखितं अक्षरसंस्थानं
 लिपिः “लिपी” लिबिः चत्वारि लिखिताक्षरस्य । लिखिताक्षरविन्यास इति
 पाठे लिखितानामक्षराणां यो विन्यासस्तत्रेत्यर्थः । संदेशहरः दूतः द्वे संदिश्यत
 इति संदेशो निरूपणं तद्वरति इति संदेशहरः । तस्य दूतस्य भावे कर्मणि च

स्यात्संदेशहरो दूतो दूत्यं तद्भावकर्मणी ॥ १६ ॥
 अध्वनीनो ऽध्वगो ऽध्वन्यः पांथः पथिक इत्यपि ॥
 स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि च ॥ १७ ॥
 राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥
 संधिर्ना विग्रहो यानमासनं द्वैधमाश्रयः ॥ १८ ॥
 षड्गुणाः शक्तयस्तिष्ठः प्रभावोत्साहमंत्रजाः ॥

दूत्यमित्येकम् । “दौत्यमपि । तद्भागकर्मणी इति लपपाठः ।” दूतस्य भागकर्मणी
 इति यच्छांदसत्वात् ॥ १६ ॥ अध्वनीनः अध्वगः अध्वन्यः पांथः पथिकः पंच
 पांथस्य । “स्त्रियां तु पांथा पथिकी । पथष्कन् षित्वात् ङीष् ।” स्वामी राजा ।
 अमात्यो मंत्री । सुहृन्मित्रम् । कोशो धनागारम् । राष्ट्रं जनपदवर्तिभूमिः । दुर्गं
 दुर्गमस्थानम् “पर्वतादि ।” बलं सेना ॥ १७ ॥ एतानि सप्त राज्यांगानि स्युः ।
 राज्ञः कर्म राज्यं तस्यांगानि आरंभकाणि । स्वाम्यमात्यश्च राष्ट्रं च दुर्गं कोशो
 बलं सुहृत् । परस्पररोपकारीदं सप्तांगं राज्यमुच्यत इति कामंदकीये । एतान्येव
 प्रकृतिशब्दवाच्यानि स्युः द्वे । प्रकृष्टं कुर्वति राज्यं प्रकृतयः । पौराणां श्रेणयोऽपि
 प्रकृतयः स्युः । “पौरश्रेणिभिः सहाष्टांगमपि राज्यमित्यर्थः ।” यत्कात्यः ।
 अमात्यश्च तथा पौराः सद्भिः प्रकृतयः स्मृता इति । एकम् । शिल्पोपजीविनां
 पंक्तिरत्र श्रेणिः । मुख्यः सजातीयसमूहः श्रेणिरित्यन्ये । संधिः संधानं स्वर्णा-
 दिना शत्रूणां प्रीत्युत्पादनमिति । संधिशब्दः पुमान् । परमंडले दाहलुंठनादिग्रहणं
 विग्रहः । शत्रुं प्रति विजिगीषोर्गमनं यानम् । शक्तिप्रतिबंधे सति कालं प्रतीयादिति
 दुर्गादिकं निर्माय तत्रावस्थानमासनम् । बलिना सह संधिः अवलेन सह विग्रहः
 इति प्रकारद्वयं द्वैधम् । अरिणा पीड्यमानस्य बलवद्भूपालाद्याश्रयणं आश्रयः ।
 एतेषां भेदास्तु कामंदकीयादौ द्रष्टव्याः ॥ १८ ॥ एते संध्यादयः षट् गुणाः स्युः
 एकम् । प्रभावोत्साहमंत्रजास्तिष्ठः शक्तयः स्युः एकम् । तत्र कोशदंडजं तेजः
 प्रभावशक्तिः । विक्रमादिनोन्नतिरुत्साहशक्तिः । संधिविग्रहादीनां मंत्रेण यथाव-
 त्स्थापनं मंत्रशक्तिः । पंचांगमंत्रो मंत्रशक्तिरित्यन्ये । क्षयः स्थानं वृद्धिरिति त्रयं
 नीतिवेदिनां त्रिवर्गः स्यात् । नीतिशास्त्रोक्तस्त्रिवर्ग इत्यर्थः एकम् । अष्टवर्गस्याप-

८]

क्षयः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिरर्गो नीतिर्वेदनाम् ॥ १९ ॥

स प्रतापः प्रभावश्च यत्तेजः कोशदंडजम् ॥

सामदाने भेददंडावित्युपायचतुष्टयम् ॥ २० ॥

साहसं तु दमो दंडः सामसांत्वमथो समौ ॥

भेदोपजापावुपधा धर्माद्यैर्यत्परीक्षणम् ॥ २१ ॥

पंच त्रिष्वषडक्षीणो यस्तृतीयाद्यगोचरः ॥

विविक्तविजनच्छन्ननिःशलाकास्तथा रहः ॥ २२ ॥

अथः क्षयः । तस्यैवोपचयो वृद्धिः । उपचयापचयराहित्येनावस्थानं स्थानम् । अष्ट-
वर्गस्तु । कृषिर्वणिक्पथो दुर्गं सेतुः कुंजरबंधनम् । खनिर्वलं करादानमित्युक्तः
॥ १९ ॥ कोशः अर्थोद्यः । दंडः दमः । सेना तज्जन्यं तेजः प्रतापः प्रभावश्च स्यात्
द्वे । “अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् । प्राणात्ययेऽप्यसहनं तत्तेजः समुदा-
हृतमिति भरतः ।” साम प्रियवचनादि । “तदुक्तम् । परस्परोपकाराणां दर्शनं
गुणकीर्तनम् । संबंधस्य समाख्यानमापत्त्याः संप्रकाशनम् ॥ वाचा पेशलया साधु
तवाहमिति चार्पणम् । इति सामविधानज्ञैः साम पंचविधं स्मृतमिति ।” दानं ध-
नादेः समर्पणम् । भेदः संहतानां शत्रूणां भेदनेनात्मसात्करणम् । दंडनं दंडः ।
एतच्चतुष्कं उपायचतुष्टयं स्यात् । “अन्यत्र सप्तोपायाः अप्युक्ताः । साम दानं च
भेदश्च दंडश्चेति चतुष्टयम् । मायोपेक्षेन्द्रजालं च सप्तोपायाः प्रकीर्तिता इति ।” भेदो
दंडः सामदानमिति पाठांतरम् ॥ २० ॥ साहसं दमः दंडः त्रीणि दंडस्य । साम
सांत्वं “द्वे सलूख इति ख्यातस्य ।” भेदः उपजापः द्वे संहतयोर्द्विधीकरणस्य
किंतू इति लौकिकप्रसिद्धस्य । धर्मार्थकामैर्भयेन च परीक्षणम् । अमात्यादीना-
माशान्वेषणं उपधा स्यात् । तद्यथा । भावज्ञानाय राज्ञा प्रेरितेनात्तेन दुष्टोऽयं राजा
तेनैवमुत्सृज्यान्यमभिषेचयामोऽन्यं वा साधुं नृपं ब्रजाम इत्युक्तोऽमात्यादिर्यदि
तज्ञापणं न मन्येत तर्हि सत्यं धार्मिकोऽयमिति निश्चयो धर्मपरीक्षणम् । एवमर्थपरी-
क्षणादि बुद्ध्योदाहर्तव्यम् । एकम् ॥ २१ ॥ अथा षडक्षीणादिनिःशलाकांताः
पंच शब्दास्त्रिषु वाच्यलिङ्गाः । यस्तृतीयाद्यगोचरः तृतीयादिना न ज्ञायते किंतु
द्वितीयाद्यगोचरः स मंत्रादिरषडक्षीण इत्येकम् । अविद्यमानानि षडक्षीण्यत्र स अ-
षडक्षीणः । विविक्तः विजनः छन्नः निःशलाकः रहः ॥ २२ ॥ रहः उपांशु सप्त

रहश्रोपांशु चालिंगे रहस्यं तद्भवे त्रिषु ॥
 समौ विसंभविश्वासौ भ्रेषो अंशो यथोचितात् ॥ २३ ॥
 अभ्रेषन्यायकल्पास्तु देशरूपं समंजसम् ॥
 युक्तमौपयिकं लभ्यं भजमानाभिनीतवत् ॥ २४ ॥
 न्याय्यं च त्रिषु षट् संप्रधारणा तु समर्थनम् ॥
 अववादस्तु निर्देशो निदेशः शासनं च सः ॥ २५ ॥
 शिष्टिश्चाज्ञा च संस्था तु मर्यादा धारणा स्थितिः ॥
 आगो ऽपराधो मंतुश्च समे तूद्धानबंधने ॥ २६ ॥
 द्विपाद्यो द्विगुणो दंडो भागधेयः करो बलिः ॥

विजनस्य । उपगताः अंशवः किरणाः यत्र । उपांशुर्जपदेशे स्यादुपांशुविजनेऽव्यय-
 मिति । तत्रैकं रहः सातं क्लीबम् । द्वितीयं रह उपांशु इति च द्वे आलिंगे अव्यये इत्य-
 र्थः । तद्भवे रहोभवे रहस्यमित्येकम् । विसंभः “तालव्यमध्योऽपि । विश्रंभः के-
 लिकलहे विश्वासे प्रणये ऽपि चेति मेदिनी ।” विश्वासः द्वे । यथोचितात्स्वरूपाङ्गशः
 पतनं भ्रेष इत्येकम् ॥ २३ ॥ अभ्रेषः न्यायः कल्पः देशरूपं समंजसं पंचकं नीतेः ।
 “प्रशस्तं देशनं देशरूपम् । प्रशंसायां रूपम् ।” युक्तं औपयिकं लभ्यं भजमानं अ-
 भिनीतम् ॥ २४ ॥ न्याय्यं षट् न्यायादनपेतस्य द्रव्यादेः । अभिनीतवदिति वच्छब्दो युक्ता-
 दीनां पर्यायत्वद्योतनार्थः । एते षडपि त्रिषु । संप्रधारणा समर्थनं द्वे युक्त्यायुक्तपरी-
 क्षायाः । अववादः निर्देशः निदेशः शासनम् ॥ २५ ॥ शिष्टिः आज्ञा षट् कर्मा-
 ज्ञापनस्य । “कार्यमवलंब्य वदनमत्राववादः ।” संस्था मर्यादा । मर्येति सीमार्थे-
 ऽव्ययम् तत्रादीयते सा । धारणा स्थितिः चत्वारि न्याय्यमार्गस्थितेः । आगः अप-
 राधः मंतुः त्रीण्यपराधस्य । आगः सातं क्लीबे । मंतुः । पुंसि उद्धानं बंधनं द्वे बंधन-
 स्य ॥ २६ ॥ द्विगुणो दंडो द्विपाद्यः स्यात् एकम् । द्वौ पादौ परिमाणमस्य द्विपाद्यः ।
 भागधेयः करः बलिः त्रीणि कर्षकादिभ्यो राजग्राह्यभागस्य “धारा, पट्टी, वसूल
 इति ख्यातस्य । भाग एव भागधेयः रूपनामभागेभ्यो धेय इत्यनेन स्वार्थे भागश-
 ब्दाद्वेयप्रत्ययः ।” घट्टो नदीतीरादिस्थानं कट्टा इति ख्यातम् । आदिना गुल्मप्रतोल्या-

८

घट्टादिदेयं शुल्को ऽस्त्री प्राभृतं तु प्रदेशनम् ॥ २७ ॥

उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदा ॥

यौतकादि तु यदेयं सुदायो हरणं च तत् ॥ २८ ॥

तत्कालस्तु तदात्वं स्यादुत्तरः काल आयतिः ॥

सांदृष्टिकं फलं सद्य उदर्कः फलमुत्तरम् ॥ २९ ॥

अदृष्टं बन्धितोयादि दृष्टं स्वपरचक्रजम् ॥

महीभुजामहिभयं स्वपक्षप्रभवं भयम् ॥ ३० ॥

प्रक्रिया त्वधिकारः स्याच्चामरं तु प्रकीर्णकम् ॥

नृपासनं यत्तद्भद्रासनं सिंहासनं तु तत् ॥ ३१ ॥

दि । तत्र यदेयं नेतव्यानेतव्यवस्तुसंबन्धी राजग्राह्यो भागः स शुल्कः स्यात् । लम्-
धोऽयम् । एकं “जकात इति ख्यातस्य । क्लीबं शुल्कम् ।” प्राभृतं प्रदेशनम् ॥ २७ ॥
उपायनं उपग्राह्यं उपहारः उपदा षट् नृपगुर्वादिदर्शनादौ समर्प्यमाणस्य वस्तुनः
भेट नजराणा इति ख्यातस्य । तत्रोपदा स्त्रियाम् । युतकयोर्वध्वरयोरिदं यौतकम् ।
आदिना बन्धुदेयादि । यदेयं तत्सुदायः हरणं च स्यात् द्वे “कन्यादानकाले व्रतभि-
क्षादौ च दीयमानद्रव्यस्य । यौतुकमपि । यौतकं यौतुकं च तदिति वाचस्पतिः ।” सुदायः
पुंसि ॥ २८ ॥ तत्कालः तदात्वं द्वे “वर्तमानकालस्य ।” स चासौ कालश्च त-
त्कालः । उत्तर आगामी काल आयतिः स्यात् एकम् । स्त्री । यत्सद्यः फलं तत्सां-
दृष्टिकं एकम् । उत्तरं भावि फलं उदर्कः स्यात् एकम् ॥ २९ ॥ वह्निरभ्युत्पातः तो-
यमतिवृष्ट्यादिः तत्कृतं यद्भयं तत् अदृष्टमित्येकम् । “आदिना हुताशनो जलं
व्याधिर्दुर्भिक्षं मरणं तथा । अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूषकाः शलभादयो गृह्यन्ते ।” स्वपर-
राष्ट्रजन्यं चोरादि यद्भयं तत् दृष्टं एकम् । राज्ञां स्वपक्षप्रभवं स्वसहायजन्यं भयं अ-
हिभयं स्यात् एकम् ॥ ३० ॥ प्रक्रिया अधिकारः द्वे व्यवस्थास्थापनस्य । चामरं
“चमरमपि चामरेत्यपि । चमरं चामरे स्त्री तु मंजरीमृगभेदयोरिति मेदिनी ।
चामराचमरे वालव्यजने रोमगुच्छक इति रभसः ।” प्रकीर्णकं द्वे “चवरी इति
ख्यातस्य ।” नृपासनं भद्रासनं द्वे मण्णादिकृतराजासनस्य । तन्नृपासनं स्वर्ण-
निर्मितं चेत्सिंहासनं स्यात् सिंहाकारमासनमित्यर्थः । एकम् ॥ ३१ ॥ छत्रं

हैमं छत्रं त्वातपत्रं राज्ञस्तु नृपलक्ष्म तत् ॥

भद्रकुंभः पूर्णकुंभो भृंगारः कनकालुका ॥ ३२ ॥

निवेशः शिविरं षंढे सज्जनं तूपरक्षणम् ॥

हस्त्यश्वरथपादातं सेनांगं स्याच्चतुष्टयम् ॥ ३३ ॥

दंती दंतावलो हस्ती द्विरदो ऽनेकपो द्विपः ॥

मतंगजो गजो नागः कुंजरो वारणः करी ॥ ३४ ॥

इभः स्तंबेरमः पद्मी यूथनाथस्तु यूथपः ॥

मदोत्कटो मदकलः कल्लभः करिशावकः ॥ ३५ ॥

प्रभिन्नो गर्जितो मत्तः समा उद्वांतनिर्मदौ ॥

हास्तिकं गजता वृंदे करिणी धेनुका वशा ॥ ३६ ॥

आतपत्रं द्वे “छत्रस्य” । राज्ञश्चेच्छत्रं तर्हि नृपलक्ष्म स्यात् एकम् । भद्रकुंभः पूर्णकुंभः द्वे पूर्णघटस्य । भृंगारः विभर्ति जलमिति । कनकालुका द्वे स्वर्णरचित-पात्रविशेषस्य “झारी इति ख्यातस्य” ॥ ३२ ॥ निवेशः शिविरं द्वे सैन्य-वासस्थानस्य “सेनेचा तळ इति ख्यातस्य । गोठ इति ख्यातस्येति केचित् ।” शवंति गच्छन्ति सैनिका अस्मिन् शिविरम् । सज्जनं उपरक्षणं द्वे सैन्यरक्षणाय नि-युक्तप्रहरिकादिविन्यासस्य “पाहरा, गस्त इति ख्यातस्य” । हस्त्यादिचतुष्टयं सेनांगं स्यात् एकम् । अत्र पादातं पदातिसमूहः । “नाविकाटविकादीनां पदा-तावंतर्भावः । नौकानां रथेष्वंतर्भावः । महिषादीनां गजेष्वंतर्भाव इति मुकुटः” ॥ ३३ ॥ दंती दंतावलः हस्ती द्विरदः अनेकपः द्विपः मतंगजः गजः नागः । नागो मतंगजे सर्पे पुन्नागे नागकेसरे इति कोशांतरे । कुंजरः वारणः करी ॥ ३४ ॥ इभः स्तंबेरमः पद्मी पंचदश हस्तिनः । “अतिशयितः कुंजो हनुरस्य कुंजरः ।” यूथनाथः यूथपः द्वे यूथमुख्यस्य गजस्य । मदोत्कटः मदकलः द्वे मदोन्मत्तस्य । कलभः “करभ इत्यपि” करिशावकः द्वे करिपोतस्य “छावा इति ख्यातस्य ॥ ३५ ॥ प्रभिन्नः गर्जितः मत्तः त्रीणि क्षरन्मदस्य । उद्वांतः निर्मदः द्वे गतम-दस्य । उद्भवति स्म मदं उद्वांतः । हास्तिकं गजता द्वे हस्तिनां वृंदे । करिणी धेनुका वशा त्रीणि हस्तिन्याः । “वशा तालव्यांता” । वशा नार्या वंध्यगव्यां

८]

गंडः कटो मदो दानं वमथुः करशीकरः ॥
 कुंभौ तु पिंडौ शिरसस्तयोर्मध्ये विदुः पुमान् ॥ ३७ ॥
 अवग्रहो ललाटं स्यादीषिका त्वक्षिकूटकम् ॥
 अपांगदेशो निर्याणं कर्णमूलं तु चूलिका ॥ ३८ ॥
 अधः कुंभस्य वाहित्थं प्रतिमानमधो ऽस्य यत् ॥
 आसनं स्कंधदेशः स्यात्पद्मकं विंदुजालकम् ॥ ३९ ॥
 पार्श्वभागः पक्षभागो दंतभागस्तु यो ऽग्रतः ॥
 द्वौ पूर्वपश्चाज्जंघादिदेशौ गात्रावैरे क्रमात् ॥ ४० ॥
 तोत्रं वैष्णुकमालानं बंधस्तंभे ऽथ शृङ्खले ॥

हस्तिन्यां दुहितर्यपीति कोशांतरम् ॥ ३६ ॥ हस्तिनो गंडः कपोलः कटः स्यात् ।
 एकम् । मदः दानं द्वे “मदोदकस्य” वमथुः करशीकरः द्वे करिकरान्निर्गत-
 जलकणस्य । शिरसः पिंडौ कुंभौ स्यातां एकम् । तयोः कुंभयोर्मध्ये आकाश-
 स्थानं विदुः स्यात् एकम् ॥ ३७ ॥ गजस्य ललाटं अवग्रहः “अवग्रह इत्यपि”
 एकम् । ईषिका “ईषिका ईषिका ईषिका” अक्षिकूटकं द्वे नेत्रगोलकस्य । हस्तिनः
 अपांगदेशो निर्याणं एकम् । कर्णस्य मूलं चूलिका स्यात् एकम् । चूलिका नाटकस्यांगे
 कर्णमूले तु हस्तिनाम् ॥ ३८ ॥ कुंभस्याधोभागे वाहित्थम् । इदं ललाटस्याप्यधो
 भेदं एकम् । अस्य वाहित्थस्याधो भागे दंतयोर्मध्यं प्रतिमानं स्यात् एकम् ।
 गजस्य स्कंधदेश आसनं एकम् । आसनं द्विरदस्कंधे पीठे यात्रानिवेशने इति विश्वः ।
 विंदुजालकं विंदुसमूहः पद्मकं स्यात् एकम् । पद्ममिव रक्तत्वात्पद्मकम् । हस्तिनो
 देहे हि प्रायश आरक्तविंदवः संति ॥ ३९ ॥ गजस्य पार्श्वभागः पक्षभागः स्यात्
 एकम् । अग्रतो यो भागः स दंतभागः स्यात् एकम् । हस्तिनः पूर्वजंघादिदेशो गात्रं
 स्यात् । पश्चाज्जंघादिदेशो ऽवरं स्यात् । “पवर्गादिमध्यमपि । अपरं तूत्तरार्धे स्या-
 त्पश्चाज्जंघादिदेशो ऽवरं स्यात् ।” एकैकम् ॥ ४० ॥ तोत्रं वैष्णुकं
 “वैष्णुकं” । वैष्णुना निर्वृत्तम् । निर्वृत्तेक्षद्युतादिभ्य इति ठक् । तोत्रं तु प्राजने वैष्णुके ऽपि
 चेति मेदिनीविश्वप्रकाशौ ।” द्वे तोदनदंडस्य चाबूक पराणा इत्यादिलौकिकप्रसिद्धस्य ।
 बंधनाधारस्तंभे आलानमित्येकम् । शृङ्खलं अंडुकः अद्यते ऽनेन । अदि बंधने । निगडः

अंडुको निगडो ऽस्त्री स्यादंकुशो ऽस्त्री सृणिः स्त्रियाम् ॥ ४१ ॥

दूष्या कक्ष्या वरत्रा स्यात्कल्पना सज्जना समे ॥

प्रवेण्यास्तरणं वर्णः परिस्तोमः कुथो द्वयोः ॥ ४२ ॥

वीतं त्वसारं हस्त्यश्वं वारी तु गजबंधनी ॥

घोटके वीतितुरगतुरंगाश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥

वाजिवाहार्वगंधर्वहयसैधवसप्तयः ॥

आजानेयाः कुलीनाः स्युर्विनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

त्रीणि शृंखलस्य । शृंखला पुंस्कटीवस्त्रबंधे च निगडे त्रिष्विति मेदिनी । “अंडु-
रित्यप्यन्यत्र । अंडूः स्त्रियां स्यान्निगडे प्रभेदे भूषणस्य चेति मेदिनी । ” अंकुशः
सृणिः “ तालव्यादिरपि । शृणिरंकुशवाची च काशश्च तृणवाचक इति शभेदः ।
द्वे अंकुशस्य । सृणिः स्त्रियाम् । आरक्षमग्रमवमत्य सृणिं शिताग्रमिति तु माघस्य
प्रमादः ॥ ४१ ॥ दूष्या “ चूष्येति मुकुटः ” कक्ष्या वरत्रा त्रयं मध्यबंधनोप-
योगिन्याश्चर्मरज्ज्वाः कक्षायां मध्यदेशे भवा कक्ष्या । कल्पना सज्जना द्वे नाय-
कारोहणार्थं गजसज्जीकरणे । प्रवेणी आस्तरणं वर्णः परिस्तोमः कुथः पंच गज-
पृष्ठवर्तिन आस्तरणस्य । हत्तीची झूर इति लौकिकभाषायां प्रसिद्धम् । स्त्रियां तु
कुथा । “ स्त्री प्रवेणी कुथं त्रिष्विति बोपालितः । ” प्रवेणी स्त्रियाम् । “ प्रवेणी
स्त्री कुथावेण्योरिति मेदिनी ॥ ४२ ॥ असारं युद्धाद्यक्षमं हस्त्यश्वं हस्ती चाश्वश्च
तद्वीतमुच्यते । सेनांगत्वात्समाहारः । गजबंधनी गजालानभूः वारी स्यात् ।
वार्यते ऽनया वारी एकं गजबंधनस्थानस्य गजशाला इति ख्यातस्य । घोटकः
“ घोट इत्यपि । घोटसैधवगंधर्वा हयवाजितुरंगमा इति रभसः । ” वीतिः “ वीति-
रित्यपि । पीतिर्नाश्वे स्त्रियां पान इति मेदिनी । पीतिः पाने तुरंगे चेति विश्वप्र-
काशः । तुरंगः तुरंगः अश्वः तुरंगमः ॥ ४३ ॥ वाजी वाहः अर्वा गंधर्वः
हयः सैधवः सप्तिः त्रयोदश घोटकस्य । वीतिरिदंतः । अर्वा नकारांतः । अर्वतौ ।
वाजिनौ । ये कुलीनाः प्रशस्तजातिभवा अश्वस्ते आजानेयाः एकम् । “ आजैव
क्षेपेणानेयाः प्रापणीया आजानेयाः । अश्वशास्त्रं तु । शक्तिभिर्मिन्नहृदयाः स्वलंतश्च
पदे पदे । आजानंति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृता इति ” । ये साधुवाहिनः शो-

वनायुजाः पारसीकाः कांबोजा बाल्हिका हयाः ॥

ययुरश्वो ऽश्वमेधीयो जवनस्तु जवाधिकः ॥ ४५ ॥

पृष्ठयः स्थौरी सितः कर्को रथ्यो वोढा रथस्य यः ॥

बालः किशोरो वाम्यश्वा वडवा वाडवं गणे ॥ ४६ ॥

त्रिष्वाश्वीनं यदश्वेन दिनेनैकेन गम्यते ॥

कश्यं तु मध्यमश्वानां हेषा ज्ञेया च निस्वनः ॥ ४७ ॥

निगालस्तु गलोद्देशो वृंदे त्वश्वीयमाश्ववत् ॥

भनं वहति ते विनीताः स्युः एकम् ॥ ४४ ॥ वनायुदेशे जाताः वनायुजाः । एवं पारसीकाः । विदेशजाताः पारसीकादयो ह्यभेदाः स्युः एकैकम् । “वनायुजः पारसीक उक्त इति रत्नकोशात् । श्वेताश्वं कर्काख्यं वनायुजमपि पारसीकमिति नाममात्राश्वं वनायुजपारसीकौ पर्यायशब्दावपि । बालहीकं बाल्हिकं, धीरहिं गुनोर्नाश्वदेशे योरिति । त्रिकांडशेषादीर्घमध्ये ऽपि बालहीक इति ।” यो ऽश्वमेधीयः अश्वमेधाय हितोऽश्वः स ययुरित्येकम् । यो जवेन वेगेनाधिकः स जवनः एकम् ॥ ४५ ॥ पृष्ठयः प्रशस्तमतिशयितं पृष्ठमस्य । गुण्यवत् । स्थौरी स्थूलस्येदं स्थौरम् । रलयोः सावर्ण्यम् । स्थौरं बलमस्यास्ति । स्थोरीत्यपि द्वे जलादिभारवाहिनो ऽश्वस्य । सितः शुक्लोऽश्वः कर्को इत्येकम् । यो रथस्य वोढा स रथ्य इत्येकम् । अस्य बालः किशोरः एकं “शिगरुं इति ख्यातस्य ।” उपचारादन्यत्रापि प्रयोगः । वामी अश्वा वडवा । वडवा द्विजयोषिति । अश्वायां कुंभदास्यां च नारीजात्यंतरेऽपि चेति । त्रीण्यश्वायाः “वोढी इति ख्यातायाः ।” गणे वडवानां समूहे वाडवं एकम् ॥ ४६ ॥ अश्वेन एकेन दिनेन गम्यते यद्वर्तमानं तदाश्वीनं त्रिषु । अश्वस्यैकाहगम इति खञ्प्रत्ययः । एकम् । अश्वानां मध्यं कश्यं एकम् । कशामर्हति कश्यम् । अश्वस्य निस्वनः शब्दः हेषा ज्ञेया च स्यात् द्वे ॥ ४७ ॥ गलोद्देशः गलजन्तुसंधिः निगालः स्यात् एकम् । “घंटाबंधसमीपस्यो निगालः कीर्तितो बुधैः । तस्मिन्नेव मणिर्नाम रोमजः शुभकृन्मत इत्यश्वशास्त्रम् ।” अश्वीयं आश्वं द्वे अश्वानां वृंदे । वता निर्देशो द्वयोः सुत्यवद्योतनाय । अमूः आस्कंदिताद्याः अश्वानां पंच गतयः धाराख्याः एकम् । यत्र वेगतो ऽश्वो न शृणोति न पश्यति तादृशी गतिरास्कंदितम् । “भरपला, भरपावं चाल इति प्रसिद्धम् । केवलगत्यर्थे गृहीते च वडचाल इति प्रसिद्धे आस्कं-

आस्कंदितं धौरितकं रेचितं वलितं छुतम् ॥ ४८ ॥
 गतयो ऽमूः पंच धारा घोणा तु प्रोथमस्त्रियाम् ॥
 कविका तु खलीनो ऽस्त्री शफं क्लीवे खुरः पुमान् ॥ ४९ ॥
 पुच्छो ऽस्त्री लूमलांगूले वालहस्तश्च वालधिः ॥
 त्रिषूपावृत्तलुठितौ परावृत्ते मुहुर्भुवि ॥ ५० ॥
 याने चक्रिणि युद्धार्थे शतांगः स्यंदनो रथः ॥
 असौ पुष्यरथश्चक्रयानं न समराय यत् ॥ ५१ ॥

दितमित्यपि मतम् ” । चातुर्येण युक्ता सरलागतिर्धौरितकम् । “ धौरितकमिति
 हेमचंद्रः । तुरकी गामचाल इति प्रसिद्धम् । ” मध्यमवेगेन चक्रवद्धमणं रेचितं
 “ दुडकी चाल इति प्रसिद्धम् । ” अग्रकायं समुहस्य कुत्सितस्थलादौ कुंचितासं
 विचलनं वलितं “ बाजी चाल इति प्रसिद्धम् । ” पूर्वापरोन्नमनतः क्रमादारोपणं
 छुतं “ चौक चाल इति प्रसिद्धम् ॥ ४८ ॥ अश्वस्य घोणा नासिका प्रोथमित्येकम् ।
 “ पुंसि क्लीवे च । ” कविका खलीनः “ खलीनमित्यपि ” द्वे लोहादिनिर्मितस्य
 मुखमध्ये निहितस्य कडियालि “ लगाम ” इति ख्यातस्य । “ कवीत्यप्यन्यत्र ।
 क्लीवे खलीनम् । ” कवते दंतेन शब्दायते कविका । खे मुखे लीनः खलीनः । शफं
 खुरः “ क्षुर इति भरतमालायां ” द्वे “ सुंभ इति ख्यातस्य ” । खुरति विलि-
 खति क्ष्मां खुरः ॥ ४९ ॥ पुच्छः लूमं लांगूलं “ लांगुलमित्यपि ” त्रीणि
 “ दांडी इति ख्यातस्य । पुच्छः अस्त्री पुन्नपुंसकम् ” । लूममदंतम् । वालहस्त
 वालाः हस्त इव दंशादिनिवारकत्वात् । वालधिः द्वे केशसमूहयुक्तस्य पुच्छप्र-
 भागस्य । वालधिः पुमान् । उपावृत्तः लुठितः द्वे अमशांत्यर्थं मुहुर्भुवि पार्श्वार्थां
 परावृत्तस्य लुठितस्याश्वस्य ॥ ५० ॥ युद्धमर्थः प्रयोजनं यस्य तस्मिन् चक्रयुक्ते
 याने शतांगः स्यंदनः रथः इति त्रयम् । यच्चक्रयुतं यानं समराय युद्धार्थं न भवति
 असौ पुष्यरथः स्यात् एकं संग्रामं विना यत्रोत्सवादौ सुखेन अमणार्थं क्रीडा-
 यस्य । यथा पुष्यनक्षत्रं सुखकरं तद्वद्रथोपीति पुष्यरथः । अंतस्थमध्यः । “ पक्वा-
 रमध्यपाठोऽपि । तत्र कुसुमाकारत्वात्पुष्पमिव रथ इति विग्रहः ” ॥ ५१ ॥
 कर्णरथः प्रवहणं डयनं “ हयनमित्यपि । हय गतौ ” त्रयं स्त्रीणां वाहनार्थं कृत-

८]

कर्णीरथः प्रवहणं डयनं च समं त्रयम् ॥
 क्लीबे ऽनः शकटो ऽस्त्री स्यादंत्री कंबलिवाह्यकम् ॥ ५२ ॥
 शिविका याप्ययानं सादोला प्रेखादिका स्त्रियाम् ॥
 उभौ तु द्वैपवैयाघ्रौ द्वीपिचर्मावृते रथे ॥ ५३ ॥
 पांडुकंबलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंबली ॥
 रथे कांबलवास्राद्याः कंबलादिभिरावृते ॥ ५४ ॥
 त्रिषु द्वैपादयो रथ्या रथकट्या रथत्रजे ॥
 धूः स्त्री क्लीबे यानमुखं स्याद्रथांगमपस्करः ॥ ५५ ॥

सोपरिवह्यादिना पिहितस्य रथविशेषस्य “बुरख्याची गाडी इति प्रसिद्धस्य” ।
 यच्छब्दम् । कर्णीरथस्थां रघुनाथपत्नीम् । अनः शकटः द्वे “गाडा इति ख्यातस्य ।
 शकटः पुंसि क्लीबे च । शक्नोति भारं वोढुं शकटः” । अनः सांतम् । अनः
 क्लीबं जले शोके मातृस्यंदनयोरपीति रभसकोशः । कंबलिभिर्वृषैर्वाह्यं वोढव्यं
 यच्छकटं सा गंत्री “गांत्रीति मुकुटः” एकं “गाडी इति ख्यातस्य” ।
 स्त्रियाम् ॥ ५२ ॥ शिविका याप्ययानं याप्यैरधमैर्वाह्यं यानं द्वे पुरुषवा-
 ह्यस्य यानविशेषस्य “पालखी इति ख्यातस्य” । दोला “डोषि दोली” प्रेखा
 द्वे दोलायाः हिंदोळा इति ख्यातायाः । “डोली इति ख्याताया वा” । आदि-
 शब्दान् शयनखट्वावाह्यादि दोला । द्वीपी व्याघ्रस्तर्चमणा प्रावृते रथे द्वैपः वैयाघ्रः
 इति द्वयम् ॥ ५३ ॥ पांडुकंबलेन प्रावृतो रथः पांडुकंबलीत्येकम् । पांडुकंबला-
 दिभिः । वास्रः दौकूल इत्यादौ सर्वत्र परिवृतो रथ इत्यनेन सामान्यो ऽण् प्रत्ययः ।
 कंबलादिभिरादिशब्दाद्वस्त्रदुकूलादिभिरावृते रथे कांबलः वास्रः दौकूलः “चर्मः
 सौमः” इत्यादयः । एकैकम् ॥ ५४ ॥ द्वैपवैयाघ्रादयस्त्रिषु । वाच्यलिङ्गत्वात् ।
 यद्वैपी रथ्या । द्वैपो रथः । रथ्या रथकट्या द्वयं रथसमूहे । धूः यानमुखं द्वे
 रथादेरग्रभागस्य “धूर इति ख्यातस्य” । धूः स्त्री धूरौ । रथांगं अपस्करः द्वे
 रथावयवमात्रस्य ॥ ५५ ॥ चक्रं रथांगं द्वे चक्रस्य “चाक इति ख्यातस्य” ।
 नेमिः “नेमीत्यपि” प्रधिः द्वे तस्य चक्रस्यांते भूस्पर्शिभागे चाकाची धांव इति
 लौकिकप्रसिद्धस्य । पिंडिका “पिंडीत्यपि” नाभिः “नाभीत्यपि” द्वे चक्र-

चक्रं रथांगं तस्यांते नेभिः स्त्री स्यात्प्रधिः पुमान् ॥

पिंडिका नाभिरक्षाग्रकीलके तु द्वयोरणिः ॥ ५६ ॥

रथगुप्तिर्वरुथो ना कूबरस्तु युगंधरः ॥

अनुकर्षो दार्वधःस्थं प्रासंगो ना युगाद्युगः ॥ ५७ ॥

सर्वं स्याद्वाहनं यानं युग्यं पत्रं च धोरणम् ॥

परंपरावाहनं यत्तद्वैनीतकमस्त्रियाम् ॥ ५८ ॥

आधोरणा हस्तिपका हस्त्यारोहा निषादिनः ॥

नियंता प्राजिता यंता सूतः क्षत्ता च सारथिः ॥ ५९ ॥

काष्ठाधारभूतस्य मंडलाकारस्य चक्रमध्यस्य । नभ्यते हिंस्यते ऽक्षो ऽनया नाभिः स्त्री । अक्षस्य नाभिक्षेपस्य काष्ठस्याग्रे चक्रधारणार्थं यत्कीलकमारोप्यते तत्र अणिरित्येकम् । स्त्रीपुंसयोः “अणिराणिवदक्षाग्रकीलाश्रीसीमसु द्वयोरिति मेदिनी” ॥ ५६ ॥ रथगुप्तिः वरुथः द्वे शस्त्रादिभ्यः परिरक्षणार्थं रथस्य लोहादिमयं यदावरणं क्रियते तस्य । ना पुमान् । “त्रियते रथो ऽनेन वरुथः” । कूबरः युगंधरः द्वे यत्र रथस्याश्वा बध्यंते तस्य काष्ठस्य “दांडी इति ख्यातस्य । युगकाष्ठबंधनस्थानस्यापि च । युगं वोढुर्बंधनकाष्ठं धारयतीति युगंधरः” । रथाधःस्थं काष्ठं अनुकर्षः । “अनुकर्षेति नांतोऽप्ययम् । अनुकर्षाणां ऽक्षतलदार्विति बोपालितात् । एकं रथस्याधःस्थलभागदारुणः” युगेन अतति युगाद्रथाश्वादिः तस्य युगो युगाद्युगः प्रासंग इति स्यात् । ना पुमान् । काकाक्षिवत् युगादिति विशेषणम् । अयमेव युगशब्दः पुंसि । न तु युग्मादिवाचीति प्रदर्शनार्थं । अतो युगादिति पाठे शकटसंधियुगादन्यो युगः वृषादीनां स्कंधे आसज्जमानः स प्रासंग इत्यर्थः । एकं “जूं जोकड इति ख्यातस्य । युगं द्वितीयं प्रासंग इति कात्यः ॥ ५७ ॥ सर्वं हस्त्यश्वादिवाहनं यानादिशब्दवाच्यम् । यानं युग्यं पत्रं धोरणं चत्वारि यत्परंपरावाहनं नरादिवोढुपरंपरया वाह्यते शिबिकादि तद्वैनीतकं स्यात् । विनीतानां शिक्षितानामिदम् । “पुंसि वैनीतकः । विनीतकमित्यपि” ॥ ५८ ॥ आधोरणाः अधोरणाः इत्यपि हस्तिपकाः हस्त्यारोहाः निषादिनः चत्वारि हस्तिपकेषु माहात इति ख्यातेषु । द्वे द्वे भिन्नार्थे इत्येके । तदा आद्ये महामात्रस्य । परे गजारोहस्य । नियंता प्राजिता यंता सूतः क्षत्ता सारथिः ॥ ५९ ॥ सव्येष्टः दक्षिणस्थः एता अष्टौ संज्ञा

८]

सव्येष्ठदक्षिणस्थौ च संज्ञा रथकुटुंबिनः ॥

रथिनः स्यंदनारोहा अश्वारोहास्तु सादिनः ॥ ६० ॥

भट्टा योधाश्च योद्धारः सेनारक्षास्तु सैनिकाः ॥

सेनायां समवेता ये सैन्यास्ते सैनिकाश्च ते ॥ ६१ ॥

बलिनो ये सहस्रेण साहस्रास्ते सहस्रिणः ॥

परिधिस्थः परिचरः सेनानीर्वाहिनीपतिः ॥ ६२ ॥

कंचुको वारवाणो ऽस्त्री यत्तु मध्ये सकंचुकाः ॥

बध्नाति तत्सारसनमधिकांगो ऽथ शीर्षकम् ॥ ६३ ॥

आख्या रथकुटुंबिनः रथं कुटुंबयितुं शीलमस्य यद्वा रथ एव कुटुंबं यस्य सारथेरित्यर्थः । प्राजितारौ । “सव्ये वामे तिष्ठति सव्येष्ठः ।” सव्येष्ठेति ऋदंत इति केचित् ।
 रथिनः स्यंदनारोहाः द्वे रथानारुह्य युध्यताम् । अश्वारोहाः सादिनः द्वे अश्ववार “स्वार” इति प्रसिद्धानाम् ॥ ६० ॥ भट्टा योधा योद्धा त्रयं योद्धुः । सेनारक्षाः सैनिकाः द्वे सेनारक्षकाणां प्रहरिकादीनां “पाहरेकरी गस्तकरी इत्यादिख्यातानाम् ।” सेनां रक्षन्ति सैनिकाः । ये सेनायां समवेताः संगतास्ते सैन्याः सैनिका इति च स्युः द्वे ॥ ६१ ॥ ये सहस्रेण बलिनः सैन्यवन्तः ते साहस्राः सहस्रिणश्च स्युः द्वे । बलं सैन्यं तदस्ति येषां ते । सहस्रं योद्धारः संत्येषां नायकानां ते । परिधिस्थः परिचरः द्वे सेनानियंतुर्यः समन्ताच्चरति तस्य दंडनायकस्य “तलावेदार इति ख्यातस्य ।” परिधौ सेनांते तिष्ठति परिधिस्थः । सेनानीः वाहिनीपतिः द्वे सेनापतेः । सेनान्यौ ॥ ६२ ॥ कंचुकः वारवाणः बाणं वारयति प्यन्तादण् वृणोति वा । राजदंतादित्वात्परनिपातः । “बाणवार इत्यपि” द्वे सन्नाहस्य चोलादेः । “क्रीवे तु वारवाणम् ।” सकंचुकाः पुरुषा मध्ये मध्यभागे दाढ्यार्थं कंचुकोपरि यद्बध्नाति तत्सारसनं अधिकांगः द्वे “पचंग पाचंगी वा इति ख्यातस्य । कचि-त्सारसनाधिपांग इति पाठः । तच्च सारसनं ज्ञेयमधिपांगं निबन्धनमिति दुर्गः । अधिपांगं सारसनमिति कात्यश्च ।” शीर्षकम् ॥ ६३ ॥ शीर्षणं शिरस्त्रं त्रीणि टोप इति ख्यातस्य । “शीर्षे कं मुखमस्माच्छीर्षकम् ।” तनुत्रं वर्म दंशनं उरच्छदः कंकटकः जगरः “जागर इत्यपि” कवचः सप्तकं कवचस्य चिलखत इति लोक-

शीर्षण्यं च शिरस्त्रे ऽथ तनुत्रं वर्म दंशनम् ॥
 उरच्छदः कंकटको जङ्गरः कवचो ऽस्त्रियाम् ॥ ६४ ॥
 आमुक्तः प्रतिमुक्तश्च पिनद्धश्चापिनद्धवत् ॥
 सन्नद्धो वर्मितः सज्जो दंशितो व्यूढकंकटः ॥ ६५ ॥
 त्रिष्वामुक्तादयो वर्मभृतां कावचिकं गणे ॥
 पैदातिपैत्तिपदगपादातिकपदाजयः ॥ ६६ ॥
 पद्मश्च पदिकश्चाऽथ पादातं पत्तिसंहतिः ॥
 शस्त्राजीवे काण्डपृष्ठं युधीया युधिकाः समाः ॥ ६७ ॥
 कृतहस्तः सुप्रयोगविशिखः कृतपुंखवत् ॥
 अपराद्धपृषत्को ऽसौ लक्ष्याद्यश्च्युतसायकः ॥ ६८ ॥

प्रसिद्धस्य । “ह्रीवे तु कवचम्” ॥ ६४ ॥ आमुक्तः प्रतिमुक्तः पिनद्धः अपि-
 नद्धः । वष्टिभागुरीत्यल्लोपविकल्पः चत्वारि परिहितकंचुकादेः । आमुच्यते वध्यते
 स्म आमुक्तः । सन्नद्धः वर्मितः सज्जः दंशितः व्यूढकंकटः पंच कवचभृतः । स-
 न्नहति स्म सन्नद्धः ॥ ६५ ॥ आमुक्तादयस्त्रिषु । यथा आमुक्ता शाटी । आमुक्तः
 कंचुकः । आमुक्तं वस्त्रम् । एवं सन्नद्धा सज्येत्यादि । वर्मभृतां कवचिनां गणे का-
 वचिकमित्येकम् । पदातिः “पदातः पादातिः पादातः । पदातिपत्तिपादातपादावि-
 कपदाजयमित्यमरमाला ।” पत्तिः पदगः पादातिकः “पादातिगः । स्वार्थे कन् ।
 पादाविक इत्यपि पाठः पादाभ्यां अवति । अव रक्षणादौ ।” पदाजिः ॥ ६६ ॥ पद्मः
 पदिकः सप्त पदातेः । पादाभ्यां अतति गच्छति न तु वाहनेन स पदातिः पादस्य
 पदाज्यातीति पदादेशः । पत्तिसंहतिः पदातिसमूहः पादातमित्येकम् । शस्त्राजीवः कां-
 ढपृष्ठः “काण्डस्पृष्ट इति राजमुकुटः । तत्र स्पृष्टं गृहीतं काण्डं शस्त्रं येन । वाहिताग्न्या-
 दिष्विति परनिपातः ।” आयुधीयः आयुधिकः चत्वारि आयुधजीविनः ॥ ६७ ॥
 कृतहस्तः सुप्रयोगविशिखः कृतपुंखः त्रीणि शरनिक्षेपनिष्णातस्य । “कृतो ऽभ्यस्तो
 हस्तो यस्य कृतहस्तः ।” लक्ष्याद्वेधात् च्युतः सायको यस्य सो ऽपराद्धपृषत्कः
 स्यात् एकम् ॥ ६८ ॥ धन्वी धनुष्मान् धानुष्कः निपङ्गी अस्त्री धनुर्धरः पद्म-
 धनुर्धरस्य । धनुष्मंतौ । काण्डवान् काण्डीरः द्वे शरधारिणः । अयं केवलकाण्डव-

८]

धन्वी धनुष्मान्धानुष्को निषंग्यस्त्री धनुर्धरः ॥
 स्यात्काण्डवांस्तु काण्डीरः शाक्तीकः शक्तिहेतिकः ॥ ६९ ॥
 याष्टीकपारश्वधिकौ यष्टिपार्श्वधहेतिकौ ॥
 नैस्त्रिंशिको ऽसिहेतिः स्यात्समौ प्रासिककौंतिकौ ॥ ७० ॥
 चर्मौ फलकपाणिः स्यात्पताकी वैजयंतिकः ॥
 अनुप्लवः सहायश्चाऽनुचरोऽभिचरः समाः ॥ ७१ ॥
 पुरोगाग्रैसरप्रष्ठाग्रतःसरपुरःसराः ॥
 पुरोगमः पुरोगामी मंदगामी तु मंथरः ॥ ७२ ॥
 जंघालौ ऽतिजवस्तुल्यौ जंघाकरिकजांधिकौ ॥

त्वादुपाधिभेदाद्वा धनुर्धरतो भिन्नः । शाक्तीकः शक्तिहेतिकः “द्वे शक्त्यायुधधा-
 रकस्य ।” शक्तिः प्रहरणमस्य शाक्तीकः । शक्तियष्टचोरीकः ॥ ६९ ॥ यष्टि-
 हेतिको याष्टीकः एकं “दांडेवाला इति ख्यातस्य ।” परश्वधः परशुः स
 हेतिर्यस्य सः पारश्वधिकः स्यात् एकं “फरशीकरी गडासेकरी इति ख्या-
 तस्य ।” यष्टिस्वधितिहेतिकावित्यपि पाठः । असिः खड्गः हेतिः शस्त्रमस्य स
 नैस्त्रिंशिकः एकं “निमचेकरी इति ख्यातस्य ।” प्रासिकः “एकं प्रासायु-
 धहेतिकस्य वल्लमकरी विटेकरी सांगकरी इति ख्यातस्य ।” कौंतिकः कुंतहे-
 तिकस्य “भालेकरी इति ख्यातस्यैकम् ।” कुंतो भल्लः ॥ ७० ॥ चर्मौ फलक-
 पाणिः द्वे चर्मधारिणः “ढालाईत इति ख्यातस्य ।” फलति विशीर्यते फलक-
 शर्म पाणौ यस्य । पताकी वैजयंतिकः द्वे पताकां विभ्रतः “निशाणकरी, जरी-
 पटकेकरी इति ख्यातस्य ।” वैजयंत्या चरति वैजयंतिकः । अनुप्लवः सहायः
 अनुचरः अभिचरः चत्वारि अनुचरस्य ॥ ७१ ॥ पुरोगः अग्रैसरः “अग्रसरो-
 ऽग्रि” प्रष्ठः अग्रतःसरः पुरःसरः पुरोगमः पुरोगामी सप्त पुरोगामिनः । प्रतिष्ठते
 प्रष्ठः । मंदगामी मंथरः द्वे “शनैर्गामिनः” ॥ ७२ ॥ जंघालः “जंघिलः ।
 प्रजालप्रजिलौ तुल्यौ जंघालजंघिलादय इति वाचस्पतिः ।” अतिजवः “अतिवल
 इत्यपि” द्वयमतिवेगवतः । जंघाकरिकः जांधिकः “जंघासाध्यत्वादुपचाराद्भूति-
 जंघा ।” यो जंघावलेन जीवति तत्र द्वयम् । तरस्वी त्वरितः वेगी प्रजवी जवनः

तरस्वी त्वरितो वेगी प्रजवी जवनो जवः ॥ ७३ ॥
 जय्यो यः शक्यते जेतुं जेयो जेतव्यमात्रके ॥
 जैत्रस्तु जेता यो गच्छत्यलं विद्विषतः प्रति ॥ ७४ ॥
 सो ऽभ्यमित्र्यो ऽभ्यमित्रौ ऽप्यभ्यमित्रिण इत्यपि ॥
 ऊर्जस्वलः स्यादूर्जस्वी य ऊर्जातिशयान्वितः ॥ ७५ ॥
 स्यादुरस्वानुरसिलो रथिनो रथिको रथी ॥
 कामंगाम्यनुकामीनो ह्यत्यन्तीनस्तथा भृशम् ॥ ७६ ॥
 शूरो वीरश्च विक्रांतो जेता जिष्णुश्च जित्वरः ॥
 सांयुगीनो रणे साधुः शस्त्राजीवादयस्त्रिषु ॥ ७७ ॥
 ध्वजिनी वाहिनी सेना पृतना ऽनीकिनी चमूः ॥
 वरूथिनी बलं सैन्यं चक्रं चानीकमस्त्रियाम् ॥ ७८ ॥

जवः षट् त्वरितमात्रस्य ॥ ७३ ॥ यो जेतुं शक्यते स जय्यः । यथा रामेण
 रावणो जय्यः । रावणं जेतुं रामः शक्नोत्येवेत्यर्थः एकम् । जेय इत्येकं जेतव्य-
 मात्रे । यथा जेयं मनः । न तु जय्यम् । जैत्रः जेता द्वे जेतुः ॥ ७४ ॥ यो विद्वि-
 षतः शत्रून् प्रति अलं सामर्थ्येन योद्धुं संमुखं गच्छति स अभ्यमित्र्यः अभ्यमित्र्यः
 अभ्यमित्रिण इति च स्यात् त्रीणि । य ऊर्जस्य पराक्रमस्यातिशयेन युक्तः स ऊर्ज-
 स्वलः ऊर्जस्वी इति च स्यात् द्वे । “ऊर्जशब्दो ऽदंतः सांतश्च । ऊर्जोऽतिशयान्वित
 इत्यपि पाठः” ॥ ७५ ॥ उरस्वान् उरसिलः द्वे “विशालवक्षसः ।” उरस्वंतौ ।
 रथिनः “रथिर इत्यपि” रथिकः रथी त्रीणि रथस्वामिनः । रथोऽस्यास्तीति
 रथिनो ऽदंतः । यः कामंगामी यथेच्छं गच्छति तच्छीलः सो ऽनुकामीनः स्यात् ।
 “कामंगामीत्यपि” एकम् । तथेति गामिसमुच्चये । यो भृशं गामी अत्यर्थं गमनशीलः
 सोऽत्यन्तीनः एकम् ॥ ७६ ॥ शूरः वीरः विक्रांतः त्रीणि शूरस्य । जेता जिष्णुः
 जित्वरः त्रीणि जयनशीलस्य । रणे संयुगे साधुः सांयुगीनः एकं “युद्धकुश-
 लस्य ।” शस्त्राजीवे क्रांष्टपृष्ठेति यत्प्रागुक्तं तदादयः “सांयुगीनांताः” त्रिषु ।
 वाच्यालिंगत्वात् ॥ ७७ ॥ ध्वजिनी वाहिनी सेना पृतना अनीकिनी चमूः वरू-
 थिनी बलं सैन्यं चक्रं अनीकं एकादश सेनायाः । “पुंस्ति अनीकः” ॥ ७८ ॥

८]

व्यूहस्तु बलविन्यासो भेदा दंडादयो युधि ॥

प्रत्यासारो व्यूहपार्ष्णिः सैन्यपृष्ठे प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

एकेभैकरथा त्रयश्वा पत्तिः पंचपदातिका ॥

पत्त्यंगैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्या यथोत्तरम् ॥ ८० ॥

बलस्य सैन्यस्य विन्यासो युद्धार्थे रचनाविशेषेण स्थापनं व्यूह इत्येकं “विहू
इति ख्यातस्य ।” व्यूहलक्षणम् । मुखे रथा हयाः पृष्ठे तत्पृष्ठे च पदातयः ॥ पा-
र्ययोश्च गजाः कार्या व्यूहोऽयं परिकीर्तित इति । युधि दंडादयो भेदाः विशेषाः
व्यूहस्येति शेषः । सैन्यस्य दंडवृत्तिर्यगवस्थानं दंडः । आदिना भोगमंडलादयः ।
यदाह कामंदकः । तिर्यग्वृत्तिस्तु दंडः स्याद्भोगोऽन्वावृत्तिरेव च । मंडलः सर्व-
तो वृत्तिः पृथग्वृत्तिरसंहत इति । “तत्र अन्योन्यागतावृत्तिर्भोगः सर्पशरीरवद-
वस्थानं मंडलः । गजादीनां विजातीयैरमिश्रितानां स्थानमसंहतः । एतेषां च
शकटमकरपताकासर्वतोभद्रदुर्जयादयो भेदाः प्रत्येकं संति ।” प्रत्यासारः व्यू-
हपार्ष्णिः द्वे व्यूहपश्चाद्भागस्य । प्रत्यासारयति भग्नान्प्रत्यासारः । “प्रत्यासर इ-
त्यपि ।” सैन्यपृष्ठः प्रतिग्रहः “परिग्रहः पतद्ग्रह इत्यपि” द्वे सेनायाः
पश्चाद्भागस्य । प्रतिगृह्यते ऽवष्टभ्यते सैन्यमनेन प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥ एक
इमो यस्यां सा एकेभा । एको रथो यस्यां सा । त्रयोऽश्वा यस्यां सा ।
पंच पदातयो यत्र सा । एतद्विशेषणचतुष्टयविशिष्टा सेना पत्तिः स्यात् । यदुक्तम् ।
एको रथो गजश्चैको नराः पंच पदातयः । त्रयश्च तुरगास्तज्ज्ञैः पत्तिरित्यभिधी-
यत इति एकम् । पत्त्यंगैः पत्तेरवयवैर्गजादिभिस्त्रिगुणैर्यथोत्तरं क्रमात्सेनामु-
खादय आख्याः स्युः ॥ ८० ॥ तद्यथा । त्रिस्तुभिः पत्तिभिः सेनामुखम् । त्रिभिः
सेनामुखैर्गुल्मः । गुल्मत्रयेण गणः । त्रिभिर्गणैर्वाहिनी । त्रिस्तुभिः वाहिनीभिः पृतना ।
पृतनात्रयेण चमूः । एतत्रयेणा ऽनीकिनी । तत्रयेण दशानीकिनी । तत्रयेण अक्षौ-
हिणी । तथा च । अक्षौहिण्यामित्यधिकैः सप्तत्या ह्यष्टभिः शतैः । संयुक्तानि सह-
स्राणि गजानामेकविंशतिः २१८७० । एवमेव रथानां तु संख्यां कीर्तितं बुधैः
२१८७० । पंचपष्टिसहस्राणि षट्शतानि दशैव तु । संख्यातास्तुरगास्तज्ज्ञैर्विना
रथतुरंगमैः ६५६१० । नृणां शतसहस्राणि सहस्राणि तथा नव । शतानि त्रीणि
चान्यानि पंचाशच्च पदातयः १०९३५० । इत्येकैकम् । भारते अक्षौहिणीप्रमाणम् ।

सेनामुखं गुल्मगणौ वाहिनी पृतना चमूः ॥
 अनीकिनी दशानीकिन्यक्षौहिण्यथ संपदि ॥ ८१ ॥
 संपत्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्च विपत्त्यां विपदापदौ ॥
 आयुधं तु प्रहरणं शस्त्रमस्त्रमथास्त्रियौ ॥ ८२ ॥
 धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदंडकार्मुकम् ॥
 इष्वासोऽप्यथ कर्णस्य कालपृष्ठं शरासनम् ॥ ८३ ॥
 कपिध्वजस्य गांडीवगांडिवौ पुन्नपुंसकौ ॥
 कोटिरस्याटनी गोधे तले ज्याघातवारणे ॥ ८४ ॥

अक्षौहिण्याः प्रमाणं तु खांगाष्टैर्काद्वि^२कैर्गजैः । रथैरेतैर्हयैस्त्रिणैः पंचत्रैश्च पदातिभिः ।
 गजाः २१८७०, रथाः २१८७०, अश्वाः ६५६१०, नराः १०९३५०
 सर्वमेकीकृत्य २१८७०० अक्षौहिणी भवति । महाक्षौहिणीप्रमाणं तु । ख०
 द्वयं २ निधि ९ वेदा ४ क्षि २ चंद्रा १ क्षय २ मि ३ हिमांशुभिः १ । महा-
 क्षौहिणिका प्रोक्ता संख्यागणितकोविदैः । सर्वमेकीकृत्य १३२१२४९०० ।
 एतन्महाक्षौहिणीप्रमाणम् । संपत् ॥ ८१ ॥ संपत्तिः श्रीः लक्ष्मीः चत्वारि संप-
 पदः । “संपदेत्यन्यत्र ।” विपत्तिः विपत् आपत् त्रीणि आपदः । “आपत्तिः
 आपदा इत्यन्यत्र ।” आयुधं प्रहरणं शस्त्रं अस्त्रं चत्वारि शस्त्रमात्रस्य ॥ ८२ ॥
 धनुः चापः धन्व शरासनं कोदंडं कार्मुकं इष्वासः सप्त धनुषः । तत्र धनुश्चापे
 क्लीबे पुंसि च । धन्व नांतं धन्वनी । “धन्वमिति अदंतमपि ।” धनुरुदंतोऽपि ।
 “शरावापो धनुः स्त्री स्यादिति त्रिकांडशेषात् ।” कर्णस्य धनुः कालपृष्ठं स्यात्
 “एकम् । कालो यम इव पृष्ठमस्य ” ॥ ८३ ॥ गांडीवः गांडिवः द्वे अर्जु-
 नस्य धनुषि । “गांडिग्रंथिरस्यास्ति । क्लीबे गांडीवं गांडिवं च । गांड्यजगात्संज्ञा-
 यामिति सत्वर्थीयो वप्रत्ययः । गांड्येत्यत्र यणा तंत्रेण “ह्रस्वदीर्घयोर्निर्देशः ।”
 कोटिः “कोटी” अटनी “अटनिः” द्वे अस्य धनुषः प्रांते गोधा तलं द्वे
 ज्या मौर्वी तस्या आघातस्ताडनं तद्वारणे चर्मादिकृतबाहुबंधविशेषे । “गोधे
 तले इति व्यक्तिद्वयाद्वित्वम् ” ॥ ८४ ॥ धनुषो मध्यं लस्तक इत्येकम् । मौर्वी
 ज्या शिजिनी गुणः चत्वारि धनुर्गुणतय “चिल्ला इति ख्यातस्य । शिजिनीशब्द-

८]

लस्तकस्तु धनुर्मध्यं मौर्वी ज्या शिंजिनी गुणः ॥

स्यात्प्रत्यालीढमालीढमित्यादि स्थानपंचकम् ॥ ८५ ॥

लक्षं लक्ष्यं शरव्यं च शराभ्यास उपासनम् ॥

पृषत्कबाणविशिखा अजिह्मगखगाशुगाः ॥ ८६ ॥

कलंबमार्गणशराः पत्री रोप इषुर्द्वयोः ॥

प्रक्ष्वेडनास्तु नाराचाः पक्षो वाजस्त्रिपूतरे ॥ ८७ ॥

निरस्तः प्रहिते बाणे विषाक्ते दिग्धलितकौ ॥

तूणोपासंगतूणीरनिषंगा इषुधिर्द्वयोः ॥ ८८ ॥

तूण्यां खड्गे तु निस्त्रिंशचंद्रहासासिरिष्ट्यः ॥

स्तालव्यादिः "मूर्वाख्यस्य तूणस्य विकारो मौर्वी । प्रत्यालीढं आलीढं इत्यादयः
पंच धनुर्धराणां स्थितिभेदा इत्यर्थः एकैकम् । आदिना समपदं वैशाखं मंडलं च ।
तत्र वामजंघाप्रसारपूर्वकदक्षिणजंघासंकोचे प्रत्यालीढम् । दक्षिणजंघाप्रसारपूर्वक-
वामजंघासंकोचे आलीढम् । पादयोः समत्वेन स्थितिः समपदम् । वितस्त्यंतरेण
स्थिते पादद्वये वैशाखम् । मंडलाकारेण पादद्वयधारणं मंडलकम् ॥ ८५ ॥ लक्षं
लक्ष्यं शरव्यं त्रीणि वेधस्य "निशाण इति ख्यातस्य ।" शराभ्यासः उपासनं द्वे शर-
क्षेपाभ्यासस्य । "शरस्य शरमोक्षस्याभ्यासः शराभ्यासः ।" पृषत्कः बाणः विशिखः
अजिह्मगः खगः आशुगः ॥ ८६ ॥ कलंबः मार्गणः शरः "सरः । चित्रपुंखः सरः
शर इति त्रिकांडशेषात् ।" पत्री रोपः इषुः द्वादश बाणस्य । तत्रेषु स्त्रीपुंसयोः ।
प्रक्ष्वेडनः "प्रक्ष्वेदन इत्यपि" नाराचः द्वे लोहमयस्य बाणस्य । "नरानाचाम-
नि नाराचः । अन्येभ्यो ऽपीति ङः । प्रज्ञाद्यण् ।" पक्षः वाजः द्वे कंकादिपक्षस्य ।
उतरे निस्तादिलितकांतास्त्रिषु ॥ ८७ ॥ प्रहिते क्षिते बाणे निरस्त इत्येकम् ।
विषाक्तः दिग्धः लितकः त्रीणि विषाक्ते बाणे । तूणः उपासंगः तूणीरः निषंगः
इषुधिः ॥ ८८ ॥ तूणी पट्टमिषुधेः बाण ठेवण्याच्चा भाता इति ख्यातस्य ।
पक्षो धीयते यस्यां भस्त्रायां सा इषुधिः स्त्रीपुंसयोः । तूणी स्त्री । "तूणेषुधी
उपासंग इति रत्नकोशे" । खड्गः निस्त्रिंशः चंद्रहासः असिः रिष्टिः "ऋष्टिरित्यपि ।
ऋष्टिः खड्गस्तरवारीति त्रिकांडशेषः ।" कौक्षेयकः मंडलाग्रः करवालः "कर-

कौक्षेयको मंडलाग्रः करवालः कृपाणवत् ॥ ८९ ॥

त्सरुः खड्गादिमुष्टौ स्यान्मेखला तन्निबंधनम् ॥

फलको ऽस्त्री फलं चर्म संग्राहो मुष्टिरस्य यः ॥ ९० ॥

दुघणो मुद्गरघनौ स्यादीली करवालिका ॥

भिन्दिपालः सृगस्तुल्यौ परिघः परिधातिनः ॥ ९१ ॥

द्वयोः कुठारः स्वधितिः परशुश्च परश्वधः ॥

स्याच्छस्त्री चासिपुत्री च छुरिका चासिधेनुका ॥ ९२ ॥

पालः इत्यपि " कृपाणः नव खड्गस्य । " तरवार इति ख्यातस्य । खंडयति परं खड्गः " ॥ ८९ ॥ खड्गस्य मुष्टौ त्सरुरित्येकं " थरुं, मूठ इति ख्यातस्य " । तकारादिकं पुंसि । आदिना " कटार खंजीर इत्यादि नामक " छुरिकादिग्रहः । तस्य खड्गस्य मुष्टेः चर्मवर्धिकाया निबंधनं मेखला स्यात् " एकं डाली इति ख्यातस्य " । यया प्रहरतो हस्तात् न निर्याति खड्गः । फलकः फलं चर्म त्रीणि डाल इति ख्यातस्य चर्मणः । " क्लीवे फलकम् " । अस्य फलकस्य यो मुष्टिर्ग्रहणस्थानं स संग्राहः एकं " मूठ इति ख्यातस्य " ॥ ९० ॥ दुघणः " दुघन इत्यपि " मुद्गरः घनः त्रयं मुद्गरस्य " मुद्गल इति ख्यातस्य " । दुघणे इति सप्तम्यंतपाठोऽपि ईली " ईली ईलिः " करवालिका " करपालिकेत्यपि " द्वे ऋहस्वखड्गाकृतेरेकधारस्य शस्त्रस्य " खांडा इति ख्यातस्य । गुप्ती इति केचित् " । भिन्दिपालः सृगः द्वे अश्मप्रक्षेपसाधनस्य रज्जुमयस्य यंत्रविशेषस्य गोफण इति ख्यातस्य । भिन्दिर्द्वादशतालं तु दशकुंतो ऽभिधीयत इति । तद्वच्छिन्नः कालो ऽपि भिन्दिः तं पालयतीति भिन्दिपालः " परिघः परिधातिनः द्वे लोहवद्ग्रहस्तप्रमाणलगुडस्य ॥ ९१ ॥ कुठारः स्वधितिः परशुः परश्वधः परश्वं दधाति । " परस्वध इत्यपि " चत्वारि कुठारस्य " कुन्हाड इति ख्यातस्य " । तत्र कुठारः स्त्रीपुंसयोः । " तत्र स्त्रियां कुठारी । कुठारकः परशुरथ छुरिका कोशशायिकेति रभसः " । स्वधितिः पुंसि । शस्त्री असिपुत्री छुरिका असिधेनुका चत्वारि छुरिकायाः " सुरी इति ख्यातायाः " ॥ ९२ ॥ शल्यं शंकुः द्वे बाणाग्रस्य आयुधविशेषस्य " फल इति ख्यातस्य । शलति शल्यम् ।

८]

वा पुंसि शल्यं शंकुर्ना सर्वला तोमरो ऽस्त्रियाम् ॥

प्रासस्तु कुंतः कोणस्तु स्त्रियः पाल्यैश्चिकोटयः ॥ ९३ ॥

सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्वसन्नहनार्थकः ॥

लोहाभिसारो ऽस्त्रभृतां राज्ञां नीराजनोविधिः ॥ ९४ ॥

यत्सेनयाभिगमनमरौ तदभिषेणनम् ॥

यात्रा व्रज्या ऽभिनिर्माणं प्रस्थानं गमनं गमः ॥ ९५ ॥

स्यादासारः प्रसरणं प्रचक्रं चलितार्थकम् ॥

अहितान्प्रत्यभीतस्य रणे यानमभिक्रमः ॥ ९६ ॥

शल्य गतौ ” । यच्छाश्वतः । संख्याक्रीलकयोः शंकुः शंकुः प्रहरणांतर इति । ना
पुमान् । सर्वला “ शर्वला । शार्दूलशर्वलाशलादुरिति शभेदात् । ” तोमरः
“ द्वे गुरगूंज इति प्रसिद्धस्य मंथदंडाकारशस्त्रभेदस्य । तौर्गता स्त्रियते ऽनेन
तोमरः । शल्यादिचतुष्कमपि तोमरस्येत्येके । तत्र सर्वला स्त्री । प्रासः कुंतः “ द्वे
भाला इति ख्यातस्य । ” कोणः पालिः “ पाली ” अश्विः “ अश्वीः ” कोटिः
“ कोटी ” चत्वारि खड्गादिप्रांतभागस्य “ टोंक इति ख्यातस्य । तत्र पाल्यादयः
स्त्रियाम् ” ॥ ९३ ॥ सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्वसन्नहनं त्रीणि चतुरंगसैन्यसन्नह-
नस्य “ जमाव इति ख्यातस्य । सर्वसन्नहनमर्थो यस्य ” । सर्वेषामभिसरणं
सर्वाभिसारः । अस्त्रभृतां राज्ञां महानवम्यां दशम्यां वा नीराजनासमये शस्त्रादि-
समर्पणलक्षणः यो विधिः स लोहाभिसार इत्युच्यते एकम् । लोहं शस्त्रं अभि-
सार्यते प्रस्थाप्यते ऽत्र लोहाभिसारः । “ लोहाभिहारो ऽपि । लोहस्य शस्त्रस्या-
भितो हरणम् । लोहाभिहार इत्युक्तो विधिर्नीराजनोत्तर इत्यमरमाला । नीराजनो
विधिरिति पाठे निःशेषेण राजनमत्रेति बहुव्रीहिविधेः ” ॥ ९४ ॥ अरौ शत्रुस-
मीपे यत्सेनया सहभिगमनं तदभिषेणनं स्यात् एकम् । यात्रा व्रज्या अभिनिर्माणं
प्रस्थानं गमनं गमः षट्कं प्रयाणस्य ॥ ९५ ॥ आसारः प्रसरणं “ प्रसरणीत्यपि
पाठः । प्रसरणिरित्यपि ” द्वे सैन्यस्य सर्वतो व्याप्तेः । प्रचक्रं चलितं द्वे प्रस्थित-
सैन्यस्य । प्रचक्रं चलितं त्रिष्वित्यमरमाला । रणे अहितान्प्रति भयरहितस्य
शत्रुस्य यद्गमनं सोऽभिक्रम इत्येकम् । “ अतिक्रम इत्यपि ” ॥ ९६ ॥ वैतालिकाः

वैतालिका बोधकराश्चाक्रिका घांटिकाऽर्थकाः ॥

स्युर्मागधास्तु मगधा बंदिनः स्तुतिपाठकाः ॥ ९७ ॥

संशप्तकास्तु समयात्संग्रामादनिवर्तिनः ॥

रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः पांसुर्ना न द्वयो रजः ॥ ९८ ॥

चूर्णे क्षोदः समुत्पिंजपिंजलौ भृशमाकुले ॥

पताका वैजयंती स्यात्केतनं ध्वजमस्त्रियाम् ॥ ९९ ॥

सा वीराशंसनं युद्धभूमिर्याऽतिभयप्रदा ॥

बोधकराः द्वे ये नृपान्स्तुतिपाठेन प्रातर्वोधयन्ति तेषु । “विविधेन तालेन शब्देन चरन्ति ते वैतालिकाः ।” चाक्रिकाः घांटिकाः द्वे बंदिविशेषेषु । घंटाघातेन ये शंसन्ति ते घांटिकाः । यदाहुः । प्रबोधसमये । घंटाशिल्पास्तु घांटिका इति । “चाक्रिका घटिकार्थका इति कचिन्पाठः । तत्र चक्रमस्ति वाद्यत्वेन यस्य । ठन् । घटी कार्यन्ति कै शब्दे द्वे घटिकावादकस्य ।” मागधाः मगधाः “मधुका इति मुकुटः । मधु मधुरं कार्यन्ति इति विग्रहः ।” द्वे राजाग्रतो वंशक्रमस्य स्तावकानाम् । यदाहुः । मागधाः सूतवंशजा इति । बंदिनः स्तुतिपाठकाः द्वे राजादिस्तुतिपाठकेषु “भाट इति ख्यातेषु ।” वंदन्ते स्तुवंते तच्छीला वंदिनः । “यदुक्तम् । वंदिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसदृशोक्तय इति ।” चत्वार एकार्था इत्येके ॥ ९७ ॥ समयाच्छपथाद्ये संग्रामादनिवर्तिनोऽपराङ्मुखास्ते संशप्तकाः स्युरेकम् । रेणुः धूलिः “धूली” पांसुः “पांशुः” रजः चत्वारि धूल्याः “धूळ इति ख्यातायाः । रेणुः स्त्रीपुंसयोः ।” पांसुः पुंसि । रजः क्लीबे ॥ ९८ ॥ चूर्णं क्षोदः द्वे पिष्टस्य रजसः । “पटपि रजस इत्येके । चूर्णः पुङ्क्तिगोऽपि । चूर्णो धूलौ क्षारभेदे चूर्णानि वासयुक्तिष्विति मेदिनी । चूर्णानि वासयोगाः स्युश्चूर्णो धूलिः स-शर्कर इति शाश्वतश्च ।” समुत्पिंजः पिंजलः द्वे अत्यन्तमाकुले सैन्यादौ । पताका वैजयंती केतनं ध्वजं चत्वारि पताकायाः । केतनादि द्वयं पताकादंडस्येत्येके । “पुंसि ध्वजः” ॥ ९९ ॥ या युद्धभूमिः खंडितैर्गजादिभिरतिभयदा सा वीराशंसनं स्यात् “एकम् । वीरा आशंसन्ते ऽत्र वीराशंसनम् । आङः शसि इच्छायाम् ।” अहंपूर्वमहंपूर्वं अहमग्रे भवामीत्याग्रहपुरःसरं पूर्वं युद्धं अहंपूर्विका

८]

अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विका स्त्रियाम् ॥ १०० ॥

आहोपुरुषिका दर्पाद्या स्यात्संभावनात्मनि ॥

अहमहमिका तु सा स्यात्परस्परं यो भवत्यहंकारः ॥ १०१ ॥

द्रविणं तरः सहोबलशौर्याणि स्थाम शुष्मं च ॥

शक्तिः पराक्रमः प्राणो विक्रमस्त्वतिशक्तिता ॥ १०२ ॥

वीरपानं तु यत्पानं वृत्ते भाविनि वा रणे ॥

युद्धमायोधनं जन्यं प्रधानं प्रविदारणम् ॥ १०३ ॥

मृधमास्कंदनं संख्यं समीकं सांपरायिकम् ॥

अस्त्रियां समरानीकरणाः कलहविग्रहौ ॥ १०४ ॥

संग्रहाराभिसंपातकलिसंस्फोटसंयुगाः ॥

स्यात् । सुपसुपेति समासे स्वार्थे कन् । स्त्रियां टाप् । एकम् । स्त्रियाम् ॥ १०० ॥
 दर्पादात्मविषये या संभावना सामर्थ्याविष्करणं सा आहोपुरुषिकेत्युच्यते । अहं-
 पुरुष इत्यहंकारवानहोपुरुषस्तद्भाव आहोपुरुषिका एकम् । यः परस्परमहं शक्तो-
 ऽहं शक्त इत्यहंकारः सा अहमहमिका स्यात् । अहमहंशब्दोऽस्त्यत्र वीप्सायां द्विर्वच-
 नम् । एकं षडक्षरम् ॥ १०१ ॥ द्रविणं तरः सहः बलं शौर्यं स्थाम शुष्मं शक्तिः
 पराक्रमः प्राणः दश पराक्रमस्य । तरसी । सहसी । स्थामनी । शुष्ममदंतम् ।
 “सह इत्यदंतो ऽपि । सहो ऽस्त्रियां बले न स्त्रीति रभसः । सहो बले न स्त्रियां स्यादिति
 मेदिनी च” । विक्रमः अतिशक्तिता द्वे अतिपराक्रमस्य ॥ १०२ ॥ रणे वृत्ते सति
 तच्छ्रमशान्त्यर्थं अथवा भाविनि भविष्यति रणे तदुत्साहवृद्धयर्थं यद्वीराणां मद्यपानं
 तद्वीरपानं स्यात् । “वीरपाणमित्यपि । वा भावकरणयोरिति णत्वम्” । युद्धं आ-
 योधनं जन्यं प्रधानं प्रविदारणम् ॥ १०३ ॥ मृधं आस्कंदनं संख्यं समीकं सांप-
 रायिकं “संपरायिकं” कन् । समरः अनीकः रणः कलहः विग्रहः ॥ १०४ ॥
 संग्रहारः अभिसंपातः कलिः संस्फोटः “संस्फोटः” संयुगः अभ्यामर्दः
 “अभिमर्द इत्यपि” । “अभिमर्दस्तु पुंसि स्यादवमर्दे संपराये चेति मेदिनी ।”
 समाधातः संग्रामः अभ्यागमः आहवः ॥ १०५ ॥ समुदायः संयत्
 समितिः आजिः समित् युत् एकत्रिंशद्युद्धस्य । संख्यं व्यनुस्वारम् । सम-

अभ्यामर्दसमाघातसंग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ १०५ ॥
 समुदायः स्त्रियः संयत्समित्याजिसमिद्युधः ॥
 नियुद्धं बाहुयुद्धे ऽथ तुमुलं रणसंकुले ॥ १०६ ॥
 क्ष्वेडा तु सिंहनादः स्यात्करिणां घटना घटा ॥
 क्रंदनं योधसंरावो बृंहितं करिगर्जितम् ॥ १०७ ॥
 विस्फारो धनुषः खानः पटहाडंबरौ समौ ॥
 प्रसभं तु बलात्कारो हटो ऽथ स्खलितं छलम् ॥ १०८ ॥
 अजन्यं क्लीबमुत्पात उपसर्गः समं त्रयम् ॥
 मूर्च्छा तु कश्मलं मोहो ऽप्यवमर्दस्तु पीडनम् ॥ १०९ ॥
 अभ्यवस्कंदनं त्वभ्यासादनं विजयो जयः ॥
 वैरशुद्धिः प्रतीकारो वैरनिर्यातनं च सा ॥ ११० ॥

रादित्रयं अस्त्रियाम् । संयतौ । समितौ । युधौ । नियुद्धं बाहुयुद्धं द्वे बाहुयुद्धस्य ।
 तुमुलं इत्येकं रणस्य संकुले परस्परसंवाधे वर्तते ॥ १०६ ॥ क्ष्वेडा सिंहनादः
 द्वे वीराणां सिंहनादतुल्यनादविशेषस्य । क्ष्वेडा टावन्ता । करिणां घटना युद्धे संघ-
 टनं घटा स्यात् । योधानां संरावः आक्रोशपूर्वकः शब्दः क्रंदनं स्यात् अन्यो-
 न्यस्पर्धया योधानामाव्हानस्य एकम् । करिणां गर्जितं बृंहितं स्यात् एकम् ॥ १०७ ॥
 धनुषः शब्दो विस्फारः एकम् । पटहः आडंबरः द्वे संग्रामध्वनेः प्रसभं बला-
 त्कारः हटः त्रीणि बलात्कारस्य । “प्रगता सभा विचारो ऽस्मात्प्रसभम् । बला-
 त्करणं बलात्कारः” । स्खलितं छलं द्वे युद्धमर्यादायाश्चलनस्य ॥ १०८ ॥
 अजन्यं उत्पातः उपसर्गः त्रयमुत्पातस्य “शुभाशुभसूचकस्य । न जने साधु
 अजन्यम्” । मूर्च्छा कश्मलं मोहः त्रीणि मूर्च्छायाः अवमर्दः पीडनं द्वे सस्यादि-
 संपन्नस्य देशस्य यत्परचक्रेण पीडनं तत्र ॥ १०९ ॥ अभ्यवस्कंदनं अभ्यासादनं
 द्वे छलदाक्रमणस्य धाड इति ख्यातस्य । छापा इत्यपि । विजयः जयः द्वे शत्रुप-
 राड्मुखीकरणेन लब्धस्योत्कर्षस्य । वैरशुद्धिः प्रतीकारः वैरनिर्यातनं त्रीणि वैर-
 प्रतीकारस्य ॥ ११० ॥ प्रद्रावः उद्रावः संद्रावः संदावः विद्रवः द्रवः अपक्रमः

८]

प्रद्रावोद्रावसंद्रावसंद्रावा विद्रवो द्रवः ॥
 अपक्रमो ऽपयानं च रणे भंगः पराजयः ॥ १११ ॥
 पराजितपराभूतौ त्रिष्टु नष्टतिरोहितौ ॥
 प्रमापणं निर्वहणं निकारणं विशारणम् ॥ ११२ ॥
 प्रवासनं परासनं निषूदनं निहिंसनम् ॥
 निर्वासनं संज्ञपनं निर्ग्रथनमपासनम् ॥ ११३ ॥
 निस्तर्हणं निहननं क्षणनं परिवर्जनम् ॥
 निर्वापणं विशसनं मारणं प्रतिघातनम् ॥ ११४ ॥
 उद्वासनप्रमथनक्रथनोज्जासनानि च ॥
 आलंभपिञ्जविशरघातोन्माथवधा अपि ॥ ११५ ॥
 स्यात्पंचतां कालधर्मो दिष्टांतः प्रलयो ऽत्ययः ॥
 अंतो नाशो द्वयोर्मृत्युर्मरणं निधनो ऽस्त्रियाम् ॥ ११६ ॥
 परासुप्राप्तपंचत्वपरेतप्रेतसंस्थिताः ॥

अपयानं अष्टौ पलायनस्य । यः रणे भंगः स पराजय इत्येकम् ॥ १११ ॥
 पराजितः पराभूतः द्वे निर्जितस्य । नष्टः तिरोहितः द्वे निलीनस्य । त्रिष्विति का-
 काक्षिवदुभयत्र युज्यते । प्रमापणादिवधांतानि त्रिंशन्नामानि वधस्य । “तानि ।
 प्रमापणं प्रमापनं वा । निर्वहणं निर्वहणं वा । निकारणं विशारणं निशारणं वा
 ॥ ११२ ॥ प्रवासनं परासनं निषूदनं निषूदनमिति वा । निहिंसनं निर्वासनं सं-
 ज्ञपनं मारणतोषणनिशामनेषुज्ञा ज्ञपमिञ्चेति वा । निर्ग्रथनं निर्गथनं वा । अपा-
 सनम् ॥ ११३ ॥ निस्तर्हणं निहननं क्षणनं परिवर्जनं निर्वापणं विशसनं मारणं
 प्रतिघातनम् ॥ ११४ ॥ उद्वासनं प्रमथनं क्रथनं उज्जासनं । प्रमापणमित्या-
 रभ्योज्जासनपर्यंतं भावेत्युडंताः । आलंभः पिञ्जः विशरः घातः उन्माथः “उ-
 न्मथो वा” वधः इति ॥ ११५ ॥ पंचता “पंचत्वं” कालधर्मः दिष्टांतः
 प्रलयः अत्ययः अंतः नाशः मृत्युः मरणं निधनः दश मरणस्य । तत्र मृत्युर्द्वयोः ।
 निधनमस्त्रियाम् ॥ ११६ ॥ परासुः प्राप्तपंचत्वः परेतः प्रेतः संस्थितः मृतः

मृतप्रमीतौ त्रिष्वेते चिता चित्या चितिः स्त्रियाम् ॥ ११७ ॥

कबंधो ऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्धकलेवरम् ॥

श्मशानं स्यात्पितृवनं कुणपः शवमस्त्रियाम् ॥ ११८ ॥

प्रग्रहोपग्रहौ बंधां कारा स्याद्वंधनालये ॥

पुंसि भ्रूमन्यसवः प्राणाश्चैवं जीवो ऽसुधारणम् ॥ ११९ ॥

आयुर्जीवितकालो ना जीवातुर्जीवनौषधम् ॥

॥ इति क्षत्रियवर्गः ॥

ऊरव्या ऊरुजा अर्या वैश्यः भूमिस्पृशो विशः ॥

प्रमीतः सप्त मृतस्य । एते वाच्यलिङ्गाः । चिता चित्या चितिः त्रयं प्रेतदाहाधार-
चुल्लेः सरण इति ख्यातस्य ॥ ११७ ॥ अपमूर्धं मस्तकहीनं नर्तकक्रियायुक्तं
यत्कलेवरं “धड इति ख्यातं” स कबंधः स्यात् । कबंधं सलिले तुण्डे कबंधो
राहुरक्षसोरित्युक्तम् । एकम् । युद्धे सहस्रपूरणः कबंधो नृत्यते । उपचारान्तर्तन-
रहिते ऽपि प्रयोगः । श्मशानं पितृवनं द्वे प्रेतभूमेः “मसणवटी इति ख्यातायाः ।”
शवः शेते ऽस्मिन्-श्मशानं “द्वितालव्यं ।” कुणपः शवं द्वे निर्जीवशरीरस्य ।
“पुंसि तु शवः” ॥ ११८ ॥ प्रग्रहः उपग्रहः बन्दी “बंदिरित्यपि” त्रीणि
“चोरादेराकर्षणस्य बन्दी अटकाव इति कैद इत्यपि ख्यातस्य ।” बंधनगेहे
कारेत्येकं स्त्रियाम् । असवः प्राणाः द्वे प्राणानां भूम्नि बहुत्वे । एवंशब्दात्प्राणा
अपि नित्यं पुंसि भूम्नि च । प्राणो नाम वायुरित्येके तत्तु वायुमात्रविवक्षया ।
जीवः असुधारणं द्वे प्राणधारणस्य ॥ ११९ ॥ जीवितावच्छिन्नः काल आयुः
स्यात् एकम् । उस्तंतं क्लीबे । जीवितस्यौषधं रक्षणोपायो जीवातुः स्यात् । ना
पुमान् एकम् ॥ इति क्षत्रियवर्गः ॥ ॥ ॥ ऊरव्यः ब्रह्मण ऊरोर्जातः । शरीरावयवाद्यत्
ओर्गुणः अवादेशः । ऊरुजः अर्थः वैश्यः भूमिस्पृक् विट् । षट् वैश्यस्य । आ-
जीवः जीविका वार्ता वृत्तिः वर्तनं जीवनं षट् जीविकामात्रस्य ॥ १ ॥ कृषिः
कर्षणम् । पशुपालस्य कर्म पाशुपाल्यं गोरक्षणादि । वणिजां कर्म वाणिज्यं क्रय-
विक्रयादि । “वणिज्यं । वणिजेत्यपि ।” एवं त्रयो वृत्तयो वैश्यानां जीविका-

आजीवो जीविका वार्ता वृत्तिर्वर्तनजीवने ॥ १ ॥

स्त्रियां कृषिः पाशुपाल्यं वाणिज्यं चेति वृत्तयः ॥

सेवा श्ववृत्तिरनृतं कृषिरुच्छशिलं त्वृतम् ॥ २ ॥

द्वे याचितायाचितयोर्यथासंख्यं मृतामृते ॥

सत्यानृतं वणिग्भावः स्याद्वृणं पर्युदंचनम् ॥ ३ ॥

उद्धारो ऽर्थप्रयोगस्तु कुसीदं वृद्धिजीविका ॥

याञ्जयाप्तं याचितकं निमयादापमित्यकम् ॥ ४ ॥

भेदा इत्यर्थः । कृषिगोरक्षवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजमिति महाभारते भगवद्गी-
तायाम् । अथ मृतामृताभ्यां जीवेत मृतेन प्रमृतेन वा । सत्यानृताभ्यामपि वा न
श्ववृत्त्या कथंचनेत्यादिस्मृत्युक्तान्वृत्तिभेदान्व्युत्पादयति । सेवा परचित्तानुवर्तनं
सा श्ववृत्तिः । “शुनो वृत्तिरिव शुन इव वृत्तिर्वा । शुनो वृत्तिः स्मृता सेवा
गर्हितं तद्विजन्मनाम् । हिंसादोषप्रधानत्वादनृतं कृषिरुच्यते इत्युक्तम् ।” श्ववृत्तिर्नी-
चसेवनमिति श्रीभागवते । एकम् । कृषिः कर्षणं तदनृतं स्यात् । अनृतं कर्षणं
स्मृतमिति स्मृतेः । “प्रनृतमिति क्वचित्पाठः । प्रनृतं कर्षणं स्मृतमिति मनूक्तेः ।”
एकम् । उच्छश्च शिलं च उच्छशिलं समाहारद्वंद्वः । आपणादौ पतितकणानामेकशो
ग्रहणमुच्छः । क्षेत्रादौ स्वामित्युक्तकणिशानां ग्रहणं शिलम् । एतद्वयं ऋतमित्युच्यते ।
“उच्छः कणश आदानं कणिशाद्यर्जनं शिलमिति यादवः । पुमानुच्छः शिलं त्वृत-
मिति घोपालितः ।” एकम् ॥ २ ॥ याचिते प्रत्यहं तंडुलादियाच्चायां मृतमि-
त्येकम् । मृतं तु नित्ययाच्चा स्यादित्युक्तेः । अयाचिते अजगरवर्तनवद्याच्चां विनैव लब्धे
अमृतमित्येकम् । वणिग्भावो वाणिज्यं क्रयविक्रयादि तत्सत्यानृतं स्यात् एकम् ।
क्वचित्सत्यं किंचिदसत्यं सत्यानृतम् । ऋणं पर्युदंचनम् ॥ ३ ॥ उद्धारः त्रयमृणस्य ।
“उद्धारश्चोद्घातवृण इति विश्वः ।” अर्थप्रयोगः कुसीदं “कुशीदं कुषीदं चेत्यपि ।”
वृद्धिजीविका त्रीणि ऋणसंबंधिकालांतरद्रव्येण लोके “व्याज इति ख्यातेन” जीवि-
कायाम् । याञ्जया यदाप्तं तद्याचितकं “एकं जायां आणकेला जायजाणा जिन्नस
इति ख्यातस्य । निमयात्परिवर्तादाप्तं आपमित्यकम् । अपमित्य आप्तं “अपमि-
त्ययाचिताभ्यां ककनौ । परिवर्तो विनिमय इति मेदिनी ।” निमयः परिवर्तः

उत्तमर्णाधमर्णौ द्वौ प्रयोक्तृग्राहकौ क्रमात् ॥

कुसीदिको वार्धुषिको वृद्ध्याजीवश्च वार्धुषिः ॥ ५ ॥

क्षेत्राजीवः कर्षकश्च कृषिकश्च कृषीवलः ॥

क्षेत्रं त्रैहेयशालेयं त्रीहिशाल्युद्भवोचितम् ॥ ६ ॥

यव्यं यवक्यं षष्टिक्यं यवादिभवनं हि यत् ॥

तिल्यं तैलीनवन्माषोमाणुभंगा द्विरूपता ॥ ७ ॥

मौद्गीनकौद्रवीणादिशेषधान्योद्भवैक्षमम् ॥

स्यादिति मनुः ॥ ४ ॥ प्रयोक्ता ऋणस्य दाता उत्तमर्ण इत्येकं सावकार इति प्रसिद्धस्य । “उत्तमं ऋणमस्य ।” ऋणस्य ग्राहको ऽधमर्ण इत्येकं कर्जदार इति प्रसिद्धस्य । कुसीदिकः वार्धुषिकः वृद्ध्याजीवः वार्धुषिः चत्वारि ऋणं दत्वा तद्दृ-
द्ध्याजीविनः पुरुषस्य । “कुसीदार्थं प्रयच्छति कुसीदिकः । वृद्धिं गृह्णां प्रयच्छति वार्धुषिकः” ॥ ५ ॥ क्षेत्राजीवः कर्षकः “कार्षको वा” कृषिकः कृषीवलः चत्वारि कृषीवलस्य शेतकरीति लौकिकभाषायाम् । कृषिरस्यास्तीति कृषीवलः । वले इति दीर्घः । त्रीह्युद्भवोचितं त्रीहिणामुद्भवे योग्यं क्षेत्रं त्रैहेयं एकम् । शाल्युद्भवो-
चितं क्षेत्रं शालेयं एकम् ॥ ६ ॥ यवादीनां भवनं उद्भवोचितं यत्क्षेत्रं तत् यव्यादि । यथा यवानां भवनं क्षेत्रं यव्यम् । यवका अल्पयवास्तेषां भवनं क्षेत्रं यवक्यम् । “यवकः शूकधान्यो यवः” । षष्टिकाः षष्टिरात्रेण पच्यन्ते तेषां भवनं क्षेत्रं षष्टिक्यं एकैकम् । तिल्यं तैलीनवन्माषादेः क्षेत्रविषये द्विरूपता स्यात् । यथा तिल्यं तैलीनं द्वे तिलानां भवने क्षेत्रे । एवं माष्यं माषीणं द्वे माषाणां भवने क्षेत्रे । उमा अतस्यस्तासां क्षेत्रं उम्यं औमीनं द्वे । अणुर्धान्यभेदस्तत्क्षेत्रे अणव्यं आणवीनं द्वे । भंगा मातुलानी तत्क्षेत्रं भंग्यं भांगीनं द्वे ॥ ७ ॥ शेषाणां त्रीह्यादिभ्य उक्ते-
भ्यो ऽन्येषां मुद्गादीनां धान्यानामुद्भवोचितं क्षेत्रं मौद्गीनादि स्यात् । शेषधान्योद्-
भवोचितमिति वा पाठः । यथा मुद्गानां भवनं क्षेत्रं मौद्गीनम् एवं कौद्रवीणम् । आदिना चाणकीनम् । “गौधुमीनम् । कालायीनम् । कौलथीनम् । प्रैयंगवीनमित्यादि । धा-
न्यानां भवने क्षेत्रे खञ् ईनादेशः एकैकम् । “शाकशाकटं शाकशाकिनं द्वयं शाकक्षे-
त्रादिके क्लीबं । भवने क्षेत्रे शाकटशाकिनाविति वार्तिकेन सिद्धमेतत् । आदौ उर्ध्वं

९]

“शाकक्षेत्रादिके शाकशाकटं शाकशाकिनम्” ॥

बीजाकृतं तृप्तकृष्टे सीत्यं कृष्टं च हल्यवत् ॥ ८ ॥

त्रिगुणाकृतं तृतीयाकृतं त्रिहल्यं त्रिसीत्यमपि तस्मिन् ॥

द्विगुणाकृते तु सर्वं पूर्वं शंवाकृतमपीह ॥ ९ ॥

द्रोणाढकादिवापादौ द्रौणिकाढकिकादयः ॥

खारीवापस्तु खारीक उत्तमर्णादयस्त्रिषु ॥ १० ॥

पुन्नपुंसकयोर्वप्रः केदारः क्षेत्रमस्य तु ॥

कैदारकं स्यात्कैदार्यं क्षेत्रं कैदारिकं गणे ॥ ११ ॥

पश्चात्कृष्टं क्षेत्रमुत्तकृष्टं तत्र बीजाकृतमित्येकम् । “बीजेन सह कृतं कृष्टं बीजा-
कृतम् । कृचो द्वितीयेति ङाच् ।” सीत्यं कृष्टं हल्यं त्रीणि कृष्टमात्रस्य । सीतया
हललेखया संमितं सीत्यम् । “सीत्यमित्यपि ।” हलेन कृष्टं हल्यम् ॥ ८ ॥
त्रिगुणाकृतं तृतीयाकृतं त्रिहल्यं त्रिसीत्यं चत्वारि वारत्रयकृष्टस्य । त्रिगुणं
“त्रिवारं” कृतं कृष्टं क्षेत्रं त्रिगुणाकृतम् । संख्यायाश्चेति ङाच् । तस्मिन् त्रिगु-
णाकृते इत्यर्थः । द्विगुणाकृते ऽपि सर्वं पूर्वं योज्यम् । यथा । द्विगुणाकृतं द्वितीया-
कृतं द्विहल्यं द्विसीत्यं चत्वारि वारद्वयकृष्टस्य । इह द्विःकृष्टे शंवाकृतमित्यपि नाम ।
“शंवशब्दो द्वितीयकर्षणे वर्तते इति रामाश्रमः । सिद्धांतकौमुद्यां तु शंवशब्दः प्रति-
लोमे । अनुलोमं कृष्टं क्षेत्रं प्रतिलोमं कर्षतीत्यर्थः । शंवाकृतमिति दंत्यादिरपि ।” एवं
पंच ॥ ९ ॥ उप्यते ऽस्मिन्निति वापः क्षेत्रम् । द्रोणादिपरिमितधान्यस्य वापादौ
द्रौणिकादयः स्युः । यथा द्रोणस्य वापः क्षेत्रं द्रौणिकः । आढकस्य वापः आढ-
किकः । आदिशब्दात्प्रस्थस्य वापः प्रास्थिकः । “कौडविकः” इत्यादि ।
वापादवित्यादिशब्दात्पचादिग्रहः । द्रोणस्य पचो द्रौणिकः कटाहः । खारीवापः
खारीपरिमितं यत्रोप्यते स खारीकः एकम् । उत्तमर्णादयः खारीकांताः त्रिलिंग्याम् ।
वाच्यलिङ्गत्वात् ॥ १० ॥ वप्रः केदारः क्षेत्रं त्रीणि क्षेत्रस्य “शेत इति ख्यात-
स्य ।” वप्रः प्राकाररोधस्तोः । क्षेत्रे ताते चये रेणाविति हैमः । अस्य क्षेत्रस्य गणे
समूहे कैदारकं कैदार्यं “कैदारं” क्षेत्रं कैदारिकं इति चत्वारि ॥ ११ ॥ लोष्टं

लोष्टानि लेष्टवः पुंसि कोटिशो लोष्टभेदनः ॥

प्राजनं तोदनं तोत्रं खनित्रमवदारणे ॥ १२ ॥

दात्रं लवित्रमाबंधो योत्रं योक्रमथो फलम् ॥

निरीशं कुट्टकं फालः कृषको लांगलं हलम् ॥ १३ ॥

गोदारणं च सीरो ऽथ शम्या स्त्री युगकीलकः ॥

ईषां लांगलदंडः स्यात्सीता लांगलपद्धतिः ॥ १४ ॥

लेष्टुः द्वे मृत्तिकाखंडस्य । “ढेंकुळ, डिफळ इति ख्यातस्य । लोष्टं पुंस्यपि ।
लेष्टुः षण्डे ऽपि लोष्टः स्यादिति बोधालितः ।” कोटिश “कोटीश इत्यपि” लोष्ट-
भेदनः द्वे लोष्टभंजनमुद्गरस्य “कुळव, डिफळा इति ख्यातस्य । प्राजनं तोदनं
तोत्रं त्रीणि वृषादेस्ताडनोपयोगिनस्तोत्रस्य “आंसूड, चावूक इति ख्यातस्य ।”
तुद्यते ऽनेन तोत्रम् । यलक्ष्यम् । तोत्रवेत्रैकपाणये । खनित्रं अवदारणं द्वे कुहालादेः
“कुदळ इति ख्यातस्य” ॥ १२ ॥ दात्रं लवित्रं द्वे । लुनाति छिनत्ति अनेन
लवित्रं “इळा, कोयता” इति प्रसिद्धम् । आवंधः योत्रं योक्तं त्रीणि युगबंधनो-
पयोगिन्यां रज्जौ “जुंषणी जोतें इति ख्यातायाम् ।” फलं निरीशं “निरीष-
मिति” कुट्टकम् । “दीर्घादिरिति मुकुटः” फालः कृषकः “कृषिकः । कृषि-
काकृषिकौ फालकृषकाविति रुद्रात्स्त्रियामपि” । पंच लांगलस्याधः स्थिते काष्ठे
यस्याग्रं लोहेन प्रबध्यते । “आद्यत्रयं यत्र काष्ठे फालो निबध्यते तस्य । अंत्य-
द्वयं फालस्येत्यपि मतम् ।” फलति विशीर्यते भूमिरनेन फालः । लांगलं हलं
“हलः । हलः फालवहः सीतेति विक्रमादित्यः । हालो हले पुमान् हाला
मदिरायां च योषितीति मेदिनी” ॥ १३ ॥ गोदारणं सीरः “शीर इत्यपि”
चत्वारि हलस्य । शम्या युगकीलकः द्वे युगस्य कीलके खीळ इति ख्याते ।
शम्यते वृषादिरनया शम्या । लांगलस्य दंड ईषा स्यात् । “ईशा” । प्रभुशंकर-
योरीशः स्त्रियां लांगलदंडक इति तालव्यांते रुद्ररभसौ । ईशः स्वामिनि रुद्रे च
स्यादीशा हलदंडक इति शांतेषु विश्वः । एकं इसाड इति ख्यातस्य । लांगलप-
द्धतिः हलरचिता रेखा सीता स्यात् । “शीता । शीता नभः सरिति लांगलपद्धतौ
च शीता दशाननरिपोः सहधर्मिणी च । शीतं स्मृतं हिमगुणे च तदन्विते च
शीतो ऽलसे च बहुवाररतौ च दृष्ट इति तालव्यादौ धरणिः । एकं नांगराचं तास

९]

पुंसि मेधिः खलेदारु न्यस्तं यत्पशुबंधने ॥

आशुव्रीहिः पाटलः स्याच्छितशूकयवौ समौ ॥ १५ ॥

तोकमस्तु तत्र हरिते कलायस्तु सतीनकः ॥

हरेणुरेणुकौ चास्मिन्कोरदूषस्तु कोद्रवः ॥ १६ ॥

मंगल्यको मसूरो ऽथ मकुष्टकमयुष्टकौ ॥

वनमुद्गे सर्षपे तु दौ तंतुभकदंबकौ ॥ १७ ॥

इति ख्यातस्य ॥ १४ ॥ पशुबंधने वृषादिवंधननिमित्ते यत्काष्ठं न्यस्तं निखातं तत्र मेधिः “मेधिरित्यपि” खलेदारु इति द्वे “मेढ इति ख्यातस्य ।” खलेदार्विति हलदंतादिति सप्तम्या अलुक् । यद्वा खले धान्यमर्दनस्थले यद्दारु इति पृथक्पदं वा । आशुः व्रीहिः पाटलः “पाटलिरित्यपि । पाटलो वर्णो ऽस्यास्तीति” त्रयं व्रीहेः । “पाटलो व्रीहिपाटल उच्यते इति नामद्वयमिति सुभूतिः” । तत्र आशु क्लीबे “पुंस्यपि । आशुस्तु व्रीहिशीघ्रयोरिति हेमचंद्रः । आशुव्रीहिरित्येकं पदमिति सुभूतिः । आशुव्रीहौ पाटलो ना श्वेतरक्ते ऽन्यलिंगवानिति रुद्रोऽपि” । व्रीह्यादिः । पुंसि । धान्यमात्रे ऽपि व्रीहिं वक्ष्यंति । शितशूकः यवः द्वे जव इति ख्यातस्य । “शितशूको द्वितालव्यः । मध्यतालव्यो ऽपि” ॥ १५ ॥ तत्र यवे हरिते हरिद्वर्णे तोकम इत्येकं “निःशूकयवस्य ।” कलायः सतीनकः । “सातीनक इति माधवः । प्रज्ञाद्यण् । सतीलक इति मेदिनी ।” हरेणुः रेणुकः चत्वारि “वाटाणा इति ख्यातस्य ।” कोरदूषः कोद्रवः “काद्रव इत्यपि” द्वे हरीक इति ख्यातस्य ॥ १६ ॥ मंगल्यकः मसूरः । “मसूरा मसूरा । वेश्यायां व्रीहिभेदे च मसूरा मसूरा खियाम् । भसूरमसुरौ पुंसि द्वावेतावपि चैतयोरिति रभसः । मसूरा मसूरा वा ना वेश्याव्रीहिप्रभेदयोरिति मेदिनी च । द्वे मसूर इति ख्यातस्य ।” मकुष्टकः “मकुष्टकः मुकुष्टकः । विश्वमेदिन्योस्तु मुकुष्टो व्रीहिभेदे नेति टवर्गद्वितीयांतः ।” मयुष्टकः “मयष्टकः । मपष्टकः । मपष्टोऽपि मपुष्टकः मपुष्टोऽप्यन्यत्र ।” वनमुद्गः “त्रीणि मठ, मटकी इति ख्यातस्य ।” सर्षपः तंतुभः तंतुभो ऽपि । “कदंबकः त्रयं सांसव “शिरस” इति ख्यातस्य । “सर्षपः स्यात्सरिषप इति त्रिकांडशेषः” ॥ १७ ॥ एष सर्षपो धवलः शुभ्रश्चेत्सिद्धार्थ इत्येकम् । गोधूमः सुमनः द्वे गह्वं इति ख्यात-

सिद्धार्थस्त्वेष धवलो गोधूमः सुमनः समौ ॥

स्याद्यावकस्तु कुल्माषश्चणको हरिमंथकः ॥ १८ ॥

द्वौ तिले तिलपेजश्च तिलपिंजश्च निष्फले ॥

क्षवः क्षुताभिजननो राजिका कृष्णिका ऽऽसुरी ॥ १९ ॥

स्त्रियौ कंगुप्रियंगू द्वे अतसी स्यादुमा क्षुमा ॥

मातुलानी तु भंगायां ब्रीहिभेदस्त्वणुः पुमान् ॥ २० ॥

किंशारुः सस्यशूकं स्यात्कणिशं सस्यमंजरी ॥

धान्यं ब्रीहिः स्तंबकरिः स्तंबो गुच्छस्तृणादिनः ॥ २१ ॥

स । सुमनो ऽदंतः । यावकः कुल्माषः “कुल्मास इति दंत्यांतः” द्वे अर्ध-
स्विन्नस्य यवादेः । “अर्धशिजे यवादिक घुगन्या इति च ख्यातस्य” । धान्यभेद-
स्येत्येके । “शूकशून्ययवादेरित्यन्ये” । चणकः हरिमंथकः । हरिमंथज इत्य-
पि “द्वे हरभरा इति ख्यातस्य” ॥ १८ ॥ तिलपेजः तिलपिंजः तिलान्निष्फला-
त्पिंजपेजाविति वार्तिकेणैव साधू । द्वे निष्फले तिले “वांश्चे तीळ रानतीळ इति
ख्याते । जर्तिल इत्यप्यस्य नाम । जर्तिलः कथ्यते सन्निररण्यप्रभवस्तिल इत्युक्तेः” ।
क्षवः क्षुताभिजननः राजिका कृष्णिका आसुरी पंच राजसर्षपाख्यस्य कृष्णसर्षप-
स्य “मोहरी, राई इति ख्यातस्य” । क्षुतमभिजायते ऽनेनेति क्षुताभिजननः ।
“क्षुधाभिजनन इत्यपि । तत्र क्षुधामभिजनयतीति विग्रहः” ॥ १९ ॥ कंगुः
“कंगूरित्यपि” प्रियंगुः द्वे कांग, “राळे” इति ख्यातस्य । अतसी उमा क्षुमा
त्रयं जवस इति ख्यातस्य । धान्यभेदस्य । मातुलानी भंगा द्वे भांग, तागाचै बी
इति च ख्यातस्य । “तरंगभेदयोर्भंगो भंगा सस्यशृणावह्य इति रुद्रः” । ब्री-
हिभेदः अणुः स्यात् एकम् ॥ २० ॥ सस्यस्य शूकं सूक्ष्मं सूचितुल्यमग्रं किं-
शारुः स्यादेकं पुंसि “कूस इति ख्यातस्य” । सस्यस्य मंजरी निर्गतनूतनशिरः
कणिशं एकम् । कणाः संत्यस्य कणिशम् । “कणिशो धान्यशीर्षक इति ताल-
व्यांते रत्नकोशः । मूर्द्धन्यांतो ऽपि” । धान्यं ब्रीहिः स्तंबकरिः त्रयं ब्रीहियवादेः ।
स्तंबकरिरिदंतः पुंसि । तृणयवादेर्गुच्छो नालादिपुंजः स्तंबः स्यात् एकं “धौव
इति प्रसिद्धस्य” ॥ २१ ॥ अस्य गुच्छस्य यः कांडः स नाडी नालं च स्यात्

नाडी नालं च काण्डो ऽस्य पलालो ऽस्त्री स निष्फलः ॥
 कडंगरो बुसं क्लीवे धान्यत्वचि तुषः पुमान् ॥ २२ ॥
 शूको ऽस्त्री श्लक्ष्णतीक्ष्णाग्रे शमी शिवा त्रिषूत्तरे ॥
 ऋद्धमावसितं धान्यं पूतं तु बहुलीकृतम् ॥ २३ ॥
 माषादयः शमीधान्ये शूकधान्ये यवादयः ॥
 शालयः कलमाद्याश्च षष्टिकाद्याश्च पुंस्यमी ॥ २४ ॥
 तृणधान्यानि नीवाराः स्त्री गवेधुर्गवेधुका ॥

हे । स काण्डोऽगृहीतफलत्वान्निष्फलः पलालः स्यात् एकं “सरम, कडवा, वाटूक इति ख्यातस्य । क्लीवे पलालम्” । कडंगरः करंकर इति हरदत्तपाठः ” ।
 बुसं “बुषवेपतुषारतोषा इति षभेदान्मूर्धन्यान्तमपि ” द्वे पलालादिक्षौदस्य भूस
 इति ख्यातस्य । तुष इत्येकं ब्रीह्यादेस्त्वचि “काण्डा इति ख्यातायाम् ॥ २२ ॥
 श्लक्ष्णं कृशं तीक्ष्णं निशितं एतादृशं यदग्रं यवादेस्तत्र शूक इत्येकम् । “क्लीवे शूकम् ।”
 शमी शिवा “शिविः शिवी चेत्यपि दंत्यादिर्वा ” द्वे शेंग इति प्रसिद्धस्य माषा-
 दिफलस्य । उत्तरे ऋद्धादयश्चत्वारो वाच्यलिङ्गाः । ऋद्धं आवसितं “अवसि-
 तम् । अवसितमृद्धे ज्ञाने ऽपीति विश्वः । द्वे अपनीततृणस्य राशीकृतस्य धान्यस्य ।
 पूतं बहुलीकृतं द्वे अपनीतबुसस्य धान्यस्य । शूर्पादिना शोधितस्येत्येके ॥ २३ ॥
 शमीप्रभवं धान्यं तत्र माषमुद्गादयो भेदाः । “यदुक्तं रत्नकोशे । मुद्गो माषो
 राजमाषः कुलित्यश्चणकस्तिलः । कलायस्तूवर इति शमीधान्यगणः स्मृत इति ”
 एकम् । शूकसहितं धान्यं शूकधान्यं तत्र यवगोधूमादयो ज्ञेयाः एकम् । बृहन्नालो
 बहुलजलोत्पन्नो ब्रीहिविशेषः कलमः । एतदपेक्षया किञ्चिदपकृष्टः षष्टिरात्रेण प-
 च्यमानः षष्टिकः । आदिशब्दाद्रक्तादिराजशाल्यादयः एते शालयः स्युः एक-
 म् । अमी माषयवशालिकलमषष्टिकाद्याः पुंसि ॥ २४ ॥ नीवारो मुन्यन्नभेदः
 ते “देवभात ” इति प्रसिद्धः । बहुवचनात् श्यामाकादयो गृह्यन्ते । एते तृणधा-
 न्यानि स्युः एकम् । गवेधुः “गवेधुरित्यपि” गवेधुका द्वे मुन्यन्नविशेषस्य “क-
 सईचं वा” इति प्रसिद्धस्य । इदं कसाड, कसा इति कोंकणे प्रसिद्धम् । गवा जलेन
 तत्र वा प्यते । एध वृद्धौ । अयोग्रं मुसलः “द्वे मुसळ इति ख्यातस्य । क्लीवे

अयोग्रं मुसलो ऽस्त्री स्यादुदूखलमुदूखलम् ॥ २५ ॥
 प्रस्फोटनं शूर्पमस्त्री चालनी तितउः पुमान् ॥
 स्यूतप्रसेवौ कंडोलपिटौ कटकिलिंजकौ ॥ २६ ॥
 समानौ रसवत्यां तु पाकस्थानमहानसे ॥
 पौरोगवस्तदध्यक्षः सूपकारास्तु बल्लवाः ॥ २७ ॥
 आरालिका आंधसिकाः सूदा औदनिका गुणाः ॥
 आपूपिकः कांदविको भक्ष्यकार इमे त्रिषु ॥ २८ ॥

मुसलम् ” । उदूखलं उलूखलं द्वे उलूखल “ उखळ इति प्रसिद्धस्य ” ॥ २५ ॥
 प्रस्फोटनं शूर्प “सूर्पमिति दंत्यादिरपि” द्वे “सूप इति ख्यातस्य ” । चालनी तितउः
 द्वे “चाळण इति प्रसिद्धस्य” । क्षुद्रच्छिद्रशतोपेतं चालनं तितउः स्मृतं इति कात्यः ।
 “चालनं तितउ प्रोक्तमिति क्लीवकांडे रत्नकोशः । न स्त्री तितउ चालनीति त्रिकां-
 डशेषः” । तनोति सारं तितउः तनोतेर्डः सन्वच्चेति । स्यूतः प्रसेवः द्वे धान्यादिभ-
 रणार्थं कृतस्य वस्त्रभांडस्य पिशवी “गोणी, थैली इति ख्यातस्य ।” सीव्यते
 स्म स्यूतः । “स्योनप्रसेवावित्यपि पाठः । स्योनस्यूतप्रसेवकाविति रभसः ।”
 कंडोलः पिटः “पिंड इत्यपि । पिंडो बोले बले सांद्रे देहागारैकदेशयोः । देह-
 मात्रे निवापे च गोलसिलहकयोरपीति मेदिनी ।” द्वे वेणुदलादिरचितभांडस्य
 “पांटी, कणिंग इत्यादिख्यातस्य ।” कटः किलिंजकः द्वे वंशादिविकारस्य
 “करंडा इत्यादिख्यातस्य ।” कटत्यावृणोतीति कटः ॥ २६ ॥ समाना-
 विति स्यूतादिभिर्युगलैः संबध्यते । रसवती पाकस्थानं महानसं त्रीणि पाकस्थान-
 स्य सैपाकघर, पाकशाला इति ख्यातस्य । तस्य पाकस्थानस्याध्यक्षः अधिकृतः
 पौरोगवः स्यात् एकं “वांकनीस इति ख्यातस्य । पुरः पूजिता गौर्भूमिः पुरोग-
 वी तस्येदमित्यण् । पौरोगवः ” सूपकारः बल्लवः ॥ २७ ॥ आरालिकः आंध-
 सिकः । अंधः ओदनं शिल्पं येषां ते । ठक् । सूदः औदनिकः गुणः सप्त पाककर्तुः
 “आचारी इति ख्यातस्य । आद्यं द्वयं व्यंजनकारस्येति क्षीरस्वामी । आपूपिकः
 कांदविकः भक्ष्यकारः “भक्ष्यकारः भक्षकार इत्यपि” त्रीणि भक्ष्यकारस्य ।
 भक्ष्यं तैलपकादि । इमे पौरोगवाद्याः वाच्यलिंगाः ॥ २८ ॥ अश्मंतं उद्धतं

अश्मन्तमुद्धानमधिश्रयणी चुल्लिरंतिका ॥

अंगारधानिकांऽंगारशकट्यपि हसंत्यपि ॥ २९ ॥

हसन्यप्यथ न स्त्री स्यादंगारोऽलातमुल्मुकम् ॥

ह्रीर्वेऽवरीषं भ्राष्ट्रो ना कंदुर्वा स्वेदनी स्त्रियाम् ॥ ३० ॥

अलंजरः स्यान्मणिकः कर्कर्यालुर्गलंतिका ॥

पिठरः स्थाल्युखां कुंडं कलशस्तु त्रिषु द्वयोः ॥ ३१ ॥

घटः कुटनिपावस्त्री शरावो वर्धमानकः ॥

“उद्धानमित्यपि” उत् ध्मायते । ल्युट् । “उद्धारमित्यपि ।” अधिश्रयणी चुल्लिः
 “चुल्लित्यपि” अंतिका । “अंदिकेत्यपि । अंचतेऽत्र अति अदि बंधने । ण्वुल् ।”
 पंच चुल्लेः “चूल इति ख्यातायाः । अश्मनोऽप्यंतोऽत्राश्मन्तः ।” श्रीचूपाके
 अधिश्रियेतास्यां अधिश्रयणी । अंगारधानिका अंगारशकटी हसंती ॥ २९
 हसनी चतुष्कमंगारशकट्याः आगटी, “शेगडी” इति ख्यातायाः । अंगारः
 लातं उल्मुकं त्रीणि प्रज्वलत्काष्ठस्य । “आद्यमेकं निखारा इति ख्यातस्य । ३
 ग्रिमद्वयं कोलीत इति ख्यातस्येत्यपि मतम् । अंगारमुल्मुके न स्त्री पुल्लिंगस्तु मही-
 सुत इति विश्वः” ॥ अंवरीषं भ्राष्ट्रः द्वे चणकादिभर्जनपात्रस्य “खापर, रान्हे
 इति ख्यातस्य ।” भृज्यतेऽस्मिन् भ्राष्ट्रः । कंदुः स्वेदनी द्वे मद्यनिर्माणोपयोगिनो
 भाटीति प्रसिद्धपात्रस्य । कंदुर्वा ना विकल्पेन पुमान् पक्षे स्त्री ॥ ३० ॥ अलंजरः
 “अलंजर इत्यपि” मणिकः द्वे महाकुंभस्य “माठ, डेरा इति ख्यातस्य ।”
 कर्करी आलुः “आलूरित्यपि” गलंतिका त्रयं तंडुलादिप्रक्षालनोपयोगिन्याः ग-
 लंतिकायाः “गळती इति ख्याताया वा, रोवळी इति लौकिकप्रसिद्धिः । अथवा झारी
 इत्यपि प्रसिद्धायाः ।” गलत्यंभोऽस्या गलंतिका । पिठरः स्थाली उखा “उषेत्यपि”
 कुंडं चत्वारि स्थाल्याः । “पिठरः स्थाल्यां न ह्रीवमिति मेदिनी । स्थालं भाजनभेदे-
 ऽपि स्थाली स्यात्पाटलोखयोरिति मेदिनी । कुंडी कमंडलौ जारात्पतिवन्नीसुते पुमान् ।
 पिठरे तु न नेति विश्वमेदिन्यौ ।” कलशः । “दंत्यांतोऽपि । केन जलेन लसति
 कलशः” ॥ ३१ ॥ घटः कुटः निपः चत्वारि कलशस्य । कलशं कलशी
 द्वयोरिति घटेन संबध्यते । घटी । अस्तीति शरावेण संबध्यते । शरावः “सराव इति

ऋजीषं पिष्टपचनं कंसो ऽस्त्री पानभाजनम् ॥ ३२ ॥

कुतूः कृत्तेः स्नेहपात्रं सैवाल्पा कुतुपः पुमान् ॥

सर्वमावपनं भांडं पात्रामत्रं च भाजनम् ॥ ३३ ॥

दर्विः कंबिः खजाका च स्यात्तर्दूर्दारुहस्तकः ॥

अस्त्री शाकं हरितकं शिशुरस्य तु नाडिका ॥ ३४ ॥

कलंबश्च कडंबश्च वेषवार उपस्करः ॥

तिंतिडीकं च चुक्रं च वृक्षाम्लमथ वेल्लजम् ॥ ३५ ॥

दंत्यादिरपि ” वर्धमानकः द्वे पात्रभेदस्य “मालटी इति प्रसिद्धस्य ।” ऋ-
जीषं “ऋचीषमित्यपि ।” ऋच शब्दे । बाहुलकात्कीषच् पिष्टपचनं द्वे पि-
ष्टपाकोपयोगिनः पात्रस्य “तवा, कढई इति ख्यातस्य ।” कंसः पानभाजनं
“द्वे क्षीरादि ” पानपात्रस्य ॥ ३२ ॥ कृत्तेश्चर्मणः स्नेहपात्रं तैलाद्याधारपात्रं
स्यात् एकं “बुधला इति ख्यातस्य । स्त्रियाम् । सैव कुतूरल्पा ष्वस्वा चे-
तुपः । कुत्वा डुपच् । बुधली डपकी इति लौकिकभाषायाम् । सर्वं “स्यूतादि
मठरादि च ” पात्रमात्रं आवपनादिसंज्ञम् । आवपनं भांडं पात्रं अमत्रं भाजनं
पंच “भांडे आंधण इति ख्यातस्य । पिवत्यनेन पात्रम् ” ॥ ३३ ॥ दर्विः
“दर्वी” कंबिः “कंबी” खजाका त्रयं स्त्रियां दर्व्याः “पळी इति ख्यातायाः ।”
खजति मथ्नाति पाकं खजाका । तर्दूः दारुहस्तकः द्वे दर्वीभेदस्य “डवली इति
ख्यातस्य । दारुणो हस्तको दारुहस्तकः ” । तर्दूः पुंसि । अयं परिवेषणाद्युपयो-
गी । शाकं हरितकं शिशुः त्रयं वास्तुकादेः शाकस्य । शक्यते भोक्तुमनेन
शाकं । शिशुः पुंसि । सौभाजने ऽपि शिशुरुक्तः । अस्य शाकस्य नाडिका नालम्
॥ ३४ ॥ कलंबः कडंब इति च स्यात् द्वे “देंट इति ख्यातस्य ” । वेषवारः
“वेसवारः वेशवार इत्यपि ” उपस्करः द्वे शाकादिसंस्कारार्थं रचितहरिद्रासर्व-
पमरीचादिचूर्णस्य । “आत्रेयसंहितायामुक्तम् । चित्रकं पिप्पलीमूलं पिप्पली चव्य-
नागरम् । धान्याकं रजनीश्चेततंडुलाश्च समांशकाः वेसवार इति ख्यातः शा-
कादिषु नियोजयेदिति ” “दश पलानि हरिद्रायाः । विंशतिपलानि धान्याकस्य ।
पंच पलानि शुद्धजीरकस्य । सार्द्धद्वयपलं मेथिकायाः । एतच्चतुष्टयं भर्जितमेव ग्राह्यम् ।
त्रीणि पलानि मरीचस्य । अर्द्धपलं हिंगोः । एतत्सर्वमेकत्र संयोज्य संमर्दितं वेसवार

९]

मरीचं कोलकं कृष्णमूषणं धर्मपत्तनम् ॥
 जीरको जरणो ऽजाजी कणा कृष्णे तु जीरके ॥ ३६ ॥
 सुषवी कारवी पृथ्वी पृथुः कालोपकुंचिका ॥
 आर्द्रकं शृंगबेरं स्यादथ छत्रा वितुन्नकम् ॥ ३७ ॥
 कुस्तुंबरुं च धान्याकमथ शुंठी महौषधम् ॥
 स्त्रीनपुंसकयोर्विश्वं नागरं विश्वभेषजम् ॥ ३८ ॥
 आरनालकसौवीरकुल्माषाभिषुतानि च ॥
 अवंतिसोमधान्याम्लकुंजलानि च कांजिके ॥ ३९ ॥

इत्यने" । तित्तिडीकं "तित्तिडीकमित्यपि" चुक्रं वृक्षाम्लं त्रयं तित्तिडीकस्याम्ल-
 भेदस्य "आमसोल इति ख्यातस्य" । वेहजम् ॥ ३६ ॥ मरीचं "मरिचमि-
 त्यपि" कोलकं कृष्णं उषणं धर्मपत्तनं षट्कं मरीचस्य मिरि इति ख्यातस्य ।
 लपणं दीर्घाद्यम् । "ऋस्वाद्यपि । उषणं मरिचे क्लीवमिति मेदिनी" । जीरकः
 जरणः अजाजी कणा चत्वारि जीरकस्य । अजाजी स्त्री ॥ ३६ ॥ सुषवी
 कारवी पृथ्वी पृथुः काला उपकुंचिका षट्कं कृष्णवर्णे जीरके "काले जिरे, का-
 ले इति ख्याते ।" आर्द्रकं शृंगबेरं द्वे आर्द्रकस्य । शुक्याः पूर्वरूपमिदम् ।
 "आले इति ख्यातम् ।" छत्रा वितुन्नकम् ॥ ३७ ॥ कुस्तुंबरुं "कुस्तुंबरीति
 भरतमालायाम् ।" धान्याकं "धान्याकं । ऋस्वादीति मुकुटः । धन्याकं धान्यकं
 धन्यं कुस्तुंबरुं धनीयकमिति रभसः । धनेयकमित्यपि" चत्वारि कोथिविरि
 "धने" इति ख्यातस्य । "शुंठी" "शुंठिरिति ऋस्वांतोऽपि । सधन्याशुंठिसैधव-
 मिति वैद्यकम् ।" महौषधं विश्वं नागरं विश्वभेषजं पंच शुक्याः । स्त्रियां तु विश्वा ।
 "विश्वस्य दोषस्य भेषजम् ॥ ३८ ॥ आरनालकं सौवीरं कुल्माषाभिषुतं
 अवंतिसोमं धान्याम्लं कुंजलं कांजिकं सप्तकं कांजिकस्य । कुल्माषैरर्धस्विन्नैर्यवा-
 दिभिरभिषूयते स्म कुल्माषाभिषुतम् । कुल्माषमिति पृथग्वा । कुल्माषं कांजिके-
 ऽपि चेति विश्वः । "कुल् अर्धस्विन्नः माषो ऽस्मिन्कुल्माषः ।" अवंत्वा सूयते
 अवंतिसोमम् । आह च "धन्वंतरिः ।" कांचिकं कांजिकं वीरं कुल्माषाभिषुतं
 तथा । अवंतिसोमं धान्याम्लमारनालं महारसम् । सौवीरं च सुवीराम्लं तथा चुक्रं

सहस्रवेधि जतुकं बाल्हीकं हिंशु रामठम् ॥
 तत्पत्री कारवी पृथ्वी बाष्पिका कवरी पृथुः ॥ ४० ॥
 निशाख्या कांचनी पीता हरिद्रा वरवर्णिनी ॥
 सामुद्रं यत्तु लवणमक्षीवं वशिरं च तत् ॥ ४१ ॥
 सैधवो स्त्री शीतशिवं माणिमंथं च सिंधुजे ॥
 रौमकं वसुकं पाक्यं विडं च कृतके द्वयम् ॥ ४२ ॥
 सौवर्चले क्षरुचके तिलकं तत्र मेचके ॥

तुषोदकमिति ॥ ३९ ॥ सहस्रवेधि जतुकं बाह्लीकं “बाह्लिकं” हिंशु रामं
 पंच हिंशुवृक्षस्य निर्यासे । सहस्रं विध्यति गंधेन सहस्रवेधि । इन्नंतं क्लीबे । तस्य
 हिंशुनः पत्री तत्पत्री । “त्वक्पत्री । तत्पत्री त्वचमाख्यातं त्वक्पत्री कारवीति
 चेति रुद्रः । त्वक्पत्रीति च कारव्यामिति हैमः ।” कारवी पृथ्वी बाष्पिका
 “बाष्पिकेत्यपि पाठः” कवरी पृथुः पंचकं हिंशुतरोः पञ्चामित्यर्थः ॥ ४० ॥
 निशा कांचनी पीता हरिद्रा वरवर्णिनी पंच हरिद्रायाः । निशाख्या निशापर्याय-
 वाच्येत्यर्थः । तेन रजनी रात्रिरित्याद्यपि । निशावहेति कश्चित्पाठः । यत्सामुद्रं
 समुद्रभवं लवणं तत् अक्षीवं “अक्षिवमित्यपि” वशिरं “वसिरमित्यपि” द्वे
 ॥ ४१ ॥ सैधवः शीतशिवं “सितशिवं सितं शुभ्रं च तच्छिवं च” माणिमंथं
 सिंधुजं चत्वारि सिंधुजे लवणे “शेदेलोण इति ख्याते” । सिंधुदेशे भवं सैधवम् ।
 मणिमंथपर्वते भवं माणिमंथम् । मणिबंधमित्यपि पाठः । रौमकं वसुकं । “वसू-
 कमिति हैमचंद्रः । वस्तकं । वस्तक इव वस्तकं अजगंधित्वात् । रौमके
 वस्तकं वस्विति नाममाला ।” द्वे शांभरलवणस्य । शांभरिदेशे रुमानामको
 लवणाकरः तत्र भवं रौमकम् । “सांभरलोण इति ख्यातम् । पाक्यं विडं द्वयं
 द्वे नामनी कृतके कृत्रिमे लवणे “विडलोण इति ख्याते” । पाके साधु पाक्यम् ।
 क्षारमृत्तिकां हि पाचयित्वा लवणं कुर्वति ॥ ४२ ॥ सौवर्चलः अक्षं रुचकं
 त्रीणि मधुरलवणस्य लवणभेदस्य । दृद्यगंधमेतत् “संचळखार इति ख्यातम् ।”
 तत्र सौवर्चले मेचके कृष्णवर्णे तिलकमित्येकम् । यद्वेधाः । कृष्णसौवर्चलमुणा
 लवणे गंधवर्जित इति । मत्स्यंडी फाणितं “द्वे राव कांचवी इति ख्यातस्य ।”

९]

मत्स्यंडी फाणितं खंडविकारः शर्करा सिता ॥ ४३ ॥

कूर्चिका क्षीरविकृतिः स्याद्रसाला तु मार्जिता ॥

स्यात्तेमनं तु निष्ठानं त्रिलिंगा वासितावधेः ॥ ४४ ॥

शूलाकृतं भट्टित्रं स्याच्छूल्यमुख्यं तु पैठरम् ॥

प्रणीतमुपसंपन्नं प्रयस्तं स्यात्सुसंस्कृतम् ॥ ४५ ॥

स्यात्पिच्छिलं तु विजिलं संमृष्टं शोधितं समे ॥

चिक्कणं मसृणं स्निग्धं तुल्ये भावितवासिते ॥ ४६ ॥

खंडविकारः शर्करा सिता त्रीणि शर्करायाः “खडी साकर, पिठी साकर इति भेदभिन्नायाः ।” पंचापि शर्कराया इत्येके ॥ ४३ ॥ दध्यादिना क्षीरस्य विकृतिः कूर्चिका । यदाहुः । दध्ना सह पयः पक्वं यत्तत्स्यादधिककूर्चिका । तत्रेण पक्वं यत्क्षीरं सा भवेत्तत्रकूर्चिकेति । एकम् । रसाला मार्जिता द्वे दधिमधुशर्करामरीचार्द्रादिभिः कृतस्य लेह्यस्य “श्रीखंड इति ख्यातस्य । यदुक्तं सूदशाखे । अर्द्धाढकः सुचिरपर्युषितस्य दध्नः खंडस्य षोडश पलानि शशिप्रभस्य । सर्पिष्पलं मधु पलं मरिचं द्विकर्षं शुंठ्याः पलार्धमपि चार्द्धपलं चतुर्णाम् । सूक्ष्मे पटे ललनया मृदुपाणिघृष्टा कर्पूरधूलिसुरभीकृतपात्रसंस्था । एषा वृकोदरकृता सरसा रसाला या स्वादिता भगवता मधुसूदनेनेति ।” तेमनं निष्ठानं द्वे व्यंजनस्य दध्नादेः “कडी इति ख्यातस्य ।” तिमत्यार्द्राभवत्यन्नमनेन तेमनम् । सूपाद्यपि तेमनमुपचारात् । इतः परं वासितांता वाच्यलिंगाः ॥ ४४ ॥ शूलाकृतं भट्टित्रं शूल्यं त्रयं शूलेन संस्कृतस्य मांसादेः शूलेन पक्वं शूलाकृतम् । शूलात्पाक इति वाच्यं । शूलं लोहशलाका । उख्यं पैठरं द्वे स्थालीसंस्कृतस्यान्नादेः । प्रणीतं उपसंपन्नं द्वे रसादिसंपन्नस्य व्यंजनादेः । प्रयस्तं सुसंस्कृतं द्वे प्रयत्ननिष्पन्नस्य वृत्तपाकादेः ॥ ४५ ॥ पिच्छिलं विजिलं “विज्जलं विज्जनं चेत्यपि” द्वे मंडयुक्तदध्यादेः “साई सुद्धां दहीं मठ्ठा इति ख्यातस्य ।” संमृष्टं शोधितं द्वे केशकीटाद्यपनयनेन शोधितस्यान्नादेः । चिक्कणं मसृणं स्निग्धं त्रीणि स्निग्धस्य । चिगिति अव्यक्तं कणति चिक्कणम् । कण शब्दे । भावितं वासितं द्वे पुष्पादिद्रव्यांतरेणाधिव्यासितस्य । यथा धूपेन भावितास्तिलाः । वास्यते द्रव्यांतरेण मिश्रीक्रियते धूपपुष्पा-

आपकं पौलिरभ्युषो लाजाः पुंभूम्नि चाक्षताः ॥
 पृथुकः स्याच्चिपिटको धाना भ्रष्टयवे स्त्रियः ॥ ४७ ॥
 पूषोऽपूपः पिष्टकः स्यात्करंभो दधिसक्तवः ॥
 भिःसा स्त्री भक्तमंधोऽन्नमोदनोऽस्त्री स दीदिविः ॥ ४८ ॥
 भिःसटा दग्धिका सर्वरसाग्रे मंडमस्त्रियाम् ॥
 मासराचामनिसावा मंडे भक्तसमुद्भवे ॥ ४९ ॥
 यवागूरुष्णिका श्राणा विलेपी तरला च सा ॥

दिना वाऽधिवास्यते वासितमिति स्वामी । धूपितं वासितं विदुरिति मुनिः ॥ ४६ ॥
 आपकं । ईषत् पकं । आङ् ईषदर्थेऽत्र । पौलिः अभ्युषः “अभ्युषः अभ्योषश्चापि”
 त्रयं “अर्द्धस्विन्नयवादेर्धृतादिना भर्जितयवादेर्वा घृतपक्वान्नस्य पोष्ठी इत्यादि-
 प्रसिद्धस्य ।” लाजाः भर्जितव्रीहयः । पुंभूम्नि पुंसि बहुत्वे च । एवमक्षता अपि
 पुंभूम्नि । अक्षता यवा इति पुराणम् । एकैकस्याभिधानं पुं बहुत्वविधानार्थम् ।
 “लाजः स्यादार्द्रतंडुले । नपुंसकमुशीरेऽथ स्त्रियां पुंभूम्नि चाक्षता इति मेदिनी ।
 अक्षतं न द्वयोः पंडे लाजेषु त्रिष्वहिसिते । यवेऽपि कचिदिति मेदिनी ।”
 पृथुकः चिपिटकः द्वे आर्द्रभ्रष्टव्रीहितंडुलस्य “पोहे इति प्रसिद्धस्य ।” धाना
 इत्येकं भ्रष्टयवे वर्तते । नित्यं स्त्रियां बहुत्वे च ॥ ४७ ॥ पूषः अपूपः पिष्टकः
 त्रीणि तंडुलपिष्टरचितस्य भक्ष्यभेदस्य “वडा, धारगा इत्यादिख्यातस्य ।”
 अपूपः पिष्टपूपः स्यादिति मुनिः । यलक्ष्यम् । चंद्रांशुनिर्मलाः पूषाः शालितंडुलनि-
 मिता इति । दधियुक्ताः सक्तवो दधिसक्तवः करंभः स्यात् । “करंभ इत्यपि ।
 केन जलेन रंभते । रवि शब्दे । एकम् । सक्तवस्तु धानाचूर्णम् । ते च प्रायेण
 पुंभूम्नि । भिःसा भक्तं अंधः अन्नं ओदनः दीदिविः षट्क्रमन्नस्य । अंधः सांतम् ।
 ओदनोऽस्त्री । दीदिविः पुंसि ॥ ४८ ॥ भिःसटा दग्धिका द्वे दग्धान्नस्य “कस्प
 इति ख्यातस्य” । सर्वेषां रसानां द्रवद्रव्याणां अग्रं अग्रिमो द्रवः मंडः स्यात् ।
 “ह्रीवे मंडम् । एकं निवळी इति ख्यातस्य ।” मासरः आचामः निसावः
 “विसाव इति मुकुटः” त्रीणि भक्तसमुद्भवे मंडे नीस “पेज” इति ख्या-
 ते ॥ ४९ ॥ यवागूः उष्णिका श्राणा विलेपी तरला पंच द्रवदोदनस्य “आ-

“म्रक्षणाभ्यंजने तैलं कृसरस्तु तिलौदनः” ॥

गव्यं त्रिषु गवां सर्वं गोविट् गोमयमस्त्रियाम् ॥ ५० ॥

तनु शुष्कं करीषो ऽस्त्री दुग्धं क्षीरं पयः समम् ॥

पयस्यमाज्यदध्यादि द्रप्सं दधि घनेतरत् ॥ ५१ ॥

घृतमाज्यं हविः सर्पिर्नवनीतं नवोद्धृतम् ॥

तनु हैयंगवीनं यत् ह्योगोदोहोद्भवं घृतम् ॥ ५२ ॥

दंडाहतं कालशेयमरिष्टमपि गोरसः ॥

तक्रं ह्युदश्विन्मथितं पादां वृद्धांश्च निर्जलम् ॥ ५३ ॥

द्वल, पातळ भात, कण्हेरी इति ख्यातस्य ।” यवागूर्दीर्घाता । “म्रक्षणेत्यर्द्धं क्षे-
पकम् । म्रक्षणं अभ्यंजनं द्वे तैलस्य । तिलमिश्र ओदनः कृसरः स्यादेकम्” । गवां
सर्वं गोरिदं गवि भवं गोविकार इत्याद्यर्थेषु यत्क्षीरादि तद्रव्यं स्यात् एकम् “त्रिषु
दधिदुग्धादेः” । गोविट् गोमयं द्वे गोः पुरीषे “शेण इति ख्याते” । गोविट्
पांता स्त्री ॥ ५० ॥ तद्रोमयं शुष्कं करीषं स्यात् एकं “गोवरी इति ख्या-
तस्य” । दुग्धं क्षीरं पयः त्रीणि “दूध इति ख्यातस्य” । पयः सांतम् । पयसो
विकारो यदाज्यदध्यादि तत्पयस्यं । “आदिना तक्रं नवनीतम्” । यद्धना-
दितरत् श्लथं दधि तत् द्रप्सं स्यात् । “द्रप्स्यमिति भरतमालायाम् । द्रप्सः पुंस्य-
पि” । एकं पातळ दहीं इति प्रसिद्धस्य ॥ ५१ ॥ घृतं आज्यं हविः सर्पिः
चत्वारि घृतस्य । हविषी । सर्पिषी “हविः सर्पिषि होतव्ये इति हैमः” । अंज-
नीयमाज्यम् । आङ्पूर्वादंजेः संज्ञायां क्यप् । नवनीतं नवोद्धृतं द्वे “लोणी इति
ख्यातस्य” । मथिताद्भो नवं तत्कालमुद्धृतं ह्योगोदोहोद्भवं पूर्वदिनप्राप्तगोक्षी-
रघृतं हैयंगवीनं स्यात् । एकं “एकरात्रपर्युषिताद्भ्र उत्पन्नस्य घृतस्य” ।
ह्यः पूर्वदिने यो गोदोहस्तस्मादुद्भवो यस्य तत् । हैयंगवीनं संज्ञायाम् । ह्यो गोदोहस्य
ह्यंगुरादेशः विकारार्थं खञ्च निपात्यते ॥ ५२ ॥ दंडाहतं कालशेयं अरिष्टं ।
अरिष्टमशुभे तक्ने सूतिकागार आसवे ॥ शुभे मरणचिन्हे चेति विश्वः । गोरसः
चत्वारि दंडमथितस्य गोरसमात्रस्य । तद्विशेषमाह । पादांश्च चतुर्थांशमुदकं यत्र
वदं डहाहतं तक्रमिच्युते । अर्धांश्च अर्धमुदकं यत्र गोरसे तदुदश्वित् । तांतम् ।
“उदकेन श्रयति वर्द्धते इति विग्रहः । दुओश्वि गतिवृद्धयोः ।” निर्जलं

मंडं दधिभवं मस्तु पीयूषो ऽभिनवं पयः ॥

अशनाया बुभुक्षा क्षुद्रासस्तु कवलैः पुमान् ॥ ५४ ॥

सपीतिः स्त्री तुल्यपानं सग्धिः स्त्री सहभोजनम् ॥

उदन्या तु पिपासा तृट् तर्षो जग्धिस्तु भोजनम् ॥ ५५ ॥

जेमनं लेहं आहारो निघांसो न्याद इत्यपि ॥

सौहित्यं तर्पणं तृप्तिः फेलां भुक्तसमुद्भिन्नतम् ॥ ५६ ॥

कामं प्रकामं पर्याप्तं निकामेष्टं यथेप्सितम् ॥

गोपे गोपालगोसंख्यगोधुगौभीरवल्लवाः ॥ ५७ ॥

जलरहितं दधिमंथनमात्रेण मथितमित्युच्यते । एकैकम् ॥ ५३ ॥ दधिभवं मंडं
अग्रिमं मस्तु स्यात् । एकम् । क्लीबे । “दध्न उपरिभागस्य । वस्त्रनिस्तृतदधिजलस्येत्यपि
मतम् ” । अभिनवं पयः नवप्रसूतायाः गोः क्षीरं सप्तदिनावधि पीयूषः स्यात् ।
पीयूषं सप्तदिवसावधि क्षीरे तथा ऽमृत इति विश्वमेदिन्यौ । पेयूषमिति मुकुटः ।
तत्कथितं सत्पीयूषशब्दवाच्यमित्येके । एकम् । अशनाया बुभुक्षा क्षुत् त्रयं क्षुधः ।
क्षुत्स्त्री धकारांतः । “अशनस्य इच्छा अशनाया । क्षुधेत्यन्यत्र ” । ग्रासः
कवलः द्वे “घांस इति ख्यातस्य । कवलार्थक इत्यपि पाठः ” ॥ ५४ ॥ सपी-
तिः तुल्यपानं द्वे सहपानस्य । सग्धिः सहभोजनं द्वे “सहभोजनस्य ” । तत्र
सग्धिः स्त्री । उदन्या पिपासा तृट् तर्षः चत्वारि तृषः । तृट् पांता । तर्षः पुंसि ।
“तृषा लिप्सातृषोः स्त्रियामिति विश्वः ” । जग्धिः भोजनम् ॥ ५५ ॥ जेमनं “ज-
मनमिति द्विरूपकोशः ।” लेहः “लेपः । लेपस्तु लेपने । अशने च सुरायां चेति
हेमचंद्रः ।” आहारः निघासः “निघस इत्यपि ” न्यादः सप्त भोजनस्य । जग्धिः
स्त्री । सौहित्यं तर्पणं तृप्तिः त्रीणि तृप्तेः । पूर्वं भुक्तं पश्चात्समुद्भिन्नं भुक्तसमुद्भिन्नं
भुक्तत्वोत्सृष्टमिति यावत् सा फेला स्यात् । “फेलीरिति जटाधरः ” एकम् ॥ ५६ ॥
कामं प्रकामं पर्याप्तं निकामं इष्टं यथेप्सितं षट् यथेप्सितस्य । क्रियाविशेषणान्ये-
तानि । यथाकामं भुंक्ते स्म । गोपः गोपालः गोसंख्यः गोधुकू “गोदुहः । गोप-
गोदुहवल्लवा इति त्रिकांडशेषः ।” आभीरः “अभीर इत्यपि । अभि ईरयति
ईर गत्यादौ ।” वल्लवः षट् गोपालस्य । गोदुहौ ॥ ५७ ॥ गोमहिष्यादिकं पा-

९]

गोमहिष्यादिकं पादबंधनं द्वौ गवीश्वरे ॥
 गोमान्गोमी गोकुलं तु गोधनं स्याद्गवां व्रजे ॥ ५८ ॥
 त्रिष्वाशितंगवीनं तद्भावो यत्राशिताः पुरा ॥
 उक्षा भद्रो बलीवर्द ऋषभो वृषभो वृषः ॥ ५९ ॥
 अनङ्गान्सौरभेयो गौरुक्षणां संहतिरौक्षकम् ॥
 गव्या गोत्रा गवां वत्सधेन्वोर्वात्सकधैनुके ॥ ६० ॥
 वृषो महान्महोक्षः स्याद्बृद्धोक्षस्तु जरद्भवः ॥
 उत्पन्न उक्षा जातोक्षः सद्यो जातस्तु तर्णकः ॥ ६१ ॥
 शकृत्करिस्तु वत्सः स्यादम्यवत्सतरौ समौ ॥

दबंधनमित्युच्यते । पादेन पादे वा बंधनमस्येति । यादवं धनमित्येके पेतुः । तत्र
 गवादि यादवं वित्तमिति कोशांतरप्रमाणम् । आदिना खराजाविकादेर्ग्रहणम् । गोमान्
 गोमी द्वौ शब्दौ गवीश्वरे गवां स्वामिनि । गोमतौ । गोमिनौ । गोकुलं गोधनं द्वे
 गवां व्रजे गोसंबन्धिसमूहे ॥ ५८ ॥ यत्र पुरा गाव आशिताः भोजिताः त-
 त्थानं आशितंगवीनं एकम् । त्रिषु लिंगत्रये । उक्षा भद्रः बलीवर्दः “बरीवर्दः”
 ऋषभः वृषभः वृषः ॥ ५९ ॥ अनङ्गान् । अनः शकटं वहतीति । अनः क्लीबं जले
 शोके मातृस्यंदनयोरपीति रभसः । सौरभेयः गौः नव वृषभस्य । उक्षाणौ । अ-
 वद्वाहौ । गावौ । “स्त्रियां अनङ्गाही । आमनङ्गुहः स्त्रियां वा । अनुङ्गुहीत्यपि ।”
 उक्षां वृषभाणां संहतिः समूह औक्षकं स्यात् एकम् । गवां संहतिः गव्या गोत्रा
 द्वे । वत्सानां संहतिर्वात्सकम् । धेनूनां संहतिर्धैनुकम् । एकैकं क्रमेण ॥ ६० ॥
 महान्वृषो महोक्षः एकं “महावृषस्य । अचतुरेति साधुः । वृद्धोक्षः जरद्भवः द्वे
 वृद्धवृषभस्य । यन्मालायाम् । महोक्षः स्यादुक्षतरः स्काधिकः स्कंधवाहकः ।
 गोडन्पडुशनो वत्सः कूटो भग्नविषाणक इति । उत्पन्नः बलीवर्दभावं प्राप्तः उ-
 क्षा जातोक्षः स्यात् एकम् । सद्यो जातो वृषस्तर्णकः स्यात् एकम् ॥ ६१ ॥
 शकृत्करिः वत्सः द्वे । दम्यः वत्सतरः द्वे स्पष्टतारुण्यस्य । वत्सत्वं स्वरूपमस्य
 वत्सतरः । पंडता गोपतित्वं तद्योग्य आर्षभ्यः एकम् । पंडः “शंड इत्यपि”

आर्षभ्यः पंडतायोग्यः पंडो गोपतिरिट्चरः ॥ ६२ ॥

स्कंधदेशे त्वस्य वहः सास्त्रा तु गलकंबलः ॥

स्यान्नस्तितस्तु नस्योतः प्रष्टवाड् युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥

युगादीनां तु वोढारो युग्यप्रासंग्यशाकटाः ॥

खनति तेन तद्वोढा ऽस्येदं हालिकसैरिकौ ॥ ६४ ॥

धूर्वहे धुर्यधौरेयधुरीणाः सधुरंधराः ॥

उभावेकधुरीणैकधुरावेकधुरावहे ॥ ६५ ॥

स तु सर्वधुरीणः स्याद्यो वै सर्वधुरावहः ॥

माहेयी सौरभेयी गौरुस्त्रा माता च शृंगिणी ॥ ६६ ॥

गोपतिः इट्चरः “इत्वर इत्यपि” त्रीणि स्वेच्छाचारिणो वृषभस्य पोळ इति ख्यातस्य ।
 षणोति ददाति गर्भं पंडः । इषा इच्छया चरति इट्चरः ॥ ६२ ॥ अस्य वृषभस्य स्कं-
 धदेशे वहः स्यात् एकं “खांदा इति ख्यातस्य ।” सास्त्रा गलकंबलः । द्वे गोः कंठे लंब-
 मानस्य चर्मणः “सांकळी, कांवळ इति ख्यातस्य” । नस्तितः नस्योतः “न-
 स्तोत इत्यपि पाठः” द्वे स्यूतनासिकस्य “वेसण्या बैल इति ख्यातस्य ।” नस्ये ना-
 सारंश्रे ऊतः रज्ज्वा प्रोतः नस्योतः । प्रष्टवाट् “पष्टवाडिति रेफरहितमिति
 स्वामी ।” युगपार्श्वगः द्वे दमनार्थं युग्येन सह स्कंधे बद्धकाष्ठस्य । युगस्य स्कं-
 धकाष्ठस्य पार्श्वं गच्छतीति युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥ युगस्य वोढा युग्यः । वत्सानां
 दमनकाले स्कंधे काष्ठमासज्यते स प्रासंगः तस्य वोढा प्रासंग्यः “लोढण्या बैल
 इति ख्यातः ।” शाकटस्य वोढा शाकटः एकैकम् । तेन खनतीत्याद्यर्थे हालिकः
 सैरिकश्च स्यात् । यथा हलेन खनति हालिकः । एवं हलस्य वोढा हलस्यायं वा
 हालिकः । एवं सीरेण खनति सीरस्य वोढा सीरस्यायं वा सैरिकः । सीरो ह-
 लस्य पर्यायः द्वे “नांगन्या बैल इति ख्यातस्य” ॥ ६४ ॥ धूर्वहः धुर्यः धौ-
 रेयः धुरीणः धुरंधरः । धुरंधरेण सहिताः सधुरंधराः एते पंच शब्दाः धुरंधर-
 वृषभस्य वाचकाः । “धूर्वहशब्दो दीर्घादिः । वोरूपधाया इति दीर्घः” ॥
 एकधुरीणः एकधुरः एकधुरावहः त्रयं य एकामेव धुरं वहति तस्य ॥ ६५ ॥
 यः सर्वापि धुरं वहति स सर्वधुरीणः एकम् । माहेयी सौरभेयी गौः उस्त्रा

अर्जुन्यध्या रोहिणी स्यादुत्तमा गोष्ठे नैचिकी ॥
वर्णादिभेदात्संज्ञाः स्युः शबलीधवलादयः ॥ ६७ ॥
द्विहायनी द्विवर्षा गौरेकाब्दा त्वेकहायनी ॥
चतुरब्दा चतुर्हायण्येवं त्र्यब्दा त्रिहायणी ॥ ६८ ॥
वशा वंध्याऽवतोका तु स्रवद्गर्भाऽथ संधिनी ॥
आक्रांता वृषभेणाथ वेहद्गर्भोपघातिनी ॥ ६९ ॥
काल्योपसर्या प्रजने प्रष्टौही बालगर्भिणी ॥
स्यादचंडी तु सुकरा बहुसूतिः परेष्टुका ॥ ७० ॥

माता शृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुनी अध्या रोहिणी नवकं गवि । गावौ । मातरौ ।
या गोषु उत्तमा सा गौर्नैचिकीत्येकम् । “निचिकी नैचिकी गौरुत्तमा तु निचिकी
सा प्रकीर्तितेति नाममाला । नीचिका नीचिकी चेति द्विरूपकोशः” नीचैश्चरति
नैचिकी । वर्णावयवप्रमाणादीनां भेदात् शबलीधवलादयो गवां संज्ञाः । शबली
चित्रवर्णा “शबलापि” । धवला शुक्लवर्णा “धवत्यपि” । आदिना कपिला
पाटलेत्यादि । अवयवभेदात् लंबकर्णा वक्रशृंगीत्यादि । “प्रमाणभेदात् दीर्घा खर्वा
वामनीत्यादि ।” एकैकम् ॥ ६७ ॥ वयोभेदात्संज्ञाभेदमाह । द्विवर्षा द्वे वर्षे प्रमा-
णमस्याः सा गौर्द्विहायनी एकम् । एकाब्दा गौः एकहायनी एकम् । चतुरब्दा गौः चतु-
र्हायणी एकम् । त्रिवर्षा त्रिहायणी स्यात् एकम् । त्रिचतुर्भ्यां हायनस्य णत्वं वाच्यम्
॥ ६८ ॥ वशा वंध्या द्वे “वांश्च इति ख्यातायाः ।” अवतोका “वतोकेत्यपि”
स्रवद्गर्भा द्वे अकस्मात्पतितगर्भायाः । मृतवत्सा स्रवद्गर्भेति माला । वृषभेण मैथु-
नापि आक्रांता संधिनी । संधा गर्भाधानमस्त्यस्याः संधिनी वा एकम् । वृषोपगमनाद्ग-
र्भोपघातिनी वेहदित्युच्यते एकम् । तांतं स्त्रियाम् । विहंति गर्भं वेहत् । वेहद्गर्भोपग-
तेति भागुरिः ॥ ६९ ॥ प्रजने गर्भग्रहणे काल्या प्राप्तकाला सा गौरुपसर्या एकम् ।
बाला चासौ गर्भिणी च बालगर्भिणी सा प्रष्टौही । “प्रष्टौहीत्यपि पाठः । तत्र
पुषोदरादित्वात् रलोपः” एकम् । अचंडी सुकरा द्वे अकोपनायाः । बहुसूतिः परे-
ष्टुका द्वे बहुप्रसवायाः ॥ ७० ॥ चिरप्रसूता “वष्कयणी वष्कयिणीत्यपि । वष्कयस्त-
रणवत्सः सोऽस्त्यस्याः । वष्कयस्त्वेकहायनो वत्स इति शाकटायनः” द्वे दीर्घका-

चिरप्रसूता बष्कयणी धेनुः स्यान्नवसूतिका ॥
 सुव्रता सुखसंदोह्या पीनोद्गी पीवरस्तनी ॥ ७१ ॥
 द्रोणक्षीरा द्रोणदुग्धा धेनुष्या बंधके स्थिता ॥
 समांसमीना सा यैव प्रतिवर्षे प्रसूयते ॥ ७२ ॥
 ऊधस्तु क्लीबमापीनं समौ शिवककीलकौ ॥
 न पुंसि दाम संदानं पशुरज्जुस्तु दामनी ॥ ७३ ॥
 वैशाखमंथमंथानमंथानो मंथदंडके ॥
 कुठरो दंडविष्कंभो मंथनी गर्गरी समे ॥ ७४ ॥

लेन प्रसूतायाः । धेनुः नवसूतिका द्वे नूतनप्रसूतायाः । सुव्रता सुखसंदोह्या
 “सुखसंदुह्येत्यपि” द्वे सुशीलायाः “मिसकीन इति ख्यतायाः” । पीनोद्गी
 पीवरस्तनी द्वे स्थूलस्तन्याः ॥ ७१ ॥ द्रोणक्षीरा द्रोणदुग्धा द्वे द्रोणपरिमितदुग्ध-
 दात्र्याम् । बंधकं आधिस्तत्र स्थिता ऋणशुद्धिपर्यंतं उत्तमर्णगृहे दोहनार्थं स्थापितेति
 यावत् सा धेनुष्या एकम् । बंधकं स्याद्विनिमय इति विश्वः । बंधकं आधिर्नाम गाहण
 इति लौकिकभाषायाम् । या वर्षे वर्षे प्रसूयते सा समांसमीनेत्येकं पंचाक्षरम्
 ॥ ७२ ॥ ऊधः आपीनं द्वे गोस्तनस्य “कांस इति ख्यातस्य ।” ऊधः सांतं
 क्लीबम् । शिवकः कीलकः द्वे गवां बंधनार्थं निखातस्य काष्ठस्य “मेढ इति ख्या-
 तस्य” । दाम संदानं द्वे बंधनरज्जोः “दावे इति ख्यातायाः ।” संदीयते
 बध्यते ऽनेन संदानम् । दाम नांतम् । स्त्रियां तु दामा दामानौ । पशुरज्जुः दामनी
 “बंधनीत्यपि पाठः” द्वे यस्यामेकस्यां बहुग्रंथियुतायां बहवो वृषा बध्यन्ते
 तस्या रज्जोः “दावण इति ख्यातायाः ।” चरणपाशस्येत्येके ॥ ७३ ॥
 वैशाखः मंथः मंथानः मंथाः मंथदंडकः पंच मंथनदंडस्य “रवी इति ख्यातस्य ।”
 मंथाः मंथानौ । कुठरः । “कुठर इति पाठे तु कुट कौटिल्ये बाहुलकादरः ।”
 दंडविष्कंभः द्वे यत्र मंथदंडो बध्यते तस्य स्तंभस्य “धुसळखांव इति ख्यातस्य ।”
 मंथनी गर्गरी द्वे मध्यमानदधिपात्रस्य । मंथते ऽस्यां मंथनी । कलशीत्यपि पाठः
 । ७४ ॥ उप्रः क्रमेलकः मयः महांगः चत्वारि उप्रस्य । उप्रस्य शिशुः करम

उष्ट्रे क्रमेलकमयमहांगाः करभाः शिशुः ॥

करभाः स्युः शृङ्खलका दारवैः पादबंधनैः ॥ ७५ ॥

अजा छागी शुभच्छागवस्तच्छगलका अजे ॥

भेदोरभ्रोरणोर्णायुमेषवृष्णय एडके ॥ ७६ ॥

उष्ट्रोरभ्राजवृंदे स्याद्रौष्ट्रकौरभ्रकाजकम् ॥

चक्रीवंतस्तु बालेया रासभा गर्दभाः खराः ॥ ७७ ॥

वैदेहकः सार्थवाहो नैगमो वाणिजो वणिक् ॥

पण्याजीवो ह्यापणिकः क्रयविक्रयिकश्च सः ॥ ७८ ॥

विक्रेता स्याद्विक्रयिकः क्रायिकक्रयिकौ समौ ॥

वाणिज्यं तु वणिज्या स्यान्मूल्यं वस्तोऽप्यवक्रयः ॥ ७९ ॥

इत्येकम् । दारवैः काष्ठमयैः पादबंधनैरुपेताः करभाः शृङ्खलकाः स्युरेकम् ॥ ७५ ॥
अजा छागी द्वे “शेळी इति ख्यातायाः” शुभः, “तुभः स्तभः स्तुभश्चेत्यपि” ।
छागः वस्तः छगलकः अजः पंचकमजस्य “बोकड इति ख्यातस्य” । भेदूः उरभ्रः
उरणः ऊर्णायुः मेषः वृष्णिः एडकः “सप्तकं भेदूरु एडका इति ख्यातस्य” ।
अविरित्यपि । ऊर्णायुरुदंतः ॥ ७६ ॥ उष्ट्राणां वृंदे औष्ट्रकम् । उरभ्राणां वृंदे और-
भ्रकम् । अजानां वृंदे आजकम् । क्रमादेकैकम् । चक्रीवान् बालेयः रासभः गर्दभः खराः
पंच गर्दभस्य “गाढव इति ख्यातस्य” ॥ ७७ ॥ वैदेहकः सार्थवाहः नैगमः “नि-
गमः । निगमो वाणिजे पुर्यामिति विश्वः” । वाणिजः वणिक् पण्याजीवः आपणिकः
क्रयविक्रयिकः अष्टौ क्रयविक्रयाभ्यां वर्तमानस्य “वाणी इति ख्यातस्य । वणिक्
त्रियाम् । वणिज्यायां पुमान्वाणिजिकेऽपि च इति विश्वः” । वणिजौ ॥ ७८ ॥
विक्रेता विक्रयिकः द्वे वस्त्रपात्रादि दत्त्वा तन्मूल्यं गृह्णतः “विक्रणारा इति ख्यातस्य
विक्रयेण जीवति विक्रयिकः” । क्रायिकः क्रयिकः द्वे मूल्येन वस्त्रादि गृह्णतः
“विक्रत वेणारा इति प्रसिद्धस्य । क्रयेण जीवति क्रयिकः” । वाणिज्यं “वणि-
ज्यमपि । दूतवणिग्भ्यां चेति यः” । वणिज्या द्वे वणिजां कर्मणि “वाणीपणा
इति ख्याते । वणिजां कर्म वाणिज्यं” । मूल्यं वस्तुः अवक्रयः त्रयं विक्रेयवस्तूनां
मूल्यस्य “मोल इति ख्यातस्य” । वस्तुस्मिन्वस्तुप्राप्तिरिति वस्तुः ॥ ७९ ॥

नीवी परिपणो मूलधनं लाभो ऽधिकं फलम् ॥

परिदानं परीवर्तो नैमेयनिमयावपि ॥ ८० ॥

पुमानुपनिधिन्यासः प्रतिदानं तदर्पणम् ॥

क्रये प्रसारितं क्रय्यं क्रयं केतव्यमात्रके ॥ ८१ ॥

विक्रेयं पणितव्यं च पण्यं क्रय्यादयस्त्रिषु ॥

क्रीडे सत्यापनं सत्यंकारः सत्याकृतिः स्त्रियाम् ॥ ८२ ॥

विपणो विक्रयः संख्याः संख्येये ह्यादश त्रिषु ॥

नीवी “नीविरित्यपि” परिपणः मूलधनं क्रयविक्रयादिव्यवहारे यन्मूलधनं तस्य भाण्डवल इति ख्यातस्य । नीवी स्त्री । परिपण्यते वृद्धयर्थं प्रयुज्यते परिपणः । मूलधनादधिकं निष्पन्नं कालान्तरेण स लाभः स्यात् “एकं नफा इत्यादि ख्यातस्य” । परिदानं “प्रतिदानमित्यपि” परीवर्तः “परिवर्त इत्यपि” नैमेयः “वैमेयोऽपि” निमयः “विमय इत्यपि” चत्वारि परिवर्तनस्य “मोवदला इति प्रसिद्धस्य ।” मेड् प्रणिदाने । निमानं निमयः ॥ ८० ॥ उपनिधिः न्यासः द्वे निक्षेपस्य “ठेव, पुरलेलें द्रव्य इति प्रसिद्धस्य” । स्मृतौ तेषां भेदो नास्ति । तस्य निक्षेपस्य निक्षेपत्रे अर्पणं प्रतिदानमित्युच्यते । एकम् । प्रतीपं दानं प्रतिदानम् । क्रये “क्रयविषये ग्राहका गृह्णीयुरिति बुद्ध्या” यदापणे प्रसारितं वस्तु तत् क्रय्यं एकम् । यत्केतव्यमात्रं यत्र कापि वर्तते तत्क्रयम् ॥ ८१ ॥ एवं विक्रेयं पणितव्यं पण्यं त्रयं विक्रेयस्य वस्तुनः । क्रय्यादयो वाच्यलिङ्गाः । सत्यापनं “सत्यापना । सत्यापना सत्याकृतिरिति त्रिकाण्डे बोधालितात्” । सत्यंकारः सत्याकृतिः त्रयं अवश्यं मयैतत्केतव्यमित्यादिरूपस्य सत्यस्य करणे “सई करणे इति ख्याते । सत्यंकारस्तु लोके सच्चार, विसार इत्यादिप्रसिद्धः ।” सत्यस्य कृतिः सत्याकृतिः । सत्यादशपथ इति ङाच् ॥ ८२ ॥ विपणः विक्रयः द्वे “विक्रेण इति ख्यातस्य” । आदश “दशशब्दमभिव्याप्य” एकाद्या अष्टादशांताः संख्याशब्दाः संख्येये वर्तमानास्त्रिषु । यथा एका शाटी । एकः पटः । एकं वस्त्रम् । दश स्त्रियः । दश पुरुषाः । दश कुलानि । “न तु विप्रस्यैक इत्यादि” एवं अष्टादशपर्यन्ताः उदाहर्तव्याः । तत्र

विंशत्याद्याः सदैकत्वे सर्वाः संख्येयसंख्ययोः ॥ ८३ ॥

संख्यार्थे द्विवहुत्वे सस्तासु चानवतेः स्त्रियः ॥

पंक्तेः शतसहस्रादि क्रमादशगुणोत्तरम् ॥ ८४ ॥

यौतवं द्वयं पाय्यमिति मानार्थकं त्रयम् ॥

मानं तुलांगुलिप्रस्थैर्गुजाः पंचाद्यमाषकः ॥ ८५ ॥

चतुर्ण्यता वाच्यार्लिङ्गाः । शेषं त्रिषु समानम् । हिशब्दादेषां संख्येये एव वृत्तिर्न तु संख्यायामिति सूचितम् । विंशत्याद्याः विंशतिमारभ्य परार्द्धपर्यन्ताः सर्वाः संख्याः सदैकत्वे नित्यमेकवचनांताः । संख्येये संख्यायां च वर्तते । तत्र संख्येये यथा । एकोनविंशतिः पटाः । विंशत्या पुरुषैः कृतम् । संति शतं गाव इत्यादि । संख्यायां यथा । पटानां विंशतिः । गवां शतम् ॥ ८३ ॥ संख्यार्थे द्विवहुवचने स्तः । संख्यांतरार्थे वर्तमानाया विंशत्यादिसंख्यायाः द्विवचने बहुवचने अपि भवत इत्यर्थः ॥ यथा द्वे विंशती । गवां शतानि । “ तिस्रो विंशतय इत्यादि । तासु विंशत्यादिषु नवतिपर्यन्ताः स्त्रियाम् ॥ पंक्तेरिति । पंक्तिर्दशसंख्या तामारभ्य दशगुणं उत्तरं यत्र तादृशं संख्यानं क्रमात् शतसहस्रादि स्यात् । पंक्तिर्दशाक्षरच्छंदो दशसंख्यावलिष्वपि इति विश्वः । यथा दशगुणा पंक्तिः शतं स्यात् । शतं दशगुणं सहस्रं स्यात् । एवमयुतादि । यदाहुः । एकदशशतसहस्रायुतलक्षप्रयुतकोटयः क्रमशः । अर्बुदमञ्जं खर्वनिखर्वमहापद्मशंकवस्तस्मात् । जलधिश्चांत्यं मध्यं परार्धमिति दशगुणोत्तराः संज्ञाः । संख्यायाः स्थानानां व्यवहारार्थं कृताः पूर्वैरिति ॥ ८४ ॥ यौतवं द्वयं पाय्यं इति त्रयं मानार्थकम् समानमर्थो यस्य तत् । परिमाणवाचकमित्यर्थः । यौतवं ओष्ठचातवर्णम् । पाय्यं तालव्यसंयुक्तांतम् । तन्मानं तुलांगुलिप्रस्थैर्भिद्यते । तुलामानं अंगुलिमानं प्रस्थमानं चेति त्रिविधमित्यर्थः । एतदेवोन्मानप्रमाणपरिमाणशब्दैः क्रमेण व्यवहियते । “ यदुक्तम् । उर्ध्वमानं किलोन्मानं परिमाणं तु सर्वतः । आयामस्तु प्रमाणं स्यात्संख्याभिन्ना तु सर्वत इति ” । पंच गुजाः आद्यमाषकः शास्त्रीयो माषकः स्यात् । यथा च शास्त्रं पंचकृष्णलो माष इति । एकम् । आद्येति विशेषणं द्विकृष्णलस्य राजतमाषस्य व्यावृत्त्यर्थं । तस्य शास्त्रे प्रायशो व्यवहाराभावात् ॥ ८५ ॥ ते षोडश माषा अक्षः कर्षश्च

ते षोडशाक्षः कर्षो ऽस्त्री पलं कर्षचतुष्टयम् ॥

सुवर्णविस्तौ हेम्नो ऽक्षे कुरुविस्तस्तु तत्पले ॥ ८६ ॥

तुला स्त्रियां पलशतं भारः स्याद्विंशतिस्तुलाः ॥

आचितो दश भाराः स्युः शाकटो भार आचितः ॥ ८७ ॥

कार्षापणः कार्षिकः स्यात्कार्षिके ताम्रिकेः पणः ॥

अस्त्रियामाढकद्रोणौ खारी वाहो निकुञ्चकः ॥ ८८ ॥

कुडवैः प्रस्थ इत्याद्याः परिमाणार्थकाः पृथक् ॥

स्यात् । “अस्त्री पुंसि क्लीबे च” द्वे “तोळा इति ख्यातस्य ।” कर्षचतुष्टयं पलं स्यात् एकम् । सुवर्णः विस्तः द्वे हेम्नः सुवर्णस्याक्षे अशीतिगुंजाभिस्तुलिते सुवर्ण एवेत्यर्थः । “रुद्रस्तु । सुवर्णं स्वर्णविस्तयोरिति क्लीबमाह ।” तस्य हेम्नः पले कुरुविस्तः इत्येकम् ॥ ८६ ॥ पलानां शतं तुला स्यात् “एकं स्त्रियाम् । विंशतिस्तुलाः एको भारः स्यात् एकम् । भारः स्याद्वीवधे विष्णौ पलानां द्विसहस्रक इति कोशांतरम् ।” पुरुषेण हि द्वे पलसहस्रे वोढुं शक्येते । भ्रियत इति भारः । दश भाराः आचित इति स्युः । यः शाकटः शकटेन वोढुं शक्यो भारः सोऽप्याचित इत्येकम् । “आचितः शकटोन्मेषे पलानामयुतद्वय इति विश्वः” ॥ ८७ ॥ कार्षापणः कार्षिकः द्वे राजतकर्षपरिमितरूपकस्य “रूपया इति ख्यातस्य । कार्षापणो ऽस्त्री कार्षिके पणषोडशिके ऽपि चेति कोशांतरम् ।” ताम्रिके ताम्रसंबधिकर्षप्रमाणे तस्मिन्कार्षिके पण इत्येकं पैसा इति ख्यातस्य । इति तुलामानमुक्तम् । अंगुलिमानं हस्तादि तु नृवर्गे उक्तम् । प्रस्थमानं त्वाह । आढकादयः शब्दाः परिमाणार्थकाः परिमाणविशेषवाचकाः पृथक् प्रत्येकं भिन्ना इत्यर्थः । “तत्र आढक इत्येकं पायली इति ख्यातस्य । द्रोण इत्येकं अदमणी इति ख्यातस्य । द्वे अप्यस्त्रियाम् । खारी इत्येकं दीडमणी इति ख्यातस्य । खार इति पुंसि वा । खारिरिति नृस्वांतोऽपि स्त्रियाम् । वाह इत्येकं वारामणी इति ख्यातस्य । निकुञ्चक इत्येकं मूठ इति ख्यातस्य” ॥ ८८ ॥ “कुडव इत्येकं पावशेर इति ख्यातस्य । कुटप इति मुकुटः । कुडपो वा । कुडवप्रमाणं तु । मृद्रेणुकाष्ठलोहादेः पात्रं यच्चतुरंगुलम् ॥ विस्तीर्णं च तथोच्चं च तन्मानं कुडवं वदेत् । प्रस्थ इत्येकं शेर इति ख्यातस्य ।” आद्यशब्दाच्छूर्पभारादिग्रहः । यदाहुः । पलं प्रकुञ्चकं मुष्टिः कुडवस्त-

पादस्तुरीयो भागः स्यादंशभागौ तु वंटके ॥ ८९ ॥

द्रव्यं वित्तं स्वापतेयं रिक्थमृक्थं धनं वसु ॥

हिरण्यं द्रविणं द्युम्नमर्थैरैविभवा अपि ॥ ९० ॥

स्यात्कोशश्च हिरण्यं च हेमरूप्ये कृताकृते ॥

ताभ्यां यदन्यत्तत्कुप्यं रूप्यं तद्वयमाहतम् ॥ ९१ ॥

गारुतमतं मरकतमश्मगर्भो हरिन्मणिः ॥

शोणरत्नं लोहितकः पद्मरागोऽथ मौक्तिकम् ॥ ९२ ॥

मुक्ताऽथ विद्रुमः पुंसि प्रवालं पुन्नपुंसकम् ॥

चतुष्टयम् । चत्वारः कुडवाः प्रस्थश्चतुष्प्रस्थं तथाढकम् । अष्टाढको भवेद्द्रोणो द्वि-
द्रोणः शूर्प उच्यते । सार्धशूर्पो भवेत्खारी द्विशूर्पा द्रोण्युदाहृता । तमेव भारं जानी-
याद्वाहो भारचतुष्टयमिति । “अन्यच्च । अष्टमुष्टि भवेत्किंचित्किंचिदष्टौ तु पुष्कलम् ।
पुष्कलानि तु चत्वारि आढकः परिकीर्तितः । चतुराढको भवेद्द्रोण इत्येतन्मानलक्ष-
णमित्युक्तम् ।” अत्र पलादित्रयं अभिन्नम् । तत्तद्देशभेदात्संख्यान्यथात्वं च । यथा
मगधदेशे । द्रोणस्तु खार्याः खलु षोडशांशः स्यादाढको द्रोणचतुर्थभाग इत्यादि । रूप-
कादेश्चतुर्थभागः पाद इत्युच्यते एकं “पायली इत्यादि ख्यातस्य” अंशः भागः वंटकः
त्रीणि भागमात्रस्य “वांटा इति ख्यातस्य” ॥ ८९ ॥ द्रव्यं वित्तं स्वापतेयं रिक्थं
कृप्यं धनं वसु हिरण्यं द्रविणं द्युम्नं अर्थः राः विभवः त्रयोदश धनस्य । तत्र अ-
र्थादित्रयं पुंसि । रा द्वयोर्विभवे स्वर्णे इति रुद्रः । रायौ रायः ॥ ९० ॥ कोशः हिरण्यं
द्वे अपि घटिताघटितयोर्हेमरूप्ययोः । कोशस्तालव्यांतो मूर्द्धन्यांतो वा । ताभ्यां हेम-
रूप्याभ्यां यदन्यत्ताम्रादिकं तत्कुप्यं स्यात् । एकम् । कुप्यं पृहस्वादि गुपेरादेः कुत्वं च
संज्ञायामित्यनेन गकारस्य ककारः । अर्थोद्धिरण्यमरूप्यं च कुप्यं तद्वयं कुप्यमकुप्यं च
आहतं “मुद्रितं चेत्” रूप्यं “एकं नाणं इति ख्यातस्य ।” रूपमाहन्यते ऽस्य रूप्यम् ।
रूपादाहत इति यप् । रूप्यं स्यादाहतस्वर्णरजतं रजते पि चेति विश्वः ॥ ९१ ॥
गारुतमतं मरकतं अश्मगर्भः हरिन्मणिः चत्वारि पाच इति प्रसिद्धस्य मणेः । शो-
णरत्नं लोहितकः पद्मरागः त्रीणि पद्मरागस्य “माणीक इति ख्यातस्य” । मौ-
क्तिकं ॥ ९२ ॥ मुक्ता द्वे “मोती इति प्रसिद्धस्य ।” मुच्यते शुक्तिभिर्मौक्ति-
कम् । विद्रुमः प्रवालः “द्वे पांचळं इति ख्यातस्य । क्लीवे प्रवालम् ।” रत्नं मणिः
३०

रत्नं मणिर्द्वयोरश्मजातौ मुक्तादिकेऽपि च ॥ ९३ ॥

स्वर्णं सुवर्णं कनकं हिरण्यं हेम हाटकम् ॥

तपनीयं शातकुंभं गांगेयं भर्म कर्बुरम् ॥ ९४ ॥

चामीकरं जातरूपं महारजतकांचने ॥

रुक्मं कार्तस्वरं जांबूनदमष्टापदोऽस्त्रियाम् ॥ ९५ ॥

अलंकारसुवर्णं यच्छृंगीकनकमित्यदः ॥

दुर्वर्णं रजतं रूप्यं खर्जूरं श्वेतमित्यपि ॥ ९६ ॥

रीतिः स्त्रियामारकूटो न स्त्रियामथ ताम्रकम् ॥

शुल्वं म्लेच्छमुखं द्व्यष्टवरिष्टोदुंबराणि च ॥ ९७ ॥

द्वे अश्मजातौ मरकतादौ मुक्तादिकेऽपि वर्तेते । तत्र मणिः स्त्रीपुंसयोः । “स्त्रियां ङीष्मन्तोऽपि मणी ।” आदिशब्दाद्विदुमेऽपि । रमन्तेऽस्मिन् रत्नम् । कनकं कुलिशं नीलं पद्मरागं च मौक्तिकम् । एतानि पञ्च रत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः । सुवर्णं रजतं मुक्ता राजावर्तं प्रवालकम् । रत्नपञ्चकमाख्यातं शेषं वस्तु प्रचक्षते इति वा । मुक्ताफलं हिरण्यं च वैदूर्यं पद्मरागकम् ॥ पुष्परागं च गोमेदं नीलं गारुत्मकं तथा । प्रवालमुक्तान्युक्तानि महारत्नानि वै नवेति” ॥ ९३ ॥ स्वर्णाद्येकोनविंशतिः सुवर्णस्य । तत्र हेमभर्मणी नांते ॥ ९४ ॥ अष्टापदं क्लीवपुंसयोः । शातकौभमिति द्विरूपकोशः । कर्बूरमिति दीर्घमध्यं शब्दरत्नावल्याम् । “कर्चूरं । कर्चूरः स्यात्पुमान् शक्यां सुवर्णे पुंनपुंसकमिति मेदिनी । भर्ममित्यदंतमपि द्विरूपकोशे” । गांगेयं नाम गंगायाः अपत्यम् । तदुक्तं वायुपुराणे ॥ यं गर्भं सुषुवे गंगा पावकाद्दीप्ततेजसम् । तदुल्वं पर्वते न्यस्तं हिरण्यं समपद्यत इति । जातरूपमित्यत्र प्रशस्तं जातं जातरूपम् । प्रशंसायां रूपम् ॥ ९५ ॥ यदलंकाररूपं सुवर्णं तत् शृंगीकनकमित्येकम् । शृंगीति पृथगपि । यन्मालाभूषणं कनकं शृंगीति । दुर्वर्णादिपञ्चकं रजतस्य । “तत्र खर्जूरं षड्स्वोकारमिति रामनाथः ।” अपिशब्दात्तारं कलधौतमित्यपि ॥ ९६ ॥ रीतिः आरकूटः द्वे पित्तलस्य “तत्र रीतिः स्त्रियाम् । रीतीत्यपि । आरकूटः पुंसि क्लीबे च ।” ताम्रकं शुल्वं म्लेच्छमुखं द्व्यष्टं “द्विष्टमपि” वरिष्टं उदुंबरं “औदुंबरं भवेत्ताम्रे फलादौ यज्ञशाखिन इत्यजयः ।” षट् ताम्र-

९]

लोहो ऽस्त्री शस्त्रकं तीक्ष्णं पिण्डं कालायसायसी ॥

अश्मसारो ऽथ मंडूरं सिंहानमपि तन्मले ॥ ९८ ॥

सर्वं च तैजसं लोहं विकारस्त्वयसः कुशी ॥

क्षारः काचो ऽथ चपलो रसः सूतश्च पारदे ॥ ९९ ॥

गवलं माहिषं शृंगमभ्रकं गिरिजामले ॥

स्रोतोजनं तु सौवीरं कापोतांजनयामुने ॥ १०० ॥

स्य ॥ ९७ ॥ लोहः शस्त्रकं तीक्ष्णं पिण्डं कालायसं “कृष्णायसमिति रत्नमाला ।”
अयः अश्मसारः सप्त लोहस्य । “अश्मसारं च शस्त्रकमित्यमरमाला ।” मंडूरं
सिंहाणं “सिंहानमित्यपि ” पाठः । “सिंघाणमित्यपि ” द्वे लोहमलस्य लोहकीट
इति ख्यातस्य । मंडूरं टवर्गमध्यम् ॥ ९८ ॥ सर्वमपि तैजसं सुवर्णरजतादिकं
लोहमित्युच्यते । “प्रज्ञाद्यणि लौहमित्यपि ” । यद्वा सर्वं स्वर्णादि तैजसं लोहं च
स्यात् । “तैजसो विकारस्तैजसम्” । यदुक्तम् । सुवर्णं रजतं ताम्रं रीतिः कांस्यं
तथा वपु । सीसं कालायसं चैवमष्टौ लोहानि चक्षत इति । अयस्तु विशेषालोह-
तंजम् । अयसो विकारः फालाख्यः कुशी स्यात् । यच्छाश्वतः । कुशी वला कुशी
फाले इति । एकं स्त्रीलिंगम् । क्षारः काचः द्वे काचस्य “कांच बांगडखार
इति ख्यातस्य” क्षरति क्षारः । चपलः रसः सूतः पारदः । “पारतः । रसे-
द्रः पारदः प्रोक्तः पारतो ऽपि निगद्यत इति तारपालः । पारतस्तु मनाक्पाण्डुः सू-
तस्तु रहितो मलात् । पारदस्तु मनाक् शीतः सर्वे तुल्यगुणाः स्मृता इति शब्दा-
र्णवः” । चत्वारि पारदस्य “पारा इति ख्यातस्य” ॥ ९९ ॥ यन्माहिषं शृंगं
तद्वलमित्येकम् । पारदो हि प्रायेण गवले निधाप्यते तत्र तदभिधानम् । अभ्रकं गि-
रिजामलं द्वे “अभ्रक इति ख्यातस्य ।” अभ्रस्य प्रतिकृतिरभ्रकम् । गिरिजम् ।
अमलमिति कश्चित् । तन्मते त्रीणि । “गिरिजं गिरिजाबीजममलं गवलध्वजमिति
वाचस्पतिः” स्रोतोजनं सौवीरं कापोतांजनं यामुनं चत्वारि सौवीरांजनस्य “सु-
रमा इति ख्यातस्य ।” यमुनास्रोतसो जातमंजनं स्रोतोजनम् । सुवीरदेशे भवं
सौवीरम् । धन्वंतरिस्तु । अंजनं मेचकं कृष्णसौवीरं स्यात्सुवीरजम् । कापोतकं
यामुनं च स्रोतोजनमुदाहृतमिति ॥ १०० ॥ तुत्थांजनं शिखिग्रीवं वितुन्नकं

तुत्थांजनं शिखिग्रीवं वितुन्नकमयूरके ॥

कर्परी दार्विकाकाथोद्भवं तुत्थं रसांजनम् ॥ १०१ ॥

रसगर्भं ताक्ष्यशैलं गंधाश्मनि तु गंधिकः ॥

सौगंधिकश्च चक्षुष्याकुलाल्यौ तु कुलत्थिका ॥ १०२ ॥

रीतिपुष्पं पुष्पकेतु पुष्पकं कुसुमांजनम् ॥

पिंजरं पीतनं तालमालं च हरितालके ॥ १०३ ॥

गैरेयमर्थ्यं गिरिजमश्मजं च शिलाजतु ॥

बोलगंधरसप्राणपिंडगोपरसाः समाः ॥ १०४ ॥

डिंडीरोऽब्धिकफः फेनः सिंदूरं नागसंभवम् ॥

मयूरकं कर्परी पंच तुत्थांजनस्य मोरचूद इति ख्यातस्य । तुदत्यक्षिरोगान् तुत्थम् । तुत्थं च तदंजनं च । दार्विका दारुहरिद्रा तत्काथोद्भवम् । तस्याः काथे “समभागेन अजादुग्धेन” संस्कृतं तुत्थं तुत्थांजनं रसांजनादिसंज्ञं स्यात् । “दर्विकेत्यपि” रसांजनम् ॥ १०१ ॥ रसगर्भं ताक्ष्यशैलं त्रीणि । केचित्तुत्थरसांजनमिति समस्तं पेटुः । गंधाश्मा गंधिकः “गंधक इत्यपि” सौगंधिकः त्रीणि गंधकस्य । चक्षुष्या कुलाली कुलत्थिका त्रयं “तुत्थविशेषस्य निळा सुरमा इति ख्यातस्य” चक्षुषे हिता चक्षुष्या । कुले तिष्ठति तत्प्रतिकृतिः कुलत्थिका ॥ १०२ ॥ रीतिपुष्पं पुष्पकेतु पुष्पकं “पौष्पकमित्यपि” कुसुमांजनं चत्वारि संतप्तपित्तलादुत्पन्नस्य” जस्ताच्च फूल इति ख्यातस्य । पुष्पकेतु उदंतं क्लीबे । पिंजरं पीतनं तालं आलं “अलं । हरितालमलं तालवर्णकं नटभूषणमिति साधवः ।” हरितालकं पंच हरितालस्य ॥ १०३ ॥ गैरेयं अर्थ्यं गिरिजं अश्मजं शिलाजतु पंच शिलाजतुनः “शिलाजित इति ख्यातस्य” । अर्थ्यते रसायनार्थिभिरर्थ्यम् । शिलायां स्रवद्वाक्षाकृतित्वाच्छिलाजतु । बोलः गंधरसः “रसगंध इति स्वामी । राजदंतादित्वात् ।” प्राणः पिंडः गोपरसः पंच गंधरसस्य । “रक्त्या वोळ इति ख्यातस्य” । गोपः रसश्चेति पृथगपि । अत्र गोस इति मुकुटः । गां जलं स्यति । पोंऽतकर्मणि । गोप इति स्वामी । गंधप्रधानो रसोऽस्य गंधरसः ॥ १०४ ॥ डिंडीरः । “डिंडीर इत्यपि” । हिंडिर इति शब्दरत्नावल्याम् । अब्धिकफः फेनः

९]

नागसीसकयोगेष्टवप्राणि त्रपु पिच्चटम् ॥ १०५ ॥

रंगवंगे अथ पिचुस्तूलो ऽथ कमलोत्तरम् ॥

स्यात्कुसुंभं वन्हिशिखं महारजनमित्यपि ॥ १०६ ॥

मेपकंबल ऊर्णायुः शशोर्णं शशलोमनि ॥

मधु क्षौद्रं माक्षिकादि मधूच्छिष्टं तु सिकथकम् ॥ १०७ ॥

मनःशिला मनोगुप्ता मनोव्हा नागजिह्विका ॥

नैपाली कुनटी गोला यवक्षारो यवाग्रजः ॥ १०८ ॥

पाक्यो ऽथ सर्जिकाक्षारः कापोतः सुखवर्चकः ॥

त्रयं सागरमलाख्यस्य समुद्रफेनस्य । सिंदूरं नागसंभवं द्वे “सिंदूर इति ख्यातस्य ।”
नागासीसात्संभवो ऽस्य नागसंभवम् । नागं सीसकं योगेष्टं वप्रां “वर्द्धमिति मु-
कुटः । वृधु वर्द्धने । वृधिवपिभ्यां रन् ” । चत्वारि सीसस्य “शिसं इति ख्या-
तस्य ।” त्रपु पिच्चटम् ॥ १०५ ॥ रंगं वंगं चत्वारि वंगे “कथिल इति ख्याते ।”
पिचुः तूलः द्वे कार्पासस्य । कमलोत्तरं कुसुंभं वन्हिशिखं महारजनं चत्वारि कु-
सुंभस्य । रज्यते वस्त्राद्यनेन रजनम् । महच्च तद्रजनं च महारजनम् ॥ १०६ ॥
मेपकंबलः ऊर्णायुः द्वे कंबलस्य । ऊर्णायुरुदंतः पुंसि । शशोर्णं शशलोम द्वे शश-
लोमः । मधु क्षौद्रं माक्षिकं त्रीणि मधुनः । आदिना भ्रामरपौत्तिकादिग्रहणम् । म-
धूच्छिष्टं सिकथकं द्वे “मेण इति ख्यातस्य” । मधुना उच्छिद्यते मधूच्छिष्टम् ॥ १०७ ॥
मनःशिला “मनःशिल इति द्विरूपकोशः” । मनोगुप्ता मनोव्हा नागजिह्विका च-
त्वारि मनःशिलायाः । “मनःशब्दवाच्या शिला मनःशिला ।” नैपाली कुनटी
गोला त्रीणि नैपालदेशोद्भवायां मनःशिलायाम् । सप्तैकार्था इत्येके । यवक्षारः य-
वाग्रजः ॥ १०८ ॥ पाक्यः त्रीणि दग्धयवांकुरेभ्यो जायमानस्य क्षारभेदस्य
“जवक्षार इति ख्यातस्य ।” सर्जिकाक्षारः । “सृजिकाक्षार इति रामनाथः ।”
कापोतः सुखवर्चकः त्रीणि क्षारभेदस्य “सज्जीखार इति ख्यातस्य” । सर्जिकां
रुक्त्वा क्षार्यते यः स सर्जिकाक्षारः । सौवर्चलं रुचकं द्वे क्षारभेदस्य “संचळखा-
र इति ख्यातस्य” । प्रागुक्तमपि क्षारप्रसंगात् पुनरुक्तम् । पंचापि सर्जिकाक्षारस्ये-
ति सुभूत्यादयः । त्वक्क्षारी वंशरोचना “वंशलोचनेति हेमचंद्रः” द्वे वेणुजन्य-

सौवर्चलं स्याद्गुचकं त्वक्क्षीरी वंशरोचना ॥ १०९ ॥
 शिशुजं श्वेतमरिचं मोरटं मूलमैक्षवम् ॥
 ग्रंथिकं पिप्पलीमूलं चटिकाशिर इत्यपि ॥ ११० ॥
 गोलोमी भूतकेशो ना पत्रांगं रक्तचंदनम् ॥
 त्रिकटु त्र्यूषणं व्योषं त्रिफला तु फलत्रिकम् ॥ १११ ॥
 ॥ इति वैश्यवर्गः ॥

शूद्राश्चावरवर्णाश्च वृषलाश्च जघन्यजाः ॥
 आचंडालास्तु संकीर्णा अंबष्ठकरणादयः ॥ १ ॥

स्यौषधिविशेषस्य “वंशलोचन इति ख्यातस्य” । त्वक्क्षीरी वंशजा शुभ्रा वंश-
 क्षीरी तु वैणवीति कोशांतरम् ॥ १०९ ॥ शिशुजं श्वेतमरिचं द्वे सौभाजनवीजस्य
 “शेवग्याचं वीं इति ख्यातस्य” । इक्षुसंबन्धिमूलकं मोरटं स्यात् एकं “इक्षुमू-
 लस्य” । ग्रंथिकं पिप्पलीमूलं चटिकाशिरः । “चटकाशिर इति हेमचंद्रः । चट-
 कायाः शिर इव । चटका शिरः इति पृथगपि । शिरो ना पिप्पलीमूल इति मे-
 दिनी” । त्रयं पिप्पलीमूलस्य । “पिप्पलीमूल इति ख्यातस्य” ॥ ११० ॥
 गोलोमी भूतकेशः द्वे “जटामांसी इति प्रसिद्धायाः” । गौरिव लोमान्यस्याः
 सा गोलोमी । गोलोमी श्वेतदूर्वायां स्याद्गुचाभूतकेशयोरिति विश्वः । पत्रांगं रक्त-
 चंदनं द्वे रक्तचंदनसदृशस्य रक्तसारस्य “कृष्णसंसव, पतंग इति च ख्यातस्य ।
 पत्राण्यंगे ऽस्य पत्रांगम् ।” त्रिकटु त्र्यूषणं “त्र्यूषणमिति द्विरूपकोशः” व्योषं
 त्रीणि शुंठपिप्पलीमरीचानां समाहारस्य । त्रिफला “तृफला । तृफला त्रिफला चेति
 त्रिकाण्डशेषः ।” फलत्रिकं द्वे हरीतक्यामलकविभीतकफलानां समाहारस्य
 ॥ १११ ॥ इति वैश्यवर्गः ॥ ४ ॥ शूद्रः अवरवर्णः वृषलः जघन्यजः जघन्या-
 त्पादाज्जातः । जनी प्रादुर्भावे । चत्वारि शूद्रस्य । चंडालो ब्राह्मण्यां शूद्राज्जातस्तम-
 भिव्याप्य वक्ष्यमाणा अंबष्ठकरणादयः । “आदिना उग्रादयः ।” संकीर्णाः प्रति-
 लोमानुलोमजत्वान्मिश्राः । एकम् । तेच संकरजातीयाः करणांबष्ठग्रेमागधमाहिष्य-
 क्षतृसूतवैदेहकरथकारपारसवचंडालाख्याः एकादशेति ॥ १ ॥ शूद्रा शूद्रजातिरंगना

शूद्राविशोस्तु करणोऽवष्टो वैश्याद्विजन्मनोः ॥

शूद्राक्षत्रिययोरुग्रो मागधः क्षत्रियाविशोः ॥ २ ॥

माहिषोऽर्याक्षत्रिययोः क्षत्ताऽर्याशूद्रयोः सुतः ॥

ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतस्तस्यां वैदेहको विशः ॥ ३ ॥

रथकारस्तु माहिष्यात्करण्यां यस्य संभवः ॥

साचंडालस्तु जनितो ब्राह्मण्यां वृषलेन यः ॥ ४ ॥

कारुः शिल्पी संहतैस्तैर्दयोः श्रेणिः सजातिभिः ॥

कुलकः सात्कुलश्रेष्ठी मालाकारस्तु मालिकः ॥ ५ ॥

विद् वैश्यः तयोः सुत इति वक्ष्यमाणेनान्वयः स करण इत्येकम् । स तु लेखन-
वृत्तिः । वैश्यायां ब्राह्मणाज्जातः सुतोऽवष्टः । स तु चिकित्सावृत्तिः । शूद्रायां
क्षत्रियाज्जातः उग्रः । स तु शस्त्रवृत्तिः । क्षत्रियायां वैश्याज्जातो मागधः । स
तु राजादिस्तुतिपाठवृत्तिः । एकैकम् ॥ २ ॥ अर्या वैश्या । वैश्यायां क्षत्रिया-
ज्जातो माहिषः माहिष्यः । अस्य ज्योतिषं शाकुनं शास्त्रं स्वरशास्त्रं च जीविका ।
माहिष्योऽर्याक्षत्रिययोरित्यपि पाठः । अर्या क्षत्रिया तस्यां शूद्राज्जातः क्षत्ता । तस्य
वृत्तिः पाषाणिकादिः । क्षत्तारौ । ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जातः सूत इत्युच्यते तस्य
गणबन्धनमश्वानां वाहनं कर्म सारथेरित्यादिर्जीविका । तस्यां ब्राह्मण्यां वैश्या-
ज्जातो वैदेहकः । चतुःषष्टिकलाकर्मशैक्ष्यं तदुपजीविका । पण्यांगनानां राज्ञां च
कुलीत्सवं तदिच्छया । उपजीव्यं तु तास्वेवेति । एकम् ॥ ३ ॥ करण्यां शूद्रविशोः
सुतायां माहिष्याद्वैश्याक्षत्रिययोः जाताज्जातो रथकारः स्यात् । अस्य वर्तनं तु ।
रथकर्मधनादिभिः । ब्राह्मण्यां वृषलेन शूद्रेण य उत्पादितः स चंडालः स्यात् ।
“चंडाल इत्यपि ।” मृतचैलैर्निघमांसैः श्मशाने तस्य जीविनमित्येकैकम्
॥ ४ ॥ कारुः शिल्पी द्वे चित्रकारादेः । शिल्पं कला सास्त्यस्य शिल्पी ।
“तक्षा च तंतुवायश्च नापितो रजकस्तथा । पंचमश्चर्मकारश्च कारवः शिल्पिनो
मता इत्यपि ।” तैः सजातिभिः संहतैः श्रेणिः । सजातीयशिल्पसंबन्धः श्रेणि-
निरर्थः । स स्त्रीपुंसलिङ्गः । एकम् । कुलकः “कुलिकः । कुलिको नागभेदे
स्याद्रुभेदे कुलसत्तम इति मेदिनी ।” कुलश्रेष्ठी द्वे शिल्पिकुलप्रधानस्य । शिल्पि-
पदानाह । मालाकारः मालिकः द्वे “माळी इति प्रसिद्धस्य ।” पुष्पमाला

कुंभकारः कुलालः स्यात्पलगंडस्तु लेपकः ॥
 तंतुवायैः कुविदः स्यात्तुन्नवायस्तु सौचिकः ॥ ६ ॥
 रंगाजीवश्चित्रकरः शस्त्रमार्जो ऽसिधावकः ॥
 पादूकृच्चर्मकारः स्याद्व्योकारो लोहकारकः ॥ ७ ॥
 नाडिंधमः स्वर्णकारः कलादो रुक्मकारकः ॥
 स्याच्छांखिकः कांवविकः शौल्विकस्ताम्रकुट्टकः ॥ ८ ॥
 तक्षा तु वर्द्धकिस्त्वष्टा रथकारस्तु काष्ठतट् ॥
 ग्रामाधीनो ग्रामतक्षः कौटतक्षो ऽनधीनकः ॥ ९ ॥

पण्यमस्य मालिकः ॥ ५ ॥ कुंभकारः कुलालः “ द्वे कुंभकार इति ख्यातस्य । ”
 पलगंडः लेपकः द्वे गृहादौ लेपकारस्य “ गंवडी इत्यादि ख्यातस्य । ” तंतुवायः
 “ तंत्रवायः तंद्रवायः तंत्रवाप इति ओष्ठचांतो ऽपि । ” कुविदः “ कुपिद
 इत्यपि । कुप क्रोधे । ” द्वे पटानां निर्मातरि “ कोष्ठी इति ख्याते ” । तुन्नवायः
 सौचिकः द्वे कंचुक्यादेर्निर्मातरि “ शिंपी इति ख्याते । ” सूच्या वानं शिल्पमस्य
 सौचिकः ॥ ६ ॥ रंगाजीवः चित्रकरः द्वे “ चित्तारी, रंगारी इत्यादि ख्यातस्य । ”
 रंगं श्वेतपीतरक्तादिकमाजीवति रंगाजीवः । शस्त्रमार्जः असिधावकः द्वे शस्त्रवर्ष-
 णोपजीविनः “ शिकलगार इति ख्यातस्य । ” पादूकृत् चर्मकारः द्वे “ चांभार
 इति ख्यातस्य । ” पादूः पादत्राणि करोति पादूकृत् तांतः । व्योकारः लोहकारकः
 द्वे “ लोहार इति ख्यातस्य । व्यो इत्यव्ययं लोहबीजवाचीति श्रीभोजः ” ॥७॥
 नाडिंधमः स्वर्णकारः कलादः रुक्मकारकः चत्वारि स्वर्णकारस्य “ सोनार
 इति ख्यातस्य ” । शांखिकः कांवविकः द्वे शंखवलादेः कर्तरि कंकणकार,
 “ कांसार ” इति ख्याते । शौल्विकः ताम्रकुट्टकः द्वे “ तांवट इति ख्यातस्य ”
 शुल्वं ताम्रं तद्वटनं शिल्पमस्य शौल्विकः ॥ ८ ॥ तक्षा वर्द्धकिः त्वष्टा रथ-
 कारः काष्ठतट् पंच वर्द्धकेः “ सुतार इति ख्यातस्य । ” वर्द्धयति छिनति
 काष्ठं वर्द्धकिः । तक्षाणौ । त्वष्टारौ । काष्ठं तक्ष्णोति तनूकरोति काष्ठतट् । काष्ठ-
 तक्षौ । ग्रामाधीनो यस्तक्षा स ग्रामतक्ष इत्येकं “ गांवचा सुतार इति ख्यातस्य । ”
 “ ग्रामकौटाभ्यां च तक्ष्ण इति टच् । अनधीनकः । स्वाधीनो यस्तक्षा स कौट-

क्षुरी मुंडी दिवाकीर्तिनापितांतावसायिनः ॥

निर्णेजकः स्याद्रजकः शौण्डिको मंडहारकः ॥ १० ॥

जावालः स्यादजाजीवो देवाजीवस्तु देवलः ॥

स्यान्माया शांवरी मायाकारस्तु प्रतिहारकः ॥ ११ ॥

शैलालिनस्तु शैलूषा जायाजीवाः कृशाश्विनः ॥

भरता इत्यपि नटाश्चारणास्तु कुशीलवाः ॥ १२ ॥

मार्दङ्गिका मौरजिकाः पाणिवादास्तु पाणिघाः ॥

वेणुध्माः स्युर्वैणविका वीणावादास्तु वैणिकाः ॥ १३ ॥

नटः स्यात् । एकम् ॥ ९ ॥ क्षुरी मुंडी । क्षुरि मुंडि इति ऋस्वघटितपाठोऽपि । दिवाकीर्तिः नापितः अंतावसायी पंच नापितस्य “नाहावी इति ख्यातस्य” । निर्णे-
जकः रजकः द्वे वस्त्राणां धावकस्य “परीट इति ख्यातस्य ।” शौण्डिकः
मंडहारकः द्वे सुराजीविनः “कलाल इति ख्यातस्य” । मुंडा सुरा सा पण्यमस्य
शौण्डिकः ॥ १० ॥ जावालः अजाजीवः द्वे अजापालस्य “मैंढपाळ, मैंढक्या,
धनगर इति ख्यातस्य ।” देवाजीवः “देवाजीवीत्यपि” देवलः द्वे देवसेवोप-
जीविनः “गुरव, देवळी इति ख्यातस्य । देवं लक्षणया तत्त्वं लातीति देवलः ।”
माया शांवरी द्वे इंद्रजालस्य “गारूड इति ख्यातस्य” । शांवराख्यस्यासु-
रसेयं शांवरी । मायाकारः प्रतिहारकः “प्रतिहारिकः प्रातिहारक इत्यपि द्वे मा-
याविनः गारुडीति ख्यातस्य ।” प्रतिहारो व्याजः प्रयोजनमस्य स तथा ॥ ११ ॥
शैलाली शैलूषः जायाजीवः कृशाश्वी भरतः “भारत इत्यपि । कृशाश्वेन च य-
त्रोक्तं नटसूत्रमधीयते । रंगावतारी शैलूषो नटे भरतभारताविति वाचस्पतिः ।”
नटः पट्टं नटेषु “नटवा इति ख्यातेषु ।” नटति नृत्यति नटः । चारणः कुशीलवः
द्वे कथकानां नटविशेषाणाम् । “कुत्सितं शीलमस्त्यस्य कुशीलवः” ॥ १२ ॥
मार्दङ्गिकाः मौरजिकाः द्वे मृदङ्गवादनकुशलानां “मृदङ्गी पखवाजी इति ख्याता-
नाम् ।” पाणिवादाः पाणिघाः द्वे ये पाणितलेनैव पाण्यंतरे मृदङ्गादिध्वनिमनुकुर्वन्ति
येषां “हाताचे तालधारी इति ख्यातानाम् ।” वेणुध्माः वैणविकाः द्वे वेणुवादिनां
येषां “वाँकरी इति ख्यातानाम् ।” वेणुध्माः आदंतः सोमपावत् । वीणावादाः वैणि-
काः द्वे वीणावादनं शिल्पमेषां “विणेकरी इति ख्यातानाम्” ॥ १३ ॥ जीवांतकः

जीवांतकः शाकुनिको द्वौ वायुरिकजालिकौ ॥

वैतंसिकः कौटिकश्च मांसिकश्च समं त्रयम् ॥ १४ ॥

भृतको भृतिभुक् कर्मकरो वैतनिकोऽपि सः ॥

वार्तावहो वैवधिको भारवाहस्तु भारिकः ॥ १५ ॥

विवर्णः पामरो नीचः प्राकृतश्च पृथक्जनः ॥

निहीनोऽपसदो जाल्मः क्षुल्लकश्चेतरश्च सः ॥ १६ ॥

भृत्ये दासेरदासेयदासगोप्यकचेटकाः ॥

नियोज्यकिंकरप्रेष्यभुजिष्यपरिचारकाः ॥ १७ ॥

पराचितपरिस्कंदपरजातपरैधिताः ॥

“जीवांतिक इत्यपि” शाकुनिकः द्वे पक्षिणां हंतरि “पक्ष्यांचा पारधी इति ख्याते ।” वायुरिकः जालिकः द्वे जालेन मृगान्वध्नतः । वागुरा मृगवधनी तथा चरति वायुरिकः । वैतंसिकः कौटिकः मांसिकः त्रयं यो मांसविक्रयेण जीवति तस्य “खाटिक इति ख्यातस्य” । वीतंसेन मृगपक्ष्यादिवधनोपायेन चरति वैतंसिकः । कूटेन मृगादिवधनयंत्रेण चरति कौटिकः । मांसं पण्यमस्य मांसिकः ॥ १४ ॥ भृतकः भृतिभुक् कर्मकरः वैतनिकः चत्वारि वेतनोपजीविनः “चाकर, मजूर इति प्रसिद्धस्य ।” भृतिर्वेतनं भृतिं वेतनं भुंक्ते भृतिभुक् । वार्तावहः वैवधिकः “विवधिक इत्यपि” द्वे वार्ताया वाहके “कावड्या इति ख्याते ।” विवधः पर्याहारः तं वहति वैवधिकः । विवधविवधशब्दौ उभयतः वद्धशिक्ये स्कंधवाह्ये काष्ठे वर्तेते । भारवाहः भारिकः “द्वे ओझेकरी इति ख्यातस्य । भारीति नांतोऽप्यन्यत्र” ॥ १५ ॥ विवर्णः पामरः नीचः प्राकृतः पृथक्जनः निहीनः अपसदः “अपशेद इति भरतमालायाम्” जाल्मः क्षुल्लकः “खुल्लकः । खुल्लकस्त्रिपुनीचेऽल्पे इति रभसः ।” इतरः दश नीचस्य ॥ १६ ॥ भृत्यः दासेरः दासेयः दासः “दाश इति तालव्यांतोऽपि” गोप्यकः चेटकः “चेडक इत्यपि” नियोज्यः किंकरः प्रेष्यः “प्रेष्य इत्यपि” भुजिष्यः परिचारकः एकादश दासस्य । प्रेष्य इत्यत्र प्रादूहोदेति वृद्धिः ॥ १७ ॥ पराचितः “पराजितोऽपि । परैराजीयते स्म” परिस्कंदः “परिष्कंदः परैश्चेति वा पत्यम् । परिष्कन्नः परिस्कन्नश्च इत्यपि” परजातः परैधितः चत्वारि परेण संवर्धि-

मंदस्तुंदपरिमृज आलस्यः शीतको ऽलसो ऽनुष्णः॥१८॥

दक्षे तु चतुरपेशलपटवः सूत्थान उष्णश्च ॥

चंडालप्लवमातंगदिवाकीर्तिजनंगमाः ॥ १९ ॥

निषादश्चपैचावन्तेवासिचांडालपुक्कसाः ॥

भेदाः किरातशबरपुलिंदा म्लेच्छजातयः ॥ २० ॥

व्याधो मृगवधाजीवो मृगयुर्लुब्धकोऽपि सः ॥

कौलेयकः सारमेयः कुकुरो मृगदंशकः ॥ २१ ॥

शुनको भषकः श्वा स्यादलर्कस्तु स योगितः ॥

श्वा विश्वकद्वर्मगयाकुशलः सरमा शुनी ॥ २२ ॥

तस्य। परैराचीयते वर्धयते पराचितः । मंदः तुंदपरिमृजः “वन्नि तुंदपरिमार्जोऽपि ।”
 आलस्यः शीतकः अलसः अनुष्णः षट् अलसस्य । अलसमस्त्यस्य अलसः अर्श
 भावच् । “अलस एव आलस्यः स्वार्थे ष्यच् । अणि आलस इत्यपि” ॥ १८ ॥
 दक्षः चतुरः पेशलः पटुः सूत्थानः उष्णः षट् दक्षस्य । “उष्णत्वं शीघ्रकारि-
 त्वमस्यास्तीत्युष्णः ।” चंडालः प्लवः मातंगः दिवाकीर्तिः जनंगमः “जलंगम
 इत्यपि” ॥ १९ ॥ निषादः । निषादः स्वरभेदे ऽपि चंडाले धीवरांतर इति कोशां-
 तरे । श्वपचः “श्वपाक इत्यपि” अन्तेवासी चांडालः पुक्कसः । “पुक्कसः श्वपचे
 ऽधम इति मेदिनी” दश चांडालस्य । अत्रावांतरभेदोऽस्ति किंचित्सो ऽनादृतः ।
 किरातादयस्त्रयो म्लेच्छजातयश्चंडालानां भेदाः । किरति शरान् किरातः । अरण्य-
 चरा एते । “पुलिंकः कथ्यते म्लेच्छे पुलिंदो ऽपि निगद्यते इति तारपालः” ॥ २० ॥
 व्याधः मृगवधाजीवः मृगयुः लुब्धकः चत्वारि व्याधस्य । विध्यति मृगान्व्याधः ।
 कौलेयकः सारमेयः कुकुरः “कुकुर इत्यनादिकोशः । कुर्कुर इति राजमुकुटः ।”
 मृगदंशकः ॥ २१ ॥ शुनकः भषकः श्वा सप्त शुनकस्य । श्वानौ । “कुकुरस्तु
 शुनिः श्वानः कपिलो मंडलः शुन इति वाचस्पतिः ।” योगितः प्रयोगेण उन्म-
 तात्वं प्रापितः श्वा अलर्कः स्यात् “अलक इति मुकुटः” एकम् । यो मृगया-
 कुशलः श्वा स विश्वकद्वुरित्येकं “पारधी कुत्रा इति ख्यातस्य । विश्वं कंदते ।
 कदि आन्धाने ।” शुनी सरमा स्यात् एकम् सरमा देवशुनी । सामान्याभिधानं

विट्चरः सूकरो ग्राम्यो वर्करस्तरुणः पशुः ॥

आच्छोदनं मृगव्यं स्यादाखेटो मृगया स्त्रियाम् ॥ २३ ॥

दक्षिणारुलुब्धयोगादक्षिणेर्मा कुरंगकः ॥

चौरैकागारिकस्तेनदस्युतस्करमोषकाः ॥ २४ ॥

प्रतिरोधिपरास्कंदिपाटच्चरमलिम्लुचाः ॥

चौरिका स्तैन्यचौर्ये च स्तेयं लोप्त्रं तु तद्धने ॥ २५ ॥

वीतंसस्तूपकरणं बंधने मृगपक्षिणाम् ॥

उन्माथः कूटयंत्रं स्याद्वागुरा मृगबंधनी ॥ २६ ॥

तूपचारात् ॥ २२ ॥ यो ग्राम्यः सूकरः स विट्चरः स्यात् एकं “गांवडुकर इति ख्यातस्य । यस्तरुणः पशुरजादिः स वर्करः एकं वकरा इत्यादि ख्यातस्य तरुणपशुमात्रस्य ।” आच्छोदनं मृगव्यं आखेटः मृगया चत्वारि पापद्वेः “शिकारी इति ख्यातायाः । मृगया स्त्रियाम्” ॥ २३ ॥ लुब्धयोगात् लुब्धकसंबन्धादक्षिणारुदक्षिणे पार्श्वे ऽरुव्रणमस्य स कुरंगको दक्षिणेर्मा स्यात् । व्याधेन कृतव्रण इत्यर्थः एकम् । दक्षिणेर्माणौ । चौरः “पचाद्यचि चोर इत्यपि ।” ऐकागारिकः । एकमसहायं प्रयोजनमस्य । ऐकागारिकट् चौरै इति निपातनात् साधुः । स्तेनः दस्युः तस्करः मोषकः ॥ २४ ॥ प्रतिरोधिः परास्कंदिः पाटच्चरः “पटच्चर इत्यपि” । चोरजीर्णपटयोः पटच्चर इति नामानुशासनम् । मलिम्लुचः दश चोरस्य । चौरिका “चोरिकेत्यपि” । स्तैन्यं स्तेयं । “स्तेनस्य भावः कर्म वा स्तैन्यमिति ष्यञन्तं केचिदिच्छन्ति । स्तेनाद्यन्नलोपश्चेति वार्तिकेण स्तेयमिति च सुसाधु । स्तेयं स्तैन्यं च चौर्यं स्याच्चौरिकाचोरिके स्त्रियामिति वाचस्पतिः” । चौर्यं चत्वारि स्तेयस्य । चौरस्य भावः चौरिका । चौर्यं धनं लोप्त्रं स्यात् । “लोत्रं । लोत्रमश्रुणि चोरित इति विश्वः । लोतमिति जटाधरः । एकम् ॥ २५ ॥ मृगपक्षिणां बंधननिमित्तं यदुपकरणं पाशजालादि स वीतंस इत्येकम् । “वीतंस इत्यपि ।” उन्माथः कूटयंत्रं द्वे मृगपक्षिबंधनार्थं छलेन यद्यंत्रं निवेश्यते तत्र “सांपळा इति ख्याते” । वागुरा मृगबंधनी द्वे जालीकृतरज्जुविशेषे “मृगांचं जाळें इति ख्याते” ॥ २६ ॥ शुल्बं “शुल्बेत्यपि ङीपतापि” वराटके

शुल्बं वराट्कं स्त्री तु रज्जुस्त्रिषु वटी गुणः ॥
 उद्धाटनं घटीयंत्रं सलिलोद्वाहनं प्रहेः ॥ २७ ॥
 पुंसि वेमा वायदंडः सूत्राणि नरि तंतवः ॥
 वाणिर्व्युतिः स्त्रियौ तुल्ये पुस्तं लेप्यादिकर्मणि ॥ २८ ॥
 पांचालिका पुत्रिका स्यादस्रदंतादिभिः कृता ॥
 जतुत्रपुविकारे तु जातुपं त्रापुपं त्रिषु ॥ २९ ॥
 पिटकः पेटकः पेटा मंजूषा ऽथ विहंगिका ॥

रज्जुः वटी गुणः पंच रज्जोः “सुं व दोरी चन्हाट इति ख्यातायाः ।” तत्र
 वराट्को ऽस्त्रियाम् । रज्जुः स्त्रियाम् । वटी त्रिषु । रज्जुः शुल्बा वराटो नेति रत्न-
 कोशः । “शुष्पं वटाकर इति स्वामिपाठः ।” प्रहेः कूपात्सलिलमूर्ध्वं वाह्यते येन
 तस्मिन् यंत्रे “राहाट, लाट इति ख्याते ” उद्धाटनं घटीयंत्रं चेति द्वयमित्य-
 र्थः ॥ २७ ॥ वेमा “वेम इत्यपि ” वायदंडः “वापदंड इत्योष्ठचमध्योऽपि ”
 द्वे वस्त्रव्यूतिदंडस्य “कोष्ठ्याचें धोटें इति ख्यातस्य ” । वयति तंतूननेन वेमा ।
 वेमानौ । ऊयते इति वायः वानं तदर्थो वायदंडः तालव्यमध्यः । सूत्राणि तं-
 तवः द्वे “सूत इति ख्यातस्य । सूत्रतंतुरिति समस्तं हारावल्याम्” । तंतुः पुंसि ।
 वाणिः व्युतिः । “व्युतिरिति द्विरूपकोशः । विशिष्टा ऊतिर्व्यूतिः ” द्वे तंतुवा-
 नस्य “विणणें इति ख्यातस्य ” । लेप्यं मृदा पुत्तलिकादिकरणम् । आदिना काष्ठ-
 पुत्तलिकाकर्म गृह्यते तत्र पुस्तमित्येकम् । “यदुक्तम् । मृदा वा दारुणा वाथ वस्त्रेणा-
 ष्य चर्मणा । लोहरत्नैः कृतं वापि पुस्तमित्यभिधीयत इति” ॥ २८ ॥ वस्त्रदंतादिभिः
 कृता पुत्रिका पांचालिका स्यात् । “पांचालिकेत्यपि” । पंचभिर्वर्णैरल्यते भूष्यते । घञ्-
 पुं वाहुली इति ख्यातस्य ” । पुत्र इवेति कञ् । दंतो गजदंतः आदिना चर्मकाष्ठ-
 मुच्छिद्येत्यादिग्रहणम् । जतु लाक्षा तद्विकारो जातुपम् । त्रपु वंगं तद्विकारस्त्रापुषम् ।
 एकैकम् । त्रपुजतुनोः पुक् ॥ २९ ॥ पिटकः पेटकः पेटा “पेडेति मुकुटः । पीडेति
 स्वामी ” मंजूषा चत्वारि वस्त्रालंकारादिस्थापनार्थं कृताया मंजूषायाः पेटा इति
 ख्यातायाः । “आद्यौ पेटारिकायां परौ महत्यामिति स्वामी । विहंगिका भारयष्टिः
 द्वे शिक्याधारलगुडस्य “खुंटी इत्यादि ख्यातस्य ।” इयं भारोद्वादनार्था चतुर्दंडिकेति

भारयष्टिस्तदालंबि शिक्यं काचो ऽथ पादुका ॥ ३० ॥

पादूरुपानत्स्त्री सैवानुपदीना पदायता ॥

नध्री वध्री वरत्रा स्यादश्वादेस्ताडनी कशा ॥ ३१ ॥

चांडालिका तु कंडौलवीणा चंडालवल्लकी ॥

नाराची स्यादेषणिका शाणस्तु निकषः कषः ॥ ३२ ॥

ब्रश्चनः पत्रपरशुरीषिका तूलिका समे ॥

तैजसावर्तनी मूषा भस्त्रा चर्मप्रसेविका ॥ ३३ ॥

सभ्याः । शिक्याधारस्कंधग्राह्योर्लुगुड इति द्रविडाः । विहंगमेत्यपि पाठः । तस्यां भारयष्ट्यामालंबते तत्तदालंबि शिक्यं काचः स्यात् । काचः शिक्ये मणौ नेत्रो-
गभेदे मृदंतर इति विश्वः । द्वे आलंबमानस्य रज्जुपंजरस्य “शिके” इति ख्या-
तस्य ।” पादुका ॥ ३० ॥ पादूः उपानत् त्रयमपि स्त्रियां पादत्राणस्य “जोडा
इति ख्यातस्य ।” सैवोपानत् पदायता पदवत् आयता पादायामेन वद्धा अनुपदीना
एकं अनुरायामे सादृश्ये वा अनुपदं वद्धा अनुपदीना उपानत् इति कौमुद्यामुक्तम् ।
“वाहाण इति ख्यातस्य ” । नध्री वध्री वरत्रा त्रयं चर्ममय्या रज्ज्वाः “वाध्री
इति ख्यातायाः ” । अश्वादेस्ताडनी रज्जुः कशा स्यात् एकं “जेरवंद इति
ख्यातस्य । आदिना उल्लगर्दभचोरादिग्रहः ” ॥ ३१ ॥ चांडालिका “चंडा-
लिकेत्यपि ” कंडौलवीणा “कंडौलवीणेत्यपि कंडौलीति पृथगपि ” चंडालवल्लकी
त्रयं किनरीति ख्याताया अंत्यजवीणायाः । नाराची एषणिका द्वे स्वर्णकाराणां
नाराचाकृतिर्या लोहशलाका तत्र “कांटा, तराजू इति ख्याते ।” शाणः निकषः
कषः त्रीणि स्वर्णादि यत्र घर्षणेन परीक्ष्यते तस्याः शिलायाः “कसोटी, निसाणा
इत्यादि ख्यातायाः ” ॥ ३२ ॥ ब्रश्चनः पत्रपरशुः द्वे स्वर्णादिच्छेदनार्थस्य परशोः
“कानस इति ख्यातस्य ।” ईषिका “ईषिका इषीका इत्यपि ” तूलिका द्वे शला-
काभेदस्य “सळई इति ख्यातस्य ।” तैजसं आवर्त्यते यत्र सा तैजसावर्तनी ।
स्वर्णादिपाकार्थः पात्रविशेषः मूषा स्यात् “मूस इति ख्याता ” । “मुषा मूषी मुषी
। मूषा त्वावर्तनी मूषीति शब्दार्णवः । मूषस्तेय इत्यस्मान्निदाद्यङि ण्वह्स्वादिरपि ।
ण्वह्स्वा मुषा मुषी ।” एकम् । भस्त्रा चर्मप्रसेविका । “चर्मप्रसेवक इत्यपि ”
द्वे अग्निज्वलनार्थस्य चर्मप्रसेवकस्य “भाता इति ख्यातस्य ” ॥ ३३ ॥

१०]

आस्फोटनी वेधनिका कृपाणी कर्तरी समे ॥

वृक्षादनी वृक्षभेदी टंकः पाषाणदारणः ॥ ३४ ॥

क्रकचो ऽस्त्री करपत्रमारा चर्मप्रभेदिका ॥

सूर्मी स्थूणा ऽयःप्रतिमा शिल्पं कर्म कलादिकम् ॥ ३५ ॥

प्रतिमानं प्रतिविंबं प्रतिमा प्रतियातना प्रतिच्छाया ॥

प्रतिकृतिरर्चा पुंसि प्रतिनिधिरुपमोपमानं स्यात् ॥ ३६ ॥

वाच्यलिङ्गाः समस्तुल्यः सदृक्षः सदृशः सदृक् ॥

साधारणः समानश्च स्युरुत्तरपदे त्वमी ॥ ३७ ॥

आस्फोटनी “ लास्फोटनी । वेधनी तु लास्फोटन्यां स्फोटनी वृषदंशिकेति वाच-
सतिः ” वेधनिका द्वे मण्यादेर्वेधोपयुक्तस्य शस्त्रभेदस्य “ सामता इति ख्या-
तस्य ” । कृपाणी कर्तरी द्वे स्वर्णपात्रादि विच्छिद्यते येन तस्य कातर इति ख्या-
तस्य । वृक्षादनी वृक्षभेदी द्वे वृक्षभेदनार्थस्य शस्त्रभेदस्य “ वांकस, तासणी इति
ख्यातस्य ” । टंकः “ तंक इत्यपि ” पाषाणदारणः द्वे पाषाणदारणार्थस्य घनभे-
दस्य “ टांकी इति प्रसिद्धस्य ” ॥ ३४ ॥ क्रकचः करपत्रं द्वे काष्ठादिविदार-
णार्थस्य करवत इति ख्यातस्य । आरा चर्मप्रभेदिका द्वे चर्मखंडनार्थस्य शस्त्रभे-
दस्य आरी इति ख्यातस्य । सूर्मी “ सूर्मिरिति वा ” स्थूणा अयःप्रतिमा
त्रयं लोहप्रतिमायाः । कलागीतनृत्यादिकं यत्कर्म तच्छिल्पम् । आदिना रथकारा-
दिकर्म ॥ ३५ ॥ प्रतिमानं प्रतिविंबं प्रतिमा प्रतियातना प्रतिच्छाया प्रतिकृतिः
अर्चा प्रतिनिधिः अष्टौ प्रतिमायाः । “ प्रतिकृत्य मीयते ऽनेन प्रतिमानम् । माङ्-
माने ” । प्रतिनिधिः पुंसि । उपमा उपमानं द्वे उपमितकरणस्य । “ भावे
करणे च । येनोपमीयते या चोपमितस्तयोरेते नामनी इत्यर्थः । केचित्तु पूर्वा-
न्विते इत्याहुः ” ॥ ३६ ॥ समादिसप्तकं समांतरस्य । “ सह मानेन वर्तते
समानं मानमस्येति वा समानः । एते वाच्यलिङ्गाः ” । सदृक् शांतः । अमी
निमसंकाशादयः उत्तरपदे स्थिताः सदृशपर्याया वाच्यलिङ्गाश्च स्युः ॥ ३७ ॥ यथा
पितृनिभः पुत्रः । नित्यसमासोऽयं पित्रा सदृश इत्यर्थः । मातृनिभा कन्या मातुः
सदृशीत्यर्थः । आदिना भूतरूपकल्पादिग्रहः । “ यथा पितृभूतः पितृरूपः ।

निभसंकाशनीकाशप्रतीकाशोपमादयः ॥

कर्मण्या तु विधाभृत्याभृतयो भर्म वेतनम् ॥ ३८ ॥

भरण्यं भरणं मूल्यं निर्वेशः पण इत्यपि ॥

सुरा हलिप्रिया हाला परिसुद्वरुणात्मजा ॥ ३९ ॥

गंधोत्तमाप्रसन्नेराकादंबर्यः परिस्रुता ॥

मदिरा कश्यमद्ये चाप्यवदंशस्तु भक्षणम् ॥ ४० ॥

शुंडापानं मदस्थानं मधुवारा मधुक्रमाः

मध्वासवो माधवको मधु माध्वीकमद्वयोः ॥ ४१ ॥

पितृकल्पः । ” कर्मण्या विधा भृत्या भृतिः भर्म वेतनं ॥ ३८ ॥ भरण्यं “ भरण्येत्यपि ” भरणं मूल्यं निर्वेशः पणः एकादश वेतनस्य । सुरा हलिप्रिया हाला परिस्रुत् वरुणात्मजा ॥ ३९ ॥ गंधोत्तमा प्रसन्ना इरा कादंबरी परिस्रुता मदिरा कश्यं मद्यं त्रयोदश मद्यस्य । कदंबे जातो रसः कादंबस्तं राति कादंबरी । ” तत्र गौडी पैठी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा सुरेति वचनात् सुरादि द्वयं गौड्यादित्रिविधमद्यस्य । शेषं मद्यमात्रस्येत्येके । पानरुचिजननार्थं यद्व्यंजनं भक्ष्यते सोऽवदंश इत्येकं “ भर्जितचणकादिभक्षणस्य ” ॥ ४० ॥ शुंडापानं मदस्थानं द्वे मद्यगृहस्य । “ शुंडा पानं इति पृथगपि । शुंडा पानगृहे मता । अप्यंबुहस्तिनीवेश्याहस्तिहस्तसुरासु चेति मेदिनी । शुंडापि जलहस्तिन्यां मदिराकरिहस्तयोरिति विश्वः । पानं पीत्रिभाजनरक्षणे इति मेदिनी । ” पीयते ऽस्मिन्पानम् । मधुवारः मधुक्रमः द्वे मधुपानपरिपाट्याः “ मधुनो वारः समयः मधुवारः । ” मध्वासवः माधवकः मधु माध्वीकं । “ माध्वीकमित्यपि । मृद्वीका द्राक्षा तस्याः विकारः । तस्य विकार इत्यण् । ” चत्वारि मधुकपुष्पोद्भवस्य मद्यस्य । “ द्वौ द्वौ पर्यायावित्यपि मतम् । माध्वीकमिति पाठे मध्वादि द्वयं द्राक्षारसस्य । ” तत्र माध्वीकं मधु च द्वयोः न किंतु क्लीबे एव ॥ ४१ ॥ मैरेयं । मिरायां देशविशेषे ओषधिविशेषे वा भवम् । नद्यादिभ्यो ढक् । आसवः सीधुः “ तालव्यादिरपि शीधुरिति । यद्यपि शीधुरिक्षुरसैः पक्कैरपक्कैरासवो भवेत् । मैरेयं धातकीपुष्पगुडधानांबुसंहितमिति माधवः । तथापि भेदमनादृत्योक्तम् । ” त्रयमिक्षुशाकादि-

मेरेयमासवः सीधुर्मेदको जगलः समौ ॥

संधानं स्यादभिषवः किण्वं पुंसि तु नम्रहूः ॥ ४२ ॥

कारोत्तरः सुरामंड आपानं पानगोष्ठिका ॥

चषको ऽस्त्री पानपात्रं सरको ऽप्यनुतर्षणम् ॥ ४३ ॥

धूर्तो ऽक्षदेवी कितवो ऽक्षधूर्तो द्यूतकृत्समाः ॥

स्युर्लग्नकाः प्रतिभुवः सभिका द्यूतकारकाः ॥ ४४ ॥

द्यूतो ऽस्त्रियामक्षवती कैतवं पण इत्यपि ॥

पणो ऽक्षेष्टु ग्लहो ऽक्षास्तु देवनाः पाशकाश्च ते ॥ ४५ ॥

जन्यस मद्यविशेषस्य । सीधुरस्त्रियाम् । आसवः पुंसि । मेदकः जगलः द्वे सुरा-
कृत्सु । मद्यभेदस्येत्येके । “जगलो मदनद्रुमे । मेदके पिष्टमद्ये चेति कोशां-
तरम्” । संधानं अभिषवः द्वे मद्यसंधानस्य । फलवंशांकुरादिकं दीर्घकालं यत्सं-
धीयते तस्येत्येके । किण्वं “कण्वमित्यपि” नम्रहूः द्वे तंडुलादिद्रव्यकृतसुरावी-
जस्य । “मत्तनम्रकृताह्वानस्येत्यन्ये ।” नम्रह्वौ ॥ ४२ ॥ सुराया मंड
अग्रभागः कारोत्तरः । “कारेण क्रियया उत्तरः कारोत्तरः । कारोत्तय
इत्यपि” एकम् । आपानं पानगोष्ठिका द्वे पानार्थायाः सभायाः । “आ संभूय
पिबंस्त्र आपानम्” । चषकः पानपात्रं द्वे “मद्यपात्रस्य । चषको ऽस्त्री सुरा-
पात्रे मधुमद्यप्रभेदयोरिति मेदिनी” । सरकः अनुतर्षणं द्वे मद्यपानस्य । अपि-
शब्दात्सरकोऽप्यस्त्री । सरकं वा नानुतर्षो नेति रत्नकोशः । सरकः सीधुपानेक्षु-
शीयुनो मद्यभाजन इत्यजयः” ॥ ४३ ॥ धूर्तः “धार्त इत्यपि पाठः । धावनेन आर्तः ।”
अक्षदेवी कितवः अक्षधूर्तः द्यूतकृत् पंच द्यूतकृतः “सौगटीवाज, जुवेवाज इति
ख्यातस्य ।” अक्षैर्दीव्यति अक्षदेवी इन्नंतः । लग्नकः प्रतिभूः द्वे ऋणादौ प्रतिनिधि-
भूतस्य “जामीन इति ख्यातस्य । प्रति प्रतिनिधिर्भवति प्रतिभूः ।” सभिकाः द्यूतका-
काः द्वयं ये द्यूतं कारयन्ति तेषाम् । “सभा द्यूतमाश्रयत्वेनास्यास्ति सभिकः” ॥ ४४ ॥
द्यूतः अक्षवती कैतवं पणः चत्वारि द्यूतस्य । “अक्षाः पाशकाः संत्यस्यां सा
अक्षवती ।” पणः ग्लहः इति द्वे द्यूतजये यत् भाषाबंधेन ग्राह्यं तस्य । अक्षः
देवः पाशकः त्रयं शारिपरिणयने हेतुभूतस्य पाशस्य “फांसे इति ख्यातस्य”
॥ ४५ ॥ शारीणामितस्ततो नयने परिणाय इत्येकम् । अस्त्रियामित्यस्य अष्टापदेन

परिणयस्तु शारीणां समंतान्नयने ऽस्त्रियाम् ॥

अष्टापदं शारिफलं प्राणिद्युतं समाव्हयः ॥ ४६ ॥

उक्ता भूरिप्रयोगत्वादेकस्मिन्ये ऽत्र यौगिकाः ॥

तादृमर्यादन्यतो वृत्तावूह्या लिंगांतरे ऽपि ते ॥ ४७ ॥

॥ इति शूद्रवर्गः ॥

इत्यमरसिंहकृतौ नामलिंगानुशासने ॥

द्वितीयः कांडो भूम्यादिः सांग एव समर्थितः ॥ १॥ ॥ ॥ ॥

शब्देन संबन्धः । अष्टापदं शारिफलं द्वे शारीणामाधारस्य कोष्ठकयुक्तस्य वस्त्रादेः
 “सारीपटं इति ख्यातस्य ।” शारयस्तु काष्ठादिरचितो द्यूतोपकरणविशेषः
 सोंगटी इति लौकिकभाषायां प्रसिद्धः । प्राणिद्युतं प्राणिनां मेषकुक्कुटादीनां द्यूतं मियो
 युद्धलक्षणः क्रीडाविशेषः समाव्हयः । अप्राणिभिः कृतं यत्तु तल्लोके द्यूतमुच्यते ।
 प्राणिभिः क्रियते यत्तु स विज्ञेयः समाव्हय इत्युक्तेः । एकम् ॥ ४६ ॥ अत्र
 केषांचिल्लिंगभेदविधानाभावात्प्राप्तमपूर्णत्वं परिहरति । उक्ता इति । अत्र शूद्रवर्गे
 यौगिकाः कुंभकारमालाकारप्रभृतयः शब्दाः काव्यपुराणादिषु पुंस्वेव भूरिप्रयोगत्वा-
 त्प्रचुरप्रयोगदर्शनादेकस्मिन्नेव लिंगे उक्ता निर्दिष्टास्ते ऽन्यतो ऽन्यत्र स्त्रीत्वादिविशिष्टे
 विशिष्यवृत्तौ सत्यां तादृमर्यात् विशिष्टानां विशेष्यधर्मत्वाल्लिंगांतरे स्त्रीलिंगादाव-
 प्यूहनीयाः । अपिशब्दात् रूढा अपि करणकुलालादयो जातिवचनानात् पुंसि स्त्रियां
 च वर्तते इति ज्ञेयम् । यस्यावयवशक्य एवार्थो बुध्यते स यौगिकः । यस्यावयवश-
 क्तिमनपेक्ष्य समुदायशक्तिमात्रेणार्थो बुध्यते स रूढः । तत्र यौगिको लिंगांतरे ।
 यथा कुंभकारी स्त्री । कुंभकारं कुलम् । एवं मालाकारी । मालाकारम् । अणंत-
 त्वात्स्त्रियां ङीष् । अयौगिको यथा । करणी । कुलाली । अत्र जातेरस्त्रीविषया-
 दिति ङीष् ॥ ४७ ॥ ॥ इति शूद्रवर्गः ॥ ॥ श्रीमत्यमरविवेके महेश्वरेण
 विरचित एवायं भूम्यादिद्वितीयः कांडः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥

अमरकोशद्वितीयकांडस्य वर्गानुक्रमेण श्लोकसंख्या.

वर्गिकाः	वर्गनामानि.	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः	
१	भूमिवर्गः	१८	१	
२	पुरवर्गः	२०	॥	
३	शैलवर्गः	८	॥	संकलनया वर्गः मूलश्लोकाः
४	वनौषधिवर्गः	१६९॥	०	१० ७३३॥
५	सिंहादिवर्गः	४३	२॥	क्षेपकश्लोकाः एवं
६	मनुष्यवर्गः	१३९॥	१	१२ ७४६॥
७	व्रह्मवर्गः	६८	६	
८	क्षत्रियवर्गः	११९॥	०	
९	वैश्यवर्गः	१११	१॥	
१०	शूद्रवर्गः	४७	०	

अथ

सटीकामरकोशस्य

तृतीयं काण्डम्.

विशेष्यनिघ्नैः संकीर्णैर्नानार्थैरव्ययैरपि ॥

लिङ्गादिसंग्रहैर्वर्गाः सामान्ये वर्गसंश्रयाः ॥ १ ॥

स्त्रीदाराद्यैर्यद्विशेष्यं यादृशैः प्रस्तुतं पदैः ॥

गुणद्रव्यक्रियाशब्दास्तथा स्युस्तस्य भेदकाः ॥ २ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ तृतीयकाण्डो व्याख्यायते । तत्र वक्ष्यमाणवर्गानाह । विशेष्यनिघ्नैरिति । सामान्ये साधारणत्वात्सामान्याख्ये ऽस्मिन्काण्डे विशेष्यनिघ्नैर्विशेष्यं स्त्रीदारादिपूर्वोक्तं तदधीनलिङ्गवचनैः सुकृत्यादिभिः शब्दैः तथा संकीर्णैः परस्परविजातीयार्थैः कर्मपारायणादिभिः तथा नानार्थैः अनेकार्थेषु वर्तमानैर्नानाकलोकादिभिः अव्ययैराडादिभिरङ्गसंग्रहैः स्त्रियामीदूद्विरामैकाजित्यादिभिरादिशब्दानामसंग्रहैश्च लङ्काशेषालिकेत्यादिभिः शब्दैरुपलक्षितास्तत्तन्नामका वर्गाः वक्ष्यन्ते इति शेषः । ते च वर्गाः स्वतन्त्रा नेत्याह । वर्गसंश्रया इति । वर्गाः संश्रया येषां ते । पूर्वोक्तस्वर्गादिवर्गसंबन्धिन एवेत्यर्थः ॥ १ ॥ इह शास्त्रे रूपादिभेदेनैव प्रायशो लिङ्गनिर्णयः तद्वदेवात्रापि वर्गे स्यादिति भ्रमनिरासार्थं व्यापकं लक्षणमाह । स्त्रीदाराद्यैरिति । यादृशैः स्त्रीलिङ्गत्वादियुक्तैः स्त्रीदाराद्यैः पदैर्यद्विशेष्यं स्त्रीदारादिरूपं यथा प्रस्तुतं प्रकातं तस्य विशेष्यस्य भेदका व्यावर्तका गुणद्रव्यक्रियाविशिष्टाः शब्दास्तथा स्युः । विशेष्यस्य यादृशे लिङ्गवचने तादृशल्लिङ्गवचना एव भवेयुः इत्यर्थः । तत्र गुणः सुकृतादिस्तद्विशिष्टो यथा । सुकृतिनी स्त्री । सुकृतिनो दाराः । सुकृति कुलम् । द्रव्यं दंडादि तद्विशिष्टो यथा । दंडिनी स्त्री । दंडिनो दाराः । दंडि कुलम् । क्रियावचनादिव्यापारस्तद्विशिष्टो यथा । पाचिका स्त्री । पाचका दाराः । पाचकं कुलम् ॥ २ ॥ सुकृती पुण्यवान् धन्यः त्रयं भाग्यसंपन्नस्य । “धन्या

१.]

सुकृती पुण्यवान् धन्यो महेच्छस्तु महाशयः ॥

हृदयालुः सहृदयो महोत्साहो महोद्यमः ॥ ३ ॥

प्रवीणे निपुणाभिज्ञविज्ञनिष्णातशिक्षिताः ॥

वैज्ञानिकः कृतमुखः कृती कुशल इत्यपि ॥ ४ ॥

पूज्यः प्रतीक्ष्यः सांशयिकः संशयापन्नमानसः ॥

दक्षिणीयो दक्षिणार्हस्तत्र दक्षिण्य इत्यपि ॥ ५ ॥

स्युर्वदान्यस्थूललक्ष्यदानशौंडा बहुप्रदे ॥

जैवातृकः स्यादायुष्मानंतर्वाणिस्तु शास्त्रवित् ॥ ६ ॥

धात्र्यामलकयोः स्याद्वन्यं पुण्यवति त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । सुकृतमस्यास्ति सु-
कृती । धनं लब्धा धन्यः धनायार्ह इत्यर्थः । महेच्छः महाशयः द्वे उदारं चित्तं यस्य
तस्य दयालोः । “आशयः स्यादभिप्राये मानसाधारयोरपीति मेदिनी ।” हृदयालुः
सहृदयः “सहृदय इति पाठः । अत्र प्रशस्तपरत्वं हृदयशब्दस्य । हृदयवान्
हृदयिक इत्यपि ” द्वे यस्य चित्तं प्रशस्तं तस्य । महोत्साहः महोद्यमः द्वे दुरापे-
षि कृत्ये ऽध्यवसितक्रियस्य । “महानुद्यमो ऽस्य महोद्यमः ” ॥ ३ ॥ प्रवीणः
निपुणः अभिज्ञः विज्ञः निष्णातः शिक्षितः वैज्ञानिकः “त्रीह्यादित्वाट्टनि विज्ञानिक
इत्यपि ” कृतमुखः कृती कुशलः दश प्रवीणस्य । “कृतं कर्म प्रशस्तमस्य
कृती ” ॥ ४ ॥ पूज्यः प्रतीक्ष्यः द्वे । एतलक्ष्यम् । भक्तिः प्रतीक्ष्येषु कुलोचिता
ते इति । सांशयिकः संशयापन्नमानसः द्वे संशयमापन्नं मानसं यत्र स्थाण्वादौ
तस्य । तथा च संशयविषयीभूतो ऽर्थः सांशयिक इति दीक्षिताः । संशयमापन्न
इति ठक् । दक्षिणीयः दक्षिणार्हः दक्षिण्यः “दाक्षिण्य इत्यपि ” त्रीणि यो
दक्षिणामर्हति तस्य ॥ ५ ॥ वदान्यः “वदान्य इत्यपि ” स्थूललक्ष्यः “स्थूललक्ष
इत्यपि ” दानशौंडः बहुप्रदः चत्वारि दानशूरस्य । “मां याचस्वेति वदति
वदान्यः । स्थूलैर्महद्गिरलक्ष्यते स्थूललक्ष्यः ।” जैवातृकः आयुष्मान् द्वे । “जैवा-
तृकः पुमान्सोमे कृपकायुष्मतोस्त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । अतिशयितमायुरस्यायु-
ष्मान् ।” अंतर्वाणिः शास्त्रवित् द्वे शास्त्रज्ञस्य । “अंतर्वाणयति । वण शब्दे ।”
॥ ६ ॥ परीक्षकः कारणिकः द्वे प्रमाणैरर्थनिश्चायकस्य । “करणैश्चरति कारणिकः”

परीक्षकः कारणिको वरदस्तु समर्द्धकः ॥

हर्षमाणो विकुर्वाणः प्रमना हृष्टमानसः ॥ ७ ॥

दुर्मना विमना अंतर्मनाः स्यादुत्क उन्मनाः ॥

दक्षिणे सरलोदारौ सुकलो दातृभोक्तरि ॥ ८ ॥

तत्परे प्रसितासक्ताविष्टार्थोद्युक्त उत्सुकः ॥

प्रतीते प्रथितख्यातवित्तविज्ञातविश्रुताः ॥ ९ ॥

गुणैः प्रतीते तु कृतलक्षणाहृतलक्षणौ ॥

इभ्य आढ्यो धनी स्वामी त्वीश्वरः पतिरीशिता ॥ १० ॥

अधिभूनायको नेता प्रभुः परिवृढोऽधिपः ॥

वरदः समर्द्धकः द्वे वराणां दातरि । हर्षमाणः विकुर्वाणः प्रमनाः हृष्टमानसः चत्वारि हृष्टचेतसः । “प्रकृष्टं मनो यस्य प्रमनाः” ॥ ७ ॥ दुर्मनाः विमनाः अंतर्मनाः त्रीणि सांतानि व्याकुलचेतसः “दुःस्थितं मनो ऽस्य दुर्मनाः । विगतं विविधं वा मनो यस्य विमनाः ।” उत्कः उच्छब्दात्स्वार्थे कन् । उन्मनाः द्वे उत्कंठितस्य । “उद्भूतं मनो ऽस्य उन्मनाः ।” दक्षिणः सरलः उदारः त्रयं सरलस्य । दक्षति वर्धते ऋज्वाशयत्वादक्षिणः । यो दाता चासौ भोक्ता च तत्र सुकल इत्येकम् ॥ ८ ॥ तत्परः प्रसितः आसक्तः त्रीणि “तात्पर्ययुक्तस्य । तत्परं उत्तमं यस्य तत्परः ।” इष्टार्थोद्युक्तः उत्सुकः द्वे अभिमतार्थे सोद्योगस्य । प्रसितासक्ताविष्टा उद्युक्त इति पाठे आविष्टांतं चतुष्कमासक्ते । “पंचापि तत्परपर्याया इत्येके ।” प्रतीतेः प्रथितः ख्यातः वित्तः विज्ञातः विश्रुतः षट् ख्यातस्य । “प्रथते स्म प्रथितः । प्रथ प्रख्याने” ॥ ९ ॥ कृतलक्षणः आहृतलक्षणः “आहितलक्षण इत्यपि” द्वे शौर्यादिभिः ख्याते । “लक्षणं नान्नि चिह्नं चेति विश्वः । आहतमभ्यस्तं लक्षणमस्य । आहतं गुणिते ऽपि स्यादिति विश्वः ।” यल्लक्ष्यम् । ककुत्स्थ इत्याहृतलक्षणोऽभूदिति । इभ्यः आढ्यः धनी त्रीणि “इभ्यो धनवतीभ्यां तु करेण्वां सह-कीतराविति हेमचंद्रः । बहुधनमस्य धनी ।” स्वामी ईश्वरः । ईश्वरो मन्मथे शंभौ नाथे स्वामिनि वाच्यवत् इति विश्वमेदिन्यौ । पतिः ईशिता ॥ १० ॥ अधिभूः नायकः नेता प्रभुः परिवृढः अधिपः दश प्रभोः । ईशितारौ । अधि-

१]

अधिकर्षिः समृद्धः स्यात्कुटुंबव्याप्तस्तु यः ॥ ११ ॥
 स्यादभ्यागारिकस्तस्मिन्नुपाधिश्च पुमानयम् ॥
 वरांगरूपोपेतो यः सिंहसंहननो हि सः ॥ १२ ॥
 निर्धार्यः कार्यकर्ता यः संपन्नः सत्वसंपदा ॥
 अवाचि मूको ऽथ मनोजवसैः पितृसन्निभः ॥ १३ ॥
 सत्कृत्यालंकृतां कन्यां यो ददाति स कूकुदः ॥
 लक्ष्मीवाँल्लक्ष्मणः श्रीलः श्रीमान् स्निग्धस्तु वत्सलः ॥ १४ ॥
 स्यादद्यालुः कारुणिकः कृपालुः सूरतः समाः ॥
 स्वतंत्रो ऽपावृतः स्वैरी स्वच्छंदो निरवग्रहः ॥ १५ ॥

भुवै । नेतारौ । अधिकर्षिः समृद्धः द्वे सुसंपन्नस्य । “अधिका ऋद्धिर्यस्य अधिकर्षिः ।” कुटुंबव्याप्तः ॥ ११ ॥ अभ्यागारिकः उपाधिः त्रीणि कुटुंब-
 पोषणादिव्यापारयुक्तस्य । “अभ्यागारे नियुक्तः अभ्यागारिकः । अगारांतादृन्
 इकादेशः । उपाधिर्नित्यं पुंसि । अंगान्यवयवाः रूपं लावण्यं वरैरंगरूपैरुपेतो यः स
 सिंहसंहनन इत्येकम् ॥ १२ ॥ यः सत्वसंपदा व्यसने ऽप्यक्षुब्धं मनःसत्त्वं तत्सं-
 पत्त्या संपन्नः सन्कार्यं करोति स निर्धार्य इत्येकम् । “निर्धार्य इत्यपि । संपन्न
 इत्यत्र संयुक्त इति पाठः । व्यसने ऽभ्युदये चापि ह्यविकारं सदा मनः । तत्सत्व-
 मिति च प्रोक्तं नयविद्धिर्बुधैः किलेति स्मरणात् ।” अवाक् मूकः द्वे “मूयते
 चध्यते वागस्य ।” मनोजवसः । “मनोजव इत्यपि । मनोजवः पितृसधर्माण
 इति नाममाला ।” पितृसन्निभः द्वे पितृतुल्यस्य ॥ १३ ॥ परिणेत्रे आदरपूर्व-
 कमलंकृतां कन्यां यो ददाति स कूकुद इत्येकम् । “कुकुद इत्यपि ।” लक्ष्मीवान्
 लक्ष्मणः श्रीलः “श्रील इत्यपि ” श्रीमान् चत्वारि लक्ष्मीवतः । स्निग्धः वत्सलः
 वत्से पुत्रादिस्नेहपात्रे ऽभिलाषोऽस्यास्ति द्वे स्नेहयुक्तस्य ॥ १४ ॥ दयालुः कारु-
 णिकः कृपालुः सूरतः “सुरत इत्यपि ” चत्वारि दयाशीलस्य । स्वतंत्रः अपा-
 वृतः स्वैरी “स्वैर इत्यपि ” स्वच्छंदः निरवग्रहः पंच स्वच्छंदस्य । “स्वः आत्मा
 तंत्रं प्रधानं यस्य स्वतंत्रः ” ॥ १५ ॥ परतंत्रः पराधीनः परवान् नाथवान्
 चावृत्तिः पराधीनस्य । “परः स्वाम्यस्यास्ति परवान् ।” परवंतौ । अधीनः

परतंत्रः पराधीनः परवान्नाथवानपि ॥

अधीनो निघ्न आयत्तो ऽस्वच्छंदो गृह्यको ऽप्यसौ ॥१६॥

खलपूः स्याद्बहुकरो दीर्घसूत्रश्चिरक्रियः ॥

जाल्मो ऽसमीक्ष्यकारी स्यात्कुंठो मंदः क्रियासु यः ॥१७॥

कर्मक्षमो ऽलंकर्मीणः क्रियावान्कर्मसूद्यतः ॥

स कर्मः कर्मशीलो यः कर्मशूरस्तु कर्मठः ॥ १८ ॥

भरण्यभुक्कर्मकरः कर्मकारस्तु तत्क्रियः ॥

अपस्नातो मृतस्नात आमिषाशी तु शौष्कुलः ॥ १९ ॥

निघ्नः आयत्तः अस्वच्छंदः गृह्यकः पंचकमधीनमात्रे । इनमधिगतः अधीनः अधि
उपरि इनो यस्येति वा । “न स्वच्छंदो ऽस्यास्वच्छंदः ।” नवानामेकार्थत्वमित्येके
॥ १६ ॥ खलपूः बहुकरः द्वे संमार्जनादिकारिणः । खलं चत्वरं पुनाति
मार्जयति खलपूः । खलप्वौ । दीर्घसूत्रः चिरक्रियः द्वे यः स्वल्पकालसाध्यं
चिरेण करोति तस्यालसविशेषस्य । दीर्घं सूत्रं व्यवस्था यस्य दीर्घसूत्रः । सूत्रं
तंतुव्यवस्थयोरिति विश्वः । चिरेण क्रिया ऽस्य चिरक्रियः-। जाल्मः असमीक्ष्य-
कारी द्वे यो गुणदोषानविमृश्य करोति तस्य । यः क्रियासु मंदो ऽलसो मूढो
वा स कुंठ इत्येकम् ॥ १७ ॥ कर्मक्षमः अलंकर्मीणः द्वे कर्मणि शक्तस्य ।
“कर्मणे क्रियायै अलं समर्थः अलंकर्मीणः ।” कर्मसु य उद्युक्तः स क्रिया-
वान् एकम् । कर्मः । कर्मशीलः द्वे नित्यं कर्मण्येव प्रवृत्तस्य । स्त्रियां तु कार्मी ।
कर्मशूरः कर्मठः द्वे प्रयत्नेन य आरब्धं कर्म परिसमापयति तस्य । “कर्मणि
घटते कर्मठः । कर्मणि घटो ऽठच् इति पाणिनिः ॥ १८ ॥ भरण्यभुक् भरण्यं
वेतनं भुंक्ते “कर्मण्यभुगित्यपि” कर्मकरः द्वे वेतनं गृहीत्वा कर्म करोति तस्य ।
तत्कर्मैव क्रिया यस्य स तत्क्रियः । वेतनं विनापि क्रियावान् स कर्मकार इत्येकम् ।
अपस्नातः मृतस्नातः द्वे मृतमुद्दिश्य स्नातस्य । आमिषाशी शौष्कुलः द्वे मत्स्य-
मांसमक्षकस्य । शाष्कुल इति वा पाठः । “शुष्कुलः । शुष्कुलः शुष्कमांसस्य
पणिके पिशिताशिनीति हैमः ।” ॥ १९ ॥ बुभुक्षितः क्षुधितः जिघत्सुः अश-
नायितः चत्वारि बुभुक्षितस्य । अचुमिच्छुः जिघत्सुः । सन्नंतादुः “अशनस्य

बुभुक्षितः स्यात्क्षुधितो जिघत्सुरशनायितः ॥

परान्नः परपिंडादो भक्षको घस्मरो ऽन्नरः ॥ २० ॥

आद्यूनः स्यादौदरिको विजिगीषाविवर्जिते ॥

उभौ त्वात्मभरिः कुक्षिभरिः स्वोदरपूरके ॥ २१ ॥

सर्वान्नीनस्तु सर्वान्नभोजी गृध्रस्तु गर्धनः ॥

लुब्धो ऽभिलाषकस्तृष्णक् समौ लोलुपलोलुभौ ॥ २२ ॥

सौन्मादस्तून्मदिष्णुः स्यादविनीतः समुद्धतः ॥

मत्ते शौण्डोत्कटक्षीबाः कामुके कमिता ऽनुकः ॥ २३ ॥

कम्रः कामयिता ऽभीकः कमनः कामनो ऽभिकः ॥

इच्छा अशनाया सा जाता ऽस्य । ” परान्नः परपिंडादः द्वे परान्नोपजीविनः ।

भक्षकः घस्मरः अन्नरः त्रीणि भक्षणशीलस्य । “ अत्तीत्यन्नरः ” ॥ २० ॥

आद्यूनः औदरिकः द्वे विजिगीषाविवर्जिते उत्कर्षेच्छारहिते । बुभुक्षयाऽत्यंत-

पीडिते इत्यर्थः । उदरे प्रसित औदरिकः । उदरादुगाद्यून इति ठक् । आत्मं-

भरिः कुक्षिभरिः द्वे यः स्वोदरं विभर्ति तस्य “ पोदभरु इति ख्यातस्य । ”

आत्मानं विभर्ति आत्मंभरिः ॥ २१ ॥ सर्वान्नीनः सर्वान्नभोजी द्वे यः सर्वेषां

वर्णानां अन्नानि भुंक्ते तस्य परमहंसादेः । गृध्रः गर्धनः द्वे आकांक्षाशीलस्य ।

लुब्धः अभिलाषुकः तृष्णक् त्रीणि अभिलाषशीलस्य । “ लुभ्यति स्म लुब्धः ।

अभिलष्यतीति अभिलाषुकः लष कांतौ कांतिरिच्छा । लषपतेत्युक्ञ् । ” पंचापि

लुब्धस्येति केचित् । तृष्णजौ । लोलुपः लोलुभः द्वे अतितृष्णाशीलस्य । “ गर्हितं

लुपति लोलुपः ” ॥ २२ ॥ सौन्मादः । “ उन्मद इति सून्माद इति वा

पाठः । सु अतिशयित उन्मादो ऽस्य । ” उन्मदिष्णुः द्वे उन्मादशीलस्य ।

अविनीतः समुद्धतः द्वे दुर्विनीतस्य । “ न व्यनायि अविनीतः । ” मत्तः शौण्डः

उत्कटः क्षीबः “ क्षीबन्निति नांतो ऽप्यस्ति ” चत्वारि मत्तस्य । शृंडायां पानागारे

भवः शौण्डः । तत्र भवेत्यण् । शौण्डो मत्ते च विख्याते इति विश्वः । “ उत्कटस्ती-

व्रमत्तयोरिति हैमः । ” कामुकः कमिता अनुकः ॥ २३ ॥ कम्रः कामयिता

अभीकः कमनः कामनः अभिकः नव कामुकस्य । अनु कामयते अनुकः ।

विधेयो विनयग्राही वचनेस्थित आश्रवः ॥ २४ ॥

वश्यः प्रणेयो निभृतविनीतप्रश्रिताः समाः ॥

धृष्टे धृष्णग्वियातश्च प्रगल्भः प्रतिभान्विते ॥ २५ ॥

स्यादधृष्टे तु शालीनो विलक्षो विस्मयान्विते ॥

अधीरे कातरस्त्रस्ते भीरुभीरुकभीलुकाः ॥ २६ ॥

आशंसुराशंसितरि गृह्यालुग्रहीतरि ॥

श्रद्धालुः श्रद्धया युक्ते पतयालुस्तु पातुके ॥ २७ ॥

लज्जाशीलेऽपत्रपिष्णुर्वंदारुरभिवादके ॥

अभीको दीर्घमध्ये ह्रस्वमध्यश्च । विधेयः विनयग्राही वचनेस्थितः आश्रवः चत्वारि वचनग्राहिणि । “प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा विधातुं शक्यः विधेयः । वचने तिष्ठति स्म वचनेस्थितः । तत्पुरुषे कृतीत्यलुक्” ॥ २४ ॥ वश्यः प्रणेयः द्वे वशंगतस्य । “प्रकर्षेण नेतुं शक्यः प्रणेयः ।” अत्र विधेयादिषडपि वशंगतस्य वा । निभृतः विनीतः प्रश्रितः त्रयं विनीतस्य । “नितरां अभारि निभृतः । भृञ् भरणे ।” धृष्टः धृष्णक् “धृष्णुरित्यपि” वियातः त्रीणि अविनीतस्य । “विरुद्धं यातं चेष्टितं यस्य वियातः ।” धृष्णजौ । प्रगल्भः प्रतिभान्वितः द्वे सप्रतिभस्य । प्रत्युत्पन्नमतित्वं प्रतिभा । “प्रज्ञा नवनवोन्मेषशालिनी प्रतिभा मतेति रुद्रः” ॥ २५ ॥ अधृष्टः शालीनः द्वे सलज्जस्य । विलक्षः विस्मयान्वितः द्वे “परकीयधर्मशीलादौ प्राप्ताश्चर्यस्य ।” अधीरः कातरः द्वे भयक्षुत्पिपासादिव्याकुलस्य । “ईषत्तरति कातरः । ईषदर्थे चेति कोः कादेशः ।” त्रस्तः “त्रस्तुरित्यपि” भीरुः “भीत इत्यपि” भीरुकः भीलुकः चत्वारि भयशीलस्य ॥ २६ ॥ आशंसुः आशंसिता द्वे वांछाशीलस्य । गृह्यालुः ग्रहीता द्वे ग्रहणशीलस्य । श्रद्धा आस्तिक्यबुद्धिस्तया युक्ते श्रद्धालुरित्येकम् । पतयालुः पातुकः द्वे पतनशीलस्य । “पतयति तच्छीलः पतयालुः” ॥ २७ ॥ लज्जाशीलः अपत्रपिष्णुः द्वे लोकलज्जायुक्तस्य । “लज्जाशीलमस्य लज्जाशीलः ।” वंदारुः अभिवादकः द्वे वंदनशीलस्य । “वंदते तच्छीलः वंदारुः ।” शरारुः घातुकः हिंस्रः त्रीणि हिंसाशीले । “शृणाति तच्छीलः । शरारुः ।” वधिष्णुः

१]

शरारुर्धातुको हिंसः स्याद्वर्द्धिष्णुस्तु वर्द्धनः ॥ २८ ॥

उत्पतिष्णुस्तूत्पतिता ऽलंकरिष्णुस्तु मंडनः ॥

भूष्णुर्भविष्णुर्भविता वर्तिष्णुर्वर्तनः समौ ॥ २९ ॥

निराकरिष्णुः क्षिप्रः स्यात्सांद्रस्निग्धस्तु मेदुरः ॥

ज्ञाता तु विदुरो विंदुर्विकासी तु विकस्वरः ॥ ३० ॥

विसृत्वरो विसृमरः प्रसारी च विसारिणि ॥

सहिष्णुः सहनः क्षंता तितिक्षुः क्षमिता क्षमौ ॥ ३१ ॥

क्रोधनो ऽमर्षणः कोपी चंडस्त्वत्यंतकोपनः ॥

जागरूको जागरिता घूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥

स्वप्नक् शयालुर्निद्रालुर्निद्राणशयितौ समौ ॥

वर्द्धनः द्वे वर्द्धनशीलस्य । “वर्द्धते तच्छीलः” वर्द्धिष्णुः ॥ २८ ॥ उत्पतिष्णुः
उत्पतिता द्वे उत्पतनशीलस्य । “उत्पतति तच्छीलः उत्पतिष्णुः ।” अत्र ये
तुमिष्णुचसुक्कुक्कमरजित्यादयः प्रत्ययास्ते तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु बोद्धव्याः ।
ताच्छील्ये प्रयोगः प्रायेण । अलंकरिष्णुः मंडनः द्वे अलंकरणशीले । भूष्णुः भविष्णुः
भविता त्रीणि भवनशीले । वर्तिष्णुः वर्तनः द्वे वर्तनशीले ॥ २९ ॥ निराकरिष्णुः
क्षिप्रः “क्षिप्रुरिति केचित्” द्वे निराकर्तरि । सांद्रो घनः स चासौ स्निग्धश्च
सांद्रस्निग्धः मेदुरः स्यात् एकम् । यलक्ष्यम् । मेवैर्मेदुरमंवरमिति । ज्ञाता विदुरः
विदुः त्रयं ज्ञातरि । “वेदनशीलः विदुरः” विकासी “तालव्यांतो ऽपि”
विकस्वरः “विकस्वर इत्यपि” द्वे विकासशीले ॥ ३० ॥ विसृत्वरः विसृमरः
प्रसारी विसारी चत्वारि प्रसरणशीले । सहिष्णुरित्यादिषट् क्षमाशीले ॥ ३१ ॥
क्रोधनः अमर्षणः कोपी त्रीणि कोपशीलस्य । “अवश्यं कुप्यति कोपी ।”
चंडः अत्यंतकोपनः द्वे अतिक्रोधशीले । जागरूकः जागरिता द्वे जागरणशीले ।
घूर्णितः प्रचलायितः द्वे निद्राघूर्णितस्य । घूर्ण भ्रमणे । “प्रचलाया जाताऽस्येति
प्रचलायितः” ॥ ३२ ॥ स्वप्नक् शयालुः निद्रालुः त्रीणि निद्राशीलस्य
“शयालुः स्यादजगरे निद्राशीले च कुकुर इति विश्वमेदिन्यौ ।” स्वप्नजौ ।
निद्राणः निद्रित इत्यपि” शयितः द्वे सुप्तस्य । पराङ्मुखः पराचीनः द्वे विमुखस्य ।

पराङ्मुखः पराचीनः स्यादवाङ्म्यधोमुखः ॥ ३३ ॥

देवानंचति देवद्व्यङ् विश्वद्व्यङ् विश्वगंचति ॥

यः सहांचति सध्यङ् स स तिर्यङ् यस्तिरोंऽचति ॥ ३४ ॥

वदो वदावदो वक्ता वागीशो वाक्पतिः समौ ॥

वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मी वावदूको ऽतिवक्तरि ॥ ३५ ॥

स्याज्जल्पाकस्तु वाचालो वाचाटो बहुगर्ह्यवाक् ॥

दुर्मुखे मुखरावद्धमुखौ शक्लः प्रियंवदे ॥ ३६ ॥

लोहलः स्यादस्फुटवाग्गर्ह्यवादी तु कद्वदः ॥

“परांचत्यनभिमुखीभवति मुखमस्य पराङ्मुखः ।” अवाङ् अधोमुखः द्वे “अ-
वांचत्यधोमुखीभवति अवाङ् ।” अवांचौ ॥ ३३ ॥ यो देवानंचति गच्छति पूजयति
वा स देवद्व्यङ् । एकं । चांतम् । “स्त्रियां देवद्वीची ।” यो विश्वक् समंतादंचति
गच्छति स विश्वद्व्यङ् “विश्वद्व्यङ् इति तालव्यमध्ये ऽपि ।” स्त्रियां विश्वद्वीची ।
विश्वदेवयोश्च टेरद्व्यंचतावप्रत्यये इति पाणिनिः । चांतं एकम् । यः सहांचति तुल्यं
गच्छति स सध्यङ् । एकम् । सध्यंचौ । “स्त्रियां सध्रीची । सहस्य सध्रिरिति पाणिनिः ।
यस्तिरो वक्त्रमंचति स तिर्यङ् । एकम् । तिरसस्तिर्यलोप इति पाणिनिराह ॥ ३४ ॥
वदः वदावदः वक्ता त्रीणि वक्तरि । वागीशः वाक्पतिः द्वे अनवद्योदामवादिनि ।
वाचोयुक्तिपटुः “पटुरिति पृथगपि” । वाग्मी पटौ सुराचार्य इति विश्वमेद्विन्यौ
वाग्मी द्वे नैयायिकस्य । वाचोयुक्तीति वाग्दिगिति षष्ठ्या अलुक् । “प्रशस्ता
वागस्य वाग्मी ।” वावदूकः अतिवक्ता द्वे बहुभाषिणि ॥ ३५ ॥ जल्पाकः
वाचालः वाचाटः बहुगर्ह्यवाक् चत्वारि यो बहु अवाच्यं वक्ति तस्य । कुत्सितं
बहु भाषते वाचालः वाचाटः । आलजाटचौ बहुभाषिणीति सूत्रेण साधू । “जल्पाकी ।
पित्वात्स्त्रियां ङीष् ।” दुर्मुखः मुखरः अवद्धमुखः त्रयमनर्गलमुखस्य । “निंदितं
मुखमस्य मुखरः । न वद्धं नियमितं मुखमस्य अवद्धमुखः ।” शक्लः प्रियंवदः
द्वे प्रियवादिनि । शक्नोति वक्तुमिति शक्त इति स्वामी । शक्न इति सर्ववदः
॥ ३६ ॥ लोहलः अस्फुटवाक् द्वे अस्फुटवादिनि । “न स्फुटा वागस्यास्फुट-
वाक् ।” गर्ह्यवादी कद्वदः द्वे कुत्सितभाषिणि । कुत्सितं वदति कद्वदः । रथव-

३]

समौ कुवादकुचरौ स्यादसौम्यस्वरो ऽस्वरः ॥ ३७ ॥

रवणः शब्दनो नांदीवादी नांदीकरः समौ ॥

जडो ऽज्ञ एडमूकस्तु वक्तुं श्रोतुमशिक्षिते ॥ ३८ ॥

तूष्णींशीलस्तु तूष्णीको नमो ऽवासा दिगंबरः ॥

निष्कासितो ऽवकृष्टः स्यादपध्वस्तस्तु धिक्कृतः ॥ ३९ ॥

आत्तगर्वो ऽभिभूतः स्याद्वापितः साधितः समौ ॥

प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्यात्प्रत्याख्यातो निराकृतः ४० ॥

दयोश्चेति कोः कदादेशः । गर्ह्यं वदति गर्ह्यवादी । ” कुवादः कुचरः द्वे दोषकथन-
शीले । ” कुत्सितं चरति कुचरः । ” असौम्यस्वरः अस्वरः द्वे काकादिस्वर-
वदपस्वरयुक्तस्य ॥ ३७ ॥ रवणः शब्दनः द्वे शब्दशीलस्य । नांदीवादी नांदी-
करः द्वे स्तुतिविशेषवादिनः । ” नांदीं वदति तच्छीलः नांदीवादी । ” आशीर्व-
चनसंयुक्ता स्तुतिर्यस्मात्प्रवर्तते ॥ देवद्विजनृपादीनां तस्मान्नांदीति कीर्त्यत इति
भरतः । जडः अज्ञः द्वे अत्यंतमूढस्य । यदुक्तम् । इष्टं वानिष्टं वा सुखदुःखे वा
न चेह यो मोहान् । विंदति परवशगः स भवेदिह जडसंज्ञकः पुरुष इति । यो
वक्तुं श्रोतुं च शिक्षितो न भवति स एडमूकः । अनेडमूक इति पाठे नास्त्येडो
मूको ऽस्मादिति विग्रहः । एडो वधिरः । त्रिलिंगो ऽनेडमूकः स्याच्छेठे वाक्श्रुति-
वर्जित इति रभसः ॥ ३८ ॥ तूष्णींशीलः तूष्णीकः द्वे तूष्णींभावयुक्तस्य । शीले
को मलोपश्चेति वार्तिकेन तूष्णीमो मस्य लोपः । ” तूष्णींशीलं यस्य तूष्णीं-
शीलः । ” नमः अवासाः दिगंबरः त्रीणि नमस्य । अवाससौ । निष्कासितः
निष्कामित इत्यपि अवकृष्टः द्वे निर्गमितस्य । अपध्वस्तः धिक्कृतः द्वे निर्भर्त्स-
तस्य ॥ ३९ ॥ आत्तगर्वः ” आत्तगंधः । ” गंधो गंधक आमोदे लेशे संबंधगर्व-
योरिति विश्वः । गंधो गर्वो लवो ऽपि चेति त्रिकांडशेषः । ” अभिभूतः द्वे भग्नद-
पस्य । आत्तगंधः पलायित इति कोशांतरे । पलायनकर्तुरपि । लक्ष्यम् । कर्णो
ऽपि भूत्वा कथमात्तगंधः इति भारतचंपुः । ” चत्वारो ऽपि पर्याया इत्येके । ”
दापितः ” दायित इत्यपि । तत्र दय दाने इति धातुः ” साधितः द्वे ” धनादिकं
प्रदापितस्य प्रदापितस्य धनादेर्वा । ” धनादिकं दापयतीति दापित इति राजमुकुटः ।
प्रत्यादिष्टादि चतुष्कं निराकृतस्य ॥ ४० ॥ निरकृतः विप्रकृतः द्वे विवर्णीकृतस्य ।

निकृतः साद्विप्रकृतो विप्रलब्धस्तु वंचितः ॥

मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धो हतश्च सः ॥ ४१ ॥

अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तो बद्धे कीलितसंयतौ ॥

आपन्न आपत्प्राप्तः सात्कांदिशीको भयद्रुतः ॥ ४२ ॥

आक्षारितः क्षारितो ऽभिज्ञस्ते संकसुको ऽस्थिरे ॥

व्यसनार्तोपरक्तौ द्वौ विहस्तव्याकुलौ समौ ॥ ४३ ॥

विक्लवो विव्हलः स्यात्तु विवशो ऽरिष्टदुष्टधीः ॥

कश्यः कशार्हं सन्नद्धे त्वाततायी वधोद्यते ॥ ४४ ॥

द्वेष्ये त्वक्षिगतो वध्यः शीर्षच्छेद्य इमौ समौ ॥

विप्रलब्धः वंचितः द्वे “ वंचनं प्राप्तस्य । ” मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धः हतः चत्वारि मनसि हतस्य । “ कृतमनोभंगस्येत्यर्थः ” ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तः द्वे “ कृताक्षेपस्य ” कस्यचिच्छौर्यादिकं प्रति स्पर्धमानस्य । दुर्वचनमधिक्षेप इति राजमुकुटः । बद्धः कीलितः संयतः त्रीणि रज्ज्वादिना निबद्धस्य । आपन्नः आपत्प्राप्तः द्वे आपदं गतस्य । “ आपद्यते स्म आपन्नः । ” कांदिशीकः भयद्रुतः द्वे भयात्पलायितस्य । कां दिशं गच्छामीति चिंतयन् पलायितः कांदिशीकः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः क्षारितः अभिज्ञस्तः त्रयं लोकापवादेन दूषितस्य । मैथुननिमित्तं मिथ्यादूषितस्येति केचित् । “ आक्षारो मैथुनं प्रत्याक्रोशो जातो ऽस्य आक्षारितः । ” संकसुकः अस्थिरः द्वे चलप्रकृतेः । “ संकसतीति संकसुकः । कस गतौ । ” व्यसनार्तः उपरक्तः द्वे व्यसनपीडितस्य । विहस्तः व्याकुलः द्वे शोकादिभिरितिकर्तव्यतामूढस्य । “ विक्षिप्तो हस्तो यस्य विहस्तः ” ॥ ४३ ॥ विक्लवः विव्हलः द्वे शोकादिना गात्रभंगं प्राप्तस्य । “ विव्हलतीति विव्हलः । व्हल चलने । ” विवशः अरिष्टदुष्टधीः द्वे आसन्नमरणदूषितबुद्धेः । “ अरिष्टेन दुष्टा धीर्यस्य । ” कश्यः कशार्हः द्वे कशाघातमर्हतः । कशा वेत्रम् । सन्नद्धे वर्मिणे जिघांसौ आततायीत्येकम् । “ आततं यथा तथा ऽयितुं शीलमस्य । अय गतौ ” ॥ ४४ ॥ द्वेष्यः अक्षिगतः द्वे द्वेषार्हस्य । “ द्वेषुमर्हः द्वेष्यः । ” वध्यः शीर्षच्छेद्यः द्वे वधार्हस्य । “ वधमर्हति वध्यः । ” यो विषेण वध्यः हंतव्यः स

१]

विष्यो विषेण यो वध्यो मुसल्यो मुसलेन यः ॥ ४५ ॥

शिश्चिदानो ऽकृष्णकर्मा चपलश्चिकुरः समौ ॥

दोषैकदृक् पुरोभागी निकृतस्त्वनृजुः शठः ॥ ४६ ॥

कर्णेजपः सूचकः स्यात्पिशुनो दुर्जनः खलः ॥

नृशंसो घातुकः क्रूरः पापो धूर्तस्तु वंचकः ॥ ४७ ॥

अज्ञे मूढयथाजातमूर्खवैधेयबालिशः ॥

कदर्ये कृपणक्षुद्रकिंपचानमितंपचाः ॥ ४८ ॥

निःस्वस्तु दुर्विधो दीनो दरिद्रो दुर्गतो ऽपि सः ॥

विष्य इत्येकम् । यो मुसलेन वध्यः स मुसल्यः एकम् ॥ ४५ ॥ शिश्चिदानः अकृष्णकर्मा द्वे पुण्यकर्मणः । “शिश्चिदानः कृष्णकर्मेति पाठे द्वे पापकर्मणः । अत्र शिश्चिदानो वर्णो इति धातोः श्चितेर्देशेत्यानच् दत्वं सनो लुक् च । श्चेतितुमिच्छति शिश्चिदानः ।” चपलः चिकुरः द्वे यो विचारमंतरेण झटिति वधादिकार्यमाचरति तस्मिन् । दोषैकदृक् पुरोभागी द्वे दोषमात्रं पश्यतः । “दोष एकस्मिन् दृक् ज्ञानं यस्य दोषैकदृक् ।” निकृतः अनृजुः शठः त्रयं यस्यांतःकरणं वक्रं तस्य । “निकृतति निकृतः । कृती छेदने” ॥ ४६ ॥ कर्णेजपः तत्पुरुषे कृतीति सप्तम्या अलुक् । सूचकः द्वे कर्णे परापवादं वदतः । विस्मृतबोधकस्येति कश्चित् । पिशुनः दुर्जनः खलः त्रयं परस्परभेदनशीलस्य । पिशुनः सूचकस्यापि पर्यायो वा । नृशंसः घातुकः क्रूरः पापः चत्वारि परद्रोहशीले । “नृन् शंसति नृशंसः ।” धूर्तः वंचकः द्वे प्रतारणशीलस्य । “धूर्वति हिंसति धूर्तः” ॥ ४७ ॥ अज्ञः मूढः “मुग्ध इत्यपि” यथाजातः मूर्खः वैधेयः बालिशः षण्मूर्खस्य । बालिशस्तु शिशौ मूर्खे इति । “जातं जन्मकालविशेषमनतिक्रम्य वर्तते तदस्यास्ति यथाजातः ।” कदर्यः कृपणः क्षुद्रः किंपचानः मितंपचः । मितनखे चेति खच् मुमागमः । पंच यो धर्मात्मपुत्रदारादिकं पीडयन् लोभादर्थसंचयं करोति तस्य । “कुत्सितो ऽयं स्वामी कदर्यः । किंपचः अनमितंपच इति छेदो वा । तत्र न मितंपचो ऽमितंपचः । तद्विशो ऽनमितंपचः” ॥ ४८ ॥ निःस्वः दुर्विधः दीनः दरिद्रः दुर्गतः पंच दरिद्रस्य । “स्वान्निष्क्रान्तो निःस्वः ।” वनीयकः “मनीपकः

वनीयको याचनको मार्गणो याचकार्थिनौ ॥ ४९ ॥

अहंकारवानहंयुः शुभंयुस्तु शुभान्वितः ॥

दिव्योपपादुका देवा नृगवाद्या जरायुजाः ॥ ५० ॥

स्वेदजाः कृमिदंशाद्याः पक्षिसर्पादयोऽडजाः ॥

इति प्राणिवर्गः ॥

उद्भिदस्तरुगुल्माद्या उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदम् ॥ ५१ ॥

सुंदरं रुचिरं चारु सुषमं साधु शोभनम् ॥

कांतं मनोरमं रुच्यं मनोज्ञं मञ्जु मञ्जुलम् ॥ ५२ ॥

तदासौचनकं तृप्तेर्नास्त्यंतो यस्य दर्शनात् ॥

इत्यपि" याचनकः मार्गणः याचकः अर्थी पंच याचकस्य ॥ ४९ ॥ अहंकारवान् अहंयुः
द्वे अहंकारिणः अहंकारो यस्यास्ति अहंकारवान् । मतुप् । अहमिति मांतमव्ययम् ।
अहंयुरित्यत्र मत्वर्थीयो युस् प्रत्ययः । एवं शुभंयुरित्यत्रापि । अहंशुभमोर्युस् इति पा-
णिनिः । शुभंयुः शुभान्वितः द्वे "शुभयुक्तस्य ।" अकस्मादुपपद्यंत इत्युपपादुकाः
दिवि भवाः दिव्याः दिव्याश्च ते उपपादुकाश्च । नारकव्यावृत्त्यर्थं दिव्यपदम् । मातापि-
त्रादिदृष्टकारणनिरपेक्षा अदृष्टसहकृतेभ्यो गुणेभ्यो जाता ये देवास्ते दिव्योपपादुका
उच्यन्ते एकम् । नृगवाद्या जरायुजाः स्युः एकम् । आद्यशब्दादश्वादयः । गर्भा-
शयो जरायुस्ततो जाता जरायुजाः । कृमिदंशाद्याः स्वेदजाः स्युः एकम् । आद्यश-
ब्दान्मत्कुणमशकादयः ॥ ५० ॥ स्वेदहेतुत्वादूष्मा स्वेदः ततो जाताः स्वेदजाः
पक्ष्यादयोऽडजाः । एकम् । अंडेभ्यो जाता अंडजाः आदिना मत्स्यादिग्रहः ।
॥ इति प्राणिवर्गः ॥ ५ ॥ तरुगुल्माद्या उद्भिदः । ते हि जायमाना भुवमुद्भिदंती-
त्युद्भिदः आद्यशब्दात्तृणादिग्रहः । एकम् । उद्भिद् उद्भिज्जं उद्भिदं त्रयमुद्भिदि
॥ ५१ ॥ सुंदरं रुचिरं चारु सुषमं साधु शोभनं कांतं मनोरमं "मनोहरमित्यपि ।"
रुच्यं मनोज्ञं मञ्जु मञ्जुलं द्वादश सुंदरस्य । सुशोभनं समं सर्वमस्य सुषमं सुविनिर्दुष्यं
इति समः सस्य पत्वम् । रम्यं मनोरमं सौम्यं भद्रकं रामणीयकमित्यपि ॥ ५२ ॥
यस्य दर्शनात् दृङ्मनसोस्तृप्तेरंतो नास्ति । यद्बहुशो दृष्टमप्यधिकामेव प्रीतिं जनयतीति

१]

अभीष्टे ऽभीप्सितं हृद्यं दयितं वल्लभं प्रियम् ॥ ५३ ॥

निकृष्टप्रतिकृष्टावरेफैयाप्यावमाधमाः ॥

कुपूयकुत्सितावद्यखेटगर्ह्याणकाः समाः ॥ ५४ ॥

मलीमसं तु मलिनं कच्चरं मलदूषितम् ॥

पूतं पवित्रं मेध्यं च वीध्रं तु विमलार्थकम् ॥ ५५ ॥

निर्णिक्तं शोधितं मृष्टं निःशोध्यमनवस्करम् ॥

असारं फल्गु शून्यं तु वशिकं तुच्छरिक्तके ॥ ५६ ॥

क्लीबे प्रधानं प्रमुखप्रवेकानुत्तमोत्तमाः ॥

मुख्यवर्यवरेण्याश्च प्रवर्हो ऽनवरार्ध्यवत् ॥ ५७ ॥

पराध्याग्रप्राग्रहरप्राग्र्याग्र्याग्रीयमग्रियम् ॥

यावत् तदासेचनकं स्यात् । “असेचनकमित्यपि” । अभीष्टं अभीप्सितं हृद्यं दयितं वल्लभं प्रियं षडभीष्टस्य । “अभ्यामुमिष्यते स्म अभीप्सितम्” ॥ ५३ ॥
निकृष्टः प्रतिकृष्टः अर्वा । अर्वा तुरंगमे पुंसि कुत्सिते वाच्यलिंगक इति कोशांतरे ।
रेफः “रेपः । रेपः स्यान्निदिते क्रूर इति विश्वः ।” याप्यः अवमः अधमः कुपूयः
“कुपूय इत्यपि । पृषोदरादित्वादत्वम् ।” कुत्सितः अवद्यः खेटः गर्ह्याः ।
अणकः “आणक इत्यपि” त्रयोदशाधमस्य । “खेटति त्रासयति खेटः ।”
अर्वा नांतः । अर्वतौ ॥ ५४ ॥ मलीमसं मलिनं कच्चरं मलदूषितं चत्वार्यनुज्ज्व-
लस्य । “कुत्सितं चरति कच्चरम् ।” पूतं पवित्रं मेध्यं त्रीणि । वीध्रमि-
त्येकं विमलार्थकं स्वभावननिर्मलस्येत्यर्थः । “विमलात्मकमित्यपि पाठः ।”
॥ ५५ ॥ निर्णिक्तादिपंचकमपनीतमलस्य । असारं फल्गु द्वे निर्वलस्य । शून्यं
“शून्यमित्यपि । शुनः संप्रसारणं वा च दीर्घत्वमिति यत् ।” वशिकं तुच्छं
रिक्तकं चत्वारि “रिक्तस्य” ॥ ५६ ॥ प्रधानं प्रमुखः प्रवेकः अनुत्तमः उत्तमः
मुख्यः वर्यः वरेण्यः प्रवर्हः अनवरार्ध्यः ॥ ५७ ॥ परार्ध्यः अग्रः प्राग्रहरः
प्राग्र्यः अग्र्यः अग्रीयः अग्रियः सप्तदश प्रधानस्य । “मुखमिव मुख्यः । अवर-
मिव अवे भवः अवरार्ध्यः न अवरार्ध्यः अनवरार्ध्यः ।” तत्र प्रधानं नित्यं क्लीबे ।
पूर्वोत्तरशब्दास्तुत्यार्था इति वता ज्ञापितम् । अग्रान् अष्टः पुष्कलः सत्तमः अति-

श्रेयान् श्रेष्ठः पुष्कलः स्यात्सत्तमश्चातिशोभने ॥ ५८ ॥

स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥

सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ ५९ ॥

अप्राग्यं द्वयहीने द्वे अप्रधानोपसर्जने ॥

विशंकटं पृथु बृहद्विशालं पृथुलं महत् ॥ ६० ॥

वङ्गोरुविपुलं पीनपीत्री तु स्थूलपीवरे ॥

स्तोकाल्पक्षुल्लकाः सूक्ष्मं श्लक्ष्णं दभ्रं कृशं तनु ॥ ६१ ॥

स्त्रियां मात्रा त्रुटिः पुंसि लवलेशकणाणवः ॥

अत्यल्पे ऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयो ऽणीय इत्यपि ॥ ६२ ॥

शोभनः पंचात्यंतशोभनस्य । “अतिशयेन सन् सत्तमः ।” श्रेयांसौ ॥ ५८ ॥
व्याघ्रादय एते शब्दा उत्तरपदे श्रेष्ठार्थो गोचरो विषयो येषां ते । “गोचर
इत्यत्र वाचका इति पाठः कश्चित् ।” यथा पुरुषो ऽयं व्याघ्र इव पुरुषव्याघ्रः ।
पुरुषश्रेष्ठ इत्यर्थः । आद्यशब्दात्सोमादयः । नृसोमः । व्याघ्रादिराकृतिगणः ।
उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे इति विशेष्यस्य पूर्वनिपाते व्याघ्रादेरुत्तर-
पदत्वम् ॥ ५९ ॥ अप्राग्यं अप्रधानं उपसर्जनं त्रयमप्रधानस्य । “प्राग्याङ्गिष्ठम-
प्राग्यम् ।” तत्राप्रधानोपसर्जने द्वे द्वयहीने द्वयं स्त्रीपुंसौ ताभ्यां हीने क्लीबे
इत्यर्थः । विशंकटं पृथु बृहत् विशालं पृथुलं महत् ॥ ६० ॥ वङ्ग-
रु विपुलं नव विस्तीर्णस्य । पीनं पीव स्थूलं पीवरं चत्वारि स्थूलस्य ।
स्त्रीपुंसयोस्तु पीवा । स्तोकाः अल्पः क्षुल्लकाः त्रयमल्पस्य । सूक्ष्मं श्लक्ष्णं दभ्रं
कृशं तनु । तनुः काये त्वचि स्त्री स्यान्निष्कले विरले कृशे इति कोशांतरे ॥ ६१ ॥
मात्रा त्रुटिः लवः लेशः कणः अणुः एकादश सूक्ष्मस्य । स्तोकाद्यण्वन्ता एकार्या
इत्येके । तत्र मात्रात्रुटी स्त्रियौ । “त्रुटीति डीवन्तो ऽपि कश्चित् ।” लवादिः
पुंसि । शेषं विशेष्यनिघ्नम् । अत्यल्पे ऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयो ऽणीय इत्यपि इति
कोशांतरम् । “एतन्मूलगतमेवार्धं सर्वत्रास्य मूलग्रन्थ एव दर्शनात् । रामाश्रम्या-
दिष्वपि तथा ग्रहणाच्च । अल्पिष्ठं अल्पीयः कनीयः अणीयः चत्वार्यत्यल्पे ।”
॥ ६२ ॥ प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यं अदभ्रं बहुलं बहु पुरुहः “पुरुहमित्यपि पुरुह-

प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदभ्रं बहुलं बहु ॥
 पुरुहूः पुरु भूयिष्ठं स्फारं भूयश्च भूरि च ॥ ६३ ॥
 परःशताद्यास्ते येषां परा संख्या शतादिकात् ॥
 गणनीये तु गणेयं संख्याते गणितमथ समं सर्वम् ॥ ६४ ॥
 विश्वमशेषं कृत्स्नं समस्तनिखिलाखिलानि निःशेषम् ॥
 समग्रं सकलं पूर्णमखंडं स्यादन्ननके ॥ ६५ ॥
 घनं निरंतरं सांद्रं पेलवं विरलं तनु ॥
 समीपे निकटासन्नसन्निकृष्टसनीडवत् ॥ ६६ ॥
 सदेशाभ्याशसविधसमर्यादसवेशवत् ॥
 उपकंठांतिकाभ्यर्णाभ्यग्रा अप्यभितोऽव्ययम् ॥ ६७ ॥
 संसक्ते त्वव्यवहितमपदांतरमित्यपि ॥

मिति च । ” पुरु भूयिष्ठं स्फारं “ स्फिरमित्यपि । ” भूयः भूरि द्वादश बहु-
 लस्य । पुरुहू । क्लीबे तु पुरुहु ॥ ६३ ॥ येषां संख्येयानां संख्या शतात्सह-
 स्राव परा ते क्रमेण परःशताः परःसहस्राः स्युरित्यर्थः एकैकम् । राजदंतादित्वा-
 च्छतसहस्रयोः परनिपातः । पारस्करादित्वात्सुट् । विशेष्यनिघ्नत्वाद्वाच्यलिङ्गता ।
 यद्वक्ष्यम् । परःशतानां विदुषां समाज इति । गणनीयं गणेयं द्वे गणयितुं
 शक्यस्य । संख्यातं गणितं द्वे यस्य संख्या कृता तस्य । समं सर्वम् ॥ ६४ ॥
 विश्वं अशेषं कृत्स्नं समस्तं निखिलं अखिलं निःशेषं समग्रं सकलं पूर्णं “ पूर्व-
 मित्यपि पाठः । पूर्वं पूरणे । ” अखंडं अनूनकं चतुर्दश समग्रस्य ॥ ६५ ॥ घनं
 निरंतरं सांद्रं त्रीणि निविडस्य । “ निर्गतमंतरमस्मात्तन्निरंतरम् । ” पेलवं विरलं
 तनु त्रीणि विरलस्य । समीपः निकटः आसन्नः सन्निकृष्टः सनीडः ॥ ६६ ॥
 सदेशः अभ्याशः “ अभ्यास इति दंत्यांत इति मुकुटः । ” सविधः समर्यादः
 सवेशः उपकंठः अंतिकः अभ्यर्णः अभ्यग्रा अभितः पंचदश समीपस्य ।
 तन्नामित इत्यव्ययम् । “ समानं नीडं वासस्थानमस्य सनीडः । उपगतः कंठः
 समीप्यमस्य उपकंठः ” ॥ ६७ ॥ संसक्तं अव्यवहितं अपदांतरं “ अप-
 दांतरमित्यपि ” त्रीणि संलग्नस्य । “ न व्यवधीयते स्म अव्यवहितम् । ” नेदिष्ठं

नेदिष्ठमंतिकतमं स्यादूरं विप्रकृष्टकम् ॥ ६८ ॥

दवीयश्च दविष्ठं च सुदूरं दीर्घमायतम् ॥

वर्तुलं निस्तलं वृत्तं बंधुरं तून्नतानतम् ॥ ६९ ॥

उच्चप्रांशून्नतोदग्रोच्छ्रितास्तुंगे ऽथ वामने ॥

न्यङ्नीचखर्वह्रस्वाः स्युस्वाग्रे ऽवनतानतम् ॥ ७० ॥

अरालं वृजिनं जिह्वमूर्मिमत्कुंचितं नतम् ॥

आविद्धं कुटिलं भुग्नं वेलितं वक्रमित्यपि ॥ ७१ ॥

ऋजावजिह्वप्रगुणौ व्यस्ते त्वप्रगुणाकुलौ ॥

शाश्वतस्तु ध्रुवो नित्यसदातनसनातनाः ॥ ७२ ॥

स्थास्तुः स्थिरतरः स्थेयानेकरूपतया तु यः ॥

कालव्यापी स कूटस्थः स्थावरो जंगमेतरः ॥ ७३ ॥

अंतिकतमं द्वे अतिनिकटस्य । दूरं विप्रकृष्टकं द्वे ॥ ६८ ॥ दवीयः दविष्ठं सुदूरं
त्रयमत्यंतदूरस्य । दवीयांसौ । दीर्घं आयतं द्वे “दीर्घस्य ।” वर्तुलं निस्तलं
वृत्तं “त्रीणि वर्तुलस्य ।” यत्स्वभावादुन्नतमुपाधिवशादीषन्नतं च तद्वंधुरमित्यर्थः
“बंधुरमित्यपि” एकम् ॥ ६९ ॥ उच्चः प्रांशुः उन्नतः उदग्रः उच्छ्रितः तुंगः षट्
उन्नतस्य । “उच्चैस्त्वमस्य उच्चः । उन्नति स्म उन्नतः ।” वामनः न्यक् नीचः खर्वः
ह्रस्वः पंच ह्रस्वस्य । न्यक् चांतः । स्त्रियां तु नीची । अवाग्रं अवनतं । आनतं
त्रयमधोमुखस्य । “अवनतमग्रमस्य अवाग्रम्” ॥ ७० ॥ अरालं वृजिनं जिह्वं
अर्मिमत् कुंचितं नतं आविद्धं कुटिलं भुग्नं वेलितं वक्रं एकादश वक्रस्य । “कुटि
कौटिल्यं लाति कुटिलम्” ॥ ७१ ॥ ऋजुः अजिह्वः प्रगुणः त्रीण्यवक्रस्य ।
“भिन्नो जिह्वादजिह्वः ।” व्यस्तः अप्रगुणः आकुलः त्रयमाकुलस्य । “भिन्नः
प्रगुणादप्रगुणः ।” शाश्वतः ध्रुवः नित्यः सदातनः सनातनः पंच नित्यस्य ।
“शाश्वद्भवः शाश्वतः” ॥ ७२ ॥ स्थास्तुः स्थिरतरः स्थेयान् त्रीण्यतिस्थिरस्य ।
“स्थानशीलः स्थास्तुः ।” स्थेयांसौ । य एकरूपतया एकेनैव स्वभावेन काल-
व्यापी कालस्य व्यापक आकाशादिः स कूटस्थः कूटो निश्चलः सन् तिष्ठतीति ।
कूटो ऽस्त्री निश्चले राशाविति मेदिनी । स्थावरः जंगमेतरः द्वे अचरस्य ॥ ७३ ॥

१] चरिष्णु जंगमचरं त्रसमिगं चराचरम् ॥
 चलनं कंपनं कंपं चलं लोलं चलाचलम् ॥ ७४ ॥
 चंचलं तरलं चैव पारिप्लवपरिप्लवे ॥
 अतिरिक्तः समधिको दृढसंधिस्तु संहतः ॥ ७५ ॥
 कर्कशं कठिनं क्रूरं कठोरं निष्ठुरं दृढम् ॥
 जठरं मूर्तिमन्मूर्तं प्रवृद्धं प्रौढमेधितम् ॥ ७६ ॥
 पुराणे प्रतनप्रत्नपुरातनचिरंतनाः ॥
 प्रत्यग्रोऽभिनवो नव्यो नवीनो नूतनो नवः ॥ ७७ ॥
 नूतनश्च सुकुमारं तु कोमलं मृदुलं मृदु ॥
 अन्वगन्वक्षमनुगेऽनुपदं क्लीबमव्ययम् ॥ ७८ ॥

चरिष्णु जंगमं चरं त्रसं इगं चराचरं चरिचलिपतीति वार्तिकेन चरतेर्द्वित्वे अभ्याससाकारः । एवं चलाचलं इत्यत्रापि । षट् चरस्य । “चरणशीलं चरिष्णु ।” चलनं कंपनं कंपं त्रयं कंपशीलस्य । चलं लोलं चलाचलम् ॥ ७४ ॥ चंचलं तरलं पारिप्लवं परिप्लवं सप्तकं चलस्य । “परिप्लवते पारिप्लवम् । चपलं चटुलं चैवेलपि पाठः ।” अतिरिक्तः समधिकः द्वे अधिकभूतस्य । “सम्यगधिकः समधिकः ।” दृढसंधिः संहतः द्वे दृढसंधानयुक्तस्य ॥ ७५ ॥ कर्कशं “कर्कशं । खलखलमिति कवर्गद्वितीयादिरपि ।” कठिनं क्रूरं कठोरं निष्ठुरं दृढं जठरं मूर्तिमत् मूर्तं नव कठिनस्य । “मूर्तिः काठिन्यमस्यास्ति मूर्तिमत् ।” जठरं दवर्गद्वितीयमध्यम् । प्रवृद्धं प्रौढं एधितं त्रयं प्रवृद्धस्य ॥ ७६ ॥ पुराणं प्रतनं प्रत्नं पुरातनं चिरंतनं पंच पुरातनस्य । पुरा भवं पुराणं सायंचिरेति साधुः पुराणोक्तेति निपातनात् । पुराणं प्रत्नशास्त्रयोरित्युक्तत्वात् । प्रत्यग्रः अभिनवः । नव्यः नवीनः नूतनः नवः ॥ ७७ ॥ नूतः सप्त नूतनस्य । “प्रतिनवमग्रमस्य प्रत्यग्रः ।” सुकुमारं कोमलं मृदुलं मृदु चत्वारि कोमलस्य । अन्वक् अन्वक्षं अनुगं अनुपदं चत्वारि पश्चादित्यर्थे । अव्ययीभावत्वात्क्लीबमव्ययं च । “पदस्य पश्चादनुपदम्” ॥ ७८ ॥ प्रत्यक्षं “समक्षमित्यपि” ऐन्द्रियकं द्वे इन्द्रियग्राह्यस्य ।

प्रैत्यक्षं स्याद्द्रिद्यिकमप्रैत्यक्षमतीन्द्रियम् ॥

एकतानोऽनन्यवृत्तिरेकाग्रिकायनावपि ॥ ७९ ॥

अप्येकसर्ग एकाग्र्योऽप्येकायनगतोऽपि सः ॥

पुंस्यादिः पूर्वपौरस्त्यप्रथमाद्या अथास्त्रियाम् ॥ ८० ॥

अंतो जघन्यं चरममंत्यपाश्चात्यपश्चिमाः ॥

मोघं निरर्थकं स्पष्टं स्फुटं प्रव्यक्तमुल्बणम् ॥ ८१ ॥

साधारणं तु सामान्यमेकाकी त्वेक एककः ॥

भिन्नार्थका अन्यतर एकस्त्वोऽन्येतरावपि ॥ ८२ ॥

उच्चावचं नैकभेदमुच्चंडमविलंबितम् ॥

अरुंतुदस्तु मर्मस्पृगबाधं तु निरर्गलम् ॥ ८३ ॥

इन्द्रियेणानुभूतं ऐन्द्रियकम् । अप्रत्यक्षं अतीन्द्रियं द्वे इन्द्रियैरग्राह्यस्य धर्मादेः । अन-
ध्यक्षमित्यपि पाठः । “अपरोक्षमैन्द्रियकं परोक्षं स्यादतीन्द्रियमिति ।” एकतानः
अनन्यवृत्तिः एकाग्रः एकायनः ॥ ७९ ॥ एकसर्गः एकाग्र्यः एकायनगतः सप्तै-
काग्रस्य । “एकं तानयति एकतानः । तनु श्रद्धोपकरणयोः ।” आदिः पूर्वः
पौरस्त्यः प्रथमः आद्यः पंचकमाद्यस्य । पुरोभवः पौरस्त्यः । दक्षिणापश्चेति त्यक्-
प्रत्ययः । “आ प्रथमं दीयते गृह्यते आदिः” तत्रादिः पुंस्त्वेव ॥ ८० ॥ अंतः
जघन्यं चरमं अंत्यं पाश्चात्यं पश्चिमं षडंत्यस्य । तत्रांतः पुन्नपुंसकयोरेव । यथा
स्वच्छंदा स्त्री कुलस्यांतः । मोघं निरर्थकं द्वे व्यर्थस्य । “निर्गतोऽर्थो यस्मात्
न्निरर्थकम् ।” स्पष्टं स्फुटं प्रव्यक्तं उल्बणं चत्वारि “स्पष्टस्य” ॥ ८१ ॥
साधारणं सामान्यं द्वे एकमप्यनेकसंबन्धि साधारणम् । जातिवाचिसामान्यं तु क्लीबम् ।
एकाकी एकः एककः त्रयमसहाये । भिन्नः अन्यतरः “एकतर इति पाठः”
एकः त्वः अन्यः इतरः षट् भिन्नार्थकाः भिन्नस्य वाचका इत्यर्थः । त्वशब्दः
सर्ववत् । त्वौ त्वे ॥ ८२ ॥ उच्चावचं नैकभेदं द्वे बहुविधस्य । उदक् च
अवाक् च उच्चावचम् । मयूरव्यंसकादिः । उच्चंडं अविलंबितं “अविलंबन-
मिति क्षीरस्वामी” द्वे तूर्णस्य । अरुंतुदः मर्मस्पृक् द्वे मर्मभेदिनः । मर्मस्पृशौ ।
अबाधं निरर्गलं द्वे निर्बाधस्य । “न बाधाऽस्य अबाधम्” ॥ ८३ ॥ प्रसन्नं

प्रसव्यं प्रतिकूलं स्यादपसव्यमपष्टु च ॥

वामं शरीरं सव्यं स्यादपसव्यं तु दक्षिणम् ॥ ८४ ॥

संकटं ना तु संबाधः कलिलं गहनं समे ॥

संकीर्णं संकुलाकीर्णं मुंडितं परिवापितम् ॥ ८५ ॥

ग्रंथितं संदितं दृब्धं विस्तृतं विस्तृतं ततम् ॥

अंतर्गतं विस्मृतं स्यात्प्राप्तप्रणिहिते समे ॥ ८६ ॥

वेलितप्रेषिताधूतचलिताकंपिता धुते ॥

नुत्तनुन्नास्तनिष्ठचूताविद्धक्षिप्तेरिताः समाः ॥ ८७ ॥

परिक्षिप्तं तु निवृतं मूषितं मुषितार्थकम् ॥

प्रतिकूलं अपसव्यं अपष्टु चत्वारि विपरीतस्य । “ प्रगतं सव्यात्प्रसव्यम् । यद्वामं शरीरं तत्सव्यं एकम् । यदक्षिणं शरीरं तदपसव्यं एकम् ॥ ८४ ॥ संकटं संबाधः द्वे अल्पावकाशे वर्त्मादौ । ना पुमान् । कलिलं गहनं द्वे दुरधिगम्यस्य । यथा गहनं शास्त्रम् । दुर्ज्ञानमित्यर्थः । संकीर्णं संकुलं आकीर्णं त्रीणि जनादिभिरत्यंतमि-
त्रस्य । “ यथा संकीर्णवर्गः । केचित्तु एतान्पूर्वपर्यायानाहुः । संकीर्णमृषिपत्नीनामिति प्रयोगात् । ” मुंडितं परिवापितं द्वे कृतमुंडनस्य ॥ ८५ ॥ ग्रंथितं । ग्रथितमित्यपि पाठः । संदितं “ गुणितं गुणितं चेत्यपि पाठः ” दृब्धं त्रीणि गुणितस्य । विस्तृतं विस्तृतं ततं त्रीणि लब्धप्रसरस्य । “ विस्तीर्यते स्म विस्तृतम् । ” अंतर्गतं विस्मृतं द्वे “ विस्मृतस्य । विस्मर्यते स्म विस्मृतम् । ” प्राप्तं प्रणिहितं द्वे लब्धस्य । “ प्राप्यते स्म प्राप्तम् ” ॥ ८६ ॥ वेलितः प्रेषितः आधूतः चलितः आकंपितः धुतः षड्विधत्कंपितस्य । “ वेल्यते स्म वेलितः । वेष्टु चलने । प्रेषोलितस्तरलितोल्लासितांदोलितावपीति को-
शांतरम् । ” नुत्तः नुन्नः अस्तः निष्ठचूतः निष्ठूतः इत्यपि । आविद्धः क्षिप्तः ईरितः सप्त प्रेरितस्य । “ नुद्यते स्म नुत्तः ” ॥ ८७ ॥ परिक्षिप्तं निवृतं द्वे प्राकारादिना सर्वतो वेष्टितस्य । “ निव्रियते स्म निवृतम् । वृज् आवरणे । ” मूषितं मुषितं द्वे चोरितस्य । “ मुष्यते स्म मूषितम् । ” प्रवृद्धं प्रसृतं द्वे प्रसरणयुक्तस्य । प्रसरति स्म प्रसृतम् । “ न्यस्तं निष्ठष्टं द्वे निक्षिप्तस्य । “ निस्तृज्यते स्म निस्तृष्टम् । सृज विसर्गः । ” गुणितं आहतं द्वे अभ्यावर्तितस्य । यथा पंचभिराहताश्चत्वारो

प्रवृद्धप्रसृते न्यस्तनिसृष्टे गुणिताहते ॥ ८८ ॥

निदिग्धोपचिते गूढगुप्ते गुंठितरूपिते ॥

द्रुतावदीर्णे उद्गूर्णोद्यते काचितशिक्षियते ॥ ८९ ॥

घ्राणघ्राते दिग्धलिप्ते समुदक्तोद्धृते समे ॥

वेष्टितं स्याद्वलयितं संवीतं रुद्धमावृतम् ॥ ९० ॥

रुग्णं भुम्ने ऽथ निशितक्ष्णुतशातानि तेजिते ॥

स्याद्विनाशोन्मुखं पक्वं न्हीणन्हीतौ तु लज्जिते ॥ ९१ ॥

वृत्ते तु वृतव्यावृत्तौ संयोजित उपाहितः ॥

प्राप्यं गम्यं समासाद्यं स्यन्नं रीणं स्नुतं सुतम् ॥ ९२ ॥

विंशतिः ॥ ८८ ॥ निदिग्धं उपचितं द्वे समृद्धस्य । निदिह्यते स्म निदिग्धम् । दिह उपचये । गूढं गुप्तं द्वे गोपनयुक्तस्य । यथा मंत्रो गुप्तो विधातव्यः । गुंठितं “गुंठितमित्यपि । गुडवेष्टने” रूपितं द्वे धूलिलिप्तस्य । “गुंढाळलेलें इति ख्यातस्य वा ।” द्रुतं अवदीर्णं द्वे द्रवीभूतस्य । उद्गूर्णं उद्यतं द्वे “उत्तोलितस्य शब्दादेः ।” काचितं शिक्षियतं द्वे “शिक्षये स्थापितस्य” ॥ ८९ ॥ घ्राणं घ्रातं द्वे नाशकया गृहीतगंधस्य पुष्पादेः । दिग्धं लिप्तं द्वे “विलिप्तस्य ।” समुदक्तं । यथा समुदक्तमुदकं कूपात् । उद्धृतं द्वे उन्नीतस्य “कूपादेर्जलादेः ।” वेष्टितं वलयितं संवीतं रुद्धं आवृतं पंच वेष्टितस्य “नद्यादिना नगरादेः” ॥ ९० ॥ रुग्णं भुम्नं द्वे व्यथितस्य । “भग्नस्य वा काष्ठहस्तपादादेः ।” निशितं “निशातमित्यपि । शाच्छोरन्यतरस्यामितीत्वविकल्पात् ।” क्ष्णुतं शातं तेजितं चत्वारि शाणादिना तीक्ष्णीकृतस्य शब्दादेः । “निशायते स्म निशातम् । शो तनूकरणे । विनाशोन्मुखं प्रत्यासन्नविनाशं पक्वं स्यात् एकम् । “पच्यते स्म पक्वं ।” न्हीणः न्हीतः लज्जितः त्रयं संजातलज्जस्य ॥ ९१ ॥ वृत्तः वृतः व्यावृत्तः “वावृत्तं इति केचित्” त्रयं कृतवरणस्य । यल्लक्ष्यम् । पौरोहित्याय भगवान्वृतः काव्यः किलासुरैरिति । संयोजितः “संयोगित इति भरतमालायाम् ।” उपाहितः द्वे संयोगं प्रापितस्य । प्राप्यं गम्यं समासाद्यं त्रीणि प्राप्तुं शक्यस्य । “समासाद्यते प्राप्यते तत्समासाद्यम् ।” स्यन्नं रीणं स्नुतं सुतं चत्वारि प्रसृतस्य । “स्यद्यते स्म स्यन्नम् । स्यंदू प्रस्रवणे” ॥ ९२ ॥ संगूढः संकलितः द्वे योजितस्यांकादेः ।

संगूढः स्यात्संकलितो ऽवगीतः ख्यातगर्हणः ॥

विविधः स्याद्बहुविधो नानारूपः पृथग्विधः ॥ ९३ ॥

अवरीणो धिक्कृतश्चाप्यवध्वस्तो ऽवचूर्णितः ॥

अनायासकृतं फाण्टं स्वनितं ध्वनितं समे ॥ ९४ ॥

बद्धे संदानितं मूतमुद्धितं संदितं सितम् ॥

निष्पक्वे कथितं पाके क्षीराज्यहविषां शृतम् ॥ ९५ ॥

निर्वाणो मुनिवन्ध्यादौ निर्वातस्तु गते ऽनिले ॥

पक्वं परिणते गूनं हन्ने मीढं तु मूत्रिते ॥ ९६ ॥

पुष्टे तु पुषितं सोढे क्षांतमुद्धांतमुद्धते ॥

यथा द्वौ त्रयः पंच च संकलिता दश भवंति । अवगीतः ख्यातगर्हणः द्वे निदि-
तस्य । “अवगीयते निंद्यते स्म अवगीतः ।” विविधः बहुविधः नानारूपः
पृथग्विधः चत्वारि “नाना रूपं यस्य नानारूपः ॥ ९३ ॥ अवरीणः धिक्कृतः द्वे
निदितमात्रस्य । अवध्वस्तः “अपध्वस्तः । अपध्वस्तं परित्यक्ते निदिते ऽप्यव-
चूर्णित इति विश्वः” अवचूर्णितः द्वे चूर्णीकृतस्य । अनायासकृतं अनायासेन कृतः
कषायविशेषः फाण्टं स्यात् एकम् । क्षुब्धस्वांतेत्यादिना ऽनायासे निपातितम् ।
माधवस्तु नवनीतभावात्प्रागवस्थापन्नं द्रव्यं फाण्टं इति वेदभाष्ये आह । स्वनितं
ध्वनितं द्वे शब्दितस्य ॥ ९४ ॥ बद्धं संदानितं मूतं “मूर्णमिति मुकुटः”
उद्धितं “उद्धितमित्यपि” संदितं सितं षट् बद्धस्य । मूढ् बंधने क्तः मूतम् । दो
अवसंढने उत्पूर्वः संपूर्वश्च बंधनार्थः उद्धितं । संदितं । निष्पक्वं कथितं द्वे साकल्येन
पक्वस्य “कषायादेः ।” क्षीरादीनां पाके शृतमित्येकम् । यथा शृतं क्षीरं पक्व-
मित्यर्थः । क्षीराज्यपयसां शृतमित्यपि पाठः ॥ ९५ ॥ निर्वाण इत्येकं मुनिवन्ध्यादौ
प्रयुज्यते नतु वाते । यथा निर्वाणो मुनिः निर्मुक्तः इत्यर्थः । निर्वाणो बन्धिः निर्गत
इत्यर्थः । आदिशब्दान्निर्वाणो हस्ती “निर्मम इत्यर्थः ।” निर्वाणो वात इति
निर्भूयाद्वातेर्निष्ठातस्य नत्वम् । एकम् । गते अनिले निर्वात इत्येकम् । पक्वं परिणतं
द्वे पाके प्राप्तस्य । गूनं हन्ने द्वे कृतपुरीषोत्सर्गस्य । “हृद्यते स्म । हृदपुरीषोत्सर्गे ।”
मीढं मूत्रितं द्वे कृतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ ९६ ॥ पुष्टं पुषितं द्वे कृतपोषणस्य । सोढं
क्षान्तं द्वे क्षमां प्रापितस्य । उद्धांतः “उद्धातमिति मुकुटः । उद्धांतमिति राम-

दांतस्तु दमिते शांतः शमिते पार्थिते ऽर्दितः ॥ ९७ ॥
 ज्ञप्तस्तु ज्ञपिते छन्नश्छादिते पूजिते ऽर्चितः ॥
 पूर्णस्तु पूरिते क्लिष्टः क्लिशिते ऽवसिते सितः ॥ ९८ ॥
 मृष्टकुष्टोषिता दग्धे तष्टत्वष्टौ तनूकृते ॥
 वेधितच्छिद्रितौ विद्धे विन्नविन्नौ विचारिते ॥ ९९ ॥
 निष्प्रभे विगतारोकौ विलीने विद्रुतद्रुतौ ॥
 सिद्धे निर्वृत्तनिष्पन्नौ दारिते भिन्नभेदितौ ॥ १०० ॥
 ऊतं स्यूतमुतं चेति त्रितयं तंतुसंतते ॥
 स्यादर्हिते नमस्यितं नमसितमपचायितार्चितापचितम् १०१

नाथः” उद्धृतः द्वे “वमनेन त्यक्तस्यान्नादेः ।” दांतः दमितः द्वे दमं प्रापितस्य ।
 यथा दमितमिन्द्रियम् । शांतः शमितः द्वे शमनं प्रापितस्य । यथा शांतो रोगः
 निवर्तित इत्यर्थः । पार्थितः अर्दितः द्वे याचितस्य । अर्दितं याचितेऽपि स्याद्वातव्याधौ
 च हिंसिते इति कोशांतरे ॥ ९७ ॥ ज्ञप्तः ज्ञपितः द्वे “बोधं प्रापितस्य ।”
 छन्नः छादितः द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः अर्चितः “अर्चित इत्यपि पाठः ।
 अर्चं पूजायां” द्वे । पूर्णः पूरितः द्वे । वादांतशांतपूर्णेत्यादिना निचि निष्ठांता
 निपातिताः । क्लिष्टः क्लिशितः द्वे क्लेशं प्राप्तस्य । अवसितः सितः द्वे समाप्तस्य ।
 षोऽतकर्मणीत्यतो निष्ठा ॥ ९८ ॥ मृष्टः कुष्टः उषितः दग्धः चत्वारि दग्धस्य ।
 तष्टः त्वष्टः तनूकृतः त्रीणि “अतनुस्तनुरकारि तनूकृतः ।” यथा तष्टं काष्ठं
 शस्त्रेणाल्पीकृतमित्यर्थः । वेधितः छिद्रितः विद्धः त्रीणि । यथा कर्णौ विद्धौ । विन्नः
 विन्नः विन्नारितः त्रीणि “प्राप्तविचारस्य” ॥ ९९ ॥ निष्प्रभः विगतः अरोकः
 त्रयं दीप्तिहीनस्य । विगतौ धीतनिष्प्रभाविति रुद्रः । विलीनः विद्रुतः द्रुतः त्रीणि
 द्रवीभूतस्य घृतादेः । सिद्धः निर्वृत्तः निष्पन्नः त्रयं सिद्धस्य । दारितः भिन्नः
 भेदितः त्रीणि “भेदं प्रापितस्य” ॥ १०० ॥ ऊतं स्यूतं उतं त्रितयं तंतुसंतते ।
 यथा प्रोतः पटः तंतुभिरनुस्यूत इत्यर्थः । अर्हितं नमस्यितं नमसितं अपचायितं
 अर्चितं अपचितं षडर्चितस्य । नमस्यितं नमसितमित्युभयत्र नमोवरिवेतिक्यचक्यस्य
 विभाषेति यलोपविकल्पः । एवं वरिवसितेत्यत्रापि ज्ञेयम् ॥ १०१ ॥ वरिवसितं

वरिवसिते वरिवसितमुपासितं चोपचरितं च ॥

संतापितसंतप्तौ धूपितधूपायितौ च दूनश्च ॥ १०२ ॥

दृष्टे मत्तस्तृप्तः प्रल्हन्नः प्रमुदितः प्रीतः ॥

छिन्नं छातं लूनं कृत्तं दातं दितं छितं वृक्णम् ॥ १०३ ॥

सस्तं ध्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नं पन्नं च्युतं गलितम् ॥

लब्धं प्राप्तं विन्नं भावितमासादितं च भूतं च ॥ १०४ ॥

अन्वेषितं गवेषितमन्विष्टं मार्गितं मृगितम् ॥

आर्द्रं सार्द्रं छिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नमुत्तं च ॥ १०५ ॥

त्रातं त्राणं रक्षितमवितं गोपायितं च गुप्तं च ॥

अवगणितमवमतावज्ञाते स्वमानितं च परिभूते ॥ १०६ ॥

त्यक्तं हीनं विधुतं समुद्भिन्नं धूतमुत्सृष्टे ॥

उक्तं भाषितमुदितं जल्पितमाख्यातमभिहितं लपितम् १०७

वरिवसितं उपासितं उपचरितं चत्वारि शुश्रूषितस्य । संतापितं संतप्तं धूपितं धूपायितं दूनं पंच संतापितस्य । “एभ्यः अकर्मकेभ्यः कर्तरि क्ते ऽप्येतान्येव रूपानि ॥ १०२ ॥ दृष्टः मत्तः तृप्तः प्रल्हन्नः प्रमुदितः प्रीतः षट् प्रमुदितस्य । छिन्नं छातं लूनं कृत्तं दातं दितं छितं वृक्णं अष्टौ खंडितस्य ॥ १०३ ॥ सस्तं ध्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नं पन्नं च्युतं गलितं सप्त च्युतस्य । “एभ्यो गत्यर्थाकर्मकेति कर्तरि क्ते एतान्येव रूपानि ।” लब्धं प्राप्तं विन्नं भावितं आसादितं भूतं षट् प्राप्तस्य ॥ १०४ ॥ अन्वेषितं गवेषितं अन्विष्टं मार्गितं मृगितं पंच गवेषितस्य । यथा इतस्ततो गवेषितो ऽपि चोरो न दृष्टः । आर्द्रं सार्द्रं छिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नं उत्तं सप्त छिन्नस्य । यथा स्तिमितलोचनो ऽश्रुभिः ॥ १०५ ॥ त्रातं त्राणं रक्षितं अवितं गोपायितं गुप्तं षट् रक्षितस्य । अवगणितं अवमतं अवज्ञातं अवमानितं परिभूतं पंच “अवमानितस्य” ॥ १०६ ॥ त्यक्तं हीनं विधुतं समुद्भिन्नं धूतं उत्सृष्टं षडुत्सृष्टस्य । उक्तं भाषितं उदितं जल्पितं आख्यातं अभिहितं लपितं षडुदितस्य ॥ १०७ ॥ बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नं अवसितं अवगतं सप्तावगतस्य ।

बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नमवसितावगते ॥
 ऊरीकृतमुररीकृतमंगीकृतमाश्रुतं प्रतिज्ञातम् ॥ १०८ ॥
 संगीर्णविदितसंश्रुतसमाहितोपश्रुतोपगतम् ॥
 ईलितशस्तपणायितपनायितप्रणुतपणितपनितानि ॥ १०९ ॥
 अपि गीर्णवर्णिताभिष्टुतेडितानि स्तुतार्थानि ॥
 भक्षितचर्वितलीढप्रत्यवसितगिलितखादितप्सातम् ॥ ११० ॥
 अभ्यवहृतान्नजग्धग्रस्तग्लस्ताशितं भुक्ते ॥
 क्षेपिष्ठक्षोदिष्ठप्रेष्ठवरिष्ठस्थविष्ठबंहिष्ठाः ॥ १११ ॥
 क्षिप्रक्षुद्राभीप्सितपृथुपीवरबहुलप्रकर्षार्थाः ॥
 साधिष्ठद्राधिष्ठस्फेष्ठगरिष्ठहसिष्ठवृंदिष्ठाः ॥ ११२ ॥
 बाढव्यायतबहुगुरुवामनवृंदारकातिशये ॥
 ॥ इति विशेष्यनिघ्नवर्गः ॥ ॥ ४ ॥

ऊरीकृतं “ऊरीकृतमित्यपि” उररीकृतं अंगीकृतं आश्रुतं प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥
 संगीर्णं विदितं संश्रुतं समाहितं उपश्रुतं “प्रतिश्रुतमित्यपि” उपगतं एकादश-
 गीकृतस्य । ईलितं शस्तं पणायितं पनायितं प्रणुतं पणितं पनितं । संगीर्णं संविदितं
 संश्रुतमित्यपि क्वचित्पाठः ॥ १०९ ॥ गीर्णं वर्णितं अभिष्टुतं ईडितं स्तुतं द्वादश
 स्तुतार्थानि । भक्षितं चर्वितं लीढं “लिप्तमित्यपि” प्रत्यवसितं गिलितं खादितं
 प्सातं ॥ ११० ॥ अभ्यवहृतं अन्नं जग्धं ग्रस्तं ग्लस्तं अशितं भुक्तं चतुर्दश
 खादितस्य । प्सा भक्षणे प्सातम् । “अद्यते स्म अन्नम् ।” क्षेपिष्ठादयः क्षिप्रादीनां
 प्रकर्षार्थाः । प्रकर्षोऽर्थो येषां ते तथा अतिशयविशिष्टेषु क्षिप्रादिषु क्रमेण वर्तते इत्यर्थः ।
 यथा ऽतिशयेन क्षिप्रः क्षेपिष्ठः । अतिशयेन क्षुद्रः क्षोदिष्ठः । अत्र प्रेष्ठादिचतुष्टये
 प्रियोरुस्थूलबहुला एवेष्टनः प्रकृतयः अभीप्सितादीनां निर्देशस्तु तत्पर्यायत्वात् ।
 अतिशयेन प्रियः प्रेष्ठः इत्यादि । एकैकम् ॥ १११ ॥ ११२ ॥ बाढादीनामतिशये
 साधिष्ठादयः स्युः । अत्र व्यायतबहुवामना दीर्घस्फिरह्रस्वानां पर्यायाः । अतिशयेन
 बाढः साधिष्ठः । एवं वृंदारकादिषु अतिशयविशिष्टेषु द्राविष्ठादिक्रमेणैकैकं ज्ञेयम् ।
 “वृंदारको मुख्यः” ॥ इति विशेष्यनिघ्नवर्गः ॥ ॥ पूर्वकांडद्वये स्वर्गादिनामानि

प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैः संकीर्णैः लिंगमुन्नयेत् ॥

कर्म क्रिया तत्सातत्ये गम्ये स्युरपरस्पराः ॥ १ ॥

साकल्यासंगवचने पारायणपरायणे ॥

प्रकरणैः सजातीयानि निवद्धानि । अत्रापि कांडे सुकृत्यादीनि विशेष्यनिघ्नानि
न्यवध्नात् । इदानीं पूर्वेषां संकीर्णत्वापत्तिभयेन ये पूर्व नोक्तास्तत्संग्रहार्थं संकीर्ण-
प्रकरणमारभते ॥ अत्र हि कर्मक्रियादयो भाववचनाः अपरस्परादिर्विशेष्यनिघ्नः ।
संबन्धादिः करणवचनः । तथा समूहवचन आपूपिकादिः । एवं संकीर्णैः संकी-
र्णैः संकीर्णलिंगैश्च कथनात्संकीर्णवर्गोऽयम् । भिन्नजात्यर्थसंसर्ग एव हि संकरः ।
स चात्र प्रायेण विद्यत इति इहैव तद्व्यपदेशः । नन्वत्र संकीर्णत्वे विशेषविधानाभावे
च कथमत्र लिंगज्ञानं स्यादित्याकांक्षायां तदुपायमाह । प्रकृतीति । संकीर्णनाम्नि
अत्र वर्गे वक्ष्यमाणलिंगसंग्रहोक्तरीत्या प्रकृत्यर्थेन प्रत्ययार्थेन च आद्यशब्दात्क-
चिद्रूपभेदादिना लिंगमुन्नयेत् ऊहेत् । तत्र प्रकृत्यर्थेन यथा । अपरस्परेति विभ-
क्तिप्रकृतित्वात्प्रकृतिः । तस्याः सततक्रियासंबन्धात् क्रियायोगः । अपरत्वादिगुण-
योगश्च । एवं गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधिभिः परगामिन इत्यभिधेयलिंगत्वम् । प्रत्य-
यार्थेन यथा । स्फातिप्रभृतीनां क्तिन्नादिप्रत्ययांतानां स्त्रीभावादावनिक्तिर्निति वक्ष्यमा-
णत्वात्स्त्रीलिंगत्वम् । तथा संधिप्रभृतीनां किप्रत्ययांतानां कोधोः किरिति वक्ष्यमाण-
त्वात्पुंस्त्वं रूपभेदेन कर्मादेः क्लीबत्वादि । साहचर्येण च ङिंवे डमरविप्लवाविति ङिंव-
सपुंस्त्वं संकीर्ण इत्युपलक्षणम् । वर्गांतरेष्वप्यनिश्चितलिंगानां मुत्प्रीतिरित्यादीनां
प्रकृतिप्रत्ययादिभिरेव लिंगनिश्चयात् । कर्म क्रिया द्वे क्रियायाः । तच्छब्देन क्रिया प-
रामृश्यते । क्रियासातत्ये गम्ये सति अपरस्परा इत्येकं नाम अपरस्पराः सार्था गच्छन्ति ।
अपरे च परे च संधाः सततं गच्छन्तीत्यर्थः । सातत्यमविच्छेदः । अपरस्पराः क्रिया-
सातत्य इति सुट् निपात्यते । सातत्ये किं । अपरस्पराः सकृद्गच्छन्ति । वाच्यलिंग-
त्वादपरस्परा योषितः । अपरस्पराणि कुलानि । “ निर्दिष्टं कर्म सातत्यं सुधीभि-
रपरस्परमिति भागुरिणोक्तत्वात् । तत्सातत्ये क्रियायाः क्रियावतां च नैरंतर्ये । तद्यथा ।
क्रियासातत्ये अपरस्परं गच्छन्ति । क्रियावतां च सातत्ये तु लिंगत्रयम् ” ॥ १ ॥
“ तुरायणमित्यपि पाठः । तुर त्वरणे । तुरस्य अयनम् । ” पारायणं समासंग-

यदृच्छा स्वैरिता हेतुशून्या त्वास्या विलक्षणम् ॥ २ ॥

शमथस्तु शमः शांतिर्दातिस्तु दमथो दमः ॥

अवदानं कर्म वृत्तं काम्यदानं प्रवारणम् ॥ ३ ॥

वशक्रिया संवननं मूलकर्म तु कार्मणम् ॥

विधूननं विधुवनं तर्पणं प्रीणनावनम् ॥ ४ ॥

पर्याप्तिः स्यात्परित्राणं हस्तधारणमित्यपि ॥

सेवनं सीवनं स्यूतिर्विदरः स्फुटनं भिदा ॥ ५ ॥

आक्रोशनमभीषंगः संवेदो वेदना न ना ॥

क्रात्स्न्यपारगतावपीति मेदिनी । आसंगः आसक्तिस्तद्वचनं क्रमेणैकैकम् । यदृच्छा स्वैरिता द्वे स्वच्छंदतायाः । हेतुशून्या कारणरहिता आस्या स्थितिर्विलक्षणं स्यात् विगतं लक्षणमालोचनं यत्र । तदुक्तं भागुरिणा । विलक्षणं मतं स्थानं यद्वेत्तिष्ण-योजनमिति । एकम् ॥ २ ॥ शमथः शमः शांतिः त्रयं चित्तोपशमस्य । दातिः दमथः दमः त्रयमिन्द्रियनिग्रहस्य । वृत्तं कर्म भूतपूर्वं चरित्रं तदवदानं एकम् । “प्रशस्तकर्मणो वा ।” अपदमित्यपि पाठः । काम्यदानं काम्यस्य तुलापु-रुपादेर्दानं तत्प्रवारणं एकम् । “प्रहारणमिति भरतमालायाम् । प्रवारणं महादान-मिति त्रिकाण्डशेषः ” ॥ ३ ॥ वशक्रिया संवननं “संवदनं ।” स्यात्संवदनमा-लोचे वशीकारे नपुंसकमिति मेदिनी ” द्वे मणिमंत्रादिना वशीकरणस्य । मूल-कर्म । ओषधीनां मूलैरुच्चाटनादि यत्कर्म तत्कार्मणमेकम् । विधूननं विधुवनं “विधुननमित्यपि जटाधरः ” द्वे कंपनस्य । तर्पणं प्रीणनं अवनं त्रीणि तृप्तेः ॥ ४ ॥ पर्याप्तिः परित्राणं हस्तधारणं “हस्तवारणमित्यपि ” त्रीणि वधोद्यतनिवारणस्य । सेवनं सीवनं स्यूतिः त्रयं सूचीक्रियायाः । शिवणे इति लौकिकभाषायाम् । “सेवस्तु सेवनं स्यूतिरिति पाठो वा ।” विदरः स्फुटनं “स्फोटनमिति भरत-मालायाम् ।” भिदा त्रयं द्विधाभावस्य । उकलणं इति लौकिकभाषायाम् ॥ ५ ॥ आक्रोशनं अभीषंगः “अभिषंग इत्यपि । उपसर्गस्येति दीर्घत्वविकल्पात् ” द्वे गालिप्रदानस्य शिव्या देणे इति प्रसिद्धस्य । संवेदः वेदना द्वे अनुभवस्य । तत्र वेदना न पुमान् । “अतो वेदनमित्यपि ।” संमूर्च्छनं अभिव्याप्तिः द्वे सर्वतो व्याप्तेः ।

२]

संमूर्धनमभिव्याप्तिर्याच्ञा भिक्षाऽर्थनाऽर्दना ॥ ६ ॥

वर्धनं छेदने ऽथ द्वे आनन्दनसभाजने ॥

आप्रच्छन्नमथाम्नायः संप्रदायः क्षये क्षिया ॥ ७ ॥

ग्रहे ग्राहो वशः कांतौ रक्षणैस्त्राणे रणः क्रणे ॥

व्यधो वेधे पचा पाके हवो हूतौ वरो वृतौ ॥ ८ ॥

ओषः श्लोषे नयो नाये ज्यानिर्जीर्णौ भ्रमो भ्रमौ ॥

स्फातिर्वृद्धौ प्रथा ख्यातौ स्पष्टिः पृक्तौ स्रवः स्रवे ॥ ९ ॥

एधा समृद्धौ स्फुरणे स्फुरणा प्रमितौ प्रमा ॥

प्रसूतिः प्रसवे श्र्योते प्राधारः क्लमथः क्लमे ॥ १० ॥

याच्ञा भिक्षा अर्थना अर्दना चत्वारि याचनस्य । याच्ञेति यजयाचेति नङ् ॥ ६ ॥
वर्धनं छेदनं द्वे कर्तनस्य । आनन्दनं “आमंत्रणमिति क्वचित्पाठः” सभाजनं
“सभाजनमिति राजमुकुटः । आप्रच्छन्नं त्रीणि स्वागतसंप्रभ्रादिना विहितस्यानं-
दस्य । आम्नायः संप्रदायः द्वे गुरुपरंपरागतस्य समुपदेशस्य । क्षयः क्षिया द्वे
अपचयस्य ॥ ७ ॥ ग्रहः ग्राहः द्वे ग्रहणस्य । वशः कांतिः द्वे इच्छायाः ।
रणः “रक्षा” त्राणः द्वे रक्षणस्य । रणः क्रणः द्वे शब्दकरणस्य । व्यधः
वेधः द्वे वेधनस्य । पचा पाकः द्वे “पचनस्य ।” हवः हूतिः द्वे आव्हानस्य ।
वरः वृतिः द्वे वेष्टने संभक्तौ च । “तपोभिरिष्यते यस्तु देवेभ्यः स वरो मत इति ।”
॥ ८ ॥ ओषः श्लोषः “प्रोष इत्यपि शब्दार्थकोशे” द्वे दाहस्य । नयः नायः
द्वयं नीते । ज्यानिः जीर्णिः द्वे जीर्णतायाः । भ्रमः भ्रमिः द्वे भ्रांतेः । स्फातिः
वृद्धिः द्वे “वृद्धेः ।” प्रथा ख्यातिः द्वे “प्रख्यातेः ।” स्पष्टिः पृक्तिः द्वे स्पर्शस्य ।
स्रवः स्रवः द्वे प्रस्रवणस्य ॥ ९ ॥ एधा “विधेत्यपि ।” विधा गजात्रे ऋद्धौ च
प्रकारे वेतने विधाविति मेदिनी । “समृद्धिः द्वे उपचयस्य । स्फुरणं स्फुरणा
“स्फुल्लं स्फोरणं स्फारणं स्फरणं चेत्यपि” द्वे “स्फुरणस्य ।” प्रमितिः प्रमा द्वे
यथार्थज्ञानस्य । प्रसूतिः प्रसवः द्वे गर्भविमोचनस्य । श्र्योतः प्राधारः द्वे वृतादेः
सरणे । क्लमथः क्लमः द्वे रत्नाने ॥ १० ॥ उत्कर्षः अतिशयः द्वे प्रकर्षस्य ।

उत्कर्षो ऽतिशये संधिः श्लेषे विषय आश्रये ॥
 क्षिपाया क्षेपणं गीर्णिगिरौ गुरणमुद्यमे ॥ ११ ॥
 उन्नाय उन्नये श्रायः श्रयणे जयने जयः ॥
 निगादो निगदे मादो मद उद्वेग उद्भ्रमे ॥ १२ ॥
 विमर्दनं परिमलो ऽभ्युपपत्तिरनुग्रहः ॥
 निग्रहस्तद्विरुद्धः स्यादभियोगस्त्वभिग्रहः ॥ १३ ॥
 मुष्टिवंधस्तु संग्राहो ङिवे डमरविष्टवौ ॥
 बंधनं प्रसितिश्चारः स्पर्शः स्पष्टोपतत्तरि ॥ १४ ॥
 निकारो विप्रकारः स्यादाकारस्त्विंग इंगितम् ॥

संधिः श्लेषः द्वे संधानस्य । विषयः आश्रयः “आश्रय इत्यपि” द्वे “आश्रयस्य ।” क्षिपा क्षेपणं द्वे “प्रेरणस्य ।” गीर्णिः गिरिः द्वे निगरणस्य “गिळणं इति ख्यातस्य ।” गुरणं “गूरणमिति मुकुटः” उद्यमः द्वे “भाराद्युद्यमनस्य” ॥ ११ ॥ उन्नायः उन्नयः द्वे ऊर्ध्वं नयनस्य ऊहस्य च । श्रायः श्रयणं द्वे सेवायाः । जयनं जयः द्वे “जयस्य ।” निगादः निगदः द्वे कथनस्य । मादः मदः द्वे हर्षस्य । उद्वेगः उद्भ्रमः द्वे उद्वेजनस्य ॥ १२ ॥ विमर्दनं परिमलः द्वे कुंकुमादिमर्दनस्य । परिमलो विमर्देऽपीति विश्वः । अभ्युपपत्तिः अनुग्रहः द्वे अंगीकारस्य । ततोऽनुग्रहाद्विरुद्धो निग्रहः स्यात् । विग्रहस्तु विरोधः स्यादिति । अथवा निग्रहस्तु निरोधः स्यादिति वा कचित्पाठः । एकम् । अभियोगः अभिग्रहः द्वे कलहाव्हानस्य ॥ १३ ॥ मुष्टिवंधः संग्राहः द्वे मुष्टिना दृढग्रहणस्य । ङिवः डमरः विष्टवः त्रयं नरलुंठनादेरुपसर्गविशेषस्य । प्रलयस्य वा । अशस्त्रकलहस्येति रामस्वामी । बंधनं प्रसितिः चारः त्रीणि बंधनस्य । “चारस्थाने स्वारं पठित्वा स्वारादीनां चतुर्णां पर्यायतामाह स्वामी । स्तृ शब्दोपतापयोः अच् प्रज्ञाद्यण् । स्वारः ।” स्पर्शः “स्पर्श इति रेफहीनो ऽपि” स्पष्टा “स्पष्टेत्यपि” उपतप्ता त्रयं उपतापाख्यरोगविशेषस्य । “संतप्तस्य वा” । स्पृशतीति स्पर्शः । स्पर्शो रुजायां दाने चेति विश्वः ॥ १४ ॥ निकारः विप्रकारः द्वे अपकारस्य । आकारः इंगः इंगितं “इंगितः” त्रयं “अभिप्रायानुरूपचेष्टितस्य ।”

परिणामो विकारो द्वे समे विकृतिविक्रिये ॥ १५ ॥

अपहारस्त्वपचयः समाहारः समुच्चयः ॥

प्रत्याहार उपादानं विहारस्तु परिक्रमः ॥ १६ ॥

अभिहारो ऽभिग्रहणं निर्हारो ऽभ्यवकर्षणम् ॥

अनुहारो ऽनुकारः स्यादर्थस्यापगमे व्ययः ॥ १७ ॥

प्रवाहस्तु प्रवृत्तिः स्यात्प्रवहो गमनं बहिः ॥

वियामो वियमो यामो यमः संयामसंयमौ ॥ १८ ॥

हिंसाकर्माभिचारः स्याज्जागर्या जागरा द्वयोः ॥

विघ्नो ऽंतरायः प्रत्यूहः स्यादुपघ्नो ऽतिकाश्रये ॥ १९ ॥

निर्वेश उपभोगः स्यात्परिसर्पः परिक्रिया ॥

परिणामः विकारः द्वे प्रकृतेरन्यथाभावे । यथा मृद्विकारो घटः । विकृतिः विक्रिया द्वे विरुद्धक्रियायाः । परिणामस्यैव पर्यायाविभावपि वा । यथा कुण्डलं कनकस्यैव विकृतिः परिणाम इत्यर्थः ॥ १५ ॥ अपहारः अपचयः द्वे अपहरणस्य । समाहारः समुच्चयः द्वे राशीकरणस्य । सम्यगाहरणमेकत्र करणं समाहारः । सम् आङ्पूर्वकस्य ह्रस्व हरण इत्येतस्य रूपम् । प्रत्याहारः उपादानं द्वे इंद्रियाकर्षणस्य । विहारः परिक्रमः द्वे पद्भ्यां गतेः । यल्लक्ष्यम् । सुरांगनानामवनौ परिक्रम इति ॥ १६ ॥ अभिहारः “अभ्याहार इत्यपि” अभिग्रहणं द्वे चौर्यकरणस्य । निर्हारः अभ्यवकर्षणं द्वे शल्यादेर्निष्काशनस्य । अनुहारः अनुकारः द्वे विडम्बनस्य । यथा खणखणेति नूपुरध्वनेरनुकारः । अर्थस्य धनादेरपगमे व्यय इत्येकम् । खर्च इति लौकिकभाषायाम् ॥ १७ ॥ प्रवाहः प्रवृत्तिः द्वे जलादीनां निरंतरगतेः । प्रवहो गमनं स प्रवह इत्येकम् । वियामः वियमः यामः यमः संयामः संयमः षट् संयमस्य योगांगस्य ॥ १८ ॥ हिंसाकर्म हिंसाफलकं कर्म जारणमारणादि अभिचारः स्यात् एकम् । जागर्या “अग्रिया जागर्तिश्चेति राजमुकुटः” जागरा द्वे जागरणस्य । तत्र जागरा स्त्रीपुंसयोः । विघ्नः अंतरायः प्रत्यूहः त्रीणि विघ्नस्य । समीपमून आश्रये उपन्न इत्येकम् । उपन्न आश्रयेतिसूत्रेण सिद्धमेतत् । “आश्रय-णस्य वा” ॥ १९ ॥ निर्वेशः उपभोगः द्वे “उपभोगस्य ।” परिसर्पः परि-क्रिया द्वे परिजनादिवेष्टनस्य । विधुरं प्रविश्लेषः द्वे अत्यंतवियोगस्य । “वैकल्ये-

विधुरं तु प्रविश्लेषे ऽभिप्रायश्छंद आशयः ॥ २० ॥

संक्षेपणं समसनं पर्यवस्था विरोधनम् ॥

परिसर्या परीसारः स्यादास्या त्वासना स्थितिः ॥ २१ ॥

विस्तारो विग्रहो व्यासः स च शब्दस्य विस्तरः ॥

संवाहनं मर्दनं स्याद्विनाशः स्याददर्शनम् ॥ २२ ॥

संस्तवः स्यात्परिचयः प्रसरस्तु विसर्पणम् ॥

नीवाकस्तु प्रयामः स्यात्सन्निधिः सन्निकर्षणम् ॥ २३ ॥

लवो ऽभिलावो लवने निष्पावः पवने पवः ॥

प्रस्तावः स्यादवसरस्त्रसरः सूत्रवेष्टनम् ॥ २४ ॥

प्रजनः स्यादुपसरः प्रश्रयैप्रणयौ समौ ॥

ऽपि च विश्लेषे विधुरं विकले त्रिविविति मेदिनी । ” अभिप्रायः छंदः आशयः
 त्रीणि “ अभिप्रायस्य । ” छंदो ऽदंतः ॥ २० ॥ संक्षेपणं समसनं द्वे अविस्तार-
 रस्य । पर्यवस्था विरोधनं द्वे विरोधस्य । परिसर्या परीसारः “ परिसार इति
 शब्दार्थकोशः ” द्वे परितः सरणस्य । आस्या आसना स्थितिः त्रीणि “ आस-
 नस्य ” ॥ २१ ॥ विस्तारः विग्रहः व्यासः त्रयं विस्तृतेः । विस्तारः शब्दसं-
 बंधी चेद्विस्तर इत्येकम् । संवाहनं मर्दनं द्वे अंगमर्दनस्य । यथा पादसंवाहनम् ।
 विनाशः अदर्शनं द्वे तिरोधानस्य ॥ २२ ॥ संस्तवः परिचयः द्वयं परिचितौ ।
 प्रसरः विसर्पणं द्वे “ व्रणादिप्रसरणस्य । ” नीवाकः प्रयामः द्वे धनधान्यादिषु
 जनानामादरातिशयस्य । नितरामुच्यते नीवाकः सन्निधिः “ सन्निधं ” सन्नि-
 कर्षणं द्वे नैकत्रयस्य । सन्निधिः पुंसि ॥ २३ ॥ लवः अभिलावः लवनं त्रयं
 धान्यादिच्छेदनस्य । निष्पावः पवनं पवः त्रीणि धान्यादीनां पूतीकरणस्य । संकी-
 र्णत्वाह्लिंगसंकरः । प्रस्तावः अवसरः द्वे प्रसंगस्य । यथा । अवसरपठिता वाणी-
 त्यादि । त्रसरः “ तसर इति वा पाठः ” सूत्रवेष्टनं द्वे तंतुवायकृतसूत्रवेष्टनभेदस्य
 तसरी इति प्रसिद्धस्य ॥ २४ ॥ प्रजनः उपसरः द्वे गर्भग्रहणस्य । प्रश्रयः प्रणयः
 द्वे प्रेम्णः । प्रसर इति वा पाठः । प्रसरः प्रणये वेगे इति मेदिनी । धीशक्तिः
 निष्क्रमः द्वे बुद्धिसामर्थ्ये । निष्क्रमो बुद्धिसंपत्ताविति विश्वः । “ शुश्रूषा श्रवणं

धीशक्तिर्निष्क्रमो ऽस्त्री तु संक्रमो दुर्गसंचरः ॥ २५ ॥

प्रत्युक्क्रमः प्रयोगार्थः प्रक्रमः स्यादुपक्रमः ॥

स्यादभ्यादानमुद्धात आरंभः संभ्रमस्त्वरा ॥ २६ ॥

प्रतिबंधः प्रतिष्ठंभो ऽवनायस्तु निपातनम् ॥

उपलंभस्त्वनुभवः समालंभो विलेपनम् ॥ २७ ॥

विप्रलंभो विप्रयोगो विलंभस्त्वतिसर्जनम् ॥

विश्रावस्तु प्रतिख्यातिरवेक्षा प्रतिजागरः ॥ २८ ॥

निपाठनिपठौ पाठे तेमस्तेमौ समुंदने ॥

आदीनवास्रवौ क्लेशे मेलके संगसंगमौ ॥ २९ ॥

चैव ग्रहणं धारणं तथा । ऊहापोहौ च विज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणा इति । ”
 संक्रमः दुर्गसंचरः द्वे दुर्गमार्गस्य । “दुर्गादिप्रवेशक्रियाया वा ।” संक्रमते
 संक्रम्यते वा ऽनेन संक्रमः । स न स्त्रियाम् । “दुर्गसंचार इत्यन्यत्र” ॥ २५ ॥
 प्रत्युक्क्रमः “प्रत्युक्क्रांतिरित्यपि ” प्रयोगः द्वे युद्धार्थमतिशयितोद्योगस्य । प्रयोगो-
 ऽर्थो यस्य सः । “प्रयुद्धार्थ इत्यपि पाठः । प्रत्युक्क्रमः प्रयुद्धार्थ इति भागुरिः । ”
 प्रक्रमः उपक्रमः द्वे प्रथमारंभस्य । अभ्यादानं उद्धातः आरंभः त्रयमारंभमात्रस्य ।
 प्रलक्ष्यम् । उद्धातः प्रणवो यासामिति । प्रक्रमादिपंचाप्येकार्था वा । संभ्रमः त्वरा द्वे
 संवेगस्य । आवेगस्तु त्वरा त्वरीति वाचस्पतिः ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः प्रतिष्ठंभः द्वे
 कार्यप्रतिघातस्य । यथा मणिमंत्रादिप्रतिबंधादग्नेरनुष्णतेति । अवनायः निपा-
 तनं “नियातनमित्यपि पाठः” द्वे अधोनयनस्य । उपलंभः अनुभवः द्वे
 साक्षात्कारस्य । समालंभः विलेपनं द्वे कुंकुमादिना विलेपने ॥ २७ ॥
 विप्रलंभः विप्रयोगः द्वे रागिणोर्विच्छेदस्य । विलंभः अतिसर्जनं द्वे अतिदानस्य ।
 विश्रावः प्रतिख्यातिः “प्रविख्यातिरित्यपि” द्वे अतिप्रसिद्धेः । अवेक्षा प्रतिजागरः
 द्रव्यवस्तूनां अवेक्षणस्य ॥ २८ ॥ निपाठः निपठः पाठः त्रीणि “पठनस्य । ”
 तेमः स्तेमः समुंदनं त्रयमार्द्रभावस्य । आदीनवः आस्रवः क्लेशः त्रीणि क्लेशस्य ।
 आस्रवंतीन्द्रियाण्यनेनेति । आश्रवस्तालव्यमध्य इति केचित् । मेलकः संगः संगमः
 त्रीणि “संगमस्य । ना मेलः संगमो ना वेलमरमाला ” ॥ २९ ॥ संवीक्षणं

संवीक्षणं विचयनं मार्गणं मृगणा मृगः ॥
 परिरंभः परिष्वंगः संश्लेष उपगूहनम् ॥ ३० ॥
 निर्वर्णनं तु निध्यानं दर्शनालोकनेक्षणम् ॥
 प्रत्याख्यानं निरसनं प्रत्यादेशो निराकृतिः ॥ ३१ ॥
 उपशायो विशायश्च पर्यायशयनार्थकौ ॥
 अर्तनं च ऋतीया च हृणीया च घृणार्थकाः ॥ ३२ ॥
 स्याद्व्यत्यासो विपर्यासो व्यत्ययश्च विपर्यये ॥
 पर्ययोऽतिक्रमस्तस्मिन्नतिपात उपात्ययः ॥ ३३ ॥
 प्रेषणं यत्समाहूय तत्र स्यात्प्रतिशासनम् ॥
 स संस्तावः क्रतुषु या स्तुतिभूमिर्द्विजन्मनाम् ॥ ३४ ॥

“अन्वीक्षणं अन्वेषणं गवेषणं चेत्यपि ।” विचयनं मार्गणं मृगणा मृगः पंच
 तात्पर्येण वस्तूनां गवेषणस्य । परिरंभः “परीरंभ इत्यपि” परिष्वंगः संश्लेषः
 उपगूहनं चत्वारि आलिङ्गनस्य ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं निध्यानं दर्शनं आलोकनं
 ईक्षणं पंच निरीक्षणस्य । “दर्शनालोकलक्षणमित्यपि पाठः ।” प्रत्याख्यानं
 निरसनं प्रत्यादेशः निराकृतिः चत्वारि निराकरणस्य ॥ ३१ ॥ उपशायः विशायः
 द्वौ पर्यायेणानुक्रमेण यत्प्रहरकादीनां शयनं तदेवार्थो ययोस्तौ तथा । अर्तनं ऋतीया
 हृणीया “हृणिता । मोहो वीज्या जुगुप्सा च हृणीया हृणिता घृणेति वाचस्पतिः ।
 न्हिणीया न्हणिता चेति द्विरूपकोशामरमालयोः ।” घृणा चत्वारि जुगुप्सायाः ।
 करुणाया इति कश्चित् । ऋतिः सौत्रो धातुः जुगुप्सायामिति बहवः । कृपायामिति
 केचित् । घृणा जुगुप्साकृपयोरिति विश्वः ॥ ३२ ॥ व्यत्यासः विपर्यासः व्यत्ययः
 विपर्ययः “विपर्याय इति भरतमालायाम्” चत्वारि व्यतिक्रमस्य । पर्ययः
 अतिक्रमः अतिपातः उपात्ययः चत्वारि अतिक्रमस्य ॥ ३३ ॥ समाहूय यद्-
 त्यादीनां प्रेषणं तत्र प्रतिशासनं स्यात् एकम् । क्रतुषु द्विजन्मनां छंदोगानां स्तुतिभूमिः
 स्तवनदेशः संस्तावः एकम् । समेत्य स्तुवंत्यत्र संस्तावः यज्ञे समि स्तुव इति
 वच् ॥ ३४ ॥ यस्मिन्काष्ठे काष्ठं निधाय तक्ष्यते तनूक्रियते स काष्ठरूप आधार

निधाय तक्ष्यते यत्र काष्ठे काष्ठं स उद्धनः ॥
 संवन्नस्तु संवघनः संवो येन निहन्यते ॥ ३५ ॥
 आविधो विध्यते येन तत्र विष्वक्समे निघः ॥
 उत्कारश्च निकारश्च द्वौ धान्योत्क्षेपणार्थकौ ॥ ३६ ॥
 निगारोद्गारविक्षावोद्ग्राहास्तु गरणादिषु ॥ ३७ ॥
 आरत्यवरतिविरतय उपरामे ऽथास्त्रियां तु निष्ठेवः ॥
 निष्ठ्यूतिर्निष्ठेवनं निष्ठीवनमित्यभिन्नानि ॥ ३८ ॥
 जवने जूतिः सातिस्त्ववसाने स्यादथ ज्वरे जूर्तिः ॥
 उदजस्तु पशुप्रेरणमकरणिरित्यादयः शापे ॥ ३९ ॥

उद्धनः एकम् । ऊर्ध्वं हन्यते ऽस्मिन् उद्धनः । उद्धनोत्थाधानमिति सूत्रेण साधुः ।
 संवन्नस्तु गुच्छो येन निहन्यते स खनित्रविशेषः स्तंवनः स्तंवघनः द्वे । खुरपे, विळा
 इति लौकिकभाषायाम् ॥ ३५ ॥ येन विध्यते तत्र शस्त्रादौ आविध इत्येकं
 “ध्रमरसूच्यादेः विधणं इत्यादिख्यातस्य ।” विष्वक्समे सर्वतः समाने वृक्षे
 निघ इत्येकं “तुल्यारोहपरिणाहवृक्षादेः ।” उत्कारः निकारः द्वौ धान्यस्य उत्क्षेपण-
 मर्थो ययोस्तौ तथा ॥ ३६ ॥ निगारादयो गरणादिषु । यथा गरणे अभ्यवहारे नि-
 गार इत्येकं “गिळणं इति ख्यातस्य । उद्गरणे ” वमने उद्गारः । “विक्षवणे ”
 शब्दे विक्षावः इत्येकं “शिक इति ख्यातायाः ।” उद्ग्रहणे ऊर्ध्वकृत्य ग्रहणे
 उद्ग्राहः “ढंकर इति ख्यातः ।” एकैकम् ॥ ३७ ॥ आरतिः अवरतिः विरतिः
 उपरामः उपरम इत्यपि चत्वार्युपरतेः । निष्ठेवः निष्ठ्यूतिः निष्ठेवनं निष्ठीवनं
 चत्वारि मुखेन श्लेष्मोत्सर्गस्य । “क्लीवे निष्ठेवम् ।” अभिन्नानि एकार्थानीत्यर्थः
 ॥ ३८ ॥ जवनं जूतिः द्वे वेगस्य । जू इति सौत्रो धातुः गतौ वेगे च ऊतियूतिजूतीति
 सूत्रेण साधुः । सातिः अवसानं द्वे अंतस्य । ज्वरः जूर्तिः द्वे ज्वरस्य । पशूनां गवा-
 दीनां प्रेरणं उदजः स्यात् एकम् । शापे आक्रोशे द्योत्ये अकरणिरित्यादयः । आक्रोशे
 नमोति भावे करोतेरनिः । आदिशब्दादजीवनिः । “अजननिः । अवग्राहः निग्राह
 इति ।” यथा आः पाप कथमकरण्या न लज्जसे । अजीवनिस्ते शठ भूयात्
 ॥ ३९ ॥ गोत्रांतेभ्यः अपत्यार्थप्रत्ययांतेभ्यः औपगवादिशब्देभ्यस्तस्य वृंदमित्यर्थे औ-

गोत्रांतेभ्यस्तस्य वृंदमित्यौपगवकादिकम् ॥

आपूपिकं शाष्कुलिकमेवमाद्यमचेतसाम् ॥ ४० ॥

माणवानां तु माणव्यं सहायानां सहायता ॥

हल्या हलानां ब्राह्मण्यवाडव्ये तु द्विजन्मनाम् ॥ ४१ ॥

द्वे पर्शुकानां पृष्ठानां पार्श्वं पृष्ठयमनुक्रमात् ॥

खलानां खलिनी खल्याऽप्यथ मानुष्यकं नृणाम् ॥ ४२ ॥

ग्रामता जनता धूम्या पाश्या गल्या पृथक्पृथक् ॥

अपि साहस्रकारीषवार्मणार्थवर्णादिकम् ॥ ४३ ॥

॥ इति संकीर्णवर्गः ॥

नानार्थाः केऽपि कांतादिवर्गेष्वेवात्र कीर्तिताः ॥

पगवकादिकं स्यात् । यथा । उपगोरपत्यानि पुमांसः औपगवास्तेषां समूह औपगवक-
म् । गोत्रोक्षेतिबुक् अकादेशेन साधुः । आदिशब्दाद्वागर्गकं दाक्षकमित्यादि । एकैकम् ।
इतःपरमावर्गसमाप्तेर्वृंदमित्यधिकारः । अचेतसां जडानां अपूपादीनां वृंदं आपूपिकम् ।
शाष्कुलिकम् । सानुकम् । इत्यादि एकैकम् । अचित्तहस्तिधेनोष्ठगिति सूत्रेणमे
साधवः ॥ ४० ॥ माणवानां समूहो माणव्यम् । माणवा बालाः । सहायाः सहा-
यस्तेषां समूहः सहायता । हलानां समूहो हल्या एकैकम् । ब्राह्मण्यं वाडव्यं द्वे
ब्राह्मणानां समूहस्य ॥ ४१ ॥ पर्शुका अस्थिविशेषास्तासां समूहः पार्श्वम् । पृष्ठानां
समूहः पृष्ठयम् । यज्ञविषये ऽदः स्मरन्ति । खलिनी खल्या द्वे खलानां समूहस्य ।
नृणां मानुष्याणां समूहो मानुष्यकम् ॥ ४२ ॥ ग्रामाणां समूहो ग्रामता जनानां समूहो
जनता । धूमनां समूहो धूम्या । पाशानां समूहः पाश्या । गला बृहत्काशास्तेषां
समूहो गल्या । सहस्राणां समूहः साहस्रम् । करीषाणां समूहः कारीषम् ।
कारिषं शुष्कगोमयम् । वर्मणां समूहः वार्मणम् । वर्म कवचम् । अथर्वणां
समूहः आथर्वणम् । एकैकम् । आदिशब्दाच्चार्यमार्गं चार्मिणमित्यादि । चर्मिणां
समूहश्चार्यमणम् ॥ ४३ ॥ इति संकीर्णवर्गः ॥ ॥४॥ ॥ अथानेकार्थवर्गः । ननु
किमर्थमनेकार्था आरभ्यन्ते । तेषां प्रागुक्तवर्गेष्वभिहितत्वात् । यद्यत्र वक्ष्यन्ते तर्हि

भूरिप्रयोगा ये येषु पर्यायेष्वपि तेषु ते ॥ १ ॥

आकाशे त्रिदिवे नाको लोकस्तु भुवने जने ॥

पद्ये यशसि च श्लोकः शरे खड्गे च सायकः ॥ २ ॥

जंबुकौ क्रोष्टुवरुणौ पृथुकौ चिपिटार्भकौ ॥

आलोकौ दर्शनद्योतौ भेरीपटहमानकौ ॥ ३ ॥

उत्संगचिन्हयोरंकः कलंकां ऽकापवादयोः ॥

तक्षको नागवर्द्धकयोरर्कः स्फटिकसूर्ययोः ॥ ४ ॥

कुतः प्रागुक्ता इत्यत आह । नानार्था इति । अत्र वक्ष्यमाणेषु कांतादिवर्गेष्वेव केऽपि नानार्था उक्ता नतु प्रागुक्तपर्यायेषु । यथा । मारुते वेधसि ब्रध्ने पुंसि कः कं शिरोबुनोरिति । भूरिप्रयोगा यत्र कुत्रापि काव्यादिषु कविभिः प्राचुर्येण प्रयुक्ता ये नाकलोकादयः शब्दास्ते पूर्वोक्तेषु येषु पर्यायेषु दृश्यन्ते तेषु पर्यायेषु अपिशब्दादत्रापि कांतादिषु कीर्तिताः । यथा नाकशब्दः प्रचुरप्रयोगत्वात्प्राक् स्वर्गाकाशयोरुक्तो ऽपि पुनरिहोक्तः । जंबुकशब्दस्तु सृगालपर्यायेष्वेवोक्तो नतु वरुणपर्यायेषु । भूरिप्रयोगत्वाभावात् । इह तु जंबुकौ क्रोष्टुवरुणावित्युभयत्रोच्यते ॥ १ ॥ नाक इत्येकं नाम ककारान्तम् आकाशे स्वर्गे च वर्तते । “न अकं दुःखमत्र नाकः नभ्राडिति सूत्रे निपातितः ।” भुवने स्वर्गादौ जने च लोक इत्येकम् । “लोक्यते लोकः ।” पद्ये अनुष्टुबादौ वृत्ते यशसि कीर्तौ श्लोक इत्येकम् । “श्लोक्यते श्लोकः । श्लोक संघाते ।” यशसि यथा । उत्तमश्लोको हरिः । शरे वाणे खड्गे च सायकः ॥ २ ॥ क्रोष्टा सृगालः । वरुणः प्रसिद्धः उभौ जंबुकशब्दवाच्यौ । “जंबुकः फेरवे नीचे पश्चिमाशापतावपीति मेदिनी ।” चिपिटो भ्रष्टब्रीहितंडुलः पोहे इति लौकिकभाषायाम् । अर्भकः शिशुः तावुभौ पृथुकौ । पृथुकः पुंसि चिपिटे शिशौ स्यादभिधेयवत् इति । दर्शनं प्रकाश-
आलोकौ । “आलोकस्तु पुमान् द्योते दर्शने वंदिभाषण इति मेदिनी ।” भेरीप-
टहं वाद्यविशेषौ । तूर्यागत्वादेकवद्भावः । उभावानकौ । “आनकः पटहे भेर्या
पुंसे ध्वनदंबुद इति मेदिनी ” ॥ ३ ॥ उत्संगः क्रोडः तत्र चिन्हे चांकः ।
“अंकी रूपकभेदां ऽगचिन्हरेखाजिभूषणे । रूपकांशांतिकोत्संगस्थाने कं पापदुःख-
योरिति मेदिनी ।” चिन्हे दोषारोपे च कलंकः । “कलंकां ऽके ऽपवादे च काला-
यममलेऽपि चेति मेदिनी ।” नागविशेषे त्वष्टरि च तक्षकः । स्फटिकसूर्ययोरर्क-
शब्दो वर्तते । “अर्कोऽर्कपणे स्फटिके रवौ ताम्रे दिवस्पताविति मेदिनी ॥ ४ ॥

मारुते वेधसि ब्रध्ने पुंसि कः कं शिरोंऽबुनोः ॥
 स्यात्पुलाकस्तुच्छधान्ये संक्षेपे भक्तसिक्थके ॥ ५ ॥
 उल्लूके करिणः पुच्छमूलोपांते च पेचकः ॥
 कमंडलौ च करकः सुगते च विनायकः ॥ ६ ॥
 किष्कुर्हस्ते वितस्तौ च शूककीटे च वृश्चिकः ॥
 प्रतिकूले प्रतीकस्त्रिष्वेकदेशे तु पुंस्ययम् ॥ ७ ॥
 स्याद्भूतिकं तु भूनिवे कत्तृणे भूस्तृणे ऽपि च ॥
 ज्योत्स्निकायां च घोषे च कोशातक्यथ कट्फले ॥ ८ ॥
 सिते च खदिरे सोमवल्कः स्यादथ सिलहके ॥

मारुते वायौ वेधसि ब्रह्मणि ब्रध्ने सूर्ये क इत्येकाक्षरं नाम पुंसि । तद्रूपं तु ।
 कः कौ काः इत्यादि देववत् । शिरसि जले च कमिति क्लीबम् । सुखे
 ऽपि कम् । “को ब्रह्मणि समीरात्मयमदक्षेषु भास्करे । मयूरेऽग्नौ च पुंसि
 स्यात्सुखशीर्षजलेषु कमिति मेदिनी ।” तुच्छधान्ये तंडुलशून्ये धान्ये संक्षेपे
 अविस्तारे भक्तसिक्थके अन्नावयवे पुलाक इत्येकम् ॥ ५ ॥ करिणो गजस्य
 पुच्छमूलोपांते गुदाच्छादकमांसपिंडे उल्लूकः पक्षिभेदस्तत्र च पेचकः । कमंडलौ
 चकाराद्वर्षोपले दाडिमादौ च करकः । करकस्तु पुमान् पक्षिविशेषे दाडिमे ऽपि
 च । द्वयोर्मैघोपले न स्त्री करकं च कमंडलाविति मेदिन्याम् । सुगते बुद्धे चका-
 राद्विघ्नराजे गरुडे च विनायकः ॥ ६ ॥ हस्ते हस्तप्रमाणे वितस्तौ च किष्कुः ।
 प्रकोष्ठे ऽप्यनपुंसक इति रुद्रः । शूककीटे शूकसदृशरोमव्याप्ते कीटविशेषे
 चकारादलौ कर्कटे वृक्षविशेषे ऽष्टमराशौ च वृश्चिकः । प्रतिकूले च प्रतीकः ।
 तत्र प्रतिकूले त्रिषु । अवयवे पुंसि ॥ ७ ॥ भूनिवे किराततित्ते कत्तृणं भूस्तृणं
 च गंधतृणविशेषौ तत्र भूतिकम् । ज्योत्स्निकायां पटोल्यां “घोषे अपामार्गे च”
 कोशातकी । कोशातकः कचे पुंसि पटोल्यां घोषके स्त्रियामिति मेदिनी ॥ ८ ॥
 कट्फले कायफल इति ख्याते वृक्षभेदे शुक्लखदिरे च सोमवल्कः । सोम इव
 वल्को वल्कलमस्य । सिलहके पण्यभेदे तिलकल्के निःस्नेहतिलचूर्णे च पिण्याकः ।
 रामटे हिंगुनि । चकाराद्वालिहके देशे ऽथ धीरे च । नृह्रस्वमध्यं च बालिहक-

३]

तिलकल्के च पिण्याको बाल्हीकं शमठे ऽपि च ॥ ९ ॥

महेन्द्रगुग्गुल्लकव्यालग्राहिषु कौशिकः ॥

रुक्तापशंकास्वातंकः स्वल्पे ऽपि क्षुल्लकस्त्रिषु ॥ १० ॥

जैवातृकः शशांके ऽपि खुरे ऽप्यश्वस्य वर्तकः ॥

व्याघ्रे ऽपि पुंडरीको ना यवान्यामपि दीपकः ॥ ११ ॥

शालावृकाः कपिकोष्ठश्वानः स्वर्णे ऽपि गैरिकम् ॥

पीडार्थे ऽपि व्यलीकं स्यादलीकं त्वप्रिये ऽनृते ॥ १२ ॥

शीलान्वयावनूके द्वे शल्के शकलवल्कले ॥

साष्टे शते सुवर्णानां हेमन्युरोभूषणे पले ॥ १३ ॥

मिति । बाल्हीकमित्यपि ” ॥ ९ ॥ व्यालग्राह्याहितुंडिकः । कौशिको नकुले व्यालग्राहे गुग्गुलुशक्रयोः । विश्वामित्रे च कोशजोलूकयोरपि कौशिक इति विश्वः । रक्त रोगः । तापः संतापः । शंका भयं अत्रातंक इति नाम । स्वल्पे अपि श्वान्नीचकनिष्ठदरिद्रेष्वपि क्षुल्लकः । क्षुल्लकस्त्रिषु नीचे ऽल्पे इति कोशांतरात् ॥ १० ॥ जैवातृकः पुमान्सोमे दीर्घायुः कुशयोस्त्रिषु । अपिशब्दात्पक्षिभेदे च वर्तकः । अपिशब्दादग्नौ दिग्गजादौ च पुंसि पुंडरीकः । सितांभोजादौ क्लीबे च । यवानी ओषधीभेदः अजमोदाख्यः । अपिशब्दाद्वर्हिचूडे ऽपि दीपकः प्रकाशे ऽपि । “ दीप्यक इत्यपि ” ॥ ११ ॥ कप्यादयः शालावृकाः स्युः । अपिशब्दाद्रेरु इति ख्याते धातौ च गैरिकम् । “ गैरिकं धातुरुक्मयोरिति मेदिनी । ” व्यलीकमप्रियाकार्यवैलक्ष्येष्वपि पीडने इति विश्वः ॥ १२ ॥ शीलं स्वभावो ऽन्वयो वंशः तत्रानूकमिति । “ अनूकं तु कुले शीले पुंसि स्याद्गत-जन्मनीति मेदिनी । ” शकलं खंडम् । वल्कलं त्वक् द्वे शल्के इति । सुवर्णा-नां हेमः कर्षाणां साष्टे शते ऽष्टाधिकशतके निष्कः । सहाष्टभिर्वर्तत इति साष्टम् । सराजस्त्वयमिति वत् । यथा हेमनि सुवर्णमात्रे उरसो वक्षसो भूषणे हेमपले च शीनारे सांव्यवहारिके द्रव्यभेदे च निष्कः । पलं कर्षत्रुष्टयम् । गुंजानामशीतिः कर्षः ॥ १३ ॥ शमलं पुरीषम् । एनः पापम् । “ त्रिषु पापशये कल्को ऽस्त्री विट्

दीनारे ऽपि च निष्को ऽस्त्री कल्को ऽस्त्री शमलैनसोः ॥

दंभे ऽप्यथ पिनाको ऽस्त्री शूलशंकरधन्वनोः ॥ १४ ॥

धेनुका तु करेष्वां च मेघजाले च कालिका ॥

कारिका यातनावृत्त्योः कर्णिका कर्णभूषणे ॥ १५ ॥

करिहस्तं ऽगुलौ पद्मबीजकोश्यां त्रिपूतरे ॥

वृंदारकौ रूपिमुख्यावेके मुख्यान्त्यकेवलाः ॥ १६ ॥

स्यादांभिकः कौकुटिको यश्चादूरेरितेक्षणः ॥

लालाटिकः प्रभोर्भालदर्शी कार्याक्षमश्च यः ॥ १७ ॥

“भूभृन्नितंबवलयचक्रेषु कटको ऽस्त्रियाम् ॥

सूच्यग्रे क्षुद्रशक्तौ च रोमहर्षे च कंटकः ॥ १ ॥

किट्टेभदंतयोरिति विश्वः । कल्को ऽस्त्री घृततैलादिशेषे दंभे विभीतके इति मेदिनी ।
पिनाको ऽस्त्री रुद्रचापे पांसुवर्षत्रिशूलयोरिति मेदिनी ॥ १४ ॥ करेष्वां हस्तिन्यां
चकारान्नवप्रसूतायां गवि धेनुका । मेघजाले मेघवृंदे चकारादेवताविशेषे ऽपि
कालिका । वृत्तिविवरणश्लोकः । यथा गृह्यकारिका । “यातनाकृत्योरित्यपि
पाठः । कारिका नटयोषिति । कृतौ विवरणश्लोके शिल्पयातनयोरपि । नपुंसकं
तु कर्मादौ कारके कर्त्तरि त्रिष्विति मेदिनी” ॥ १५ ॥ करिहस्तं ऽगुलौ गजशुङ्गाग्रे
अंगुलौ कमलांतर्गतकोशे च कर्णिका । “कर्णिका करिहस्ताग्रे करमध्यांगुलावपि ।
क्रमुकादिच्छटांशे ऽब्जवराटे कर्णभूषण इति मेदिनी” । उत्तरे अतः परं खातेभ्यः
प्राक् शब्दास्त्रिषु त्रिलिंगा इत्यर्थः । “वृंदारकः सुरे पुंसि मनोज्ञश्रेष्ठयोस्त्रिष्विति
मेदिनी ।” मुख्यश्चान्यश्च केवलश्चेति एके स्युः ॥ १६ ॥ दांभिको मायावी । यो-
ऽदूरेरितेक्षणः स च कौकुटिक इत्युच्यते । संज्ञायां ललाटकुक्कुटयौ पश्यति इति
सूत्रेण ठक्प्रत्यये कौकुटिकलालाटिकशब्दौ साधू । कुक्कुटीशब्देन तत्पातार्हः स्वल्प-
देशो लक्ष्यते । यो भृत्यः कोपप्रसादचिह्नज्ञानाय प्रभोर्भालं ललाटमेव पश्यति । भाव-
दर्शित्यपि पाठः । यश्च कार्याक्षमः प्रभोः कार्यं कर्तुमशक्तः तावुभौ लालाटिकौ ।
लालाटिकः सदा लस्ये प्रभुभावनिदर्शिनीत्यजयः । इतो भूभृन्नितंबेत्यादयः केचिद-
मूलका एव पंच श्लोकाः अतस्तेषां व्याख्यानाभावः ॥ १७ ॥ इति कांताः ॥

पाकौ पक्तिशिशू मध्यरत्ने नेतरि नायकः ॥

पर्यंकः स्यात्परिकरे स्याद्व्याघ्रे ऽपि च लुब्धकः ॥ २ ॥

आर्द्रायामपि लुब्धक इत्यपि पाठः ॥

पेटकस्त्रिषु वृंदे ऽपि गुरौ देश्ये च देशिकः ॥

खेटकौ ग्रामफलकौ धीवरे ऽपि च जालिकः ॥ ३ ॥

पुष्परेणौ च किंजल्कः शुल्को ऽस्त्री स्त्रीधने ऽपि च ॥

स्यात्कल्लोले ऽप्युत्कलिका वार्द्धकं भाववृंदयोः ॥ ४ ॥

करिण्यां चापि गणिका दारकौ बालभेदकौ ॥

अंधे ऽप्यनेडमूकः स्यात् टंकौ दर्पाश्मदारणौ ॥ ५ ॥ ”

॥ इति पंच क्षेपकाः ॥ इति कांतवर्गः ॥

मयूखस्त्वट्करज्वालास्त्रिलिङ्गौ शिलीमुखौ ॥

शंखो निधौ ललाटास्थिन् कंबौ न स्त्रीन्द्रिये ऽपि खम् ॥ १८ ॥

घृणिज्वाले अपि शिखे ॥ इति खांताः ॥ शैलवृक्षौ नगावगौ ॥

आशुगौ वायुविशिखौ शरार्कविहगाः खगाः ॥ १९ ॥

पतंगौ पक्षिसूर्यौ च पूगः क्रमुकवृंदयोः ॥

अथ खांतानाह । त्विट्करज्वालासु मयूखः । अत्र त्विट् शोभा । करः किरणः । प्रमरशरौ शिलीमुखौ । शिली शल्यं मुखे ययोस्तौ । निधौ निधिभेदे ललाटास्थिन् कंबौ च शंखः । अपिशब्दादाकाशे ऽपि शून्ये खम् । खमिन्द्रिये पुरे क्षेत्रे शून्यबिंदौ विहायसि । संवेदने देवलोके शर्मण्यपि नपुंसकमिति मेदिनी ॥ १८ ॥ घृणिः किरणः अपिशब्दाच्चूडायां प्रपदे बर्हिचूडायां च शिखा । इति खांतवर्गः । अथ गांतानाह । शैलवृक्षौ नगसंज्ञकावगसंज्ञकौ च । विशिखो बाणः । बाणार्कपक्षिणः खगशब्दवाच्याः । अर्केति ग्रहणमुपलक्षणम् ॥ १९ ॥ चकाराच्छालिप्रभेदे पतंगः क्रमुको वृक्षभेदः । तत्फले तु क्लीबं पगम् । वृंदं समूहः । पशवो हरिणाद्याः ।

पशवो ऽपि मृगा वेगः प्रवाहजवयोरपि ॥ २० ॥

परागः कौसुमे रेणौ स्नानीयादौ रजस्यपि ॥

गजे ऽपि नागमातंगावपांगस्तिलके ऽपि च ॥ २१ ॥

सर्गः स्वभावनिर्मोक्षनिश्चयाध्यायसृष्टिषु ॥

योगः सन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ २२ ॥

भोगः सुखे ह्यादिभृतावहेश्च फणकाययोः ॥

चातके हरिणे पुंसि सारंगः शबले त्रिषु ॥ २३ ॥

कपौ च प्लवगः शापे त्वभिषंगः पराभवे ॥

अपिशब्दात् मृगशीर्षे मार्गणायां च मृगः । जवो रंहः । अपिशब्दाद्विष्ठादेर्वहिर्नि-
र्गमेऽपि वेगशब्दः स्यात् ॥ २० ॥ कुसुमसंबन्धिनि रेणौ परागः । स्नात्यनेन स्ना-
नीयं गन्धचूर्णविशेषः । आदिना सुरतादिश्रमशांतये कामशास्त्राद्युक्तं यत्कर्पूरादिचूर्णं
तद्गृहः । अपिशब्दादुपरागे ऽपि । परागः रजसि धूलौ । नागमातंगौ गजे वर्तेते ।
अपिशब्दात्काद्रवेयनागकेशरनागवल्लीहास्तिनपुरमेघमुस्तकादौ । नागः पुंसि । क्लीवं
सीसलवंगयोः । अपिशब्दाच्चंडाले ऽपि मातंगः । “अपिशब्दात्” नेत्रस्यांतं ऽगहीने
चापांगः । अपांगस्त्वंगहीने स्यान्नेत्रांतं तिलकेऽपि चेति विश्वः ॥ २१ ॥ स्वभावः
प्रकृतिः । निर्मोक्षस्त्यागः । निश्चये यथा । गृहाण शस्त्रं यदि सर्ग एष ते इति रघुः ।
अध्यायः काव्यादिविरामस्थानं सृष्टिर्निर्माणं एतेषु सर्गः । “सर्गस्तु निश्चयाध्या-
यमोहोत्साहात्मसृष्टिष्विति मेदिनी ।” सन्नहनं कवचः । उपायः सामादिः ।
ध्यानं चित्तवृत्तिनिरोधः । संगतिः संगम इत्यादिषु योगशब्दः । “योगो ऽपूर्वार्थ-
संप्राप्तौ संगतिध्यानयुक्तिषु । वपुःस्थैर्ये प्रयोगे च विष्कंभादिषु भेषजे । विश्रव-
वातके द्रव्योपायसन्नहनेष्वपि । कर्मणे ऽपि चेति मेदिनी ” ॥ २२ ॥ ह्यादि-
भृतौ पण्यस्त्रीणां । आदिशब्दाद्वस्त्यश्वादिकर्मकराणां भृतौ मूल्ये पालने भरणे
वा भोगः । पालने ऽभ्यवहारे च निर्वेशे पण्ययोषितीति विश्वः । अहेः सर्पस्य ।
शबले कर्बुरे त्रिलिंग्याम् । “सारंगः पुंसि हरिणे चातके च मातंगजे । शबले
त्रिष्विति मेदिनी ” ॥ २३ ॥ कपौ वानरे चकारान्नेके सारथ्यादौ च प्लवगः ।
शापे आक्रोशे पराभवे तिरस्कारेऽभिषंगः । यानाद्यंगे रथशकटादीनामवयवे

३]

यानाद्यंगे युगः पुंसि युगं युग्मे कृतादिषु ॥ २४ ॥

स्वर्गेषुपशुवाग्वज्रदिङ्नेत्रवृणिभूजले ॥

लक्ष्यदृष्ट्या स्त्रियां पुंसि गौर्लिंगं चिह्नशेषसोः ॥ २५ ॥

शृंगं प्राधान्यसान्वोश्च वरांगं मूर्धगुह्ययोः ॥

भगं श्रीकाममाहात्म्यवीर्ययत्नार्ककीर्तिषु ॥ २६ ॥

इति गांताः ॥ परिघः परिघाते ऽस्त्रे ऽप्योघो वृद्धे ऽभसां रये ॥

मूल्ये पूजाविधावर्धोऽहोदुःखव्यसनेष्वघम् ॥ २७ ॥

त्रिष्विष्टेऽल्पे लघुः ॥ इति घांताः ॥ काचाः शिख्यमृद्देददृष्ट्युजः ॥

युगः । युग्मे द्वये कृतत्रेतादिषु हस्तचतुष्टये औषधभेदे च युगम् ॥ २४ ॥ इषुः शरः । पशू सुरभिवृषौ । वृणिः रश्मिः । स्वर्गादीनां दशानां द्वंद्वैक्यम् । लक्ष्य- दृष्ट्या प्रयोगानुसारेण गोशब्दः स्त्रियां पुंसि चोन्नेयः । यथा सुरभौ स्त्रियाम् । वृषभे पुंसि । गौः स्वर्गे वृषभे रश्मौ वज्रे शीतकरे पुमान् । अर्जुनीनेत्रदिग्वा- णभूवागादिषु योषितीति विश्वः । योषिति स्त्रीलिंगे । कोशांतरे तु । गौर्नादित्ये वलीवर्दे किरणक्रतुभेदयोः । स्त्री तु स्याद्विशि भारत्यां भूमौ च सुरभावपि । गृक्षियोः स्वर्गवज्रावुरश्मिदृग्वाणलोमस्विति । शेषः शिश्रः । अनुमाने हरमूर्ति- भेदे च लिंगम् । “ लिंगं चिह्ने ऽनुमाने च सांख्योक्तप्रकृतावपि । शिवमूर्तिविशेषे- ऽपि मेहने ऽपि नपुंसकमिति मेदिनी ” ॥ २५ ॥ प्राधान्यं प्रभुत्वम् । सानुः शिखरम् । चकारात्पशोरवयवे शृंगम् । शृंगं प्रभुत्वे शिखरे चिह्ने क्रीडांबुयं- त्रके । पाषाणोत्कर्षयोश्चापि शृंगः स्यात्कूर्चशीर्षक इति मेदिनी । ” मूर्धा मस्तकः । गुह्यं योनिः । श्रीः संपच्छोभा । काम इच्छा च । माहात्म्यं ऐश्वर्यं । यत्नः प्रयत्नः । अर्ककीर्ती सूर्ययशसी भगम् । “ भगं श्रीयोनिवीर्येच्छाज्ञानवैराग्यकी- र्तिषु । माहात्म्यैश्वर्ययत्नेषु धर्मे मोक्षे ऽथ ना रवाविति मेदिनी ” ॥ इति गांतवर्गः ॥ २६ ॥ अथ घांतानाह । परिघाते परितो हनने अस्त्रे लोहमयलगुडे अपिशब्दाद्योगभेदे च परिघः । अभसां रये जलप्रवाहे ओघः । परंपरायां नृत्यभेदे च मूल्ये पण्ये पूजोपहारे चार्घः । अंहः पापम् । दुःखं जरामरणादिकम् । व्यसनं मृगयाद्युतादि । विपद्वागद्वेषादि वा तत्राघम् ॥ २७ ॥ इष्टे “ मनोज्ञे ऽल्पे ऽगुरौ ” लघुस्त्रिषु । “ निःसारे च त्रिषु । ” इति घांताः ॥ ॥ घांतकथनानंतरं चकारांताः स्मृताः ।

विपर्यासे विस्तरे च प्रपंचः पावके शुचिः ॥ २८ ॥

मास्यमात्ये चात्युपधे पुंसि मेध्ये सिते त्रिषु ॥

अभिष्वंगे स्पृहायां च गभस्तौ च रुचिः स्त्रियाम् ॥ २९ ॥

॥इति चांताः“प्रसन्ने भल्लुके ऽप्यच्छो गुच्छः स्तवकहारयोः॥

परिधानांचले कच्छो जलप्रांते त्रिलिंगकः ॥ १ ॥

इतिक्षेपकश्छांतः”केकिताक्ष्यावहिभुजौ दंतविप्रांडजा द्विजाः।

अजा विष्णुहरच्छागा गोष्ठाध्वनिवहा व्रजाः ॥ ३० ॥

धर्मराजौ जिनयमौ कुंजो दंते ऽपि न स्त्रियाम् ॥

वलजे क्षेत्रपूर्वारे वलजा वल्गुदर्शना ॥ ३१ ॥

शिक्यं दधिभांडादिलंबनार्थं रज्जुसमूहकृत आश्रयविशेषः । मृद्भेदो मृद्विशेषः ।
यलक्ष्यम् । काचः काचो मणिर्मणिरिति । द्युक् नेत्ररोगः पटलप्रायः । एते त्रयः
काचाः । विपर्यासे वैपरीत्ये । चात्प्रतारणे प्रपंचः । पावके ऽग्नौ शुचिः पुंसि
॥ २८ ॥ मास्याषाढे अमात्ये सचिवे अत्युपधे उपधा धर्मद्वयैः परीक्षणं तामति-
क्रांते शुद्धचित्ते इत्यर्थः । “ एतेषु च पुंसि । ” शुचिर्ग्रीष्माग्निशृंगारेष्वाषाढे
शुद्धमंत्रिणि । ज्येष्ठे च पुंसि धवले शुद्धे ऽनुपहते त्रिष्विति मेदिनी । मेध्ये पवित्रे
सिते शुक्ले च त्रिषु । स्पृहायामत्यासक्तौ गभस्तौ किरणे चकारादीप्तौ शोभायां
च रुचिः ॥ २९ ॥ इति चांताः । “ अपिशब्दात्स्फटिके अच्छः । स्तंवे कलापे
च गुच्छः । तुन्नवृक्षे नांदुर्खी इति प्रसिद्धे नौकांगे च कच्छः ” ॥ १ ॥ इति छांताः ।
अथ जांतानाह । केकिताक्ष्यौ मयूरगरुडौ । अहीन्भुंक्ते इत्यहिभुक् । विप्रेत्युपलक्षणं
क्षत्रवैश्ययोः । विप्रक्षत्रियविट्शूद्रा वर्णास्त्वाद्या द्विजाः स्मृता इति स्मृतेः ।
अंडजाः पक्षिणः एते द्विजाः । छागो वस्तः । अजो हरौ हरे कामे विधौ छागे
रघोः सुत इति विश्वः । गोष्ठं गोस्थानकम् । अध्वा मार्गः । निवहः संघः । एते
व्रजाः ॥ ३० ॥ जिनो बुद्धः । युधिष्ठिरे ऽपि धर्मराजशब्दः । दंतिदंते कुंजः
अपिशब्दान्निकुंजे “ हनौ चापि पुत्रपुंसकलिंगः । ” क्षेत्रे नगरद्वारे च वलजं
ह्रीवम् । “ वलजं गोपुरे क्षेत्रे सस्यसंगरयोरपीति मेदिनी । ” वल्गुदर्शना वरखी-
त्यर्थः वल्गु सुंदरं दर्शनं यस्याः सा । वलजा वरयोषायामिति कोशांतरात् ॥ ३१ ॥

समे क्षमांशे रणे ऽप्याजिः प्रजा स्यात्संततौ जने ॥

अब्जौ शंखशशांकौ च स्वके नित्ये निजं त्रिषु ॥ ३२ ॥

॥इति जांताः॥ पुंस्यात्मनि प्रवीणे च क्षेत्रज्ञो वाच्यलिंगकः॥

संज्ञा स्याच्चेतना नाम हस्ताद्यैश्वर्यसूचना ॥ ३३ ॥

॥इति जांताः॥ काकेभगंडौ करटौ गजगंडकटी कटौ ॥

शिपिविष्टस्तु खलतौ दुश्चर्मणि महेश्वरे ॥ ३४ ॥

देवशिल्पिन्यपि त्वष्टा दिष्टं दैवे ऽपि न द्वयोः ॥

रसे कटुः कट्वकार्ये त्रिषु मत्सरतीक्ष्णयोः ॥

समे क्षमांशे भूमागे तत्र आजिरिति । रणे संग्रामे । संततिरपत्यम् । चकाराद्ध-
न्वंतरावजः । पद्मे ऽपि अब्जम् । स्वके आत्मीये नित्ये चिरस्थिते । यथा धर्मो निजः
नित्य इत्यर्थः । इति जांताः ॥३२॥ अथ जांतानाह । आत्मनि पुरुषे क्षेत्रज्ञः पुंसि ।
प्रवीणे तु वाच्यलिंगकः । चेतना धीः नानाभिधानम् । हस्ताद्यैर्हस्तभ्रूलोचना-
दिभिर्न्यायार्थसूचना प्रयोजनविज्ञापनं सापि संज्ञा । “गायत्री सूर्यस्त्री च संज्ञा । तदुक्तं
मेदिन्याम् । संज्ञा नामनि गायत्र्यां चेतनारवियोषितोः । अर्थस्य सूचनायां च हस्ता-
द्यैरपि योषितीति ” ॥३३॥ अत्र क्षेत्रकोऽयम् । दोषज्ञौ वैद्यविद्वांसौ ज्ञो विद्वान्सो-
मनो ऽपि च । विज्ञौ प्रवीणकुशलौ कालज्ञौ ज्ञानिकुकुटाविति ॥१॥ इति जांताः ॥ अथ
जांतानाह । काकश्चेभगंडो हस्तिकपोलश्च काकेभगंडौ “करटौ स्याताम् करटो गज-
गंडे स्यात्कुसुंभे निंद्यजीवने । एकादशाहादिश्राद्धे दुर्दुरुटे ऽपि वायसे । करटो वाद्य-
भेदे इति मेदिनी ” । गजगंडः कटिश्च कटौ स्याताम् । कटिः श्रोणिः । “कटः
श्रोणौ क्रियाकारे कलिजे ऽतिशये शवे । समये गजगंडे ऽपि पिप्पल्यां तु कटी
भवेति विश्वः । ” रुजा निष्केशशिराः खलतिः तस्मिन्दुश्चर्मणि निष्कुषितत्वचि
महेश्वरे शिपिविष्टः । “शिपिविष्टः शिविपिष्ट इति राजमुकुटः ” ॥ ३४ ॥ देव-
शिल्पिनि विश्वकर्मण्यपिशब्दाद्रविभेदे काष्ठतक्षे त्वष्टा । दैवे प्राक्तनकर्मणि दिष्टम् ।
गुणसकम् । अपिशब्दात्काले तु ना । रसे पिप्पल्यादिरसभेदे कटुः पुंसि । अकार्ये
करणानर्हे । कटुः क्लीबम् । मत्सरतीक्ष्णयोस्त्रिषु । क्षेमे कल्याणे । अशुभे ऽमंगले ।
अभावे अशुभस्यैवाभावे रिष्टमिति । शुभाशुभे अरिष्टे । सूतिकागृहं चारिष्टम् ।

रिष्टं क्षेमाशुभाभावेष्वरिष्टे तु शुभाशुभे ॥ ३५ ॥

मायानिश्चलयंत्रेषु कैतवानृतराशिषु ॥

अयोधने शैलशृंगे सीरांगे कूटमस्त्रियाम् ॥ ३६ ॥

सूक्ष्मैलायां त्रुटिः स्त्री स्यात्कालेऽल्पे संशयेऽपि सा ॥

आत्युत्कर्षाश्रयः कोटयो मूले लग्नकचे जटा ॥ ३७ ॥

व्युष्टिः फले समृद्धौ च दृष्टिज्ञाने ऽक्षिण दर्शने ॥

इष्टिर्यागेच्छयोः सृष्टं निश्चिते बहुनि त्रिषु ॥ ३८ ॥

कष्टे तु कृच्छ्रगहने दक्षामंदागदेषु च ॥

पटुद्वौ वाच्यलिङ्गौ च ॥ इति टांताः ॥ नीलकंठः शिवेऽपि च ३९

पुंसि कोष्ठौ ऽतर्जठरं कुसूलौ ऽतर्गहं तथा ॥

“ अरिष्टमशुभे तत्रे सूतिकागार आसवे । शुभे मरणचिन्हे चेति मेदिनी । ”
 ॥ ३५ ॥ मायादिषु नवसु कूटम् । तदस्त्रियाम् । अन्यथाकारदर्शनं माया ।
 निश्चलमविकारमाकाशादि । यंत्रं मृगबंधनविशेषः । कैतवं कपटम् । अनृतं
 असत्यम् । राशिः पुंजः । अयोधनो लोहहननार्थ आयुधविशेषः । सीराग्रं हलाग्रम्
 ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैला प्रसिद्धा । काले न्हस्वाक्षरचतुर्थभागग्रहणात्मके कालभेदे ।
 अल्पे लेशे । संशये संदेहे । आर्तिश्चापाग्रम् । उत्कर्षः प्रकर्षः । अश्रिः कोणः ।
 संख्याभेदे ऽपि कोटिः । स्यात्कोटिरश्मौ चापाग्रे संख्याभेदप्रकर्षयोरिति विश्वः ।
 मूले संश्लिष्टकेशे जटामांस्यां वेदविकृतौ च ॥ ३७ ॥ फले साध्ये समृद्धौ संपदि
 व्युष्टिः । अक्षिण चक्षुषि । यागो यज्ञः । इच्छा स्पृहा । “ इष्टिर्मताभिलाषे ऽपि
 संग्रहश्लोकयागयोरिति मेदिनी । ” बहुनि प्रचुरे । मुक्तनिर्मितयोश्च सृष्टम् । सृष्टि-
 निश्चिते बहुले त्रिष्विति कचित्पुस्तके पाठः ॥ ३८ ॥ कृच्छ्रं दुःखम् । गहनं दुर-
 धिगमांतः प्रांतम् । उभे कष्टे । दक्षो ऽनलसः । अमंदस्तीक्ष्णः । अगदो रोगहीनः । एते
 पटवः ॥ द्वौ कष्टपटू वाच्यलिङ्गौ ॥ इति टांताः ॥ अथ टांतानाह । अपिशब्दान्मयूरे
 ऽपि नीलकंठः ॥ ३९ ॥ अंतर्जठरं जठरस्यांतरम् । कुसूलो धान्यागारम् । अंतर्गहं
 गृहाभ्यंतरं च एतेषु कोष्ठः पुंसि । निष्पत्तिर्निष्पादनम् । नाशः अदर्शनम् । अंतः

निष्ठा निष्पत्तिनाशांताः काष्ठोत्कर्षे स्थितौ दिशि ॥ ४० ॥
 त्रिषु ज्येष्ठोऽतिशस्तेऽपि कनिष्ठोऽतियुवाल्पयोः॥इति ठांताः॥
 दंडोऽस्त्री लगुडेऽपि स्याद्गुडो गोलेश्चुपाकयोः ॥ ४१ ॥
 सर्पमांसात्पशू व्याडौ गोभूवाचस्त्वडा इलाः ॥
 क्ष्वेडा वंशशलाकाऽपि नाडी नालेऽपि षट्क्षणे ॥ ४२ ॥
 कांडोऽस्त्री दंडवाणार्वावर्गावसरवारिषु ॥
 स्याद्कांडमश्वाभरणेऽमत्रे मूलवणिग्धने ॥ इति ठांताः ॥ ४३ ॥
 भृशप्रतिज्ञयोर्बाढं प्रगाढं भृशकृच्छयोः ॥
 शक्तस्थूलौ त्रिषु दृढौ व्यूढौ विन्यस्तसंहतौ॥४४॥इति ठांताः॥

प्रध्वंसः । स्थितौ मर्यादायां कालविशेषेऽपि ॥ ४० ॥ अतिशस्ते सुप्रशस्ते ।
 अपिशब्दादतिवृद्धे । अग्रजे मासि च ज्येष्ठः अतियूनि बाले । अनुजेऽपि कनिष्ठः॥
 इति ठांताः ॥ दंडो दमे मानभेदे लगुडे यमसैन्ययोः । व्यूहभेदे प्रकांडे-
 श्चे कोणमंथनयोरपि । अभिमाने ग्रहे दंडश्चंद्रांशोः पारिपार्श्वक इत्यपिशब्दात्
 ज्ञेयाः । गोलो मृदादिगुडकः । इक्षुपाकः इक्षुविकारः । “हस्तिसन्नाहेऽपि गुडः ।”
 लुहीगुडिकयोर्गुडा ॥ ४१ ॥ मांसात्पशुर्व्याघ्रः । मांसमत्तीति मांसात् स चासौ
 पशुश्चेति । डलयोरेकत्वेन व्यालश्च । “खलेऽपि च ।” गोर्धेनुः । डलयोरैक्यादिडा
 इलाश्च इला बुधपत्नी च ॥ वंशशलाका पंजराचर्या वा शूर्पाचर्या वेणुशलाका
 क्ष्वेडा । अपिशब्दाद्विषे पुंसि । “सिंहनादे च स्त्रियाम् । क्ष्वेडा वंशशलाकायां
 सिंहनादे च योषिति इति कोशांतरे ।” षट्क्षणमिते काले नाले अपिशब्दाच्छिरा-
 दिषु च नाडी । “शिरायां गंडदूर्वायां चर्यायां कुहनस्य चेति मेदिनी” ॥ ४२ ॥
 दंडादिषु षट्सु कांडः । स च पुत्रपुंसकयोः । अर्वा कुत्तिसतः । वर्गः परिच्छेदः ।
 यथा प्रथमकांडेऽभिहितम् । अवसरः प्रस्तावः । अमत्रे पात्रे । मूलं यद्वणिक्-
 धनम् तत्र च भांडम् । कांचनादिनिर्मितेऽश्वाभरणे भूषणमात्रे च ॥ ४३ ॥ इति
 ठांताः । भृशमत्यर्थं प्रतिज्ञा स्वीकारः । दृढेऽपि प्रगाढम् । “शक्तः समर्थः तत्र
 स्थूले च दृढः । विन्यस्ते संहते च व्यूढः । पृथुले च ।” ॥ ४४ ॥ इति ठांताः ॥ स्त्रिया अयं

भ्रूणो ऽर्भके स्त्रैणगर्भे बाणो बलिसुते शरे ॥
 कणो ऽतिसूक्ष्मे धान्यांशे संघाते प्रमथे गणः ॥ ४५ ॥
 पणो द्यूतादिषूत्सृष्टे भृतौ मूल्ये धने ऽपि च ॥
 मौर्व्या द्रव्याश्रिते सत्वशौर्यसंध्यादिके गुणः ॥ ४६ ॥
 निर्व्यापारस्थितौ कालविशेषोत्सवयोः क्षणः ॥
 वर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ वर्णं तु वाऽक्षरे ॥ ४७ ॥
 अरुणो भास्करे ऽपि स्याद्वर्णभेदे ऽपि च त्रिषु ॥
 स्थाणुः शर्वोऽप्यथ द्रोणः कौके ऽप्याजौ रवे रणः ॥ ४८ ॥
 ग्रामणीर्नापिते पुंसि श्रेष्ठे ग्रामाधिपे त्रिषु ॥

स्त्रैणः स्त्रैणश्चासौ गर्भश्च तस्मिन् वाले च भ्रूणः । बलिपुत्रे शरे च बाणः । “बाणः स्या-
 द्रोस्तने दैत्यभेदे केवलकाण्डयोरिति मेदिनी ।” अतिसूक्ष्मवस्तुनि धान्यांशे च कणः ।
 प्रमथे रुद्रानुचरे गणः ॥ ४५ ॥ द्यूतमक्षादिभिः क्रीडा । आदिना मेषकुक्कुटादियुद्धा-
 दिकं तत्र उत्सृष्टे न्यस्तार्थे । भृतौ वेतने मूल्ये विक्रेयवस्तुद्रव्ये धने काकिणीच-
 तुष्टये च पणः । “अपिशब्दात् ग्लहे क्रय्यशाकादिकायां च ।” तदुक्तं धरण्याम् ।
 पणो माने वराटानां मूल्ये कार्षापणे धने । द्यूते विक्रय्यशाकादौ बद्धमुष्टौ ग्लहे भृता-
 विति । मौर्व्या ज्यायां द्रव्याश्रिते रसगंधादौ । आदिशब्दस्य प्रत्येकं संबन्धात्सत्वरज-
 आदौ शौर्यचातुर्यादौ संधिविग्रहादौ इन्द्रिये अदेडित्युक्ते च गुणः । “गुणो मौर्व्यामप्र-
 धाने रूपादौ सूद इन्द्रिये ॥ त्यागे शौर्यादिसत्वादिसंध्याद्यावृत्तिरज्जुषु शुक्लादा-
 वपि वट्यां चेति मेदिनी ” ॥ ४६ ॥ निर्व्यापारस्थितौ तूष्णीमधःस्थाने कालवि-
 शेषे मुहूर्तस्य द्वादशे भागे उत्सवे पुत्रजन्मादौ क्षणः । “पर्वणि च ।” विप्रक्षत्रि-
 यादौ शुक्लपीतादौ स्तुतौ स्तवै च वर्णः । अक्षरे वर्णं वा क्लीबे पुंसि चेत्यर्थः । “वर्णो
 द्विजादिशुक्लादियशोगुणकथासु च ॥ स्तुतौ ना न स्त्रियां भेदरूपाक्षरविलेपन इति
 मेदिनी ॥ ४७ ॥ “वर्णभेदे कपिले ।” अपिशब्दात्सूर्यसारथौ । “अव्यक्तरागे
 संध्यारागे च ।” सो ऽरुणशब्दः । “अपिशब्दात्” स्तंभादौ स्थेयुषि च स्थाणुः ।
 “अपिशब्दात्” अश्वत्थाम्नः पितरि परिमाणविशेषे च द्रोणः । आजौ युद्धे रवे
 शब्दे । काकेऽपि च रवे रणः इत्यपि पाठांतरम् ॥ ४८ ॥ श्रेष्ठो मुख्यः । “ग्राम-

ऊर्णा मेषादिलोमि स्यादावर्ते चांतरा भ्रुवोः ॥ ४९ ॥

हरिणी स्यान्मृगी हेमप्रतिमा हरिता च या ॥

त्रिषु पांडौ च हरिणः स्थूणा स्तंभे ऽपि वेश्मनः ॥ ५० ॥

तृष्णे स्पृहापिपासे द्वे जुगुप्साकरुणे घृणे ॥

वणिक्पथे च विपणिः सुरा प्रत्यक् च वारुणी ॥ ५१ ॥

करेणुरिभ्यां स्त्री नेभे द्रविणं तु बलं धनम् ॥

शरणं गृहरक्षित्रोः श्रीपर्णे कमले ऽपि च ॥ ५२ ॥

विषाभिमरलोहेषु तीक्ष्णं क्लीबे खरे त्रिषु ॥

प्रमाणं हेतुमर्यादाशास्त्रेयत्ताप्रमातृषु ॥ ५३ ॥

गीर्भोगिके पत्यौ प्रधाने नापिते ऽपि चेति विश्वप्रकाशः । ग्रामं नयतीति ग्रामणीः । अग्र-
ग्रामाभ्यामिति णत्वम् । मेषलोमि भ्रुवोरंतरावर्ते च ऊर्णा ।” आदिना शशोष्ट्रादीनां च
लोम सा ऊर्णा । सोर्णा तु चक्रवर्त्यादीनां महायोगिनां च महापुरुषलक्षणभूता मृणाल-
तंतुसूक्ष्मा शुभ्रायता प्रशस्तावर्ता प्रायेण भवति ॥ ४९ ॥ हेमः सुवर्णस्य प्रतिमा या च
हरिता हरिद्वर्णा । “हरिणी हरितायां च नारीभिर्दृत्तभेदयोः । सुवर्णप्रतिमायां चेति मे-
दिनी ।” पांडौ पांडुरवर्णे चकारान्मृगभेदे वेश्मनो गृहस्य स्तंभे स्थूणा । अपिशब्दालो-
हस्य प्रतिमायाम् ॥ ५० ॥ स्पृहा वांछा । पिपासा पानेच्छा । जुगुप्सा निंदा “करुणा
च घृणेत्युच्यते ।” वणिक्पथे पण्यवीथ्यां आपणे पण्ये च विपणिः । सुरा मद्यम् ।
प्रत्यक् प्रतीची दिक् । उभे वारुण्यौ । “गंडदूर्वापि वारुणी । वारुणी गंडदूर्वायां
प्रतीचीसुरयोः स्त्रियामिति कोशांतरात् ” ॥ ५१ ॥ इभ्यां हस्तिन्यां करेणुः स्त्री-
लिंगा । इभे हस्तिनि करेणुर्ना पुल्लिङ्गः बलं पराक्रमः । गृहे रक्षितरि शरणम् ।
“वधरक्षणयोरपि शरणम् ।” चकारादग्निमंथे च श्रीपर्णम् ॥ ५२ ॥ अभिमरो
युद्धम् । खरे तिग्मे । “तीक्ष्णं सामुद्रलवणे विषलोहाजिमुष्कके । क्लीबं यवाग्रजे
पुंसि तिग्मात्मत्यागिनोस्त्रिष्विति मेदिनी ।” हेतुर्धूमादिः । मर्यादा सीमा ।
यत्ता परिच्छेदः । प्रमाता ज्ञाता एवर्थेषु प्रमाणशब्दो वर्तते । “प्रमाणं
नित्यमर्यादाशास्त्रेषु सत्यवादिनि । इयत्तायां च हेतौ च क्लीबैकत्वे प्रमातरिति
मेदिनी ” ॥ ५३ ॥ साधकतमं क्रियासिद्धौ प्रकृष्टो हेतुः । साधकतमं करणमिति

करणं साधकतमं क्षेत्रगात्रेन्द्रियेष्वपि ॥
 प्राण्युत्पादे संसरणमसंवाधचमूगतौ ॥ ५४ ॥
 घंटापथे ऽथ वांतान्ने समुद्गिरणमुन्नये ॥
 अतस्त्रिषु विषाणं स्यात्पशुशृंगेभदंतयोः ॥ ५५ ॥
 प्रवणं क्रमनिमोर्व्यां प्रवहे ना तु चतुष्पथे ॥
 संकीर्णौ निचिताशुद्धौ विरिणं शून्यमूषरम् ॥ ५६ ॥
 “सेतौ च वरणो वेणी नदीभेदे कचोच्चये ॥” इति णांताः ॥
 देवस्रयौ विवस्वंतौ सरस्वंतौ नदार्णवौ ॥
 पक्षिताक्ष्यौ गरुतमंतौ शकुंतौ भासपक्षिणौ ॥ ५७ ॥
 अग्न्युत्पातौ धूमकेतू जीमूतौ मेघपर्वतौ ॥

पाणिनिराह । यथा रामेण वाणेन हतो वालीत्यत्र हननक्रियां प्रति वाणस्य साधकतम-
 त्वात् करणत्वमस्ति । क्षेत्रं सस्योत्पत्तिस्थानम् । करणं साधने क्षेत्रे इति विश्वः ।
 अपिशब्दात्कर्मादि । “करणं करणे काये साधनेन्द्रियकर्मसु । कायस्थे व्रतबंधे च
 नाख्यगीतप्रभेदयोः । पुमान् शूद्राविशोः पुत्रे वानरादौ च कीर्त्यते इत्यजयः । प्राणिना-
 मुत्पादे जन्मनि । असंवाधचमूगतौ निर्वाधसैन्यगमने घंटापथे च संसरणम् ॥ ५४ ॥
 वांतान्ने भुक्तोद्भिज्ञतात्रे । उन्नये जलपात्रादेरुर्ध्वनयने । उन्मूलिते च “उद्गिरणम्”
 अतः परं वक्ष्यमाणा णांतशब्दास्ते त्रिषु । पशुशृंगं चेभदंतश्च तयोः विषाणम् । स्त्रियां
 विषाणी ॥ ५५ ॥ क्रमेण निम्ना क्रमनिम्ना सा चासौ उर्वी च पृथ्वी तत्र । प्रवहे नग्रे चतु-
 ष्पथे प्रवणः पुंस्येव । निचितो व्याप्तः । अशुद्धः अमित्रः । “संकीर्णं संकटे व्याप्ते कुत्र-
 चिद्वर्णसंकर इत्यजयः । ” शून्यं निराश्रयो देशः । ऊषरं स्थलभेदः तद्विरिणमिति
 स्यात् । “दीर्घादिरपि । ईरणमित्यपि ईरणमिति च । ईरणं तूषरे शून्यमित्युक्त-
 त्वात् ” ॥ ५६ ॥ सेतौ च वरणो वेणी नदीभेदे कचोच्चय इत्यमूलकः ॥ इति
 णांताः ॥ अथ तांतानाह । नदः सरिद्विशेषः । ताक्ष्यौ गरुडः । भासः पक्षिभेदो
 गोष्ठकुक्कुटाख्यः । पक्षी पक्षिमात्रम् ॥ ५७ ॥ उत्पातो धूममयी तारा । “ग्रहभेदे ऽपि
 धूमकेतुः । जीवनं जलं मुंचतीति जीमूतो मेघः । पृषोदरादिः । जीमूतो ऽद्वौ धृतिकरे
 देवताडे पयोधरे इति मेदिनी । धूमकेतुः स्मृतो वन्हावुत्पातग्रहभेदयोरिति विश्वः । ”

हस्तौ तु पाणिनक्षत्रे मरुतौ पवनामरौ ॥ ५८ ॥
यन्ता हस्तिपके सूते भर्ता धातरि पोष्टरि ॥
यानपात्रे शिशौ पोतः प्रेतः प्राण्यन्तरे मृते ॥ ५९ ॥
ग्रहभेदे ध्वजे केतुः पार्थिवे तनये सुतः ॥
स्थपतिः कारुभेदे ऽपि भूभृद्भूमिधरे नृपे ॥ ६० ॥
मूर्धाभिषिक्तो भूपे ऽपि ऋतुः स्त्रीकुसुमे ऽपि च ॥
विष्णावप्यजिताव्यक्तौ सूतस्त्वष्टरि सारथौ ॥ ६१ ॥
व्यक्तः प्राज्ञे ऽपि दृष्टान्ताबुधौ शास्त्रनिदर्शने ॥
क्षत्ता स्यात्सारथौ द्वाःस्थे क्षत्रियायां च शूद्रजे ॥ ६२ ॥
वृत्तांतः स्यात्प्रकरणे प्रकारे कात्स्न्यवार्तयोः ॥

पाणिः करः । नक्षत्रं त्रयोदशम् । पवनो वायुरमरश्च मरुत्संज्ञौ ॥ ५८ ॥
महामात्रसारथी यन्तारौ । धाता धारकः । “स्वामिन्यपि भर्ता ।” यानपात्रे
वह्निरे “गृहस्थाने वाससि च पोतः । प्राण्यन्तरे भूतान्तरे ॥ ५९ ॥ केतुर्ना
रूपताकारिग्रहोत्पातेषु लक्ष्मणीति मेदिनी । पार्थिवे राज्ञि । तनये पुत्रे । कारुः
शिल्पी तन्त्रेदे । अपिशब्दात्कंचुकिनि जीवेष्टियाजके च स्थपतिः । भूमिधरः
शैलः ॥ ६० ॥ “अपिशब्दात्” प्रधाने क्षत्रियमात्रे च मूर्धाभिषिक्तः । स्त्रीकु-
सुमे रजसि हेमन्तादौ च ऋतुः अजितश्चाव्यक्तश्चेति तकारान्ताविमौ विष्णावपि
वर्तते । अपिशब्दादपरिभूते शंकरे चाजितः । अव्यक्तः शंकरे विष्णावव्यक्तं
महदादिके । आत्मन्यपि स्यादव्यक्तमस्फुटे त्वभिधेयवदिति विश्वः । त्वष्टरि
शिल्पिभेदे । क्षत्रियाद्वाङ्मणीजेऽपि सूतः सारथिवन्दिनोरिति विश्वः ॥ ६१ ॥
रुदे ऽपि व्यक्तः । शास्त्रं तर्कादि । निदर्शनमुदाहरणम् । इमे उभौ दृष्टान्तौ ।
द्वाःस्थे द्वारपाले । वैश्यायामित्यपपाठः । क्षत्ता शूद्राक्षत्रियाजे इति विश्वको-
शान् । चात् भुजिष्यातनये ॥ ६२ ॥ प्रकरणं प्रस्तावः । प्रकारो भावः ।
कात्स्न्यं साकल्यम् । वार्ता जनश्रुतिः । नृत्यस्थाने नृत्यमण्डपे । नीवृद्धिशेषो जन-
पदविशेषः स च पश्चिमसागरस्थो द्वारावती । आनर्तो नृत्यशालायां जने जन-

आनर्तः समरे नृत्यस्थाननीवृद्धिशेषयोः ॥ ६३ ॥

कृतांतो यमसिद्धांतदैवाकुशलकर्मसु ॥

श्लेष्मादि रसरक्तादि महाभूतानि तद्गुणाः ॥ ६४ ॥

इंद्रियाण्यश्मविकृतिः शब्दयोनिश्च धातवः ॥

कक्षांतरे ऽपि शुद्धांतो नृपस्यासर्वगोचरे ॥ ६५ ॥

कासूसामर्थ्ययोः शक्तिर्मूर्तिः काठिन्यकाययोः ॥

विस्तारवह्न्योर्ब्रततिर्वसती रात्रिवेश्मनोः ॥ ६६ ॥

क्षयार्चयोरपचितिः सातिर्दानावसानयोः ॥

अर्तिः पीडाधनुष्कोट्योर्जातिः सामान्यजन्मनोः ॥ ६७ ॥

प्रचारस्यंदयोरीतिरोर्तिर्दिवप्रवासयोः ॥

पदांतर इत्यजयः ॥ ६३ ॥ यमो धर्मराजः । दैवं प्राक्तनं कर्म । अकुशलकर्म पापम् । श्लेष्मादयो धातुशब्दवाच्याः । आदिशब्दात्पित्तादिग्रहः । रस आहारपरिणामजो भागविशेषः । रसरक्तादीत्यादिना वसामज्जादिग्रहः । महाभूतानि पृथिव्यादीनि पंच । तद्गुणा गंधादयः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाणि चक्षुरादीनि । अश्मविकृतिः मनःशिलादिः । शब्दयोनिः भू सत्तायामित्यादिः । भूवादयो धातव इति सूत्रात् । नृपस्य कक्षांतरे राजधानीस्थानविशेषे । असर्वगोचरे इति कक्षांतरस्य विशेषणम् । अपिशब्दादंतःपुरे आशौचांते च शुद्धांतः ॥ ६५ ॥ कासूः महाराष्ट्रभाषायां सैतीति ख्यातः आयुधभेदः । कासूर्विकलवाची स्यात् कासूः शक्त्यायुधेऽपि चेति विश्वात् । काठिन्यं दृढता । वल्ली लता । रात्रौ गृहे च वसतिः ॥ ६६ ॥ क्षयो हानिः अर्चा पूजा तत्रापचितिः निष्कृतौ व्यये च । अवसानं अंतः । धनुष्कोटिः चापाग्रम् । “आतिरिति पाठः । उपसर्गादतीति वृद्धिः ।” सामान्यं गोत्वादि । मालत्यां च जातिः । “जातिः सामान्यगोत्रयोः । मालत्यामामलक्यां च चुल्ल्यां कंपिलजन्मनोः । जातीफले छंदसि चेति हैमः” ॥ ६७ ॥ प्रचारः लोकाचार इति यावत् । स्यंदः प्रस्रवणं । तत्र रीतिः । “रीतिः प्रचारे स्यंदे च लोहकिट्टारकूटयोरिति विश्वः ।” दिवे प्रवासे च ईतिः । दिवो विप्लवः । स च सप्तविधः । अति-

उदये ऽधिगमे प्राप्तिस्त्रेता त्वमित्रये युगे ॥ ६८ ॥

वीणाभेदे ऽपि महती भूतिर्भस्मनि संपदि ॥

नदीनगर्योर्नागानां भोगवत्यथ संगरे ॥ ६९ ॥

संगे सभायां समितिः क्षयवासावपि क्षिती ॥

खेरर्चिश्च शस्त्रं च वन्हिज्वाला च हेतयः ॥ ७० ॥

जगती जगति छंदोविशेषे ऽपि क्षितावपि ॥

पंक्तिश्छंदो ऽपि दशमं स्यात्प्रभावे ऽपि चायतिः ॥ ७१ ॥

पत्तिर्गतौ च मूले तु पक्षतिः पक्षभेदयोः ॥

प्रकृतिर्योनिलिंगे च कैशिक्याद्याश्च वृत्तयः ॥ ७२ ॥

सिकताः स्युर्वालुकापि वेदे श्रवसि च श्रुतिः ॥

वृष्टिरनावृष्टिः शलभा मूषकाः शुकाः । स्वचक्रं परचक्रं च सप्तैता ईतयः स्मृता
इति भेदात् । उदये उत्पत्तौ । अधिगमे लाभे । अमित्रये दक्षिणगार्हपत्याह-
वनीयाख्ये । द्वितीये युगे । त्रेताशब्द आवंतः ॥ ६८ ॥ वीणाभेदो नारदी
वीणा । महत्त्वयुक्तायां भार्यादौ च । अणिमादौ च भूतिः । “भूतिर्भस्मनि संपदि ।
मांसपाकविशेषे च जनने गजमंडन इत्यमरशेषः ।” नद्यां नागानां नगर्यां च भोगवती ।
संगरादित्रये समितिः ॥ ६९ ॥ वासो निवासः । अपिशब्दान्मेदिन्याम् । काल-
भेदे च क्षितिः । सूर्यप्रभादिषु हेतिः ॥ ७० ॥ जगति लोके क्षितौ भुवि छंदो-
विशेषे द्वादशाक्षरपादकवृत्तौ जगती । “अपिशब्दाज्जने ।” दशमं छंदः दशा-
क्षरपादकं आवलिरपि पंक्तिः । उत्तरकाले ऽप्यायतिः । “आयतिः संयमे दैव्ये
प्रभावागामिकालयोरिति विश्वः” ॥ ७१ ॥ वीरभेदे सैन्यभेदे च पत्तिः ।
पक्षभेदयोरिति षष्ठी । पक्षशब्दो मासार्धवाची खगावयववाची च अतो द्विवचनम् ।
मासार्धस्य मूले प्रतिपदीत्यर्थः । पक्षिपक्षस्य मूले ऽधोदेशे । पक्षस्य मूलं पक्षतिः
पक्षात्तिरिति सूत्रेण तिप्रत्ययः योनिलिंगे द्वंद्वैक्यम् । योनौ लिंगे च प्रकृतिः ।
चकारात्प्रधानत्वे अमात्यादौ स्वभावे च । आद्यशब्दादारभटीसात्वतीभारत्यः ।
भारती सात्वती चैव कैशिक्यारभटी तथा ॥ चतस्रो वृत्तयश्चैता यासु नाट्यं
प्रतिष्ठितमिति । चकाराज्जीविकायां सूत्रविवरणे च वृत्तिः ॥ ७२ ॥ सिक-
ताशब्दो वालुकायां स्त्रीलिंगो बहुवचनांतश्च । अपिशब्दात्सिकतान्वितदेशे च

वनिता जनितात्यर्थानुरागायां च योषिति ॥ ७३ ॥

गुप्तिः क्षितिर्व्युदासे ऽपि धृतिर्धारणधैर्ययोः ॥

बृहती क्षुद्रवार्ताकी छंदोभेदे महत्यपि ॥ ७४ ॥

वासिता स्त्रीकरिण्योश्च वार्ता वृत्तौ जनश्रुतौ ॥

वार्तं फल्गुन्यरोगे च त्रिष्वप्सु च घृतामृते ॥ ७५ ॥

कलधौतं रूप्यहेम्नोर्निमित्तं हेतुलक्ष्मणोः ॥

श्रुतं शास्त्रावधृतयोर्युगपर्याप्तयोः कृतम् ॥ ७६ ॥

अत्याहितं महाभीतिः कर्म जीवानपेक्षि च ॥

युक्ते क्षमादावृते भूतं प्राण्यतीते समे त्रिषु ॥ ७७ ॥

शर्करायां च कीर्तितः । अवसि कर्णे । “श्रुतिः श्रोत्रे तथाम्नाये वार्तायां श्रोत्र-
कर्मणीति विश्वः ।” जनितो ऽत्यंतानुरागो यस्यां तस्यां योषिन्मात्रे च वनिता ।
वनिता जनितात्यर्थानुरागयोषिति योषितीति विश्वः ॥ ७३ ॥ क्षितिर्व्युदासे भूविदरे ।
गतार्थक्षितेरुत्खनने इति सुभूतिः । अपिशब्दाद्रक्षणे च गुप्तिः । गुप्तिः कारागृहे प्रोक्ता
भूगर्ते रक्षणे ऽधमे इति विश्वः । तुष्टौ योगभेदे “अध्वरे” च धृतिः । क्षुद्रवार्ताकी
ओषधिविशेषः । बृहती क्षुद्रवार्ताक्यां कंटकार्या च वाचिकेति विश्वः । छंदोभेदो
नवमं छंदो बृहती । महती विपुला सापि बृहती स्यात् ॥ ७४ ॥ स्त्रीकरिण्यो-
योषिद्वस्तिन्योर्वासिताशब्दः । रामस्वामी तु वाशितेति तालव्यमध्यमाह । वाश्ट् शब्दे
इत्यस्य रूपम् । धान्ये पक्षिशब्दे च वासितं क्लीबम् । वृत्तौ जीविकायाम् । जनश्रुति-
वृत्तांतः फल्गुन्यसारे क्लीबम् । रोगरहिते त्रिषु । घृतामृते द्वे अप्सु वर्तेते । चका-
रात् घृतमाज्ये जले क्लीबम् । अमृतं तु घृते पीयूषे यज्ञशेषे च ॥ ७५ ॥
रूप्यं रजतम् । लक्ष्म चिन्हम् । अवधृतमाकर्णितम् । युगे प्रथमयुगे पर्याप्ते
अलमर्थे कृतम् ॥ ७६ ॥ जीवानपेक्षि साहस्ररूपं कर्म महाभीतिर्मेहद्वयं अत्या-
हितं स्यात् । युक्ते न्याय्ये । क्षमादौ क्षित्यादिपंचकं । ऋते सत्ये । प्राणिनि
जंतौ । अतीते वृत्ते । प्राण्यतीत इति द्वंद्वैक्यम् । समे सदृशम् । भूतं क्षमादौ-
पिशाचादौ न्याय्ये सत्योपमानयोरिति विश्वः ॥ ७७ ॥ पद्ये श्लोके । अतीते भूते

वृत्तं पद्ये चरिते त्रिष्वतीति दृढनिस्तले ॥

महद्राज्यं चावगीतं जन्ये स्याद्गर्हिते त्रिषु ॥ ७८ ॥

श्वेतं रूप्ये ऽपि रजतं हेम्नि रूप्ये सिते त्रिषु ॥

त्रिष्वतो जगदिंगे ऽपि रक्तं नील्यादिरागि च ॥ ७९ ॥

अवदातः सिते पीते शुद्धे बद्धार्जुनौ सितौ ॥

युक्ते ऽतिसंस्कृते मर्षिण्यभिनीतो ऽथ संस्कृतम् ॥ ८० ॥

कृत्रिमे लक्षणोपेते ऽप्यनंतो ऽनवधावपि ॥

ख्याते हृष्टे प्रतीतो ऽभिजातस्तु कुलजे बुधे ॥ ८१ ॥

विविक्तौ पूतविजनौ मूर्छितौ मूढसोच्छ्रयौ ॥

एते गाढे निस्तले वर्तुले ऽतीतादौ त्रिलिंग्यां वृत्तम् । राज्यं चकारात् बृहच्च महत् ।
महद्राज्ये विशाले चेति विश्वः । जन्ये जनापवादे गर्हिते निदिते ऽवगीतम्
॥ ७८ ॥ अपिशब्दाच्छुभ्रे ऽपि श्वेतम् । श्वेतं रूप्ये ऽन्यवच्छुक्ले श्वेतो द्वीपाद्विभे-
दयोरिति विश्वः । हेम्नि रूप्ये सिते च रजतम् । अतो रजतात् परे तांताः शब्दा-
त्रिषु । इंगे जंगमे भुवने च जगत् । नील्यादिरागयुक्तम् । रक्तो ऽनुरक्ते नील्या-
दिरङ्गिते लोहिते त्रिषु । क्लीबं तु कुंकुमे ताम्रे इति मेदिनी । त्रिष्वतो इत्यस्य स्थाने
त्रिष्वतो इत्यपि पाठः । इतो रजतात्परे तांताः त्रिषु ॥ ७९ ॥ सितादित्रये ऽवदातः ।
शुद्धं निर्मलम् । अर्जुनः शुक्लः बद्धश्च सितः । युक्ते न्याय्ये अतिप्रशस्ते भूषिते म-
र्षिणि क्षंतरि च अभिनीतः ॥ ८० ॥ कृत्रिमे घटादौ । लक्षणोपेते शास्त्रोपलक्षणयुक्ते
च संस्कृतम् । अनवधौ निःसीमे अपिशब्दाच्छेषादौ अनंतः । “अनंतः केशवे शेषे
पुमानवधौ त्रिषु इति मेदिनी । अनंतं खे निरवधाविति हैमः ।” ख्याते प्रसिद्धे
हृष्टे च प्रतीतः । “प्रतीतः सादरे प्राज्ञे प्रथिते ज्ञातहृष्टयोरिति हैमः ।” कुलजे
कुलीने बुधे पंडिते ऽभिजातः । “अभिजातः कुलीने स्यान्न्याय्यपंडितयोस्त्रिष्विति
मेदिनी” ॥ ८१ ॥ पूतं पवित्रम् । विजनो विगतजन एकांत इत्यर्थः । एतौ
विविक्तौ । “विविक्तं स्यादसंपृक्ते रहःपूतविवेकिष्विति हैमः ।” मूढो मोहं गतः
मोच्छ्रयो बृद्धियुक्तः द्वौ मूर्छितौ । अमलं चुक्रम् । त्रिरात्रिस्थं कांजिकमिति यावत् ।
मोक्षो निमुरः द्वौ शुक्ताख्यौ । “शुक्तं पूतामलनिष्ठुर इति मेदिनी ।” मेचकः

द्वौ चाम्लपरुषौ शुक्तौ शिती धवलमेचकौ ॥ ८२ ॥
 सत्ये साधौ विद्यमाने प्रशस्ते ऽभ्यर्हिते च सत् ॥
 पुरस्कृतः पूजिते ऽरात्यभियुक्ते ऽग्रतः कृते ॥ ८३ ॥
 निवातावाश्रयावातौ शस्त्राभेद्यं च वर्म यत् ॥
 जातोन्नद्धप्रवृद्धाः स्युरुच्छ्रिता उत्थितास्वमी ॥ ८४ ॥
 वृद्धिमत्प्रोद्यतोत्पन्ना आदृतौ सादरार्चितौ ॥ इति तांताः ॥
 अर्थो ऽभिधेयैवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु ॥ ८५ ॥
 निपांनागमयोस्तीर्थमृषिजुष्टे जले गुरौ ॥
 समर्थस्त्रिषु शक्तिस्थे संबद्धार्थे हिते ऽपि च ॥ ८६ ॥
 दशमीस्थौ क्षीणरागवृद्धौ वीथी पदव्यपि ॥

कृष्णवर्णः । शिन् निशाने इति धातोः क्तिनि शितिः । “निशिते ऽपि शितिर्भूजै
 ना सितासितयोस्त्रिष्विति मेदिनी” ॥ ८२ ॥ धर्ममात्रे क्लीबं तद्युक्ते त्रिषु सत् ।
 अस् धातोः शतृप्रत्यये अलोपः । साधौ मान्ये । अरात्यभियुक्ते शत्रुणाक्रांते
 अग्रतः कृते पुरःस्थिते ॥ ८३ ॥ आश्रयो निवासः । अवातो वातवर्जितः । उभौ
 निवातौ । यच्छस्त्राभेद्यं वर्म कवचं तदपि निवाताख्यम् । यथा । निवातकवचो
 वीरः । निवातो दृढसन्नाह इत्यजयः । जात उत्पन्नः । उन्नद्धो दृप्तः प्रवृद्धश्चैते
 उच्छ्रिताः । अमी वक्ष्यमाणा वृद्धिमदादय उत्थिताः ॥ ८४ ॥ वृद्धिमांश्च प्रोद्यत-
 श्चोत्पन्नश्चेति । अत्र क्वचित् केचित् उदास्थितेत्यादयः संति ते ऽमूलकत्वादुपेक्ष्याः ।
 इति तांताः ॥ अथ थांतानाह ॥ अभिधेयो वाच्यः । राः धनम् । वस्तु तत्त्वम् ।
 निवृत्तिर्निवर्त्तनम् । अत्र विषयेऽप्यर्थः । “अर्थो हेतौ प्रयोजने । निवृत्तौ विषये
 वाच्ये प्रकारद्रव्यवस्तुष्विति हैमः” ॥ ८५ ॥ निपानमुपकूपजलाशयः । आगमो
 बौद्धशास्त्रादन्यच्छास्त्रम् । ऋषिजुष्टे जले ऋषिभिः सेवितोदके गुरानुपाध्याये च तीर्थी
 तीर्थं शास्त्राध्वरक्षेत्रोपायनारीरजःसु च । अवतारर्षिजुष्टांबुपात्रोपाध्यायमन्त्रि-
 ष्विति मेदिनी । “निपानेत्यत्र निदानमित्यपि पाठः । निदानमुपायः” ॥
 शक्तिस्थे शक्तिमति । संबद्धार्थे । यथा समर्थः पदविधिः । हिते ऽनुकूले ॥ ८६ ॥
 क्षीणो रागो रसो ऽस्य क्षीणरागः । वृद्धो ऽतिवृद्धः । उभौ दशमीस्थौ ।

१]

आस्थानीयत्तयोरास्था प्रस्थो ऽस्त्री सानुमानयोः ॥ ८७ ॥

“शास्त्रद्रविणयोर्ग्रथः संस्थाधारे स्थितौ मृतौ” ॥ इति थांताः ॥

अभिप्रायवशौ छंदावद्दौ जीमूतवत्सरो ॥

अपवादौ तु निंदाज्ञे दायादौ सुतवांधवौ ॥ ८८ ॥

पादा रश्म्यंघ्रितुर्याशाश्रंद्राग्न्यर्कास्तमोनुदः ॥

निर्वादो जनवादे ऽपि शादो जंबालशष्पयोः ॥ ८९ ॥

आरावे रुदिते त्रातय्याक्रंदो दारुणे रणे ॥

स्यात्प्रसादो ऽनुरागे ऽपि सूदः स्याद्व्यंजने ऽपि च ॥ ९० ॥

गोष्ठाध्यक्षे ऽपि गोविंदो हर्षे ऽप्यामोदवन्मदः ॥

प्राधान्ये राजलिंगे च वृषांगे ककुदो ऽस्त्रियाम् ॥ ९१ ॥

दशमीस्थो नष्टवीजे स्थविरे चेति विश्वः । पदवी मार्गः अपिशब्दात् पंक्तिरपि ।
आस्थानी सभा । यत्नः प्रयत्नः । सानु पर्वताग्रम् । मानं परिमाणभेदः ॥ ८७ ॥
“शास्त्रद्रविणयोर्ग्रथः संस्थाधारे स्थितौ मृतावित्यन्यत् प्रक्षेपः पाठः ।” इति
थांताः ॥ अथ दांतानाह ॥ अभिप्राय आशयः । वशोऽधीनः । “छंदो वशे-
अभिप्राये च दृष्टपाषाणमात्रके । निष्पेषणार्थपट्टे ऽपीति हैमः ।” जीमूतो मेघः ।
वत्सरो वर्षम् । “अव्दः संवत्सरे मेघे गिरिभेदे च मुस्तक इति विश्वः ।” निंदा
गर्हा । आज्ञा शासनं तत्रापवादः । “अववाद इत्यपि पाठः ।” पुत्रो ज्ञातिश्च
दायादौ ॥ ८८ ॥ रश्मिः किरणः । तुर्याशश्चतुर्थभागः । पादो मूलास्तुर्याशां-
घ्रिषु प्रत्यंतपर्वते इति हैमः । तमो नुदतीति तमोनुत् । जनवादे लोकापवादे अपि-
शब्दान्निर्णीतवादे निर्वादः । निर्वादः स्यात्परीवादपरिनिश्चितवादयोरिति विश्वः ।
जंबाले कर्दमे । शष्पे बालतृणे ॥ ८९ ॥ आरावे आर्तध्वनौ । त्रातरि रक्षके दारुणे
रणे भीषणे युद्धे च आक्रंदः । अनुरागे ऽनुग्रहे । प्रसन्नतायां काव्यगुणे च प्रसादः ।
“प्रसादो ऽनुग्रहे काव्यगुणस्वास्थ्यप्रसत्तिष्विति मेदिनी ।” व्यंजने तेमने सूषकारे
च सूदः ॥ ९० ॥ गोष्ठं गोस्थानं तस्याध्यक्षे गोपालादौ बृहस्पतौ कृष्णे ऽपि गो-
विंदः । दकारांत आमोदशब्दो यथा हर्षे वर्तते अपिशब्दादतिनिर्हारि गंधे च तथा मदो
ऽपि हर्षे । अपिशब्दाद्बर्गजदानरेतःसु चेत्यर्थः । प्रधानमेव प्राधान्यम् । राजलिंगे
वृषादौ वृषांगे वृषावयवे ककुदः ॥ ९१ ॥ संभाषा संभाषणम् । क्रियाकारः कर्म

स्त्री संविज्ञानसंभाषाक्रियाकाराजिनामसु ॥

धर्मे रहस्युपनिषत्स्याद्वतौ वत्सरे शरत् ॥ ९२ ॥

पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मांघ्रिवस्तुषु ॥

गोष्पदं सेविते माने प्रतिष्ठाकृत्यमास्पदम् ॥ ९३ ॥

त्रिष्विष्टमधुरौ स्वादू मृदू चातीक्ष्णकोमलौ ॥

मूढाल्पापटुनिर्भाग्या मंदाः स्युर्दौ तु शारदौ ॥ ९४ ॥

प्रत्यग्राप्रतिभौ विद्वत्सुप्रगल्भौ विशारदौ ॥ इति दांताः ॥

व्यामो वटश्च न्यग्रोधाबुत्सेधः काय उन्नतिः ॥ ९५ ॥

पर्याहारश्च मार्गश्च विवधौ वीवधौ च तौ ॥

परिधिर्यज्ञियतरोः शाखायामुपसूर्यके ॥ ९६ ॥

नियमः आजिर्युद्धं । नाम संज्ञा । एतेषु संकेते च स्त्रीलिंगं संविदिति नाम । “संवि-
त्संभाषणे ज्ञाने संयमे नाम्नि तोषणे । क्रियाकारे प्रतिज्ञायां संकेताचारयोरपीति हैमः ।
स्त्री तु संविदुपनिषच्छरद्भिः संबध्यते । रहस्येकांते । वेदांते ऽप्युपनिषत्” ॥ ९२ ॥
व्यवसितव्यवसायः । “पदं स्थाने विभक्तयंते शब्दे वाक्यैकवस्तुनोः । त्राणे
पादे पादचिन्हे व्यवसायापदेशयोरिति हैमः ।” सेविते गोभिरेव सेविते देशे
माने खुरप्रमाणे गोष्पदं । गोष्पदं सेवितासेवितप्रमाणेष्विति सूत्रेण सुडागमः सस्य
षत्वं च निपात्यते । प्रतिष्ठा स्थानम् । कृत्यं कार्यम् । प्रतिष्ठाकृत्ये आस्पदशब्दो वर्तते ।
आस्पदं प्रतिष्ठायामिति निपातनात् सुडागमः ॥ ९३ ॥ अतः परं वर्गसमाप्तेर्दा-
तास्त्रिषु । इष्टो मनोहरः । उभौ स्वादू । स्वादुर्मनोज्ञे मिष्टे चेति विश्वः । अती-
क्ष्णो ऽतिगमः । कोमलो ऽकठिनः । उभौ मृदू । मृदुः स्यात्कोमले स्वरे इति
विश्वः । मूढो मूर्खः । अल्पे यथा । मंदोदरी । अपटुरतीक्ष्णः निर्भाग्यो हीन-
भाग्यः । एते मंदाः ॥ ९४ ॥ प्रत्यगो ऽभिनवः । अप्रतिभो ऽप्रगल्भः । द्वाविमौ
शारदौ । “प्रगल्भो धृष्टः विशारदो बुधे धृष्टः इति हैमः ।” इति दांताः ॥ अथ
दांतानाह । प्रसारितभुजद्वयकुंडले व्यामः । वटो वृक्षभेदः । द्वयं न्यग्रोधाख्यम् ।
कायो देहः । उन्नतिरुच्छ्रायः ॥ ९५ ॥ परित आग्निहयते ऽसौ पर्याहारो ध्यानादिः
मार्गः पंथाः एतौ विवधसंज्ञौ च भारे ऽप्येतौ । यज्ञियतरोः पलाशादेः शाखायां
समिधि तत्र उपसूर्यके सूर्यसमीपमंडले परिवेपाख्ये च परिधिः ॥ ९६ ॥ उत्तमर्णगृहे

बंधकं व्यसनं चेतःपीडाधिष्ठानमाधयः ॥

स्युः समर्थनवीवाकनियमाश्च समाधयः ॥ ९७ ॥

दोषोत्पादे ऽनुबंधः स्यात्प्रकृत्यादिविनश्वरे ॥

मुख्यानुयायिनि शिशौ प्रकृतस्यानुवर्तने ॥ ९८ ॥

विधुर्विष्णौ चंद्रमसि परिच्छेदे विले ऽवधिः ॥

विधिर्विधाने दैवे ऽपि प्रणिधिः प्रार्थने चरे ॥ ९९ ॥

बुधवृद्धौ पंडितेऽपि स्कंधः समुदये ऽपि च ॥

देशे नदविशेषे ऽब्धौ सिंधुर्ना सरिति स्त्रियाम् ॥ १०० ॥

विधा विधौ प्रकारे च साधू रम्ये ऽपि च त्रिषु ॥

ऋणमोचनपर्यंतं विश्वासार्थं यद्वस्तु स्थाप्यते तद्वंधकम् । गाहाण इति लौकिक-
भाषायां प्रसिद्धम् । व्यसनमापत्तिः । चेतःपीडा मानसी व्यथा । अधिष्ठानमध्या-
सनं एते आधयः । समर्थनं चोद्यपरिहारः । नीवाको वचनाभावः । नियमो-
ऽङ्गीकारः एते समाधयः ॥ ९७ ॥ दोषोत्पादनं दोषोत्पादस्तत्र प्रकृत्यादिषु
प्रकृतिप्रत्ययागमादेशेषु इक्यण्सुडादिषु यन्नश्वरमित्संज्ञालोपाभ्यामदर्शनशील-
मक्षरं तत्र । यो मुख्यं पित्रादिकमनुयाति तस्मिन् शिशौ । प्रकृतस्य प्रकांतस्य
पदनिवृत्त्यभावः तत्रैतेषु अनुबंधः ॥ ९८ ॥ “ विधुः शशांके कर्पूरे हृषीकेशे
च राक्षस इति विश्वः । ” परिच्छेदे सीम्नि । विले गते । काले ऽपि अवधिः ।
विधाने कर्तव्ये दैवे प्राक्तनशुभाशुभकर्मणि ब्रह्मण्यपि विधिः ॥ ९९ ॥ बुधवृद्धौ
पंडितौ पंडिते ऽपि वर्तते । अपिशब्दाद्बुधः सौम्ये । वृद्धः स्थविरे । समुदये समूहे ।
यथा । अनलस्कंधवपुष इति । अपिशब्दात्कांडे नृपे ऽसे च । “ स्कंधः प्रकांडे
कापे ऽसे विज्ञानादिषु पंचसु । नृपे समूहे व्यूहे चेति हैमः । ” देशभेदे ऽब्धौ
समुद्रे सिंधुशब्दः पुंसि । “ इमदाने च । ” नदीसामान्ये तु स्त्रीलिंगे । सिंधुः
समुद्रे नद्यां च नदे देशेभदानयोरिति विश्वः ॥ १०० ॥ विधौ विधाने ।
प्रकारे विधाशब्दः स्यात् । यथा द्विविधं किंविधमित्यादि । अपिशब्दाद्धार्षिके
सज्जने “ चारावपि ” साधुः । जाया भार्या स्नुषा पुत्रस्य पत्नी तत्र स्त्रीमात्रे
च वधूः । जायास्नुषयोः पार्थक्यं वर्तत इति द्योतनाय पृथक् तद्वहणम् ।

वधूर्जाया सुषा स्त्री च सुधा लेपो ऽमृतं स्नुही ॥१०१॥
 संधा प्रतिज्ञा मर्यादा श्रद्धा संप्रत्ययः स्पृहा ॥
 मधु मद्ये पुष्परसे क्षौद्रे ऽप्यंधं तमस्यपि ॥ १०२ ॥
 अतस्त्रिषु समुन्नद्धौ पंडितंमन्यगर्वितौ ॥
 ब्रह्मबंधुरधिक्षेपे निर्देशे ऽथावलंबितः ॥ १०३ ॥
 अविदूरो ऽप्यवष्टब्धः प्रसिद्धौ ख्यातभूषितौ ॥ इति धांताः ॥
 सूर्यवन्ही चित्रभानू भानू रश्मिदिवाकरौ ॥ १०४ ॥
 भूतात्मानौ धातुदेहौ मूर्खनीचौ पृथग्जनौ ॥
 ग्रावाणौ शैलपाषाणौ पत्रिणौ शरपक्षिणौ ॥ १०५ ॥
 तरुशैलौ शिखरिणौ शिखिनौ वह्निबर्हिणौ ॥

देवाल्यादि येन लिप्यते सः लेपश्चूर्णविशेषः । सुधा प्रासादभाक् द्रव्यं सुधा
 विद्युत्सुधामृतम् । सुधाहिभोजनं ज्ञेयं सुधा धात्री सुधा स्नुहीति मंजरी
 ॥ १०१ ॥ प्रतिज्ञा स्वीकारः । तत्र यथा सत्यसंधः । संप्रत्यय आदरः । स्पृहा
 कांक्षा तत्र श्रद्धेति । क्षौद्रे माक्षिके । दैत्यचैत्रवसंतेषु दुभेदे च पुमान् मधुः ।
 अक्षिहीने ऽप्यंधशब्दः । अंधस्तु तिमिरे क्लीवं चक्षुर्हीने ऽभिधेयवदिति विश्वः ॥ १०२ ॥
 अतः परे धांतवर्गपर्यन्तास्त्रिषु । पंडितमात्मानं मन्यते पंडितंमन्यः । अधिक्षेपे
 निंदाप्रयोगे यथा । हे ब्रह्मबंधो दुष्टोऽसीति । ब्रह्मबंधुरधिक्षेपे निर्देशे च द्विजन्मना-
 मिति विश्वः ॥ १०३ ॥ अवलंबितः आश्रितः । अविदूरः सन्निहितः । उभाववष्ट-
 ब्धौ । ष्टभिप्रतिस्तंभे स्तंभु रोधने वा । अवाच्चालंबनाविदूर्ययोरिति षत्वे अवष्टब्ध-
 शब्दः साधुः । अपिशब्दाद्वद्भौ ऽपि ॥ इति धांताः ॥ अथ नांतानाह । चित्रा भानवौ
 रश्मयो ययोस्तौ । लेशे ऽपि गंधः संवाधो गुह्यसंकटयोर्द्वयोः । बाधा निषेधे दुःखे
 च ज्ञातृचांद्रिसुरा बुधाः ॥ १०४ ॥ धाता च देहश्च । नीचो हीनजातिः । पृथग्-
 जन इति चतुरक्षरम् । “ पृथक्कार्यो जनः पृथग्जनः । ” ग्रावा प्रस्तारे जलदे गि-
 राविति विश्वः । “ पत्री श्येने रथे कांडे खगदुरथिकाद्रिष्विति विश्वः ” ॥ १०५ ॥
 बर्ही मयूरः । “ शिखी त्वग्रौ वृक्षे केतुग्रहे शरे । चूडावति बलीवर्दे मयूरे कुकुटे
 हय इति हैमः । ” लिप्ता बांछा । उपग्रह अनुकूलनम् । उभौ प्रतियत्नौ । “ प्रतिय-

प्रतियत्तावुभौ लिप्सोपग्रहावथ सादिनौ ॥ १०६ ॥

द्वौ सारथिहयारोहौ वाजिनोऽश्वेषु पक्षिणः ॥

कुले ऽप्यभिजनो जन्मभूम्यामप्यथ हायनाः ॥ १०७ ॥

वर्षार्चिर्ब्रीहिभेदाश्च चंद्राग्न्यर्का विरोचनाः ॥

क्लेशे ऽपि वृजिनो विश्वकर्माकसुरशिल्पिनोः ॥ १०८ ॥

आत्मा यतो धृतिर्बुद्धिः स्वभावो ब्रह्म वर्ष्म च ॥

शक्रो घातुकमत्तेभौ वर्षुकाब्दौ घनाघनः ॥ १०९ ॥

घनो मेघे मूर्तिगुणे त्रिषु मूर्ते निरंतरे ॥

अभिमानो ऽर्थादिदर्पे ज्ञाने प्रणयहिंसयोः ॥ ११० ॥

ब्रह्म संस्कारलिप्सोपग्रहणेषु चेति मेदिनी ” ॥ १०६ ॥ सारथिरश्वारोहश्च सा-
दिनौ । “ सादी तुरंगमारोहे निषादिरथिनोरपीति हैमः । ” अश्वो हयः । इषुः शरः
पक्षी चैते वाजिनः । कुले कुलमुख्ये च जन्मभूम्यां जननस्थाने अभिजनः । अभि-
जनः कुले ख्यातो जन्मभूम्यां कुलध्वजे इति विश्वः ॥ १०७ ॥ वर्षो ऽब्दः । अर्ची र-
श्मिः ब्रीहिभेदश्चैते हायनाः । जहात्युदकमिति हायनो ब्रीहिः । जहाति भावानिति हाय-
नो वर्षम् । जिहीते प्राप्नोतीति वा हश्च वीहिकालयोरित्यनेन प्युट् अनादेशः । प्रन्हाद-
पुत्रेऽपि विरोचनः । कल्मषे ऽपि क्लीबं वृजिनम् । “ वृजिनः क्लेशे वृजिनं भुम्ने ऽघे
रक्तचर्मणीति हैमः । ” अर्के सुरशिल्पिनि च विश्वकर्मा ॥ १०८ ॥ अततीत्यात्मा ।
अत सातत्यगमने । मनिन् प्रत्ययः । वर्ष्म देहः । आत्मा कलेवरे यत्ने स्वभावे पर-
मात्मनि । चित्ते धृतौ च बुद्धौ च परव्यावर्तने ऽपि चेति धरणिः । शक्र इन्द्रः ।
घातुक्श्चासौ मत्तेभश्चेति कर्मधारयः । तथा वर्षुक्श्चासावब्दश्चेति । घनाघन इति
चतुरक्षरं नाम । शक्रघातुकमत्तेभवर्षुकाब्दा घनाघनाः इति कचित्पाठः ॥ १०९ ॥
मूर्तिगुणे काठिन्ये मेघे च घनः पुंसि । मूर्ते कठिने निरंतरे सांद्रे च त्रिषु । “ घनं
सात्कास्यतालादिवाद्यमध्यमनृत्ययोः । ना मुस्ताब्ध्योघदाढ्येषु विस्तारे लोहमुद्गरे ।
त्रिषु सांद्रे दृढे चेति मेदिनी । ” अर्थपशुकुलगुणादिभिर्यो दर्पस्तस्मिन् ज्ञाने
प्रणये हिंसायां चाभिमानः ॥ ११० ॥ प्रभौ नृपे च पत्यौ वा मृगांकादौ राज-

इनः सूर्ये प्रभौ राजा मृगांके क्षत्रिये नृपे ॥
 वाणिन्यौ नर्तकीदूत्यौ खवंत्यामपि वाहिनी ॥ १११ ॥
 न्हादिन्यौ वज्रतडितौ वंदायामपि कामिनी ॥
 त्वग्देहयोरपि तनुः सूना ऽधोजिह्विकापि च ॥ ११२ ॥
 ऋतुविस्तारयोरस्त्री वितानं त्रिषु तुच्छके ॥
 मंदे ऽथ केतनं कृत्ये केतावुपनिमंत्रणे ॥ ११३ ॥
 वेदस्तत्वं तपो ब्रह्म ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः ॥
 उत्साहने च हिंसायां सूचने चापि गंधनम् ॥ ११४ ॥
 आतंचनं प्रतीवापजवनाप्ययनार्थकम् ॥
 व्यंजनं लांछनं श्मश्रुनिष्ठानावयवेष्वपि ॥ ११५ ॥
 स्यात्कौलीनं लोकवादे युद्धे पश्वहिपक्षिणाम् ॥

शब्दः । “राजा प्रभौ च नृपतौ क्षत्रिये रजनीपतौ । यक्षे शक्ने च पुंसि स्यादिति मेदिनी ।” मृगांकश्चंद्रः । “नर्तकीदूत्यौ वाणिन्यौ । वाणिनी नर्तकीमत्ताविदग्धा-
 वनितासु चेति मेदिनी ।” खवंत्यां नद्यां सेनायामपि ॥ १११ ॥ वज्रं कुलिशम् ।
 तडित्विद्युत् । वंदावृक्षे विजातीयप्ररोहे । योषिन्मात्रे विलासिन्यामपि कामिनीशब्दो
 वर्तते । तनुः काये त्वचि स्त्री स्यात्त्रिष्वल्पे विरले कृश इति मेदिनी । अधो
 जिह्विका गलकंठिका सा सूना । अपिशब्दात्पुत्र्यां वधस्थाने ऽपि ॥ ११२ ॥
 ऋतुर्यज्ञः । तुच्छके शून्ये मंदे च वितानं त्रिषु । मंदे यथा । वितानभूतहृदयः
 केतौ ध्वजे उपनिमंत्रणे निवासे ऽपि केतनम् ॥ ११३ ॥ तत्त्वं चैतन्यम् ।
 तपो ब्रह्मा यथा ब्रह्मचारीति । वेदादित्रये ब्रह्मशब्दः क्लीबे । विप्रवैधसोः पुंसि ।
 “ऋत्विग्योगभिदोश्च । सूचने आशयप्रकाशने ऽपि ” ॥ ११४ ॥ प्रतीवापः
 क्षीरादौ तक्रादेर्निक्षेपः । जवनं वेगः । आप्यायनं प्रीणनम् । एतदर्थकमातंचनम् ।
 लांछनं चिन्हम् । निष्ठानं तेमनम् । अवयवो ऽवयवभेदः । स्त्रीपुंसयोरिति
 यावत् । एतेषु व्यंजनं नाम ॥ ११५ ॥ लोकवादे लोकापवादे पश्यादीनां युद्धे
 च “कुलीनत्वे च” कौलीनम् । निःसरणे ग्रहादेर्निर्गमे वनभेदे उपवने प्रयोजने

स्यादुद्यानं निःसरणे वनभेदे प्रयोजने ॥ ११६ ॥

अवकाशे स्थितौ स्थानं क्रीडादावपि देवनम् ॥

उत्थानं पौरुषे तंत्रे सन्निविष्टोद्गमे ऽपि च ॥ ११७ ॥

व्युत्थानं प्रतिरोधे च विरोधाचरणे ऽपि च ॥

मारणे मृतसंस्कारे गतौ द्रव्ये ऽर्थदापने ॥ ११८ ॥

निर्वर्तनोपकरणानुव्रज्यासु च साधनम् ॥

निर्यातनं वैरशुद्धौ दाने न्यासार्पणे ऽपि च ॥ ११९ ॥

व्यसनं विपदि भ्रंशे दोषे कामजकोपजे ॥

पक्षमाक्षिलोम्नि किंजल्के तन्वाद्यंशे ऽप्यणीयसि ॥ १२० ॥

तिथिभेदे क्षणे पर्व वर्त्म नेत्रच्छदे ऽध्वनि ॥

च उद्यानं नाम ॥ ११६ ॥ “स्थानं नित्यावकाशयोः । सादृश्ये सन्निवेशे चेति हैमः ।” क्रीडायां व्यवहारे जिगीषादौ देवनम् । अक्षेषु देवनः प्रोक्त इति विश्वः । पौरुषे उद्योगे । तंत्रं कुटुंबकृत्ये स्यात्सिद्धांते चौषधोत्तमे । सन्निविष्टोद्गमे ऊर्ध्वोभवने । “उत्थानमुद्यमे तंत्रे पौरुषे पुस्तके रणे । प्रांगणोद्गम-हर्षेषु मलरोगे ऽपि न द्वयोरिति मेदिनी” ॥ ११७ ॥ प्रतिरोधे तिरस्कारे । “स्वातंत्र्यकृत्ये ऽपि व्युत्थानम् ।” मारणाद्यष्टके सैन्ये भेदे च साधनमिति नाम तत्र मारणे । यथा पारदसाधनम् । मृतसंस्कारे ऽग्निदाहे । गतौ गमने । द्रव्ये धने । अर्थस्य धनादेर्दापने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनं अर्थनिष्पादनम् । उपकरणं परिकरः । उपाय इति केचित् । अनुव्रज्या अनुगमनम् । दाने त्यागे । न्यासार्पणे निक्षिप्तद्रव्यस्य अर्पणे निर्यातनम् ॥ ११९ ॥ भ्रंशे अपाये पतने वा । दोष इत्यस्य प्रत्येकं संबन्धः । कामजदोषस्तु मृगयाद्यूतस्त्रीमद्यपानेषु प्रसक्तिः । कोपजदोषस्तु वाक्पारुष्यादिः । “व्यसनं त्वशुभे सत्तौ पानस्त्रीमृगयादिषु । दैवानिष्टफले पापे विपत्तौ निष्कलोद्यम इति मेदिनी ।” अक्षिलोम्नि चक्षुर्लोम्नि किंजल्के केसरे । अणीयसि तन्वाद्यंशे अल्पतरे सूत्राद्यंशे । पक्षमेति नांतम् ॥ १२० ॥ तिथिभेदे ऽष्टमीदर्शदौ क्षणे उत्सवे पर्व । “पर्व प्रस्तावोत्सवयोर्ग्रन्थौ विषुवदारिपु । दर्शप्रतिपत्संधौ च तिथिग्रन्थविशेषयोरिति हैमः ।” नेत्रपिधायकचर्मपुटे

अकार्यगुह्ये कौपीनं मैथुनं संगतौ रते ॥ १२१ ॥

प्रधानं परमात्मा धीः प्रज्ञानं बुद्धिचिन्हयोः ॥

प्रसूनं पुष्पफलयोर्निधनं कुलनाशयोः ॥ १२२ ॥

क्रंदने रोदनावहाने वर्ष्म देहप्रमाणयोः ॥

गृहदेहत्वित्प्रभावा धामान्यथ चतुष्पथे ॥ १२३ ॥

सन्निवेशे च संस्थानं लक्ष्म चिह्नप्रधानयोः ॥

आच्छादने संपिधानमपवारणमित्युभे ॥ १२४ ॥

आराधनं साधने स्यादवाप्तौ तोषणे ऽपि च ॥

अधिष्ठानं चक्रपुरप्रभावाध्यासनेष्वपि ॥ १२५ ॥

रत्नं स्वजातिश्रेष्ठे ऽपि वने सलिलकानने ॥

अध्वनि मार्गे वर्त्म ॥ अकार्ये अकरणाहं गुह्ये उपस्थे कौपीनम् । कूपपतनमर्हति कौपीनं पापं तत्साधनत्वात्तद्वत् गोप्यत्वाद्वा पुरुषलिङ्गमपि तदाच्छादनत्वाद्वास्त्रमपि संगतौ भार्यादिसंबन्धे । रते सुरते मैथुनं स्यात् ॥ १२१ ॥ धीः बुद्धिः । महामात्रे । “प्रकृतौ प्रज्ञायां” च प्रधानम् । बुद्धिचिन्हयोः प्रज्ञानम् । “प्रसूनो वाच्यवज्जाते क्लीवं तु फलपुष्पयोरिति मेदिनी ।” कुले वंशे ॥ १२२ ॥ आवहानमारावः । उभे क्रंदनसंज्ञे । प्रमाणमित्युक्ता । उभयोर्वर्ष्म । “वर्ष्म देहप्रमाणातिसुंदराकृतिषु स्मृतमिति मेदिनी ।” गृहादीनि चत्वारि धामशब्दवाच्यानि । “धाम रश्मौ गृहे देहे स्थाने जन्मप्रभावयोरिति हैमः ।” चतुष्पथे शृंगाटके ॥ १२३ ॥ सन्निवेशे अवयवविभागे संस्थानम् । “संस्थानं त्वाकृतौ मृतौ चतुष्पथे सन्निवेश इति हैमः ।” “चिह्ने प्रधाने लक्ष्म ।” संपिधानं तिरोधानम् । अपवारणं वस्त्रादिना परिवृत्तिः । उभे आच्छादनसंज्ञे । वस्त्रे ऽप्याच्छादनम् ॥ १२४ ॥ साधने निष्पादने । अवाप्तौ लाभे । तोषणे तुष्टौ आराधनं स्यात् । चक्रं रथांगम् । पुरं नगरम् । अध्यासनमाक्रमणं अधिष्ठानं स्यात् ॥ १२५ ॥ स्वजातिश्रेष्ठे रत्नम् । यथा स्त्रीरत्नम् । मणावपि । सलिलं जलम् । काननमरण्यम् । उभे वने । “वनं प्रस्रवणे गेहे प्रवाहे ऽभसि कानन इति हैमः ।” विरले सांतरे । स्तोके ऽल्पे । तलिनम् । “स्वच्छे च ।” तलं प्रतिष्ठायामिति धातोरिनच् ।

तलिनं विरले स्तोके वाच्यलिंगं तथोत्तरे ॥ १२६ ॥
 समानाः सत्समैके स्युः पिशुनौ खलसूचकौ ॥
 हीनन्यूनावूनगह्यौ वेगिशूरौ तरस्विनौ ॥ १२७ ॥
 अभिपन्नोऽपराद्धोऽभिग्रस्तव्यापन्नतावपि ॥ इति नांताः ॥
 कलापो भूषणे बर्हे तूणीरे संहतावपि ॥ १२८ ॥
 परिच्छेदे परीवापः पर्युप्तौ सलिलस्थितौ ॥
 गोधुग्गोष्ठपती गोपौ हरविष्णू वृषाकपी ॥ १२९ ॥
 बाष्पमूष्माश्रु कशिपु त्वन्नमाच्छादनं द्वयम् ॥

यथा तलिनं वाच्यलिंगं तथा उत्तरेऽपि नांतसमाप्तिपर्यंतं वाच्यलिंगाः ॥ १२६ ॥
 सन् पंडितः समः सदृशः एकश्चैते समानाः स्युः । एकस्मिन्नर्थे यथा । समा-
 नोदरौ बंधू एकोदरावित्यर्थः । खलो दुर्जनः । सूचकः कर्णेजपः उभौ पिशुनौ ।
 “पिशुनं कुंकुमेऽपि च । कपिवक्त्रे च काके ना सूचकक्रूरयोस्त्रिष्विति
 मेदिनी ।” ऊनोऽल्पः गह्यो निंध्यः द्वावेतौ हीनन्यूनशब्दवाच्यौ । वेगी वेगयुक्तः ।
 शूरो बली ॥ १२७ ॥ अपराद्धोऽपराधवान् । अभिग्रस्तः शत्रुणाक्रांतः ।
 व्यापन्नतः प्राप्तविपत्कः । एते अभिपन्नवाच्याः । प्रक्षिप्तश्लोकद्वयं लिख्यते । लेख्ये
 भूम्यादिदानार्थं यातनाऽऽज्ञा च शासनम् । निदानमवसाने च सार्थं बार्द्धुषिके
 धनी । कक्षापटेऽपि कौपीनं न ना खेदेऽपि वेदना । द्युम्नं बलेऽथ भार्यापि जा-
 तितोषेऽपि लाञ्छनम् ॥ इति नांताः ॥ ॥ भूषणे “अलंकारमात्रे” बर्हे मयूर-
 पिच्छे । तूणीरे इषुधौ । संहतौ समुदाये । “कांच्यां च कलापशब्दः” ॥ १२८ ॥
 परिच्छेदः पटमंडपाद्युपकरणम् । पर्युप्तिः सर्वतो वपनम् । दुवप् बीजसंताने धातुः ।
 सलिलस्थितौ जलाधारे परीवापः । गां दोग्धीति गोधुग्गोपालः गोष्ठाध्यक्षश्च गोपौ ।
 “गोपो ग्रामौघगोष्ठाधिकृतयोर्बल्लवे नृप इति विश्वः ।” वृषाकपिसंज्ञौ हरो विष्णुश्च ।
 “अग्निश्च” ॥ १२९ ॥ ऊष्मोष्णम् । अश्रु नेत्रोदकं च बाष्पसंज्ञम् । अथवो-
 ष्माश्रु इत्येकं बाष्पसंज्ञमिति वदन्ति । अन्नं भोजनम् । आच्छादनं वस्त्रम् ।
 पतत् द्वयं कशिपुसंज्ञम् । वक्ष्यमाणमस्त्रियामिति कशिपौ तल्पे चान्वीयते ।
 अदोऽदालिका । दाराः स्त्री । अत्र यथा गुरुतल्पः । स्तंवे तृणादिगुच्छे । अपि-

तत्पं शय्याद्वदारेषु संवे ऽपि विटपो ऽस्त्रियाम् ॥ १३० ॥

प्राप्तरूपस्वरूपाभिरूपा बुधमनोज्ञयोः ॥

भेद्यलिंगा अमी कूर्मी वीणाभेदश्च कच्छपी ॥ १३१ ॥

“कुतपो मृगरोमोत्थपटे चाहोऽष्टमं ऽशके ॥” इति पांताः ॥

रवर्णे पुंसि रेफः स्यात्कुत्सिते वाच्यलिंगकः ॥ इति फांताः ॥

अंतराभवसत्वे ऽश्वे गंधर्वो दिव्यगायने ॥ १३२ ॥

कंबुर्ना वलये शंखे द्विजिह्वौ सर्पसूचकौ ॥

पूर्वो ऽन्यलिंगः प्रागाह पुंवहुत्वे ऽपि पूर्वजान् ॥ १३३ ॥ इति बांताः

शब्दाद्विस्तारशाखयोश्च । “पल्लवे विटाधिपे ऽपि ” विटपः ॥ १३० ॥ अमी प्राप्तरूपादयस्त्रयः पांता भेद्यलिंगाः बुधे पंडिते मनोज्ञे मनोहरे च वर्तते । “प्राप्तं रूपं येन प्राप्तरूपः । स्वमेव रूपं यस्य स्वरूपः । अभिलक्ष्यं रूपमस्याभिरूपः ।” कूर्मी कमठी । वीणाभेदः सारस्वती वीणा । सरस्वत्यास्तु कच्छपीत्युक्तत्वात् । द्वे कच्छपी संज्ञे । कच्छपी वल्लकीभेदे डुलौ क्षुद्रगदांतर इति विश्वः ॥ १३१ ॥ “कुतपो मृगरोमोत्थपटे चाहो ऽष्टमं ऽशके इत्यन्यत्र कचित् ।” इति पांताः । रवर्णे राक्षरे रेफः पुंसि । यथा रेफे परे लोपः । कुत्सिते रेफो वाच्यलिंगकः । शिफा शिखायां सरिति मांसिकायां च मातरि । शफं मूले तरूणां स्याद्वादीनां खुरे ऽपि च ॥ गुंफः स्याद्गुंफने बाहोरलंकारे च कीर्तितः । इति सार्धं पद्यं मूलादितरत् ॥ इति फांताः ॥ अथ ववयोः सावर्ण्यत्वात् बांतान्वांतांश्चाह । यो मरणजन्मनोरंतराले स्थितः प्राणी सोऽंतराभवसत्त्वः तस्मिन् । अश्वे घोटेक । दिव्यगायने विश्वावसुप्रभृतौ । गायनमात्रे च गंधर्वः । “गंधर्वस्तु नभश्चरे । पुंस्कोकिले गायने च मृगभेदे तुरंगमे । अंतराभवदेहे चेति हैमः ” ॥ १३२ ॥ ना पुंसीत्यर्थः । गजशंबूकयोरपि कंबुः । “ग्रीवायां च ।” सूचकः पिशुनः । पूर्वशब्दः प्राग्वाची वाच्यलिंगकः । यथा । पूर्वा नदी । पूर्वो ग्रामः । पूर्वं वनम् । यदा तु पूर्वजान् पितामहादीनाह तदा पुंसि बहुत्वे वर्तते । यल्लक्ष्यम् । पूर्वेषामपि पूर्वजाः इति । पूर्वे स्युः पूर्वजाः पूर्वे ज्ञातय इति धरणिः । प्राक् पूर्वमग्रत इति च ॥ १३३ ॥ इति बांताः ॥ घटः कलशः इभस्य गजस्य मूर्द्धांशः

कुंभौ घटेभमूर्द्धाशौ डिंभौ तु शिशुवालिशौ ॥
 स्तंभौ स्थूणाजडीभावौ शंभू ब्रह्मत्रिलोचनौ ॥ १३४ ॥
 कुक्षिभ्रूणार्भका गर्भा विस्रंभः प्रणये ऽपि च ॥
 स्याद्भेयां दुंदुभिः पुंसि स्यादक्षे दुंदुभिः स्त्रियाम् ॥ १३५ ॥
 स्यान्महारजने क्लीवं कुसुंभं करके पुमान् ॥
 क्षत्रिये ऽपि च नाभिर्ना सुरभिर्गवि च स्त्रियाम् ॥ १३६ ॥
 सभा संसदि सभ्ये च त्रिष्वध्यक्षे ऽपि वल्लभः ॥ इति भांताः ॥
 किरणप्रग्रहौ रश्मी कपिभेकौ प्लवंगमौ ॥ १३७ ॥
 इच्छामनोभवौ कामौ शौर्योद्योगौ पराक्रमौ ॥

शिरोभागः । “कुंभः स्यात्कुंभकर्णस्य सुते वेश्यापतौ घटे ॥ राशिभेदे द्विपांगे
 चेति विश्वः ।” वालिशो मूर्खः । स्थूणा गृहस्तंभः । जडीभावो जडत्वम् ।
 “शंभुर्ब्रह्मार्हतोः शिव इति हैमः” ॥ १३४ ॥ भ्रूणो गर्भस्थो जंतुः । अर्भकः
 शिशुः । एते गर्भाः । “गर्भः कुक्षौ शिशौ संधौ भ्रूणे पनसकंटक इति हैमः ।”
 प्रणये शृंगारप्रार्थनायां अपिशब्दाद्विश्वासादौ विस्रंभः विस्रंभोऽपि । “विस्रंभः
 केलिकलहे विश्वासे प्रणये वध इति विश्वहैमौ ॥” दुंदुभिर्भेयां पुंसि । अक्षे
 बालक्रीडोपकरणे तितरिंगि इति देशांतरप्रसिद्धे स्त्रियाम् । “दुंदुभिः पुमान् ।
 वरुणे दैत्यभेयोश्च त्र्यक्षविंदुत्रिकद्वये इति मेदिनी” ॥ १३५ ॥ महारजने
 पुण्यभेदे । येन रक्तं वस्त्रं कौसुंभम् । करके कमंडलौ । क्षत्रिये नाभिः पुंसि ।
 अपिशब्दान्मुख्यनृपे चक्रमध्ये च । प्राण्यंगे तु द्वयोः । मृगभेदे तु स्त्रियाम् ।
 गवि सौरभेय्याम् । सुरभिः स्त्री । चकाराद्वसंतजातीफलचंपकेषु ना । सुगंधिमनो-
 ज्ञोस्त्रिषु । सुवर्णे पंकजे च क्लीबम्” ॥ १३६ ॥ संसदि सदसि । सभ्यः
 सदसः । “स्त्रियां सामाजिके गोष्ठ्यां द्यूतमंदिरयोः सभेति रभसः ।” अपिश-
 द्वाद्यिते । “कुलीनाश्चे” च वल्लभः । वल्लभो दयिते ऽध्यक्षे सलक्षणतुरंगम इति
 कोशांतरात् ॥ इति भांताः ॥ अथ मांतानाह । अश्वादेर्वधनरज्जुः प्रग्रहः । रश्मिः
 पुमान् दीधितौ स्यात्पक्षप्रग्रहयोरपीति मेदिनी ॥ १३७ ॥ मनोभवो मदनः । शौर्यं
 सामर्थ्यम् । पुण्यादौ षट्के धर्मशब्दस्तत्र । यमोऽतकः । न्याये यथा धर्माध्यक्षः ।

धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसोमपाः ॥ १३८ ॥

उपायपूर्व आरंभ उपधा चाप्युपक्रमः ॥

वणिकपथः पुरं वेदो निगमो नागरो वणिक् ॥ १३९ ॥

नैगमौ द्वौ बले रामो नीलचारुसिते त्रिषु ॥

शब्दादिपूर्वो वृन्दे ऽपि ग्रामः क्रांतौ च विक्रमः ॥ १४० ॥

स्तोमः स्तोत्रे ऽध्वरे वृन्दे जिह्वस्तु कुटिले ऽलसे ॥

उष्णे ऽपि घर्मश्रेष्ठालंकारे भ्रांतौ च विभ्रमः ॥ १४१ ॥

गुल्मा रुक्स्तंबसेनाश्च जाँमिः स्वसृकुलस्त्रियोः ॥

स्वभावे यथा क्रूरधर्मा । आचारे धर्मशास्त्रोक्ते । सोमं पिबति स्म सोमपाः ॥ १३८ ॥ उपायं ज्ञात्वा य आरंभः स उपायपूर्वः । अमात्यशीलपरीक्षोपाय उपधा । चिकित्सायां चोपक्रमः । उपक्रमः स्यादुपधा चिकित्सारंभविक्रम इति विश्वः । ” वणिकपथो वाणिज्यम् । पुरं नगरम् । वेद आम्नायः । एते निगमाः । “ निगमो वाणिजे पुर्यां कटे वेदे वणिकपथ इति मेदिनी । ” नगरे भवो नागरः वणिक् चैतौ “ द्वौ ” नैगमौ । “ नैगमः स्यादुपनिषद्वाणिजोर्नागरेऽपि चेति मेदिनी ” ॥ १३९ ॥ बले बलदेवे पुंसि । नीलादिषु त्रिलिंग्यां रामशब्दः । नीलो ऽसितः । चारुः मनोज्ञः । रामः पशुविशेषे स्याज्जामदग्न्ये हलायुधे । राघवे चासिते श्वेते मनोज्ञे ऽपि च वाच्यवदिति कोशांतरम् । शब्दादिपूर्वो ग्राम-शब्दो वृन्दे वर्तते । यथा शब्दग्रामः । अपिशब्दात्संवसथे “ स्वरे च ” ग्रामः । क्रांतिर्विक्रमणं पराक्रमे च विक्रमः ॥ १४० ॥ कचिदत्र स्तोमेत्यादिपद्यमूल-कमस्ति । अपिशब्दात्स्वेदांभसि घर्मः । चेष्टालंकारो हावः । शोभायां च विभ्रमः ” ॥ १४१ ॥ रुक् रोगभेदः स्नीहाख्यः । स्तंबः कुशादिगुच्छो बेट इति ख्यातः । सैन्यरक्षणे च गुल्मशब्दः । “ गुल्मः सेनाघट्टभिदोः सैन्यरक्षण-रुग्भिदोः । स्तंब इति मेदिनी । ” स्वसा भगिनी । कुलस्त्री कुलवधूः तयोर्जा-मिशब्दः । “ प्रहरे संयमे यामो यामिः स्वसृकुलस्त्रियोरिति रभसात् । यामिः कुलस्त्रीस्वस्रोः स्त्रीतिकोशांतराच्च अंतस्थादिरपि । ” क्षितिर्भूमिः । क्षांतिस्तितिक्षा तयोः क्षमा । युक्ते योग्ये “ क्षमम् ” शक्ते हिते क्षमस्त्रिलिंगः । “ धरणिस्तु ।

क्षितिक्षात्योः क्षमा युक्ते क्षमं शक्ते हिते त्रिषु ॥ १४२ ॥

त्रिषु श्यामौ हरिकृष्णौ श्यामा स्याच्छारिवा निशा ॥

ललामं पुच्छपुंड्राश्वभूषाप्राधान्यकेतुषु ॥ १४३ ॥

सूक्ष्ममध्यात्ममप्याद्ये प्रधाने प्रथमस्त्रिषु ॥

वामौ वल्युप्रतीपौ द्वावधमौ न्यूनकुत्सितौ ॥ १४४ ॥

जीर्णं च परिभुक्तं च यातयाममिदं द्वयम् ॥ इति मांताः ॥

तुरंगगरुडौ ताक्ष्यौ निलयापचयौ क्षयौ ॥

श्वशुर्यौ देवरश्यालौ भ्रातृव्यौ भ्रातृजद्विषौ ॥ १४५ ॥

योग्ये शक्ते हिते क्षममित्याह ” ॥ १४२ ॥ हरित्पालाशः । कृष्णः कालः

उभौ श्यामौ । शारिवा शतावरी निशा च श्यामा । “ श्यामो वटे प्रयागस्य

वारिदे वृद्धदारके । पिके च कृष्णहरितोः पुंसि स्यात्तद्वति त्रिषु । मरीचे सिंधु-

तवणे क्लीवं स्त्री शारिवौषधौ । अप्रसूतांगनायां च प्रियंगावपि चोच्यते । यमु-

नायां त्रियामायां कृष्णत्रिवृतिकौषधौ । नीलिकायामिति मेदिनी । ” पुंड्रमश्व-

दीनां ललाटचित्रम् । अश्वो घोटकः । “ भूषा सामीप्यादश्वस्यैव । ” प्रधान-

मेव प्राधान्यम् । केतुर्ध्वजः षट्सु ललामम् । “ ललामेत्यपि । प्रधानध्वजशृंगेषु

पुंड्रवालधिलक्ष्मसु ॥ भूषावाजिप्रभावेषु ललामं स्याल्ललाम चेति रुद्रः ” ॥ १४३ ॥

अध्यात्मं आत्मन्यधिकृतं लिंगदेहम् । अपिशब्दात्कैतवे । सूक्ष्मं स्यात्कैतवे

अध्यात्मे पुंस्यणौ त्रिषु चाल्पक इति मेदिनी । आद्ये आदौ प्रधाने मुख्ये प्रथमः ।

त्रिवृति यावन्मांतमधिकारः । प्रतीपो विपरीतः । वल्युर्गुण्या । वामलोचनाः

स्त्रियः । “ वामः कामे सव्ये पयोधरे उमानाथे प्रतीकूले चारौ वामा तु योषि-

नोति हैमः । ” न्यूनश्च कुत्सितश्चाधमौ ॥ १४४ ॥ जीर्णं प्राप्तपरिणामम् । परि-

भुक्तं भुक्तोद्दिष्टतम् । द्वयं यातयामसंज्ञम् । यातः यामः उपभोगकालो यस्य । तदुक्तं

हैमः । यातयामोऽन्यवज्जीर्णे परिमुक्तोद्दिष्टतेपि चेति ॥ इति मांताः ॥ अथ यांतानाह ।

अश्वगरुडौ ताक्ष्यसंज्ञौ । “ ताक्ष्यस्तु स्यंदने वाहे गरुडे गरुडाग्रजे ॥ अश्वकर्णाव्हयत-

नो स्यादिति हैमः । ” निलयो गृहम् । अपचयो न्हासः । उभौ क्षयौ । “ क्षयो मेहे

रुच्यते ऽपचये रुजीति हैमः । ” श्यालो भार्याभ्राता । श्वशुरस्यापत्यं श्वशुर्यः ।

भ्रातृपुत्रः शत्रुपुत्रश्च भ्रातृव्यौ ॥ १४५ ॥ रसदब्दो ध्वनदंबुदः । इंद्रः शक्रः ।

पर्जन्यौ रसदब्देद्रौ स्यादर्थः स्वामिवैश्ययोः ॥

तिष्यः पुष्ये कलियुगे पर्यायो ऽवसरे क्रमे ॥ १४६ ॥

प्रत्ययो ऽधीनशपथज्ञानविश्वासहेतुषु ॥

रंध्रे शब्दे ऽथानुशयो दीर्घद्वेषानुतापयोः ॥ १४७ ॥

स्थूलोच्चयस्त्वसाकल्ये नागानां मध्यमे गते ॥

समयाः शपथाचारकालसिद्धांतसंविदः ॥ १४८ ॥

व्यसनान्यशुभं दैवं विपदित्यनयास्त्रयः ॥

अत्ययो ऽतिक्रमे कृच्छ्रे दोषे दंडे ऽप्यथापदि ॥ १४९ ॥

युद्धायतोः संपरायः पूज्यस्तु श्वशुरे ऽपि च ॥

उभौ पर्जन्यौ । “मेघशब्दे ऽपि पर्जन्यः ” प्रभुवैश्ययोरर्थः । पुष्यर्क्षे तुर्ययुगे च तिष्यः । अवसरे प्रस्तावे क्रमे च पर्यायः । “पर्यायस्तु प्रकारे स्यान्निर्माणे ऽवसरे क्रम इति विश्वः ” ॥ १४६ ॥ प्रत्ययनं प्रत्ययः । प्रतीयते अनेन वा प्रत्येतीति वा प्रत्ययः । इण्गतौ एरच् अथवा पचादित्वात् साधुः । अधीनादिषु सप्तसु प्रत्ययशब्दस्तत्रा-
ऽधीने यथा । राजप्रत्ययाः प्रजाः । शपथः शपनम् । ज्ञाने यथा । प्रत्यक्षप्रत्ययः । विश्वासे यथा । न शत्रोः प्रत्ययं गच्छेत् । हेतौ यथा । गार्हस्थ्यं भार्याप्रत्ययम् । रंध्रे छिद्रे । शब्दे यथा । चिकीर्षितीत्यत्र सन् प्रत्ययः । “ प्रत्ययः शपथे रंध्रे विश्वासाचारहेतुषु ॥ प्रथितत्वे च सन्नादावधीनज्ञानयोरपीति विश्वः । ” चिरद्वेषे पश्चात्तापे चानुशयः । “ अनुबंधे च ” ॥ १४७ ॥ असाकल्ये ऽकात्स्न्ये । ना-
गानां हस्तिनां यत्र शीघ्रं नापि मंदं गमनं तत्रेत्यर्थः । स्थूलोच्चयो गंडोपले ऽपि च । गजानां मध्यमगते ऽप्यसाकल्यकरंडयोरिति मेदिनी । शपथादयः समयाः । तत्र शपथे यथा । कृतसमयो ऽपि चोरो दंड्यः । संवित् संभाषा । “ समयः श-
पथे भाषासंपदोः कालसंविदोः । सिद्धांताचारसंकेतनियमावसरेषु च । क्रियाकारे च निर्देशे इति हैमः ” ॥ १४८ ॥ व्यसनानि द्यूतादीनि । अशुभमिति दैवविशेषणम् । विपद्विपत्तिरेतन्नयं अनयसंज्ञम् । अशुभदैवे यथा । निःस्वो ऽभूदनयेन सः । अतिक्र-
मे उल्लंघने । “ अपिशब्दात् नाशे चात्ययः । ” आपदादित्रये संपरायः ॥ १४९ ॥ आयतिः उत्तरकालः । अपिशब्दात्पूजार्हे ऽपि पूज्यः । सेनायाः पृष्ठभागे तिष्ठति

पश्चादवस्थायिवलं समवायश्च सन्नयौ ॥ १५० ॥

संघाते सन्निवेशे च संस्त्यायः प्रणयास्त्वमी ॥

विस्त्रंभयाच्चाप्रेमाणो विरोधे ऽपि समुच्छ्रयः ॥ १५१ ॥

विषयो यस्य यो ज्ञातस्तत्र शब्दादिकेष्वपि ॥

निर्यासे ऽपि कषायो ऽस्त्री सभायां च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥

प्रायो भ्रूयंतगमने मन्युर्दन्ये क्रतौ क्रुधि ॥

रहस्योपस्थयोर्गुह्यं सत्यं शपथतथ्ययोः ॥ १५३ ॥

वीर्यं बले प्रभावे च द्रव्यं भव्ये गुणाश्रये ॥

धिष्ण्यं स्थाने गृहे भे ऽग्नौ भाग्यं कर्म शुभाशुभम् ॥ १५४ ॥

कशेरुहेमोर्गागेयं विशल्या दंतिकाऽपि च ॥

यत्सैन्यं तत्पश्चादवस्थायिवलं । समवायः समूहः । उभौ सन्नयौ ॥ १५० ॥

सन्निवेशे स्थानविशेषे “विस्तृतौ च संस्त्यायः ।” अमी विस्त्रंभादयस्त्रयः

प्रणयाः । विस्त्रंभो विश्वासः । “प्रसरश्च प्रणयः ।” वैरोन्नयोः समुच्छ्रय इति

रभसः ॥ १५१ ॥ यस्य मत्स्यादेर्यो जलादिर्ज्ञातो नित्यसेवितस्तस्य तत्र वि-

षयः । शब्दादिकाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधाश्च विषयाः । देशगोचरौ विषयौ ।

निर्यासः काथरसः । अपिशब्दाद्विलेपनादौ । कषायो रसभेदे स्यादंगरागे विलेपन

इति विश्वः । आश्रये “अभ्युपगमे” च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥ भूम्नि बाहुल्ये ।

यथा प्रायेण ब्राह्मणा भोज्याः । बाहुल्येनेत्यर्थः । अंतो नाशो गम्यते ऽनेन । त-

त्रानशने यथा । प्रायोपवेशः कृतः । प्रायश्चानशने मृत्यौ तुल्यबाहुल्ययोरपीति

विश्वः । क्रतौ यज्ञे कोपे च मन्युः । “शोके च ।” रहस्यं गोप्यम् । तथ्यमृतम् ।

“कृतयुगे च सत्यम्” ॥ १५३ ॥ बलं सामर्थ्यम् । प्रभावस्तेजोविशेषः ।

तत्र वीर्यम् । “वीर्यं तेजःप्रभावयोः । शुके शक्तौ चेति हैमः ।” भव्ये

सत्वे गुणाश्रये पृथिव्यादौ द्रविणे च द्रव्यम् । “द्रव्यं भव्ये धने क्षमादौ जतुदु-

मविकारयोः । विलेपे भेषजे रीत्यामिति हैमः ।” भे नक्षत्रे । अग्नौ वह्नौ ।

शुभाशुभमिति शुभमशुभं वा जन्मांतरियं यत्कर्म तद्भाग्यमित्युच्यते । ऐश्वर्ये-

ऽपि ॥ १५४ ॥ कशेरु स्वनाम्नैव ख्यातम् । दंतिका निकुंभः । अपिशब्दादग्नि-

शिखा गुडुच्यपि विशल्या । “त्रिपुटायां च ।” श्रीलक्ष्मीः । “वृषाकपायी जीवन्त्यां

वृषाकपायी श्रीगौर्योरभिरुया नामशोभयोः ॥ १५५ ॥

आरंभो निष्कृतिः शिक्षा पूजनं संप्रधारणम् ॥

उपायः कर्म चेष्टा च चिकित्सा च नव क्रियाः ॥ १५६ ॥

छाया सूर्यप्रिया कांतिः प्रतिबिम्बमनातपः ॥

कक्ष्या प्रकोष्ठे हर्म्यादेः कांच्यां मध्येभवंधने ॥ १५७ ॥

कृत्या क्रियादेवतयोस्त्रिषु भेद्ये धनादिभिः ॥

जन्यं स्याज्जनवादे ऽपि जघन्यो ऽत्ये ऽधमे ऽपि च ॥ १५८ ॥

शतावर्धुमयोः श्रियामिति हैमः । ” नामाभिधानम् । शोभा कांतिः तत्राभिरुयेति ।
 “ अभिरुया त्वभिधाने स्याच्छोभायां च यशस्यपीति मेदिनी ” ॥ १५५ ॥ आरं-
 भादयो नव शब्दाः क्रियाशब्दवाच्यास्तत्रारंभे यथा । सर्वाः क्रिया मंत्रमूला नृपाणाम् ।
 निष्कृतौ प्रायश्चित्ते यथा । महापातकिनां पुंसां प्राणांतिका क्रिया स्मृता । शिक्षायां
 यथा । क्रिया हि वस्तूपहिता प्रसीदति । पूजने यथा । देवक्रियापरस्तपस्वी ।
 संप्रधारणं विचारः । तत्र यथा । क्रियां विना को हि जानाति कृत्यम् । उपाये
 यथा । सप्त सामादिकाः क्रियाः । कर्मणि यथा । निष्क्रियस्य कुतः सुखम् ।
 चेष्टायां यथा । मृतः किं निष्क्रियो यतः । चिकित्सायां यथा । पूर्वं ज्वरे स-
 मुत्पन्ने क्रिया पूर्वज्वरानुगा ॥ १५६ ॥ सूर्यप्रियादिचतुष्के छायाशब्दः । सूर्य-
 प्रिया शनैश्चरमाता । कांतौ यथा । विच्छायः । प्रतिबिम्बे यथा । संछाय आदर्शः ।
 आतपाभावे यथा । नष्टच्छायो मध्याह्नः । “ छाया पंक्तौ प्रतिमायामर्कयो-
 पित्यनातपे । उत्कोचे पालने कांतौ शोभायां च तमस्यपीति मेदिनी । ” हर्म्यादेः
 राजगृहादेः प्रकोष्ठे ऽतर्गृहे । यथा । सप्त कक्ष्या अतिक्रम्येति । कांची मेखला ।
 मध्येभवंधने वरत्रायाम् । मध्ये भागे यदिभवंधनं तत्रेत्यर्थः । “ कक्ष्या गृहप्र-
 कोष्ठे स्यात्सादृश्योद्योगकांचिषु । बृहत्तिकेभनाड्योश्चेति हैमः ” ॥ १५७ ॥
 क्रिया कर्म । कृत्या देवतानामसदैवतविशेषः । यल्लक्ष्यं भागवते । तथा स निर्ममे
 तस्मै कृत्यां कालानलोपमामिति । क्रियायां यथा । कां कां कृत्यामकर्षीः ।
 धनस्त्रीभूम्यादिभिर्भेदनीयो यः परराष्ट्रगतपुरुषादिस्तत्र कृत्याशब्दो वाच्यलिङ्गः ।
 जनवादे निंदितवादे । अपिशब्दाद्युद्वादौ । “ जन्यं हृष्टे परीवादे संग्रामे च नपुं-
 सक्रमिति मेदिनी । ” अंत्ये ऽधमे च जघन्यः । अपिशब्दाच्छिन्ने । “ जघन्यं
 हेमले ह्रीवं चरमे गर्हिते ऽन्यवदिति मेदिनी ” ॥ १५८ ॥ चकाराद्वचनार्हे-

गर्हीहीनौ च वक्तव्यौ कल्यौ सज्जनिरामयौ ॥

आत्मवाननपेतोऽर्थादर्थ्यौ पुण्यं तु चार्वपि ॥ १५९ ॥

रूपं प्रशस्तरूपे ऽपि वदान्यो वल्गुवागपि ॥

न्याय्ये ऽपि मध्यं सौम्यं तु सुंदरे सोमदैवते ॥ इति यांताः ॥ १६० ॥

निवहावसरौ वारौ संस्तरौ प्रस्तराऽध्वरौ ॥

गुरु गीष्पतिपित्राद्यौ द्वापरौ युगसंशयौ ॥ १६१ ॥

प्रकारौ भेदसादृश्ये आकाराविंगिताकृती ॥

पि वक्तव्यशब्दः । वक्तव्यं कुत्सिते हीने वचनाहं च वाच्यवदिति मेदिनी । अहीन-
स्थाने अधीन इति कुत्रचित्पाठो दृश्यते । सज्जः सोपकरणः । निरामयो नीरोगः ।
उभौ कल्यौ । कलासु साधुः कलयः । उषस्यपि कलयम् । “ कल्यं प्रभाते क्लीवं
स्यात्कल्यो वाक्श्रुतिवर्जिते । सज्जनीरोगदक्षेषु कल्याणवचने ऽपि च । उपायवचने-
ऽपि स्यादिति मेदिनी ” । आत्मवान् धीमान् । अर्थाद्यो नपेतः अपगतो न
भवति स चार्थ्यः । “ अर्थ्यः संप्रार्थ्ये न्याय्यविज्ञयोरिति हैमः । ” चारु सुंदरं
अपिशब्दात्सुकृतधर्मयोः “ पावने च ” पुण्यम् । “ पुण्यं त्रिषु मनोज्ञे स्यात्क्लीवं सुकृ-
तधर्मयोरिति विश्वः ” ॥ १५९ ॥ प्रशस्तं रूपं यस्य तस्मिन् । रूपादाहतप्रशंसयोर्यप्
इति सूत्रेण साधुः । अपिशब्दात् । रूपं स्यादाहतस्वर्णरजते रजते ऽपि च ॥ रम्ये
प्रशस्तरूपे तु वाच्यवदिति विश्वः । अपिशब्दादातर्यपि वदान्यः । न्याय्ये उचिते-
ऽपिशब्दादवलम्बे च । “ न्याय्यावलम्बयोर्मध्यमंतरे चाध्वमे त्रिष्विति रभसः । ”
सोमदैवते यथा । सोमश्चंद्रो दैवतमस्य सौम्यं हविः “ सौम्यो ज्ञे ना त्रिष्वनुप्रे
मनोज्ञे सोमदैवत इति मेदिनी ” ॥ १६० ॥ सर्वज्ञभिषजौ वैद्यौ कुल्या कुलवधू
सरित् । फलकल्याणयोर्भव्यं योग्यं सांप्रतिके त्रिषु ॥ १ ॥ क्रिया, चारातिक्रमे ऽपि
जलाधारे ऽपि चाशयः ॥ दैत्याचार्ये ऽपि धिष्ण्यो ना कषायः सुरभावपि ॥ २ ॥
चंद्रोदये विताने ऽपि स्यादाभ्रायो ऽन्वये श्रुतौ ॥ इदं सार्धं श्लोकद्वयं कुत्रचित् पुस्तके
मूले ऽपि दृश्यते ॥ इति यांताः ॥ अथ रांतानाह । निवहो वृंदः । अवसरः प्रस्तावः
उभौ वारौ । वारः सूर्यादिदिवसे वारो ऽवसरवृंदयोरिति । प्रस्तरो दर्भमुष्टिर्दर्भशय्या
वा । अध्वरः क्रतुरुभौ संस्तरौ । आद्यशब्दाद्वेदशास्त्राध्यापकश्च गुरुः ॥ १६१ ॥
भेदो विशेषो यथा । पलांडुभेदा गृजनादयः । सादृश्यं यथा । मर्कटप्रकारं

किंशारू सस्यशूकेषु मरू धन्वधराधरौ ॥ १६२ ॥
 अद्रयो द्रुमशैलार्काः स्त्रीस्तनाव्दौ पयोधरौ ॥
 ध्वांतरिदानवा वृत्रा बलिहस्तांशवः कराः ॥ १६३ ॥
 प्रदरा भंगनारीरुक्वाणा अस्त्राः कचा अपि ॥
 अजातशृंगो गौः काले ऽप्यश्मश्रुर्ना च तूवरौ ॥ १६४ ॥
 स्वर्णे ऽपि राः परिकरः पर्यंकपरिवारयोः ॥
 मुक्ताशुद्धौ च तारः स्याच्छारो वायौ स तु त्रिषु ॥ १६५ ॥
 कर्बुरे ऽथ प्रतिज्ञाजिसंविदापत्सु संगरः ॥

करोति । इंगितं चेष्टितम् । किंशारुर्ना सस्यशूके विशिखे कंकपक्षिणीति मेदिनी । स-
 स्यस्थाने धान्य इति कुत्रचित् पाठः ॥ धन्वा निर्जलदेशः । धराधरः पर्वतः सो ऽपि मरु-
 स्थलीसंवंधान्मरुः ॥ १६२ ॥ द्रुमशैलार्केषु अद्रिशब्दो वर्तते स्त्रियाः स्तनः कुचः । अ-
 व्दो मेघः । उभौ पयोधरौ “पयोधरः कोशकारे नालिकेरे स्तने ऽपि च ॥ कशेरुमेघयोः
 पुंसीति मेदिनी । ” अरिः शत्रुः । दानवो दनुजभेदः । “ वृत्रो मेघे रिपौ
 ध्वांते दानवे वासवे गिराविति हैमः । ” राज्ञा ग्राह्यभागो बलिः । अंशु रश्मिः
 ॥ १६३ ॥ नारीरुक् स्त्रीणां रोगभेदः । प्रदरो रोगभेदे स्याद्विदारशरभंगयो-
 रिति । कचाः केशाः । अपिशब्दात्कोणे ऽप्यस्त्रः । न जाते शृंगे यस्य स एवं-
 भूतो गौः । काले श्मश्रूत्थानसमये ऽपि यो ना पुरुषो ऽश्मश्रुः श्मश्रुरहितस्तानु-
 भावपि तूवरौ । “ काल इत्युभाभ्यां संबध्यते । तूवरौ ऽश्मश्रुपुरुषे प्रौढाशृंगा-
 रके ऽपि च । पुरुषे व्यंजनत्यक्ते स्यात्कषायरसे ऽपि चेति मेदिनी ” ॥ १६४ ॥
 अपिशब्दाद्विक्तमात्रे रा इत्येकाक्षरम् । “ भवेत्परिकरो व्राते पर्यंकपरिवारयोः ।
 प्रगाढगात्रिकाबंधे विवेकारंभयोरपीति विश्वः । यत्नारंभौ परिकराविति त्रिकांड-
 शेषः । ” तारो मुक्तादिसंशुद्धौ तरणे शुद्धमौक्तिके । तारं च रजते ऽत्युच्चस्वरे-
 ऽप्यन्यवदीरितमिति विश्वः । स तु शारशब्दः । कर्बुरः शबलवर्णः । शारः
 स्याच्छबले वाच्यलिंगः पुंसि समीरणे ॥ १६५ ॥ आजिर्युद्धम् । संवित्
 क्रियाकारः । प्रतिज्ञायां यथा । सत्यसंगरः । “ संगरो युधि चापदि ।
 क्रियाकारे विषे चांगीकारे क्लीबं शमीफल इति मेदिनी । ” गुप्तवादे रह-

वेदभेदे गुप्तवादे मंत्रो मित्रो स्वावपि ॥ १६६ ॥

मखेषु यूपखंडे ऽपि स्वरुर्गुह्ये ऽप्यवस्करः ॥

आडंबरस्तूर्यरवे गजेंद्राणां च गर्जिते ॥ १६७ ॥

अभिहारो ऽभियोगे च चौर्ये सन्नहने ऽपि च ॥

स्याज्जंगमे परीवारः खड्गकोशे परिच्छेदे ॥ १६८ ॥

विष्टरो विटपी दर्भमुष्टिः पीठाद्यमासनम् ॥

द्वारि द्वाःस्थे प्रतीहारः प्रतीहार्यप्यनंतरे ॥ १६९ ॥

विपुले नकुले विष्णौ बभ्रुर्ना पिंगले त्रिषु ॥

सारो वले स्थिरांशे च न्याय्ये क्लीवं वरे त्रिषु ॥ १७० ॥

सिक्तव्यावधारणे मंत्रः “मंत्रो देवादिसाधने ॥ वेदांशे गुप्तवादे चेति हैमः ।”
 अपिशब्दात्सख्यौ मित्रं क्लीवम् । मित्रं सुहृदि न द्वयो रित्युक्तत्वात् ॥ १६६ ॥
 “यूपे तक्ष्यमाणे प्रथमपतितं शकलं यूपखंडम् ।” अपिशब्दादंभोलौ च स्वरुः । स्वरु-
 र्वेधध्वनौ वाणे यूपखंडे ऽपि च स्वरुः । गुह्ये उपस्थे । अपिशब्दाद्गुह्ये ऽप्यवस्करः ।
 तूर्यरवो वाद्यध्वनिः । आडंबरः समारंभे गजगर्जिततूर्ययोरिति कोशांतरम् ॥ १६७ ॥
 अभियोगो ऽभिग्रहणम् । चोरस्य कर्म चौर्यम् । सन्नहनं कवचादिग्रहणम् । एते-
 ष्वभिहारः । जंगमे जंगमविशेषे परिजन इति यावत् । खड्गकोशे असिपिधायके
 चर्मादौ परिच्छेदे उपकरणे परीवारः ॥ १६८ ॥ विटपी वृक्षः । दर्भमुष्टिपरि-
 माणं तु । पंचाशता भवेद्ब्रह्मा तदर्धेन तु विष्टर इत्यादि । पीठाद्यं यस्य तदासनं
 च विष्टरः । आद्यशब्दात् कृष्णाजिनादि । अत्र पीठं काष्ठादिमयमासनम् । द्वाःस्थे
 द्वारपाले प्रतीहारः । अनंतरोक्ते प्रतीहारे प्रतीहारीत्यपि शब्दः । स तु पुंव्यक्तावपि
 विग्रहः । उपसर्गस्य घञीति दीर्घः । गौरादित्वात् ङीष् । अपिशब्दात् द्वाःस्थितायां
 च योषितीति मेदिनी । अयमिन्नंत इति न भ्रमितव्यम् । रांतेषु तस्य पाठायो-
 गात् ॥ १६९ ॥ विपुल इति नकुलविशेषणम् । तेन विशालनकुले विष्णौ च
 बभ्रुः पुंसि । पिंगले त्रिषु । “बभ्रुः पिंगाऽग्निशूलिषु । मुनौ विशाले नकुले
 विष्णाविति हैमः ।” स्थिरांशो वृक्षादेः कठोरभागः । तत्र यथा । शिंशपासारः ।
 न्याय्ये न्यायादनपेते । वरे श्रेष्ठे । “सारो वले स्थिरांशे च मज्जिन पुंसि जले धने ।
 न्याय्ये क्लीवं त्रिषु वर इति मेदिनी” ॥ १७० ॥ “द्युतकारे पणे च ।”

दुरोदरो द्यूतकारे पणे द्यूते दुरोदरम् ॥
 महारण्ये दुर्गपथे कांतारं पुन्नपुंसकम् ॥ १७१ ॥
 मत्सरो ऽन्यशुभद्वेषे तद्वत्कृपणयोस्त्रिषु ॥
 देवाद्वृते वरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मनाक्प्रिये ॥ १७२ ॥
 वंशांकुरे करीरो ऽस्त्री तेरुभेदे घटे च ना ॥
 ना चमूजघने हस्तसूत्रे प्रतिसरो ऽस्त्रियाम् ॥ १७३ ॥
 यमानिलेन्द्रचंद्रार्कविष्णुसिंहांशुवाजिषु ॥
 शुकाहिकपिभेकेषु हरिर्ना कपिले त्रिषु ॥ १७४ ॥
 शर्करा कर्परांशे ऽपि यात्रा स्याद्यापने गतौ ॥

दुरोदरश्चतुरक्षरः । द्यूते दुरोदरं क्लीबम् । दुर्गपथे दुर्गमवर्त्मनि । “कांतारो ऽस्त्री
 महारण्ये विले दुर्गमवर्त्मनि । पुंसि स्यादिक्षुभेद इति मेदिनी” ॥ १७१ ॥
 अन्यशुभद्वेषे परसंपत्त्यसहने मत्सरः पुंसि । तद्वति मात्सर्ययुक्ते कृपणे च
 मत्सरो ऽभिधेयलिंगकः । देवाद्वेवसकाशाद्वृते ऽभीप्सिते वरः पुंसि । श्रेष्ठे त्रिषु ।
 मनाक्प्रिये ईषदिष्टे क्लीबम् । “वरो जामातरि वृतौ देवतादेरभीप्सिते ॥ पिङ्गे
 पुंसि त्रिषु श्रेष्ठे कुंकुमे तु नपुंसकम् । वरी प्रोक्ता शतावर्या वरा च स्यात्फल-
 त्रिके । मनागिष्टे वरं क्लीबं केचिदाहुस्तदव्ययमिति मेदिनी” ॥ १७२ ॥
 वंशस्य वेणोरंकुरे करीरः पुन्नपुंसकयोः । ना पुमान् । चमूजघने सेनापश्चाद्वागे
 प्रतिसरो ना पुल्लिङ्गः हस्तसूत्रे मंगलार्थं मंत्रैरभिमन्त्रितं सूत्रं यत्करे वद्धयते तत्र ।
 “भवेत्प्रतिसरो मंत्रभेदे माल्ये च कंकणे । व्रणशुद्धौ चमूपृष्ठे पुंसि न स्त्री तु
 मंडले । आरक्षे करसूत्रे च नियोज्ये त्वन्यलिंगक इति मेदिनी” ॥ १७३ ॥
 यमादिषु चतुर्दशसु हरिशब्दो वर्तते । तत्र त्रयोदशसु ना पुमान् । कपिलवर्णे
 त्रिलिङ्गः । अनिलो वायुः । अंशुः किरणः । वाजी हयः शुकः पक्षिभेदः । अहिः
 सर्पः । “लोकांतरहरिद्वर्णयोश्च हरिः” ॥ १७४ ॥ कर्परांशे सिकतासु । अपि-
 शब्दात्खंडविकृत्यादौ शर्कराशब्दः । “शर्करा खंडविकृतावुपलाकर्परांशयोः ।
 शर्करान्वितदेशे ऽपि रुग्भेदे शकले ऽपि चेति मेदिनी ।” याप्यते ऽनेन यापनं
 तस्मिन् । यात्रा तु यापनोपाये गतौ देवार्चनोत्सव इति विश्वः । भ्वादिषु चतुर्पु

इरा भूवाक्सुराऽप्सु स्यात्तंद्री निद्राप्रमीलयोः ॥१७५॥
 धात्री स्यादुपमाता ऽपि क्षितिरप्यामलक्यपि ॥
 क्षुद्रा व्यंगा नटी वेश्या सरघा कंटकारिका ॥ १७६ ॥
 त्रिषु क्रूरे ऽधमे ऽल्पे ऽपि क्षुद्रं मात्रा परिच्छेदे ॥
 अल्पे च परिमाणे सा मात्रं कात्स्न्ये ऽवधारणे ॥१७७॥
 आलेख्याश्चर्ययोश्चित्रं कलत्रं श्रोणिभार्ययोः ॥
 योग्यभाजनयोः पात्रं पत्रं वाहनपक्षयोः ॥ १७८ ॥
 निदेशग्रंथयोः शास्त्रं शस्त्रमायुधलोहयोः ॥

इरा शब्दः । सुरा मद्यम् । आपो जलम् । भ्रमादिना सर्वेन्द्रियापटुत्वं प्रमीला ।
 “तंद्रेति टावंतो पि” ॥ १७५ ॥ उपमात्रादिषु धात्रीशब्दः । उपमाता क्षीर-
 प्रदा । क्षितिः पृथ्वी । आमलकी वृक्षभेदः । अपिना जनन्यपि धात्री । व्यंगा-
 रिषु क्षुद्रा । व्यंगा हीनांगी । नटी नर्तनशीला । सरघा मधुमक्षिका । कंटकारिका
 बृहती । “क्षुद्रा व्याघ्रीनटीव्यंगावृहतीसरघासु च । चांगेरिकायां हिंसायां
 मक्षिकामात्रवेश्ययोरिति हैमः” ॥ १७६ ॥ क्रूरादित्रये क्षुद्रं त्रिषु । “क्षुद्रो दरिद्रे
 कृपणे निकृष्टे ऽल्पनृशंसयोरिति हैमः ।” परिच्छेदादित्रये मात्रा स्त्रियाम् । कात्स्न्या-
 दिद्वये क्लीबम् । परिच्छेदे यथा । महामात्रः । अल्पे यथा । शाकमात्रा । परिमाणे
 यथा । किं हस्तिमात्रं ऽकुशः । कात्स्न्ये यथा । जीवमात्रं न हिंस्यात् । अवधारणे तु ।
 ययोमात्रं भुंक्ते । धने कर्णभूषायां वर्णावयवे च मात्रा । “मात्रं त्ववधृतौ स्वार्थे
 कात्स्न्ये मात्रा परिच्छेदे । अक्षरा ऽवयवे द्रव्ये माने ऽल्पे कर्णभूषणे । काले वृत्ते
 चेति हैमः” ॥ १७७ ॥ आलेख्यं भित्त्यादौ नानावर्णलेखनम् । “चित्रं खे-
 तिलके ऽद्भुते । आलेख्ये कर्बुर इति हैमः ।” श्रोणिः कटिः । “दुर्गस्थाने नृपा-
 दीनां कलत्रं श्रोणिभार्ययोरिति रभसः ।” योग्ये यथा । दानपात्रं श्रोत्रियः । “पात्रं
 तु भाजने योग्ये पात्रं तीरद्वयांतरे । पात्रं सुवादौ पर्णे च राजमंत्रिणि चेष्ट्यत इति
 विश्वः । पर्णे च पत्रम् । पत्रं तु वाहने पर्णे पक्षे च शरपक्षिणोरिति विश्वः” ॥१७८॥
 निदेश आज्ञा । ग्रंथो व्याकरणादिः । तत्र शास्त्रम् । जटा वृक्षमूलम् । अंशुकं
 वस्त्रभेदः । नेत्रं वस्त्रविशेषः स्यादिति मंजरी । “नेत्रं मधिगुणे वस्त्रभेदे मूले

स्याज्जटांशुकयोर्नेत्रं क्षेत्रं पत्नीशरीरयोः ॥ १७९ ॥
 मुखाग्रे क्रोडहलयोः पोत्रं गोत्रं तु नास्ति च ॥
 सत्रमाच्छादने यज्ञे सदा दाने वने ऽपि च ॥ १८० ॥
 अजिरं विषये काये ऽप्यंवरं व्योम्नि वाससि ॥
 चक्रं राष्ट्रे ऽप्यक्षरं तु मोक्षे ऽपि क्षीरमप्सु च ॥ १८१ ॥
 स्वर्णे ऽपि भूरिचंद्रौ द्वौ द्वारमात्रे ऽपि गोपुरम् ॥
 गुहादंभौ गव्हरे द्वे रहोंऽतिकमुपवहरे ॥ १८२ ॥
 पुरोऽधिकमुपर्यग्राण्यगारे नगरे पुरम् ॥

दुमस्य च ॥ रथे चक्षुषि नद्यां तु नेत्री नेतरि वाच्यवदिति मेदिनी । ” पत्न्यां
 देहे च क्षेत्रम् । “क्षेत्रं शरीरे केदारे सिद्धस्थानकलत्रयोरिति मेदिनीविश्वप्रकाशौ ।
 इदं शरीरं कैतेय क्षेत्रमित्यभिधीयते इति श्रीमद्भगवद्गीतायाम् ” ॥ १७९ ॥
 क्रोडः सूकरः । तस्य हलस्य च मुखाग्रे पोत्रम् । पोत्रं वस्त्रे मुखाग्रे च सूकरस्य
 हलस्य चेति विश्वः । चकाराद्गोत्रं शैले कुले ऽपि च ॥ “गोत्रं कुलाख्ययोः ।
 संभावनीये बोधे च काननक्षेत्रवर्त्मस्त्विति मेदिनी । ” आच्छादनं वस्त्रम् । सदा-
 दानं नित्यत्यागः । “अपिशब्दाद्गने कैतवे च सत्रशब्दः ” ॥ १८० ॥
 विषये रूपादौ अपिना चत्वरे अजिरम् । “अजिरं दर्दुरे काये विषये प्रांगणे-
 ऽनिल इति हैमः । ” व्योम्न्याकाशे । वाससि वस्त्रे । “अंवरं वाससि व्योम्नि
 कार्पासे च सुगंधक इति विश्वः । ” अपिशब्दात्सैन्यरथांगयोश्चक्रम् । “चक्रं
 प्रहरणे गणे । कुलालाद्युपकरणे राष्ट्रे सैन्यरथांगयोः । जलावर्ते दंभ इति हैमः । ”
 अपिशब्दाद्गणवर्णनगोरप्यक्षरम् । “अक्षरं स्यादपवर्गे परमब्रह्मवर्णयोः । गगने
 धर्मतपसोरंवरे मूलकारण इति हैमः । ” द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव
 च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो ऽक्षर उच्यते इति भगवद्गीतायामक्षरवाच्यः
 कश्चित् कूटस्थः पुमान् प्रतीयते ॥ चकाराद्गुधे क्षीरम् ॥ १८१ ॥ भूरिशब्दश्च-
 द्रशब्दश्चैतौ द्वौ रातौ स्वर्णे ऽपि वर्तेते । तत्र स्वर्णे भूरि रूपभेदात् क्लीबम् । “अपि-
 शब्दात् । भूरिर्ना वासुदेवे च हरे च परमेष्ठिनि । नपुंसकं सुवर्णे च प्राज्ये
 स्याद्वाच्यलिङ्गक इति मेदिनी । ” कर्पूरादौ च चंद्रः । “चंद्रः कर्पूरकांपिलसु-

मंदिरं चाथ राष्ट्रो ऽस्त्री विषये स्यादुपद्रवे ॥ १८३ ॥

दरो ऽस्त्रियां भये श्वभ्रे वज्रो ऽस्त्री हीरके पवौ ॥

तंत्रं प्रधाने सिद्धांते सूत्रवाये परिच्छेदे ॥ १८४ ॥

औशीरश्रामरे दंडे ऽप्यौशीरं शयनासने ॥

पुष्करं करिहस्ताग्रे वाद्यभांडमुखे जले ॥

व्योम्नि खड्गफले पद्मे तीर्थौषधिविशेषयोः ॥ १८५ ॥

अंतरमवकाशावधिपरिधानांतर्धिभेदतादर्थ्ये ॥

धांशुस्वर्णवारिष्विति मेदिनी । ” न केवलं पूर्व्वारे किं तु द्वारमात्रे ऽपि गोपुरम् ।
 “गोपुरं द्वारि पूर्व्वारि कैवर्तीमुस्तके ऽपि चेति मेदिनी ॥ गव्हरस्तु गुहादंभनिकुं-
 जगहनेष्वपीति विश्वः । ” रहो विजनम् । अंतिकं समीपम् । द्वे उपव्हरसंज्ञे
 ॥ १८२ ॥ पुर इत्यादीनि त्रीणि अग्रशब्दवाच्यानि । तत्र पुरः पुरस्तात् ।
 यथा अग्रगामी । अधिकं यथा । साग्रं शतम् । उपरि यथा । वृक्षाग्रम् । “ अग्रं
 पुरस्तादुपरि परिमाणे पलस्य च ॥ आलंबने समूहे च प्रांते च स्यान्नपुंसकम् ॥
 अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवदिति मेदिनी । ” पुरं मंदिरं चेति द्वयम-
 गारे गृहे नगरे च वर्तते । गृहोपरिगृहं पुरमिति धरणिः । पुरं शरीरे नगरे
 गृहाटलिपुत्रयोरिति हैमः । मंदिरं नगरे क्लीवमिति मेदिनी । विषये जनपदे
 उपद्रवे मरणादौ च राष्ट्रः । “ स च पुत्रपुंसकः ” ॥ १८३ ॥ श्वभ्रे गर्ते ।
 हीरके मणिभेदे । पवौ भिदुरे । प्रधाने यथा । स्वतंत्रः । सिद्धांते यथा ।
 तांत्रिकः । सूत्रवायपरिच्छदयोश्च तंत्रशब्दः । “ तंत्रं कुटुंबकृत्ये स्यात्सिद्धांते
 चौषधोत्तमे ॥ प्रधाने तंतुवाये च शास्त्रभेदे परिच्छेदे ॥ श्रुतिशास्त्रांतरे हेतावु-
 भयार्थप्रयोजने ॥ इति कर्तव्यतायां चेति मेदिनी ” ॥ १८४ ॥ चामर इति
 दंडविशेषणम् । चमरस्यायं चामरस्तत्र । शयनासनयोः समुदितयोरौशीरसंज्ञेति
 स्वामी । सुभूतिस्तु पृथगेव व्याख्यत् । गजशुंडाग्रादिष्वष्टसु पुष्करम् । वाद्यभांडं
 वादनीयपात्रं तन्मुखे । खड्गफले खड्गमध्ये । पद्मे नलिने । तीर्थविशेषे कुष्ठाख्यौ-
 षधिविशेषे च । “ पुष्करं द्वीपतीर्थाहिखगराजौषधांतरे ॥ तूर्यास्ये ऽसिफले कांडे
 शुंडाग्रे स्त्रे जले ऽबुज इति हैमः ” ॥ १८५ ॥ अवकाशादिषु त्रयोदशसु अंतर-
 शब्दः । अवकाशे यथा । अंतरे हिमम् । अवधौ यथा । मासांतरे देयम् । परिधाने

छिद्रात्मीयविनावहिरवसरमध्ये ऽतरात्मनि च ॥१८६॥

मुस्ते ऽपि पिठरं राजकशेरुण्यपि नागरम् ॥

शार्वरं त्वंधतमसे घातुके भेद्यलिंगकम् ॥ १८७ ॥

गौरो ऽरुणे सिते पीते व्रणकार्यप्यरुष्करः ॥

जठरः कठिने ऽपि स्यादधस्तादपि चाधरः ॥ १८८ ॥

अनाकुले ऽपि चैकाग्रो व्यग्रो व्यासक्त आकुले ॥

यथा । अंतरे शाटकाः परिधानीया इत्यर्थः । अंतर्धौ यथा । पर्वतांतरितो रविः ।
 भेदे यथा । यदंतरं सर्षपशैलराजयोः । तादर्थ्ये यथा । त्वदंतरेण ऋणमेतम् ।
 छिद्रे यथा । परांतरे प्रहर्तव्यम् । आत्मीये यथा । अयमत्यंतरो मम । विनार्थे
 यथा । अंतरेण पुरुषकारमिति । बहिर्यथा । अंतरे चंडालगृहाः । बाह्या इत्यर्थः ।
 अवसरे यथा । अंतरंगः सेवकः । मध्ये यथा । आवयोरंतरे जातः पर्वतः ।
 अंतरात्मनि यथा । दृष्टौ ऽतरे ज्योतीरूपः । चकारात्सादृश्ये यथा । हकारस्य
 घकारो ऽतरतमः ॥ १८६ ॥ पिठरशब्दः मुस्ते मुस्तके । अपिशब्दान्मंथाने ।
 पिठरः स्थाल्यां ना क्लीवं मुस्तमंथानदंडयोरिति मेदिनी । राजकशेरु जलजतृणमूलं
 “ नागरमोथा इति ख्यातम् । ” नागरं मुस्तके शुंठ्यां विदग्धे नगरोद्भव इति
 मेदिनी । अंधतमसे गाढांधकारे । घातुके हिंसे शार्वरशब्दः । “ घातुकेभे
 नृलिंगकमित्यपि पाठः । घातुकश्चासाविभश्च तत्र पुल्लिङ्गमित्यर्थः ” ॥ १८७ ॥
 “ गौरः पीते ऽरुणे श्वेते विशुद्धे चाभिधेयवत् । ना श्वेतसर्षपे चंद्रे न द्वयोः पद्म-
 केसर इति मेदिनी । ” भलातकफले ऽप्यरुष्करः । “ अरुष्करो व्रणकृति त्रिषु
 भलातके पुमानिति मेदिनी । व्रणकार्ये ऽप्यरुष्कर इत्यपि पाठः । ” उदरे ऽपि जठरः ।
 “ जठरः कुक्षिवृद्धयोरिति हैमः । ” अधस्तादनूध्वे ओष्ठे ऽपि “ हीने ऽपि
 च ” अधरः ॥ १८८ ॥ अनाकुले स्वस्थे । अपिशब्दादेकताने ऽपि । व्यासक्ते
 द्विधा व्यापृते । आकुले ऽनेकार्थन्यस्तचित्ते व्यग्रः । उपर्यादित्रये उत्तरः । उपरि
 यथा । इत उत्तरम् । उदीच्ये यथा । नर्मदोत्तरे विक्रमशकः । श्रेष्ठे यथा । मुनि-
 पूत्तरो वसिष्ठः । “ उत्तरं प्रतिवाक्ये स्यादूध्वोदीच्योत्तमे ऽन्यवत् । उत्तरस्तु
 विराटस्य तनये दिशि चोत्तरेति विश्वः । ” एषामुपर्यादीनां विपर्यये वैपरीत्ये श्रेष्ठे

उपर्युदीच्यश्रेष्ठेष्वप्युत्तरः स्यादनुत्तरः ॥ १८९ ॥

एषां विपर्यये श्रेष्ठे दूरानात्मोत्तमाः पराः ॥

स्वादुप्रियौ तु मधुरौ क्रूरौ कठिननिर्दयौ ॥ १९० ॥

उदारो दातृमहतोरितरस्त्वन्यनीचयोः ॥

मंदस्वच्छंदयोः स्वैरः शुभ्रमुदीप्तशुक्लयोः ॥ १९१ ॥

इति रांताः ॥ चूडा किरीटं केशाश्च संयता मौलयस्त्रयः ॥

द्रुमप्रभेदमातंगकाण्डपुष्पाणि पीलवः ॥ १९२ ॥

कृतांतानेहसोः कालश्चतुर्थे ऽपि युगे कलिः ॥

स्यात्कुरंगे ऽपि कमलः प्रावारे ऽपि च कंबलः ॥ १९३ ॥

करोपहारयोः पुंसि बलिः प्राण्यंगजे स्त्रियाम् ॥

वानुत्तरः । श्रेष्ठे तु न विद्यमान उत्तरः श्रेष्ठो यस्मादिति विग्रहः ॥ १८९ ॥
 दूरादयस्त्रयः पराः अनात्मा आत्मनो ऽन्यः । “परः श्रेष्ठारिदूरान्योत्तरे क्लीबं तु
 केवल इति मेदिनी ।” रसे च मधुरः । क्रूरस्तु कठिने घोरे नृशंसे त्वभिधेयवदिति
 विश्वः ॥ १९० ॥ दक्षिणे चोदारस्त्रिषु । उदारो दातृमहतोर्दक्षिणे चाभिधेयवदिति
 कोशांतरात् । नीचः पामरः । स्वच्छंदः स्वाधीनः । प्रदीप्ते शुक्ले च शुभ्रम् । “शुभ्रं
 सादभ्रके क्लीवमुदीप्तशुक्लयोस्त्रिष्विति मेदिनी” ॥ १९१ ॥ इति रांताः ॥ अथ लां-
 तानाह । चूडा शिखा । किरीटं मुकुटम् । संयता बद्धा ये च केशास्ते त्रयो मौलयः ।
 त्रय इति मौलेः पुंस्त्वसूचनायोक्तम् । “मौलिः किरीटे धम्मिल्ले चूडायामनपुंस-
 कम् । ना ऽशोकद्रौ स्त्रियां भूमाविति तु मेदिनी ।” पीलुः पुमान् प्रसूने स्यात्पर-
 माणौ मतंगजे । अस्थिखंडे च तालस्य काण्डपादप्रभेदयोरिति मेदिनी । मातंगो
 गजः । काण्डो वाणः ॥ १९२ ॥ अनेहाः समयः । “कालो मृत्यौ महाकाले
 समये यमकृष्णयोरिति मेदिनी ।” कलहे ऽपि कलिः । “कलिः स्त्री कलिकायां
 ना शूराजिकलहे युग इति मेदिनी । अपिशब्दात्कमलं सलिले ताम्रे जलजे व्योम्नि
 मेपजे ।” प्रात्रियत इति प्रावारः । सास्त्रायां नागराजे ऽपि कृमावपि च
 कंबलः ॥ १९३ ॥ करो राजदेयभागः । उपहार उपचारः । तत्र बलिः पुंसि ।
 “दैन्यप्रभेदे च बलिः ।” प्राण्यंगजे त्वक्संकोचे बलिः स्त्रियाम् । स्थौल्यादित्रये

स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं ना काकसीरिणोः ॥ १९४ ॥
 वातूलः पुंसि वात्यायामपि वातासहे त्रिषु ॥
 भेद्यलिंगः शठे व्यालः पुंसि श्वापदसर्पयोः ॥ १९५ ॥
 मलो ऽस्त्री पापविट्किट्टान्यस्त्री शूलं रुगायुधम् ॥
 शंकावपि द्वयोः कीलः पालिः रुयश्च्यंकपंक्तिषु ॥ १९६ ॥
 कला शिल्पे कालभेदे ऽप्याली सख्यावली अपि ॥
 अब्ध्यंबुविकृतौ वेला कालमर्यादयोरपि ॥ १९७ ॥

बलम् । “बलं गंधरसे रूपे स्थामनि स्थौल्यसैन्ययोरिति मेदिनी ।” काले हला-
 युधे च बलो ना पुमान् । “बलिस्तु बलिनि काके दैत्यभेदे हलायुध इति हैमः”
 ॥ १९४ ॥ वात्यायां वातसमूहे । वातविकारासहे प्राणिनि वातूलस्त्रिषु । “वातूलो
 वातुलो ऽपि स्यादिति द्विरूपकोशात् ऋह्रस्वमध्यो ऽपि ।” शठे व्यालो वाच्यलिंगः ।
 दुष्टगजे सिंहे ऽपि च व्यालः ॥ १९५ ॥ विट् विष्टा । किट्टं स्वेदादिजन्यं
 मलम् । “कृपणे च विशेष्यलिंगम् । शूलो ऽस्त्री रोग आयुधे । मृत्युकेतनयोगे-
 ष्विति मेदिनी ।” शंकौ लोहादिमयकीलके । अपिशब्दाज्ज्वालायामपि कीलः ।
 स्त्रियां तु कीला । “कीलो ऽग्नितेजसि । कफोणिस्तंभयोः शंकाविति तु हैमः ।”
 पालिः स्त्रीलिंगा । अतः पाली च । अश्रिधारा कोणो वा । अंक उत्संगः चिन्हं
 वा । पंक्तिः श्रेणिः । “पालिः कर्णलतायां स्यात्प्रदेशे पंक्तिचिन्हयोरित्यजयः ।
 सश्मश्रुयुवती पालिः पंक्तिः कर्णलतापि चेति त्रिकांडशेषः । पालिः कर्णलताग्रे
 ऽथौ पंक्तावंकप्रभेदयोः । छात्रादिदेये स्त्री पाली यूकासश्मश्रुयोषितोरिति मेदिनी”
 ॥ १९६ ॥ शिल्पे गीतवाद्यादिनैपुण्ये । कालभेदे त्रिंशत्काष्ठात्मके काले कला ।
 “अपिना कला स्यान्मूलरैवृद्धौ शिल्पादावंशमात्रके । षोडशांशे च चंद्रस्य
 कलनाकालमानयोरिति मेदिनी ।” सख्यां पंक्तौ चालिः । आलिर्विशदाशये । त्रिषु
 स्त्रियां वयस्यायां सेतौ पंक्तौ च कीर्तितेति मेदिनी । अब्ध्यंबुविकृतौ चंद्रोदयादिना
 जलधिजलवृद्धौ काले मर्यादायां च वेला । “वेला काले च जलधेस्तीरनीरवि-
 कारयोः । अक्लिष्टमरणे रोगे सीम्नि वाचि बुधस्त्रियाम् । भोजने ऽपीश्वराणां स्यादिति
 विश्वप्रकाशः” ॥ १९७ ॥ कृत्तिकाः ताराः । बहुत्वात् बहुत्वम् । गावो धेनवो

बहुलाः कृत्तिका गावो बहुलो ऽग्नौ शितौ त्रिषु ॥
 लीलाविलासक्रिययोरुपला शर्करापि च ॥ १९८ ॥
 शोणितं ऽभसि कीलालं मूलमाद्ये शिफाभयोः ॥
 जालं समूह आनायगवाक्षक्षारकेष्वपि ॥ १९९ ॥
 शीलं स्वभावे सदृत्ते सस्ये हेतुकृते फलम् ॥
 छदिर्नेत्ररुजोः क्लीवं समूहे पटलं न ना ॥ २०० ॥
 अधःस्वरूपयोरस्त्री तलं स्याच्चाभिषे पलम् ॥

बहुलाख्याः । अग्नौ च बहुलः पुंसि । शितौ कृष्णवर्णे त्रिषु । “बहुला नीलि-
 कायां स्यादेलायां गवि योषिति । कृत्तिकासु स्त्रियां भूम्नि विहायसि नपुंसकम् ।
 पुंस्यग्नौ कृष्णपक्षे च वाच्यवत्प्राज्यकृष्णयोरिति मेदिनी ।” विलासे क्रियायां च
 लीला । “लीलां विदुः केलिविलासखेलाशृंगारभावप्रभवक्रियास्विति विश्वप्रकाशः ।”
 शर्कराः सिकताः खंडविकृतिर्वा । अश्मनि पुंसि । उपलः प्रस्तरे रत्ने शर्करायां
 स्मृतोपला ॥ १९८ ॥ शोणिते रक्ते अंभसि जले च कीलालं नाम । आद्ये
 शिफायां वृक्षजटायां भे नक्षत्रविशेषे मूलम् । आद्ये यथा । मूलप्रकृतिः । “मूलं
 पार्श्वयोरुडौ । विकुंजशिफयोः स्वीये शिलायां च वशीकृतौ । प्रतिष्ठायामिति
 हैमः ।” अर्थयोरिति पाठे मूलं धनम् । समूहो जालम् । यथा जनजालम् ।
 आनायः शणसूत्रादिकृतो रज्जुसंघः । गवाक्षो वातायनम् । क्षारको ऽस्फुटक-
 लिका । एतेषु जालम् । “दंभे ऽपि जालम्” ॥ १९९ ॥ स्वभावे प्रकृतौ
 सदृत्ते सञ्चरिते शीलम् । सस्ये वृक्षादीनां फले सस्यमित्युक्ते हेतुकृते हेतुना
 साधिते । यथा यागस्य फलं स्वर्गः । बाणाग्रे ऽपि फलम् । “फलं हेतुकृते जातीफले
 फलकसस्ययोः । त्रिफलायां च कक्कोले शस्त्राग्रे व्युष्टिलाभयोरिति हैमः ।” छदिश्च
 नेत्ररुक् च छदिर्नेत्ररुजौ तयोः । छदिषि गृहाच्छादने । समूहे न नेत्युक्ते पटलं पटलेति
 च । “अथ पटलं पिटके च परिच्छदे । छदिर्दृष्टागतिलकं क्लीवं वृन्दे पुनर्ने नेति
 मेदिनी” ॥ २०० ॥ अधो यथा । रसातलम् । स्वरूपे यथा । वक्षस्तलम् ।
 तलं स्वरूपाधरयोः खड्गमुष्टिचपेटयोरिति । “तलं स्वरूपे ऽनूध्वे ऽस्त्री क्लीवं ज्या-
 घातवारणे । कानने कार्यबीजे च पुंसि तालमहीरुहे । चपेटे च त्सरौ तंत्रीघाते
 सव्येन पाणिनेति मेदिनी ।” पलमुन्मानमांसयोरिति रुद्रः । और्वानले वाडवाग्नौ ।

और्वानले ऽपि पातालं चैलं वस्त्रे ऽधमे त्रिषु ॥ २०१ ॥

कुकूलं शंकुभिः कीर्णे श्वभ्रे ना तु तुषानले ॥

निर्णीते केवलमिति त्रिलिंगं त्वेककृत्स्नयोः ॥ २०२ ॥

पर्याप्तिक्षेमपुण्येषु कुशलं शिक्षिते त्रिषु ॥

प्रवालमंकुरे ऽप्यस्त्री त्रिषु स्थूलं जडे ऽपि च ॥ २०३ ॥

करालो दंतुरे तुंगे चारौ दक्षे च पेशलः ॥

मूर्खे ऽर्भके ऽपि बालः स्याल्लोलश्रलसतृष्णयोः ॥ २०४ ॥

इति लांताः ॥ दवदावौ वनारण्यवन्ही जन्महरौ भवौ ॥

मंत्री सहायः सचिवौ पतिशाखिनरा धवाः ॥ २०५ ॥

अवयः शैलमेषार्का आज्ञावहानाध्वरा हवाः ॥

“विवरे पातालम् ।” पातालं नागलोके स्याद्विवरे वाडवानले । वस्त्रे चैलं क्लीवं अधमे त्रिषु । स्त्रीत्वे तु चैली । “चेलमित्यपि पाठः” ॥ २०१ ॥ शंकुभिः कीर्णे कीलैर्व्याप्ते श्वभ्रे गते कुकूलम् । तुषामौ कुकूलः । निर्णीते निश्चिते यथा । केवलं मूर्खः । एकस्मिन्यथा । केवलोऽयं व्रजति । कृत्स्ने यथा । केवला भिक्षवः । स्त्रीलिंगे केवली । “केवलः कुहने पुमानिति मेदिनी” ॥ २०२ ॥ पर्याप्तिः सामर्थ्यं । शिक्षिते कुशलं त्रिषु । यथा कुशला कुलवधूः । प्रवालो ऽस्त्री किसलयं वीणादंडे च विद्रुम इति मेदिनी । स्थूलं पीवरे ऽपि त्रिषु । “स्थूलं कूटे ऽथ निष्प्रज्ञे पीवरे चान्यल्लिंगक इति मेदिनी” ॥ २०३ ॥ दंतुरे उन्नतदंतयुक्ते । यथा दंष्ट्राकरालः । तुंगे उन्नते । “करालो दंतुरे तुंगे भीषणे चाभिधेयवत् । स सर्जरसतैले ना क्लीवं कृष्णकुठेरक इति मेदिनी” चारुदक्षयोः पेशलः । “बालो ऽज्ञे ऽश्वेभपुच्छयोः । शिशौ न्हीवेरकचयोरिति हैमः ।” सतृष्णः साकांक्षः ॥ २०४ ॥ इति लांताः ॥ अथ वां-तानाह । वनं काननम् । अरण्यवन्हिः वनाग्निः । तत्र वांतौ दवदावौ । भवः क्षेमे च संसारे सत्तायां प्राप्तिजन्मनोरिति मेदिनी । मंत्री प्रधानम् । सहायः सखा एतयोरर्थे सचिव शब्दः । पतिर्भर्ता । शाखी वृक्षभेदः । नरो मनुष्यः एते धवाः । “धवो धूर्ते नरे पतौ । द्रुभेद इति हैमः” ॥ २०५ ॥ “अविनाथे रवौ मेषे शैले मूषिककंबल इति मेदिनी ।” आज्ञादयस्त्रयो हवसंज्ञाः । आवहानं हूतिः । अध्वरो यज्ञः ।

भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ २०६ ॥

स्यादुत्पादे फले पुष्पे प्रसवो गर्भमोचने ॥

अविश्वासे ऽपन्हवे ऽपि निकृतावपि निहवः ॥ २०७ ॥

उत्सेकामर्षयोरिच्छाप्रसरे मह उत्सवः ॥

अनुभावः प्रभावे च सतां च मतिनिश्चये ॥ २०८ ॥

स्याज्जन्महेतुः प्रभवः स्थानं चाद्योपलब्धये ॥

शूद्रायां विप्रतनये शस्त्रे पारशवो मत्तैः ॥ २०९ ॥

ध्रुवो भभेदे क्लीवं तु निश्चिते शाश्वते त्रिषु ॥

सो ज्ञातावात्मनि स्वं त्रिष्वात्मीये सो ऽस्त्रियां धने ॥ २१० ॥

सत्तादिषट्के भावः । सत्तायां यथा । घटभावः पटभावः । आत्मनि यथा । स्वभावं भावयेद्योगी । “क्रियालीलापदार्थेषु विभूतिबुधजंतुषु रत्यादौ च भावः । केचित् सत्तास्थाने स्वत्वमिति पठन्ति ” ॥ २०६ ॥ उत्पादे उत्पत्तौ । गर्भमोचने प्रसूतौ प्रसवः । “अपत्ये च प्रसवः ।” अपह्वे अपलापे । निकृतौ शाठ्ये ॥ २०७ ॥ उत्सेके उद्भूतिः । अमर्षः कोपः । इच्छायाः प्रसरो वेगः । महः क्षण आनंदावसर इति यावत् । एतेषु उत्सवः । सतां मतेर्ज्ञानस्य निश्चये यथा । महानुभावा इति । “भावसूचने चानुभावः” ॥ २०८ ॥ आद्योपलब्धये प्रथमज्ञानाय यत्स्थानम् । “यश्च जन्महेतुस्तत्र प्रभवः । जन्महेतुः पित्रादिः । स्थानं यथा । गंगाप्रभवो हिमवान् । गंगाज्ञानस्य प्रथमस्थानं हिमवानित्यर्थः । जन्ममूलमपि प्रभवः । यथा वाल्मीकिः काव्यप्रभवः ।” प्रभवो जन्ममूले स्याज्जन्महेतौ पराक्रमे । ज्ञानस्य चादिमस्थान इति मेदिनी । शूद्रायां विप्राज्जाते तनये शस्त्रे परश्वधाख्ये पारशवः । पारशवः पुमानित्यपि पाठांतरम् ॥ २०९ ॥ भभेदे नक्षत्रविशेषे ध्रुवः पुंसि । निश्चिते अवधारिते ध्रुवं क्लीबम् । यथा ध्रुवं मूर्खः । शाश्वते नित्ये ध्रुवस्त्रिषु । यथा ज्ञातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य चेति । “ध्रुवः शंकौ हरे विष्णौ वटे चोत्तानपादजे । वसुयोगभिदोः पुंसि क्लीवं निश्चिततर्कयोरिति मेदिनी ।” ज्ञातौ स- गोत्रे आत्मनि क्षेत्रज्ञे स्वः पुंसि । आत्मीये स्वसंबन्धिनि । “स्वं त्रिलिङ्गम् । धनेस्वः पुंनपुंसके” ॥ २१० ॥ स्त्रीकट्यां यो वस्त्रस्य बंधस्तत्र । परिपणे “राजपुत्रादेर्बन्धके ।

स्त्रीकटीवस्त्रबंधे ऽपि नीवी परिपणे ऽपि च ॥

शिवा गौरीफेरवयोर्द्वंद्वं कलहयुग्मयोः ॥ २११ ॥

द्रव्यासुव्यवसायेषु सत्वमस्त्री तु जंतुषु ॥

ह्रीवं नपुंसकं षण्डे वाच्यलिंगमविक्रमे ॥ २१२ ॥

इति वांताः ॥ द्वौ विशौ वैश्यमनुजौ द्वौ चराभिमरौ स्पशौ ॥

द्वौ राशी पुंजमेषाद्यौ द्वौ वंशौ कुलमस्करौ ॥ २१३ ॥

रहःप्रकाशौ वीकाशौ निर्वेशो भृतिभोगयोः ॥

कृतांतौ पुंसि कीनाशः क्षुद्रकर्षकयोस्त्रिषु ॥ २१४ ॥

अपिना ” वणिजां मूलधने नीवी । “नीवी स्त्री कटिवस्त्रबंधने । मूलद्रव्ये परिपण इति हैमः । ” फेरवः सृगालः । “शिवा झाटामलोमयोः । फेरौ शम्भ्यां पथ्याध्या-
ज्योरिति हेमचंद्रः । ” युग्मे द्वये । “ द्वंद्वं रहस्ये कलहे तथा मिथुनयुग्मयोरिति विश्वः ” ॥ २११ ॥ द्रव्ये वस्तुनि । असुषु प्राणेषु । व्यवसाये वीर्यातिशये ।
यथा सत्ववान् । जंतुषु सत्वमस्त्रियाम् । “ सत्त्वं द्रव्ये गुणे चित्ते व्यवसायस्वभा-
वयोः । पिशाचादावात्मभावे बले प्राणेषु जंतुष्विति हेमचंद्रः । षण्डे तृतीयप्र-
कृतौ ह्रीवमिति वकारांतं नाम नपुंसकं नपुंसकलिंगे । ” अविक्रमे ऽलसे ह्रीवो
“ वाच्यलिंगः । ” ववयोः सावर्ण्यादस्यात्र पाठः । “अस्त्री नपुंसके ह्रीवं वाच्यलि-
गमविक्रम इति रुद्रः ॥ ह्रीवो ऽपौरुषषण्डयोरिति हैमः । ह्रीवं स्यात्षण्डके न स्त्री
वाच्यलिंगस्त्वविक्रम इति मेदिनी” ॥ २१२ ॥ इति वांताः ॥ अथ शांतानाह ॥ मनुजो
मनुष्यः । “विट् स्मृतो वैश्यमनुजप्रवेशेषु मनीषिभिरिति विश्वः । ” चरो गूढपु-
रुषः । अभिमरो युद्धं तत्र स्पशो ऽदंतः । आद्यशब्दादृषभादिरपि राशिः । मस्करो
वेणुः । “ वंशः संघे ऽन्वये वेणौ पृष्ठाद्यवयवे ऽपि चेति हैमः ” ॥ २१३ ॥
रहो विजनः । “ विकाश इत्यपि । विकाशो रहसि व्यक्त इति हैमः । ”
भृतिर्वेतनम् । “ भोग उपभोगः । मूर्छने च निर्वेशः । ” कृतांतो यमः । क्षुद्रः
कृपणः । कर्षकः कृषीवलः । “ कीनाशः कर्षकक्षुद्रोपांशुवातिषु वाच्यवत् ।
यमे नेति मेदिनी ” ॥ २१४ ॥ पदे व्याजे । अपदेशः स्मृतो लक्ष्ये निमित्त

पदे लक्ष्ये निमित्ते ऽपदेशः स्यात्कुशमप्सु च ॥

दशा ऽवस्थानेकविधाप्याशा तृष्णापि चायता ॥ २१५ ॥

वशा स्त्री करिणी च स्यात् दृग्ज्ञाने ज्ञातरि त्रिषु ॥

स्यात्कर्कशः साहसिकः कठोरामसृणावपि ॥ २१६ ॥

प्रकाशो ऽतिप्रसिद्धे ऽपि शिशावज्ञे च बालिशः ॥

कोशो ऽस्त्री कुङ्गले खङ्गपिधाने ऽर्थौघदिव्ययोः ॥ २१७ ॥

इति शांताः ॥ सुरमत्स्यावनिमिषौ पुरुषावात्ममानवौ ॥

काकमत्स्यात्खगौ ध्वांक्षौ कक्षौ तु तृणवीरुधौ ॥ २१८ ॥

अभीषुः प्रग्रहे रश्मौ प्रैषः प्रेषणमर्दने ॥

व्याजयोरपीति विश्वः । कुशो रामसुते दर्भे । “योक्त्रे द्वीपे च” पुंसि । जले स्त्रीम् । अनेकविधवाल्यादिरूपा दशा । अपिशब्दाद्वस्त्रांते ऽपि दशाः स्त्रियां बहुत्वे । दशा वर्ताववस्थायां वस्त्रांते स्युर्दशा अपि । आयता दीर्घा या तृष्णा स्पृहा सा आशा चकारादिगप्याशा ॥ २१५ ॥ योषाहस्तिन्योर्वशा । “वशा वंध्यासुता-योषास्त्रीगवीकरिणीषु चेति मेदिनी ।” ज्ञाने बुद्धौ । दृक् स्त्रियां दर्शने नेत्रे बुद्धौ च त्रिषु वीक्षक इति मेदिनी । साहसिको विवेकरहितः । अमसृणो दुःसर्शः । “कर्कशः परुषे क्रूरे कृपणे निर्दये दृढे । इक्षौ साहसिके कासम-र्दकांपित्ययोरपीति विश्वः” ॥ २१६ ॥ अपिशब्दादातपे ऽपि प्रकाशः । प्रकाशो-ऽतिप्रसिद्धे स्यात्प्रहासातपयोः स्फुट इति विश्वः । कुङ्गले मुकुले । खङ्गस्य पिधाने आच्छादने । अर्थौघे धनसमूहे । दिव्ये शपथभेदे कोशः कोषश्च । नाशः क्षये निरोधाने जीवितेशः प्रिये यमे ॥ नृशंसखङ्गौ निस्त्रिंशावशुः सूर्याशवः कराः ॥ १ ॥ आश्वाख्यशालिशौघार्थे पाशो बंधनशस्त्रयोरिति सार्धश्लोकद्वयं पुस्तकांतरे क्षेपकं द-श्यते” ॥ २१७ ॥ इति शांताः ॥ अथ शांतानाह । सुरमत्स्यावुभौ अनिमिषौ स्तः । आत्मा क्षेत्रज्ञः । “पुरुषश्चात्मनि नरे पुत्रागे चेति हेमचंद्रः ।” मत्स्यमत्ति खादति म-त्स्यान् यो वक्रादिः खगः सच ध्वांक्षः । “ध्वांक्षस्तु काकवक्रयोस्तर्कुटे भिक्षुके गृह-ज्ञे विश्वप्रकाशः । कार्पासवीजनिष्कासनयंत्रं तर्कुटम् ।” वीरुहता । “कक्षौ शोषयि दोर्मूले कच्छे शुष्कतृणे वन इति हैमः” ॥ २१८ ॥ प्रग्रहे ऽश्वादि-रश्मौ । रश्मौ किरणे । मर्दने पीडा । प्रैषः प्रेषणपीडयोरिति । “प्रैषः स्यात्प्रे-

पक्षः सहाये ऽप्युष्णीषः शिरोवेष्टकिरीटयोः ॥ २१९ ॥

शुक्ले मूषिके श्रेष्ठे सुकृते वृषभे वृषः ॥

द्यूते ऽक्षे शारिफलके ऽप्याकर्षो ऽथाक्षमिन्द्रिये ॥ २२० ॥

ना द्यूतांगे कर्षचक्रे व्यवहारे कलिद्रुमे ॥

कर्ष्वार्ता करीषाग्निः कर्षूः कुल्याभिधायिनी ॥ २२१ ॥

पुंभावे तत्क्रियायां च पौरुषं विषमप्सु च ॥

उपादाने ऽप्यामिषं स्यादपराधे ऽपि किल्मिषम् ॥ २२२ ॥

षणे ह्येते मर्दनोन्मादयोरपीति विश्वः । ” अपिशब्दान्मासार्धादौ पक्षः । “ पक्षो मासार्द्धके पार्श्वे ग्रहे साध्यविरोधयोः । केशादेः परतो वृन्दे बले सखिसहाययोः । चुलीरंध्रे पतत्रे च वाजकुंजरपार्श्वयोरिति मेदिनी । ” वस्त्रकृतं शिरसो वेष्टनं शिरोवेष्टः । किरीटं मुकुटम् । “ उष्णीषं लक्षणांतरे । शिरोवेष्टे किरीटे स्यादिति हैमः ” ॥ २१९ ॥ शुक्रं लातीति शुक्लो वृषणः । मूषिके उंदुरे सुकृते धर्मे । “ वृषो गव्याखुधर्मयोः ॥ पुंराशिभेदयोः शृंग्यां वासके शुक्ले ऽपि च ॥ श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थे चेति हैमः । ” द्यूतादित्रये आकर्षः । अक्षे पाशके । शारिफलकं शारीणां द्यूतोपकरणानां फलकं पीठिका । “ ना कर्षो द्यूत इन्द्रिये ॥ पाशे शारिफले चैव कोदंडाभ्यासवस्तुनि । आकर्षणे ऽपि पुंसि स्यादिति मेदिनी । ” इन्द्रिये ऽक्षं ह्रीवम् । “ अक्षं सौवर्चले तुल्ये हृष्टिके इति हैमः । अक्षो ज्ञातार्थ-शकटव्यवहारेषु पाशके ॥ रुद्राक्षेंद्राक्षयोः सर्पे विभीतकतरावपि ॥ चक्रे कर्षे पुमानिति मेदिनी । ” द्यूतांगादौ पुंसि ॥ २२० ॥ द्यूतांगे पाशके । कर्षे मान-भेदे । चक्रे रथावयवे । कलिद्रुमे विभीतके । वार्ता जीविका । करीषाग्निः शुष्कगोमयानलः । करीषाग्निः पुमान्कर्षूः कुल्यायामपि च स्त्रियाम् । कुल्या नदीभेदः ॥ २२१ ॥ पुंभावे पुरुषस्य भावे तत्क्रियायां पुरुषस्य कर्मणि पौरुषम् । “ पौरुषं पुरुषस्य स्याद्भावे कर्मणि तेजसि । ऊर्ध्वविस्तृतदोः पाणिनृमाने त्वभिधे-यवदिति मेदिनी । ” चकाराद्गले ऽपि विषम् । उपादाने उत्कोचे ऽप्यामिषम् । “ आमिषं पुन्नपुंसकम् । भोग्यवस्तुनि संभोगे ऽप्युत्कोचे पलले ऽपि चेति मेदिनी । ” पापे ऽपि किल्मिषं “ रोगे ऽपि च ” ॥ २२२ ॥ वृष्टौ मेघवर्षणे । लोकं धत्ते

स्यादृष्टौ लोकधात्वंशे वत्सरे वर्षमस्त्रियाम् ॥

प्रेक्षा नृत्येक्षणं प्रज्ञा भिक्षा सेवार्थना भृतिः ॥ २२३ ॥

त्विट् शोभापि त्रिषु परे न्यक्षं कात्स्न्यनिकृष्टयोः ॥

प्रत्यक्षे ऽधिकृते ऽध्यक्षो रूक्षस्त्वप्रेम्ण्यचिक्रणे ॥ २२४ ॥

इति षांताः ॥ रविश्वेतच्छदौ हंसौ सूर्यवन्ही विभावसू ॥

वत्सौ तर्णकवर्षौ द्वौ सारंगाश्च दिवौकसः ॥ २२५ ॥

शृंगारादौ विषे वीर्ये गुणे रागे द्रवे रसः ॥

पुंस्युत्तंसावतंसौ द्वौ कर्णपूरे च शेखरे ॥ २२६ ॥

लोकधातुर्जबुद्धीपस्तस्यांशे भारतादिखंडे । वत्सरे ऽव्दे वर्षशब्दः स्यात् । नृत्ये-
क्षणं प्रज्ञा चेति द्वयं प्रेक्षासंज्ञम् । “प्रेक्षा धीरीक्षणं नृत्तमिति हैमादीक्षणं
नृत्यं चेति पृथगपि ।” अर्थना याच्या । भृतिर्वेतनम् । “भिक्षितवस्तुनि च
भिक्षा” ॥ २२३ ॥ अपिशब्दात्कांतौ वाचि रुचौ त्विट् लीति रभसः । परे
वक्ष्यमाणस्त्रयः शब्दास्त्रिषु वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः । कात्स्न्ये साकल्ये । निकृष्टे-
ऽधमे । परशुरामो ऽपि न्यक्षः । न्यक्षः परशुरामे स्यात् न्यक्षः कात्स्न्यनिकृष्टयोरिति
कोशांतरात् । “नियतानि अक्षाणि दृषीकाणि यस्मिन् न्यक्षः ।” प्रत्यक्षे साक्षा-
त्प्रमिते अधिकृते नियुक्ते ऽध्यक्षः । “अधिकृतान्यक्षान्यस्याध्यक्षः ।” अप्रेम्णि स्नेहा-
भावे । अचिक्रणे अमसृणे ॥ २२४ ॥ इति षांताः ॥ अथ सांतानाह । श्वेतच्छदो विहग-
भेदः । “हंसः स्यान्मानसौकसि । निर्लोभनृपविष्ण्वर्कपरमात्मन्यमत्सरे । योगिभेदे
मन्त्रभेदे शरीरमरुदंतर इति मेदिनी ।” तर्णको गोवत्सः । “वत्सः पुत्रादिवर्षयोः ।
तर्णके नोरसि ह्रीवमिति मेदिनी ।” सारंगाश्चातकाः । देवा अपि दिवौकसः ।
“दिवोकाश्च दिवौकाश्च पुंसि देवे च चातक इति द्विरूपकोशः” ॥ २२५ ॥
शृंगारादौ शृंगारवीरकरुणादौ नवविधे । विषे गरले । वीर्ये तेजसि । गुणे स्वाद्वस्लादौ ।
रागे द्रवे रसशब्दः स्यात् । यथा रागे । रसिको युवा । “रसो गंधरसे जले । शृंगारादौ
विषे वीर्ये तित्तादौ द्रवरागयोः । देहधातुप्रभेदे च पारदस्वादयोः पुमानिति मेदिनी ।”
उत्तंसश्चावतंसश्चेति सांतद्वयं कर्णपूरे कर्णाभरणविशेषे शेखरे शिरोभूषणे च
वर्तते ॥ २२६ ॥ देवभेदे यथा । अष्टौ वसवः । धनरत्नयोर्वसु ह्रीवम् । “वसुर्ना

देवभेदे ऽनले रश्मौ वसू रत्ने धने वसु ॥

विष्णौ च वेधाः स्त्री त्वाशीर्हिताशंसाहिदंष्ट्रयोः ॥२२७॥

लालसे प्रार्थनौत्सुक्ये हिंसा चौर्यादिकर्म च ॥

प्रसूरश्चापि भूद्यावौ रोदस्यौ रोदसी च ते ॥ २२८ ॥

ज्वालाभासौ न पुंसर्चिज्योतिर्भद्योतदृष्टिषु ॥

पापापराधयोरागः खगबाल्यादिनोर्वयः ॥ २२९ ॥

तेजःपुरीषयोर्वर्चो महस्तूत्सवतेजसोः ॥

रजो गुणे च स्त्रीपुष्पे राहौ ध्वांते गुणे तमः ॥ २३० ॥

देवभेदाग्निभायोक्तवकराजसु । क्लीवं वृद्ध्यौषधे श्यालरैरत्नमधुरे त्रिविविति मेदिनी”
चकाराद्विर्चो ऽपि वेधाः । “वेधा धातृज्ञविष्णुष्विति हैमः ।” हितस्याशंसा
हिताशंसा । अहेः सर्पस्य दंष्ट्रा च तयोराशीरिति सांतं नाम वर्तते । “तत्स्त्रियाम् ।”
आशीरुरगदंष्ट्रायां प्रियवाक्याभिलाषयोरिति कोशांतरम् ॥ २२७ ॥ प्रार्थना
याच्चा । औत्सुक्यमुद्युक्तता । उभे लालसे । “तृष्णातिरेके च लालसा । लालसौ-
त्सुक्यतृष्णातिरेकयाच्चासु च द्वयोरिति मेदिनी ।” चशब्दाद्वधे ऽपि हिंसा आदिना
वृत्तिनाशादिकर्म । अश्वा वडवा । जनन्यामपि प्रसूः । “प्रसूरश्चाजनन्योश्च कंद-
लीवीरुधोः स्त्रियामिति मेदिनी ।” रोदसी रोदस्यौ इति सांतद्विवचनानि
स्यातामेकयोक्त्या भूमिद्यावौ द्वे अप्युच्येते । पृथगपि प्रयोगोऽस्ति । यदुक्तम् । रोदश्च
रोदसी चापि दिवि भूमौ पृथक् पृथक् । सहप्रयोगे ऽप्यनयो रोदस्यावपि रोदसी इति ।
“रोदसीत्यव्ययमप्यस्ति । यदुक्तम् । द्यावापृथिव्यौ रोदस्यौ रोदसी रोदसीति
चेति” ॥ २२८ ॥ ज्वालायां भासि च दीप्तौ अर्चिः । भादित्रये ज्योतिः । भं
नक्षत्रम् । द्योतः प्रकाशः । दृष्टिः कनीनिकामध्यभागः । “अग्नौ दिवाकरे च
ज्योतिः पुंसि ।” आगः पापे ऽपराधे च । “आगः स्यादेनोवदधे मंताविति हैमः ।”
आदिना यौवनादि वयः ॥ २२९ ॥ पुरीषं गूणम् । “वर्चो नपुंसकं रूपे
विष्टायामपि तेजसि । पुंसि चंद्रस्य तनय इति मेदिनी ।” उत्सवे तेजसि च
महः । “गुणे गुणभेदे ।” स्त्रीणां पुष्पे आर्तवे च “रेणुपरागयोश्च रजः ।
अदंतो ऽप्ययम् । रजो ऽयं रजसा सार्धं स्त्रीपुष्पगुणधूलिष्वित्यजयः ।” राव्हादि-
त्रये च तमः । “पापे शोके च” ॥ २३० ॥ पद्ये गायत्र्यादिवृत्ते । अभिलाषे

छंदः पद्ये ऽभिलाषे च तपः कृच्छ्रादिकर्म च ॥

सहो बलं सहा मार्गो नभः खं श्रावणो नभाः ॥ २३१ ॥

ओकः सन्नाश्रयश्रौकाः पयः क्षीरं पयोः ऽबु च ॥

ओजो दीप्तौ बले स्रोत इन्द्रिये निम्नगारये ॥ २३२ ॥

तेजः प्रभावे दीप्तौ च बले शुक्रे ऽप्यतस्त्रिषु ॥

विद्वान् विदंश्च बीभत्सो हिंस्रो ऽप्यतिशये त्वमी ॥ २३३ ॥

वृद्धप्रशस्योर्ज्यायान् कनीयांस्तु युवाल्पयोः ॥

वरीयांस्तूरुवरयोः साधीयान्साधुबाढयोः ॥ २३४ ॥

इति सांताः ॥ दले ऽपि बर्हं निर्वधोपरागार्कादयो ग्रहाः ॥

इच्छायाम् । “छंदः पद्ये च वेदे च स्वैराचाराभिलाषयोरिति मेदिनी ।” कृच्छ्रं
सांतपनादिब्रतम् । आदिना चांद्रायणादि । तपो लोकांतरे ऽपि च । “धर्मे च
तपः ।” बले सहः क्लीबम् । मार्गो मार्गशीर्षः । अत्र पुंसि । “सहो बले ज्यो-
तिषि च पुंसि हेमंतमार्गयोरिति कोशांतरम् ।” खमाकाशः । तत्र नभः क्लीबे ।
श्रावणे पुंसि । “नभो व्योम्नि नभो घ्राणे विसतंतौ पतद्गृहे । प्रावृषि श्रावणे इति
हैमः” ॥ २३१ ॥ सद्य गृहम् । “ओकः अदंतो ऽप्ययम् । ओक उचः क इति
निपातनात् ।” आश्रय आश्रयमात्रम् । “ओकस्त्वाश्रयमात्रे स्यादिति हैमः ।
ओजो दीप्तिप्रकाशयोः । अवष्टम्भे बले धातुतेजसीति हैमः ।” इन्द्रियनदीवेगयोः
स्रोतः ॥ २३२ ॥ प्रभावादितुष्टके तेजः । “तेजस्त्वद्भूतसोर्बले । नवनीते
प्रभावे ऽप्ताविति हैमः ।” अतः परं सांतसमाप्तिपर्यता वाच्यलिङ्गाः । विदन् ज्ञाता ।
चकारादात्मज्ञो ऽपि विद्वान् । विद्वानात्मविदि प्राज्ञे पंडिते चाभिधेयवदिति विश्वः ।
हिंसे क्रूरे । अपिशब्दाद्रसभेदे ऽपि बीभत्सः । “बीभत्सो विकृते क्रूरे रसे पार्थे-
शृणात्मनीति हैमः” ॥ २३३ ॥ अमी वक्ष्यमाणा ज्यायआदयः साधीयः पर्यताः
सांता वृद्धादीनां बाढपर्यतानां अतिशये ज्ञेयाः । अतिशयेन वृद्धे प्रशस्ये स्तुत्ये च
ज्यायान् । अतिशयितयोर्युवाल्पयोः कनीयान् । ऊरुर्महान् वरः श्रेष्ठस्तयोरतिशयित-
योर्वरीयान् । अतिशयेन साधुः साधीयान् । अतिशयितं बाढं साधीयः । अतिशयने ऽर्थे
सुव्रीयसुन्भ्यां इमे शब्दाः साधवः ॥ २३४ ॥ इति सांताः ॥ अथ हांतानाह । दले
पत्रे अपिशब्दात्पिच्छे ऽपि बर्हम् । “बर्हं तर्णे परीवारे कलापे इति हैमः ।” निर्वधा-

द्वार्यापीडे काथरसे निर्व्यूहो नागदंतके ॥ २३५ ॥

तुलासूत्रे ऽश्वादिरश्मौ प्रग्राहः प्रग्रहो ऽपि च ॥

पत्नीपरिजनादानमूलशापाः परिग्रहाः ॥ २३६ ॥

दारेषु च गृहाः श्रोण्यामप्यारोहो वरस्त्रियाः ॥

व्यूहो वृंदे ऽप्यहिर्वृत्रे ऽप्यमींदर्कास्तमोऽपहाः ॥ २३७ ॥

परिच्छेदे नृपाह्ने ऽर्थे परिवर्हो ॥ इति हांताः ॥ ऽव्ययाः परे ॥

आङ्गीषदर्थे ऽभिव्याप्तौ सीमार्थे धातुयोगजे ॥ २३८ ॥

दयो ग्रहाः । निर्वंध आग्रहविशेषः उपरागश्चंद्रार्कग्रहणम् । ग्रहो निग्रहनिर्वंधग्रहणेषु
रणोद्यमे । सूर्यादौ पूतनादौ च सैहिकेयोपरागयोरिति विश्वः ॥ द्वारि द्वारे । आपीडे
शेखरे । काथरसे कथितद्रव्यरसे । नागदंतके गृहादिभित्तिस्थकीलद्वये निर्व्यूहः
॥ २३५ ॥ हस्ते यदृहीत्वा तुलया द्रव्यमुन्मीयते तत्तुलासूत्रं तत्र । अश्ववृषादिरश्मौ
च प्रग्राहप्रग्रहौ । “ प्रग्राहः स्यात्तुलासूत्रे वृषादीनां च बंधने ॥ प्रग्रहः किरणे
भुजे ॥ तुलासूत्रे ऽश्वादिरश्मौ सुवर्णे हरिपादपे । बंधे बंधामिति हैमः । ”
परिजनः परिवारः । आदानं स्वीकारः । “ परिग्रहः कलत्रे च मूलस्वीकारयोरपि
शपथे परिवारे च राहुवक्रस्थभास्कर इत्यजयः ” ॥ २३६ ॥ दारेषु पत्न्याम् ।
चकारात्सञ्चानि गृहाः पुंभूम्नि । या वरस्त्री उत्तमा स्त्री तस्याः श्रोण्यां कट्यामा-
रोहः । यथा वरारोहा । अपिशब्दादवरोहे गजारोहे च । “ आरोहो दैर्घ्य उ-
च्छ्रये स्त्रीकट्यां मानभिद्यपि । आरोहणे गजारोहे इति हेमचंद्रः । ” अपिशब्दा-
द्व्यूहः स्याद्वलविन्यासे । अहिर्वृत्रासुरे सर्पे “ निर्माणतर्कयोश्च । ” वह्निचंद्रसूर्या-
स्तमोपहाः । “ जिने च तमोपहः ॥ २३७ ॥ नृपाह्ने ऽर्थे राजयोग्यद्रव्ये सित-
च्छत्रादौ । परिवर्हस्तु राजाह्वस्तुन्यपि परिच्छद इति । “ परिवर्हः परिवारः । ”
परे ऽत ऊर्ध्वं वक्ष्यमाणा आङ्गादिशब्दा अव्यया उच्यन्ते । अव्ययलक्षणं तु । सदृशं
त्रिषु लिंगेषु सर्वासु च विभक्तिषु ॥ वचनेषु च सर्वेषु यन्न व्येति तदव्ययमिति ।
तेषामत्र वर्गे उपन्यासस्तु पूर्ववृत्तानार्थत्वात् । इति हांताः ॥ आङ्गित्यव्ययं ईषद-
र्थादिचतुष्टके । तस्य ङकारो ऽनुबंधः । ईषदर्थे यथा । आपिगलः ईषत्पिगल इत्यर्थः ।
अभिव्याप्तौ यथा । आसत्यलोकादापातालात् । सीमार्थे यथा । आसमुद्रं राजदंडः ।
धातुयोगजे क्रियायोगजे ऽर्थे यथा । आहरति “ आक्रामतीत्यादि ” ॥ २३८ ॥

आ प्रगृह्यः स्मृतौ वाक्ये ऽप्यास्तु स्यात्कोपपीडयोः ॥

पापकुत्सेषदर्थे कु धिङ् निर्भर्त्सननिंदयोः ॥ २३९ ॥

चान्वाचयसमाहारेतरेतरसमुच्चये ॥

स्वस्त्याशीःक्षेमपुण्यादौ प्रकर्षे लंघने ऽप्यति ॥ २४० ॥

स्वित्प्रश्ने च वितर्के च तु स्याद्भेदे ऽवधारणे ॥

यः प्रगृह्यसंज्ञकः आ इति निपातः सः स्मृतौ स्मरणे वाक्ये वाक्यपूरणे च वर्तते । प्रगृह्यस्त्वचि नित्यं प्रकृत्या वर्तते तत्र । स्मृतौ यथा । आ एवं किल तत् । वाक्ये तु आ एवं मन्यसे ॥ “आ प्रगृह्यः स्मृतौ वाक्ये ऽनुकंपायां समुच्चय इति मेदिनी ।” सविसर्गस्त्वा इति यो निपातः स पीडायां कोपे च वर्तते । तत्र पीडायां यथा । आः शीतम् । कोपे यथा । आः पाप किं विकृत्यसे । “आः स्मरणे ऽपाकरणे कोपसंतापयोरपीति कोशांतरम् ।” पापाद्यर्थत्रये कुशब्दः । पापे यथा । कुकर्म । कुत्सायां यथा । कापयः । ईषदर्थे यथा । क्वोष्णम् । कु पापीयसि कुत्सायामीषदर्थे निवारण इति हैमः । कु कुत्सायां निवारण इति विश्वः ।” अपकारशब्दैर्भयोत्पादनं निर्भर्त्सनम् । दोषाख्या-
नमात्रं निंदा । निर्भर्त्सने यथा । धिक् त्वां ताडनार्हमनध्ययनशीलम् । निंदायां यथा । धिक् परस्त्रीगामिनं पुरुषम् ॥ २३९ ॥ अन्वाचयाद्यर्थच-
तुष्के चशब्दः । अन्यतरस्यानुषंगिकत्वे ऽन्वाचयः । तत्र यथा भिक्षामट गां चानय । समाहारः समूहः तत्र यथा । संज्ञा च परिभाषा च संज्ञापरिभाषम् । मिलितानामन्वय इतरेतरयोगः । यथा धवश्च खदिरश्च धवखदिरौ । परस्परनिर-
पेक्षस्यानेकस्यैकस्मिन्नन्वयः समुच्चयः । तत्र यथा । ईश्वरं गुरुं च भजस्वेति । “च पादपूरणे पक्षांतरे हेतौ विनिश्चय इति त्रिकांडशेषः ।” आशीराशीर्वादः तत्र । यथा स्वस्ति ते भूयात् । क्षेमे निरुपद्रवे । यथा स्वस्ति गच्छ । “पुण्ये । यथा स्वस्तिमान्स्वर्गमश्नुते । आदिना स्वस्ति स्यान्मंगले पुण्ये ऽप्याशंसायामपि क्वचिदिति मेदिनी । प्रकर्षे अति । यथा अत्युत्तमो विष्णुः । अति प्रकर्षे लंघने भृशे स्तुतावसंप्रतिक्षेपे ऽपीति हैमः ।” अतिवेलं जलधितलम् ॥ २४० ॥ प्रश्नवि-
तर्कयोः स्वित् । प्रश्ने यथा । किं स्वित्कुशलमस्ति । वितर्को नानापक्षविमर्शः । यथा सर्वेश्वरत्वं विष्णोराहोस्विच्छिवस्य । “स्वित्प्रश्ने च वितर्के च तथैव पादपूरण

सकृत्सहैकवारे चाप्यारादूरसमीपयोः ॥ २४१ ॥

प्रतीच्यां चरमे पश्चादुताप्यर्थविकल्पयोः ॥

पुनःसहार्थयोः शश्वत्साक्षात्प्रत्यक्षतुल्ययोः ॥ २४२ ॥

खेदानुकंपासंतोषविस्मयामंत्रणे बत ॥

हंत हर्षे ऽनुकंपायां वाक्यारंभविषादयोः ॥ २४३ ॥

प्रति प्रतिनिधौ वीप्सालक्षणादौ प्रयोगतः ॥

इति मेदिनी । ” भेदावधारणोस्तुशब्दो यथा । क्षीरान्मांसं तु पुष्टिकृत् । शिष्टैर्मतं तु तद्युक्तम् । “ तु पादपूरणे भेदे समुच्चये ऽवधारणे । पक्षांतरे नियोगे च प्रशंसायां विनिग्रह इति मेदिनी । ” सहार्थे एकवारे च सकृत् । यथा सकृद्याति । सकृदपि कुर्याद्भयाश्चाद्धम् । दूरे “आरात्” । यथा आराच्छत्रोः सदा वसेत् । समीपे तु सखायं स्थापयेदारात् ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यां पश्चिमदिशि । चरमे ऽत्ये च पश्चात् । यथा । “ पश्चादस्तंगतो रविः । पश्चिमे वयसि नैमिषं वशी । ” अपिशब्दस्यार्थः समुच्चयस्तत्र विकल्पे चोतशब्दो यथा । उत भीम उतार्जुनः । विष्णुरुत शिवः सेव्यः । “ उत प्रअवितर्कयोः । समुच्चये विकल्पे चेति हैमः । अजयस्तु उतापी द्वौ च बाढार्थाविति । ” पुनरर्थे पौनःपुन्ये सहार्थे च शश्वत् । यथा शश्वद्विष्णुं स्मरेत् । शिष्यैः शश्वद्गतो गुरुः । “ शश्वत्स्यादात्मप्रश्ने च मंगले । पुरा कल्पे सदार्थे च पुनरर्थे च दृश्यत इति मेदिनी । अजयस्तु शश्वत्सहसदार्थयोरित्याह । शश्वत्सह पुनर्नित्य इति हैमश्च । ” प्रत्यक्षे तुल्ये च साक्षात् । यथा । साक्षात् दृष्टो मया हरिः । साक्षाद्दक्ष्मीरियं वधूः ॥ २४२ ॥ खेदाद्यर्थपंचके बत । यथा । अहो बत महत्कष्टमिति । बत निःस्वो ऽसि । बत पतिरालिंगितः । अहो बतायं ध्रुव आप देवम् । एहि बत सखे । “ बतेत्यव्ययं दंत्योष्ट्यादीत्यजयः । ” हर्षादिचतुष्के हंतशब्दः । “ हर्षे यथा । हंत लाभः शतगुणः । अनुकंपायां यथा । हंत दीनो रक्षितव्यः । ” वाक्यारंभे यथा । हंत ते कथयिष्यामि । “ विषादे यथा । हंत जातमजातारेः प्रथमेन त्वया ऽरिणा । हंत दाने ऽनुकंपायां वाक्यारंभविषादयोः । निश्चये च प्रमोदे चेति हैमः ” ॥ २४३ ॥ यो मुख्येन सदृशः प्रतिनिधिस्तत्र प्रतिशब्दो यथा । अभिमन्युं प्रति परीक्षित् । वीप्सा व्यामुमिच्छा तत्र । यथा । तीर्थं तीर्थं प्रति गच्छति । लक्षणायां यथा । वृक्षशाखां प्रति विद्योतते विद्युत् । आदिना इत्थंभूताख्यानादौ । प्रयोगत इति शिष्टप्रयोगानु-

इति हेतुप्रकरणप्रकाशादिसमाप्तिष्ठ ॥ २४४ ॥

प्राच्यां पुरस्तात्प्रथमे पुरार्थे ऽग्रत इत्यपि ॥

यावत्तावच्च साकल्ये ऽवधौ माने ऽवधारणे ॥ २४५ ॥

मंगलानंतरारंभप्रश्नकात्स्न्येष्वथो अथ ॥

वृथा निरर्थकाविध्योर्नाना ऽनेकोभयार्थयोः ॥ २४६ ॥

सारेण प्रतिशब्दस्य प्रक्षेपः । “प्रतीत्यंभूतभागयोः । प्रतिदाने प्रतिनिधौ वीप्सालक्षणयोरपीति हैमः ।” हेत्वर्थे इतिशब्दः । यथा रामो हंतीति रावणः पलायते । प्रकरणं प्रकारः । यथा विप्रक्षत्रियविट्शूद्रा इति वर्णाः । प्रकाशे यथा । इति पाणिनिः । पाणिनिशब्दो लोके प्रकाशते इत्यर्थः । “प्रकर्ष इति पाठः ।” आदिशब्दादेवमर्थे । यथा क्रमादमुं नारद इत्यबोधि । समाप्ताववसाने यथा । धर्ममाचरेदिति । “इति स्वरूपे सान्निध्ये विवक्षानियमे ऽपि च । हेतौ प्रकारप्रत्यक्षप्रकर्षेष्ववधारणे । एवमर्थे समाप्तौ स्यादिति हैमः ” ॥ २४४ ॥ प्राच्याद्यर्थचतुष्के पुरस्तात् । प्राच्यां पूर्वदिशि । प्रथमे यथा । पुरस्ताद्भुक्ते । पुरार्थे ऽतीते यथा । पुरस्ताद्वासो ऽभूत् । अग्रतोऽग्रे यथा । पुरस्तात्पुस्तकम् । यद्वाग्रत इति । अपिशब्दः प्राच्याद्यर्थे स्यात् । साकल्यादौ यावत्तावच्छब्दौ । यथा यावदत्तं तावद्भुक्तम् । अवधौ यथा । मूलाच्छाखां यावत्प्रकांडः । माने परिमाणे यथा । यावत्स्वर्णं तावद्भजतम् । अवधारणे निश्चये यथा । श्रोत्रियं तावदामंत्रयस्व । “यावत्कात्स्न्ये ऽवधारणे । प्रशंसायां परिच्छेदे मानाधिकारसंभ्रमे । पक्षांतरे चेति मेदिनी” ॥ २४५ ॥ अथो अथ इमौ शब्दौ मंगलादिषु । मंगले यथा । अथातो ब्रह्मजिज्ञासा । अनंतरे यथा । स्नानं कृत्वा ऽथ भुंजीत । आरंभे यथा । अथ शब्दानुशासनं लिख्यते । प्रश्ने यथा । अथ वक्तुं समर्थो ऽसि । कात्स्न्ये यथा । अथ धातून्ब्रूमः । “अथो अथ समुच्चये । मंगले संशयारंभाधिकारानंतरेषु च । अन्वादेशे प्रतिज्ञायां प्रश्नसाकल्ययोरपीति हैमः ।” निरर्थके वृथा । यथा । वृथा दुग्धो ऽनङ्गान् । अविधौ विधिहीने वृथा । यथा वृथा दानम् । “वृथानिष्कारणे वंध्ये वृथा स्याद्विधिवर्जित इति विश्वः ।” अनेकार्थे नानाशब्दो यथा । नानाविधा जनाः । उभयार्थे यथा । नानाविधं न सज्जेत । “नानाविनोभयानेकार्थेष्विति हेमचंद्रः ” ॥ २४६ ॥ पृच्छायां यथा । को नु धावति । विकल्पे यथा ।

नु पृच्छायां विकल्पे च पश्चात्सादृश्ययोरनु ॥

प्रश्नावधारणाऽनुज्ञानुनयामंत्रणे ननु ॥ २४७ ॥

गर्हासमुच्चयप्रश्नशंकासंभावनास्वपि ॥

उपमायां विकल्पे वा सामि त्वर्थे जुगुप्सिते ॥ २४८ ॥

अमा सह समीपे च कं वारिणि च मूर्धनि ॥

इवेत्थमर्थयोरेवं नूनं तर्के ऽर्थनिश्चये ॥ २४९ ॥

तूष्णीमर्थे सुखे जोषं किं पृच्छायां जुगुप्सने ॥

अयं भीमो नु धर्मो नु । “ नु प्रश्ने ऽनुनये ऽतीतार्थे विकल्पवितर्कयोरिति हैमः । पश्चादर्थे सादृश्यार्थे चानु । ” पश्चादर्थे यथा । रथमनुगच्छति । सादृश्ये यथा । ज्येष्ठं अनुकरोति । “ अनु लक्षणवीप्सेत्थंभूतभागेषु सन्निधौ । सादृश्यायामहीनेषु पश्चादर्थसहार्थयोरिति हैमः । प्रश्नादिपंचके ननु यथा । ” प्रश्ने यथा । ननु किमेतत् । अवधारणे नन्वयं योगी । “ अनुज्ञायां यथा । ननु गच्छ । ” अनुनयः सांत्वनम् । ननु कोपं मुंच दयां कुरु । आमंत्रणं संबोधनम् । ननु राजन् । “ नन्वाक्षेपे परिप्रश्ने प्रत्युक्तावधारणे । वाक्यारंभे ऽप्यनुनयामंत्रणानुज्ञयोरपीति हैमः ” ॥ २४७ ॥ गर्हादिपंचके क्रमादपिशब्दो यथा । अपि सिंचेत्पलांडुम् । स्त्रियं पालय पुत्रमपि । अपि जानासि किंचित्त्वम् । अपि चोरो भवेत् । अपि स्थाणुं जयेद्रामः । युक्तपदार्थे कामचारक्रियासु च अपिशब्दः । उपमाविकल्पयोर्वाशब्दः स्यात् । उपमायां यथा । आशीविषो वा संकुद्धः । विकल्पे यथा । शिवं वा यदि वा विष्णुम् । “ वा साद्विकल्पोपमयोरेवार्थे च समुच्चय इति विश्वः । ” अर्थे सामि यथा । सामि संमिताक्षी । जुगुप्सिते यथा । सामि कृतमकल्याणकारि ॥ २४८ ॥ सहार्थे यथा । पुत्रेणामा भुंक्ते । समीपे यथा । अमात्यः समीपवर्तीत्यर्थः । अमांतिकसहार्थयोरिति कोशांतरे च । कंशिरः सुखवारिष्विति मेदिनी । इवार्थे इत्थमर्थे च एवंशब्दो यथा । अग्निरेवं द्विजः अग्निरेवेत्यर्थः । इत्थमर्थे प्रकारे । एवं वादिनि देवर्षी । “ एवं प्रकारोपमयोरंगीकारे ऽवधारणे इति धरणिहेमचंद्रौ । तर्के नूनं यथा । नूनमयमतियज्वनां प्रियः । अर्थनिश्चये यथा । क्षुद्रे ऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने । ” नूनं निश्चिततर्कयोरिति विश्वः ॥ २४९ ॥ तूष्णीमर्थे मौने यथा । जोषं तिष्ठ । “ सुखे यथा । जोषमासीत वर्षासु । जोषं सुखे

नाम प्राकाश्यसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ २५० ॥

अलं भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकम् ॥

हुं वितर्के परिप्रश्ने समयांतिकमध्ययोः ॥ २५१ ॥

पुनरप्रथमे भेदे निर्निश्चयनिषेधयोः ॥

स्यात्प्रबंधे चिरातीति निकटागामिके पुरा ॥ २५२ ॥

स्तुतौ । मौनलंघनयोश्चापीति हैमः । पृच्छायां किं । यथा । किमाद्वियेरन् रसिकाः
कृतिं ते । ” जुगुप्सने किं । यथा । स किं राजा यः प्रजां न रक्षति । “किं वितर्के
परिप्रश्ने क्षेपनिंदाप्रकारयोरिति विश्वः । ” प्राकाश्यादिपंचके नामशब्दः । प्राकाश्यं
प्रसिद्धिः । यथा । हिमालयो नाम नगाधिराजः । संभाव्ये कथंचिदर्धे यथा ।
भविष्यति युद्धं नाम । क्रोधे यथा । मम वैरी रावणो नाम पापः । उपगमः सद्ब्रह्मा-
गीकारः । “यथा । शत्रोः सकाशादृह्णाति नाम । कुत्सने यथा । को नामायं प्रल-
पति मे विशतः सभायाम् । नाम कोपेऽभ्युपगमे विस्मये स्मरणे ऽपि च । संभाव्यकु-
त्साप्राकाश्यविकल्पेष्वपि दृश्यत इति मेदिनी ” ॥ २५० ॥ भूषणमलंकारः
पर्याप्तिः परिपूर्णता । शक्तिः सामर्थ्यं । वारणं चैतदर्धे ऽलंशब्दः क्रमेण । यथा ।
अलंकृतः शिशुः । अलं भुक्तवान् । अलं मल्लो मल्लाय । अलं महीपाल तव
श्रेणे । “अलं निरर्थके इति हैमः । ” वितर्कपरिप्रश्नयोर्हुंकारः । “वितर्के हुं
जलं मृगतृष्णा हुं । परिप्रश्ने हुं देवदत्तोऽयम् । हुं वितर्के चानुमताविति त्रिकांडशेषः । ”
हुं वितर्के परिप्रश्ने हुं रुषोक्त्यनुनीतिष्विति विश्वः । “हुं वितर्के परिप्रश्ने हुं
लज्जायां निवारणे इति हैमः । ” समीपमध्ययोः समया । “समीपे यथा । समया
पत्तनं नदी । मध्ये यथा । समया शैलयोग्रामः ” ॥ २५१ ॥ प्रथमाभावे यथा ।
पुनरुक्तम् । भेदे यथा । किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्याः । “पुनरप्रथमे मतम् । अधिकारे च भेदे
च तथा पक्षांतरे ऽपि चेति मेदिनी । ” निश्चये निर्यथा । निरुक्तम् । निषेधे निर्धनो राजा ।
“निर्निश्चये क्रांताद्यर्थे निःशेषप्रतिषेधयोरिति हैमः । ” प्रबंधादिषु पुराशब्दः ।
प्रबंधे यथा । पुराधीते । अविरतमपाठीदित्यर्थः । चिरंतनं । पुराणमिति यावत् ।
तत्र यथा । पुरातनं अतीतं भूतम् । निकटः सन्निहितः । आगामिकं भावि । पुरा
पुराणे निकटे प्रबंधातीतभाविष्विति विश्वमेदिन्यौ ॥ २५२ ॥ ऊररीत्येको

ऊर्युरी चोररी च विस्तारं ऽगीकृतौ त्रयम् ॥

स्वर्गे परे च लोके स्वर्गार्तासंभाव्ययोः किल ॥ २५३ ॥

निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनये खलु ॥

समीपोभयतः शीघ्रसाकल्याभिमुखे ऽभितः ॥ २५४ ॥

नामप्राकाश्ययोः प्रादुर्मिथोऽन्योन्यं रहस्यपि ॥

तिरोऽतर्धौ तिर्यगर्थे हा विषादशुगर्तिषु ॥ २५५ ॥

अहहेत्यद्भुते खेदे हि हेतावधारणे ॥६॥ इति नानार्थवर्गः॥

दीर्घादिः शब्दः । उररीत्यपरो ऽहस्वादिरिति भेदाद्विरुक्तिः । “विस्तारं ऽगीकृतौ च ऊर्यादित्रयम् । यथा ऊररी करोतीत्यादि । स्वः स्वर्गे । यथा स्वर्ग्यां स्नाति नारदः । ” परे इति लोकविशेषणम् । “परे लोके यथा । स्वर्गतस्य क्रिया कार्या पुत्रैः परमभक्तितः । ” स्वः स्वर्गपरलोकयोरिति विश्वः । वार्तायां यथा । जवान कंसं किल वासुदेवः । संभाव्यं संभावनीयम् । “तत्र यथा । गुरुन्किलतिशेते शिष्यः । किल शब्दस्तु वार्तायां संभाव्यानुनयार्थयोरिति विश्वः । किल संभाव्य-वार्तयोः । हेत्वरुच्योरलोके चेति हैमः ॥ २५३ ॥ निषेधे खलु । यथा खलु रुदित्वा । वाक्यालंकारे वाक्यभूषायां एतत्खल्व्वाहुः । जिज्ञासायां यथा । खलु जानासि । अनुनये यथा । देहि खलु वाचकम् । “खलु स्याद्वाक्यभूषायां जिज्ञासायां च सांख्ये ॥ वीप्सामाननिषेधेषु पूरणे पदवाक्ययोरिति मेदिनी । ” समीपादिपंचके-ऽभितः । “समीपे यथा । वाराणसीमभितः भागीरथी । ” उभयत इत्यु-भयार्थे । यथा । अभितः कुरु चामरौ । शीघ्रार्थे यथा । अभितो ऽधीश्व । साकल्ये यथा । अभितो वनदाहः । “अभिमुखे यथा । अभितो हिंस्रको हंति मामेव परिधावति ” ॥ २५४ ॥ नास्मि प्राकाश्ये च प्रादुः । “नास्मि यथा । प्रादुरासी-चक्रपाणिः । ” प्राकाश्ये यथा । प्रादुर्वुद्धिर्भविष्यति । “अन्योन्यार्थे मिथो यथा । वासिष्ठकौण्डिन्यमैत्रावरुणानां मिथो न विवाहः । ” रहसि मिथो यथा । मिथो मंत्रयते । मिथो ऽन्योन्यं मिथो रह इति विश्वः । अंतर्धाने तिर्यगर्थे च तिरः । “अंतर्धाने यथा । तिरोभूयास्ते । तिर्यगर्थे यथा । तिरोवर्तते चंद्रः । ” विषादाद्यर्थत्रये हाकारः । विषादे यथा । हा रमणीयो गतः कालः । शुचि शोके । यथा । हा राम वनं गतो ऽसि । अतौ पीडायां यथा । हा हतो ऽस्मीति । “कुत्सार्ये च हा शब्दः ” ॥ २५५ ॥

चिरायचिररात्रायचिरस्याद्याश्चिरार्थकाः ॥

मुहुः पुनःपुनः शश्वदभीक्ष्णमसकृत्समाः ॥ १ ॥

स्नाक् झटिलंजसान्हाय द्राक् मंक्षु सपदि द्रुते ॥

बलवत्सुष्टु किमुत स्वत्यतीव च निर्भरे ॥ २ ॥

पृथग्विनांतरेणर्ते हिरुक् नाना च वर्जने ॥

अद्रुते यथा । अहह बुद्धिप्रकर्षो राज्ञः । खेदे यथा । अहह नीतो द्यूतेन मया कालः । “अहहा दीर्घांतमपि । अत्र क्रिप् । अहहेत्यद्रुते खेदे परिक्लेशप्रकर्षयोः । संबोधने ऽपीति मेदिनी ।” हेतौ कारणे हि । यथा । अभिरत्रास्ति धूमो हि दृश्यते । अवधारणे निश्चये यथा । चंद्रो हि शीतः । हि पादपूरणे हेतौ विशेषे ऽप्यवधारणे । प्रश्ने हेत्वपदेशे च संभ्रमासूययोरपीति मेदिनी । दीर्घांतपाठो ऽप्यस्ति । ही दुःखहेतावाख्यातो विषादे विस्मये ऽपि चेति” ॥ इति नानार्थवर्गः ॥ चिराय चिररात्राय चिरस्य एते निपाता आद्या येषां ते तथा । आद्यशब्दाच्चिरेण चिरात् चिरं इति षट् चिरार्थकाः । दीर्घकालस्य वाचका इत्यर्थः । “क्रमेणोदाहरणानि । यथा । चिराय संतर्प्य समिद्धिरग्निम् । चिररात्राय संचितम् । चिरस्य दृष्टैव मृतोत्थितेव । चिरेण नाभिं प्रथमोदविंदवः । चिरात्सुतस्पर्शरसज्ञतां ययौ । स चिरं तपसि स्थितः ।” मुहुः पुनःपुनः शश्वत् अभीक्ष्णं असकृत् एते पंच समाः अर्थतस्तुल्याः । “यथा । मुहुः पश्यसि कौतये । आगच्छति पुनःपुनः । वन्यवृत्तिमिमां शश्वत् । अभीक्ष्णमक्षुण्णतया ऽतिदुर्गमम् । असकृज्जलपानाच्च सकृत्तांबूलचर्वणात् । अजयस्तु । अभीक्ष्णशब्दमनव्ययमप्याह । अभीक्ष्णं तु पौनःपुन्ये सर्वदार्थे च दृश्यत इत्यनव्ययप्रकरणे पाठात्” ॥ १ ॥ स्नाक् झटिति अंजसा अन्हाय द्राक् मंक्षु सपदि एते सप्त द्रुते शीघ्रे । “यथा । स्नाक् वयो याति देहिनाम् । वृक्षं झटित्यारुरोह । अंजसा याति तुरगः । अन्हाय सूर्येण तमो निरस्तम् । द्राक् भविष्यति सुखं तव प्रिये । मंक्षु ह्यपादि सरितः पटलैरलीनाम् । वचसस्तस्य सपदि क्रिया केवलमुत्तरम् ।” बलवत् सुष्टु किमुत सु अति अतीव षट् निर्भरे अतिशये । “यथा । पुनर्वशित्वा बलवन्निगृह्य । सुष्टु पीतं मया घृतम् । किमुतावर्द्धत क्षेत्रम् । अतिवृष्टिः । अतीव शोभते राजा” ॥ २ ॥ पृथक् विना अंतरेण ऋते हिरुक् नाना एते षट् वर्जने । “विनार्थे यथा । किंचिद्वत्वा पृथक् क्रिया । क्षणमप्युत्सहते न मां विना । अंतरेण सुतं नास्ति सुखं संसा-

यत्तद्यतस्ततो हेतावसाकल्ये तु चिच्चन ॥ ३ ॥

कदाचिज्जातु सार्धं तु साकं सत्रा समं सह ॥

आनुकूल्यार्थकं प्राध्वं व्यर्थके तु वृथा मुधा ॥ ४ ॥

आहो उताहो किमुत विकल्पे किं किमुत च ॥

तु हि च स्म ह वै पादपूरणे पूजने स्वति ॥ ५ ॥

दिवाह्नीत्यथ दोषा च नक्तं च रजनाविति ॥

तिर्यगर्थे साचि तिरोऽप्यथ संबोधनार्थकाः ॥ ६ ॥

स्युः प्याट् पाङ्ग हे है भोः समया निकषा हिरूक् ॥

रिणां भुवि । ऋते पुण्यात्स्वर्गतिर्न । हिरूक् कर्म न मोक्षः स्यात् । विष्णुं नाना
मोक्षदो नास्ति देवः । ” यत् तत् यतः ततः चत्वारि हेतौ कारणे । “यथा । यन्न र-
म्यं तरस्विभ्यः । तदिदं परिरक्ष शोभने । यतो गंगांभसि स्नातः । ततो निष्कल्मषो
नरः । ” चित् चन द्वयं असाकल्ये । यथा कश्चित् । कंचन ॥ ३ ॥ कदाचित् जातु द्वे
कस्मिंश्चित्काले । “स्मृतिः कदाचित् भवति । ज्ञानं ते जातु सूतमम् ।” सार्धं साकं
सत्रा समं सह पंचकं सहेत्यर्थे । “यथा । सार्धं दानववैरिणा । पत्न्या साकं पतिर्भुक्ते ।
सत्रा कलत्रेण सुखं समश्नुते । समं वधूभिस्तरुणा रमंते । विश्वासधूमं सह रत्नभा-
भिः । ” प्राध्वमित्येकमानुकूल्ये । वृथा मुधा द्वे व्यर्थके । “यथा । वृथा पुष्टः ।
बुधा मुधा भ्रमंत्यत्र ” ॥ ४ ॥ आहो उताहो किमुत किं किमु उत षट् विकल्पे ।
“यथा । देव आहो गंधर्वः । उताहो ब्रह्म चोच्यते । किमुत त्वं शिवो ब्रह्मा ।
स्थाणुरयं किं पुरुषः । गृहं किमु वनं गतः । विष्णुरुत शिवः सेव्यः । ” तु हि च
स्म ह वै षट् श्लोकचरणपूर्णतायाम् । “यथा । रामस्तु लक्ष्मणं प्राह । अहं हि यासे
नगरम् । स च प्राह च राजानम् । मया स्म भुक्तम् । स ह तं प्राह लक्ष्मणः । तेन
वै हतः । ” सु अति द्वे पूजने । “सु स्तुतम् । अत्युत्तमः ” ॥ ५ ॥ अह्नी-
त्यर्थे दिवाशब्दः । दोषा नक्तं द्वे रात्रावित्यर्थे । “यथा । चोराश्च दोषा ययुः ।
नक्तं गृहस्थो भुंजीत । ” साचि तिरः द्वे तिर्यगर्थे । “कृतं साचि धनुस्तेन ।
तिरो गत्वा समीक्षेत ” ॥ ६ ॥ प्याट् पाट् अंग हे है भोः एते षट् संबोध-
नार्थकाः स्युः । “यथा । प्याट् भीमं यज्ञं रक्षस्व । एवं पाडित्यादि । ” समया
निकषा हिरूक् त्रयं सामीप्ये । यथा ग्रामं समया । विलंघ्य लंकां निकषा हनि-

अतर्किते तु सहसा स्यात्पुरः पुरतो ऽग्रतः ॥ ७ ॥

स्वाहा देवहविर्दाने श्रौषट् वौषट् वषट् स्वधा ॥

किञ्चिदीषन्मनागल्पे प्रेत्यामुत्र भवांतरे ॥ ८ ॥

व वा यथा तथैवैवं साम्ये ऽहो ही च विस्मये ॥

मौने तु तूष्णीं तूष्णीकां सद्यः सपदि तत्क्षणे ॥ ९ ॥

दिष्ट्या समुपजोषं चेत्यानंदे ऽथांतरे ऽतरा ॥

अंतरेण च मध्ये स्युः प्रसह्य तु हठार्थकम् ॥ १० ॥

प्यति । “पर्वतस्य हिरुक् नदी ।” सहसेत्येकमतर्किते । यथा । दिवः प्रसूनं सहसा पपात । सहसा विदधीत न क्रियाम् । पुरः पुरतः अग्रतः त्रयमग्रे इत्यर्थे । “यथा । पुरः पश्यसि किं बाले । पुरतः स्थाप्य सर्वेशम् । लेखः प्रत्यर्थिनो-ऽग्रतः” ॥ ७ ॥ स्वाहा श्रौषट् वौषट् वषट् स्वधा पंचैते देवेभ्यो हविर्दान-विशेषे प्रयुज्यन्ते । तत्र पितृदाने स्वधाशब्दः प्रसिद्धः । किञ्चित् ईषत् मनाक् त्रयमल्पे । “यथा । किञ्चिद्विकसितं सुमम् । ईषदुष्णं पयः पिब । मनाक् विहस्य संतुष्टः ।” प्रेत्य अमुत्र द्वयं जन्मांतरे । “यथा । प्रेत्य स्वर्गे महीयते । इह चामुत्र च फलम्” ॥ ८ ॥ व वा यथा तथा इव एवं षट् साम्ये । तत्र वशब्दो यथा । शात्रवं व वपुर्यशः । “मणी वोष्टस्य लंबेते प्रियौ वत्सतरौ समेत्यत्र इवार्थे वशब्दो वाशब्दो वा बोध्य इति कौमुद्यामुक्तम् । यथा बुभुक्षितस्याञ्जं तथैवार्तस्य चौषधम् । इंदुरिंदुरिव श्रीमान् । अग्निरेवं द्विजः । वं प्रचेतसि जानी-यादिवार्थे तु तदव्ययमिति मेदिन्यादिः । अतो व वा यथा तथेत्यादिमनोरमोक्तः पाठः साधुः ।” न तु वद्वायथेत्यादिः । अपत्यादिपर्यायमध्ये ऽण्फिच्वादीनामनु-क्तेश्च । अहो ही द्वे विस्मये । यथा । अहो रूपमहो सत्वम् । ही विस्मयविषाद-योरिति विश्वः । तूष्णीं तूष्णीकाम् । “यथा तूष्णीं स्थित्वा क्षणं भूयः । तूष्णीकां जलमध्यगः ।” सद्यः सपदि द्वे तत्काले । “यथा । सद्यो हतः समुत्तस्थौ । शत्रुं जघान सपदि” ॥ ९ ॥ दिष्ट्या समुपजोषं द्वे आनंदे । यथा । दिष्ट्या ते दर्शनं कर्तते । समुपजोषं भूयात् । अंतरे अंतरा अंतरेण त्रीणि मध्ये स्युः । यथा । अनयो-रंतरे तिष्ठ । त्वां मां चांतरा अंतरेण वा कर्मण्डलुः । प्रसह्येत्येकं हठार्थकम् ॥ १० ॥

युक्ते द्वे सांप्रतं स्थाने ऽभीक्ष्णं शश्वदनारते ॥
 अभावे नह्यनो नापि मास्म मालं च वारणे ॥ ११ ॥
 पक्षांतरे चेद्यदि च तत्वे त्वद्वांऽजसा द्वयम् ॥
 प्राकाश्ये प्रादुराविः स्यादोमेवं परमं मते ॥ १२ ॥
 समंततस्तु परितः सर्वतो विष्वगित्यपि ॥
 अकामानुमतौ काममसूयोपगमे ऽस्तु च ॥ १३ ॥

सांप्रतं स्थाने द्वयं युक्ते । यथा । स्वयं छेत्तुमसांप्रतं न युक्तमित्यर्थः । “क्रमशो वच्मि सांप्रतमिति वा ।” स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या । अभीक्ष्णं शश्वत् द्वयं अनारते अजसे । “अभीक्ष्णमुष्णैरपि तस्य सोष्मणः । शश्वत्कालः ।” नहि अ नो न चत्वारि अभावे । “यथा । नहि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति । अराजदैविकं नष्टम् । नो चक्री किं कुलालः । न मे किंचन दह्यति ।” अस्याद-भावे स्वल्पार्थे इति विश्वः । मास्म मा अलं त्रयं वारणे । यथा । मास्म कार्षीरिदं पुत्र । मा कुरु । अलं महीपाल तव भ्रमेण ॥ ११ ॥ चेत् यदि द्वयं पक्षांतरे । “यथा । सत्यं चेत्तपसा च किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किं ।” अद्धा अंजसा द्वे तत्त्वार्थे । यदि स्त्रैण देवी यमनिरतदेहार्धघटनादवैति त्वामद्धा । “अंजसेति रुरुधुः कुचग्रहैः ।” प्रादुः आविः द्वयं प्राकाश्ये स्पष्टत्वे । यथा प्रादुरासीत् । “आविर्वभूव ।” ओं एवं परमं त्रयं मते अंगीकारे । “यथा । ओमित्युक्त-वतो ऽथ शार्ङ्गिणः । एवं यदाह भगवान् । परममित्युक्त्वा ।” ओमित्यनुमते प्रोक्तं प्रवणे चाप्युपक्रम इति विश्वः । एवं प्रकारोपमयोरंगीकारे ऽवधारण इति च ॥ १२ ॥ समंततः परितः सर्वतः विष्वक् चत्वारि सर्वत इत्यर्थे । “सम-ततो वर्षति मेघः । आयांति परितः श्रियः । सर्वतो वाति पवनः । विष्वक् पतंति किरणाः ।” अकामानुमतौ अनिच्छयानुमतौ काममित्येकम् । “त्वं हनिष्यसि चेत्कामम् । कामं कर्णांतविश्रांते विशाले तस्य लोचने । कामं प्रकामे ऽनुमतावसूया-नुगेम ऽपि चेति हैमविश्वप्रकाशौ ।” असूयापूर्वकस्वीकारे अस्त्वित्येकम् । यथा । तथाविधस्तावदशेषमस्तु नः । “चकारात्काममित्यपि । “अस्तु स्यादभ्यनुज्ञाने-ऽसूयांगीकारयोरपीति मेदिनी ॥ १३ ॥ नन्वित्येकं विरोधोक्तौ । “यथा ननु

ननु च स्याद्विरोधोक्तौ कश्चित्कामप्रवेदने ॥

निःषमं दुःषमं गर्ह्यं यथास्वं तु यथायथम् ॥ १४ ॥

मृषा मिथ्या च वितथे यथार्थं तु यथातथम् ॥

स्युरेवं तु पुनर्वैवेत्यवधारणवाचकाः ॥ १५ ॥

प्रागतीतार्थकं नूनमवश्यं निश्चये द्वयम् ॥

संवद्वर्षे ऽवरे त्वर्वागामेवं स्वयमात्मना ॥ १६ ॥

अल्पे नीचैर्महत्युच्चैः प्रायो भ्रूमन्यद्भुते शनैः ॥

सना नित्ये बहिर्बाह्ये स्मातीते ऽस्तमदर्शने ॥ १७ ॥

एवं मन्यसे तर्हि किमपि न स्यात् । ” कश्चिदित्येकं कामप्रवेदने इष्टपरिप्रश्ने । इच्छाया
आख्याने वा । “यथा । कश्चिज्जीवति मे माता । निःषमम् दुःषमम् द्वे निन्दे । यथा ।
निःषमं वक्ति मे मूर्खः । दुःषमं वर्तते बधूः । ” यथास्वं यथायथं द्वे यथायोग्यमि-
त्यर्थे । “यथास्वमाश्रमे च के । यथायथं फलायंते” ॥ १४ ॥ मृषा मिथ्या द्वे वितथे
असत्ये । “उच्छ्रायसौंदर्यगुणा मृषोद्याः । मिथ्योक्तं त्वया । ” यथार्थं यथातथं द्वयं
सत्ये । “यथा । यथार्थमुक्तं नान्यत् । गुरुर्यथातथं वक्ति । तथाशब्दस्तथशब्दो
वा सत्यार्थः । ” एवं तु पुनः वै वा पंच निश्चयार्थकाः स्युः । “यथा । एवमेव
यथा प्राह । रावणं तु दुरात्मानमवधीद्राघवः प्रभुः । ” पुनर्व्यासो वै धर्मज्ञः ।
वैवेत्यत्र वा एवेति वा छेदः ॥ १५ ॥ प्रागित्येकं अतीतार्थकम् । यथा प्राक्कर्म । नूनं
अवश्यं द्वयं निश्चिते । नूनं शरणं प्रपन्ना । “अवश्यं यातारश्चिरतरमुषित्वापि विष-
याः । ” नूनं निश्चिततर्कयोरिति विश्वः । संवदित्येकं वर्षे । यथा प्रभवख्या संवत् ।
अर्वागित्येकं अवरे । “कुले ऋतुत्रयादर्वाक् मंडनान्न तु मुंडनम् । ” आं एवं
द्वयं अंगीकारे । यथा आं कुर्मः । “एवं कुर्मः । ” स्वयमित्येकं आत्मनेत्यर्थे
॥ १६ ॥ नीचैरित्येकमल्पे । “तथापि नीचैर्विनयाददृश्यत । ” उच्चैरित्येकं महति ।
“यथा । शृंगारमुच्चैर्गिरिरिदम् । ” प्राय इति भूम्नि बाहुल्ये । यथा । प्रायो नवबधूः
कांतम् । शनैरिति अद्भुते मांघे । यथा । शनैर्याति पिपीलिका । सनेत्येकं वित्ये । यथा ।
सनातनः । बहिरिति बाह्ये । “यथा । निष्कासितो बहिर्ग्रामात् । ” स्मेत्यतीते । यथा ।
वक्ति स्म व्यासः । अस्तमिति दर्शनाभावे । यथा । सायमस्तमितो रविः ॥ १७ ॥

अस्ति सत्वे रुषोक्तावुं ऊं प्रश्ने ऽनुनये त्वयि ॥

हुं तर्के स्यादुषा रात्रेरवसाने नमो नतौ ॥ १८ ॥

पुनरर्थे ऽग निंदायां दुष्टु सुष्टु प्रशंसने ॥

सायं साये प्रगे प्रातः प्रभाते निकषां ऽतिके ॥ १९ ॥

परुत्परार्यैषमो ऽब्दे पूर्वे पूर्वतरे यति ॥

अस्तीति सत्वे । यथा । अस्ति परलोक इति मतिर्यस्य स आस्तिकः । “रुषोक्तौ कोपेनोक्तौ उ । यथा । उ आगतः शत्रुः । उ संबोधनरोषोक्त्योरनुकंपानियोगयोः । पदपूरणे च पादपूरणे ऽपि च दृश्यत इति मेदिनी ।” ऊमिति प्रश्ने । ऊं गच्छसि वहिर्ध्व । पृहस्वपाठे उमित्यपि । रुषोक्तावुं ऊं प्रश्ने इति पाठांतरम् । हुं प्रश्ने इत्यपि पाठः अयीत्यनुनये सांत्वने । “यथा । अयि क्रियार्थं सुलभं समित्कुशम् । अयि वद राघव तथ्यम् ।” हुमिति तर्के । “स्याच्चेत्किं हुं प्रपद्यते ।” उषेति रात्रेरवसाने । यथा । उषातनो वायुः । नमः प्रणामे । “नमो ब्रह्मण्यदेवाय” ॥ १८ ॥ अंगेति पुनरर्थे । यथा । मूर्खो ऽपि नावमन्यते किमंग विद्वान् । किंपुनरित्यर्थः । दुष्टु निंदायाम् । यथा । दुष्टु खलत्वम् । सुष्टु प्रशंसने । यथा सुष्टु काव्यम् । सायमिति साये दिनांतरे । यथा । सायं संध्यामुपासिष्ये । प्रगे प्रातः द्वे प्रभाते । “यथा । प्रगे नृपाणामथ तोरणाद्वहिः । यः पठेत्प्रातरुत्थाय ।” निकषेति समीपार्थे ॥ १९ ॥ पूर्वे-ऽब्दे गते वर्षे परुदित्येकम् । पूर्वतरे गतवर्षात्पूर्ववर्षे परारीत्येकम् । यति वर्तमाने-ऽब्दे ऐषम इत्येकम् । “त्रयाणां यथा । परारि गतः कांतः । परुन्नागत ऐषमो ऽपि नागतः ।” यतीति शत्रंतस्येणः सप्तम्या रूपम् । अत्राहि अस्मिहनीत्यर्थे अद्य-शब्दः । “यथा । अद्य गंतुं न शक्नोमि ।” अथ पूर्वे ऽह्नीत्यादिशब्देन उत्तरे ऽह्नी-त्यादिषट्कस्य ग्रहणम् । “पूर्वे ऽह्नीत्याद्यर्थे पूर्वादिशब्देभ्य एद्युस्प्रत्यये पूर्वेष्वुरित्या-दयः सप्त शब्दा भवन्ति । क्रमेण यथा । पूर्वस्मिन्नहनीत्यर्थे पूर्वेष्वुः । पूर्वेष्वुरिष्यते प्रातः पूर्वेष्वुः पूर्ववासर इति रुद्रः ।” उत्तरस्मिन्नहनि उत्तरेष्वुः । “नांदीमुखा दुत्तरेष्वुर्विवाहः परिकीर्तितः ।” अपरस्मिन्नहनि अपरेष्वुः । “आगतानपरेष्वु-स्तान् ।” अधरस्मिन्नहनि अधरेष्वुः । “अधरेष्वुः प्रसूता सा । अधरस्तु पुमा-नोष्ठे हीने ऽनूर्ध्वे च वाच्यवत् ।” अन्यस्मिन्नहनि अन्येष्वुः । “अन्येष्वुरात्मानु-चरस्य भावम् ।” अन्यतरस्मिन्नहनि अन्यतरेष्वुः । “अन्यतरेष्वुः पितरं द्रक्ष्यसि ।”

अद्यात्राहयथ पूर्वे ऽह्नीत्यादौ पूर्वोत्तरापरात् ॥ २० ॥

तथा ऽधरान्यान्यतरेतरात्पूर्वेद्युरादयः ॥

उभयद्युश्चोभयेद्युः परे त्वहि परेद्यवि ॥ २१ ॥

ह्यो गते ऽनागते ऽहि श्वः परश्वस्तु परे ऽहनि ॥

तदा तदानीं युगपदेकदा सर्वदा सदा ॥ २२ ॥

एतर्हि संप्रतीदानीमधुना सांप्रतं तथा ॥

दिग्देशकाले पूर्वादौ प्रागुदक्प्रत्यगादयः ॥ २३ ॥

॥ इत्यव्ययवर्गः ॥

इतरस्मिन्नहनीतरेद्युः । कष्टदिनादितरेद्युः प्रियो द्रष्टव्यः ” ॥ २० ॥ उभयद्युः ।
उभयेद्युः द्वे उभयस्मिन्नहनीत्यर्थे । युश्चोभयात् वक्तव्य इति वार्तिकेणोभयशब्दात्
द्युः प्रत्ययः । चकारात् एद्युः प्रत्ययश्च । “उभयद्युरुपोषणम् ।” परेद्यवीत्येकं परेऽहनि ।
“मित्रं दृष्टं परेद्यवि ” ॥ २१ ॥ ह्य इत्येकं गते ऽहनि । “ह्यः सर्वमभवत्कार्यं ।”
श्व इत्येकमनागते आगामिन्यहनि । ततः परे ऽहनि परश्व इत्येकम् । “श्वः पर-
श्वश्च यथा । अद्य श्वो वा परश्वो वा सर्वं कर्म भविष्यति । परश्वस्तत्परेऽहनीति
पाठांतरम् ।” तदा तदानीं द्वे तस्मिन्काल इत्यर्थे । “यथा । तदा चक्षुष्मतां
प्रीतिः । यदा स्यात्प्रियया संगस्तदानीमेव मे सुखम् ।” युगपत् । एकदा एकस्मि-
न्काल इत्यर्थे । “यथा । शत्रुमित्रोदासीनाः युगपदाहूताः । गवां शतमेकदा दत्तम् ।”
सर्वदा सदा द्वे सर्वस्मिन्काले इत्यर्थे । यथा । “सर्वदा सर्वदोऽसीति । याचते
याचकः सदा ” ॥ २२ ॥ एतर्हि संप्रति इदानीं अधुना सांप्रतं पंचकमस्मिन्
काल इत्यर्थे । “यथा । एतर्हि क्रियते कार्यं । संप्रत्यसौ गृहं याति । इदानीमस्मि
संवृत्तः । बलावलेपादधुना । तत्रास्ते सांप्रतं मुनिः ।” तथेति समुच्चये । पूर्वादौ
दिशि । पूर्वादौ देशे । पूर्वादौ काले वा प्रागादयः स्युः । “दिशि प्राग्दिगित्यादि ।
देशे प्राग्देश इत्यादि । काले प्राक्काल इत्यादि ।” पूर्वादौ इत्यादिशब्देनोत्तरप-
श्चिमदक्षिणाधरोर्ध्वादीनां ग्रहणम् । प्रत्यगादय इत्यादिशब्देन त्ववागित्यादिग्रहः ।
“उत्तरात् अधरात् दक्षिणात् उत्तरेण अधरेण दक्षिणेन दक्षिणा दक्षिणाहि
दक्षिणतः उत्तरतश्च संगृह्यन्ते ।” ऊर्ध्वे तूपरि उपरिष्ठादिति ॥ २३ ॥ इत्यव्ययवर्गः ॥

सलिंगशास्त्रैः सन्नादिकृत्तद्धितसमासजैः ॥

अनुक्तैः संग्रहे लिंगं संकीर्णवदिहोन्नयेत् ॥ १ ॥

लिंगशेषविधिव्यापी विशेषैर्यद्यबाधितः ॥

स्त्रियामीदूहिरामैकाच् सयोनिप्राणिनाम च ॥ २ ॥

नाम विद्युन्निशावल्लीवीणादिग्भूनदीन्ह्रियाम् ॥

अथ लिंगसंग्रहवर्गमाह ॥ सलिंगशास्त्रैः पाणिन्याद्युक्तलिंगानुशासनसहितैः सन्नादिप्रत्ययजैश्चिकीर्षादिशब्दैः कृज्जैः श्रुपाकादिभिः तद्धितप्रत्ययजैः अणायतैः समासजैरदंतोत्तरपदो द्विगुरित्यादिनोक्तैः बाहुल्येन पूर्वमनुक्तैः शब्दैरयं संग्रहः क्रियत इति शेषः । इहास्मिन्संग्रहवर्गे लिंगमुन्नयेदूहेत् । कथमित्याकांक्षायां संकीर्णवदिति । यथा संकीर्णवर्गे प्रकृत्यादिभिरुन्नेयं तथात्राप्युन्नयेत् । तत्र प्रकृत्यर्थेन यथा । अर्धर्चाः पुंसि चेति । प्रत्ययार्थेन यथा । स्त्रियां क्तिन् । प्रकृतिप्रत्ययार्थैरित्याद्यशब्दात्क्रियाविशेषणानां नपुंसकत्वं एकत्वं च यथा । शोभनं पञ्चतीत्यादि ॥ १ ॥ सन्नादिकृत्तद्धितसमासजविषयं पूर्वोक्तशब्दलिंगादन्यलिंगं लिंगशेषः तस्य विधिः व्यापी स्वविषयस्य व्यापको भवति । यदि प्रागुक्तैरिहोक्तैश्च विशेषविधिभिः न बाधितः स्यात् तर्ह्येव व्यापी भवेदित्यर्थः । एतेनास्य लिंगविशेषविधेरुत्सर्गभूतस्य स्वर्गादिवर्गा अपवादा वेदितव्याः । तत्र प्रागुक्तानां विशेषाणां पुनरुक्तिदोषप्रसंगाद्विस्तरभयाच्च नपुनरिह विधानम् । तथा हि । स्वर्गपर्याय इह पुंसि वक्ष्यते । तस्य द्योदिवौ द्वे स्त्रियां कीवे त्रिविष्टपमिति पूर्वोक्तमपवादः । नीप्रभृतीनां तु कृतः कर्तरीत्यादिना वक्ष्यते । यद्यपि पूर्वलिंगमुक्तं तथाप्यप्राप्तप्रापणार्थतया लिंगानुशासनमिहापि प्रधानमेव । स्त्रियामित्यधिकारोऽयं मसीशब्दपर्यंतं ज्ञेयः । ईदूतौ ईकारोकारौ विरामौ अवसानस्थौ यस्य तदीदूद्विरामं तच्च तदेकाच्च ईदूद्विरामैकाच् । ईदंतमूदंतं वा यदेकस्वरं शब्दरूपं तत्स्त्रियामित्यर्थः । यथा । धीः श्रीः भूः भ्रूः । नयतीति नीरित्यादौ कृतः कर्तरीति बाधितत्वाद्वाच्यलिंगत्वम् । योनिर्भगं तत्सहितानां प्राणिनां नाम स्त्रियाम् । यथा । माता दुहिता धेनुरित्यादि । दारशब्दादौ तु दाराः पुंभूमीति बाधकं प्रागुक्तम् । कलत्रशब्दस्य कलत्रं श्रोणिभार्ययोरिति क्लीबपाठो बाधकः । एवमुन्नेयमन्यत्रापि ॥ २ ॥ विद्युदादिन्ह्रिपर्यंतानां अष्टानां यन्नाम तत्स्त्रियाम् । यथा । विद्युत् तडित् रात्रिः रजनिः वल्ली व्रततिः वीरुत् वीणा विपंचीत्यादि । “ वीणा-

अदंतैर्द्विगुरेकार्थो न स पात्रयुगादिभिः ॥ ३ ॥

तल् वृंदे येनिकट्यत्रा वैरमैथुनिकादिवुनै ॥

स्त्रीभावादावनिक्तिण्वुल्णच्ण्वुच्यव्युजिज्जनिशाः ॥ ४ ॥

दिग्भूनदीधियामिति पाठः क्वचित् । ” अदंतैर्मूलादिशब्दैर्य एकार्थः समाहारार्थो द्विगुसमासः स स्त्रियां स्यात् । यथा । पंचानां मूलानां समाहारः पंचमूली । एवं त्रिलोकी षडध्यायीत्यादि । अदंतैरिति किम् । पंचानां कुमारीणां समाहारः पंचकुमारि । पंचराजमित्यादौ टचि अदंतत्वे सत्यपि पात्रादित्वात्तुपुंसकत्वमित्येके । एकार्थ इति किम् । पंचसु कपालेषु संस्कृतः पुरोडाशः पंचकपालः । न स इति । पात्र-युगाद्युत्तरपदैः अदंतैः एकार्थो द्विगुः स्त्रियां न स्यात् । यथा । पंचपात्रम् । चतुर्युगम् । त्रिभुवनम् ॥३॥ तल्प्रत्ययः स्त्रियां स तु भावाद्यर्थे विहितः । तत्र भावे यथा । शुक्लता । कर्मणि ब्राह्मणता । समूहे ग्रामता । स्वार्थे देवता । वृंद इति । वृंदे समूहे य इति कट्य त्र एते चत्वारः प्रत्ययाः स्त्रियाम् । यथा । पाशादिभ्यो यः । पाशानां समूहः पाश्या । वात्या । खलादिभ्य इनिः । खलिनी पद्मिनी । रथादिभ्यः कट्यच् । रथकट्या । एवं गोत्रा । वृंदे किं । मुखे भवो मुख्यः । दंडो ऽस्त्यस्य । दंडी । वैरेति । मिथुनस्य कर्म मैथुनिका । वैरमैथुनादौ च यो वुन्प्रत्ययः स स्त्रियाम् । द्वंद्वान्वैर-मैथुनिकयोरिति पाणिनिसूत्रात् । तत्र वैरे विरोधार्थे यथा । अश्वमहिषिका । अश्व-महिष्येदं वैरमित्यर्थः । एवं काकोलूकिका । मैथुनिकायां यथा । अत्रिभर-द्वाजिका । अत्रिभरद्वाजयोरियं मैथुनिका । विवाहरूपसंबंध इत्यर्थः । एवं कुत्सश्च कुशिका च तयोर्मैथुनिका कुत्सकुशिकिका । “वुन्ग्रहणं वुञ् उपलक्षणम् । यथा । काशिका गार्गिकया श्लाघते । क्वचित् वैरमैथुनिकादिवुरिति पाठः । ” आदिना वीप्सा-दौ वुनो ग्रहणम् । स्त्रियां भावादिः स्त्रीभावादिस्तस्मिन् । स्त्रियामित्यधिकृत्य भावादौ ये विहिताः प्रत्यया अनिक्तिन्नादयस्ते स्त्रियां स्युरित्यर्थः । अनिर्यथा । आक्रोशे गव्यनिः । अकरणिः अजीवनिः । क्तिन् यथा । कृतिः गतिः । ण्वुल् यथा । प्रच्छ-र्दिका प्रवाहिका आसिका । णच् यथा । व्यावक्रोशी । ण्वुच् यथा । शायिका इक्षु-भक्षिका । क्यप् यथा । ब्रज्या इज्या । “स्त्रीभावादौ किम् । वदः सुपि क्यप् च । मृपोद्यं ब्रह्मभूयम् । ” युच् यथा । कारणा आसना । इञ् यथा । वापिः वासिः । कां-कारिमकार्षीः । इञ् उपलक्षणार्थत्वादिण् इक् च । यथा । आजिः कृषिः । अङ् यथा । पचा त्रपा भिदा । निर्यथा । ग्लानिः म्लानिः हानिः । शप्रत्ययो यथा । क्रिया इच्छा ॥४॥

उणादिषु निरूरीश्च ड्याबूडंतं चलं स्थिरम् ॥
 तत्कीडायां प्रहरणं चेन्मौष्टा पाल्लवा ण दिक् ॥ ५ ॥
 घञो ञः सा क्रिया ऽस्यां चेदांडपाता हि फाल्गुनी ॥
 श्यैनंपाता च मृगया तैलंपाता स्वधेति दिक् ॥ ६ ॥
 स्त्री स्यात्काचिन्मृणाल्यादिर्विवक्षा ऽपचये यदि ॥

उणादिषु ये निः ऊः ईः एते त्रयः स्त्रियां स्युः । तत्र न्यंतो यथा । श्रेणिः
 “ श्रेणिः द्रोणिः । उणादिष्वनिरिति पाठे अनिर्यथा । धरणिः धमनिः सरणिः । ”
 ऊदंतो यथा । चमूः कर्षूः । ईदंतो यथा । तंत्रीः “ तरीः । ” ड्यंतं आवंतं
 ऊडंतं च यच्चलं जंगमं स्थिरं स्थावरं वा तत् स्त्रियां स्यात् । जंगमं यथा । नारी
 शिवा ब्रह्मवधूः । स्थावरं यथा । कदली माला कर्कधूः । तच्छब्देनात्र मुष्ट्या-
 दिकं निर्दिश्यते । तेनायमर्थः । तन्मुष्ट्यादिकं प्रहरणं यदि क्रीडायां वर्तते तर्हि
 तस्मिन्नर्थे विहितो णप्रत्ययः स्त्रियाम् । तदस्यां प्रहरणमिति क्रीडायां ण इति सूत्रात्
 दिगित्यनेनोक्तोदाहरणोद्देशः । तेन दांडा मौसलेति चोदाहर्तव्यम् । मुष्टिः प्रहरण-
 मस्यां क्रीडायां मौष्टा । पाल्लवः प्रहरणमस्यां क्रीडायां पाल्लवा ॥ ५ ॥ सा
 घञंतवाच्या । दंडपातादिक्रिया ऽस्यां फाल्गुन्यादिकायामित्यर्थे घञंतद्विहितो यो
 ञप्रत्ययः स स्त्रियां स्यात् । घञः सा ऽस्यां क्रियेति ञ इति सूत्रात् उदाहरति दंड-
 पातो ऽस्यां फाल्गुन्यां दांडपाता फाल्गुनी । एवं श्यैनंपातो ऽस्यां श्यैनंपाता
 मृगया । तिलपातो ऽस्यां स्वधाक्रियायां तैलंपाता । श्यैनतिलस्येति मुम् । पितृदाने
 स्वधामतमित्यमरमाला । वररुचिना तु स्वधा क्रिया प्रवेणीति स्त्रीलिंगतोक्ता । इति-
 शब्देन मुसलपातो ऽस्यां मौसलपाता भूमिरित्यादिसिद्धिः । कचिदेशे फाल्गुनपौर्ण-
 मास्यां दंडपातेन क्रीडा भवतीति । दिगित्यनेन दांडपातादिकं उदाहरणमिति सूचितम्
 ॥ ६ ॥ यदि अपचये ऽल्पत्वे विवक्षा वक्तुमिच्छा स्यात्तर्हि मृणाल्यादयः स्त्रीलिंगाः
 स्युः । यथा । अल्पं । मृणालं मृणाली । आदिशब्दाद्यथा । ऋस्वो वंशो वंशी । गौरा-
 दित्वात् ङीप् । एवं कुंभीप्रणालीछत्रीपटीतटीमठीत्यादयः । ऋस्वार्थे कन्प्रत्ययः
 स्त्रियाम् । यथा पेटिका । काचिदिति किम् । अल्पो वृक्षो वृक्षक इत्यादि न स्त्रियाम् ।
 अथ ड्याबूडंतमित्यादिनोक्तलिंगानामपि केषां चिन्नाम्नां सुखेन लिंगज्ञानाय पृथक्
 पाठं कांतादिक्रमेणाह । लंकेति । लंका राक्षसपुरी । शेफालिका पुष्पभेदः वृक्षभे-

लंका शेफालिका टीका धातकी पंजिकाऽऽढकी ॥ ७ ॥
 सिधका सारिका हिक्का प्राचिकोल्का पिपीलिका ॥
 तिंदुकीकणिका भंगिः सुरंगासूचिमाढयः ॥ ८ ॥
 पिच्छावितंडाकाकिण्यशूर्णिः शाणी द्रुणी दरत् ॥
 सातिः कंथा तथा ऽऽसंदी नाभी राजसभा ऽपि च ॥ ९ ॥

दक्ष । “ स तु निर्गुडी इति प्रसिद्धः । ” टीका विषमपदव्याख्या । धातकी वृक्ष-
 भेदः “ धायटी इति प्रसिद्धा । ” पंजिका निःशेषपदव्याख्या । आढकी तुवरी
 “ तूर इति प्रसिद्धा ” ॥ ७ ॥ सिधका वृक्षभेदः । सारिका पक्षिभेदः
 “ साळुंकी इति प्रसिद्धा । ” हिक्का स्वरभेदः “ ऊर्ध्ववातप्रवृत्तौ शब्दविशेषः
 उचकी इति प्रसिद्धः । ” प्राचिका वनमक्षिका । “ पक्षिभेद इति स्वामी । ”
 उल्का तेजःपुंजः । पिपीलिका कीटभेदः मुंगी इति प्रसिद्धा । शनैर्याति पिपीलिक
 इति पुंस्त्वमपीति स्वामी । ” तिंदुकी वृक्षभेदः “ टेंभुरणी इति प्रसिद्धा । ”
 कणिका परमाणुः । भंगिः कौटिल्यभेदः । “ विच्छित्तिर्वा । व्याजच्छलनिभे भं-
 गिवैदर्भीतनमीलिकेति रभसः । ” सुरंगा विवरभेदः “ सुरंग इति ख्यातः । ” सूचि-
 व्यधनी । स्त्री सूचिर्नृत्यभेदे च व्यधनीशिखयोरपीति रत्नकोशः । “ माढिः पत्रशि-
 रा । ” माढिर्देन्यं पत्रशिरेति हैमः ॥ ८ ॥ पिच्छा । “ शाल्मलिर्निर्यासः भक्तादिमंड-
 थ । पिच्छा शाल्मलिवेष्टके । पंक्तिपूगच्छटाकोशमंडेष्वश्वपदामये । मोचायां पिच्छल
 इति हैमः । ” वितंडा वादभेदः । काकिणी पणचतुर्थांशः । “ काकिणी पणतुर्थांशे
 मानदंडे च दृश्यते । कृष्णलैकवराटयोः स्यादुन्मानस्यांशके ऽपि चेति मेदिनी । रभ-
 सस्तु नांतेष्वप्याह । पणोदमानदंडानां तुर्थांशे ऽपि च काकिनीति । आढकस्य पंचा-
 शत्तमो भाग उदमानं । उक्तं च गणितावल्याम् । कुल्या स्यादष्टभिर्द्रोणैर्द्रोणपादेन
 चाढकः । अतो ऽर्धशतिको भाग उदमानमुदाहृतमिति । चूर्णिः चूर्णिका । शाणी
 शणपटविशेषः । “ निकष इति स्वामी । ” द्रुणी कर्णजलौका । “ द्रुणी कूम्यां
 जलद्रोण्यामिति हैमः । ” दरत् म्लेच्छजातिः । सातिर्दानावसानयोः । कंथा प्रावर-
 णांतरम् । “ कंथा मृन्मयभित्तौ च तथा प्रावरणांतर इति मेदिनी । ” आसंदी आस-
 नभेदः “ वेत्रासनमिति प्रसिद्धम् । ” अंगविशेषो नाभिः । राज्ञां सभेति तत्पु-
 रुषः । सभाराजेत्यत्र राजपर्यायस्यैवेष्ट्यते इत्युक्तम् । तेन राजशब्दपूर्वकसभांत-
 त्पुरुषे स्त्रीवत्वस्य निषेधात् स्त्रीत्वम् ॥ ९ ॥ झलरी वाद्यभेदः । “ झलरी झलरी

झलरी चर्चरी पारी होरा लट्वा च सिध्मला ॥

लाक्षा लिक्षा च गंडूषा गृध्रसी चमसी मसी ॥ १० ॥

॥ इति स्त्रीलिंगसंग्रहः ॥

पुंस्त्वे सभेदानुचराः सपर्यायाः सुरासुराः ॥

च द्वे हुडुके बालचक्रक इति मेदिनी । ” चर्चरी करशब्दः हर्षक्रीडा वा ।
 “ चर्चरी गीतभेदे च केशभित्करशब्दयोरिति कोशांतरम् । ” पारी हस्तिपाद-
 रज्जुः । “ पारी पूरापरागयोः । पात्र्यां कर्पूरिकायां च पादबंधे च हस्तिनामिति
 हैमः । ” होरा लगार्थ । “ होरा तु लग्ने राश्यर्द्धे शास्त्ररेखाप्रभेदयोरिति हैमः ।
 लट्वा ग्रामचटकः । “ लट्वा करंजभेदे स्यात्फले वाद्ये खगांतर इति मेदिनी । ” सिध्म-
 ला मत्स्यविकृताविति मेदिनी । सिध्मला शुष्कमीने स्त्री त्रिलिंग्यां तु किलासिनीति
 त्रिकांडशेषः । ” लाक्षा जतु । लिक्षा यूकांडम् । गंडूषा जलादिना मुखपूरणम् ।
 “ पुंस्यपि । गंडूषो मुखपूर्तौ स्याद्गजहस्तांगुलावपि । प्रसृत्या प्रमिते ऽपि स्यादिति
 हैमः । उन्नतनाभिस्तु गंडूषा नापि मुखपूर्तिरिति बोपालितः । गृध्रसी ” वातरोगभे-
 दः । स तु ऊरुसंघौ भवति । चमसी यज्ञपात्रभेदः । “ प्रणीतेति प्रसिद्धा । माष-
 पिष्टपोलिकाविशेष इति वैद्यकग्रंथे । चमसो यज्ञपात्रस्य भेदे ऽस्त्री पिष्टके स्त्रिया-
 मिति मेदिनी । मसी कज्जलम् । “ मिला मसी जलं पत्रांजनं च स्यान्मसिर्द्वयोरिति
 त्रिकांडशेषः ” ॥ १० ॥ इति स्त्रीलिंगसंग्रहः ॥ अथ पुल्लिंगसंग्रहः ॥ पुंस्त्वे इति
 पतङ्गहशब्दपर्यंतमधिकारः । भेदास्तुषितसाध्यादयः । अनुचराः सुनंदादयः तैः
 सहिताः सुरासुराः देवदैत्याः पर्यायैः सह पुंसि । सुरपर्याया यथा । अमरा निर्जरा
 देवा मरुत इत्यादयः । तद्भेदा यथा । तुषिताः साध्याः । इंद्रो मरुत्वान्मघवा ।
 सूरसूर्यार्यमा । हाहा हूहूः । तुंबुरित्यादिः । अनुचरा यथा । विष्णोरनुचरा
 जयविजयप्रभृतयः । रुद्रानुचरा नंदिकेश्वरादयः । एवं असुरपर्याया दैत्या दानवा
 इत्यादयः । तद्भेदा बलिनमुच्यादयः । असुरानुचराः कूश्मांडमुंडादयः । एवमु-
 त्रेयं सर्वत्र । एतेषामपि दैवतानि पुंसि वा देवताः स्त्रियामित्यादिबाधकं स्मारयि-
 ष्यति । अबाधिता इति वक्ष्यमाणेन । स्वर्गादयश्चोनविंशतिः सभेदाः सपर्यायाश्च
 पुंसि स्युः । स्वर्गपर्यायो यथा । स्वर्गो नाकस्त्रिदिव इत्यादिः । द्यौदिवौ द्वे स्त्रियां

स्वर्गयागाद्रिमेघाब्धिद्रुकालासिशरारयः ॥ ११ ॥

करगंडोष्ठदोर्दितकंठकेशनखस्तनाः ॥

अह्नाहांताः क्ष्वेडभेदा रात्रांताः प्रागसंख्यकाः ॥ १२ ॥

श्रीवेष्टाद्याश्च निर्यासा असन्नता अबाधिताः ॥

क्लीवे त्रिविष्टपमिति बाधकं बलवत्तरं तद्विना पुंस्त्वम् । यागो यज्ञः । मखः
 क्रतुः । तद्भेदा अग्निष्टोमादयः । इष्टयादेर्बाधितत्वं वक्ष्यति । अद्रिः गिरिः पर्वतः ।
 तद्भेदा मेरुसह्यादयः । एषां मध्ये ऽपवादः चेदुक्तः शैलवर्गे । मेघो घन इत्यादिः
 पर्यायः । भेदः पुष्करावर्तादिः । अभ्रस्य तु अभ्रं मेघ इति क्लीवपाठो बाधकः । अब्धिः
 समुद्र इत्यादयः समुद्रपर्यायाः । क्षीरोदादिर्भेदः । दुर्वृक्षः । शाखीत्यादिपर्यायः ।
 वटादिर्भेदः । अत्रापि क्वचिद्रूपभेदादिना “ पाटलाशिशपादौ ” अपवादा उक्ताः ।
 कालो दिष्टः समयः एवं पर्यायः । मासादयो भेदाः । असिः खड्गः । नंदकादयो
 भेदाः । “ ईल्यादौ बाधः । ” शरो वाणः । भेदो नाराचादिः । इषुर्द्वयोरिति विशेषो
 दर्शितः । अरिः शत्रुः । भेद आतताय्यादिः ॥ ११ ॥ करो राजग्राह्यभागो रश्मिः
 पाणिश्च । दीधित्यादीनां तु पुंस्त्वं बाधितम् । गंडः कपोलः । ओष्ठो दंतच्छदः ।
 दशनवसनादि तु रूपभेदात् बाधितम् । दोः प्रवेष्टः । भुजबाह्वोस्तु द्वयोरिति विशेषः ।
 दंतो रदः । दंतस्थाने दंड इत्यपि पाठः । कंठो गलः । “ समीपगलभेदेषु कंठं त्रिषु
 विदुर्बुधा इति शाश्वतः । ” केशः कचः । नखः कररुहः । नखो ऽस्त्रीत्यादिना
 बाधितम् । स्तनः कुचः । एते यथासंभवं सभेदपर्यायाः पुंसि । अह्नः अहश्च एतदंताः
 पुंसि स्युः । यथा । अह्नः पूर्वं पूर्वाह्नः । “ अह्नः अपरं अपराह्नः । ” द्वे अहनी
 समाह्वते द्व्यहः । क्ष्वेडभेदा विषविशेषाः पुंस्त्वे स्युः । यथा । सौराष्ट्रिकः । अत्र
 गरलं विषं पुंसि क्लीवे च । काकोलं इत्यादि बाधितम् । रात्रांता इति समासांत-
 त्यैकदेशानुकरणम् । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दो ऽस्ते येषां ते यदि प्राक् असंख्या-
 वाचकशब्दरहितास्तर्हि पुंसि । यथा । अहश्च रात्रिश्चाहोरात्रः सर्वरात्रः पूर्वरात्रः
 अपररात्रः । प्रागसंख्यका इति किम् । पंचरात्रम् । गणरात्रम् । पुण्यरात्रस्यार्धची-
 दिपाठात् क्लीवत्वं च ॥ १२ ॥ श्रीवेष्टादयो ये निर्यासाः द्रवसारवाचकास्ते पुंसि
 स्युः । श्रीवेष्टः सरलः । “ श्रीपिष्ट इति क्वचित्पाठः । ” आद्येन श्रीवासवृकधू-
 पादयः । चकाराद्गुलुसिल्हकादयः । अस् च अन् च तावंतौ येषां ते असन्नताः

कशेरुजतुवस्तूनि हित्वा तुरुविरामकाः ॥ १३ ॥

कषणभमरोपांता यद्यदंता अमी अथ ॥

द्व्यचक्षुमसिसुसन्नंतमित्यादिना वक्ष्यमाणेन अप्सरआदीनां पूर्वोक्तेन च बाधकेनावा-
धिताश्चेत्पुंसि स्युस्तत्र असंता यथा । अंगिराः वेधाः चंद्रमाः । अन्नंता यथा ।
कृष्णवर्त्मा मघवा । अवाधिता इति किम् । इदं वयः । इदं लोम । तुश्च रुश्च तुरुतौ
विरामे येषां ते तुरुविरामकाः । कशेरुजतुवस्तूनि हित्वा तुशब्दांताश्च रुशब्दांताश्च
पुंसि स्युरित्यर्थः । यथा । हेतुः सेतुः धातुः मंतुस्तंतुरित्यादि । कुरुः मेरुः किंश-
रुः इत्यादि । कशेर्वाद्युपलक्षणं दारुश्मश्रुप्रभृतीनाम् । तत्र कशेरु अस्थिविशेषः ।
तृणविशेषो वा । जतु लाक्षा ॥ १३ ॥ कषणादयः षड्वर्णा उपांते अंत्यसमीपे येषांते
तथा । यदीति । यदि एते कादिवर्णषट्कोपांता अदंताः स्युस्तर्हि पुंसि भवंति । यथा ।
अंकः लोकः स्फटिकः । शुल्कवल्कादि तु बाधितं पूर्वं । ओषधोषमाषप्लक्षादयः
षोपांताः । वर्षादयस्तु पूर्वं बाधिताः । पाषाणगुणकिरणादयो णोपांताः । विषाणादि
बाधितम् । कौस्तुभदर्भशलभादिर्भोपांतः । कुसुंभादि बाधितम् । होमग्रामगुल्मव्यामा-
दयो मोपांताः । पद्मादेर्वा पुंसीत्यादिना बाधितत्वम् । झर्झरसीकरसीरप्रभृतिः रोपांतः
अजिरादेर्बाधः । पकारादिवर्णषट्कोपांताः अबाधिताश्चेत्पुंसि स्युः । अत्र यद्यदंता
इति पूर्वोक्तं न संबध्यते । अथादित्वात् । पकारोपांता यथा । यूपवाष्पकलापादयः ।
कुतपादिर्बाधितः । थकारोपांता वेपथुरोमंथादयः । नोपांता इनधनभान्वादयः ।
वनादिस्तु बाधितः । योपांता आयव्ययजायुतंतुवायादयः । मृगयादिस्तु बाधितः ।
सोपांता रसहासादयः । विसादिर्बाधितः । टोपांताः पटादयः । किरीटादेर्बाधकमु-
क्तम् । गोत्रेति । गोत्रं वंशः तस्मिन्नाख्या संज्ञा येषां ते गोत्राख्या ऋषिसंज्ञकाः गोत्र-
स्यादिपुरुषाः ये प्रवराध्यायपठिताः येऽप्यन्ये अपत्यप्रत्ययं विना गोत्रवाचित्वेन लोके
प्रसिद्धास्ते पुंसि स्युः । यथा । भरद्वाजः गोत्रमस्माकम् । एवं कश्यपवत्सप्रभृतयः ।
चरणस्य वेदशाखाया आह्वयाः संज्ञाः पुंसि स्युः । यथा । कठः बहुच इत्यादि
॥ १४ ॥ नाम्नि संज्ञायां अकर्तरि च कारके भावमात्रे च विहितास्ते घञादयः
सप्त प्रत्ययाः पुंसि स्युः । भावे चेति चकारादिसंज्ञायां च घञ् गृहीतः । घञंतंता
यथा । प्रास्यत इति प्रासः । विदंति अनेन वेदः । प्रपतत्यस्मात्प्रपातः । भावः माघः
पाकः त्यागः । अच् यथा । जयः चयः नयः । अप् यथा । करः गरः लवः
लुवः । नङ् यथा । यज्ञः प्रश्नः । “याच्चेत्यत्र तु पुंस्त्वं बाधितम् । नङ् उपलक्षणार्थं

पथनयसटोपांता गोत्राख्याश्रणाह्वयाः ॥ १४ ॥

नाभ्यकर्तरिभावे च घञजब्जङ्घाथुचः ॥

ल्युः कर्तरीमनिच् भावे को घोः किः प्रादितो ऽन्यतः ॥ १५ ॥

द्वंद्वे ऽश्ववडवावश्ववडवा न समाहृते ॥

कांतः सूर्येदुपर्यायपूर्वो ऽयःपूर्वको ऽपि च ॥ १६ ॥

वटकश्चानुवाकश्च रल्लकश्च कुडंगकः ॥

त्वात् । स्वपो नन् । स्वप्रः । स्वप्रः संवेश इत्यपीति वा पुंस्त्वसिद्धिर्बोधा । ”
णप्रत्ययो यथा । न्यादः । वप्रत्ययो यथा । उरञ्छदः । अथुच् । यथा । वेपथुः ।
ल्युरिति । कर्तरि नञादिल्युः पुंसि स्यात् । यथा । नंदनः रमणः मधुसूदनः ।
भावे पृथ्वादिभ्यो य इमनिच् स पुंसि स्यात् । यथा । पृथोर्भावः प्रथिमा महिमा ।
भाव इति किम् । वृणोतीति वरिमा पृथ्वी । अत्र भावे इति शब्दो देहलीदीपन्यायेन
पूर्वत्र परत्र च संबध्यते । “ भावे को यथा । आखूथः प्रस्थः । ” प्रादितः
अन्यतश्च परो यो घुसंज्ञो धातुस्तस्माद्विहितः किप्रत्ययः पुंसि स्यात् । दापद्दैपौ
विना दारूपो धारूपश्च धातुर्घुसंज्ञकः । प्रादितो यथा । प्रधिः निधिः आदिः ।
अन्यतो यथा । जलधिः । इषुधेस्तु द्वयोरिति बाधितत्वम् ॥ १५ ॥ द्वंद्वे समा-
हारादन्यत्र द्वंद्वसमासे ऽश्ववडवौ पुंसि । स्वयमेवोदाहरति । अश्वाश्च वडवाश्चा-
श्ववडवाः । एवमश्ववडवान् । अश्ववडवैरित्यादिप्रयोगः । समाहारे त्वश्ववडव-
मिति क्लीबम् । सूर्यचंद्रपर्यायपूर्वकः कांतशब्दः पुंसि । यथा । सूर्यकांतः अर्क-
कांतः चंद्रकांतः इंदुकांतः सोमकांतः । अयोवाचकपूर्वको ऽपि कांतः पुंसि । यथा ।
अयस्कांतः लोहकांतः ॥ १६ ॥ इदानीं पुल्लिङ्गविशेषपर्यंतमनुक्तानां कांतादि-
क्रममनतिक्रम्याह । वटकः पिष्टकभेदः । अनुवाको वेदावयवः । रल्लकः कंबलः ।
कुडंगको वृक्षलतागहनम् । “ कुडंगक इत्यपि । ” पुंखो वाणावयवः । न्युंखः
सामवेदे निपातित ओकारः । “ न्युंख इति ष्वस्वोकारो ऽपि । न्युंखः सम्यग्म-
नोज्ञे च साम्नः षट्प्रवणे ऽपि चेति मेदिनी । ” समुद्रः संपुटकः । विटो धूर्तः ।
“ विटो द्वौ लवणे षिङ्गे मूषिके खदिरे ऽपि चेति मेदिनी । ” पट्टः काष्ठादिर-
चित आसनविशेषः । “ पट्टश्चतुष्पथे पीठे राजादेः शासनांतरे । व्रणादिबंधने
पेषाश्मनीति हैमः । ” धटस्तुला । “ धटो दिव्ये तुलायां स्याद्धटी चीरे च

पुंखो न्युंखः समुद्रश्च विटपट्टधटाः खटाः ॥ १७ ॥

कोट्टारघट्टहट्टाश्च पिंडगोंडपिचंडवत् ॥

गडुः करंडो लगुडो वरंडश्च किणो घुणः ॥ १८ ॥

दृतिसीमंतहरितो रोमंथोद्रीथबुद्बुदाः ॥

कासमर्दो ऽर्बुदः कुंदः फेनस्तूपौ सयूपकौ ॥ १९ ॥

वासस इति मेदिनी । ” अंधकूपादयः खटाः । “ खटस्तृणे कफे । टंके-
ऽधकूपे प्रहार इति हैमः ” ॥ १७ ॥ कोट्टो दुर्गपुरम् । अरघट्टः कूपभेदः ।
“ अरैश्चक्रावयवसदृशैः काष्ठविशेषैर्घटयते रच्यते सो ऽरघट्टः । राहाट इति
प्रसिद्ध इत्यन्ये । ” कस्यचिन्मते टकारांतेष्वपि भट्टग्राम इति न्यायेन रेफांतो ऽपि
कोट्टार इति व्यक्षरो निबद्धः । “ कोट्टारो नागरे कूपे पुष्करिण्याश्च पाटक इति
मेदिनी । घट्टः घाट इति प्रसिद्धः । हट्टः क्रयविक्रयस्थानम् । पिंडो मृदादिसंघातः ।
गोंडो नाभिः गोंडः पामरजातौ च वृद्धनाभौ च संमत इति रुद्रः । ” पिचंड
उदरम् । “ पिचिंड इत्यपि । शस्ते पिचिंड उदरे पशोरवयवे पुमानिति मेदिनी । ”
पिचंडवत् गड्ढादयो ऽपि पुंसि स्युरिति वता निर्दिश्यते । गडुर्गलगंडः ।
“ गडुः पृष्ठगुडे कुब्ज इति विश्वः । ” करंडो वंशादिकृतभांडभेदः । “ करंडो
मधुकोशासिकारंडेषु दलाढक इति हैमः । ” लगुडो वंशादिदंडः । वरंडो
मुखरोगः । “ वरंडो वदनव्यथा । अंतरावेदिसंधौ चेति हैमः । ” किणो
मांसग्रंथिभेदः । स तु खनित्रदंडादिसंवर्षणात्करतलादौ स्पष्टः । “ व्रणजं चिन्हं
च किणः । ” घुणः काष्ठकृमिः । “ घुणः स्यात्काष्ठवेधक इति रत्नकोशः । ”
॥ १८ ॥ दृतिः चर्मपुटकः । “ दृतिश्चर्मपुटे मत्स्ये नेति मेदिनी । ” सीमंतः
केशवेशः । हरित्पालाशवर्णः । “ हरिदिशि स्त्रियां पुंसि हयवर्णविशेषयोः ।
अस्त्रियां स्यात्तृणे चेति मेदिनी । ” रोमंथः पशूनां चर्वितचर्वणम् । उद्रीथः साम-
भेदः । “ उद्रीथः प्रवणः सामवेदध्वनिरित्यरुणः । ” बुद्बुदो जलविकारः । कास-
मर्दो गुल्मभेदः । “ अर्बुदो दशकोटयः । अर्बुदो मांसकीले स्यात्परुषे दशकोटिषु इति
मेदिनी । ” अर्दनिरिति पाठे अर्दनिरग्निः । कुंदः शिल्पभांडम् । “ कुंदो ऽच्युते
निधौ । चक्रभ्रमौ च माध्ये चेति हैमः । ” फेनो जलविकारः । स्तूपो वटकादि ।
एतौ यूपश्च । “ यूप इत्यपि ” ॥ १९ ॥ आतपः सूर्यालोकः । क्षत्रिये नाभिः ।

आतपः क्षत्रिये नाभिः कुणपक्षुरकेदराः ॥

पूरक्षुरप्रचुक्राश्च गोलहिङ्गुलपुद्गलाः ॥ २० ॥

वेतालभल्लमल्लाश्च पुरोडाशो ऽपि पट्टिशः ॥

कुल्माषो रभसश्चैव सकटाहः पतद्ग्रहः ॥ २१ ॥

॥ इति पुल्लिङ्गशेषः ॥

द्विहीने ऽन्यच्च खारण्यपर्णश्चभ्रहिमोदकम् ॥

क्षत्रियवाची नाभिश्चन्दः । पुंसीत्यर्थः कुणपः शवभेदः । “कुणपः पूतिगंधौ शवे ऽपि चेति मेदिनी ।” क्षुरो वपनशस्त्रम् । क्षुरः स्याच्छेदनद्रव्ये कोकिलाक्षे च गोक्षुर इति मेदिनी । “केदरो व्यवहारपदार्थः । पूरो जलप्रवाहः । पूरः स्यादंभसां वृद्धौ व्रणसंशुद्धिखाद्ययोरिति हैमः ।” क्षुरप्रो वाणभेदः । “क्षुरप्र इति कवर्गद्वितीयादिरपि ।” चुक्रः शाकभेदः । “चुक्रस्त्वम्ले ऽम्लवे-
तस इति हैमः ।” गोलो वर्तुलपिण्डः । हिङ्गुलो रागद्रव्यभेदः । क्लीवे चोक्तो वैश्यवर्गे । “हिङ्गुलो वर्णकद्रव्ये ना भंटाक्यां तु हिङ्गुलीति मेदिनी । हिङ्गुलुः स्यात्तु हिङ्गुलमिति मुकुटः” । पुद्गलः आत्मा । पुद्गलः सुंदराकारे त्रिषु पुंस्या-
त्मदेहयोरिति मेदिनी ॥ २० ॥ वेतालो भूताधिष्ठितशवः । भल्लः स्यात्पुंसि भल्लक इति मेदिनी । मल्लो बाहुयुद्धकुशलः । पुरोडाशो हविर्भेदः । “पुरोडाशो हविर्भेदे चमस्यां पिष्टकस्य च । रसे सोमलतायाश्च हुतशेषे च कीर्तित इति विश्वः ।”
पट्टिशो ऽस्त्रभेदः । “पट्टिस इति दंत्यसांत्य इति मुकुटः ।” कुल्माषो ऽर्धस्विन्नो यवः कुत्सितमाषो वा । कुल्माषं कांजिके यावके पुमानिति मेदिनी । रभसः हर्षः । “रभसो हर्षवेगयोरिति विश्वः ।” सकटाहः कटाहसहितः कटाहशब्दश्च पुंसीत्यर्थः । कटाहो वटकादिपाकपात्रम् । कटाहो घृततैलादिपाकपात्रे ऽपि क-
परे । कटाहः कूर्मपृष्ठे च सूत्रे च महिषीशिशविति विश्वः । कटाहः कूर्मकर्परे । द्वीपस्य च प्रभेदे चेति मेदिनी च । “सनिष्ठीवतांबूलादिचर्वणनिक्षेपपात्रं पतद्ग्रहः ।
॥ २१ ॥ इति पुल्लिङ्गशेषः ॥ द्विहीने द्वाभ्यां स्त्रीपुंसाभ्यां हीने नपुंसके । अधिका-
रोऽयमावालिहकात् । श्लोकद्वये प्राधान्येन निर्दिष्टा खादिशब्दषड्विंशतिः पर्यायैः सह क्लीबे । अत्रान्यदिति बाधितात् यदन्यत्तदेव क्लीबमिति सावधानार्थमुक्तम् । चकाराद्व-

शीतोष्णमांसरुधिरमुखाक्षिद्रविणं बलम् ॥ २२ ॥

फलहेमशुल्बलोहसुखदुःखशुभाशुभम् ॥

जलपुष्पाणि लवणं व्यञ्जनान्यनुलेपनम् ॥ २३ ॥

कोट्याः शतादिसंख्याऽन्या वा लक्षा नियुतं च तत् ॥

स्नाभरणादिसंग्रहः । खमिद्रियं व्योम च । तद्यथा । छिद्रं नभः वियत् इत्यादि ।
 अरण्यं विपिनं काननमित्यादि । पर्णं पत्रं दलम् । “पर्णं पत्रे किंशुके चेति मेदिनी ।”
 श्वभ्रं तु पातालमित्यादि । हिमं तु प्रालेयमित्यादि । “हिमं तुषारमलयोद्भवयोः स्यान्नपुंस-
 कमिति मेदिनी ।” उदकं तु जलं नीरम् । शीतं शीतलमित्यादि । उष्णं तिग्ममित्यादि ।
 शीतोष्णं गुणे क्लीबं तद्वति त्रिषु । “शीतं हिमगुणे क्लीबं शीतलालसयोस्त्रिविविति
 मेदिनी । उष्णो ग्रीष्मे पुमान्दक्षाशीतयोरन्यलिंगक इति मेदिनी ।” मांसं पिशितं
 तरसमित्यादि । रुधिरं शोणितं रक्तम् । “रुधिरं ऽगारके पुंसि क्लीबं तु कुंकुमासु-
 जोरिति मेदिनी ।” मुखं तु वदनं वक्त्रम् । “मुखं निःसरणे वक्त्रे प्रारंभोपाययो-
 रपि । संध्यंतरे नाटकादेः शब्दे ऽपि च नपुंसकमिति मेदिनी ।” अक्षि तु नयनं
 नेत्रम् । द्रविणं धनमित्यादि । “द्रविणं कांचने धने । पराक्रमे बले ऽपि स्यादिति
 हैमः ।” बलशब्देन शक्तिसैन्यग्रहणम् । शक्तौ यथा । बलं शुष्ममित्यादि । सैन्यं
 चक्रमित्यादि ॥ २२ ॥ फलं फलमात्रं कपित्थमित्यादि । “हलमित्यपि क्वचि-
 त्पाठः ।” हेम सुवर्णं कनकमित्यादि । शुल्बं ताम्रमित्यादि । “शुल्बं ताम्रे यज्ञ-
 कर्मण्याचारे जलसन्निधाविति मेदिनी ।” लोहं कालायसमित्यादि । सुखं शर्म
 शातमित्यादि । दुःखं तु कृच्छ्रं कष्टम् । शुभं कल्याणं कुशलमित्यादि । अशुभमकल्या-
 णमित्यादि । जलपुष्पाणि । कुमुदकमलकल्हारोत्पलादीनि । लवणं सैध्वमित्यादि ।
 व्यञ्जनं तेमनं निष्ठानमित्यादि । “व्यञ्जनं श्मश्रुचिह्नयोः । तेमने ऽवयवे ऽकादा-
 विति हैमः ।” व्यञ्जनविशेषाणामपि दधितक्रादीनां ग्रहणम् । अनुलेपनं कुंकुमादि ।
 अत्र बाधितादन्यत् इति किम् । आकाशो विहाया द्यौः । अट्वाभिरण्यानीत्यादिकम् ।
 एवमन्यदप्यूह्यम् ॥ २३ ॥ कोट्या अन्या कोटिशब्दं विना या शतादिसंख्या सा
 क्लीबे स्यात् । लक्षाशब्दो वा क्लीबे । पक्षे स्त्रियाम् । “लक्षा न पुंसि संख्यायां
 क्लीबं व्याजशरव्ययोरिति मेदिनी ।” तदिति लक्षस्य पर्यायो नियुतमित्यर्थः ।
 उदाहरणं च । नियुतं शतं सहस्रमयुतमित्यादि । “शतं सहस्रमयुतं नियुतं प्रयुतं

द्व्यचूचमसिसुसन्नंतं यदनांतमकर्तरि ॥ २४ ॥

त्रांतं सलोपधं शिष्टं रात्रं प्राक्संख्ययान्वितम् ॥

पात्राद्यदंतैरेकार्थो द्विगुलक्ष्यानुसारतः ॥ २५ ॥

द्वंद्वैकत्वाव्ययीभावौ पथः संख्याव्ययात्परः ॥

मतम् । स्त्री कोटिरर्बुदमिति क्रमादशगुणोत्तरमिति रत्नकोशः । ” असंतमिसंत-
मुसंतमन्नंतं च यत् द्व्यचूचं द्विस्वरं तत् क्लीबे । असंतं यथा । पयः मनः । इसंतं
यथा । सर्पिः ज्योतिः । उसंतं यथा । वपुः यजुरित्यादि । अन्नंतं यथा । चर्म
शर्म सामेत्यादि । अनेनैव क्लीबत्वे सिद्धे परतो यन्मर्मशब्दोपादानं तदस्यानित्य-
त्वज्ञापनार्थं । तेन गुणांधकारशोकेषु तमो राहौ पुमानयमित्याद्यपि सिद्धम् । अक-
र्तरि कर्तुरन्यत्र यदनांतं अनेत्यंते यस्य तत्क्लीबे । यथा । गमनम् । मरणम् । दानम् ।
करणम् । वरणम् । अकर्तरीति किम् । इधमब्रश्चनः कुठारः । नंदयतीति नंदनः रमणः
॥ २४ ॥ त्रांतं क्लीबे यथा । पात्रं वहित्रं वखं गात्रमित्यादि । सकारो लकारो
वा उपधा अंत्यात्पूर्वो यस्य तत् सलोपधम् । सोपधं यथा । विसम् । अंधतमसम् ।
लोपधं यथा कुलं मूलमित्यादि । शिष्टमिति यदवशिष्टं प्रागुक्तादन्यत् तच्च
प्रागुक्तम् । यदवाधितं तदपि त्रांतादिकं क्लीबे इत्यर्थः । शिष्टमिति किम् । पुत्रः वृत्रः
हंसः कंसः पनसः शिला कालः गलः । संख्यापूर्वो रात्रशब्दः क्लीबे ।
रात्राद्वाहाः पुंसीति पुंस्त्वप्राप्तेरपवादोऽयम् । संख्या पूर्वरात्रं क्लीबमिति वार्तिकं रात्रा-
द्वाहा इत्यस्य बाधकम् । त्रिरात्रम् । पंचरात्रम् । संख्ययेति किम् । अर्धरात्रः
मध्यरात्रः । पात्रादिभिरदंतैरेकार्थो यो द्विगुः स क्लीबे । पंचरात्रम् । आदिना
चतुर्थ्युगम् । लक्ष्यानुसारतः शिष्टप्रयोगानुगमेनेत्यर्थः । अनेन पंचमूली त्रिलोकी-
त्यादिरपवादः । एकार्थः किम् । पंचकपालः पुरोडाशः । द्विगुरयं तद्वितार्थः
॥ २५ ॥ द्वंद्वसमासस्यैकत्वं अव्ययीभावश्च क्लीबे । द्वंद्वैक्यं यथा । पाणिपादम् । शि-
रोप्रीवम् । मार्दगिकपाणविकम् । अव्ययीभावो यथा । अधिस्त्रि । उपगंगम् । संख्याया
अव्ययाच्च परः पथः क्लीबे । यथा । द्विपथम् । त्रयाणां पथां समाहारस्त्रिपथम् ।
चतुष्पथम् । अव्ययाद्यथा । विपथम् । कापथम् । संख्याव्ययादिति किम् । धर्मपथः ।
योगपथः । पथ इति समासांतानुकरणम् । समासे षष्ठीविभक्त्यंतात्परा छाया
क्लीबे । छायाबाहुल्ये इति पाणिनिसूत्रम् । सा चेद्वहूनां संबन्धिनी तर्ह्येव तदुदाहरति ।

षष्ठ्याश्छाया बहूनां चेद्विच्छायं संहतौ सभा ॥ २६ ॥

शालार्थापि पराराजामनुष्यार्थादराजकात् ॥

दासीसभं नृपसभं रक्षःसभमित्यादिशः ॥ २७ ॥

उपज्ञोपक्रमांतश्च तदादित्वप्रकाशने ॥

कोपज्ञकोपक्रमादिकंथोशीनरनामसु ॥ २८ ॥

वीनां पक्षिणां छाया विच्छायमिति । इक्षुच्छायम् । बहूनामिति किम् । कुड्यच्छाया कुड्यच्छायमिति वा । स्त्रियां तु वक्ष्यते । संहतौ समूहविषये सभाशब्दः क्लीबे । अत्रापि षष्ठ्या इत्यनुवर्तते । यथा दासीनां सभा दासीसभम् । स्त्रीसभमित्यादि । संहताविति किम् । दासीनां सभा दासीसभा दासीगृहमित्यर्थः ॥ २६ ॥ शालार्था गृहार्था अपिशब्दात्संहत्यर्था च या सभा सा अराजकात् राजशब्दविवर्जितात् राजामनुष्यार्थात् राजार्थात् राजपर्यायात् अमनुष्यार्थात् रक्षआदिशब्दात्षष्ठ्यन्तात्परा चेत् क्लीबे । शाला गृहं अर्थो ऽभिधेयो यस्याः सा शालार्था । अराजकराजपर्यायात् यथा । इनसभम् । प्रभुसभम् । अमनुष्यार्थाद्यथा । रक्षःसभम् । पिशाचसभम् । अराजकात्किम् । राजसभा । “ राजपर्यायग्रहणान्नेह चंद्रगुप्तसभा । राजविशेषो ऽयम् । ” षष्ठ्या इति किम् । नृपतिविषये सभा नृपतिसभा । नृणां पतिर्यस्यां सा चासौ सभा चेति वा नृपतिसभा । अमनुष्यार्थादिति किम् । दासीसभा । दासीनां शालेत्यर्थः । इमा दिश इति दासीसभमित्यादीनि क्रमेण त्रीण्युदाहरणानीत्यर्थः । तत्र दासीसभमित्यादि तु संहतावित्यस्यैव । इतरे तु शालासंहतिसाधारणे ॥ २७ ॥ तयोरुपज्ञोपक्रमयोरादित्वं प्राथम्यं तस्य प्रकाशने द्योतने उपज्ञांत उपक्रमांतश्च समासः क्लीबे स्यात् । उदाहरणमाह । उपज्ञायत इत्युपज्ञा । को ब्रह्मा तस्योपज्ञा कोपज्ञं प्रजा । कस्योपक्रमः कोपक्रमं लोकः । प्रजापतिना प्रथमं सृष्टत्वात्तेनादावुपज्ञाता प्रजेत्यर्थः । तदादित्वेति किम् । देवदत्तोपज्ञा । मृन्मयः प्रकारः । मृत्प्रकारस्यानेककारणत्वात् । देवदत्तेति सामान्यशब्देन च तदादित्वप्रतिपादनाभावे क्लीबत्वाभावः । एवं देवदत्तोपक्रमो रथः । अत्रापि षष्ठ्या इत्यनुवर्तते । उशीनराणां नामसु मध्ये षष्ठ्यन्तात्परा कंथा क्लीबे । सौशमीनां कंथा सौशमिकंथम् । उशीनरादन्यत्र दाक्षिकंथा । नामसु इति किम् । वीरणकंथा ॥ २८ ॥ चकार इत् अनुबन्धो यस्य स चित् । नश्च णश्च कश्च चिच्च

भावे नणकचिद्भयो ऽन्ये समूहे भावकर्मणोः ॥

अदंतप्रत्ययाः पुण्यसुदिनाभ्यां त्वहः परः ॥ २९ ॥

क्रियाव्ययानां भेदकान्येकत्वे ऽप्युक्त्यतोदके ॥

चोचं पिच्छं गृहस्थूणं तिरीटं मर्म योजनम् ॥ ३० ॥

राजसूयं वाजपेयं गद्यपद्ये कृतौ कवेः ॥

नणकचितः । तेभ्यो ऽन्ये ये तव्यदादयो ऽदंता धातुप्रत्ययाः भावे विहितास्ते क्लीबे ।
तत्र धातुप्रत्यया यथा । भवितव्यम् । भाव्यम् । सहितम् । भुक्तम् । नणकचिद्भयो ऽन्य
इति किम् । प्रश्नः न्यादः आखूत्थः । वेपथुः । नणकेति वञ्च उपलक्षणम् । पाकः । भावे
किम् । कर्तव्यो धर्मसंग्रहः । मृतो वैरी । समूहार्थे यथा । भिक्षाणां समूहो भैक्षम् ।
गार्भिणम् । औपगवकम् । काकमित्यादि । भावे अदंता यथा । गोर्भावः गोत्वम् ।
शुचेर्भावः शौचम् । कर्मणि यथा । शौक्ल्यम् । राज्ञः कर्म राज्यम् । चौर्यम् ।
तत्प्रत्ययस्य तु स्त्रीत्वमुक्तम् । पुण्यसुदिनाभ्यां परो विहितसमासांतो ऽहन्शब्दः
क्लीबे । पुण्यसुदिनाभ्यामहः क्लीबतेष्टेति वार्तिकेनेत्यर्थः । अहोहांता इति पुंस्त्व-
सापवादो ऽयम् । पुण्याहम् । सुदिनाहम् । सुदिनशब्दः प्रशस्तार्थः ॥ २९ ॥ क्रिया-
णामव्ययानां च भेदकानि विशेषणानि क्लीबे एकवचने च स्युः । क्रियाविशेषणं
यथा । मंदं पचति । सुखं तिष्ठति योगिनः । सलीलं नृत्यति बाला । अव्ययविशे-
षणं यथा । रम्यं स्वः । सुखदं प्रातः । अथ कानिचित्कंठरवेणाह । उक्तं सामभेदः ।
तोदकं वृत्तभेदः रूपकभेदश्च । चोचमुपभुक्तफलावशिष्टं तालफलं वा । कदल्याः
फलमिति कश्चित् । पिच्छं बर्ह । गृहस्थूणं गृहस्तंभः । तिरीटं वेष्टनम् । “शिरो-
भूषणमिति केचित् ।” मर्म संधिस्थानम् । योजनं क्रोशचतुष्टयम् । “योजनं पर-
मात्मनि । चतुष्क्रोश्यां च योगे चेति मेदिनी” ॥ ३० ॥ राजसूयवाजपेये
यागभेदौ । “राज्ञा लतात्मकः सोमः सूयते ऽत्र राजसूयम् । वाजं पैष्टी सुरा
पेयमत्र वाजपेयम् ।” कवेः कृतौ वर्तमानं गद्यम् । पदसमूहः पद्यं श्लोकः । “पद्यं
श्लोके पुमान् शूद्रे पद्या वर्त्मनि कीर्तितेति मेदिनी ।” कवेः कृताविति किम् । गद्या
वाक् । पद्या पद्यति । माणिक्यं रत्नभेदः । “माणिके मणिपूराख्ये नगरे भवं
माणिक्यम् ।” भाष्यं पदार्थविवृतिः । “सूत्रार्थो वर्ण्यते यत्र वाक्यैः सूत्रानुका-
रिभिः ॥ स्वपदानि च वर्ण्यते भाष्यं भाष्यविदो विदुरिति ।” सिद्धं रक्तचूर्णभेदः ।

माणिक्यभाष्यसिंदूरचीरचीवरपिंजरम् ॥ ३१ ॥

लोकायतं हरितालं विदलस्थालबालिहकम् ॥ इति नपुंसकसंग्रहः ॥

पुन्नपुंसकयोः शेषो ऽर्धचपिण्याककंटकाः ॥ ३२ ॥

मोदकस्तंडकष्टकः शाटकः कर्पटो ऽर्बुदः ॥

“सिंदूरस्तरुभेदे स्यात्सिंदूरं रक्तचूर्णके । सिंदूरी रोचना रक्तवेल्लिका धातकीषु चेति विश्वप्रकाशः । ” चीरं वस्त्रभेदः । “चीरी झिल्ल्यां नपुंसकं । गोस्तने वस्त्रभेदे च रेखालेखनभेदयोरिति मेदिनी । ” चीवरं मुनिवासः । “शाक्यभिक्षुप्रावरणमिति सुभूतिः । ” पिंजरं पक्ष्यादिवंधनागारम् । “पिंजरो ऽश्वांतरे पीते क्लीबं स्वर्णे च पीतक इति कोशांतरम् । पंजरमित्यपि पाठः” ॥ ३१ ॥ लोकायतं चार्वाकशास्त्रम् । हरितालं धातुभेदः । “हरितालं धातुभेदे स्त्री दूर्वाकाशरेखयोरिति मेदिनी । ” विदलं वंशदलकृतपात्रभेदः । स्थालं भांडभेदः । बालिहकं कुंकुमादि । “बालहकमिति च बालहवमित्यपि । बल्लुदेशे भवं बालहवम्” ॥ इति नपुंसकसंग्रहः ॥ अथ चिक्क-
सपर्यताः पुंसि क्लीबे च स्युः । उक्तादन्यः शेषः । यथा शंखपद्मौ निधिवाचकौ पुंसि । कंबुनलिनवाचिनौ तु पुन्नपुंसकयोः । तथा ऽन्नत्यशब्दो ऽपि यत्पर्याये बाधितस्तत्पर्यायाद्भिन्नश्चेत् पुन्नपुंसकयोरित्यर्थः । ऋचो ऽर्धमर्धर्चः । पिण्याकं तिल-
कल्कम् । “पिण्याको ऽस्त्री तिलकल्के हिंगुबालहीकसिलहक इति मेदिनी । ” कंटकं रोमहर्षादि । “कंटकः क्षुद्रशत्रौ च कर्मस्थानिकदोषयोः । रोमांचे च द्रुमांगे च कंटको मस्करे ऽपि चेति विश्वप्रकाशः । कंटको न स्त्रियां क्षुद्रशत्रौ मत्स्यादिकीकसे । नैयोगिकादिदोषोक्तौ स्याद्रोमांचद्रुमांगयोरिति मेदिनी” ॥
॥ ३२ ॥ मोदकं भक्ष्यभेदः । “मोदकः खाद्यभेदे ऽस्त्री हर्षके पुनरन्यवदिति मेदिनी । मोदको हर्षुले खाद्य इति हैमः । ” तंडकः उपतापविशेषः । “तंडकः खंजने फेने समासप्रायवाचि च । गृहदारुतरुस्कंधमायाबहुलकेष्वपीति मेदिनी । दंडक इत्यपि । ” टंको ऽश्मदारणः । “टंको नीलकपित्थे च खनित्रे टंके ऽस्त्रियाम् । जंघायां स्त्री पुमान्कोपे कोशासिग्रावदारण इति मेदिनी । ” शाटकः पटभेदः कर्पटं स्थानभेदः वस्त्रभेदो वा । “खर्वटमित्यपि । यत्रैकतो भवेद्भ्रामो नगरं चैकतः स्मृतम् ॥ मिश्रं तु खर्वटं नाम नदीगिरिसमाश्रयमिति । ” अर्बुदं संख्याभेदः । पातकं ब्रह्महत्यादि । उद्योग उत्साहः । चरकं वैद्यशास्त्रभेदः । “करक इत्यपि

५]

पातकोद्योगचैरकतमालामलका नडः ॥ ३३ ॥
 कुष्टं मुंडं शीघ्रं बुस्तं क्ष्वेडितं क्षेमकुट्टिमम् ॥
 संगमं शतमानार्मशंबलाव्ययतांडवम् ॥ ३४ ॥
 कवियं कंदकार्पासं पारावारं युगंधरम् ॥
 यूपं प्रग्रीवपात्रीवे यूपं चमसचिक्कसौ ॥ ३५ ॥
 अर्धर्चादौ घृतादीनां पुंस्त्वाद्यं वैदिकं ध्रुवम् ॥
 तन्नोक्तमिह लोके ऽपि तच्चेदस्त्यस्तु शेषवत् ॥ ३६ ॥
 ॥ इति पुन्नपुंसकसंग्रहवर्गः ॥

पाठस्तत्र स्यूतवस्त्रम् । "तमालो वृक्षभेदः । "तमालस्तिलके खड्गे तापिच्छे वरुणद्रुम इति मेदिनी । "आमलको धात्रीफलम् । नडो ऽतर्विवरं "तृणभेदश्च" ॥ ३३ ॥
 कुष्टं रोगभेदः । कुष्टं रोगे पुष्करे ऽस्त्रीति मेदिनी । कुष्टं भेषजरोगयोरिति हैमः । मुंडं शिरः । शीघ्रं मद्यम् । बुस्तं भृष्टं मांसं पनसादिफलासारभागश्च । क्वचित्पुस्तमिति पाठः । क्वचित् श्वस्तमपि । क्ष्वेडितं वीरकृतसिंहनादः । "क्षेमं कुशलम् । "क्षेमो ऽस्त्री लब्धरक्षणे । चंडायां ना शुभे न स्त्री कात्यायन्यां तु योषितीति मेदिनी । "मोक्षे ऽपि क्षेमः । कुट्टिमं भित्तिभेदः । "कुट्टिमो ऽस्त्री निबद्धा भूरिति कौशांतरम् । फरसवंदीति ख्यातायाः । "संगमं संयोगः । शतमानं मानभेदः । अर्म अक्षिरोगभेदः । शंबलं वर्णभेदः "पाथेयं च । श्वलो ऽस्त्री संबलवत्कूलपाथेयमत्सर इति मेदिनी । "अव्ययं स्वरादिनिपातवाचकम् । "अव्ययो ऽस्त्री शब्दभेदे ना विष्णौ निर्व्यये त्रिष्विति मेदिनी । "तांडवं नृत्यभेदः ॥ ३४ ॥
 कवियं महाराष्ट्रभाषया कडियाळीति प्रसिद्धम् । लगाम इत्यपि । "नार्यां कवीखलीनं कवियं वा ना तुरंगमुखभांडमिति बोपालितः । "कंदं पद्मिनीमूलादि । "कंदो ऽस्त्री सूरणे सस्यमूले जलधरे पुमानिति मेदिनी । क्वचित्कर्मेति पाठः । "कार्पासं वस्त्रयोनिभेदः । "पारावारः पयोराशौ पारावारं तटद्वयमिति हैमः । युगंधरं कूबरम् । "यूपं यज्ञांगभेदः । प्रग्रीवं द्रुमशीर्षिकं "वातायनं मुखशाला वा । "पात्रीवं यज्ञपात्रभेदः । यूपं मुंडं इति प्रसिद्धम् । "मुद्रामलकयूषस्तु ग्राही पित्तकफे हित इत्युक्तं वैद्यके । "चमसचिक्कसौ पात्रभेदौ ॥ ३५ ॥ अर्धर्चादौ अस्मिन्वर्गे पुन्नपुंसकाधिकारे इति यावत् । घृतादीनां पुंस्त्वाद्यं पाणिन्यादिभिरुक्तं तत्तु वैदिकम् । वेदे प्रसिद्धमित्यर्थः । अतस्तदिह नोक्तम् । तल्लोके ऽप्यस्ति चेत् शेषवत् उक्तादन्यः शेष-

स्त्रीपुंसयोरपत्यांता द्विचतुःषट्पदोरगाः ॥

जातिभेदाः पुमाख्याश्च स्त्रीयोगैः सह मल्लकः ॥ ३७ ॥

ऊर्मिर्वराटकः स्वातिर्वर्णको झाटलिर्मनुः ॥

मूषा सृपाटी कर्कधूर्यष्टिः शाटी कटी कुटी ॥ ३८ ॥

॥ इति स्त्रीपुंसशेषसंग्रहवर्गः ॥

स्त्रीनपुंसकयोर्भावक्रिययोः व्यञ् कचिच्च वुञ् ॥

स्तद्वदस्तु शिष्टप्रयोगतो ब्राह्ममित्यर्थः ॥ ३६ ॥ इति पुत्रपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ अप-
त्यांता अपत्यप्रत्ययांताः स्त्रीपुंसयोः स्युः । यथा । उपगोः अपत्यं पुमान् औपग-
वः । उपगोरपत्यं स्त्री औपगवी । वैदेहः । वैदेही । गार्ग्यः । गार्गी । द्विचतुःष-
ट्पदोरगाः । द्विपदचतुष्पदषट्पदवाचिनो भुजगवाचिनश्च जातिभेदाः स्त्रीपुंसयोः ।
तत्र द्विपदजातिभेदो यथा । मानुषः पुमान् । मानुषी स्त्री । ब्राह्मणः ब्राह्मणी । ”
शूद्रः शूद्रा । अजादित्वाद्याप् । ” चतुष्पदो भेदो यथा । मृगः मृगी ।
हयः हयी । षट्पदभेदो यथा । भृंगः भृंगी । उरगभेदो यथा । उरगः उरगी ।
नागः नागी । स्त्रीयोगैः सह पुमाख्याः पुत्रामानि स्त्रीपुंसयोः । यथा । इंद्रः ।
इंद्राणी । मातुर्भ्राता मातुलः । तस्य स्त्री मातुली । पुंसि वर्तमानो मातुलः । स्त्री-
योगात्स्त्रीत्वे ऽपि वर्तते । शूद्रस्य स्त्री शूद्री । मल्लकादयश्च स्त्रीपुंसयोः । मल्लकः
पुष्पवल्लीभेदः । स्त्रियां तु मल्लिका ॥ ३७ ॥ ऊर्मिस्तरंगः । “ मुनिरिति पाठः ।
मुनिर्यतीगुदीबुद्धपिलायागस्तिकिंशुक इति विश्वप्रकाशः । ” वराटकः कपर्दकः ।
स्त्रियां तु वराटिका । स्वातिर्नक्षत्रम् । “ वर्णकश्चंदनम् । विलेपने । चंदने च वर्णकं
पुत्रपुंसकमिति रभसः । वर्णकश्चारणे स्त्री तु चंदने च विलेपने । द्वयोर्नीत्यादिषु
स्त्री स्यादुत्कर्षे कांचनस्य चेति मेदिनी । झाटलिः किंशुकवृक्षसदृशः मोखा इति
प्रसिद्धः । मनुः स्वायंभुवादिः मंत्रो वा । मूषा तैजसावर्तनी । सृपाटी परिमाणभेदः ”
कर्कधूर्वदरी । यष्टिः लगुडः काठीति महाराष्ट्रभाषायाम् । शाटी पटभेदः । कटी
देहावयवः । कुटी गृहकोटकः । अत्र मूषा नकारांतः ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुंससं-
ग्रहवर्गः ॥ भावक्रिययोः भावे कर्मणि च वर्तमानः व्यञ्प्रत्ययो वुञ्प्रत्ययश्च
क्वचित्स्त्रीनपुंसकयोर्वर्तते । तत्र व्यञ्प्रत्ययमुदाहरति । उचितस्य भावः औचित्यम्
औचिती च । मित्रस्य कर्म मैत्र्यं मैत्री वा । “ एवं सामर्थ्यं सामग्री वा । आर्हत्यं

५]

औचित्यमौचिती मैत्री मैत्र्यं बुञ् प्रागुदाहृतः ॥ ३९ ॥

षष्ठ्यंतप्राक्पदाः सेनाछायाशालासुरानिशाः ॥

स्याद्वा नृसेनं श्वनिशं गोशालमितरे च दिक् ॥ ४० ॥

आवन्नंतोत्तरपदो द्विगुश्चापुंसि नश्च लुप् ॥

त्रिखट्वं च त्रिखट्वा च त्रितक्षं च त्रितक्ष्यपि ॥ ४१ ॥

॥ इति स्त्रीनपुंसकशेषः ॥

त्रिषु पात्री पुटी वाटीपेटी कुवलदाडिमौ ॥ इति त्रिलिङ्गशेषसंग्रहः ॥

आहती ।” बुञ्प्रत्ययस्तु वैरमैथुनिकादिवुञ् इत्थं प्रागुदाहृतः । तथा मिथुनस्य भावः कर्म वा मैथुनिका मैथुनकं च । मनोज्ञादित्वाहुञ् ॥ ३९ ॥ तत्पुरुषे षष्ठ्यंतं षष्ठी-विभक्त्यंतं प्राक्पदं यासां ताः षष्ठ्यंतप्राक्पदाः सेनाद्याः स्त्रियां क्लीबे च स्युः । उदाहरति । नृणां सेना नृसेनम् । वेति विकल्पा नृसेनापि । इतर इति एवमन्यत्राप्युदाहृतव्यमित्यर्थः । यवसुरं यवसुरा । कुड्यस्य च्छाया कुड्यच्छायं कुड्यच्छाया वा । षष्ठीबहुवचनांतप्राक्पदा चेच्छाया क्लीब एवेति प्राग्दर्शितम् ॥ ४० ॥ आवंतोत्तरपदोऽन्नंतोत्तरपदश्च द्विगुसमासः पुंसि न स्यात् । किंतु स्त्रीनपुंसकयोः । अन्नंतोत्तरपदस्य योऽत्यनकारस्तस्य लुप् लोपश्च स्यात् । आवंतांत्यपदमुदाहरति । त्रिखट्वमिति । तिस्रः खट्वाः समाहृताः त्रिखट्वम् । त्रिखट्वा च । अन्नंतोत्तरपदो यथा । त्रयस्तक्षाणः समाहृतास्त्रितक्षम् । त्रितक्षी च । तक्षन् शब्दस्यांत्यनकारो लुप्तः ॥ ४१ ॥ इति स्त्रीनपुंसकसंग्रहः ॥ पात्रादयो दाडिमांतास्त्रिषु त्रिलिङ्गाः । पात्रं पात्रः इत्यादि । पात्र्यमत्रे त्रिष्विति मेदिनी । पात्रं तु कूलयोर्मध्ये पर्णे नृपतिमंत्रिणि । योग्यभाजनयोर्यज्ञभाण्डे नाद्यानुकर्तरीति हैमः । वाटः पथि वृत्तौ वाटं वरंडे गात्रभेदयोः । वाटी वास्तौ गृहोद्यानकट्योरिति हैमः ।” कुवलं बदरीफलम् । “कुवलं चोत्पले मुक्ताफलेऽपि बदरीफले । कुड्मले मुकुरे पुंसि न द्वयोर्नरकांतर इति मेदिनी ॥” इति त्रिलिङ्गशेषः ॥ ॥ द्वंद्वैकत्वस्याव्ययीभावस्य च लिङ्गं प्रागुक्तम् । स्वप्रधाने उभयपदप्रधाने इतरतराख्ये द्वंद्वसमासे च तत्पुरुषे च यत्परमग्रिमपदस्थं लिङ्गं तदेव लिङ्गं स्यात् तत्र परवल्लिङ्गं द्वंद्वतत्पुरुषयोरिति पाणिनिसूत्रम् । तत्र द्वंद्वे यथा । कुकुटम्-

परं लिंगं स्वप्रधाने द्वंद्वे तत्पुरुषे ऽपि तत् ॥ ४२ ॥

अर्थात्ताः प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः ॥

तद्वितार्थो द्विगुः संख्यासर्वनामतदंतकाः ॥ ४३ ॥

बहुव्रीहिरदिङ्नाम्नामुन्नेयं तदुदाहृतम् ॥

गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधिभिः परगामिनः ॥ ४४ ॥

यूर्याविमे । मयूरीकुक्कुटाविमौ । तत्पुरुषे यथा । धान्येनार्थो धान्यार्थः । सर्पाञ्जीतिः
सर्पभीतिः । सर्पभयम् । वाप्यश्च ॥ ४२ ॥ उक्तस्य तत्पुरुषलिंगस्यापवादमाह ।
अर्थेति । अर्थात्तद्विज्ञाः परोपगाः परगामिनः वाच्यलिंगा इत्यर्थः । यथा । द्विजायायं
द्विजार्थः सूपः । द्विजार्था यवागूः । द्विजार्थं पयः । अर्थेन नित्यसमासो विशेष्य-
लिंगता चेति वक्तव्यमिति वार्तिकम् । प्रेति । प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः ।
“परं विशेष्यमुपगच्छंतीत्यर्थः ।” तत्र प्रादिपूर्वो यथा । अतिक्रान्तो मालामति-
मालो हारः । अतिक्रान्ता मालामतिमालेयम् । अतिमालमिदम् । अवकुष्टः कोकि-
लया अवकोकिलः । अलंपूर्वो यथा । अलंकुमार्यै इत्यलंकुमारिरयम् । अलंकुमा-
रिरयम् । अलंकुमारि इदम् । प्राप्तजीविको द्विजः । प्राप्तजीविका स्त्री । प्राप्तजीविक-
मिदम् । एवमापन्नजीविकः । तद्वितार्थो द्विगुर्वाच्यलिंगः । पंचकपालः पुरोडाशः ।
पंचकपालं हविः । संख्याशब्दाः सर्वनामसंज्ञकास्तदंतकाश्च परलिंगभाजः ।
संख्या यथा । एकः पुमान् । एकं कुलम् । द्वौ पुमांसौ । द्वे स्त्रियौ कुले च ।
“त्रयः पुरुषाः । तिस्रः स्त्रियः । त्रीणि कुलानि । एवं चत्वारः चतस्रः
चत्वारि ।” षट्संज्ञकान्वक्ष्यति । विंशत्यादीनां लिंगं द्वितीयकांडे उक्तम् । शता-
दिकानां तु नपुंसकसंग्रहे । सर्वनाम यथा । सर्वो देशः । सर्वा नदी । सर्वं जलम् ।
एवं परः पुमान् । “संख्यांतको यथा । ऊनत्रयः । ऊनतिस्रः । ऊनत्रीणि ।”
सर्वनामांतको यथा । परमसर्वः । परमसर्वा । परमसर्वं ॥ ४३ ॥ अदिङ्नाम्नां बहु-
व्रीहिरन्यालिंगभाक् । तदुदाहरणं स्वयमुन्नेयम् । यथा । वृद्धा भार्या यस्य स वृद्ध-
भार्यः ॥ बहुधनः बहुधना “बहुधनमित्यादि । अदिङ्नाम्नामिति किम् । दक्षिणस्याः
पूर्वस्याश्च दिशोरंतरालं दिक् दक्षिणपूर्वा । दिङ्नामान्यंतराले इत्यनेनात्र बहुव्रीहिः
गुणयोगेन द्रव्ययोगेन क्रियायोगेन च य उपाधिविशेषणं तेन धर्मिणि प्रवृत्तास्ते धर्मिलि-
गभाजः । गुणयोगेन यथा । गंधवती पृथ्वी । गंधवानश्मा । गंधवत्कुसुमम् । द्रव्य-

५]

कृतः कर्तर्यसंज्ञायां कृत्याः कर्तरि कर्मणि ॥

अणाद्यन्तास्तेन रक्ताद्यर्थे नानार्थभेदकाः ॥ ४५ ॥

षट्संज्ञकास्त्रिषु समा युष्मदस्मत्तिङ् व्ययम् ॥

परं विरोधे शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ॥ ४६ ॥

इति लिंगादिसंग्रहवर्गः ॥

योगेन यथा । दंडिनी स्त्री । क्रियायोगेन यथा । पाचिका स्त्री । गुणद्रव्यक्रियायोगो-
पाधयः परगामिन इति पाठांतरम् ॥ ४४ ॥ असंज्ञायां कर्तरि कृत्प्रत्ययाः । परो-
पगा यथा । करोतीति कर्त्री । कर्ता पुमान् । कर्तृ कलत्रम् । असंज्ञायां क्रिम् ।
प्रजा । हरिः । कर्तरि क्रिम् । कृतिः । कर्मणि कर्तरि च वर्तमानाः कृत्प्रत्ययाः
परगामिनः । कर्मणि यथा । कर्तव्या भक्तिः । कर्तव्यो धर्मस्त्वया । कर्तरि यथा ।
वसतीति वास्तव्यो ऽयम् । वास्तव्या सा । वास्तव्यं तत् । कर्तरि कर्मणीति क्रिम् ।
भावे तु एधितव्यं त्वया । तेन रक्तमित्याद्यर्थे अणादितद्धितप्रत्ययांता नानार्थभेदकाः
अनेकार्थविशेषणभूताः विशिष्टत्वाद्वाच्यलिंगा इत्यर्थः । यथा कुसुंभेन रक्ता
शटी कौसुंभी । कौसुंभः पटः । कौसुंभं वासः । तेन रक्तं रागादित्यण् ।
रक्ताद्यर्थे इत्यादिशब्दान्मथुराया आगतो माथुरो ऽयम् । इयं माथुरी । अणाद्यन्ता
इत्यादिशब्दाद्ग्रामे भवा ग्राम्या स्त्री । ग्राम्यः पुमान् । अत्र यत्प्रत्ययः ॥ ४५ ॥
षट्संज्ञकाः पातनांतसंख्या कतिशब्दश्च त्रिलिङ्गां समाः सरूपा नित्यं बहुषु व-
र्तमाना अतो बहुवचनांताश्चेत्यर्थः । यथा । षडिमे । षडिमाः । षडिमानि । पंच-
भिरेताभिः । कति पुमांसः । कति स्त्रियः । कति कुलानि । युष्मदस्मच्छब्दौ
तिङन्तपदान्यव्ययानि च त्रिषु समानि लिंगकृतविशेषरहितानीत्यर्थः । युष्म-
च्छब्दो यथा । त्वं स्त्री । त्वं पुमान् । त्वं कलत्रम् । अस्मच्छब्दो यथा । आवां
पुमांसौ । आवां स्त्रियौ । आवां कलत्रे । तिङ् यथा । स्थाली भवति । घटो
भवति । पात्रं भवति । एवं दारा भवंतीत्यादि । अव्ययं यथा । उच्चैः दाराः ।
उच्चैः स्त्री । उच्चैः कलत्रम् । उच्चैः प्रासाद इत्यादि । परमिति । विरोधे विप्रतिषेधे
सति परं लिंगानुशासनं प्रवर्तते । यथा मानुषशब्दस्य कषणभमरोपांता इति प्रागु-
क्तविधिना पुंस्त्वे एव प्राप्ते सति द्विचतुःषट्पदेत्यनेनोत्तरत्रोक्तेन स्त्रीपुंसविधिर्नि-
श्चयः । यथा मानुषीयम् । मानुषो ऽयमिति । शेषमिति शेषमत्रानुक्तम् । अभिधाना-

इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ॥

सामान्यकाण्डस्तृतीयः सांग एव समर्थितः ॥ ४७ ॥

दिकं शिष्टानां महाकवीनां भाष्यकारादीनां प्रयोगतो ज्ञेयम् । यद्वा अनुक्तं शब्द-
लिङ्गं शिष्टप्रयोगतो बोद्धव्यम् । लिङ्गमशिष्यं लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्येति भाष्यो-
क्तेरित्यर्थः । तदशिष्यं संज्ञाप्रमाणत्वादित्यादि सूत्रप्रत्याख्यानानुसारे भाष्यकारे-
णोक्तम् ॥ ४६ ॥ उक्तमुपसंहरति । इतीति । इत्येवंप्रकारेणामरसिंहस्य कृतौ
नामलिङ्गशास्त्रे सामान्यनामा तृतीयः काण्डः प्रस्तावो वर्गसमूहो वा अंगैः
सहितः समर्थितो निरूपित इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ इंद्रध्वंजः काशकृत्स्नापिशलीशाकटा-
यनः ॥ पाणिन्यमरजैनैन्द्रा जयन्त्यष्टादिशब्दिकाः ॥ ॥ श्रीमत्यमरविवेके महेश्व-
रेण विरचित इत्थं सामान्यकाण्ड एषोऽन्तिमः समाप्तः ॥ अमरकोशः समाप्तः ॥

अमरकोशतृतीयकाण्डस्य वर्गानुक्रमेण श्लोकसंख्या-

वर्गाकाः	वर्गनामानि.	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः	
१	विशेष्यनिघ्नवर्गः	११२॥	०	मूलश्लोकाः ४८० क्षेपकश्लोकाः ७॥ एवं ४८७॥
२	संकीर्णवर्गः	४३	०	
३	नानार्थवर्गः	२५५॥	७॥	
४	अव्ययवर्गः	२३	०	
५	लिङ्गादिसंग्रहवर्गः	४६	०	

सटीकामरकोशस्य

अकारादिवर्णानुक्रमेण

शब्दानुक्रमणिका.

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अ			अक्षोट.....	८६	२९	अग्रमांस	१४७	६४
अ.....	३५२	११	अक्षौहिणी	२००	८१	अग्रिय	{ १४१ ४३	
अंश.....	२३३	८९	अखंड	२६७	६५	{ २६५ ५८		
अंशु	२२	३३	अखात.....	६१	२७	अग्रिय	२६५	५८
अंशुक.....	१५९	११५	अखिल	२६७	६५	अग्रेदिधिपू.....	१३७	२३
अंशुमती	१०५	११५	अग	२९१	१९	अग्रेसर.....	१९७	७२
अंशुमत्फला ...	१०५	११३	अगद	१४३	५०	अद्य.....	२६५	५८
अंत.....	१५०	७८	अगदंकार.....	१४५	५७	अय.....	{ २८ २३	
अंतल	१४१	४४	अगम	८०	५	{ २९३ २७		
अंहति	१७३	३०	अगरत्य	१९	२०	अघमर्षण	१७७	४८
अंहस्	२८	२३	अगाध.....	५८	१५	अघ्या	२२७	६७
अकरणि	२८५	३९	अगार	७३	५	अंक.....	{ १८ १७	
अकूपार	५४	१	अगुरु	१६२	१२६	{ २८७ ४		
अकृष्णकर्मन् ...	२६३	४६	अगुरुशिशपा ...	९४	६२	अंकुर	८०	४
	{ ९३ ५८		अग्रायी	१७१	२१	अंकुश	१९०	४१
अक्ष.....	{ २३२ ८६		अग्रि.....	१२	६०	अंकोट	८६	२९
	{ २२० ४३		अग्रिकण	१२	६०	अंक्य	४२	५
	{ २४१ ४५		अग्रिचित्.....	१६८	१२			
अक्षत	२२२	४७	अग्रिज्वाला ...	१०७	१२४	अंग.....	{ १४८ ७०	
अक्षदर्शक	१८१	५	अग्रित्रय.....	१७०	२०	{ ३५४ १९		
अक्षदेविन्.....	२४९	४४	अग्रिभू	९	४२	अंगण	७५	१३
अक्षयूर्त	२४९	४४	अग्रिमन्थ	९५	६६	अंगद	१५७	१०७
अक्षर	३२८	१८१	अग्रिमुखी	८९	४२	अंगना.....	{ १६ ५	
अक्षरचंचु.....	१८३	१५	अग्रिशिख	१६१	१२४	{ १३१ ३		
अक्षरचण.....	१८३	१५	अग्रिशिखा.....	{ १०६ ११०	११८ १३६	अंगविक्षेप.....	४५	१६
अक्षरसंस्थान....	१८३	१६				अंगसंस्कार.....	१६०	१२१
अक्षवती.....	२४९	४५	अद्युत्पात.....	{ २५ ३००	१० ५८	अंगहार	४५	१६
अशायकीलक ..	१९४	५६	अय.....	{ २६५ ३२८	५८ १८३	अंगार.....	२१७	३०
अशोति.....	४७	२४	अयज	१४१	४३	अंगारक	२०	२५
अति	{ १५४ ३६६	९३ २२	अयजन्मन्.....	१६६	३	अंगारधानिका.	२१७	२९
अतिकृटक	१८९	३८	अयतत्सर.....	१९७	७२	अंगारवहरी....	९१	४८
अतिगत	२६२	४५	अयतस्.....	{ ३४५ ३५०	२४५ ७	अंगारवहरी....	१००	९०
अश्वि.....	{ ८७ २२०	३१ ४१				अंगारशकटी...	२१७	२९
						अंगीकार	३१	५
						अंगीकृत	२७६	१०८

पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	
अंगुलिमुद्रा	१५७ १०८	अंजसा	{ ३५२ १२	अतिविषा	१०२ १९
अंगुली	१५१ ८२		{ ३४९ २	अतिबेल	१४ ७०
अंगुलीयक	१५७ १०७	अटनि	२०० ८४	अतिशक्तिता ...	२०५ १०२
अंगुष्ठ	१५१ ८२	अटरूप	१०३ १०३	अतिशय	{ १४ ६९
अंग्रि	१४९ ७१	अटवी	७९ १		{ २८० ११
अंग्रिवाहिका ..	१०१ ९२	अटा	१७४ ३६	अतिशस्त	२९७ ४१
अचंडी	२२७ ७०	अट्ट	{ ७५ १२	अतिशोभन ...	२६६ ५८
अचल	७७ १		{ ३१६ १३०	अतिसंस्कृत	३०५ ८०
अचला	६७ २	अट्या	१७४ ३६	अतिसर्जज्ञ	२८३ २८
अचिक्रण	३३९ २२४	अणक	२६५ ५४	अतिसारकिन् ..	१४६ ५९
अच्युत	५ १९	अणव्य	७९ १	अतिसौरभ ..	८७ ३३
खच्युताग्रज ...	६ २४	अणि	१९४ ५६	अतीक्ष्ण ...	३०८ ९४
अच्छ	५८ १४	अणिमन्	८ ३८	अतीत	३५३ १७
अच्छभल	११९ ४	अणीयस्	२६६ ६२	अतीतनौक ...	५८ १४
अज	{ २२९ ७६	अणु	{ २१४ २०	अतीन्द्रिय	२७० ८९
	{ २९४ ३०	अण्ड	१२९ ३७	अतीव	३४९ २
अजगंधिका ...	१११ १३९	अण्डकोश	१५० ७६	अत्तिका	४४ १५
अजगर	५१ ५	अण्डज	{ ५८ १७	अत्यंतकोपन ...	२५९ ३२
अजगव	८ ३७		{ १२७ ३३	अत्यंतीन	१९८ ७६
अजन्य	२०६ १०९	अण्डज	{ २६४ ५१	अत्यय	{ २०७ ११६
अजमोदा	११२ १४५	अतट	७८ ४		{ ३२० १४९
अजशृंगी	१०६ ११९	अतर्कित ...	३५१ ७	अत्यर्थ	१४ ७०
अजस्र	१४ ६९	अतलस्पर्श ...	५८ १५	अत्यल्प	२६६ ६२
अजहा	९९ ८६	अतसी	२१४ २०	अत्याहित	३०४ ७७
अजा	२२९ ७६	अति	{ ३५० २४०	अत्रि	२० २७
अजाजी	२१९ ३६		{ ३४३ २४०	अथ	३४५ २४६
अजाजीव	२४१ ११	अतिक्रम	{ २८४ ३३	अथो	३४५ २४६
अजित	३०१ ६१		{ ३२० १४९	अदभ्र	२६७ ६३
अजिन	१७७ ४७	अतिचरा	११२ १४६	अदर्शन	२८३ २२
अजिनपत्रा	१२६ २६	अतिच्छत्र	११८ १६७	अदितिनंदन ...	३ ८
अजिनयोनि ...	१२० ८	अतिच्छत्रा ...	११४ १५२	अदृश	१४६ ६१
अजिर	{ ७५ १३	अतिजव	१९७ ७३	अदृष्ट	१८७ ३०
	{ ३२८ १८१	अतिथि	१७४ ३४	अदृष्टि	५० ३७
अजिह्व	२६८ ७२	अतिनिर्हारिन् ..	३२ १०	अद्धा	३५२ १३
अजिह्वग	२०१ ८६	अतिहु	५८ १४	अद्धा	{ ४५ १७
अज्युका	४३ ११	अतिपायिन्	७१ १६		{ ४५ १९
अज्झटा	१०८ १२७	अतिपात	{ १७५ ३७	अद्भुत	२५७ २०
	{ २६१ ३८		{ २८४ ३३	अद्भ्यर	३५५ २०
अज्ञ	{ २६३ ४८	अतिप्रसिद्ध	३३७ २१७	अद्य	{ ७७ १
अज्ञान	३१ ७	अतिमात्र	१४ ७१	अद्रि	{ ३२४ १६३
अंचित	२७४ ९८	अतिमुक्त	९६ ७२		{ ४ १४
अंजन	१६ ३	अतिमुक्तक	८६ २६	अद्यवादिन् ...	४ १४४
अंजनकेशी	१०९ १३०	अतिरिक्त	२६९ ७५	अधम	{ ३१९ ५४
अंजनावती ...	१६ ५	अतिवक्तृ	२६० ३५	अधमर्ण	२१० ५
अंजलि	१५२ ८५	अतिवाद	३७ १४	अधमर्ण	{ १५३ ९०
				अधर	{ ३३० १८८

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
अपरेयुस	३५५ २१	अनन्ता	{ ६७ २ १०० ९२ १०५ ११२ ११० १३६ ११६ १५८	अनुज	१४१ ४३
अयस	५० १			अनुजीविन् ...	१८२ ९
अयामार्गव	१०० ८८			अनुतर्पण	२४९ ४३
अधिकर्हि	२२५ ११			अनुताप	{ ४७ २५ ३२० १४७
अधिकांग	१९५ ६३	अनन्यज	६ २७		
अधिकार	१८७ ३१	अनन्यवृत्ति	२७० ७९	अनुत्तम	२६५ ५७
अधिकृत	१८१ ६	अनय	३२० १४९	अनुत्तर	३३१ १८९
अधिक्षिप्त	२६२ ४२	अनर्थक	३९ २०	अनुनय	३५४ १८
अधित्यका	७९ ७	अनल	१२ ५७	अनुपद	२६५ ७८
अधिप	२५४ ११	अनवधानता ...	४८ ३०	अनुपदीना ...	२४६ ३१
अधिभू	२५४ ११	अनवरत	१४ ६९	अनुपमा	१६ ४
अधिरोहिणी	७६ १८	अनवस्कर	२६५ ५६	अनुप्लव	१९७ ७१
अधिवासन	१६४ १३४	अनवराध्य	२६५ ५७	अनुबोध	३०९ ९८
अधिविन्ना	१३२ ७	अनस्	१९३ ५२	अनुबोध	१६१ १२२
अधिश्रयणी ...	२१७ २९	अनागतार्तवा ...	१३२ ८	अनुभव	२८३ २७
अधिष्ठान	३१४ १२५	अनातप	३२२ १५७	अनुभाव	{ ४६ २१ ३३५ २०८
अधीन	२५६ १६	अनादर	४६ २२		
अधीर	२५८ २६	अनामय	१४३ ५०	अनुमति	२४ ८
अधीश्वर	१८० २	अनामिका ...	१५१ ८२	अनुयोग	३७ १०
अधुना	३५५ २३	अनायासकृत ...	२७३ ९४	अनुरोध	१८३ १२
अद्य	२५८ २६	अनारत	१४ ६९	अनुलाप	३८ १६
अद्योक्त	१५९ ११७	अनार्यतिक्त ...	११२ १४३	अनुलेपन	३६६ २३
अद्योक्षज	५ २१	अनाहत	१५८ ११२	अनुवर्तन	१८३ १२
अद्योमुवन	५० १	अनिमिष	३३७ २१८	अनुवाक	३६३ १७
अद्योमुल्ल	२६० ३३	अनिरुद्ध	७ २८	अनुशय	३२० १४७
अध्यक्ष	{ १८१ ६ ३३९ २२४	अनिल	{ ३ १० १३ ६५	अनुष्ण	२४३ १८
				अनुहार	२८१ १७
अध्यवसाय	४८ २९	अनिश	{ ११८ ७८ २०५ १०४	अनुक	२८९ १३
अध्यात्मन्	३१९ १४४			अनुचान	१६८ १०
अध्यापक	१६७ ७	अनीक	{ ११८ ७८ २०५ १०४	अनुनक	२६७ ६५
अध्याहार	३० ३			अनुप	६९ १०
अध्युदा	१३२ ७	अनीकस्थ	१८१ ६	अनुरु	२१ ३२
अध्येषणा	१७३ ३२	अनीकिनी	{ ११८ ७८ २०० ८१	अनुजु	२६३ ४६
अध्वग	१८४ १७			अनुत	{ ३९ २१ २०९ २
अध्वनीन	१८४ १७	अनु	३४६ २४७		
अध्वन्	७१ १५	अनुक	२५७ २३	अनेकप	१८८ ३४
अध्वन्य	१८४ १७	अनुकंपा	४५ १८	अनेहस्	२२ १
अध्वर	१६९ १३	अनुकर्ष	१९४ ५७	अनोकह	८० ५
अध्वर्यु	१७० १७	अनुकल्प	१७६ ४०	अंत	{ २०७ ११६ २७० ८१
अनक्षर	३९ २१	अनुकामीन ...	१९८ ७६		
अनैग	६ २६	अनुकार	२८१ १७	अंतःपुर	७५ ११
अनच्छ	५८ १४	अनुक्रम	१७५ ३७	अंतक	१३ ६२
अनृद्वान्	२२५ ६०	अनुक्रोश	४५ १८	अंतर	३२९ १८६
अनंत	{ १५ १ ५१ ४ ३०५ ८१	अनुग	२६९ ७८	अंतरा	३५१ १०
		अनुग्रह	२८० १३	अंतराभवसत्व..	३१६ १३२
		अनुचर	१९७ ७१	अंतराय	२८१ १९

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
अंतराल	१७	६ अपकारगीः ...	३७ १४	अपांग	{ १५४ १४
अंतरिक्ष	१५	१ अपक्रम	२०७ १११	अपांग	{ २९२ २१
अंतरीप	५६	८ अपघन	१४८ ७०	अपान	{ १४ ६७
अंतरीय	१५९ ११७	अपचय	२८१ १६	अपान	{ १४९ ७३
अंतरे	३५१ १०	अपचायित	२७४ १०१	अपामार्ग	१०० ८८
अंतरेण	{ ३५१ १०	अपचित	२७४ १०१	अपावृत्त	२५५ १५
अंतर्गत	२७१ ८६	अपचिति	{ १७४ ३५	अपासन	२०७ ११३
अंतर्धा	१८ १२	अपट्ट	१४५ ५८	अपि	३४६ २४८
अंतर्धि	१८ १२	अपत्य	१३७ २८	अपिधान	१८ १३
अंतर्द्वार	७५ १४	अपत्रपा	४६ २३	अपिनद्ध	१९६ ६५
अंतर्मनस्	२५४ ८	अपत्रपिष्णु	२५८ २८	अपूप	२२२ ४८
अंतर्वत्नी	१३६ २२	अपथ	७१ १७	अपोगंड	१४२ ४६
अंतर्वीणि	२५३ ६	अपथिन्	७१ १७	अप्पति	१३ ६४
अंतर्वैशिक	१८२ ८	अपदांतर	२६७ ६८	अप्पित्त	१२ ५९
अंतावसायिन्...	२४१ १०	अपदिश	१६ ५	अप्रकांड	८१ ९
अंतिक	२६७ ६७	अपदेश	{ ४९ ३३	अप्रगुण	२६८ ७२
अंतिकतम	२६८ ६८	अपदेश	{ ३३७ २१५	अप्रत्यक्ष	२७० ७९
अंतिका	२१७ २९	अपध्वस्त	२६१ ३९	अप्रधान	२६६ ६०
अंतेवासिन् ...	{ १६८ ११	अपध्वस्त	२६१ ३९	अप्रहत	६८ ५
अंत्य	२७० ८१	अपभ्रंश	३४ २	अप्राग्य	२६६ ६०
अंत्र	१४७ ६६	अपयान	२०७ १११	अप्राग्य	२६६ ६०
अदुक	१९० ४१	अपस्पर	२७७ २	अप्सरस्	{ ४ ११
अंध	{ १४६ ६१	अपराजिता	{ १०३ १०४	अप्सरस्	{ ११ ५५
अंध	{ ३१० १०२	अपराजिता	{ ११३ १४९	अफल	८१ ७
अंधकारिणु	८ ३६	अपरादपृपत्क	१९६ ६८	अवद्ध	३९ ३०
अंधकार	५१ ३	अपराध	१८६ २६	अवद्धसुख	२६० ३६
अंधतमस	५१ ३	अपराह्ण	२३ ३	अवध्य	८१ ६
अंधस	२२२ ४८	अपरेयुस्	३५५ २०	अवला	१३१ २
अंधु	६१ २६	अपर्णा	९ ३९	अवाध	२७० ८३
अन्न	{ २२२ ४८	अपलाप	३८ १७	अवज	{ १८ १४
अन्न	{ २७६ १११	अपवर्ग	३१ ७	अवज	{ २९५ ३३
अन्न	२७० ८२	अपवर्जन	१७३ ३०	अवजयोनि	५ १७
अन्नतर	२७० ८२	अपवाद	{ ३७ १३	अवज	{ २७ २०
अन्नतरैयुस्	३५५ २१	अपवाद	{ ३०७ ८८	अवज	{ ३०७ ८८
अन्नेयुस्	३५५ २१	अपवारण	{ १८ १२	अवज	{ ३२० १४६
अन्वक्ष	२२६ ७८	अपवारण	{ ३१४ १२४	अवज	{ ६४ १
अन्वक्	२६९ ७८	अपशब्द	३४ २	अवज	{ ३०९ १००
अन्वय	१६५ १	अपष्टु	२७१ ८४	अवज	{ ३२६ १०५
अन्वाय	१६५ १	अपसद	२४२ १६	अवज	{ ३२६ १०५
अन्वाहार्य	१७३ ३१	अपसर्प	१८३ १३	अवज	{ ३२६ १०५
अन्विष्ट	२७५ १०५	अपसव्य	२७१ ८४	अवज	{ ३२६ १०५
अन्वेपणा	१७३ ३२	अपस्कर	१९३ ५५	अवज	{ ३२६ १०५
अन्वेपित	२७५ १०५	अपस्नात	२६६ १९	अवज	{ ३२६ १०५
अप् आपः	५५ ३	अपहार	२८१ १६	अवज	{ ३२६ १०५
		अपापति	५४ २	अवज	{ ३२६ १०५

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
अभिग्रह ...	२८० १३	अभीक	२५७ २४	अमर्त्य ...	३ ८
अभिग्रहण	२८१ १७	अभीक्षणम्	{ ३४९ १	अमर्ष	४७ २६
अभिधातिन् ...	१८२ ११		{ ३५२ ११	अमर्षण ...	२५९ ३२
अभिचर	१९७ ७१	अभीप्सित ...	{ २६५ ५३	अमा ...	३४६ २४९
अभिचार	२८१ १९		{ २७६ ११२	अमांस	१४१ ४४
अभिजन	{ १६५ १	अभीरु	१०२ १००	अमात्य ...	१८१ ४
	{ ३११ १०७	अभीरुपत्री ...	१०२ १०१	अमावस्या	२४ ८
अभिजात	३०५ ८१	अभीपंग ...	२७८ ६	अमावास्या ...	२४ ८
अभिज्ञ	२५३ ४	अभीपु	३३७ २१९	अमित्र	१८२ ११
अभितस्र	{ २६७ ६७	अभीष्ट	२६५ ५३	अमुत्र	३५१ ८
	{ ३४८ २५४	अभ्यग्र	२६७ ६७	अमृणाल ...	११७ १६४
अभिधान	३६ ८	अभ्यन्तर ...	१७ ६		
अभिध्या	४६ २४	अभ्यमित ...	१४५ ५८	अमृत	{ ११ ५१
अभिनय ...	४५ १६	अभ्यमित्रीण ...	१९८ ७५		{ ३१ ६
अभिनव	२६९ ७७	अभ्यमित्राय ...	१९८ ७५		{ ५५ ३
अभिनवोद्भिद...	८० ४	अभ्यमित्र्य ...	१९८ ७५		{ १७२ २८
अभिनिर्मुक्त ...	१७९ ५५	अभ्यमर्ष ...	२६७ ६७		{ २०९ ३
अभिनिर्माण ...	२०३ ९५	अभ्यर्षण ...	२६७ ६७		{ ३०४ ७५
अभिनीत	{ १८६ २४	अभ्यर्हित	३०६ ८३	अमृता	{ ९३ ५८
	{ ३०५ ८०	अभ्यवर्कषण ...	२८१ १७		{ ९३ ५९
अभिपन्न	३१५ १२८	अभ्यवस्कंदन ...	२०६ ११०		{ ९९ ८२
अभिप्राय	२८२ २०	अभ्यवहृत ...	२७६ १११	अमृतांघ्रि ...	३ ८
अभिभूत	२६१ ४०	अभ्याख्यान ...	३७ १०	अमोघा ...	{ ९२ ५४
अभिभर ...	३३६ २१३	अभ्यागम	२०६ १०५		{ १०३ १०६
अभिमान	{ ४६ २२	अभ्यागारिक...	२२५ १२	अंवर ...	{ १५ १
	{ ३११ ११०	अभ्यादान	२८३ २६		{ ३२८ १८१
अभियोग	२८० १३	अभ्यांत ...	१४५ ५८	अंवरीप ...	२१७ ३०
अभिरूप	३१६ १३१	अभ्यामर्द ...	२०६ १०५	अंवष्ट ...	२३९ २
अभिलाव	२८२ २४	अभ्याश ...	२६७ ६७		
अभिलाप	४७ २८	अभ्यास्तादन ...	२०६ ११०	अंवष्टा	{ ९६ ७१
अभिलापुक ...	२५७ २२	अभ्युत्थान ...	१७४ ३४		{ ९९ ८४
अभिलादक ...	२५८ २८	अभ्युदित	१७५ ५५	अंवा ...	{ १११ १४०
अभिलादन ...	१७६ ४१	अभ्युपगम ...	३१ ५	अंवा ...	४४ १४
अभिव्याप्ति ...	२७९ ६	अभ्युपपत्ति ...	२८० १३	अंविका ...	९ ३९
अभिशास्त	२६२ ४३	अभ्युप ...	२२२ ४७	अंबु	५५ ४
अभिशास्ति ...	१७३ ३२	अभ्र	{ १५ १	अंबुकणा ...	१७ ११
अभिशाप	३७ ११		{ १७ ६	अंबुज ...	९३ ६१
अभिपंग ...	२९२ २४	अभ्रक	२३५ १००	अंबुभृत्	१७ ७
अभिपव	{ १७७ ४७	अभ्रपुष्प	८६ ३०	अंबुवेतस ...	८७ ३०
	{ २४९ ४२	अभ्रमातंग ...	१० ४९	अंबुतरण ...	५७ ११
अभिपेणन	२०३ ९५	अभ्रखुल्लभ ...	१० ४९	अंबुकृत ...	३९ २०
अभिष्टुत	२७६ ११०	अभि ...	५७ १३	अंभस्त ...	५५ ४
अभिसंघात ...	२०५ १०५	अभिय ...	१७ ८	अंभोरुह ...	६४ ४१
अभिसारिका ...	१३३ १०	अभ्येप	१८६ २४	अम्मय ...	५५ ५
अभिहार	{ २८१ १७	अमत्र	२१८ ३३	अम्ल ...	३२ ९
	{ ३२५ १६८	अमर ...	३ ७	अम्ललोणिका...	१११ १४१
अभिहित	२७५ १०७	अमरावती	१० ४८	अम्लवेतस ...	१११ १४१
				अम्लान	९७ ७३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अस्मिका	९०	४३	अर्व	२९३	२७	अर्याणी	१३४	१४
अय	२९	२७	अर्घ्य	१७३	३३	अर्या	१३४	१४
अयन	{ २६ ७१	{ १३ १६	अर्चा	{ १७४ २४७	{ ३६ ३६	अर्व	२६६	५४
अयस्	२३६	९८	अर्चित	{ २७४ ३०६	{ १०१ ८६	अर्वन्	१९०	४४
अयःप्रतिमा	२४७	३६	अर्चिस	{ १२ ३४०	{ ६० २२	अर्वाक्	{ ६६ ३६३	{ ८ १६
अयि	३६४	१८	अर्जक	९८	८०	अर्शस	१४६	६९
अयोग	२१६	२६	अर्जुन	{ ३३ ९०	{ १३ ४६	अर्शस्	१४४	५४
अयोग्य	२९६	३६	अर्जुनी	२२७	६७	अशोष	११६	१५७
अर	१४	६८	अर्णव	{ ५४ ३००	{ १ ६७	अशोरोगयुत	१४६	६९
अरघट	३६४	१८	अर्णस	६६	४	अर्हणा	१७४	३६
अरणि	१७०	१९	अर्तन	२८४	३२	अर्हित	२७४	१०१
अरपय	{ ७९ ३६६	{ १ २२	अर्ति	३०२	६७	अलं	{ ३४७ ३६२	{ २६१ ११
अरण्यानी	७९	१	अर्थ	{ २३३ ३०६	{ ९० ८६	अलक	१६६	९६
अरति	१६२	८६	अर्थना	{ १७३ २७९	{ ३२ ६	अलका	१६	७४
अरर	७६	१७	अर्थप्रयोग	२०९	४	अलक्त	१६१	१२६
अरल	९३	६७	अर्थशास्त्र	३६	६	अलक्षमी	६३	२
अरविद	६४	३९	आर्थिन	{ १८२ २६४	{ ९ ४९	अलगद	६१	६
अराति	१८२	११	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्करिष्णु	{ १६६ २६९	{ १०० २९
अराल	२६८	७१	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्कर्तृ	१६६	१००
अरि	१८२	१०	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्कर्माण	२६६	१८
अरिष्ट	{ ७४ ८७ ९४	{ ८ ३१ ६२	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्कार	१६६	१०१
अरिष्टदुष्टधी	{ ११३ २२३ १२४ २९६	{ १४८ ६३ २० ३६	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्कृत	१६६	१००
अरुण	{ २१ २१ ३३ २९८	{ २९ ३२ १६ ४८	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्क्रिया	१६६	१०१
अरुणा	१०२	९९	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्जर	२१७	३१
अरुतुद	२७०	८३	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलङ्क	{ ९८ २४३	{ ८१ २२
अरुक्कर	{ ८९ ३३०	{ ४२ १८८	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलवाल	६१	२९
अरुस्	१४४	६४	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलस	२४३	१८
अरुक	२७४	१००	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलात	२१७	३०
अर्क	{ २१ २८७	{ २९ ४	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलाव	११६	१६६
अर्कपर्ण	९८	८१	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलि	{ १२२ १२७ ३२२	{ १४ २९ १९७
अर्कवंधु	४	१६	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलिक	१६४	९२
अर्गल	७६	१७	आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलिन्	१२७	२९
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलिद	७६	१२
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलीक	२८९	१२
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अलु	२१७	३१
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अल्प	२६६	६१
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अल्पतनु	१४३	४८
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अल्पमारिप	११०	१३६
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अल्पसरस्	६१	२८
			आर्थ्य	{ २३६ ३२३	{ १०४ १६९	अल्पिष्ठ	२६६	६२

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
अस्वीयस्	२६६ ६२	अवमानता ...	४६ २३	अविलंबित ...	{ १४ ६८ २७० ८३
अस्कर	७६ १८	अवमानित ...	२७५ १०६	अविस्पष्ट	३९ २१
अस्कीर्णित	१७९ ५४	अवयव	१४८ ७०	अवीचि	५३ १
अस्तुष्ट	२६१ ३९	अवर	१८९ ४०	अवीरा	१३३ ११
अस्तुशित	८१ ७	अवरज	१४१ ४३	अवेक्षा	२८३ २८
अस्तुय	२२९ ७९	अवरति	२८५ ३८	अव्यक्त	३०१ ६१
अस्तुगणित	२७५ १०६	अवरवर्ण	२३८ १	अव्यक्तराग	३३ १५
अस्तुगत	२७८ १०८	अवरीण	२७३ ९४	अव्यंङा	९९ ८६
अस्तुगीत	{ २७३ ९३ ३०५ ७८	अवरोध	७५ १२	अव्यथा	{ ९३ ५९ ११२ १४६
अस्तुह	{ १७ ११ १८९ ३८	अवरोधन	७५ ११	अव्यय	३७१ ३४
अस्तुहाह	१७ ११	अवरोह	८२ ११	अव्यवहित	२६७ ६८
अस्तुचूर्णित	२७३ ९४	अवर्ण	३७ १३	अशनाया	२२४ ५४
अस्तुज्ञा	४६ २३	अवलक्ष	३३ १३	अशनायित	२५७ २०
अस्तुज्ञात	२७५ १०६	अवलग्न	१५१ ७९	अशानि	१० ५०
अस्तु	५१ २	अवलगुज	१०१ ९५	अशित	२७६ १११
अस्तुटी	१४२ ४५	अववाद	१८६ २५	अशिन्नी	१३३ ११
अस्तु	१५३ ८८	अवययम्	३५३ १६	अशुभ	३६६ २३
अस्तुष्ट	३१० १०४	अवश्याय	१९ १८	अशेष	२६७ ६५
अस्तुत	३३९ २२६	अवष्टब्ध	३१० १०४	अशोक	९४ ६४
अस्तुतमस	५१ ३	अवसर	२८२ २४	अशोकरोहिणी	९९ ८५
अस्तुतोका	२२७ ६९	अवमान	२८५ ३९	अश्मगर्भ	२३३ ९२
अस्तुदंश	२४८ ४०	अवसित	{ ७३ ४ २७४ ९८	अश्मज	२३६ १०४
अवदात	{ ३३ १३ ३०५ ८०	अवस्कर	{ १४८ ६७ ३२५ १६७	अश्मन्	७८ ४
अवदान	२७८ ३	अवस्था	२९ २९	अश्मंत	२१७ २९
अवदाह	११७ १६५	अवहार	५९ २१	अश्मपुष्प	१०७ १२२
अवदारण	२१२ १२	अवाहित्या	४९ ३४	अश्मरी	१४५ ५६
अवदीर्ण	२७२ ८९	अवहेलन	४६ २३	अश्मसार	२३५ ९८
अवद्य	२६५ ५४	अवाक्	{ २६० ३३ २५५ १३	अश्रांत	१४ ६९
अवधारण	३२७ १७७	अवाक्पुष्पी	११४ १५२	आश्रि	२०३ ९३
अवधि	३०९ ९९	अवाय	२६८ ७०	अश्रु	१५४ ९३
अवधस्त	२७३ ९४	अवाची	१६ १	अश्लील	३९ १९
अवन	२७८ ४	अवाच्य	३९ २१	अश्व	१९० ४३
अवनत	२६८ ७०	अवार	५६ ८	अश्वकर्णक	९० ४४
अवनाट	१४२ ४५	अवासस्	२६१ ३९	अश्वत्थ	८४ २१
अवनाय	२८३ २७	अवि	{ १३६ २० ३३४ २०६	अश्वयुग	१९ २१
अवनि	६७ ३	अविग्र	९५ ६७	अश्वडव	३६३ १६
अवन्तिसोम	२१९ ३९	अवित	२७५ १०६	अश्वा	१९१ ४६
अवध्य	८१ ६	अविद्या	३१ ७	अश्वाभरण	२९७ ४३
अवष्टुथ	१७२ २७	अविनीत	२५७ २३	अश्वारोह	१९५ ६०
अवष्टुट	१४२ ४५	अविरत	१४ ६९	अश्विन्	११ ५४
अवय	२६५ ५४			अश्विनी	१९ २१
अवयमत	२७५ १०६			अश्विनीसुत	११ ५४
अवयमद	२०६ १०९			अश्वीय	१९१ ४८
				अषडक्षीण	१८५ २२

शब्दानुक्रमणिका.

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अष्टापद	२५०	४६	अहमहमिका ...	२०५	१०१	आख्या	३६	८
अष्टावत्	१४९	७२	अहंपूर्विका ...	२०५	१००	आख्यात	२७५	१०७
असकृत्	३४९	१	अहंमति	३१	७	आख्यायिका...	३५	५
असती	१३३	१०	अहर्पति	२१	३	आगंतु	१७४	३४
असतीसुत	१३७	२६	अहर्मुख	२३	२	आगस्त	{ १८६ ३४०	२६ २२९
असन	९०	४४	अहस्कर	२१	२८	आगार	७३	५
असमीक्ष्यकारिन्	२५६	१७	अहह	३४८	२५६	आग्र	३१	५
असार	२६५	५६	अहार्य	७७	१	आग्रीध्र	१७०	१७
असि	२०१	८९	अहि	{ ५१ ३४२	६ २३७	आग्रहायणिक	२६	१४
असिका	१३५	१८	अहित	१८२	११	आग्रहाणी	२०	२३
असित	३३	१४	अहित	१८२	११	आइ	३४२	२३८
असिधावक	२४०	७	अहितुडिक ...	५३	११	आंगिक	४५	१६
असिधेयका	२०२	९२	अहिभय	१८७	३०	आंगिरस	२०	२४
असिपुत्री	२०२	९२	अहिभुज	२९४	३०	आचमन	१७४	३६
असिहेति	१९७	७०	अहेरु	१०२	१०१	आचाम	२२२	४९
असु	२०८	११९	अहो	३५१	९	आचार्य	१६७	७
असुधारण	२०८	११९	अहोरात्र	२५	१२	आचार्या	१३४	१४
असुर	४	१२	अहाय	३४९	२	आचार्यानी ...	१३४	१५
असूक्ष्ण	४६	२३	न			आचित	२३२	८७
असूया	४७	२४						
असूयधरा	१४६	६२	आ					
असृज	१४७	६४	आ(आः)	३४३	२३९	आच्छादन ...	{ १८ १५९	१३ ११५
असौम्यस्वर ...	२६१	३७	आं	३५३	१६	आच्छुरितक ...	४९	३४
अस्त	{ ७७ २७१	२ ८७	आक्रंपित	२७१	८७	आच्छादन ...	२४४	२३
अस्तम्	३५३	१७	आकर	७९	७	आजक	२२९	७७
अस्ति	३५४	१८	आकर्ष	३३८	२२०	आजानेय	१९०	४४
अस्तु	३५२	१३	आकल्प	१५६	९९	आजि	{ २०६ २९५	१०६ ३२
अस्र	२००	८२	आकार	{ २८० ३२३	१५ १६२	आजिव	२०९	१
अस्थि	१४८	६८	आकारगुप्ति ...	४९	३४	आज्ज	५४	३
अस्थिर	२६२	४३	आकारणा	३६	८	आज्ञा	१८६	२६
अस्फुटवाच् ...	२६०	३७	आकाश	१५	२	आज्य	२२३	५२
अस्र	{ २२ १४७ १५४ ३२४	३३ ६४ ९३ १६४	आकाश	२७१	८५	आटि	१२५	२५
अस्र	१३	६२	आकीर्ण	२६८	७२	आडंबर	{ २०६ ६२५	१०६ १६७
अस्र	१५४	९३	आकुल	३२३	१६२	आडि	१२५	२५
अस्र	३२४	१६४	आकृति	३०७	९०	आडक	२३२	८८
अस्रप	१३	६२	आक्रंद	८०	३	आढकिक	२११	१०
अस्र	१५४	९३	आक्रोड	३८	१५	आढकी	१०९	१३०
अस्वच्छंद	२५६	१६	आक्रोश	२७८	६	आढय	२५४	१०
अस्वप्न	३	८	आक्षारणा	३८	१५	आढय	२८९	१०
अस्वर	२६१	३७	आक्षारित	२६२	४३	आतंक	३१२	११५
अस्वाध्याय	१७९	५४	आक्षेप	३७	१३	आतंचन	२६२	४४
अहंयु	२६४	५०	आखंड	१०	४७	आततायिन् ...	{ २२ ३६५	३४ २०
अहंकार	४६	२२	आखु	१२२	१२	आतप	१८८	३२
अहंकारवान् ...	२६४	५०	आखुभुज	१२०	६			
अहन्	२३	२	आखट	२४४	२३			

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
आतर	५७	११	आनाय	५८	१६	आमिष	१४७	६३
आतापिन्	१२५	२१	आनाय्य	१७१	२१	आमिषाशिन् ...	३३८	२२२
आतिथ्य	१७४	३३	आनाह	१४४	५५	आमिषाशिन् ...	२५६	१९
आतिथ्य	१७४	३३	आनुपूर्वी	१७५	३७	आमुक्त	१९६	६५
आतुर	१४५	५८	आंध्यासिक	२१६	२८	आमोद	२८	२४
आतोद्य	४२	५	आन्वीक्षिकी ...	३६	५	आमोदिन्	३२	१०
आत्तगर्व	२६१	४०	आपक्व	२२२	४७	आमोदिन्	३२	११
आत्मगुप्ता	९९	८६	आपगा	६२	३०	आम्नाय	३४	३
आत्मघोष	१२४	२०	आपण	७२	२	आम्नाय	२७९	७
आत्मज	१३७	२७	आपणिक	२२९	७८	आम्र	८७	३३
आत्मन्	२९	२९	आपत्प्राप्त	२६२	४२	आम्रातक	८६	२७
आत्मन्	३११	१०९	आपद्	२००	८२	आम्नेडित	३७	१२
आत्मभू	५	१६	आपन्न	२६२	४२	आयत	२६८	६९
आत्मभू	६	२७	आपन्नसत्त्वा ...	१३६	२२	आयतन	७४	७
आत्मभरि	२५७	२१	आपमित्यक ...	२०९	४	आयति	१८७	२९
आवेयी	१३६	२०	आपान	२४९	४३	आयति	३०३	७१
आयवर्ण	२८६	४३	आपीड	१६४	१३६	आयत्त	२५६	११४
आदर्श	१६५	१४०	आपीन	२२८	७३	आयाम	१५९	११४
आदि	२७०	८०	आपूपिक	२१६	२८	आयुध	२००	८२
आदिकारण	२९	२८	आपूपिक	२८६	४०	आयुधिक	१९६	६७
आदितेय	३	८	आप्त	१८३	१३	आयुधीय	१९६	६७
आदित्य	३	८	आप्य	५५	५	आयुष्मत्	२५३	६
आदित्य	३	१०	आप्यायन	३१२	११५	आयुस्	२०८	२०
आदित्य	२१	२८	आप्रच्छन्न	२७९	७	आयोधन	२०५	१०३
आदिनय	२८३	२९	आप्रपद	१६०	११९	आरकूट	२३४	९७
आदत	३०६	८५	आप्रपदीन	१६०	११९	आरग्वध	८५	२३
आद्य	२७०	८०	आप्तव	१६०	१२१	आरनालक	२१९	३९
आद्यमापक	२३१	८५	आप्ताव	१६०	१२१	आरति	२८५	३८
आद्युन	२५७	२१	आवेध	२१२	१३	आरंभ	२८३	२६
आद्यात	२८७	३	आवुत्त	४३	१२	आरव	४०	२३
आधार	६१	२९	आभरण	१५६	१०१	आरा	२४७	३५
आधि	४७	२८	आभाषण	३८	१५	आरात्	३४४	२४१
आधि	३०९	९७	आभास्वर	३	९	आराधन	३१४	१२५
आधूत	२७१	८७	आभीर	२२४	५७	आराम	७९	२
आधारण	१९४	५९	आभीरपल्ली ...	७७	२०	आरालिक	२१६	२८
आध्यान	४७	२९	आभीरी	१३४	१३	आराव	४०	२३
आनक	४२	६	आभील	५४	४	आरेवत	८५	२४
आनकदुर्मुभि	२८७	३	आभोग	१६४	१३७	आरोग्य	१४३	५०
आनत	६	२३	आमगंधिन् ...	३२	१२	आरोह	१५९	११४
आनह	२६८	७०	आमनस्य	५४	३	आरोह	३४२	२३७
आनन	४१	४	आमय	१४३	५१	आरोहण	७६	१८
आनंद	१५३	८९	आमयाविन् ...	१४५	५८	आर्तगल	९७	७४
आनंदधु	२८	२५	आमलक	३७१	३३	आर्तव	१३६	२१
आनंदन	२८	२५	आमलकी	९३	५७	आर्द्र	२७५	१०५
आनंदन	२७९	७	आमिक्षा	१७१	३३	आर्द्रक	२१९	३७
आनंत	३०२	६३						

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
आर्य ...	{ १६६ ४४	आशीस ...	३४०	आस्फोटनी ...	२४७ ३४
आर्या ...	९	आशु ...	{ १४ २१३	आस्फोटा ...	{ ९६ ७० १०३ १०४
आर्यावर्त ...	६९	आशुग ...	{ १३ २०१ २९१	आस्य ...	१५३ ८९
आर्षभ्य ...	२२६	आशुग्रीहि ...	२१३	आस्या ...	२८२ २१
आल ...	२२६	आशुशुक्षणि ...	१२	आस्रव ...	२८३ २९
आलभ ...	२०७	आश्रय ...	१६६	आहत ...	{ ३९ २१ २७२ ८८
आलय ...	७३	आश्रय ...	४५	आहतलक्षण ...	२५४ १०
आलवाल ...	६१	आश्रम ...	१८४ २८०	आहव ...	२०६ १०५
आलस्य ...	२४३	आश्रय ...	{ १८४ २८०	आहवनीय ...	१७० ११
आलान ...	१८९	आश्रयाश ...	१२	आहार ...	२२४ १०५
आलाप ...	३८	आश्रव ...	{ ३१ २५८	आहाव ...	६० २६
आलि ...	{ ७० ८० १३४	आश्रुत ...	२७६	आहेय ...	५२ ९
आलिङ्ग्य ...	४२	आश्रुत ...	२७६	आहो ...	३५० ५
आलीढ ...	२०१	आश्रुत ...	२७६	आहोपुरुषिका ..	२०५ १०१
आलु ...	२१७	आश्रुत ...	२७६	आह्वय ...	३६ ७
आलोक ...	२८७	आश्रुत ...	२७६	आह्वा ...	३६ ८
आलोकन ...	२८४	आश्रुत ...	२७६	आह्वान ...	३६ ८
आवपन ...	२१८	आश्रुत ...	२७६	इ	
आवर्त ...	५५	आश्रुत ...	२७६	इक्षु ...	११७ १६३
आवलि ...	८०	आश्रुत ...	२७६	इक्षुगंधा ...	{ १०२ १०३ १०४ ११० ११३
आवसित ...	२१५	आश्रुत ...	२७६	इक्षुर ...	१०३ १०४
आवाप ...	६१	आश्रुत ...	२७६	इक्षुवाकु ...	११५ १५६
आवापक ...	१५७	आश्रुत ...	२७६	इंग ...	{ २७० ८२ २६९ ७४ २८० १५
आवाल ...	६१	आश्रुत ...	२७६	इंगित ...	९० ४६
आविद्ध ...	{ २६८ २७१	आश्रुत ...	२७६	इंगुदी ...	४७ २७
आविध ...	२८५	आश्रुत ...	२७६	इच्छा ...	१३३ ९
आविल ...	५८	आश्रुत ...	२७६	इच्छावती ...	१६८ ८
आविस्त ...	३५२	आश्रुत ...	२७६	इज्याशील ...	३२६ ६२
आडुक ...	४३	आश्रुत ...	२७६	इष्टचर ...	२९७ ४२
आट्ट ...	१७५	आश्रुत ...	२७६	इडा ...	{ २४२ २७० ३३१ २१ २४४ १२ ४
आट्ट ...	२७२	आश्रुत ...	२७६	इतर ...	३५५ २१
आवेगी ...	११०	आश्रुत ...	२७६	इतरेयुस् ...	३५५ २४४
आवेशन ...	७४	आश्रुत ...	२७६	इति ...	३५५ १२
आवेशिक ...	१७४	आश्रुत ...	२७६	इतिह ...	३५५ ४
आशंसितृ ...	२५८	आश्रुत ...	२७६	इतिहास ...	३५५ १०
आशंसु ...	२५८	आश्रुत ...	२७६	इत्तरी ...	३५५ २३
आशय ...	२८२	आश्रुत ...	२७६	इदानीम् ...	३५५
आशर ...	१३	आश्रुत ...	२७६		
आशा ...	{ १६ ३३७	आश्रुत ...	२७६		
आशितंगवीन...	२२५	आश्रुत ...	२७६		
आशीविष ...	५२	आश्रुत ...	२७६		

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
ईदम्	८२ १३	ईदित	२७६ ११०	उज्जासन	२०७ ११५
ईदु	३१२ १११	ईदिति	३०२ ६८	उज्ज्वल	४५ १७
ईदिरा	७ २९	ईदिरित	२७१ ८७	उच्छ	२०९ २
ईदीवर	६३ ३७	ईदर्म	१४४ ५४	उच्छशील	२०९ २
ईदीवरी	१०२ १००	ईदुर्ग्या	४७ २४	उटज	७३ ६
ईदु	१८ १३	ईदिलित	२७६ १०९	उडु	१९ २१
ईदु	९ ४४	ईली	२०२ ९१	उडुप	५७ ११
ईदु	१६ २	ईश	७ ३२	उडुनि	१२९ ३७
ईदु	९० ४५	ईशान	७ ३२	उत	२७४ १०१
ईदुप	९५ ६७	ईशित	२१४ १०	उत	३४४ २४२
ईदुवारुणी	११५ १५६	ईशित	२१४ १०	उत	३५० ५
ईदुवरस	९५ ६८	ईश्वर	७ ३२	उताहो	३५० ५
ईद्राणिका	९५ ६८	ईश्वरी	८ ३८	उत्क	२५४ ८
ईद्राणी	१० ४८	ईश्वरी	८ ३८	उत्कट	११० १३४
ईद्रापुष	१७ १०	ईपत	३५१ ८	उत्कट	२५७ २३
ईद्रारि	४ १२	ईपत्पांडु	३३ १३	उत्कटा	४७ २९
ईद्रावरज	५ २०	ईपा	२१२ १४	उत्कर	१३० ४२
ईद्रिय	३१ ८	ईपिका	१८९ ३८	उत्कर्ष	२८० ११
ईद्रियार्थ	१४६ ६२	ईहा	४७ २७	उत्कलिका	४७ २९
ईद्रियार्थ	३१ ८	ईहामृग	१२० ७	उत्कार	२८६ ३६
ईदन	८२ १३	उ	उ	उत्क्रोश	१२५ २३
ईम	१८८ ३५	उ	३५४ १८	उत्तंस	३३९ २२६
ईभ्य	२५४ १०	उ	२७५ १०७	उत्त	२७५ १०५
ईमद	१७ १०	उक्त	२७५ ३४	उत्तम	१४७ ६३
ईरा	२४८ १७५	उक्ति	३४ ३०	उत्तम	२६५ ५७
ईरा	३२७ ४२	उक्थ	३६९ ५९	उत्तमर्ण	२१० ५
ईरा	२९७ २३	उक्षन्	२२५ ३१	उत्तमा	१३१ ४
ईरा	२० २३	उखा	२१७ ४५	उत्तमांग	१५४ ९५
ईरा	३५१ १७	उख्य	२२१ ८	उत्तर	३७ १०
ईरा	२६ ३८	उग्र	४६ २०	उत्तर	३३१ १८९
ईरा	१८९ ३३	उग्र	२३९ २	उत्तरासंग	१६० ११७
ईरा	२०१ ८७	उग्रगंधा	१०२ १०२	उत्तरीय	१६० ११८
ईरा	२०१ ८८	उग्रगंधा	११२ १४५	उत्तरेयुस्	३५५ २०
ईरा	१७२ २८	उच्च	२६८ ७०	उत्तान	५८ १५
ईरा	२२४ ५७	उच्चटा	११६ २६०	उत्तानशय	१४१ ४१
ईरा	११७ १६५	उच्चंड	२७० ८३	उत्थान	३१३ ११७
ईरा	३२ ११	उच्चार	१४८ ६७	उत्थित	३०६ ८४
ईरा	२५४ ९	उच्चावच	२७० ८०	उत्पतित	२५९ २९
ईरा	२९६ ३८	उच्चैःश्रवस्	१० ४८	उत्पत्ति	२९ ३०
ईरा	२०० ८३	उच्चैर्घुष्ट	३७ १२	उत्पत्तिष्णु	२५९ २९
ईरा	१५४ ९३	उच्चैस्	३५३ १७	उत्पन्न	३०६ ८५
ईरा	२८४ ३१	उच्छ्रय	८१ १०	उत्पल	६३ ३७
ईरा	१३५ २०	उच्छ्राय	८१ १०	उत्पल	१०८ १२६
ईरा	१३५ २०	उच्छ्रित	२६८ ७०	उत्पलशारिवा	१०५ ११२
ईरा	१३५ २०	उच्छ्रित	३०६ ८४	उत्पात	२०६ १०९
ईरा	१३५ २०	उच्छ्रित	३०६ ८४	उत्फुल	८१ ७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
उत्स ...	७८	५	उद्गातृ	१७०	१७	उन्मनस् ...	२५४	८
उत्सर्जन ...	१७३	२६	उद्गार ...	२८५	३७	उन्माथ	{ २०७ ११५	
उत्सव	{ ५० ३३५	३८ २०८	उद्गीथ	३६४	१९	उन्माद	{ २४४ २६	
उत्सादन ...	१६०	१२१	उद्गूर्ण ...	२७२	८९	उन्मादवत्	४७ २६	
उत्साह	{ ४८ १८४	२९ १९	उद्ग्राह ...	२८५	३७	उन्मादवत्	१४६ ६०	
उत्साहन ...	३१२	११४	उद्गृह ...	२८	२७	उपकण्ठ ...	२६७ ६७	
उत्साहवर्धन ...	४५	१८	उद्गृह ...	२८५	३५	उपकारिका ...	७४ १०	
उत्सुक	२५४	९	उद्गृह ...	२८३	२६	उपकार्या ...	७४ १०	
उत्सृष्ट	२७५	१०७	उद्गृह ...	१८६	२६	उपकुञ्चिका ...	{ १०८ १२५	
उत्सेध	{ ८१ ३०८	१० ९५	उद्गृह ...	८८	३४	उपकुञ्चिका ...	{ २१९ ३७	
उदक्	३५५	२३	उद्गृह ...	३७३	९५	उपकुल्या ...	१०१ ९६	
उदक	{ ५५ ३६५	४ २२	उद्गृह ...	५०	३८	उपक्रम	{ १६९ ३१८	
उदक्या	१३६	२१	उद्गृह ...	५०	३८	उपक्रम	{ ३१८ २६	
उदग्र	२६८	७०	उद्गृह ...	२८३	२६	उपक्रोश ...	३७ १३	
उदग्र	२८५	३९	उद्गृह ...	२१७	२९	उपगत	२७६ १०९	
उदधि	५४	१	उद्गृह ...	२०९	४	उपगृहण ...	२८४ ३०	
उदित	३३	७	उद्गृह ...	२७२	९०	उपग्रह ...	२०८ ११९	
उदन्या	२२४	५५	उद्गृह ...	२९	३०	उपग्राह्य ...	१८७ २८	
उदन्वत्	५४	१	उद्गृह ...	२६४	५१	उपग्र ...	२८१ १९	
उदपान	६१	२१	उद्गृह ...	२६४	५१	उपचरित	२७५ १०२	
उदय	७७	२	उद्गृह ...	२६४	५१	उपचाय्य ...	१७० २०	
उदर	१५०	७७	उद्गृह ...	२८०	१२	उपचित ...	२७२ ८९	
उदर्क	१८७	२९	उद्गृह ...	२७२	८९	उपचित्रा ...	१०० ८७	
उद्वसित	७३	४	उद्गृह ...	२८०	११	उपजाप ...	१८५ २१	
उद्विष्ट	२२३	५३	उद्गृह ...	८०	३	उपज्ञा	१६९ १३	
उदात्त	३५	४	उद्गृह ...	३१३	११६	उपज्ञा	२८० १४	
उदान	१४	३७	उद्गृह ...	३७१	३३	उपतप्त	१४३ ५१	
उदार	{ २५४ ३३१	८ १९१	उद्गृह ...	५९	२०	उपताप	७९ ७	
उदासीन ...	१८२	१०	उद्गृह ...	१६०	१२१	उपत्यका ...	१८७ २८	
उदाहार ...	३६	९	उद्गृह ...	१८८	३६	उपदा	३१८ १३१	
उदित	२७५	१०७	उद्गृह ...	२७३	९७	उपधा	१६४ १३७	
उदीची	१६	२	उद्गृह ...	२०७	११५	उपधान	४८ ३०	
उदीच्य	{ ६८ १०७	७ १२२	उद्गृह ...	१७९	५७	उपधि	४२ ७	
उदुंबर	{ ८५ २३४	२२ ९७	उद्गृह ...	११८	१६९	उपनाह	२३० ८१	
उदुंबरपर्णी ...	११२	१४४	उद्गृह ...	२८०	१२	उपनिधि ...	३०८ ९२	
उदुखल	२१६	२५	उद्गृह ...	१२२	१२	उपनिषद्	७१ १८	
उद्वेत	२७३	९७	उद्गृह ...	२६८	७०	उपनिष्कर	३६ ९	
उद्वेग	१५८	११२	उद्गृह ...	२६८	६९	उपन्यास ...	१३९ ३५	
उद्गाढ	१४	७०	उद्गृह ...	३०६	८४	उपपति	१७२ २५	
			उद्गृह ...	२८०	१२	उपभूत	२८१ २०	
			उद्गृह ...	२८०	१२	उपभोग ...	{ २४७ २४८	
			उद्गृह ...	९८	७७	उपमा	{ २४८ ३८	
			उद्गृह ...	१४६	६०	उपमातृ ...	{ ३२७ ३६	
			उद्गृह ...	२५७	२३	उपमान ...	२४७ ३६	

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
उपयमः	१७९	६६ उपाध्याया.....	१३४	१४ उल्लखलक.....	८७ ३४
उपयामः	१७९	६७ उपाध्यायानी...	१३४	१५ उल्लपिन्.....	५८ १८
उपरक्तः	{ २५ १० २६२ ४३	उपाध्यायी ...	{ १३४ १४ १३४ १५	उल्का	३५९ ८
उपरक्षणः	१८८	३३ उपानह.....	२४६	३१ उल्लुक्	२१७ ३०
उपरागः	२४	९ उपाय (चतुष्टय)	१८५	२० उल्लोच	१४५ ५७
उपरामः	२८५	३८ उपायन.....	१८७	२८ उल्लोल	१६० १२०
उपरिः	३२८	१८३ उपालंभ	३७	१४ उल्लव	५५ ६
उपलः	७८	४ उपावृत्त	१९२	५० उल्लवण	१४० ३८
उपलब्धार्थाः	३५	५ उपासंग	२०१	८८ उशनस्	२७० ८१
उपलब्धिः	३१	१ उपासन	२०१	८६ उशीर	२० २५
उपलंभः	२८३	२७ उपासना	१७४	३५ उपणा	११७ १६४
उपलाः	३३३	१९ उपासित	२७५	१०२ उपध्वं	१०१ १७
उपवनः	८०	२ उपाहित	{ २५ १० २७२ ९२	उपस्	१२ ५७
उपवर्तनः	६९	८ उपेद्र	५	२० उपा	२३ २
उपवर्हः	१६४	१३७ उपेद्र	५	२० उपापति	३५४ १८
उपवासः	१७५	३८ उपोदिका	११५	१५७ उपापति	७ २८
उपविषाः	१०२	९९ उपोद्धात	३६	९ उषित	२७४ ९९
उपवीतः	१७८	५० उप्तकृष्ट.....	२११	८ उष्ट्र	२२९ ७५
उपशल्यः	७७	२० उभययुस्	३५५	२१ उष्ण.....	{ २७ १९ २४३ १९ ३६६ २२
उपशायः	२८४	३२ उभयेयुस्	३५५	२१ उष्णरश्मि	२१ २९
उपश्रुतः	२७६	१०९ उमा	{ ८ ३८ २१४ २०	उष्णिक्का	२२२ ५०
उपसंव्यानः	१५९	११७ उमापति	८	३६ उष्णीप	३३८ २१९
उपसंपन्नः	{ १७२ २६ २२१ ४५	४५ उरःसूत्रिका	१५७	१०४ उष्णोपगम.....	२७ १९
उपसरः	२८२	२५ उरग	५२	८ उष्मक	२७ १८
उपसर्गः	२०६	१०९ उरण	२२९	७६ उस्त्र	२२ ३३
उपसर्जनः	२६६	६० उरणाख्य	११३	१४७ उस्त्रा.....	२२६ ६६
उपसर्प्याः	२२७	७० उरभ्र	२२९	७६ ऊ	
उपसर्प्यकः	२१	३२ उररी	३४८	२५३ ऊत	२७४ १०१
उपस्करः	२१८	३५ उररीकृत	२७६	१०८ ऊधस्	२२८ ७३
उपस्यः	१५०	७५ उरच्छद	१९६	६४ ऊन	३१५ १२७
उपस्पर्शः	१७४	३६ उरस्	१५०	७८ ऊम्	३५४ १८
उपहारः	{ १८७ २८ ३३१ १९४	१९४ उरसिल	१९८	७६ ऊररी	३४८ २५३
उपहृत्	३२८	१८२ उरस्य	१३८	२८ ऊरव्य	२०८ १
उपांशुः	१८६	२३ उरस्वान्	१९८	७६ ऊरी	३४८ २५३
उपाकरणः	१७६	४१ उरु	२६६	६१ ऊरीकृत	२७६ १०८
उपाकृतः	१७२	२५ उरुबुक.....	९१	५१ ऊरीकृत	२७६ १०८
उपात्ययः	{ १७५ ३७ २८४ ३३	३७ उर्वरा	६८	४ ऊरु	१४९ ७३
उपादानः	{ २४१ १६ ३३८ २२२	३३ उर्वशी	११	५५ ऊरुज	२०८ १
उपाधिः	{ ४७ २८ २२५ १२	१२ उर्वारु	११५	१५५ ऊरुपर्वन्	१४९ ७२
उपाध्यायः	१६७	७ उर्वारु	६७	३ ऊर्ज	२६ १८
		उलप	८१	९ ऊर्जस्वल	१९८ ७५
		उल्लप	{ १२३ १५ २८८ ६	ऊर्जस्विन्	१९८ ७५
		उल्लखल	२१६	ऊर्णनाभ	१२२ १३
				ऊर्णा	२९९ ४९

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
ऊर्णायु	२२१	७३	ऋषि	१७६	४३	एनस्	२८	२३
ऊर्णायु	२३७	१०७	ऋष्यप्रोक्ता ...	१००	८७	एरंड	११	५१
ऊर्ध्वक	४२	५	ए	१०२	१०१	एला	१०८	१२५
ऊर्ध्वजालु	१४२	४७				एलापर्णी	१११	१४०
ऊर्ध्वस्तु	१४२	४७				एलावालुक	१०७	१२१
ऊर्मि	५५	५	एक	२७०	८२	एव	३४६	२४९
ऊर्मि	३७२	३८	एक	२७०	८२	एवम्	३५१	९
ऊर्मिका	१५७	१०७	एकक	२७०	८२	एवम्	३५२	१२
ऊर्मिमत्	२६८	७१	एकगुरु	१६८	१२	एवम्	३५३	१५
ऊप	६८	४	एकतान	२७०	७९	एवम्	३५३	१६
ऊपण	२१९	३६	एकताल	४१	३	एषणिक	२४६	३२
ऊपर	६८	५	एकदंत	९	४१	ऐ		
ऊपवत्	६८	५	एकदा	३५५	२२	ऐकागारिक	२४४	२४
ऊष्णागम	२७	१९	एकधुर	२२६	६५	ऐगुद	८४	१८
ऊह	३०	३	एकधुरावह	२२६	६५	ऐण	१२०	८
ऊ			एकधुरीण	२२६	६५	ऐण्य	१२०	८
ऊ			एकपदी	७१	१५	ऐतिद्य	१६९	१२
ऊक्थ	२३३	९०	एकपिंग	१५	७३	ऐन्द्रियक	२७०	७९
ऊक्ष	१९	२१	एकयष्टिका	१५७	१०६	ऐरावण	१०	९
ऊक्ष	९२	५७	एकसर्ग	२७०	८०			
ऊक्ष	११९	४	एकहायनी	२२७	६८	ऐरावत	१०	४९
ऊक्षगन्धा	१००	१३७	एकाकिन्	२७०	८२	ऐरावती	१७	९
ऊक्षगन्धिका	१०४	११०	एकाग्र	२७०	८१	ऐरावती	१५	७३
ऊक्ष	३५	३	एकाग्र	३३०	८१	ऐलविल	१५	७३
ऊक्षीप	२१८	३२	एकाग्र	३३०	८१	ऐलेय	१०७	१२१
ऊक्षु	२६८	७२	एकाग्र	३३०	८१	ऐश्वर्य	८	३८
ऊक्षुरोहित	१७	१०	एकाग्र	३३०	८१	ऐषमस्	३५४	२०
ऊक्षु	२०९	३	एकाग्र	३३०	८१	ओ		
ऊक्षु	३९	२२	एकाग्र	३३०	८१	ओकस्	३४१	२३२
ऊक्षु	२०९	२	एकाग्र	३३०	८१	ओघ	४३	९
ऊक्षीया	२८४	३२	एकाग्र	३३०	८१	ओघ	१२९	३९
ऊक्षु	२५	१३	एकाग्र	३३०	८१	ओघ	२९३	२७
ऊक्षु	३०१	६१	एकाग्र	३३०	८१	ओघ	३५	४
ऊक्षुमती	१३६	२१	एकाग्र	३३०	८१	ओकार	३५	२३२
ऊक्षुते	३४९	३	एकाग्र	३३०	८१	ओजस्	३४१	७६
ऊक्षुत्वज	१७०	१७	एकाग्र	३३०	८१	ओजस्	९७	७६
ऊक्षु	२१५	२३	एकाग्र	३३०	८१	ओङ्गुपुण	१२०	६
ऊक्षु	१०५	११२	एकाग्र	३३०	८१	ओतु	१२२	४८
ऊक्षु	३	८	एकाग्र	३३०	८१	ओदन	३५२	१२
ऊक्षुक्षिन्	१०	४७	एकाग्र	३३०	८१	ओम्	२७९	९
ऊक्षु	१२१	१०	एकाग्र	३३०	८१	ओष	८१	६
ऊक्षुकेतु	७	२८	एकाग्र	३३०	८१	ओषधी	१८	१४
ऊक्षु	४०	१	एकाग्र	३३०	८१	ओषधीश	१५३	९०
ऊक्षु	१०६	११६	एकाग्र	३३०	८१	ओष्ठ		
ऊक्षु	२२५	५९	एकाग्र	३३०	८१			
ऊक्षु	२६६	५९	एकाग्र	३३०	८१			

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
औ		कच्छ { ६९ १०	कटक ३७० ३२		
औषक..... २२६	६०	कच्छप..... ६९ २१	कटकारिका ... २०१ ९३		
औषिती ३७३	३९	कच्छपी ... ३१६ १३१	कटकिफल ... ९३ ६१		
औषित्य ३७३	३९	कच्छू १४४ ६३	कठ १६३ ८८		
औतानपादि ... १९	२०	कच्छुर..... १४६ ६८	कठभूषा ... १६६ १०४		
औत्सुक्य ३४०	२२८	कच्छुरा ... १०० ९२	कंइ १४४ ६३		
औदनिक २१६	२८	कंजुक..... { ६२ ९	कंइया १४४ ६३		
औदरिक २६७	२१	{ १९६ ६३	कंइरा ९९ ८६		
औपगवक..... २८६	४०	कंजुकिन् १८२ ८	कंडोल २१६ २६		
औपयिक १८६	२४	{ १४९ ७४	कंडोलवीणा ... २४६ ३२		
औपवस्त १७६	३८	{ १८९ ३७	कत्तण ११७ १६६		
औरधक २२९	७७	कट..... { २१६ २६	कथा ... ३६ ६		
औरस..... १३८	२८	{ २९६ ३४	कदध्वन् ७१ १६		
और्ध्वदेहिक ... १७३	३०	कटक..... { ७८ ६	कदंज ८९ ४२		
और्व १२	६९	{ १६७ १०७	कदंजक..... १२९ ४०		
औशीर ... ३२९	१८६	कटभी..... ११३ १६०	कदर ९१ ६०		
औषध..... { ११० १४३	१३६ ६०	{ ११४ १६३	कदर्य्य..... २६३ ४८		
औष्टक..... २२९	७७	कटाक्ष १६४ ९४	कदली { १०६ ११३		
		कटाह ३६६ २१	{ १२१ ९		
क		कटि..... १४९ ७४	कदाचित् ३६० ४		
क { २८८ २८८	६ ६	कटिप्रोथ ... १६० ७६	कदुष्ण २२ ३६		
कंस..... २१८	३२	कटी..... ३७२ ३८	कद्रु... ३३ १६		
कंसाराति..... ६	२१	कटु..... { ३२ ९	कद्वद ... २६० ३७		
ककुद ३०७	९१	{ ९९ ८६	कनक २३४ ९४		
ककुयती ... १४९	७४	{ २९६ ३६	कनकाध्यक्ष ... १८१ ७		
ककुभ् १६	१	कटुतुंबी..... ११६ १६६	कनकालुका ... १८८ ३२		
ककुभ..... { ४२ ९०	७ ४६	कटुरोहिणी ... ९९ ८६	कनिष्ठ { १४१ ४३		
कक्ष..... { १६० ३३७	७९ २१८	कट्टफल ... ८९ ४०	{ २९७ ४१		
कक्ष्या..... { १९० ३२२	४२ १६७	कट्टंग ९२ ६६	कनिष्ठा..... १६१ ८२		
कंक..... १२३	१६	कठिंजर ... ९८ ७९	कनीनिका..... १६४ ९२		
कंकटक ... १९६	६४	कठिन..... २६९ ७६	{ २६६ ६२		
कंकण १६७	१०८	कठिलक ... ११४ १६४	{ ३४१ २३४		
कंकतिका १६६	१३९	कठोर २६९ ७६	कंथा ... ३६९ ९		
कंकाल १४८	६९	कडंगर..... २१६ २२	{ ११६ १६७		
कंकालक १६३	१३	कडंज २१८ ३६	{ ३७१ ३६		
कंगु २१४	२०	कडार ३३ १६	कंदर ... ७८ ६		
कच..... १६६	९६	कण..... { २६६ ६२	कंदराल ... { ८६ २९		
कचर २६६	६६	{ २९८ ४६	{ ८९ ४३		
कचित् ३६३	१४	कणा { १०१ ९६	कंदर्प ... ६ २६		
		{ २१९ ३६	कंदली १२१ ९		
		कणिका ... { ९६ ६६	कंदु २१७ ३०		
		{ ३६९ ८	कंदुक १६६ १३८		
		कणिश... २१४ २१	कंधरा १६३ ८८		
			कन्यकाजात ... १३७ २४		
			कन्या १३२ ८		
			कपट ... ४८ ३०		

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कपर्द	८	३७	कंबु	६०	२३	करोटि	१४८	६९
कपर्दिन्	८	३४	कंबुग्रीवा	२१६	१३३	कर्क	१९१	४६
कपाट	७६	१७	कम्प	२५३	८८	कर्कटक	५९	२१
कपाल	१४८	६८	कर	२५७	२४	कर्कटी	११५	१५५
कपालभृत्	८	३४	कर	२२	३३	कर्कधू	८८	३६
कपि	११९	३	कर	१८६	२७	कर्करी	३७२	३८
कपिकच्छु	१००	८७	करक	३२४	१६३	कर्करेडु	२१७	३१
कपित्थ	८४	२१	करक	१८	१२	कर्कश	१२४	१९
कपिल	३३	१६	करक	९४	६४	कर्कश	११३	१४६
कपिला	१६	४	करज	२८८	६	कर्कश	२६९	७६
कपिवल्ली	१०२	९७	करज	९१	४७	कर्कश	३३७	२१६
कपिश	३३	१६	करजक	१०८	१२९	कर्काह	११५	१५५
कपीतन	८६	२७	करजक	९१	४७	कर्चूर	११४	१५४
कपोत	८९	४३	करट	१२४	२०	कर्चूरक	११०	१३५
कपोतपालिका	९४	६३	करट	२९५	३४	कर्ण	१५४	९४
कपोताग्नि	१०८	१२९	करण	२३९	२	कर्णजलौकस	१२२	१३
कपोल	१५३	९०	करण	३००	५४	कर्णधार	५७	१२
कफ	१४६	६२	करंड	३६४	१८	कर्णपूर	३३९	२२६
कफिन्	१४६	६०	करतोया	६२	३३	कर्णवेष्टन	१५६	१०३
कफोणि	१५१	८०	करपत्र	२४७	३५	कर्णिका	१५६	१०३
कबंध	५५	४	करवाल	२०२	८९	कर्णिकार	२९०	१५
कम्	२०८	११८	करभ	१५१	८१	कर्णिकार	९३	६०
कम्	३४६	२४९	करभूषण	२२९	७५	कर्णिरथ	१९३	५२
कमठ	५९	२१	करमर्दक	१५७	१०८	कर्णजप	२६३	४७
कमटी	६०	२४	करभ	९५	६७	कर्तरी	२४७	३४
कमण्डलु	१७७	४६	करभ	२२२	४८	कर्दम	५६	९
कमन	२५७	२४	कररुह	१५१	८३	कर्पट	१५९	११५
कमल	५५	३	करवालिका	२०२	९१	कर्पट	३७०	३३
कमल	६४	४०	करवीर	९७	७७	कर्पर	१४८	६८
कमल	३३१	१९३	करशाखा	१५१	८२	कर्परांश	३२६	१७५
कमला	७	२८	करशीकर	१८९	३७	कर्परी	२३६	१०१
कमलासन	५	१७	करहाट	६४	४३	कर्पूर	१६३	१३०
कमलोत्तर	२३७	१०६	करहाटक	९२	५२	कर्पूर	१३	६३
कमितृ	२५७	२३	कराल	३३४	२०४	कर्पूर	३४	१७
कंप	५०	३८	करिगजित	२०६	१०७	कर्पूर	२३४	९४
कंपन	२६९	७४	करिणी	१८८	३६	कर्मकर	२४२	१५
कंप्र	२६९	७४	करिन्	१८८	३४	कर्मकर	२५६	१९
कंबल	१५९	११६	करिपिप्पली	१०१	९७	कर्मकार	२५६	१९
कंबलिवाद्यक	३३१	१९३	करिशावक	१८८	३५	कर्मक्षम	२५६	१८
कंदि	१९३	५२	करीर	१७	७७	कर्मठ	२५६	१८
कंदि	२१८	३४	करीप	३२६	१७३	कर्मण्या	२४८	३८
			करुणा	२२३	५१	कर्मदिन्	१७६	४२
			करुणा	४५	१७	कर्मशील	२५६	१८
			करुणा	४५	१८	कर्मशर	२५६	१८
			करेडु	१२४	१९	कर्मसचिव	१८१	४
			करेणु	२९९	५२	कर्मसचिव	११६	१६०

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कर्मद्रिय	३१	८	कल्पवृक्ष	११	५३	काकमाची ...	११४	१५१
कर्पक	२१०	६	कल्पांत	२८	२२	काकमुद्रा	१०५	११३
कर्पफल	९३	५८	कल्मष	२८	२३	काकली ...	४१	२
कर्प	३३८	२२१	कल्माष	३४	१७	काकांगी	१०६	११८
कल	४१	२	कल्य	२३	२	काकिणी	३५९	९
कलकल	४०	२५	कल्या	१४५	५७	काकु	३७	१२
कलंक	{ १८ १७	४	कल्या	३८	१८	काकुद	१५३	९१
कलत्र	३२७	१७८	कल्याण	२८	२५	काकुंदु	८९	३९
कलघौत	३०४	७६	कल्लोल	५५	६	काकोदुवरिका	९३	६१
कलंव	{ २०१ ८७	३५	कवच	१९६	६४	काकोदर	५२	७
कलभ	१८८	३५	कवरी	{ १११ १५५	१३९ ९७	काकोल	{ ५२ १२४	१० २१
कलम	२१५	२४	कवल	२२४	४०	काक्षी	१०९	१३१
कलंवी	११५	१५७	कवि	{ २० १६६	२५	काच	{ २३५ २४६	९९ ३०
कलरव	१२३	१४	कविका	१९२	४९	काचस्थाली ...	९२	५४
कलल	१४०	३८	कविय	३७१	३५	काचित	२७२	८९
कलविक	१२४	१८	कवोष्ण	२२	३५	कांचन	२३४	९५
कलश	२१७	३१	कव्य	१७१	२४	कांचनी	२२०	४१
कलशी	१०१	९३	कशा	२४६	३१	कांची	१५७	१०८
कलहस्त	१२५	२३	कशार्ह	२६२	४४	कांजिक	२१९	३९
कलह	२०५	१०४	कशिपु	३१५	१३०	कांड	२९७	४३
कला	{ १८ २५	११	कशेरु	३६२	१३	कांडपृष्ठ	१९६	६७
कलाद	२४०	८	कशेरुका	१४८	६९	कांडवत्	१३७	६९
कलानिधि	१८	१४	कश्मल	२०६	१०९	कांडीर	१९७	६९
कलाप	३१५	१२८	कश्य	{ १९१ २४८	४७	कांडिष्ठ	१०३	१०४
कलाय	२१३	१६	कप	२४६	४४	कातर	२५८	२६
कलि	{ २०५ ३३१	१०५ १९३	कपाय	{ ३२ ३२१	१५२	कात्यायनी ...	{ ८ १३५	३८ १७
कलिका	८३	१६	कष्ट	{ ५४ २९६	३९	कादंव	१२५	२३
कलिंग	{ ९५ १२३	६७ १६	कस्तूरी	१६३	१२९	कादवरी	२४८	४०
कलिद्रुम	९३	५८	कल्हार	६३	३६	कादविनी	१७	८
कलिमारक	९१	४८	कह	१२५	२२	काद्रवेय	५१	४
कलिल	२७१	८५	काक्षा	४७	२७	कानन	७९	१
कलुप	{ २८ ५८	२३ १४	कांस्यताल	४१	४	कानीन	१३७	२४
कलेवर	१४८	७०	काक	१२४	२०	कांत	२६४	५२
कल्क	२९०	१४	काकचिची	१०२	९८	कांतलक	१०८	१२८
कल्प	{ २७ २८	२१ २२	काकनासिका	१०६	११८	कांता	१३१	३
कल्पना	{ १७६ १८६	४० २४	काकपक्ष	१५५	९६	कांतार	{ ७१ ३२६	१७ १७१
	१९०	४२	काकपीलुक	८९	३९	कांतारक	११७	१६३
						कांताथिनी	१३३	१०
						कांति	{ १८ २७९	१७ ८
						कांदविक	२१६	२८

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कांदिशीक.....	२६२	४२	कार्तातिक.....	१८३	१४	कावाचिक.....	१९६	६६
कापथ.....	७१	१६	कार्तिक.....	२६	१७	कावेरी.....	६३	३५
कापोत.....	{ १३०	४३	कार्तिकिक.....	२६	१८	काव्य.....	११६	१६२
कापोतांजन ...	{ २३७	१०९	कार्तिकेय.....	९	४१	काश ...	११६	१६२
कापोतांजन ...	२३५	१००	कात्स्न्य.....	३२७	१७७	काश्मरी ...	८८	३५
काम ...	{ ६	२६	कार्पास ...	{ १५८	१११	काश्मर्य.....	८८	३६
काम ...	{ ४७	२८	कार्पासी.....	{ ३७१	३५	काश्मीर.....	११२	१४५
कामंगामिन् ...	२२४	५७	कार्पासी.....	१०५	११६	काश्मीरजन्मन्	१६१	१२४
कामन.....	{ ३१७	१३८	कार्म.....	२५६	१८	काश्यपि.....	२१	३२
कामपाल.....	१९८	७६	कार्मण.....	२७८	४	काश्यपी.....	६७	२
कामन.....	२५७	२४	कार्मुक.....	२००	८३	काष्ठ.....	८२	१३
कामपाल.....	६	२४	कार्श्य.....	९०	४४	काष्ठकुहाल.....	५७	१३
कामम्.....	३३२	१३	कार्षापण.....	२३२	८८	काष्ठतक्ष.....	२४०	९
कामयितृ.....	२५७	२४	कार्षिक.....	२३२	८८	काष्ठा.....	{ १६	१
कामिनी.....	{ १३१	३	काल.....	{ १३	६२	काष्ठा.....	{ २५	११
कामिनी.....	{ ३१२	११२	काल.....	{ २२	१	काष्ठा.....	{ २९७	४०
कामुक.....	२५७	२३	काल.....	{ ३३	१४	काष्ठांनुवाहिनी	५७	११
कामुका.....	१३३	९	कालक.....	{ ३३१	१९३	काष्ठीला ...	१०५	११३
कामुकी.....	१३३	९	कालकठक.....	१४३	४९	कास ...	१४४	५२
कांपित्य.....	११३	१४६	कालकूट ...	१२४	२१	कासमर्द ...	३६४	१९
कांवल.....	१९३	५४	कालकूट ...	५२	१०	कासर.....	२१९	४
कांवलिक.....	२४०	८	कालखंड.....	१४७	६६	कासार.....	६१	२८
कांवलोज.....	१९१	४५	कालधर्म ...	२०७	११६	कासार.....	३०२	६६
कांवलोजी.....	१११	१३८	कालपृष्ठ.....	२००	८३	कास्त्र.....	३४६	२५०
काम्यदान.....	२७८	३	कालमेपिका ...	{ १००	९०	किं.....	३४६	२५०
काय ...	{ १४८	७१	कालमेपिका ...	{ १०४	१०९	किंशारु.....	{ २१४	२१
काय.....	{ १७८	५१	कालमेपी.....	{ १०१	९६	किंशारु.....	{ ३२४	१६२
कायस्था.....	९३	५९	कालशेय.....	२२३	५३	किंशुक.....	८६	२९
कारण.....	२९	२८	कालसूत्र.....	५३	२	किंशुक.....	२२३	१६
कारणा.....	५४	३	कालस्कंध.....	{ ८८	३८	किंशुक.....	२४२	१७
कारणिक.....	२५४	७	कालस्कंध.....	{ ९५	६८	किंशुक.....	२५८	११०
कारंडव ...	१२८	३४	काला.....	{ १०१	९४	किंशुक.....	३५१	८
कारंभा.....	९२	५६	काला.....	{ १०४	१०९	किंशुक.....	५९	२२
कारवी.....	{ १०४	१११	काला.....	{ २१९	३७	किंशुक.....	६४	४३
कारवी.....	{ ११४	१५२	कालागुरु.....	{ १६२	१२७	किंशुक.....	११९	२
कारवी.....	{ २१९	३७	कालागुरु.....	{ १०७	१२२	किंशुक.....	१४७	६५
कारवी.....	{ २२०	४०	कालागुरु.....	{ १६२	१२६	किंशुक.....	३६४	१८
कारवेह ...	११४	१५४	कालागुरु.....	२३५	९८	किण.....	२००	८९
कारा.....	२०८	११९	कालागुरु.....	२९०	१५	किणही.....	२४९	४२
कारिका.....	२९०	१५	कालागुरु.....	६	२५	किण्व.....	{ ९८	४४
कारिष.....	२८६	४३	कालागुरु.....	६२	३२	कितव.....	{ २४९	४४
कारु.....	२३९	५	कालागुरु.....	८	३८	कितव.....	{ ४	११
कारुणिक.....	२५५	१५	कालागुरु.....	१०२	१०१	किन्नर.....	{ १५	७४
कारुण्य.....	४५	१८	कालागुरु.....	{ १६२	१२६	किन्नरेश.....	{ १५	७२
कारोत्तर.....	२४९	४३	कालागुरु.....	११०	१३५	किम् ...	३५०	५
कार्तस्वर.....	२३४	९५	कालागुरु.....	२२७	७०	किम् ...	३५०	५

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
किमुत	{ ३४९ ३५०	२ ५	कुचाग्र	१५०	७७	कुथ	{ ११७ ११८	१६६ ४२
किपचान	२६३	४८	कुज	२०	२५	कुदाल	८५	२२
किपुरुष	१५	७४	कुचित	२६८	७१	कुनटी	२३७	१०८
किवदंती	३६	७	कुंज	{ ७९ २९४	८ ३१	कुनाशक	१००	९१
किरण	२२	३३	कुंजर	{ १८८ २६६	३४ ५९	कुंत	२०३	९३
किरात	२४३	२०	कुंजराशन	८४	२०	कुंतल	१५५	९५
किराततित्त	११२	१४३	कुंजल	२१९	३९	कुंद	{ ९६ १०७ ३६४	७३ १२१ १९
किरि	११९	२	कुट	{ ८० २१७	५ ३२	कुंदुरु	१०७	१२१
किरीट	१५६	१०२	कुटक	२१२	१३	कुंदुरुकी	१०७	१२४
किर्मीर	३४	१७	कुटज	९५	६६	कुपूय	२६५	५४
किल	३४८	२५३	कुटजट	{ ९२ १०९	५७ १०१	कुप्य	२३३	९१
किलास	१४४	५३	कुटिल	२६८	७१	कुवेर	{ १४ १६	७१ ३
किलासिन्	१४६	६१	कुटी	{ ७३ ३७२	६ ३८	कुवेरक	१०८	१२७
किलिजक	२१६	२६	कुटुंबव्यापृत	२५५	११	कुवेराक्षी	९२	५५
किल्बिप	{ २८ ३३८	२३ २२२	कुटुंबिनी	१३२	६	कुञ्ज	१४२	४८
किशोर	१९१	४६	कुट्टनी	१३५	१९	कुमार	{ ९ ४३	४३ १२
किष्कु	२८८	७	कुट्टिम	३७१	३४	कुमारक	८५	२५
किसलय	८३	१४	कुठर	२२८	७४	कुमारी	{ ९७ १३२	७३ ८
कीकस	१४८	६८	कुठार	२०२	९२	कुसुद	{ १६ ६३	३ ३७
कीचक	११६	१६१	कुठेरक	९८	७९	कुसुदप्राय	६९	९
कीनाश	३३६	२१४	कुडव	२३२	८९	कुसुदबांधव	१८	१३
कीर	१२५	२१	कुडंगक	३६३	१७	कुसुदिका	८९	४०
कीर्ति	३७	११	कुडमल	८३	१६	कुसुदिनी	६४	३९
कील	{ १२ ३३२	६० १९६	कुडय	७३	४	कुसुदित	६९	९
कीलक	२२८	७३	कुणप	{ २०८ ३६५	११८ २०	कुसुद्वती	६३	३८
कीलाल	{ ५५ ३३३	३ १९९	कुणि	{ १०८ १४२	१२८ ४८	कुंवा	१७०	१८
कीलित	२६२	४२	कुंठ	२५६	१७	कुंभ	{ ८७ १८९ ३१७	३४ ३७ १३४
कीश	११९	३	कुंड	{ १३९ २१७	३६ २१	कुंभकार	२४०	६
कु	{ ६७ ३४३	३ २४९	कुंडल	१५६	१०३	कुंभसंभव	१९	२०
कुकर	१४२	४८	कुंडलिन्	५२	७	कुंभिका	६३	३८
कुकुंदर	१४९	७५	कुंडी	१७७	४६	कुंभी	८९	४०
कुकुल	३३४	२०२	कुतप	१७३	३१	कुंभीर	५९	२१
कुकुट	१२३	१७	कुतुक	४८	३१	कुरंग	१२०	८
कुकुभ	१२८	३५	कुतुप	२१८	३३	कुरंगक	२४४	२४
कुकुर	१०९	१३२	कुतू	२१८	३३	कुरंटक	{ ९७ ९७	७४ ७५
कुक्षि	१५०	७७	कुतूहल	४८	३१			
कुक्षिभरि	२५७	२१	कुत्सा	३७	१३			
कुकुम	१६१	१२३	कुत्सित	२६५	५४			
कुच	१५०	७७						
कुचंदन	१६३	१३२						
कुचर	२६१	३७						

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कुरवक	९७	७६	कुसीदिक	२१०	६	कृतांत	{ १३ ६१	
कुरर	१२५	२३	कुसुम	८३	१७	{ ३०२ ६४		
कुरुवक	९७	७४	कुसुमांजन	२३६	१०३	कृताभिषेका ...	१३१	६
कुरुविंद	११६	१५९	कुसुमेयु	६	२७	कृतिन्	{ १६६ ६	
कुरुविस्त	२३२	८६	कुसुंभ	{ २३७ ३१७	१०६ १३६	{ २५३ ४		
कुल	{ १३० १६५	४१ १	कुसुति	४८	३०	कृत्त	२७५	१०३
कुलक	{ ८९ ११४ २३९	३९ १५५ ५	कुसुतुवरु	२१९	३८	कृत्ति	१७७	४७
कुलटा	१३३	१०	कुहना	१७९	५३	कृत्तिवासस् ...	८	३३
कुलत्थिका ...	२६६	१०२	कुहर	५०	१	कृत्या	३२२	१५८
कुलपालिका ...	१३२	७	कुह्व	२४	९	कृत्रिमधूपक ...	१६२	१२८
कुलश्रेष्ठिन्	२३९	५	कुकुद	२५५	१४	कृत्स्न	२६७	६५
कुलसंभव	१६६	२	कूट	{ ७८ १३० २९६	४ ४२ ३६	कृपण	२६३	४८
कुलस्त्री	१३२	७	कूटयंत्र	२४४	२६	कृपा	४५	१८
कुलाय	१२९	३७	कूटशाल्मलि ...	९०	४७	कृपाण	२०२	८९
कुलाल	२४०	६	कूटस्थ	२६८	७३	कृपाणी	२४७	३४
कुलाली	२३६	१०२	कूप	६१	२६	कृपालु	२५५	१५
कुलिश	१०	५०	कूपक	{ ५६ ५७ १४९	१० १२ ७२	कृपीटयोनि ...	१२	५६
कुली	१०१	९४	कूवर	१९४	५७	कृमि	१२२	१३
कुलीन	१६६	३	कूर्च	१५४	९२	कृमिकोशोत्थ	१५८	१११
कुलीर	५९	२१	कूर्चशीर्ष	११२	१४२	कृमिग्र	१०३	१०६
कुलमाष	{ २१४ ३६५	१८ २१	कूर्चिका	२२१	४४	कृमिज	१६२	१२६
कुलमाषाभिपुत	२१९	३९	कूर्दन	४९	३३	कृश	२६६	६१
कुल्य	१४८	६८	कूर्पर	१५१	८०	कृशानु	१२	५७
कुल्या	६३	३४	कूर्पासक	१६०	११८	कृशानुरेतस् ...	८	३५
कुवल	{ ८८ ३७३	३६ ४२	कूर्म	५९	२१	कृशाश्विन्	२४१	१२
कुवल्य	६३	३७	कूल	५६	७	कृपक	२१२	१३
कुवाद	२६१	३७	कूप्मांडक	११५	१५५	कृपि	२०९	२
कुविंद	२४०	६	कुकण	१२४	१९	कृषिक	२१०	६
कुवेणी	५८	१६	कुकलास	१२२	१२	कृषीवल	२१०	६
कुश	{ ११७ ३३७	१६६ २१५	कुकवाकु	१२३	१७	कृष्ट	२११	८
कुशल	{ २५३ ३३४	२६ २०३	कूकाटिका	१५३	८८	कृष्टि	१६६	६
कुशी	२३५	९९	कूच्छ	{ ५४ १७८	४ ५२	कृष्ण	{ ५ ३३ २१९	१८ १४ ३६
कुशीलव	२४१	१२	कृत	३०४	७६	कृष्णपाकफल...	९५	६७
कुशेशय	६४	४०	कृतपुंस	१९६	६८	कृष्णफला	१०१	१६
कुष्ठ	{ १०८ १४४ ३७१	१२६ ५४ ३४	कृतमाल	८५	२४	कृष्णभेदी	९९	८६
कुसीद	२०९	४	कृतमुख	२५३	४	कृष्णला	१०२	९८
			कृतलक्षण	२५४	१०	कृष्णलोहित ...	३३	१६
			कृतसापत्निका	१३२	७	कृष्णवर्त्मन् ...	१२	५७
			कृतहस्त	१९६	६८	कृष्णदन्ता ...	९२	५५
						कृष्णसार	१२१	१०
						कृष्णा	१०१	९६
						कृष्णिका	२१४	१९
						केकर	१४३	४९
						केका	१२७	३१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कोटिन्	१२७	३०	कोटवी	१३५	१७	कौतूहल	४८	३१
कोटिकी	११८	१७०	कोटि	२००	८४	कौद्रवीण	२१०	८
कोटन	२०४	९९	कोटि	२०३	९३	कौतिक	१९७	७०
कोट	३१२	११३	कोटि	२९६	३७	कौति	१०६	१२०
कोट	३०९	६०	कोटिवर्षा	१०९	१३३	कौपीन	३१४	१२१
कोट	३६५	२०	कोटिश	२१२	१२	कौमुदी	१८	१६
कोटार	२११	११	कोट्टार	३६४	१८	कौमोदकी	७	३०
कोनिपातक	५७	१३	कोट	१४४	५४	कौलटिनेय	१३७	२७
कोयूर	१५७	१०७	कोण	४२	६	कौलटेय	१३७	२६
कोलि	४९	३२	कोण	२०३	९३	कौलटेय	१३७	२७
कोविल	३३४	२०२	कोदंड	२००	८३	कौलटेय	१३७	२६
कोश	१५५	९५	कोद्रव	२१३	१६	कौलीन	३१२	११६
कोशपर्णा	१००	८९	कोप	४७	२६	कौलियक	२४३	२१
कोशपाशी	१५५	९७	कोपना	१३१	४	कौशिक	८७	३४
कोशव	१४२	४५	कोपिन्	२५९	३२	कौशिक	२८९	१०
कोशवेश	१५५	९७	कोमल	२६९	७८	कौशेय	१५८	१११
कोशावनाम	१०७	१२२	कोयष्टिक	१२८	३५	कौस्तुभ	७	३०
कोशिक	१४२	४५	कोरक	८३	१६	क्रकच	२४७	३५
कोशिन्	१४२	४५	कोरंगी	१०८	१२५	क्रकर	९७	७७
कोशिनी	१०८	१२६	कोरदूपक	२१३	१६	क्रकर	१२४	१९
कोसर	६४	४३	कोल	५७	११	क्रतु	१६९	१३
कोसर	८५	२५	कोल	८८	३६	क्रतुध्वंसिन्	८	३६
कोसर	९४	६५	कोल	११९	२	क्रतुभुज	३	९
कोसर	९४	६५	कोलक	१६३	१२९	क्रथन	२०७	११५
कोसरिन्	११८	१	कोलक	२१९	३६	क्रंदन	२०६	१०७
कोटभजित्	६	२२	कोलदल	१०९	१३०	क्रंदन	३१४	१२३
कोट्य	८९	४०	कोलंबक	४२	७	क्रंदित	४९	३५
कोतव	४८	३०	कोलवल्ली	१०२	९७	क्रम	१७६	४०
कोदारक	२४९	४५	कोला	१०१	९७	क्रम	८९	४१
कोदारिक	२११	११	कोलाहल	४०	२५	क्रम	८९	४१
कोदारिक	२११	११	कोलि	८८	३६	क्रम	११८	१६९
कोदार्थ	२११	११	कोविद	१६६	५	क्रम	२२९	७५
कोरव	६३	३७	कोविदार	८५	२२	क्रम	२२९	३८
कोलास	१५	७४	कोश	१२९	३७	क्रम	२२९	७९
कोवर्त	५८	१५	कोश	३३३	९१	क्रम	२३०	८१
कोवर्तसिस्तक	१०९	१३२	कोश	३३७	२१७	क्रम	१४७	६३
कोवर्त	३१	६	कोशफल	१६३	१३०	क्रम	१३	६२
कोशिक	१५५	९६	कोशातकी	२८८	८	क्रम	१३	६२
कोश्य	१५५	९६	कोष्ठ	२९६	४०	क्रम	२२९	७९
कोक	१२०	७	कोष्ण	२२	३५	क्रिया	३४	२
कोक	१२२	२२	कौकुटिक	२९०	१७	क्रिया	३२२	१५६
कोकनद	६४	१२	कौक्षेयक	२०२	८९	क्रियावत्	२५६	१८
कोकनदच्छवि	३३	१५	कौटक्ष	२४०	९	क्रिडा	४९	३२
कोकिल	१२४	४९	कौटिक	२४२	१४	क्रिडा	४९	३३
कोकिलाक्ष	१०३	१०४	कौणप	१३	६२	क्रुच	१२५	२२
कोटर	८२	१३	कौतुक	४८	३१	क्रुच	४७	२६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
सग	१२७	३२	खारीक	२११	१०	गंडकारी	१११	१४१
	२०१	८६	खारीवाप	२११	१०	गंडशैल	७९	६
	२११	१९	खिल	६८	५	गंडाली	११६	१४९
खगेश्वर	७	३१	खुर	१०९	२३०	गंडार	११५	१५७
खजाका	२१८	३४		११२	४९	गंडपद	५९	२२
खंज	१४३	४९	खुरणस्	१४२	४७	गंडपदी	६०	२४
खंजन	१२३	१५	खुरणस	१४२	४७	गंडपा	३६०	१०
खंजरीट	१२३	१५	खेट	२६५	५४	गतनासिक	१४२	४६
खट	३६४	१७	खेय	६१	२९	गद	१४३	५१
खट्वा	१६५	१३८	खेला	४९	३३	गद्य	३६९	३१
	११९	४	खोड	१४३	४९	गंत्री	१९३	५२
खन्न	२०१	८९	ख्यात	२५४	९	गंध	३१	७
खनिन्	११९	४	ख्यातगर्हण	२७३	९३	गंधकुटी	१०७	१२३
	१८	१६	ख्याति	२७९	९	गंधन	३१२	११४
खंड	६४	४२				गंधनाकुली	१०५	११४
	८	३३	गगन	१५	१	गंधफली	९२	५६
खंडविकार	२२१	४३	गंगा	६२	३१		९४	६४
खदिर	९१	४९	गंगाधर	८	३६	गंधमादन	७८	३
खदिरी	१११	१४१	गज	१८८	३४	गंधमूली	११४	१५४
खद्योत	१२७	२८	गजता	१८८	३६	गंधरस	२३६	१०४
खनि	७९	७	गजवंधनी	१९०	४३		४	११
खनित्र	२१२	१२	गजभक्षा	१०७	१२३		११	५५
खपुर	११८	१६९	गजानन	९	४१	गंधर्व	१२१	११
	२२	३५	गंजा	७४	८		१९०	४४
खर	२२९	७७	गडक	५८	१७		३१६	१३२
खरणस्	१४२	४६	गड्ड	३६४	२८	गंधर्वहस्तक	९१	५०
खरणस	१४२	४६	गड्डल	१४२	४८	गंधवह	१३	६५
खरणुष्पा	१११	१३९		१२९	४०	गंधवहा	१५३	८९
खरमंजरी	१००	८९	गण	२००	८१	गंधवाह	१३	६५
खराधा	१०४	१११		२९८	४५	गंधसार	१६३	१३१
खर्ज	१४४	५३	गणक	१८३	१४	गंधाश्मन्	२३६	१०२
खर्जर	११८	१७०	गणदेवता	३	१०	गंधिक	२३६	१०२
खर्जरी	२३४	९६	गणनीय	२६७	६४	गंधिनी	१०७	१२३
	११८	१७०	गणरात्र	२४	६	गंधोत्तमा	२४८	४०
खर्ष	१४२	४६	गणरूप	९८	८०	गंधोली	१२६	२७
खल	२६८	७०	गणहासक	१०८	१२८	गभस्ति	२२	३३
खलपू	२६३	४७	गणाधिप	९	४०	गभीर	५८	१५
खलिनी	२५६	१७		९६	७१	गम	२०३	९५
खलीन	२८६	४२	गणिका	१३५	१९	गमन	२०३	९५
खलु	२९२	४९		९५	६६	गंभारी	८८	३५
खलेदारु	३४८	२५६	गणिकारिका	९५	६४	गंभीर	५८	१५
खल्पा	२१३	१५	गणित	२६७	६४	गभ्य	२७२	९२
खान्त	२८६	४२	गणय	२६७	६४	गरण	२८५	१७
खादित	६१	२७	गंड	१५३	९०	गरल	५२	९
खारी	२७६	११०		१८९	३७	गरागरी	९५	६७
	२३२	८८	गंडक	११९	४	गरिष्ठ	२७६	११२

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
गरी.....	९५	६९	गहन	{ ७९ १	गुडपुष्प	८६	२७	
गरुड	७	३१	गहन	{ २७१ ८६	गुडफल.....	८६	२८	
गरुडध्वज.....	५	१९	गह्वर	{ ७९ ६	गुडा.....	१०३	१०६	
गरुडाग्रज.....	२१	३२	गह्वर	{ ३२८ १८२	गुहची	९९	८२	
गरुत्	१२८	३६	गांगेय	{ २३४ ९४				
गरुत्मत्	{ ७ ३१		गांगेय	{ ३२१ १५५				
गरुत्मत्	{ १२८ ३४		गांगेरुकी	१०६ ११७	गुण	{ २९ २९		
गरुत्मत्	{ ३०० ५७		गाढ.....	१४ ७०	गुण	{ १८४ १९		
गर्गरी	२२८	७४	गाणिक्य	१३६ २२	गुण	{ २०१ ८६		
गर्जित	{ १७ ८		गाण्डिव	२०० ८४	गुण	{ २१६ २८		
गर्जित	{ १८८ ३६		गांडीव	२०० ८४	गुणवृक्षक	५७ १२		
गर्त	५१	२	गात्र.....	{ १४८ ७०	गुणित	२७२ ८८		
गर्दभ	२२९	७७	गात्र.....	{ १८९ ४०	गुठित	२७२ ८९		
गर्दिभांड	८९	४३	गात्रानुलेपनी...	१६४ १३३	गुद	१४९ ७३		
गर्दिन	२६७	२२	गान.....	४० २६	गुद्र	११६ १६२		
गर्भ	{ १४० ३९		गांधार.....	४० १	गुद्रा	{ ९२ ५५		
गर्भ	{ ३१७ १३६		गायत्री.....	{ ९१ ४९	गुद्रा	{ ११६ १६०		
गर्भक	१६४ १३६		गायत्री.....	{ १७१ २२	गुप्त	{ २७२ ८९		
गर्भागार	७४ ८		गारुत्मत्	२३३ ९२	गुप्त	{ २७६ १०६		
गर्भाशय	१४० ३८		गार्भिण	१३६ २२	गुप्तवाद	३२५ १६६		
गर्भिणी.....	१३६ २२		गार्हपत्य	१७० १९	गुप्ति	३०४ ७४		
गर्भोपधातिनी	२२७ ६९		गालव	८७ ३३	गुरण	२८० ११		
गर्धत्	११७ १६५		गिर.....	३४ १	गुद्रा	{ २० २४		
गर्व	४६ २२		गिरि	{ ७७ १	गुरु	{ १६७ ७		
गर्वित	३१० १०३		गिरि	{ २८० १२	गुरु	{ २७६ ११३		
गर्हण	३७ १३		गिरिकर्णी.....	१०३ १०४	गुर्विणी.....	१३६ २२		
गर्ह्य	२६५ ५४		गिरिका	१२२ १२	गुल्फ	१४९ ७२		
गर्ह्यवादिन्.....	२६० ३७		गिरिज	२३६ १०४	गुल्फ	{ ८१ ९		
गल	१५३ ८८		गिरिजा	९ १०	गुल्म	{ १४७ ६६		
गलकंबल	२२६ ६३		गिरिजामल	२३६ १००	गुल्म	{ २०० ८१		
गलंतिका	२१७ ३१		गिरिमल्लिका	९५ ६६	गुल्म	{ ३१८ १४२		
गलित	२७५ १०४		गिरिश	८ ३३	गुल्मिनी	८१ ९		
गलोद्देश	१९१ ४८		गिरीश	८ ३३	गुवाक	११८ १६९		
गल्या	२८६ ४३		गलित.....	२७६ ११०	गुह	९ ४३		
गवय	१२१ ११		गीत.....	४० २६	गुह	{ ७८ ६		
गवल	२३५ १००		गीर्ण	२७६ ११०	गुहा.....	{ १०१ ९३		
गवाक्ष	७४ ९		गीर्णि	२८० ११	गुह्य.....	३२१ १५३		
गवाक्षी.....	११५ १५६		गीर्वाण.....	३ ९	गुह्यक	४ ११		
गवाश्वर	२२५ ५८		गीष्पति	२० २४	गुह्यकेश्वर	१४ ७१		
गवेषु	२१५ २५		गुग्गुल	८७ ३४	गुह्यकेश्वर	२७२ ८९		
गवेषुका	२१५ २५		गुच्छ	{ १५७ १०५	गुह्य	५२ ७		
गवेषणा	१७३ ३२		गुच्छ	{ ११४ २१	गुह्यपाद	१८३ १३		
गवेषित	२७५ १०५		गुच्छक.....	८३ १६	गुह्यपुरुष	१४८ ६८		
गव्य	२२३ ५०		गुच्छार्द्र	१५७ १०५	गूथ	२७३ ९६		
गव्या	२२५ ६०		गुंजा	१०२ ९८	गून	११३ १४८		
गव्युति.....	७१ १८		गुड	१९७ ४१	गृजन	२५७ २२		

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
गुप्त	१२५	२१	गोधापदी	१०६	११९	गोस्थानक	७०	१३
गुप्तसी	३६०	१०	गोधि	१५४	९२	गौतम	४	१५
गुप्ते	११४	१५१	गोधिका	५९	२२	गौधार	१२०	६
गृह	७३	४	गोधिकात्मज	१२०	६	गौधेय	१२०	६
	७३	५	गोभूम	२१४	१८	गौधेर	१२०	६
	३४२	२३७	गोनर्द	१०९	१३२	गौर	३३	१३
गृहगोधिका	१२२	१२	गोनस	५१	४		३३	१४
गृहपति	१८३	१५	गोप	१८१	७		३३०	१८८
गृहपाल	२५८	२७		२२४	५७	गौरव	१७४	३४
गृहस्थूण	३६९	३०		३१५	१२९	गौरी	८	३८
गृहागत	१७४	३४	गोपति	२२६	६२		१३२	८
गृहाराम	७९	१	गोपरस	२३६	१०४	गौघीन	७०	१३
गृहावग्रहणी	७५	१३	गोपानसी	७६	१५	ग्रंथ	३२७	१७९
गृहिन्	१६६	३	गोपायित	२७५	१०६	ग्रंथि	११६	१६२
गृहीवृ	२५८	२७	गोपाल	२२४	५७	ग्रंथिक	२३८	११०
गृथक	१३०	४३	गोपी	१०५	११२	ग्रंथित	२७१	८६
	२५६	१६	गोपुर	७६	१६	ग्रंथिपर्ण	१०९	१३२
गंदुक	१६५	१३८		१०९	१३२	ग्रंथिल	८८	३७
गेह	७३	४		३२८	१८२		९७	७७
गैरिक	७९	८	गोप्यक	२४२	१७		३९	२०
	२८९	१२	गोमन्	२२५	५८	ग्रस्त	२७६	१११
गैरेय	२३६	१०४	गोमय	२२३	५०	ग्रह	२४	९
गो (गौ)	२२५	६०	गोमायु	१२०	५		२७९	८
	२२६	६६	गोमिन्	२२५	५८		३४१	२३५
	२९३	२५	गोरस	२२३	५३	ग्रहणीरुज्	१४४	५५
गोकंठक	१०२	९९	गोर्द	१४७	६५	ग्रहपति	२१	३०
गोकर्ण	१२१	१०	गोल	३६५	२०	ग्राम	७७	१९
गोकर्णी	१५२	८३	गोलक	१३९	३६		३१८	१४०
गोकुल	९९	८४	गोला	२३७	१०८	ग्रामणी	२९८	४९
गोक्षुरक	२२५	५८	गोलीढ	८९	३९	ग्रामतक्ष	२४०	९
गोचर	१०२	९९	गोलोमी	१०२	१०२	ग्रामता	२८६	४३
गोजिह्वा	३१	८		११६	१५९	ग्रामाधीन	२४०	९
गोडवा	१०६	११९		२३८	१११	ग्रामांत	७७	२०
गोडवा	११५	१५६	गोवंदनी	९२	५५	ग्रामीणा	२०१	९४
गोड	३६४	१८	गोविंद	५	१९	ग्राम्य	३९	१९
गोत्र	७७	१		३०७	९१	ग्राम्यधर्म	१७९	५७
	१६५	१		२२३	५०	ग्रावन्	७७	१
	३२८	१८०	गोविइ	३७३	४०		७८	४
गोत्रभिद्	१०	४५	गोशाल	१६३	१३१		३१०	१०५
गोत्रा	६७	३	गोशीर्षि	७०	१३	ग्रास	२२४	५४
	२२५	६०	गोष्ठ	३१५	१२९	ग्राह	५९	२१
गोदारण	२१२	१४	गोष्ठपति	१६९	१५		२७९	८
गोदुह	२२४	५७	गोष्ठी	३०८	९३	ग्राहिन्	८४	२१
गोथन	३१५	१२९	गोष्पद	२२४	५७	ग्रीवा	१५३	८८
गोथन	२२५	५८	गोसंख्य	१५७	१०५	ग्रीष्म	२७	१८
गोथा	२००	८४	गोस्तन	१०३	१०७	ग्रीव्यक	१५६	१०४

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
गलस्त	२७६ १११	घोणिन्.....	११९ २	चटकाशिरस्...	२३८ ११०
गलह	२४९ ४५	घोंटा	{ ८८ ३७	चणक	२१४ १८
गलान	१४५ ५८	घोर.....	४५ २०	चंड	२५९ ३२
गलास्तु	१४५ ५८	घोष.....	७७ २०	चंडा	१०८ १२८
गलौ	१८ १४	घोषक	१०६ ११७	चंडात	९७ ७६
घ		घोषणा.....	३७ १२	चंडातक	१६० ११९
घट	२१७ ३२	घ्राण	{ १५३ ८९	चंडाल	{ २३९ ४
घटना	२०६ १०७	घ्राणतर्पण	२७२ ९०	चंडालवह्मकी...	२४६ ३२
घटा	२०६ १०७	घ्रात.....	३२ ११	चंडिका	९ ३९
घटीयन्त्र.....	२४५ २७		२७२ ९०	चतुःशाल	७३ ६
घट्ट	३६४ १८	च		चतुर	२४३ १९
घंटा	८९ ३९	च	{ ३५० ५	चतुरंगुल	८५ २३
घंटापथ	७१ १८	च	{ ३४३ २४०	चतुरानन	५ १६
घंटारवा	१०३ १०७	चकोरक	१२८ ३५	चतुर्भद्र.....	१८० ५८
घन	{ १७ ७	चक्र.....	{ ७ २९	चतुर्भुज	५ २०
	{ ४१ ४		{ ५६ ७	चतुर्वर्ग.....	१८० ५८
	{ ४३ ९		{ १२५ २२	चतुष्पथ	७१ १७
	{ २०२ ११		{ १९४ ५६	चतुर्हायणी ..	७५ १३
	{ २६७ ६६		{ ३२८ ७८	चत्वर	{ ७५ १३
	{ ३११ ११०		{ १८१ १८१	चत्वर	{ १७० १८
घनरस	५५ ५	चक्रकारक	१०८ १२९	चन	३५० ३
घनसार	१६३ १३०	चक्रपाणि	५ २०	चंदन	१६३ १३१
घनाघन	३११ १०९	चक्रमर्दक	११३ १४७	चंद्र	{ १८ १३
घर्म	४९ ३३	चक्रयान	१९२ ५१		{ ११३ १४६
घस्मर	२५७ २०	चक्रला	११६ १६०		{ ३२८ १८२
घञ्ज	२३ २	चक्रवर्तिन्.....	१८० २	चंद्रक	१२७ ३१
घाटा	१५३ ८८	चक्रवर्तिनी ..	११४ १५३	चंद्रभागा	६३ ३४
घाटिक	२०४ ९७	चक्रवाक	१२५ २२	चंद्रमस	१८ १३
घात.....	२०७ ११५	चक्रवाल	{ १७ ६	चंद्रवाला	१०८ १२५
घातुक	{ २६३ ४७		{ ७७ २	चंद्रशेखर	७ ३२
	{ २५९ २८			(चंद्रसंज्ञ—) ..	१६३ १३०
घास	११८ १६७	चक्रांग.....	१२५ २३	चंद्रहास	२०१ ८९
घुटिका.....	१४९ ७२	चक्रांगी	९९ ८६	चंद्रिका.....	१८ १६
घुण	३६४ १८	चक्रिन्.....	५२ ७		{ १४ ६८
घृणित	२५९ ३२	चक्रवित्त	२२९ ७७	चपल	{ २३५ ९९
घृणा	{ ४५ १८	चक्षुःश्रवस् ..	५२ ७		{ २६३ ४६
	{ २८४ ३२	चक्षुष्	१५४ ९३	चपला	{ १७ ९
	{ २९९ ५१	चक्षुष्या.....	२३६ १०२	चपेट	{ १०१ ९६
घृणि.....	२२ ३३	चंचल	२६९ ७५	चपेट	{ १५२ १०
घृत	{ २२३ ५२	चंचला.....	१७ ९	चमर	{ १२१ २२
	{ ३०४ ७५	चंचु	{ ९१ ५१	चमरिक	{ ८५ ३५
घृष्टि.....	११९ २	चटक	{ १२८ ३६	चमस	{ ३७१ १०
घोटक	१९० ४३	चटका	१२४ १८	चमसी	{ ३६० ७८
घाणा	१५३ ८९			चमू	{ १९८ ८१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
चमुर	१२१	९	चामर	१८७	३१	चिपिटक	२२२	४७
चंपक	९४	६३	चामीकर	२३४	१५	चिबुक	१५३	९०
चय	{ ७३	३	चापेय	{ ९४	६३	चिरक्रिय	२५६	१७
	{ १२९	४०		{ ९४	६५	चिरंटी	१३३	९
चर	{ १८३	१३	चार	{ १८३	१३	चिरंतन	२६९	७७
	{ २६९	७४		{ २८०	१४	चिरप्रस्ता	२२८	७१
चरक	३७१	३३	चारटी	११२	१४६	चिररात्राय	३४९	१
चरण	१४९	७१	चारण	२४१	१२	चिरस्य	३४९	१
चरणाशुध	१२३	१७	चारु	२६४	५२	चिराय	३४९	१
चरम	२७०	८१	चारिक्य	१६१	१२२	चिरिवित्त	९१	४७
चरमस्माभृत	७७	२	चालनी	२१६	२६	चिलिचिम	५८	१८
चराचर	२६९	७४	चाप	१२३	१६	चिल	{ १२५	२१
चरिष्णु	२६९	७४	चिकित्सक	१४५	५७		{ १४६	६०
चरु	१७१	२९	चिकित्सा	१४३	५०	चिन्ह	१८	१७
चर्चरी	३६०	१०	चिकुर	{ १५५	९५	चीन	१२१	९
				{ २६३	४६	चीर	३७०	३१
चर्चा	{ ३०	२	चिक्रण	२२१	४६	चीरी	१२६	२८
	{ १६१	१२२	चिक्रस	३७१	३५	चीवर	३७०	३१
चर्म	{ १७७	४७	चिंचा	९०	४३	चुक्र	{ १११	१४१
	{ २०२	९०					{ २१८	३५
चर्मकपा	११२	१४३	चित	{ ३५०	३		{ ३६५	२०
चर्मकार	२४०	७	चिता	२०८	११७	चुक्रिका	१११	१४०
चर्मप्रभेदिका	२४७	३५	चिति	२०८	११७	चुल	१४६	६०
चर्मप्रसेविका	२४६	३३	चित्त	२९	३१	चुलि	२१७	२९
चर्मिन्	{ ९०	४६	चित्तविभ्रम	४७	२६	चुचुक	१५०	७७
	{ ११७	७१	चित्तसमुन्नति	४६	२२	चूडा	{ १२७	३१
चर्या	१७४	३६	चित्ताभोग	३०	२		{ १५५	९७
चर्वित	२७६	११०	चित्या	२०८	११७	चूडामणि	१५६	१०२
चल	{ ७७	१	चित्र	{ ३४	१७	चूडाला	११६	१६०
	{ २६९	७४		{ ४५	१९	चूत	८७	३३
चलदल	८४	२०	चित्रक	{ ३२७	१७८	चूर्ण	{ १६४	१३४
चलन	२६९	७४		{ ९१	५१		{ २०४	९९
चलाचल	२६९	७४	चित्रकर	२४०	७	चूर्णकुंतल	१५५	९६
चलित	{ २०३	९६	चित्रकृत	८६	२७	चूर्णि	३५९	९
	{ २७१	८७	चित्रतंडुला	१०३	१०६	चूलिका	१८९	३८
चविका	१०२	९८	चित्रपर्णी	१०१	९२	चेटक	२४२	१७
चव्य	१०२	९८	चित्रभाण्ड	{ १२	५९	चेत	३५२	१२
चपक	२४९	५३		{ २१	३०	चेतकी	९३	५९
चपाल	१७०	१८	चित्रशिखंडिज	२०	२४	चेतन	२९	३०
चाक्रिक	२०४	९७	चित्रशिखंडिन्	२०	२७	चेतना	३०	१
चांगेरी	१११	१४०	चित्रा	{ १००	८७	चेतस्	२९	३१
चाटकर	१२४	१८		{ ११५	१५६	चेत्य	७४	७
चांडाल	२४३	२०	चिंता	४७	२९	चैत्र	२६	१५
चांडालिका	२४६	३२				चैत्ररथ	१५	७३
चातक	१२३	१७				चैत्रिक	२५	१५
चातुर्वर्ण्य	१६६	२				चैल	३३४	२०१
चाप	२००	८३						

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
चोच	{ ११० ३६९	१३४ ३०	छेक	१३०	४३	जनन	{ २९ १६५	३० १
चोरपुष्पी	१०८	१२६	छेदन	२७९	७	जननी	१३८	२९
चोल	१६०	११८	ज			जनपद	६९	८
चौर	२४४	२४	जगत	{ ६८ ३०५	६ ७९	जनयित्री	१३८	२९
चौरिका	२४४	२५	जगत्	{ ६८ ३०३	६ ७१	जनश्रुति	३६	७
चौर्य	२४४	२५	जगती	{ ६८ ३०३	६ ७१	जनार्दन	५	१९
च्युत	२७५	१०४	जगत्प्राण	१३	६५	जनाश्रय	७४	९
छ			जगर	१९६	६४	जनि	२९	३०
छगलक	२२९	७६	जगल	२४९	४२	जनी	{ ११४ १३३	१५३ ९
छगलात्री	११०	१३७	जग्ध	२७६	१११	जनुस्	२९	३०
छत्र	१८८	३२	जग्धि	२२४	५५	जंतु	२९	३०
छत्रा	{ १०३ ११८ २१९	१०५ १६७ ३७	जघन	१४९	७४	जंतुकल	८५	२२
छत्राकी	१०५	११५	जघनेफला	९३	६१	जन्मन्	२९	३०
छद	{ ८३ १२८	१४ ३६	जघन्य	{ २७० ३२२	८१ १५८	जन्मिन्	२९	३०
छदन	८३	१४	जघन्यज	{ १४१ २३८	४३ १	जन्य	{ १८० २०५ ३२२	५८ १०३ १५८
छदिस्	७५	१४	जंगम	२६९	७४	जन्यु	२९	३०
छघन्	४८	३०	जंगमेतर	२६८	७३	जप	१७७	४७
छंद	{ २८२ ३०७	२० ८८	जंघा	१४९	७२	जपापुष्प	९७	७६
छंदस्	{ १७१ ३४१	२२ २३१	जंघाकरिक	१९७	७३	जंपती	१४०	३८
छन्न	{ १८५ २७४	२२ ९८	जंघाल	१९७	७३	जंवाल	५६	९
छळ	२०६	१०८	जटा	{ ८२ १५५ २९६	११ ९७ ३७	जंवीर	{ ८५ ९८	२४ ७९
छवि	{ १८ २२	१७ ३४	जटानुट	८	३७	जंजु	८४	१९
छाग	२२९	७६	जटामांसी	११०	१३४	जंजुक	{ १२० २८७	५ ३
छागी	२२९	७६	जटिन्	८७	३२	जंजु	८४	१९
छात	{ १४१ २७५	४४ १०३	जटिला	११०	१३४	जंभ	८५	२४
छात्र	१६८	११	जटुल	१४३	४९	जंभभेदिन्	१०	४६
छादित	२७४	९८	जठर	{ १५० २६९ ३३०	७७ ७६ १८८	जंभल	८५	२४
छांदस्	१६६	६	जड	{ १९ २६१	१९ ३८	जंभीर	८५	२४
छाया	३२२	१५७	जड	{ १९ २६१	१९ ३८	जय	{ ९५ २०६ २८०	६६ ११० १२
छित	२७५	१०३	जतु	१६१	१२५	जयन	२८०	१२
छिद्र	५०	२	जतुक	२२०	४०	जयंत	१०	४९
छिद्रित	२७४	९९	जतुका	१२६	२६	जयंती	९४	६५
छिन्न	२७५	१०३	जतुकृत	११४	१५३	जयती	९४	६५
छिन्नरुहा	९९	८२	जतुका	११४	१५३	जया	१९८	७४
छुरिका	२०२	९२	जत्रु	१५०	७८	जय्य	२१९	३६
			जनक	१३८	२८	जरण	१४१	४२
			जनगम	२४३	१९	जरत्	२२५	६१
			जनता	२८६	४३	जरद्व	१४१	४१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
जरायु	१४०	३८	जातु	३५०	४	जीवन	{ ५५	३
जरायुज	२६४	५०	जातुष	२४५	२९	{ २०९	१	
जल	{ ५५	३	जातोक्ष	२२५	६१	जीवनी	११२	१४२
जलजंतु	५९	२३	जातु	१४९	७२	जीवनीया	११२	१४२
जलधर	१७	२०	जावाल	२४१	११	जीवनौषध	२०८	१२०
जलनिधि	५४	७	जामातु	१३८	३२	जीवतिका	{ ९९	८२
जलनिर्गम	५६	७	जामि	३१८	१४२	{ ९९	८३	
जलनीली	६३	३८	जांचव	८४	१९	जीवती	११२	१४२
जलपुष्प	३६६	२३	जांचनद	२३४	९५	जीवा	११२	१४२
जलप्राय	६९	१०	जायक	१६१	१२५	जीवातु	२०८	१२०
जलमुक्	१७	७	जाया	१३२	६	जीवांतक	२४२	१४
जलव्याल	५१	५	जायाजीव	२४१	१२	जीविका	२०९	१
जलशायिन् ...	६	२३	जायापती	१४०	३८	जीवितकाल ...	२०८	१२०
जलशुक्ति	६०	२३	जायु	१४३	५०	जुगुप्सा	३७	१३
जलाधार	६०	२५	जार	१३९	३५	जुग	१११	१३७
जलाशय	{ ६०	२५	जाल	{ ५८	१६	जुह्व	१७२	२५
{ ११७	१६४		{ ३३३	१९९		जति	२८५	३
जलोच्छात ...	५६	१०	जालक	८३	१६	जति	२८५	३
जलौकस्त	६०	२२	जालिक	२४२	१४	जृम्भ	४९	३५
जलौका	६०	२२	जाली	१०६	११८	जृम्भण	४९	३५
जल्पाक	२६०	३६	जाल्म	{ २४२	१६	{ १९८	७४	
जल्पित	२७५	१०७	{ २५६	१७		{ १९८	७७	
जव	{ १४	६८	जिघत्सु	२५७	२०	जेमन	२२४	५६
{ १९८	७३		जिगी	१००	९०	जेय	१९८	७४
जवन	{ १९१	४५	जित्वर	१९८	७७	जैत्र	१९८	७४
{ १९८	७३		जिन	४	१३	{ १८	१४	
{ २८५	३९		जिष्णु	{ १०	४५	{ २५३	६	
जवनिका	१६०	१२०	{ १९८	७७		{ २८९	११	
जन्तुतनया ...	६२	३१	जिह्व	{ २६८	७१	जोंगक	१६२	१२६
जागरा	२८१	१९	{ ३१८	१४१		जोत्स्नी	१०६	११८
जागरितु	२५९	३२	जिह्वग	५२	८	जोषम्	३४६	२५०
जागरूक	२५९	३२	जिह्वा	१५४	९१	ज्ञ	१६६	५
जागर्या	२८१	१९	जीन	१४१	४२	ज्ञपित	२७४	९८
जागलिक	५३	११	{ १७	७		ज्ञप्त	२७४	९८
जाधिक	१९७	७३	{ ९५	६९		ज्ञप्ति	३०	१
जात	{ २९	३१	{ ३००	५८		ज्ञातसिद्धांत ...	१८३	१५
{ ३०६	८४		जीरक	२१९	३६	ज्ञाति	१३९	३४
जातरूप	२३४	९५	जीर्ण	१४१	४२	ज्ञातु	२५९	३०
जातवेदस्	१२	५६	जीर्णवस्त्र	१५९	११५	ज्ञातय	१३९	३५
जातापत्या ...	१३५	१६	जीर्णि	२७९	९	ज्ञान	३१	६
जाति	{ २९	३१	{ २०	२४		ज्ञानिन्	१८३	१४
{ ९६	७२		{ २०८	११९		{ ६७	२	
जातीकोश	३०२	६७	जीव	{ ९०	४४	{ २०१	८५	
जातीफल	१६३	१३२	जीवक	{ ११२	१४२	ज्याघातवारण...	२००	८४
१६३	१३२		{ ९२८	३५		ज्यानि	२७९	९

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
ज्यायस्	{ १४१	४३	डिभ	{ १२९	३८	तंतु	{ २१३	१७
	{ ३४१	२३४		{ ३१७	१३४		{ २४६	२८
ज्येष्ठ	{ २६	१६	डिभा	१४१	४१	तंतुभ	२१३	१७
	{ २९७	४१	डुडुभ	६१	६			
ज्योतिरिंगण	१२७	२८	डुलि	६०	२४	तंतुवाय	{ १२२	१३
ज्योतिषिक	१८३	१४					{ २४०	६
ज्योतिष्मती	११३	१५०	ढ			तंत्र	३२९	१८
ज्योतिष	३४०	२२९	ढका	४२	६	तंत्रक	१५८	११२
ज्योत्स्ना	१८	१६				तंत्रिका	९९	८२
ज्योत्स्नी	२३	५	त			तंद्री	{ ५०	३७
							{ ३२७	१७५
ज्वर	{ १४५	५६	तक्र	२२३	५३	तप	२७	१९
	{ २८५	३९	तक्षक	२८७	४	तपःकेशसह	१७६	४३
ज्वलन	१२	५६	तक्षन्	२४०	९	तपन	{ २१	३१
ज्वाल	१२	६०	तट	५६	७		{ ५३	१
झ			तटिनी	६२	३०	तपनीय	२३४	९४
झामला	१०८	१२७	तडाग	६१	२८	तपस्	{ २६	१५
झटिति	३४९	२	तडित्	१७	९		{ ३४१	२३१
झर	७८	५	तडित्वत्	१७	७	तपस्य	२६	१५
झरर	४२	८	तंडक	३७०	३३	तपस्विन्	१७६	४२
झररी	३६०	१०	तंडुल	१०३	१०६	तपस्विनी	११०	१३४
झप	५८	१७	तंडुलीयक	११०	१३६	तम	२०	२६
झपा	१०६	११७	तत	{ ४१	४	तमस्	{ २९	२९
झाटल	८९	३९		{ २७१	८६		{ ५१	३
झाटलि	३७२	३८	ततस्	३५०	३		{ ३४०	२३०
झाडुक	८९	४०	तत्काल	१८७	२९	तमस्विनी	२३	४
झिटी	९७	९५	तत्व	४३	९	तमाल	{ ९५	६८
झिष्टिका	१२६	२८	तत्पर	२५४	९		{ ३७१	३३
झीरुका	१२६	२८	तथा	३५१	९	तमालपत्र	१६१	१२३
ट			तथागत	४	१३	तमिस्र	५१	३
टंक	२४७	३४	तथ्य	३९	२२	तमिस्रा	२३	४
	३७०	३३	तद्	३५०	३	तमी	२३	४
टिट्टिभ	१२८	३५	तदा	३५५	५२	तमोउड	३०७	८९
टीका	३५९	७	तदात्व	१८१	२९	तमोपह	३४२	२३७
टुटुक	९२	५६	तदानीम्	३५५	२२	तरक्षु	११९	१
ड			तनय	१३७	२७	तरंग	५५	५
डमर	२८०	१४	तनु	{ १४८	७१	तरंगिणी	६२	३०
डमरु	४२	८		{ २६६	६१		{ २१	३०
डयन	१९३	५२	तनुत्र	२६७	६६	तरणि	{ ५७	७३
डहु	९३	६०	तनु	३१२	११२		{ ९७	११
डिडिम	४२	८	तनुत्र	१९६	६४	तरपण्य	५७	११
डिडीर	२३६	१०५	तनु	१४८	७१	तरल	{ १५६	१०२
डिंव	२८०	१४	तनुकृत	२७४	९९		{ २६९	७५
			तनुनपाइ	१२	५६	तरला	२२२	५०
			तनुरुह	{ १२८	३६		{ १४	६७
				{ १५५	९९	तरस्	{ २०५	१०२

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
तरस	१४७	६३	तारा	१९	२१	तिलक	८९	४०
तरस्विन्	{ १९८	७३	तारुण्य	१४०	४०	{ १४३	४९	
तारि	६७	१०	तार्क्ष्य	{ ३१९	१४६	{ १४७	६६	
तरु	८०	५	तार्क्ष्यशैल	२३६	१०२	{ १६१	१२३	
तरुण	१४१	४२				{ २२०	४३	
तरुणी	१३३	८	ताल	{ ४३	९	तिलकालक	१४३	४९
तर्क	३०	३		{ ११८	१६८	तिलपर्णी	१६३	१३२
तर्कविद्या	३५	५		{ १५२	८३	तिलपिञ्ज	२१४	१९
तर्कारी	९४	६५	तालपत्र	१५६	१०३	तिलपेज	२१४	१९
तर्जनी	१५१	८१	तालपर्णी	१०७	१२३	तिलित्स	१५	५
तर्णक	२२५	६१	तालमूलिका	१०६	११९	तिल्य	२१०	७
तर्द	२१८	३४	तालवृत्तक	१६५	१४७	तिल्व	८७	३३
तर्पण	{ १६९	१४	तालांक	६	२५	तिष्ठ	{ १९	२२
	{ २२४	५६	ताली	{ १०८	१२७	तिष्ठफला	{ ३२०	१४६
तर्मन्	१७०	१९		{ ११८	१७०		९३	५७
तर्प	{ ४७	२८	तालु	१५३	९१	तीक्ष्ण	{ २२	३५
	{ २२४	५५	तावत्	३४५	२४५		{ २३५	९८
तल	{ २००	८४	तिक्त	३२	९	तीक्ष्णगंधक	{ २९९	५३
	{ ३३३	२०१	तिक्तक	{ ३२	९	तीर	५६	७
तलिन	३१५	१२६		{ ११४	१५५	तीर्थ	{ १७८	५१
तल्प	३१६	१३०	तिक्तशाक	८५	२५		{ ३०६	८६
तल्लज	२८	२७	तिग्म	२२	३५	तीव्र	१४	७०
तष्ट	२७४	९९	तिड्सुचंतचय	३४	२	तीव्रवेदना	५४	३
तस्कर	२४४	२४	तित्त	२१६	२६	तु	{ ३४३	२४१
तांडव	{ ४३	१०	तितिक्षा	४६	२४		{ ३५०	५
	{ ३७१	३४	तितिष्ठ	२५९	३१	तुंग	{ ३५३	१५
तात	१३८	२८	तित्तिरि	१२८	३५		{ ८५	२५
तात्रिक	१८३	१५	तिनिश	८६	२६	तुंगी	{ २६८	७०
तापस	१७६	४२	तित्तिडी	९०	४३	तुंगी	१११	१३९
तापसतरु	९०	४६	तित्तिडीक	२१८	३५	तुच्छ	२६६	५५
तापिच्छ	९५	६८	तिंदुकी	३५९	८	तुंड	१५३	८९
तामरस	६४	४०	तिमि	५९	१९	तुंडिकेरी	{ १०५	११६
तामलकी	१०८	१२७	तिमिगिल	५९	२०		{ १११	१३९
तामसी	२३	५	तिमित	२७५	१०५	तुंडी (न)	९	४३
तांबूलवल्ली	१०६	१२०	तिमिर	५१	३	तुत्था	{ १०१	९५
तांबूली	१०६	१२०	तिरस	{ ३४८	२५५		{ १०८	१२५
ताम्रक	२३४	६७		{ ३५०	६	तुत्थांजन	२३६	१०१
ताम्रकर्णी	१६	५	तिरस्करीणी	१६०	१२०	तुंद	१५०	७७
ताम्रकुट्टक	२४०	८	तिरस्किया	४७	२२	तुंदपरिष्टज	२४३	१८
ताम्रचूड	१२३	१७	तिरीट	{ ८७	३३	तुंदिन्	१४१	४४
तार	{ ४१	२		{ ३६९	३०	तुंदिभ	{ १४१	४४
	{ ३२४	१६५	तिरोधान	१८	१३		{ १४६	६१
तारकजित्	९	४२	तिरोहित	२०७	११२	तुंदिल	{ १४१	४४
तारका	१९	२१	तिर्यच	२६०	३४		{ १४६	६१

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
तुलनाय	२४० ६	तृष्	{ ४७ २७	त्रिक	१५० ७६
तुवरिका (व)...	१०९ १३१	तृष्णकृ	{ २२४ ५५	त्रिककुद	७७ २
तुषुल	२०६ १०६	तृष्णा	२५७ २२	त्रिकटु	२३८ १११
तुंवी	११५ १५८	तेजन	२९९ ५१	त्रिका	६१ २७
तुरग	१९० ४३	तेजनक	११६ १६१	त्रिकूट	७७ २
तुरंग	१९० ४३	तेजनी	११६ १६२	त्रिखट्ट	३७३ ४१
तुरंगम	१९० ४३	तेजनी	९९ ८३	त्रिखटी	३७३ ४१
तुरंगवदन	१५ ७४	तेजस	{ १४६ ६२	त्रिगुणाकृत	२११ ९
तुरासाह	१० ४७	तेजित	{ ३४१ २३३	त्रितक्ष	३७३ ४१
तुरुष्क	१६२ १२८	तेम	२७२ ९१	त्रितक्षी	३७३ ४१
तुला	२३२ ८७	तेमन	२८३ २९	त्रिदशा	३ ७
तुलाकोटि	१५८ १०९	तैजसावर्तिनी	२२१ ४४	त्रिदशालय	२ ६
तुल्य	२४७ ३७	तैत्तिर	२४६ ३३	त्रिदिव	२ ६
तुल्यपान	२२४ ५५	तैलपणिक	१३० ४३	त्रिदिवेश	३ ७
तुवर	३५ ९	तैलपायिका	१६३ १३१	त्रिपथगा	६२ ३१
तुष	{ ९३ १२५	तैलपाता	२२५ २६	त्रिपुटा	{ १०४ १०८
तुषार	{ १९ १९	तैलीनवत्	३५८ २१०	त्रिपुरांतक	{ १०८ १२५
तुषित	३ १०	तैप	२६ १५	त्रिपुरांतक	८ ३५
तुहिन	१९ १८	तोक	१३७ २८	त्रिफला	२३८ १११
तूण	२०१ ८८	तोकक	१२३ १७	त्रिभंडी	१०४ १०८
तूणी	२०१ ८९	तोकम	१२३ १६	त्रियामा	२३ ४
तूणीर	२०१ ८८	तोटक	३६९ ३०	त्रिलोचन	८ ३४
तृद	८९ ४१	तोत्र	{ १८९ ४१	त्रिवर्ग	{ १८० ५८
तृर्ण	१४ ६८	तोदन	{ २१२ १२	त्रिविक्रम	{ १८५ १९
तृल	{ ८९ २३७	तोमर	२१२ २०३	त्रिविष्टप	५ २०
तृलिका	२४६ ३३	तोय	२०३ ९३	त्रिविष्टप	२ ६
तृवर	३२४ १६४	तोय	५५ ४	त्रिवृता	१०४ १०८
तृपर्णाशील	२६१ ३९	तोयपिप्पली	५५ ४	त्रिसंध्य	२३ ३
तृष्णीक	२६१ ३९	तोरण	१०४ १११	त्रिसीत्य	२११ ९
तृष्णीकाम्	३५१ ९	तौर्यत्रिक	७६ ४३	त्रिस्रोतस्	६२ ३१
तृष्णीम्	३५१ ९	त्यक्त	१०७ १०७	त्रिहृत्	२११ ९
तृण	११८ १६७	त्याग	१७३ २९	त्रिहायणी	२२७ ६८
तृणद्रुम	११८ १७०	त्रपा	१७३ २९	त्रुटि	{ १०८ १२५
तृणधान्य	२१५ २५	त्रपु	४६ २३	त्रुटि	{ २६६ ६२
तृणध्वज	११६ १६०	त्रयी	२३७ १०५	त्रुटि	{ २९६ ३७
तृणराज	११८ १६८	त्रस	३४ ३	त्रेता	{ १७० २०
तृणशून्य	९५ ६९	त्रसर	२६९ ७४	त्रोदि	{ ३०३ ६८
तृण्या	११८ १६८	त्रस्त	२८२ २४	त्रोदि	{ १२८ ३६
तृतीयाकृत	२११ ९	त्राण	२५८ २६	त्र्यंबक	८ ३५
तृतीयाप्रकृति	१४० ३९	त्रात	{ २७५ १०६	त्र्यंबकसख	१४ ७२
तृम	२७५ १०३	त्रापुष	{ २७९ ८	त्र्युपण	२३८ १११
तृमि	२२४ ५६	त्रायती	२७५ १०६	त्वक्क्षीरी	२३८ १०९
		त्रायमाणा	२४५ २९	त्वक्पत्र	११० १३४
		त्रास	११३ १५०	त्वक्सार	११६ १६०
			११३ १५०	त्व	२७० ८२
			४६ २१		

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
त्वच	८२	१२	दंतभावन	९१	४९	दशा	{ १५९ ११४	
त्वच	११०	१३४	दंतभाग	१८९	४०	{ ३३७ २१५		
त्वचिसार	११६	१६०	दंतशठ	{ ८५ २१		दशानीकिनी ...	२००	८१
त्वरा	२८३	२६	{ ८५ २४			दस्यु	{ १८२ ११	
त्वरित	{ १४ ६८		दंतशठा	१११	१४०	{ २४४ २४		
त्वरितोदित ...	३९	२०	दंतावल ...	१८८	३४	दस्य	११	५४
त्वष्ट	२७४	९९	दंतिका	११२	१४४	देहन ...	१२	५८
त्वष्ट	{ २४० ९		दंतिन्	१८८	३४	दाक्षायणी	{ ९ ४०	
त्वष्ट	{ २९५ ३५		दंदशुक	५२	८	{ १९ २१		
त्वष्ट (व)	{ २२ ३४		दभ	२६६	६१	दाक्षाय्य	१२५	२१
त्वष्टांपाति	२१	३०	दम	{ १८५ २१		दाक्षिण्य ...	२५३	५
त्सर	२०२	९०	दमथ	२७८	३	दाडिम	{ ९४ ६४	
द			दमित	२७४	९७	{ ३७३ ४२		
दंश	१२६	२७	दमुनस्	१२	५९	दाडिमपुष्पक ...	९१	४९
दंशन	१९६	६४	दंपती	१४०	३८	दांडपाता	३५८	६
दंशित	१९६	६५	दंभ	४८	३०	दात	२७५	१०३
दंशी	१२६	२७	दंभोलि	१०	५०	दात्यूह	१२४	२०
दंष्ट्रिन्	११९	२	दम्य	२२५	६२	दात्र	२१२	१३
दक्ष	२४३	१९	दया	४५	१८	दान	{ १७३ २९	
दक्षिण	२५४	८	दयालु	२५५	१५	{ १८५ २०		
दक्षिणस्थ	१९५	६०	दयित	२६५	५३	{ १८९ ३७		
दक्षिणाग्नि	१७०	१९	दर	{ ४६ २१		दानव	४	१२
दक्षिणारु	२४४	२४	{ ३२९ १८४			दानवारि	३	९
दक्षिणार्ह	२५३	५	दरत्	३५९	९	दानशौड	२५३	६
दक्षिणीय	२५३	५	दरिद्र	२६३	४९	दांत	{ १७६ ४३	
दक्षिणोर्मन्	२४४	२४	दरी	७८	६	{ २७४ ९७		
दग्ध	२७४	९९	दरु	६०	२४	दांति	२७८	३
दग्धिका	२२२	४९	दर्पक	६	२६	दापित	२६१	४०
दंष्ट	{ २१ ३१		दर्पण	१६५	१४०	दाम	२२८	७३
दंष्टर	१८५	२१	दर्भ	११७	१६६	दामनी	२२८	७३
दंष्टर	२९७	४१	दर्वि	२१८	३४	दामोदर	५	१८
दंष्टनीति	३५	५	दर्वाकर	५२	८	दांभिक	२९०	१७
दंडविष्कम्भ	२२८	७४	दर्श	{ २४ ८		दायाद	३०७	८८
दंडाहत	२२३	५३	{ १७७ ४८			दारद	५२	११
दद्रुम	११३	१४७	दर्शक	१८१	६	दाराः	१३२	६
दद्रुण	१४६	५९	दर्शन	२८४	३१	दारित	२७४	१००
दद्रुरोगिन्	१४६	५९	दल	८३	१४	दारु	{ ८२ १३	
दधित्थ	८४	२१	दव	३३४	२०५	{ ९२ ५३		
दधिफल	८५	२१	दविष्ठ	२६८	६९	दारुण	४५	२०
दधिसक्तु	२२२	४८	दवीयस्	२६८	६९	दारुहरिद्रा	१०२	१०२
दवज	४	१२	दशन	१५३	९१	दारुहस्तक	२१८	३४
दंत	१५३	९१	दशनवासस्	१५३	९१	दारुघाट	१२३	१७
५२			दशवल	४	१४	दाविका	१०६	११९
			दशमिन्	१४१	४३	दावी	१०२	१०२
			दशमीस्थ	३०६	८७	दाव	३३४	२०५
						दाविक	६३	३६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
दाश.....	५८	१५	दीर्घ.....	२६८	६९	दृत्य.....	१८४	१६
दाशपुर.....	१०९	१३१	दीर्घकोशिका...	६०	२५	दून.....	२७५	१०२
दास.....	२४२	१७	दीर्घदर्शिन...	१६६	६	दूर.....	२६८	६८
दासी.....	९७	७४	दीर्घपृष्ठ.....	५२	८	दूरदर्शिन...	१६६	६
दासीसभ.....	३६८	२७	दीर्घट्टत...	९२	५७	दूर्वा.....	११५	१५८
दासेय.....	२४२	१७	दीर्घसूत्र...	२५६	१७	दृषिका.....	१४८	६७
दासेर.....	२४२	१७	दीर्घिका...	६१	२८	दृष्य.....	१६०	१२०
दिगंबर.....	२६१	३९	दुःख.....	५४	३	दृष्या...	१९०	४२
दिग्गज.....	१६	४	दुःख.....	३६६	२३			
दिग्ध.....	{ २०१	८८	दुःपत्र.....	१०८	१२८	दृढ.....	{ १४	७०
	{ २७२	९०	दुःप्रधाविणी...	१०५	११४		{ २६९	७६
							{ २९७	४४
दित.....	२७५	१०३	दुःपमम्.....	३५३	१४	दृढसंधि.....	२६९	७५
दितिस्त.....	४	१२	दुःस्पर्श.....	१००	९१	दृति.....	३६४	१९
दिधिपु.....	१३६	२३	दुःस्पर्शा.....	१०१	९४	दृव्य...	२७१	८६
दिधिपू.....	१३६	२३	दुकूल.....	१५९	११३	दृश.....	१५४	९३
दिन.....	२३	२	दुग्ध.....	२२३	५१	दृषद्.....	७८	४
दिनांत.....	२३	३	दुग्धिका.....	१०२	१००	दृष्ट.....	१८७	३०
दिव.....	{ २	६	दुदुम...	११३	१४८	दृष्टरजस्...	१३३	८
	{ १५	१	दुदुम...	४२	६	दृष्टांत.....	३०१	६२
दिवस.....	२३	२	दुदुभि.....	{ ३१७	१३५	दृष्टि.....	{ १५४	९३
दिवस्पति.....	१०	४५	दुरध्व.....	७१	१६		{ २९६	३८
दिवा...	३५०	६	दुरालभा.....	१०९	९२	दृष्टेदु...	२४	९
दिवाकर.....	२१	२८	दुरित.....	२८	२३	देव.....	{ ३	७
दिवाकीर्ति...	{ २४१	१०	दुरोदर.....	३२६	१७१		{ ४४	१३
	{ २४३	१९	दुर्ग.....	१८४	१७	देवकीनंदन...	५	२१
दिविपद्...	३	८	दुर्गत...	२६३	४९	देवकुसुम.....	१६१	१२५
दिवौकस्...	३	७	दुर्गति.....	५३	१	देवखातक.....	६१	२७
दिव्यगायन...	३१६	१३२	दुर्गध.....	३२	१२	देवखातविल...	७८	६
दिव्योपपादुक...	२६४	५०	दुर्गसंचर.....	२८३	२५	देवच्छंद...	१५७	१०५
दिश.....	१६	१	दुर्गा.....	९	३९	देवजग्धक.....	११७	१६६
दिश्य.....	१६	२	दुर्जन.....	२६३	४७	देवतरु.....	११	५३
दिष्ट.....	{ २२	१	दुर्दिन.....	१८	१२	देवता.....	३	९
	{ २९	२८	दुर्नामक...	१४४	५४	देवताड.....	९५	६९
	{ २९५	३५	दुर्नामन्...	६०	२५	देवदारु.....	९२	५४
दिष्टांत.....	२०७	११६	दुर्वल.....	१४१	४४	देवदण्ड.....	२६०	३४
दिष्टया.....	३५१	१०	दुर्मनस्.....	२५४	८	देयन...	{ २४९	४५
दीक्षांत.....	१७२	२७	दुर्मुख.....	२६०	३६		{ ३१३	११७
दीक्षित.....	१६७	८	दुर्वर्ण.....	२३४	९६	देववल्लभ.....	८५	५२
दीदिवि.....	२२२	४८	दुर्विच.....	२६३	४९	देवभूय.....	१७८	१२
दीधिति...	२२	३३	दुर्हृद.....	२८२	१०	देवमातृक.....	७०	११
दीन.....	२६३	४९	दृश्यवन.....	१०	४७	देवयोनि.....	४	३३
दीनार.....	२९०	१४	दुष्कृत.....	२८	२३	देवर.....	१३८	११
दीप.....	१६५	१३८	दुष्ट.....	३५४	१९	देवल.....	२४१	३५
दीपक.....	२८९	११	दुहितृ.....	१३७	२८	देवशिल्पिन्...	२९५	५१
दीप्ति.....	२२	३४	दूत.....	१८४	१६	देवसभा.....	११	११
दीप्य.....	१०४	१११	दूती.....	१३५	१७	देवाजीव.....	२४१	

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
देवी	४४	१३	द्रविण	२०५	१०२	द्वास्थित	१८१	६
देष्ट	९९	८३		२३३	९०	द्वास्थितदर्शक	१८१	६
देश	१०९	१३३		२९९	५२	द्विगुणाकृत ...	१११	९
देशरूप	१३८	३२		३६६	२२			
देह	६९	८	द्रव्य	२३३	९०	द्विज	१२७	३२
देहरूप	१८६	२४		३२१	१५४	द्विजराज	१८	१५
देहली	१४८	७१	द्राक्	३४९	२	द्विजा	१०६	१२०
दैतेय	७५	१३	द्राक्षा	१०३	१०७	द्विजाति	१६६	४
दैत्य	४	१२	द्राविष्ठ	२७६	११२	द्विजिह्व	३१६	१३३
दैत्यगुरु	४	१२	द्राविडक	११०	१३५	द्वितीया	१३२	५
दैत्या	२०	२५	द्रु	८०	५	द्विप	१८८	३४
दैत्यारि	१०७	१२३	द्रुकिलिम	९२	५३	द्विपाद्य	१८६	२७
दैत्यारि	५	१९	द्रुघण	२०२	९१	द्विरद	१८८	३४
दैर्घ्य	३३१	१५३	द्रुण	१२२	१४	द्विरफ	१२७	२९
दैर्घ्य	१५९	११४	द्रुणी	३५९	९	द्विष	१८२	११
दैव	२९	२८	द्रुणी	३५९	९	द्विपत्	१८२	१०
दैवज्ञ	१७१	२४	द्रुत	१४	६८	द्विहायनी	२२७	६८
दैवज्ञा	१७८	५१		२७२	८९	द्वीप	५६	८
दैवज्ञ	१८३	१४	द्रुत	२७४	१००	द्वीपवती	६२	३०
दैवज्ञा	१३५	२०		३४९	२	द्वीपिन्	११९	१
दैवत	३	९	द्रुम	८०	५	द्वेषण	१८२	१०
दैवत	२७	२१	द्रुमामय	१६१	१२५	द्वेष्य	२६२	४५
दोला	१०१	९५	द्रुमोत्पल	९३	६०	द्वैय	१८४	१८
दोपज्ञ	१९३	५३	द्रुवय	२३१	८५	द्वैप	१९३	५३
दोपा	१६६	५	द्रुहिण	५	१७	द्वैमातुर	९	४०
दोपा	३५०	६				द्वयष्ट	२३४	९७
दोपैकदृश	२६३	४६	द्रोण	२३२	८८			
दोस्	१५१	८०		२९८	४८	ध		
दोहद	४७	२७	द्रोणकाक	१२४	२१	धट	३६४	१७
दोहदवती	१३६	२१	द्रोणक्षीरा	२२८	७२	धत्तूर	९८	७७
यु. (स)	१५	२	द्रोणदुग्धा	२२८	७२	धन	२३३	९०
युति	१८	१७	द्रोणी	५७	११	धनंजय	१२	५६
युति	२२	३४	द्रोहचिंतन	३०	४	धनद	१५	७२
युमाणे	२१	३०	द्रौणिक	२११	१०	धनहरो	१०८	१२८
युज्ञ	२३३	९०	द्रौणिक	२११	१०	धनाधिप	१५	७२
युत	२४९	४५	द्रंघ्र	१२९	३८	धनिन्	२५४	१०
युतकारक	२४९	४४	द्रयातिग	३३६	२११	धनिष्ठा	१९	२२
युतकृत	२४९	४४	द्रादशांशुल	१७७	४५	धनुःपट	८८	३५
यो (यौ)	२	६	द्रादशात्मन्	१५२	८४	धनुर्धर	१९७	६९
योत	१५	१	द्रापर	२०	२८	धनुष्मान्	१९७	६९
योत	२२	३४	द्रापर	३०	३	धनुस्	२००	८३
युप्त	२२३	५१	द्रार्	३२३	१६१	धन्य	२५३	३
यव	४९	३२	द्रार	७५	१६	धन्व	२००	८३
यव	२०७	१११	द्रारपाल	७५	१६	धन्वन्	६८	५
यवती	१०	८७	द्रारपाल	१८१	६	धन्वयास	१००	९१
			द्रास्थ	१८१	६	धन्विन्	१९७	६९
						धमन	११६	१६२

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः		
धमनि	१४७	६५	धावनी	१०१	९३	धोरण	१९४	५८		
धमनी	१०९	१३०	धिकु	३४३	२३९	धौतकौशेय	१५८	११३		
धम्मिह	१५५	९७	धिकृत	२६१	३९	धौरितक	१९२	४८		
धर	७७	१	धिषण	२७३	९४	धौरय	२२६	६५		
धरणि	६७	२	धिषणा	२०	२४	ध्याम	११७	१६६		
धरा	६७	२	धिषण्य	३०	१	ध्रुव	१९	२०		
धरित्री	६७	२	धी	३२१	१५४					
धर्म	२८	२४	धीन्द्रिय	३०	१				८१	८
			धीमत्	३१	८	ध्रुवा		७२		
			धीमती	१६६	६					
धर्मचिन्ता	४७	२८	धीर	१३४	१२	ध्वज	१०५	११५		
धर्मध्वजिन्	१७९	५४	धीर	१६६	१२४	ध्वजिनी	१७२	२५		
धर्मपत्तन	२१९	३६				ध्वज	२०४	९९		
धर्मराज	४	१३				ध्वजिनी	१९८	७८		
		धीशक्ति	५८	१५	ध्वनि	४०	२२			
		धीसचिव	२८३	२५	ध्वनित	२७३	९४			
धर्मसंहिता	३६	६	धुनी	१८१	४	ध्वस्त	२७५	१०४		
धर्षणी	१३३	१०	धुर	६२	३०	ध्वाक्ष	१२४	२०		
धव	१३९	१३	धुरंधर	१९३	५५	ध्वान	४०	२२		
			धुरीण	२२६	६५	ध्वांत	५०	३		
			धुर्य	२२६	६५	न				
धवल	३३	१३	धूर्वह	२२६	६५	न	३५२	११		
धवला	२२७	६७	धृत	२७५	१०७	नकुलेष्टा	१०५	११५		
धवित्त	१७१	२३	धृपायित	२७५	१०२	नक्तक	१५९	११५		
धातकी	१०७	१२४	धृपित	२७५	१०२	नक्तम्	३५०	६		
			धूमकतु	३००	५८	नक्तमाल	९१	४७		
			धूमयानि	३०२	७	नक्र	५९	२१		
धातु	७९	८	धूमल	३३	१६	नक्षत्र	१९	२१		
धातुपुष्पिका	१०७	१२४	धूम्या	१७	७	नक्षत्रमाला	१५७	१०६		
धातु	५	१७	धूम्याट	२८६	४३	नक्षत्रेश	१८	१५		
धात्री	३२७	१७६	धूम	१२३	१६	नख	१०९	१३०		
धाना	२२२	४७	धूर्जटि	३३	१६					
धातुष्क	१९७	६९	धूर्त	८	३५					
धान्य	२१४	२१	धूर्त	९८	७७	नखर	१५१	८३		
धान्यत्वच	२१५	२२				नग	२९१	१९		
धान्याक	२१९	३८				नगरी	७२	१		
धान्यांश	२९८	४५	धृलि	२४९	४४	नगौकस्	१२८	३३		
धान्याम्ल	२१९	३९	धृसर	२६३	४७	नगौकस्	२६१	३९		
धामन्	३१४	१२३	धृति	२०४	९८	नग्र	२४९	४२		
धामार्गव	१००	८८	धृष्ट	३०४	७४	नग्रहु	२४९	८		
			धृष्ट	२५८	२५	नग्रिका	१३२	८		
			धृष्णज	२५८	२५	नट	९२	५६		
धाया	१७१	२२	धृत	२२८	७१					
धारणा	१८६	२६	धेतुका	१८८	३६				नटन	४३
धारा	१९२	४९	धेतुका	२९०	१५	नटी	१०८	१२९		
धाराधर	१७	७	धेतुप्या	२२८	७२	नटी	११६	१६२		
धारासंपात	१७	११	धेतुक	२२५	६०	नड	३७१	३३		
धार्तराष्ट्र	१२५	२४	धैवत	४०	१	नडप्राय	६९	९		

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
नडसंहति	११८	१६८	नलद	११७	१६४	नाडी	१४७	६५
नडया	११८	१६८	नलमीन	५८	१८	नाडी	२१५	२२
नडव	६९	९	नलिन	६४	३९	नाडीत्रण	२९७	४२
नडल	६९	९	नलिनी	६४	३९	नाडीत्रण	१४४	५४
नत	२६८	७१	नली	१०८	१२९	नाथवत्	२५६	१६
नतनासिक	१४२	४५	नल्व	७१	१८	नाद	४०	२३
नद	३००	५७	नव	२६९	७७	नादेयी	८७	३०
नदी	६१	२९	नवदल	६५	४३	नादेयी	८८	३८
नदीमातृक	७०	१२	नवनीत	२२३	५२	नादेयी	९४	६५
नदीसर्ज	९०	४५	नवमालिका	९६	७२	नादेयी	१०६	११८
नधी	२४६	३१	नवसूतिका	२२८	७१	नाना	३४५	२४६
ननाट	१३८	२९	नवांवर	१५८	११२	नाना	३४९	३
ननु	३४६	२४७	नवीन	२६९	७७	नानारूप	२७३	९३
नंदक	७	३०	नवोद्धृत	२२३	५२	नांदीकर	२६१	३८
नंदन	१०	४८	नव्य	२६९	७७	नांदीवादिन्	२६१	३८
नंदिक	९	४३	नष्ट	२०७	११२	नापित	२४१	१०
नंदिकेश्वर	९	४३	नष्टचेष्टता	४९	३३	नाभि	१५४	५६
नंदिद्वज	१०८	१२८	नष्टाग्रि	१७९	५३	नाभि	३१७	१३६
नद्यावर्त	७४	१०	नष्टेदुकला	२४	९	नाभि	३५९	९
नपुंसक	१४०	३९	नस्तित	२२६	६३	नाम	३४७	२५०
नपूवी	१३८	२९	नस्योत	२२६	६३	नामधेय	३६	८
नभस्	१५	१	नहि	३५२	११	नामन्	३६	८
नभस्	२६	१६	ना	३५२	११	नाय	२७९	९
नभसंगम	१२८	३४	नाक	२	६	नायक	२५४	११
नभस्य	२६	१७	नाक	१५	२	नारक	५३	१
नभस्वत्	१३	६६	नाक	२८७	२	नारद	११	५१
नमस्	३५४	१८	नाकु	७०	१४	नाराच	२०१	८७
नमासित	२७४	१०१	नाकुली	१०५	११४	नाराची	२४६	३२
नमस्कारी	१११	१४१	नाग	५१	४	नारायण	५	१८
नमस्या	१७४	३५	नाग	१८८	३४	नारायणी	१०२	१०१
नमस्यित	२७४	१०१	नाग	२३७	१०५	नारिकेर	११८	१६८
नमुचिसदन	१०	४६	नाग	२६६	५९	नारी	१३१	२
नय	२७९	९	नाग	२९२	२१	नाल	६४	४२
नयन	१५४	९०	नागकेसर	९४	६५	नाल	६४	४२
नर	१३०	१	नागजिह्विका	२३७	१०८	नाल	२१५	२२
नरक	५३	१	नागत्रला	१०६	११७	नाविक	५७	१२
नरकांतक	६	२२	नागर	२१९	३८	नाव्य	५७	१०
नरवाहन	१५	७२	नागर	३३०	१८७	नाश	२०७	११६
नर्तक	४३	११	नागर	८८	३८	नासत्य	११	५४
नर्तकी	४३	८	नागर	५०	१	नासा	७५	१३
नर्तन	४३	१०	नागलोक	१०६	१२०	नासा	१५३	८९
नर्मदा	६२	३२	नागवल्ली	२३६	१०५	नासिका	१५३	८९
नर्मन्	४९	३२	नागसंभव	७	३१	नास्तिकता	३०	४
नलकूवर	१५	७३	नागांतक	४३	१०	निःशलाक	१८५	२२
			नाडिधम	२४०	८	निःशेष	२६७	६५
						निःशोधय	२६५	५६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
निःश्रेणि	७६	१८	नितंविनी	१३१	३	नियुत	३६६	२४
निःश्रेयस	३१	६	नितांत	१४	७०	नियुद्ध	२०६	१०६
निःषमम्	३६३	१४	नित्य	१४	६९	नियोज्य	२४२	१७
निःसरण	७७	१९	नित्य	२६८	७२	निर	३४७	२६२
निःस्व	२६३	४९	निदाघ	२७	१९	निरन्तर	२६७	६६
निकट	२६७	६६	निदान	४९	३३	निरय	६३	१
निकर	१२९	३९	निदिग्ध	२९	२८	निरर्गल	२७०	८३
निकर्षण	७७	१९	निदिग्ध	२७२	८९	निरर्थक	२७०	८१
निकष	२४६	३२	निदिग्धिका	१००	९३	निरवग्रह	२६५	१५
निकषा	३६४	१९	निदेश	१८६	२५	निरसन	२८४	३१
निकषा	३६०	७	निदेश	३२७	१७९	निरस्त	३९	२०
निकषात्मज	१३	६३	निद्रा	५०	३६	निराकरिण्यु	२०१	८८
निकामम्	२२४	५७	निद्राण	२५९	३३	निराकृत	२६१	४०
निकाय	१३०	४२	निद्रालु	२५९	३३	निराकृत	२६१	४०
निकाय्य	७३	५	निधन	२०७	११६	निराकृति	१७९	५४
निकार	२८०	१५	निधि	३१४	१२२	निराकृति	२८४	३१
निकार	२८५	३६	निधि	१५	७५	निरामय	१४५	५७
निकारण	२०७	११२	निधुवन	१७९	५७	निरीश	२१२	१३
निकुचक	२३२	८८	निधुवन	२७८	४	निर्कृति	५३	२
निकुज	७९	८	निध्यान	२८४	३१	निर्गुडो	९५	६८
निकुभ	११२	१४४	निनद	४०	२२	निर्गुडो	९६	७०
निकुरंव	१२९	४०	निनाद	४०	२२	निर्गन्धन	२०७	११३
निकृत	२६२	४१	निंदा	३७	१३	निर्घोष	४०	२३
निकृत	२६३	४६	निप	२१७	३२	निर्जर	३	७
निकृति	४८	३०	निप	२८३	२९	निर्जितेन्द्रियग्राम	१७६	४४
निकृष्ट	२६५	५४	निपठ	२८३	२९	निर्झर	७८	५
निकेतन	७३	४	निपाठ	२८३	२७	निर्णय	३०	३
निकोचक	८६	२९	निपातन	२८३	२७	निर्णय	२६५	५६
निकण	४०	२४	निपात	६०	२६	निर्णय	२४१	१०
निक्राण	४०	२४	निपुण	२५३	४	निर्णय	१८६	२५
निखिल	२६७	६६	निबंध	१४४	५५	निर्देश	१४	७०
निगड	१९०	४१	निबर्हण	२०७	११२	निर्भय	३४९	३
निगद	२८०	१२	निभ	२४८	३८	निर्भय	१८८	३६
निगम	७२	१	निभृत	२५८	२५	निर्मद	५१	६
निगम	३१८	१३९	निमय	२३०	८०	निर्मुक्त	५२	९
निगाद	२८०	१२	निमित्त	३०४	७६	निर्मुक्त	१८९	३८
निगार	२८५	३७	निमेष	२५	११	निर्याण	३१३	१९
निगाल	१९१	४८	निमेष	५८	१४	निर्यातन	३२१	१५२
निग्रह	२८०	१३	निमेष	६२	३०	निर्यास	१७३	३०
निघ	२८५	३६	निमेष	९४	६२	निर्वपण	२८४	३१
निघास	२२४	५६	निमेष	८६	२६	निर्वर्णन	४४	१५
निघ्न	२५६	१६	नियति	२९	२८	निर्वहण	३१	६
निचुल	९३	६१	नियंतृ	१९४	५९	निर्वाण	२७३	९६
निचोल	१५९	११६	नियम	३१	५	निर्वाण	२७३	९६
निज	२९५	३२	नियम	१७५	३८	निर्वात	३७	१३
नितं	७८	५	नियम	१७८	४९	निर्वाद	३०७	८९
नितं	१४९	७४	नियामक	५७	१२			

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
निर्वापण	२०७	११४	निष्ठान	२२१	४४	नीलिका	९६	७०
निर्वारि	२५५	१३	निष्ठान	३१२	११५	नीलिनी	१०१	९५
निर्वासन	२०७	११३	निधीवन	२५५	३८	नीली	१०१	९४
निर्दत्त	२७४	१००	निष्ठुर	३९	१९	नीवाक	२८२	२३
निर्वेश	२४८	३९	निष्ठुर	२६९	७६	नीवार	२१५	२५
निर्व्यथन	५०	२	निष्ठूत	२७१	८७	नीवी	२३०	८०
निर्व्यूह	३४२	२३५	निष्ठूत	२८५	३८	नीवृत्त	६९	८
निर्हार	२८१	१७	निष्ठेव	२८५	३८	नीशार	१६०	११८
निर्हारिन्	३२	११	निष्ठेवन	२८५	३८	नीहार	१९	१८
निर्हाद	४०	२३	निष्णात	२५३	४	नु	३४६	२४७
निलय	७३	५	निष्पक्व	२७३	९५	नुति	३७	११
निवह	१२९	३९	निष्पत्तिमुता	१३३	११	नुत्त	२७१	८७
निवात	३०६	८४	निष्पन्न	२७४	१००	नुन्न	२७१	८७
निवाप	१७३	३१	निष्पाव	२८२	२४	नुत्तन	२६९	७७
निवीत	१५९	११३	निष्प्रभ	२७४	१००	नुत्तन	२६९	७८
निवृत्त	२७१	८८	निष्प्रवाणि	१५८	११२	नुत्तम्	३४६	२४९
निवेश	१८८	३३	निसर्ग	५०	३८	नुत्तम्	३५३	१६
निशा	२३	४	निसृष्ट	२७२	८८	नुत्तम्	१५८	१०९
निशांत	७३	५	निस्तल	२३८	६९	नुत्तम्	१३०	१
निशापति	१८	१४	निस्तर्हण	२०७	११४	नुत्तम्	४३	१०
निशाख्या	२२०	४१	निस्त्रिंश	२०१	८९	नुत्तम्	१८०	१
निशित	२७२	९१	निस्त्राव	२२२	४९	नुत्तम्	१८८	३२
निशीथ	२४	६	निस्वन	४०	२३	नुत्तम्	३६८	२७
निशीथिनी	२३	४	निस्वान	४०	२३	नुत्तम्	१८७	३१
निश्रय	३०	३	निहनन	२०७	११४	नुत्तम्	२६३	४७
निपंग	२०१	८८	निहाका	५९	२२	नुत्तम्	३७३	४०
निपंगिन्	१९७	६९	निहिंसन	२०७	११३	नुत्तम्	२५४	११
निपया	७३	२	निहीन	२४२	१६	नुत्तम्	१५४	९३
निपद्र	५६	९	निहव	३८	१७	नुत्तम्	३२८	१७९
निपथ	७८	३	निहव	३३५	२०७	नुत्तम्	१५४	९३
निपाद	४०	१	नीकाश	२४८	३८	नुत्तम्	२६८	६८
निपादिन्	२४३	२०	नीच	२४२	१६	नुत्तम्	१५६	९९
निपदन	१९४	५९	नीचैस्	३५३	१७	नुत्तम्	६१	२७
निष्क	२०७	११३	नीड	१२९	३७	नुत्तम्	१९४	५६
निष्कला	२९०	१४	नीडोद्भव	१२८	३४	नुत्तम्	८६	२६
निष्कासित	१३६	२१	नीध	७५	१४	नुत्तम्	२७०	८३
निष्कुट	२६१	३९	नीप	८९	४२	नुत्तम्	२२९	७८
निष्कुटि	७९	१	नीर	५५	४	नुत्तम्	३१८	१४०
निष्कुह	१०८	१२५	नील	३३	१४	नुत्तम्	२२७	६७
निष्क्रम	८२	१३	नीलकंठ	१२७	३०	नुत्तम्	२३७	१०८
निष्ठा	४४	१५	नीलंगु	२९६	३९	नुत्तम्	२३०	८०
निष्ठा	२९७	४०	नीललोहित	१२२	१३	नुत्तम्	८४	१८
			नीला	१२६	२६	नुत्तम्	१३	६३
			नीलांबर	६	२५	नुत्तम्	१६	२
			नीलांबुजन्मन्	६३	७०	नुत्तम्	१८१	७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
नैर्लिखिक	१९७	७०	पंगु	१४३	४८	पण्याजीव	२२९	७८
नो	३६२	११	पंचपचा	१०२	१०२	पतग	१२७	३३
नौ	५७	१०	पचा	२७९	८	पतंग	१२७	२८
नौकादंड	५७	१३	पंचजन	१३०	१	पतंगिका	१२७	२०
नौतार्य	५७	१०	पंचता	२०७	११६	पतंगिका	१२६	२७
न्यक्ष	३३९	२२४	पंचदशी	२४	७	पतत्	१२७	३३
न्यग्रोध	८७	३२	पंचम	४०	१	पतत्र	१२८	३६
न्यग्रोधी	१००	८७	पंचलक्षण	३५	५	पतत्रि	१२८	३३
न्यङ्	२६८	७०	पंचशर	६	२६	पतत्रिन्	१२७	३३
न्यङ्कु	१२१	१०	पंचशाख	१५१	८१	पतद्ग्रह	१६५	१३९
न्यस्त	२७२	८८	पंचांगुल	९१	५१	पतयालु	२५८	२७
न्याद	२२४	५६	पंचास्य	११८	१	पताका	२०४	९९
न्याय	१८६	२४	पंजिका	३५९	७	पताकिन्	१९७	७१
न्याय्य	१८६	२५	पट	१५९	११६	पति	१३९	३५
न्यास	२३०	८१	पटञ्चर	१५९	११५	पति	२५४	१०
न्युञ्ज	१४६	६१	पटल	७५	१४	पतिवरा	१३२	७
न्यूल	३६४	१७	पटलप्रांत	७५	१४	पतिवत्नी	१३४	१२
न्यून	३१५	१२७	पटवासक	१६५	१३९	पतिव्रता	१३२	६
प			पटह	४२	६	पत्तन	७२	१
पक्कण	७७	२०	पटह	२०६	१०८	पत्ति	१९६	६६
पक्क	२७२	९१	पट्ट	११४	१५५	पत्ति	१९९	८०
पक्ष	२७३	९६	पट्ट	२४३	१९	पत्तिसंहति	३०३	७२
पक्ष	२५	१२	पट्टपर्णी	२६०	३५	पत्र	८३	१४
पक्ष	१२८	३६	पट्टोल	२९६	३९	पत्र	१२८	३६
पक्ष	१५५	९८	पट्टोलिका	११४	१५५	पत्र	१९४	५८
पक्ष	२०१	८७	पट्टोलिका	१०६	११८	पत्र	३२७	१७८
पक्ष	३३८	२१९	पट्ट	३६४	१७	पत्नी	१३२	५
पक्षक	७५	१४	पट्टिका	८९	४१	पत्रपरशु	३४६	३३
पक्षाति	२२	१	पट्टिन्	८९	४१	पत्रपाश्या	१५६	१०३
पक्षहार	७५	१४	पट्टिश	३६५	२१	पत्ररथ	१२७	३३
पक्षभाग	१८९	४०	पण	२३२	८८	पत्रलेखा	१६१	१२२
पक्षमूल	१२८	३६	पण	२४८	३९	पत्रांग	१६३	१३२
पक्षांत	२४	७	पण	२४९	४५	पत्रांग	२३८	१११
पक्षिन्	१२७	३२	पणव	२९८	४६	पत्रांगुलि	१६१	१२२
पक्षिणी	२३	५	पणव	४३	८	पत्रांगुलि	१२३	१५
पक्ष्मन्	३१३	१२०	पणायित	२७६	१०९	पत्रिन्	१२७	३३
पंक	२८	२३	पणित	२७६	१०९	पत्रिन्	२०१	८७
पंकिल	६९	१०	पणितव्य	२३०	८२	पत्रिन्	३१०	१०५
पंकरुह	६४	४०	पंड	१४०	३९	पत्रोर्ण	१२	५६
पंकि	८०	४	पंडित	१६६	५	पत्रोर्ण	१५८	११३
पंकि	३०३	७१	पंडितमन्य	३१०	३१०	पथिक	१८४	१७
			पण्य	२३०	८२	पथिन्	७१	५९
			पण्यवीथिका	७२	२	पथ्या	१३	७१
			पण्या	११३	१५०	पद्	१४९	

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
पद	३०८	९३	परंपराक	१७२	२६	परिदेवन	३८	१६
पदग	१९६	६६	परवत्	२५६	१६	परिधान	१५९	११७
पदवी	७१	१५	परशु	२०२	९२	परिधि	२१	३२
पदाजि	१९६	६६	परश्वध	२०२	९२	{ ३०८	९६	
पदाति	१९६	६६	परश्वस्	३५५	५२	परिधिस्थ	१९५	६२
पद्	१९६	६७	पराक्रम	{ २०५	१०२	परिपण	२३०	८०
पद्मति	७१	१५	{ ३१७	१३८	१३८	परिपंथिन्	१८२	११
पद्म	{ १५	७६	पराग	{ ८४	१७	परिपाटी	१७५	३७
{ ६४	३९		{ २९२	२१	२१	परिपूर्णता	१६४	१३७
पद्मक	१८९	३०	पराङ्मुख	२६०	३३	परिपलव	१०९	१३१
पद्मचारिणी	११२	१४६	पराचित	२४२	१८	परिप्लव	२६९	७५
पद्मनाभ	५	२०	पराचीन	२६०	३३	परिवर्ह	३४२	२३८
पद्मपत्र	११२	१४५	पराजय	२०७	१११	परिभव	४६	२२
पद्मराग	२३३	९२	पराजित	२०७	११२	परिभाषण	३७	१४
पद्मा	{ ७	२८	पराधीन	२५६	१६	परिभूत	२७५	१०६
{ १००	८९		परान्न	२५७	२०	परिमल	{ ३२	१०
{ ११२	१४६		पराभूत	२०७	११२	{ २८०	१३	
पद्माकर	६१	२८	परायण	२७७	२	परिरंभ	२८४	३०
पद्माष्ट	११३	१४७	परारि	३५४	२०	परिवर्जन	२०७	११४
पद्मालया	७	२८	पराध्य	२६५	५८	परिवादिनी	४१	३
पद्मिन्	१८८	३५	परासन	२०७	११३	परिवापित	२७१	८५
पद्मिनी	६४	३९	परास	२०७	११७	परिवित्ति	१७९	५६
पद्य	३६९	३१	परास्कंदिन्	२४४	२५	परिवृष्ट	२५४	११
पद्या	७१	१५	परिकर	३२४	१६५	परिवृत्त	१७९	५६
पनस	९३	६१	परिकर्भन्	१६०	१२१	परिवेष	२१	३२
पनायित	२७६	१०९	परिक्रम	२८१	१६	परिव्याध	{ ८७	३०
पनित	२७६	१०९	परिक्रिया	२८१	३०	{ ९३	६०	
पन्न	२७५	१०४	परिक्षिप्त	२७१	८८	परित्राज	१७६	४२
पन्नग	५२	८	परिखा	६१	२९	परिपद्	१६९	१५
पन्नगाशन	७	३१	परिग्रह	३४२	२३	परिष्कार	१५६	१०१
पयस्	{ ५५	३	परिघ	{ २०२	९१	परिष्कृत	१५६	१००
{ २२३	५१		{ २९३	२७	२७	परिष्वंग	२८४	३०
{ ३४१	२३२		परिघातेन	२०२	९१	परिसर	७०	१४
पयस्य	२२३	५१	परिचय	२८२	२३	परिसर्प	२८१	२०
पयोधर	३२४	१६३	परिचर	१९५	६२	परिसर्वा	२८२	२१
पर	{ ५६	८	परिचर्या	१७४	३५	परिस्कंद	२४२	१८
{ १८२	११		परिचाट्य	१७०	२०	परिस्तोम	१९०	४२
{ ३३१	१९०		परिचारक	२४२	१७	परिस्थद	१६४	१३७
परजात	२६७	६४	परिणत	२७३	९६	परिब्रुत्	२४८	३९
परजात	२४२	१८	परिणय	१७९	५७	परिब्रुता	२४८	४०
परतंत्र	२५६	१६	परिणाम	२८१	१५	परिक्षक	२५४	७
परपिंडाद्	२५७	२०	परिणाय	२५०	४६	परिभाव	४६	२२
परभूत	१२४	२०	परिणाह	१५९	११४	परिवर्त	२३०	८०
परभूत	१२४	१९	परितस्	३५२	१३	परिवाद	३७	१३
परमम्	३५२	१२	परित्राण	२७८	५	परिवाप	३१५	१२९
परमात्र	१७१	२४	परिदान	२३०	८०			
परमेश्वर	५	१६						

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
परीवार	३२६	१६८	पलाश	८३	१४	पाठ	१६९	१४
परीवाह	६६	१०	पलाशिन्	८६	२९	पाठा	२८३	२९
परीष्टि	१७३	३२	पलिक्री	११४	१५४	पाठिन्	९९	८४
परीसार	२८२	२१	पलित	८०	५	पाठीन	९८	८०
परीहास	४९	३२	पलित्यंक	१३४	१२	पाणि	५८	१८
परुत	३५४	२०	पल्वल	१४१	४१	पाणिगृहीती	१५१	८१
परुष	३९	१९	पल्वल	१६५	१३८	पाणिघ	१३२	५
परुस्त	११६	१६२	पव	८३	१४	पाणिपीडन	२४१	१३
परेत	२०७	११७	पवनाशन	६१	२८	पाणिवाद	१७९	५७
परेतराज	१३	६१	पवमान	२८२	२४	पाण्डर	२४१	१३
परेद्यवि	३५५	२१	पवि	१३	६६	पाण्डुर	३२	१२
परेष्टुका	२२७	८०	पविनाशन	२८२	२४	पाण्डु	३३	१३
परैधित	२४२	१८	पविमान	५२	८	पाण्डुकंवलिन	१९३	५४
परौष्णी	१२६	२६	पवि	१३	६६	पाण्डुर	३३	१३
पर्कटी	८७	३२	पवित्र	१०	५०	पातक	३७१	३३
पर्जनी	१०२	१०२	पवित्रक	११७	१६६	पाताल	५०	१
पर्जन्य	३२०	१४६	पशुपति	१७७	४५	पातुक	३३४	२०१
पर्ण	८३	१४	पशुप्रेरण	२६५	५५	पातुक	२५८	२७
पर्णशाला	८६	२९	पशुरज्जु	५८	१६	पात्र	५६	८
पर्णास	३६५	२२	पश्चात्	७	३२	पात्री	१७१	२४
पर्णसाला	७३	६	पश्चात्ताप	२८५	३९	पात्रीव	२१८	३३
पर्णास	९८	७९	पश्चिम	२२८	७३	पाथस्	३२७	१७८
पर्यंक	१६५	१३८	पश्चिमोत्तर	३४४	२४२	पाद	३७३	४२
पर्यटन	१७४	३६	पस्त्य	४७	२५	पाद	३७१	३५
पर्यतभू	७०	१४	पांशुला	२७०	८१	पाद	५५	४
पर्यय	१७५	३७	पांशु	६८	७	पाद	७९	७
पर्यवस्था	२८४	३३	पाक	७३	५	पाद	१४९	७१
पर्याप्त	२८२	२१	पाकल	१३३	११	पाद	२३३	८९
पर्याप्ति	२८४	५७	पाकशासन	२०४	९८	पाद	३०७	८९
पर्याय	२७८	५	पाकशासनि	१२९	३८	पादकटक	१५८	११०
पर्याय	१७५	३७	पाकस्थान	२७९	८	पादग्रहण	१७६	४१
पर्युदंचन	३२०	१४६	पाक्य	१०८	१२६	पादप	८०	५
पर्येषणा	२०९	३	पाखंड	९	४४	पादबंधन	२२५	५८
पर्वत	१७३	३२	पाचजन्य	१०	४९	पादस्फोट	१४४	५२
पर्वत	७७	१	पात्रालिका	२१६	२७	पादाय	१४९	७१
पर्वन्	११६	१६२	पाट	२२०	४२	पादांगद	१५८	१०९
पर्वसंधि	३१३	१२१	पाटचर	१७७	४५	पादात	१९६	६७
पर्युका	२४	७	पाट	३	२९	पादातिक	१९६	६६
पर्युका	१४८	६९	पाट	२४५	२९	पादुका	२४६	३०
पल	२३२	८६	पाट	३५०	७	पाद	२४६	३१
पलगंड	३३३	२०१	पाट	२४४	२५	पाद	२४०	७
पलंकपा	२४०	६	पाट	३३	१५	पादकृत	१७३	३३
पलंकपा	१०२	९८	पाटला	२१३	१५	पाय	२४९	४३
पलल	१४७	६३	पाटलि	९२	५४	पानगोष्ठिका	२४९	४३
पल्लव	११३	१४७	पाटलि	८९	३९	पानपात्र	२१८	३२
पलाल	२१५	२२	पाटलि	९२	५४	पानभाजन	५५	४

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
पानीयशालिका.	७४	७	पार्णि	१४९	७२	पिठर	२१७	३१
पाथ	१८४	१७	पार्णिग्राह	१८२	१०		३३०	१८७
पाप	२८	२३	पालघ्न	११८	१६७		१८९	३७
	२६३	४७	पालंकी	१०७	१२१	पिंड	२३६	१०४
पापवेली	९९	८५	पालाश	३३	१४		२३५	९८
पाप्मन्	२८	२३					३६४	१८
पामन	१४५	५८	पालि	२०३	९३	पिंडक	१६२	१२८
पामर	२४२	१६		३३२	१९६	पिंडिका	१९४	५६
पामा	१४४	५३	पालिदी	१०४	१०८	पिंडीतक	९२	५२
	१६२	१२८	पाल्वा	३५८	५			
पायस	१७१	२४	पावक	१२	५७	पिण्याक	२८९	९
							३७०	३२
पायु	१४९	७३	पाश	१५५	९८	पितरौ	१२९	३७
पाय्य	२३१	८५		२४९	४५			
पार	५६	८	पाशक	२४९	४५	पितामह	५	१६
पारद	२३५	९९	पाशिन	१३	६४		१३८	३३
पारंपर्योपदेश	१६९	१२	पाशुपत	९८	८१	पितृ	१३८	२६
पारशव	३३५	२०९	पाशुपात्य	२०९	२	पितृदान	१७३	६१
पारश्वधिक	१९७	७०	पाश्या	२८६	४३	पितृपति	१३	६१
पारसीक	१९१	४५	पाश्चात्य	२८०	८१		१६	२
पारत्रैण्य	१३७	२४	पाषाण	७८	४	पितृपितृ	१३८	३३
पारायण	२७७	२	पाषाणदारण	२४७	३४	पितृप्रस	२३	३
पारावत	१२३	१४	पिक	१२४	१९	पितृवन	२०८	११८
पारावतांग्रि	११३	१५०	पिंग	३३	१६	पितृव्य	१३८	३१
						पितृसन्निभ	२५५	१३
पारावार	५४	१	पिंगल	२१	३१	पित्त	१४६	६२
	३७१	३५		३३	१६			
पाराशरिन्	१७६	४२	पिंगला	१६	४	पित्र्य	१७१	२४
पारिकांक्षिन्	१७६	४२	पिचंड	३६४	१८		१७८	५१
			पिचंडिल	१४१	४४	पित्सन्	१२८	३४
पारिजातक	११	५३	पिचु	२३७	१०६	पिधान	१८	१३
	८६	२६	पिचुमंद	९४	६२	पिनद्ध	१९६	६५
पारितध्या	१५६	१०३	पिचुल	८९	४०	पिनाक	८	३७
पारिप्लव	२६९	७५					२९०	१४
पारिभद्र	८६	२६	पिचट	१५०	७७	पिनाकिन्	८	३३
पारिभद्रक	९२	५३		२३७	१०५	पिपासा	२२४	५५
पारिभाष्य	१०८	१२६	पिच्छ	१२७	३१	पिपीलिका	३५९	८
पारियात्रिक	७८	३		३६९	३०	पिप्पल	८४	२०
पारिपद	८	२७	पिच्छा	९०	४७	पिप्पली	१०१	९७
पारिहार्य	१५७	१०७		३५९	९	पिप्पलीमूल	२३८	११०
पारी	३६०	१०	पिच्छिल	२२१	४६	पिष्टु	१४३	४९
पारुष्य	३७	१४				पिह	१४६	६०
पार्थिव	१८०	१	पिच्छिला	९०	४६	पिशंग	३३	१६
पार्वती	९	३९	पिंज	२०७	११९	पिशाच	४	११
पार्वतीनंदन	९	४२				पिशित	१४७	६३
			पिंजर	२३६	१०३			
पार्श्व	१५०	७९		३७०	३१			
	२८६	४२	पिंजल	२०४	९९	पिशुन	१६१	१२४
पार्श्वभाग	१८९	४०	पिट	२१६	२६		२६३	४७
पार्श्वस्थि	१४८	६९	पिटक	१४४	५३		३१५	१२७
				२४५	३०	पिशुना	१०९	१३३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
पिष्टक	२२२	४८	पुण्यक	१७६	३८	पुरोग	१९७	७२
पिष्टपचन	२१८	३२	पुण्यजन	१३	६३	पुरोगम	१९७	७२
पिष्टात	१६६	१३९	पुण्यजनेश्वर ...	१६	७३	पुरोगाग्नि ...	१९७	७२
पीठ	१६६	१३८	पुण्यभूमि	६९	८	पुरोडाश	३६६	२१
पीडन	२०६	१०९	पुण्यवत्	२६३	३	पुरोधस	१८१	६
पीडा	५४	३	पुत्तिका	१२६	२७	पुरोभागिन् ...	२६३	४६
पीत	३३	१४	पुत्र	१३७	२७	पुरोहित	१८१	६
पीतदार	९२	६३	पुत्रिका	२४६	२९	पुलाक	२८८	६
पीतद्रु	{ ९३ १०२	{ ६० १०१	पुत्रौ	१४०	३७	पुलिन	६६	९
			पुद्गल	३६६	२०	पुलिद	२४३	२०
पीतन	{ ८६ १६१ २३६	{ २७ १२४ १०३	पुनःपुनः	३४९	१	पुलोमजा	१०	४८
			पुनर्	{ ३४७ ३६३	{ २६२ १६	पुषित	२७३	९७
पीतसारक ...	९०	४३	पुनर्नवा	११३	१४९		{ १६ ६६	{ १ ४
पीता	२२०	४१	पुनर्भव	१६१	८३	पुष्कर	{ ६४ ११२ ३२९	{ ४१ १४६ १८६
पीतांबर	६	१९	पुनर्भू	१३६	२३			
पीन	२६६	६१	पुन्नाग	८६	२६	पुष्कराह्व	१२६	२२
पीनस	१४३	६१	पुमस्	१३०	१	पुष्करिणी	६१	२७
पीनोधनी	२२८	७१				पुष्कल	२६६	६८
	{ ११ २२४ ८६	{ ६१ ६४ २८	पुर	{ ८७ ३२८	{ ३४ १८३	पुष्ट	२७३	९७
पीयूष	{ ३३१ १९२	{ ११ ६१ २८	पुरस्तर	१९७	७२		{ ८३ १३६ ३६६	{ १७ २१ २३
			पुरतस्	३६०	७	पुष्प		
पीडुपर्णी	{ ९९ १११	{ ८४ १३९	पुरद्वार	७६	१६		{ ८३ १३६ ३६६	{ १७ २१ २३
			पुरंद्वा	९	४४			
पीडन्	२६६	६१	पुरंशी	१३२	६	पुष्पक	{ १६ २३६	{ ७४ १०३
पीतर	२६६	६१	पुरस्	{ ३६० ३२८	{ ७ १८३	पुष्पकेतु	२३६	१०३
पीवरस्तनी ...	२२८	७१	पुरस्कृत	३०६	८३	पुष्पदंत	१६	४
पुंश्रली	१३३	१०	पुरस्तात्	३४६	२४६	पुष्पधन्वन ...	६	२७
पुंस्	१३०	१	पुरा	३४७	२६२	पुष्पफल	८६	२१
पुक्कस	२४३	२०	पुराण	{ ३६ २६९	{ ६ ७७	पुष्परस	८४	१७
पुंख	३६४	१७	पुराणपुरुष ...	६	२२	पुष्पलिह	१२७	२९
पुंगव	२६६	६९	पुरातन	२६९	७७	पुष्पवती	१३६	२०
पुच्छ	१९२	६०	पुरातत्	३६	४	पुष्पवती	२६	१०
पुंज	१३०	४२	पुरी	७२	१	पुष्पसमय	२७	१८
पुटभेद	६६	७	पुरीतत्	१४७	६६		{ १९ ३२०	{ २२ १४६
पुटभेदन	७२	१	पुरीष	१४८	६८	पुष्य		
पुटी	३७३	४२	पुरु	२६७	६३	पुष्यरथ	१९२	६१
	{ १६ ६४ २८९	{ ३ ४१ ११		२९	२९	पुस्त	२४६	३८
पुंढरीक			पुरुष	८६	२६		{ ११८ २९१	{ १६९ २०
पुंढरीकाक्ष ...	६	१९		१३०	१	पूग	३२२	१६६
पुंङ्ग	११७	१६३	पुरुषोत्तम	६	२१	पूजन	१७४	३६
पुंङ्गक	९६	७२	पुरुह	२६७	६३	पूजा	२७४	९८
पुण्य	{ २८ ३२३	{ २४ १६९	पुरुहृत	९	४४	पूजित	२६३	६
						पूज्य	{ ३२० १६०	{ १६० १६०

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
पूत	१७७	४५	पृथुक	१२९	३८	पोत्रिन्	११९	२
	२१५	२३		२२२	४७	पोष्ट	३०१	५९
	२६५	५५		२८७	३	पौड्य	१०८	१२७
पूतना	९३	५९	पृथुरोमन्	५८	१७	पौत्री	१३८	२९
पूतिक	९१	४८	पृथुल	२६६	६०	पौर	११७	१६६
पूतिकरज	९१	४८		६७	३	पौरस्त्य	२७०	८०
पूतिकाष्ठ	९२	५४	पृथ्वी	२१९	३७	पौरुष	१५३	८७
	९३	६०		२२०	४०		३३८	२२२
पूतिगंधि	३२	१२	पृथ्वीका	१०८	१२५	पौरोगव	२१६	२७
पूतिफली	१०१	९६	पृदाकु	५१	६	पौर्णमास	१७७	४८
पूप	२२२	४८	पृभि	१४३	४८	पौर्णमासी	२४	७
पूर	७२	१	पृभिपणी	१०१	९२	पौलस्त्य	१५	७२
पूर	३६५	२०	पृषत्	५५	६	पौलि	२२२	४७
पूरणी	९०	४६	पृषत	५५	६	पौष	२६	१५
पूरित	२७४	९८		१२१	१०	प्याट्	३५०	७
पूरुष	१३०	१	पृषत्क	२०१	८६	प्रकर्ष	२७६	११२
पूर्ण	२७४	९८	पृषदश्च	१३	६५	प्रकांड	२८	२७
	२६७	६५	पृषदाज्य	१७१	२४		८२	१०
पूर्णकुम्भ	१८८	३२	पृष्ठ	१५०	७८	प्रकामम्	२२४	५७
पूर्णमा	२४	७	पृष्ठवंशाधर	१५०	७६	प्रकार	३२३	१६२
पूर्त	१७२	२८	पृष्ठास्थि	१४८	६९	प्रकाश	२२	३४
पूर्व	२७०	८०	पृष्ठय	१९१	४६		३३७	२१७
	३१६	१३३	पेचक	२८६	४२	प्रकीर्णक	१८७	३१
पूर्वज	१४१	४३		१२३	१५	प्रकीर्य	९१	४८
पूर्वदेव	४	१२	पेटक	२४५	३०		२९	२९
पूर्वपर्वत	७७	२	पेटा	२४५	३०	प्रकृति	५०	३७
पूर्वयुस्	३५५	२०	पेटी	३०३	४२		१८४	१८
पृषन्	२१	२९	पेलव	२६७	६६		३०३	७२
पृक्ति	२७९	९		२४३	१९	प्रकोष्ठ	१५१	८०
पृच्छा	३७	१०	पेशल	२६७	६६	प्रक्रम	२८३	२६
				३३४	२०४	प्रक्रिया	१८७	३१
प्रतना	१९८	७८	पेशी	१२९	३७	प्रकण	४०	२०
	२००	८१	पैठर	२२१	४५	प्रकाण	४०	२०
प्रथक्	३४९	३	पैतृष्वसेय	१३७	२५	प्रक्षेडन	२०१	८७
प्रथक्पूर्णा	१०१	९२	पैतृष्वलीय	१३७	२५	प्रगंड	१५१	८०
प्रथगात्मता	२९	३१	पैत्र	२७	२१	प्रगतजानुक	१४२	४७
	१७५	३८	पोटगल	११६	१६२	प्रगल्भ	२५८	२५
प्रथग्जन	२४२	१६		११७	१६३	प्रगाढ	२९७	४४
	३१०	१०५	पोटा	१३४	१५	प्रगुण	२६८	७२
प्रथग्विध	२७३	९३	पोत	१२९	३८	प्रगो	३५४	१९
प्रथिवी	६७	३		३०१	५९	प्रग्रह	२०८	११९
प्रथु	२१९	३७	पोतवणिज्	५७	१२	प्रग्राह	३४२	२३६
	२२०	४०	पोतवाह	५७	१२	प्रग्रीव	३७१	३५
	२६६	६०	पोताधान	५९	१९	प्रवण	७५	१२
	२७६	११२	पोत्र	३२८	१८०	प्रघाण	७५	१२

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
प्रचक्र	२०३	९६	प्रतिच्छाया ...	२४७	३६	प्रतीर	५६	७
प्रचलायित ...	२५९	३२	प्रतिजागर ...	२८३	२८	प्रतीवाप	३१२	११५
प्रचुर	२६७	६३	प्रतिज्ञात	२७६	१०८	प्रतीहार	७६	१६
प्रचेतस्	१३	६४	प्रतिज्ञान	३१	५	प्रतीहारी	३२५	१६९
प्रचोदनी ...	१०१	९४	प्रतिदान	२३०	८१	प्रतीहारी	३२५	१६९
प्रच्छदपट	१५९	११६	प्रतिध्वान	४०	२५	प्रतीहारी	३२५	१६९
प्रच्छन्न	७५	१४	प्रतिनिधि	२४७	३६	प्रतीहारी	७३	३
प्रच्छर्दिका	१४५	५५	प्रतिपत्त	२२	१	प्रतीहारी	२६९	७७
प्रजन	२८२	२५	प्रतिपत्त	३०	१	प्रतीहारी	३५५	२३
प्रजविन	१९८	७३	प्रतिपन्न	२७६	१०८	प्रतीहारी	१००	८९
प्रजा	२९५	३२	प्रतिपादन	१७३	२९	प्रतीहारी	१००	८८
प्रजाता	१३५	१६	प्रतिवद्ध	२६२	४१	प्रतीहारी	११२	१४४
प्रजापति	५	१७	प्रतिबंध	२८३	२७	प्रतीहारी	२७०	७९
प्रजावती	१३८	३०	प्रतिभय	४६	२०	प्रतीहारी	२६९	७७
प्रज्ञा	३०	१	प्रतिभान्वित	२५८	२५	प्रतीहारी	६९	७
प्रज्ञान	३१४	१२२	प्रतिभू	२४९	४४	प्रतीहारी	७९	७
प्रज्ञु	१४२	४७	प्रतिमा	२४७	३६	प्रतीहारी	३२०	१४७
प्रडीन	१२९	३७	प्रतिमान	१८९	३९	प्रतीहारी	१८३	१३
प्रणय	२८२	२५	प्रतिमुक्त	१९६	६५	प्रतीहारी	१८२	११
प्रणव	३५	४	प्रतियत्न	३११	१०६	प्रतीहारी	२७६	११०
प्रणाद	३७	११	प्रतियातना	२४७	३६	प्रतीहारी	२६१	४०
प्रणाली	६३	३५	प्रतिरोधिन्	२४४	२५	प्रतीहारी	२८४	३१
प्रणिधि	१८३	१३	प्रतिवाक्य	३७	१०	प्रतीहारी	२६१	४०
प्रणिहित	३०९	९९	प्रतिविषा	१०२	९९	प्रतीहारी	२८४	३१
प्रणिहित	२७१	८६	प्रतिशासन	२८४	३४	प्रतीहारी	२०१	८५
प्रणीत	१७०	२०	प्रतिश्याय	१४३	५१	प्रतीहारी	१९९	७९
प्रणुत	२७६	१०९	प्रतिश्रय	३२१	१५२	प्रतीहारी	२८१	१६
प्रणय	२५८	२५	प्रतिश्रव	३१	५	प्रतीहारी	२८३	२६
प्रतन	२६९	७७	प्रतिश्रुत्	४०	२५	प्रतीहारी	२३	२
प्रतल	१५२	८४	प्रतिष्टम्भ	२८३	२७	प्रतीहारी	२३	२
प्रताप	१८५	२०	प्रतिसर	३२६	१७३	प्रतीहारी	२८१	१९
प्रतापस	९८	८१	प्रतिसीरा	१६०	१२०	प्रतीहारी	२७९	९
प्रति	३४४	२४४	प्रतिहत	२६२	४१	प्रतीहारी	२५४	९
प्रतिकर्मन्	१५६	९९	प्रतिहारक	२४१	१११	प्रतीहारी	३२४	१६४
प्रतिकूल	२७१	८४	प्रतिहास	९७	७६	प्रतीहारी	१६५	१३८
प्रतिकृति	२४७	३६	प्रतीक	१४८	७०	प्रतीहारी	६२	१०
प्रतिकृष्ट	२६५	५४	प्रतीकार	२०६	११०	प्रतीहारी	१८७	२७
प्रतिक्षिप्त	२६२	४२	प्रतीकाश	२४८	३८	प्रतीहारी	१५१	८१
प्रतिख्याति	२८३	२८	प्रतीक्ष्य	२५३	५	प्रतीहारी	२४	६
प्रतिग्रह	१९९	७९	प्रतीची	१६	१	प्रतीहारी	२०७	१११
प्रतिग्राह	१६५	१३९	प्रतीत	२५४	९	प्रतीहारी	२०५	१०३
प्रतिधा	४७	२६	प्रतीप	३०५	८१	प्रतीहारी	२९	२९
प्रतिधातन	२०७	११४	प्रतीपदर्शिनी	१३१	२	प्रतीहारी	१८१	५७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
प्रधि.....	१९४	६६	प्रलय	२८	२२	प्रसन्न	३६१	१०
प्रपंच	२९४	२८	प्रलाप	४९	३३	प्रसाद	१८	१६
प्रपद	१४९	७१	प्रवाण	२०७	११६	प्रसाधन	३०७	९०
प्रपा	७४	७	प्रवयस्	३८	१५	प्रसाधनी	१५६	९९
प्रपात	७८	४	प्रवह	३००	५६	प्रसारिणी	१६५	१३९
प्रपितामह.....	१३८	३३	प्रवहण	१४१	४२	प्रसारिन्	१५६	१००
प्रपुत्राड	११३	१४७	प्रवहिका	२६५	५७	प्रसित	११४	१५२
प्रपौडरीक.....	१०८	१२७	प्रवारण	२८१	१८	प्रसिति	२५९	३१
प्रकुल	८१	७	प्रवाह	१९३	५२	प्रसिद्ध	२५४	९
प्रबंधकल्पना ...	३५	६	प्रवाहिका	३५	६	प्रसिद्धि	२८०	१४
प्रबोधन	१६१	१२१	प्रवारण	२७८	३	प्रसिद्ध	३१०	१०४
प्रभंजन	१३	६६	प्रवाल	४२	७	प्रसू	१३८	२९
प्रभव	३३५	२०९	प्रवाल	२३३	९३	प्रसूता	३४०	२२८
प्रभा	२२	३४	प्रवाह	३३४	२०३	प्रसूति	१३५	१६
प्रभाकर	२१	२८	प्रवाह	२८१	१८	प्रसूति	२७९	१०
प्रभात	२३	३	प्रवासन	२०७	११३	प्रसूतिका	१३५	१६
प्रभाव	१८५	२	प्रवाहिका	१४४	५५	प्रसूतिज	५४	३
प्रभिन्न	१८८	३६	प्रविदारण	२०५	१०३	प्रसून	८३	१७
प्रभु	२५४	११	प्रविश्लेष	२८२	२०	प्रसून	३१४	१२२
प्रभृत	२६७	६३	प्रवीण	२५३	४	प्रसूजनयितारौ.	१३९	३७
प्रभृष्टक	१६४	१३५	प्रवृत्ति	३६	७	पसृत.....	२७२	८८
प्रमथ	८	३७	प्रवृत्ति	२८१	१८	प्रसूता	१४९	७२
प्रमथन	२०७	११५	प्रवृद्ध	२६९	७६	प्रसूति	१५२	८५
प्रमथाधिप.....	८	३३	प्रवृद्ध	२७२	८८	प्रसेव	२१६	२६
प्रमद.....	२८	२४	प्रवेक	३०६	८४	प्रसेवक.....	४२	७
प्रमदवन	८०	३	प्रवेक	२६५	५७	प्रस्तर	७८	४
प्रमदा	१३१	३	प्रवेणी	१५५	९८	प्रस्तर	३२३	१६१
प्रमनस्	२५४	७	प्रवेणी	१९०	४२	प्रस्ताव	२८२	२४
प्रमा	२७९	१०	प्रवेष्ट	१५१	८०	प्रस्थ	७८	५
प्रमाण	२९९	५३	प्रव्यक्त	२७०	८१	प्रस्थ	२३२	८९
प्रमाद	४८	३०	प्रश्न	३७	१०	प्रस्थ	३०७	८७
प्रमापण	२०७	११२	प्रश्रय	२८२	२५	प्रस्थपुष्प	९८	७९
प्रमिति	२७९	१०	प्रश्रित	२५८	२५	प्रस्थान	२०३	९५
प्रमीत	१७२	२६	प्रष्ट	१९७	७२	प्रस्फोटन	२१६	२६
प्रमीला	२०८	११७	प्रष्टवाह.....	२२६	६३	प्रस्रवण.....	७८	५
प्रमुल	५०	३७	प्रष्टौही	२२७	७०	प्रलाव	१४८	६७
प्रमुदित.....	२६५	५७	प्रसन्न	५८	१४	प्रहर	२४	६
प्रमोद	२७५	१०३	प्रसन्नता	१८	१६	प्रहरण	२००	८२
प्रयत.....	२८	२४	प्रसन्ना	२४८	४०	प्रहस्त	१५२	८४
प्रयस्त	१७७	४५	प्रसभ	२०६	१०८	प्राहि.....	६१	२६
प्रयाम	२२१	४५	प्रसर	२८२	२३	प्रहेलिका	३५	६
प्रयोगार्थ	२८२	२३	प्रसरण	२०३	९६	प्रहन्न	२७५	१०३
प्रलंबन	२८३	२६	प्रसव	२७९	१०	प्रांशु	२६८	७०
प्रलंबन	६	२४	प्रसववंधन.....	३३५	२०७	प्राक्.....	३५३	१६
			प्रसव्य	८३	१५	प्राक्.....	३५५	२३
				२७१	८४	प्राकार	७३	३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
प्राकृत	२४२	१६	प्रालम्बिका	१५७	१०४	प्रोष्टी	५८	१८
प्राग्दक्षिण	६८	७	प्रालेय	१९	१८	प्रोष्ठपद	२६	१७
प्राग्वंश	१६९	१६	प्रावरण	१६०	११८	प्रोढ	२६९	७६
प्रायहर	२६६	५८	प्रावार	१६०	११७	प्रक्ष	८७	३२
प्राग्य	२६६	५८	प्रावृत्त	१६९	११३	प्रक्ष	९०	४३
प्राधार	२७९	१०	प्रावृष्	२७	१९	प्रक्ष	५७	११
प्राघुणक	१७४	३४	प्रावृषायणी	९९	८६	प्रक्ष	६०	२४
प्राघूर्णिक	१७४	३४	प्रास	२०३	९३	प्रक्ष	१०९	१३२
प्राचिका	३६९	८	प्रासंग	१९४	५७	प्रक्ष	१२८	३४
प्राची	१६	१	प्रासंग्य	२२६	६४	प्रक्ष	२४३	१९
प्राचीन	७३	३	प्रासाद	७४	९	प्रक्ष	११९	३
प्राचीना	९९	८५	प्रासिक	१९७	७०	प्रक्ष	१९२	२४
प्राचीनावीत	१७८	५०	प्राह	२३	३	प्रक्ष	११९	३
प्राच्य	६८	७	प्रिय	१३९	३६	प्रक्ष	३१७	१३७
प्राजन	२१२	१२	प्रिय	२६५	५३	प्रक्ष	८४	१८
प्राजित्	१९४	५९	प्रियक	८९	४२	प्रक्ष	१४७	६६
प्राज्ञ	१६६	५	प्रियक	९०	४४	प्रक्ष	९१	४९
प्राज्ञा	१३४	१२	प्रियक	९२	५६	प्रक्ष	१९२	४८
प्राज्ञी	१३४	१२	प्रियक	१२१	९	प्रक्ष	२७४	९९
प्राज्य	२६७	६३	प्रियगु	९२	५५	प्रक्ष	२७९	९
प्राड्विवाक	१८१	५	प्रियता	४७	२७	प्रक्ष	२७६	११०
प्राण	१४	६७	प्रियवद	२६०	३६	फ		
प्राण	२०५	१०२	प्रियाल	८८	३५	फटा	५२	९
प्राण	२०८	११९	प्रीणन	२७८	४	फणिज्जक	९८	७९
प्राण	२३६	१०४	प्रीत	२७५	१०३	फणिन्	५२	७
प्राणिन्	२९	३०	प्रीति	२८	२४	फल	२०२	९०
प्रातर	३५४	१९	प्रुष्ट	२७४	९९	फल	२१२	१३
प्राथमकल्पिक	१६८	११	प्रेक्षा	३०	१	फल	३६६	२३
प्रादुस्	३४८	२५५	प्रेक्षा	३३९	२२३	फल	३३३	२००
प्रादेश	१५२	८३	प्रेक्षा	१९३	५३	फलक	२०२	९०
प्रादेशन	१७३	३०	प्रेखित	२७१	८७	फलकपाणि	१९७	७१
प्राध्वम्	३५०	४	प्रेत	२०७	११७	फलत्रिक	२३८	१११
प्रांतर	७१	१७	प्रेता	५३	२	फलपाकाता	८१	६
प्राप्त	२७५	१०४	प्रेत्य	३५१	८	फलपूर	९८	७८
प्राप्त	२७१	८६	प्रेमन्	४७	२७	फलवत्	८१	७
प्राप्तपंचत्त्र	२०७	११७	प्रेमन्	४७	२७	फलाध्यक्ष	९०	४५
प्राप्तरूप	३१६	३३१	प्रेषण	२८४	३४	फलिन्	८१	७
प्राप्ति	३०३	६८	प्रेष्ठ	२७६	१११	फलिन्	८१	७
प्राप्य	२७२	९२	प्रेष	३३७	२१९	फलिनी	९२	५५
प्राभृत	१८७	२७	प्रेष्य	२४२	१७	फलिनी	११०	१३६
प्राय	१७९	५३	प्राक्षण	१७२	२६	फली	९२	५५
प्राय	३२१	१५३	प्रोक्षित	१७२	२६	फली	९१	६
प्रायन्	३५३	१७	प्रोथ	१९२	४९	फलेग्रहि	९२	५४
प्रार्थित	२७४	९७	प्रोथ	३०६	८५	फलेरुहा	२६	१५
प्रालंब	१६४	१३६	प्रोथ	१९	२२	फलेरुहा	९३	६१
			प्रोष्ठपदा	१९	२२	फलगु	२६५	५६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
फाणित	२२१	४३	वर्हिण	१२७	३०	बहुप्रद	२५३	६
फाट	२७३	९४	वर्हिन्	१२७	३०	बहुमूल्य	१५८	११३
फाल	{ १५८	१११	वर्हिर्मुख	३	९	बहुरूप	१६२	१२८
फाल्गुन	२६	१३	वर्हिः	१२	५७	बहुल	{ २६७	६३
फाल्गुनिक	२६	१५	वर्हिष्ठ	१०७	१२२		{ ३३३	१९८
फाल्गुनी	३५८	६		६	२५	बहुला	{ १०८	२२५
कुल	८१	८	बल	{ १९८	७८		{ ३३३	१९८
फेन	{ २३६	१०५	बलदेव	६	२४	बहुलीकृत	२१५	२३
फेनिल	{ ३६४	१९	बलभद्र	६	२४	बहुवारक	८८	३४
फेरव	१२०	५	बलभद्रिका	११३	१५०	बहुविध	२७३	९३
फेरु	१२०	५	बलवत्	{ १४१	४४	बहुवेतस	६९	९
फेला	२२४	५६		{ ३४९	२	बहुसुता	१०२	१००
ब			बलविन्यास	१९९	७९	बहुसृति	२२७	७०
बक	१२५	२२	बला	१०३	१०७	बाकुची	१०१	९६
बकुल	९४	६४	बलाका	१२५	२५	बाढं	{ १४	७०
बडिश	५८	१६	बलात्कार	२०६	१०८		{ २७६	११३
बत	३४४	२४३	बलाराति	१०	४६	बाण	{ २९७	४४
बदर	८८	३७	बलाहक	१७	६	बाणा	९७	७४
बदरा	१०५	११६	बलि	{ १६९	१४	बादर	१५८	१११
बदरी	८८	३६		{ १८६	२७	बाधा	५४	३
बंदिन्	२०४	९७		{ ३३१	१९४	बांधकिनेय	१३७	२६
बद्ध	{ २६२	४२	बलिध्वंसिन्	५	२१	बांधव	१३९	३४
बधिर	१४२	४८	बलिन	१४२	४५	बाहंत	८४	१९
बंधिका	१३३	१०	बलिपुष्ट	१२४	२०	बाल	{ १०७	१२२
बंधन	{ १८६	२६	बलिभ	१४२	४५		{ १४१	४२
बंधनालय	२०८	११९	बलिभुज	१२४	२०		{ ३३४	२०४
बंधस्तंभ	१८९	४१	बलिर	१४३	४९	बालगर्भिणी	२२७	७०
बंधु	१३४	३४	बलिसन्न	५०	१	बालतनय	९१	४९
बंधुजीवक	९६	७३	बलीवर्द	२२५	५९	बालनृण	११८	१६७
बंधुता	१३९	३५	बलव	{ २१६	२७	बालमृषिका	१२२	१२
बंधुर	२६८	६९		{ २२४	५७	बाला	४४	१४
बंधुल	१३७	२६	बल्वज	११७	१६३	बालिश	{ २६३	४८
बंधूक	९६	७३	बष्कयणी	२२८	७१		{ ३३७	२१७
बंधूकपुष्प	९०	४४	बस्त	२२९	७६	बालेय	२२९	७७
बभ्रु	३२५	१७०	बस्ति	२४९	७३	बालेयशाक	१००	९०
बब्रुव	१००	९०	बहिर्द्वार	७६	१६	बाल्य	१४०	४०
बब्रुवा	१११	१३९	बहिष्ठ	२७६	१११	बाष्प	३१५	१३०
बर्हि	{ १२७	३१	बहिस्	३५३	१७	बाष्पिका	२२०	४०
बर्हिपुष्प	{ ३४१	२३५	बहु	{ २६७	६३	बाहु	१५१	८०
५४	१०५	१३२		{ २७३	११३	बाहुज	१८०	१
			बहुकर	२५६	१७	बाहुदा	६२	३३
			बहुगर्लवाक्	२६०	३६	बाहुमूल	१५०	७९
			बहुपाह	८७	३२	बाहुयुद्ध	२०६	१०६
						बाहुल	२६	१८

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
बाहुलेय	९	४२	बृहती	१०१	९३	भग	१५०	७६
बाल्हिक	{ १९१ ४९	४९	बृंहित	३०४	७४	भगंदर	२९३	२६
बाल्हीक	{ १६१ १२४	१२४	बृहत्	२६६	६०	भगवत्	१४५	५६
	{ २८९ ९	९	बृहतिका	१६०	११७	भगिनी	४	१३
	{ २२० ४०	४०	बृहत्कुक्षि	१४१	४४	भंग	१३८	२९
बाह्य	३५३	१७	बृहद्वायु	१२	५७	भंगा	५५	५
बिडाल	१२०	६	बृहस्पति	२०	२३	भंगा	२१४	२०
बिडौजस	९	४४	बोधकर	२०४	९७	भंगि	३५९	८
बिल	५०	१	बोधिद्रुम	८४	२०	भजमान	१८६	२४
बिंदु	५५	६	बोल	२३६	१०४	भट	१९५	६१
बिंदुजालक	१८९	३९	ब्रध्न	२१	२८	भट्टि	२२१	४५
बिंब	१८	१५	ब्रह्मचारिन्	{ १६६ ३	३	भट्टारक	४४	१३
बिंबिका	१११	१३९	ब्रह्मचारिन्	{ १७६ ४३	४३	भट्टिनी	४४	१३
बिलेशय	५२	८	ब्रह्मण्य	८९	४१	भंटाकी	१०५	११४
बिल्व	८७	३२	ब्रह्मत्व	१७८	५२	भंडिल	९४	६३
बिस	६४	४२	ब्रह्मदर्भा	११२	१४५	भंडी	१००	९१
बिसकंठिका	१२५	२५	ब्रह्मदारु	८९	४१	भद्र	{ २८ २५	२५
बिसप्रसून	६४	४१	ब्रह्मन्	{ ५ १६	१६	भद्रकुंभ	१८८	३२
बिसिनी	६४	३९	ब्रह्मन्	{ ३१२ ११४	११४	भद्रदारु	९२	५३
बिस्त	२३२	८६	ब्रह्मपुत्र	५२	१०	भद्रपर्णी	८८	३६
बीज	{ २९ २८	२८	ब्रह्मवंशु	३१०	१०३	भद्रवला	११४	१५३
	{ १४६ ६२	६२	ब्रह्मभूय	१७८	५२	भद्रस्तक	११६	१६०
बीजकोश	६५	४३	ब्रह्मयज्ञ	१६९	१४	भद्रयव	९५	६७
बीजपूर	९८	७८	ब्रह्मवर्चस	१७५	३९	भद्रश्री	१६३	१३१
बीजाकृत	२११	८	ब्रह्मविंदु	१७५	३९	भद्रासन	१८७	३१
बीज्य	१६६	२	ब्रह्मसायुज्य	१७८	५२	भय	४६	२१
	{ ४५ १७	१७	ब्रह्मसू	७	२८	भयंकर	४६	२०
बीभत्स	{ ४५ १९	१९	ब्रह्मसूत्र	१७८	५०	भयद्रुत	२६२	४२
	{ ३४१ २३३	२३३	ब्रह्मांजलि	१७५	३९			
बुक	९८	८१	ब्रह्मासन	१७६	४०	भयानक	{ ४५ १७	१७
बुका	१४७	६४	ब्राह्म	{ २७ २१	२१		{ ४५ २०	२०
बुद्ध	{ ४ १३	१३	ब्राह्मण	{ १७८ ५१	५१	भर	१४	६९
बुद्धि	३०	१	ब्राह्मणयष्टिका	१६६	४	भरण	२४८	३९
बुद्बुद्	३६४	१९	ब्राह्मणी	१००	८९	भरण्य	२४८	३९
	{ २० २६	२६	ब्राह्मण्य	२८६	४१	भरण्यभुज	२५६	१९
बुध	{ १६६ ३०९	३०९	ब्राह्मी	{ ८ ३४	३४	भरत	२४१	१२
	{ ३०९ १००	१००	ब्राह्मी	{ १११ १३७	१३७	भरत	१२३	१५
बुधित	२७६	१०८	भ			भर्ग	८	३५
बुध्न	८२	१२	भ			भर्तु	{ १३९ ३०१	३५
बुधुक्षा	२२४	५४	भ	१९	२१	भर्तुदारक	४३	१२
बुधुक्षित	२५७	२०	भक्त	२२२	४८	भर्तुदारिका	४४	१३
बुस	२१५	२२	भक्षक	२५७	२०	भर्त्सन	३७	१४
बुस्त	३७१	३४	भक्षित	२७६	११०	भर्मन्	{ २३४ २४८	२८
			भक्ष्यकार	२१६	२८	भह्य	३६५	२१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
भट्टातकी	८९	४२	भाव	४३	२१	भुजग	५१	६
भट्टुक	११९	३	भाव	४६	२१	भुजंग	५१	६
भट्टुक	११९	४	भाववोधक ...	३३५	२०५	भुजंगभुज	१२७	३०
भवे	८	३६	भाववोधक ...	४६	२१	भुजंगम	५१	६
भवे	३३४	२०५	भाववित	१६४	१३४	भुजंगाक्षी	१०५	११५
भवन	७३	५	भाववित	२२१	४६	भुजशिरस्	१५०	७८
भवानी	९	३९	भाववित	२७५	१०४	भुजांतर	१५०	७७
भविक	२८	२६	भावुक	२८	२६	भुजिष्य	२४२	१७
भवित	२५९	२९	भाषा	३४	१	भुवन	५०	१
भविष्णु	२५९	२९	भाषित	३४	१	भुवन	५५	३
भव्य	२८	२६	भाषित	२७५	१०	भुवन	६८	६
भषक	२४३	२२	भाष्य	३७०	३१	भू	६७	२
भक्षा	२४६	३३	भास्	२२	३४	भूत	४	११
भस्मगंधिनी ..	१०६	१२०	भास	३००	५७	भूत	२७५	१०४
भस्मगर्भा	९४	३३	भास्कर	३१	२८	भूत	३०४	७७
भा	२२	३४	भास्वत्	२१	२९	भूतकेश	२३८	१११
भाग	२३३	८९	भिक्षा	२७९	६	भूतवेशी	९६	७१
भागधेय	२९	२८	भिक्षा	३३९	२२३	भूतात्मन्	३१०	१०५
भागिनेय	१३८	३२	भिक्षु	१६६	३	भूतावाप्त	९३	५८
भागीरथी	६२	३१	भिक्षु	१७६	४२	भूति	८	३८
भाग्य	२९	२८	भित्त	१८	१६	भूति	३०३	६९
भाग्य	३२१	१५४	भित्ती	७३	४	भूतिक	२८८	८
भाजन	२१८	३३	भित्ती	७३	४	भूतेश	८	३३
भाङ्ग	२१८	३३	भिदा	२७८	५	भूदार	११९	२
भाङ्ग	२९७	४३	भिदुर	१०	५०	भूदेव	१६६	४
भाद्र	२६	१७	भिदिपाल	२०२	९१	भूनिव	११२	१४३
भाद्रपद	२६	१७	भिन्न	२७४	१००	भूप	१८०	१
भाद्रपदा	१९	२२	भिन्न	२७०	८२	भूपदी	९६	७०
भात	२१	३१	भिषज्	१४५	५७	भूपदी	९६	७०
भात	२२	३३	भिस्सटा	२२२	४९	भृभृत्	३०१	६०
भात	३१०	१०४	भिस्सा	२२२	४८	भृमन्	३५३	१७
भामिनी	१३१	४	भी	४६	२१	भृमि	६७	२
भार	२३२	८७	भीति	४६	२१	भूमिजंबुका	८८	३८
भारत	६८	६	भीम	४५	२०	भूमिजंबुका	१०६	११८
भारती	३४	१	भीम	४५	२०	भूमिधर	३०१	६०
भारद्वाजी	१०६	११६	भीरु	१३१	३	भूमिधर	३०१	६०
भारयष्टि	२४६	३०	भीरु	२५८	२६	भूमिधर	२०८	१
भारवाह	२४२	१५	भीरुक	२५८	२६	भूयस्	२६७	६३
भारिक	२४२	१५	भीलुक	२५८	२६	भूयिष्ठ	२६७	६३
भार्गव	२०	२५	भीषण	४५	२०	भूरि	२६७	६३
भार्गवी	११६	१५८	भीष्म	४५	२०	भूरि	३२८	१८२
भार्गी	१००	८९	भीष्मस	६२	३१	भूरिफेना	११२	१४३
भार्या	१३२	६	भुक्त	२७६	१११	भूरिमाय	१२०	५
भार्यापती	१४०	३८	भुक्तसमुद्दिष्ट	२२४	५६	भूतंडी	९५	६९
			भुज	२७२	७१	भूर्ज	१०	४६
				१५१	८०	भूषण	१५६	१०१
						भूषित	१५६	१००

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
भूष्ण ...	२५९	२९	भ्रातृज ...	१३९	३६	मंड ...	११	५१
भूस्तृण ...	११८	१६७	भ्रातृजाया ...	१३८	३०	मंडन ...	२२२	३९
भृगु ...	७८	४	भ्रातृभगिन्यौ ...	१३९	३६	मंडन ...	१५६	१०२
भृंग ...	११०	१३४	भ्रातृव्य ...	३१९	१४५	मंडप ...	२५९	२९
	१२३	१६	भ्रात्रीय ...	१३९	३६		७४	९
	१२७	२९	भ्रांति ...	३०	४		१७	६
भृंगराज ...	११४	१५१	भ्राष्ट्र ...	२१७	३०	मंडल ...	१८	१५
भृंगार ...	१८८	३२	भ्रुकुस ...	४३	११		२१	३२
भृंगारी ...	१२६	२८	भ्रुकुटि ...	५०	३७	मंडलक ...	१४४	५४
भृंगी ...	९	४३	भ्रू ...	१५४	९२	मंडलाग्र ...	२०२	८९
भृतक ...	२४२	१५	भ्रुकुस ...	४३	११	मंडलेश्वर ...	१८०	२
भृति ...	२४८	३८	भ्रुकुटि ...	५०	३७	मंडहारक ...	२४१	१०
भृतिभुज ...	२४२	१५				मंडित ...	१५६	१००
भृत्य ...	२४२	१७				मंडीरी ...	१००	९१
भृत्या ...	२४८	२८	भ्रूण ...	१४०	३९	मंहुक ...	६०	२४
भृशम् ...	१४	७०		२९८	४५	मंहुकपर्ण ...	९२	५६
भेक ...	६०	२४		३१७	१३५	मंहुकपर्णी ...	१००	९१
भेकी ...	६०	२४	भेष ...	१८६	२३	मंहर ...	२३५	९८
भेद ...	१८५	२१	म			मतंगज ...	१८८	३४
भेदित ...	२७४	१००	मकर ...	५९	२०	मतल्लिका ...	२८	२७
भेरी ...	४२	६	मकरध्वज ...	६	२७	मति ...	३०	१
भेषज ...	१४३	५०	मकरंद ...	८४	१७		१८८	३६
भैक्ष ...	१७७	४७	मकुटक ...	२१३	१७	मत्त ...	२५७	२३
भैरव ...	४५	१९	मकुलक ...	११२	१४४		२७५	१०३
भैषज्य ...	१४३	५०	माक्षिका ...	१२६	२६	मत्तकाशिनी ...	१३१	४
भोग ...	२९२	२३	मख ...	१६९	१३	मत्सर ...	३२६	१७२
भोगवती ...	३०३	६९	मगध ...	२०४	९७	मत्स्य ...	५८	१७
भोगिन् ...	५२	८	मगधन् ...	९	४४	मत्स्यंडी ...	२२१	४३
भोगिनी ...	१३१	५	मंक्षु ...	३४९	२	मत्स्यपित्ता ...	९९	८६
भोजन ...	२२४	५५	मंगल ...	२८	२५	मत्स्यवेधन ...	५८	१६
भोक्ष ...	३५०	७	मंगल्यक ...	२१३	१७	मत्स्याक्षी ...	१११	१३७
भौम ...	२०	२५	मंगल्या ...	१६२	१२७	मत्स्यात्वग ...	३३७	२१८
भौरिक ...	१८१	७	मचर्चिका ...	२८	२७	मत्स्याधानी ...	५८	१६
भंग ...	१८६	२३	मज्जा ...	८२	१२	मथित ...	२२३	५३
भङ्गुर ...	४३	११	मंच ...	१६५	१३८		१८९	३७
भङ्गुटि ...	५०	३७	मंजरि ...	८२	१३	मद ...	२८०	१२
भ्रम ...	३०	४	मंजिष्ठा ...	१००	९०		३०७	९१
	५५	७	मंजीर ...	१५८	१०९	मदकल ...	१८८	३५
भ्रमर ...	१२७	२९	मंजु ...	२६४	५२		६	२६
भ्रमरक ...	१५५	९६	मंजुल ...	२६४	५२	मदन ...	९२	५३
भ्रमि ...	२७९	९	मंजुपा ...	२४५	३०		९८	७८
भ्रष्ट ...	२७५	१०४	मठ ...	७४	८	मदनस्थान ...	२४८	४१
भ्रष्टयव ...	२२२	४७	मइडु ...	४२	८	मदिरा ...	२४८	४०
भ्राजिष्णु ...	२५६	१०१	मणि ...	७	३०	मदिरागृह ...	७४	८
भ्रातरौ ...	१३९	३६	मणिक ...	२१७	३१	मदोत्कट ...	१८८	३५
			मणिवंध ...	१५१	८१	मद्रु ...	१२८	३४

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
मदुर	५९	१९	मनस्	२९	३१	मन्वंतर	२७	२२
मद्य	२४८	४०	मनासिज	६	२७	मय	२२९	७५
मधु	२५	१५	मनस्कार	३०	२	मयु	१५	७४
मधुक	२४८	४१	मनाक्	३५१	८	मयुष्टक	२१३	१७
मधुपर्णिका	२३७	१०७	मनित	२७६	१०८	मयूख	२२	३३
मधुप	३१०	१०२	मनीपा	३०	१	मयूख	२९१	१८
मधुक	१०४	१०९	मनीपिन्	१६६	५	मयूर	१०४	१११
मधुकर	१२७	२९	मनु	३७२	३८	मयूर	१२७	३०
मधुक्रम	२४८	४१	मनुज	१३०	१	मयूरक	१००	८८
मधुद्रुम	८६	२७	मनुज्य	१३०	१	मयूरक	२३६	१०१
मधुप	१२७	२९	मनुज्यधर्मन्	१५	७२	मरकत	२३३	९२
मधुपर्णिका	८८	३५	मनोगुप्ता	२३७	१०८	मरण	२०७	११६
मधुपर्णी	१०१	९४	मनोजवस्त	२५५	१३	मरीच	२१९	३६
मधुपर्णी	९९	८३	मनोज्ञ	२६४	५२	मरीचि	२०	२७
मधुमक्षिका	१२६	२६	मनोभव	३१७	१३८	मरीचि	२२	३३
मधुयष्टिका	१०४	१०९	मनोभव	४७	२७	मरीचिका	२२	३५
मधुर	३३	९	मनोरथ	२६४	५२	मरु	६८	५
मधुर	३३१	१९०	मनोरम	२६२	४१	मरु	३२४	१६२
मधुरक	११२	१४२	मनोहृत	२६२	४१	मरुत	१३	६५
मधुरस्ता	९९	८३	मनोहृता	२३७	१०८	मरुत	१६	२
मधुरा	१०३	१०७	मनु	१८६	२६	मरुत	३०१	५८
मधुरा	११४	१५२	मन्त्र	३२५	१६६	मरुत	९	४४
मधुरिका	१०३	१०५	मन्त्रव्याख्याकृत	१६७	७	मरुतवत्	१०९	१३३
मधुरिपु	५	२०	मन्त्रिन्	१८१	४	मरुतवत्	९२	१२
मधुलिह	१२७	२९	मन्थ	२२८	७४	मरुतवत्	९८	७९
मधुवार	२४८	४१	मन्थदंडक	२२८	७४	मरुतवत्	११९	३
मधुवत	१२७	२९	मन्थन्	२२८	७४	मरुतवत्	१२२	१३
मधुशियु	८७	३१	मन्थनी	१९७	७२	मरुतवत्	९१	४८
मधुश्रेणी	९९	८४	मन्थर	२२८	७४	मरुतवत्	१००	८७
मधुशील	८६	२८	मन्थान	२४३	१८	मरुतवत्	१३०	१
मधुस्रवा	११२	१४२	मंद	३०८	९४	मरुतवत्	२८२	२२
मधूक	८६	२७	मंदगामिन्	१९७	७२	मरुतवत्	४३	८
मधुच्छिष्ट	२३७	१०७	मंदाकिनी	११	५२	मरुतवत्	३६९	३०
मधूलक	८६	२८	मंदाक्ष	४६	२३	मरुतवत्	४०	२३
मधूलिका	९९	८४	मंदार	११	५३	मरुतवत्	२७	८३
मध्य	१५१	७९	मंदिर	८६	२६	मरुतवत्	१८६	२६
मध्यदेश	३२३	१६०	मंदिर	९८	८१	मरुतवत्	१४७	६५
मध्यम	६९	७	मंदिर	७३	५	मरुतवत्	२६५	५५
मध्यम	४०	१	मंदिर	७४	७	मरुतवत्	१६३	१३१
मध्यम	६९	७	मंदिर	२२	३५	मरुतवत्	९३	६१
मध्यम	१५१	७९	मंदिर	४१	२	मरुतवत्	२६५	५५
मध्यमा	१३३	८	मंदिर	६	२६	मरुतवत्	१३६	२०
मध्याह्न	१५१	८२	मंदिर	८४	२१	मरुतवत्	२४४	२५
मध्याह्न	२३	३	मंदिर	१४७	६५	मरुतवत्	२६५	५५
मध्याह्न	२४८	४१	मंदिर	४७	२५	मरुतवत्	३६५	२१
मध्याह्न	२३७	१०८	मंदिर	३२१	१५३	मरुतवत्	३७२	३७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
मल्लिका ...	९५	६९	महेच्छ ...	२५३	३			
मल्लिकाक्ष ...	१२५	२४	महेरुणा ...	१०७	१२४	मातृ ...	८	३७
मल्लिगंधिन् ...	१६२	१२७	महेश्वर ...	७	३२		४४	१४
मसी ...	३६०	१०	महोक्ष ...	२२५	६१		१३८	२९
मसूर ...	२१३	१७	महोत्पल ...	३४	३९	मात्र ...	३२७	१७७
मसूरविदला ...	१०४	१०९	महोत्साह ...	२५३	३	मात्रा ...	३२७	१७७
मसृण ...	२२१	४६	महोद्यम ...	२५३	३		३२७	१७७
मस्कर ...	११६	१६७		१०२	१००	माद ...	२८०	१२
मस्करिन् ...	१७६	४२	महौपध ...	११३	१४८		२८०	१२
मस्तक ...	१५४	९५		२१९	३८	माधव ...	५	१८
मस्तिष्क ...	१४७	६५	मा ...	७	२९		२६	१६
मस्तु ...	२२४	५४	मांस ...	३५२	११	माधवक ...	२४८	४१
मह ...	५०	३८	मांस ...	१४७	६३	माधवी ...	९६	७२
महत ...	२६६	६०	मांसल ...	३६६	२२	माध्वीक ...	२४८	४१
महती ...	३०३	६९	मांसल ...	१४१	४४	मान ...	४६	२२
महस् ...	३४०	२३०	मांसात्पशु ...	२९७	४२	मानव ...	१३०	१
महाकंद ...	११३	१४८	मांसिक ...	२४२	१४	मानस ...	२९	३१
महाकुल ...	१६६	३	माक्षिक ...	२३७	१०७	मानसौक्य ...	१२५	२३
महांग ...	२२९	७५	मागध ...	२०४	९७	मानिनी ...	१३१	३
महाजाली ...	१०६	११७		२३९	२	मानुष ...	१३०	१
महादेव ...	८	३४	मागधी ...	९६	७१	मानुष्यक ...	२८६	४२
महाधन ...	१५८	११३		१०१	९६	माया ...	२४१	१८
महाधनस ...	२१६	२७	माघ ...	२६	१५	मायाकार ...	२४१	११
महामात्र ...	१८१	५	माघ्य ...	९६	७३	मायादेवीसुत ...	४	१५
महायज्ञ ...	१६९	१४	माठर ...	२१	३१	मायु ...	१४६	६२
महारजत ...	२३४	९५	माढि ...	३५९	८	मायूर ...	१३०	४३
महारजन ...	२३७	१०६	माणवक ...	१४१	४२	मार ...	६	२६
महारण्य ...	७९	१		१५७	१०६	मारजित ...	४	१३
महाराजिक ...	३	१०	माणव्य ...	२८६	४१	मारण ...	२०७	११४
महारौरव ...	५३	१	माणिक्य ...	३७०	३१	मारिष ...	४४	१४
महाशय ...	२५३	३	माणिमंथ ...	२२०	४२	मारुत ...	१३	६५
महाशुद्धी ...	१३४	१३	मातंग ...	२४३	१९	मार्कव ...	११४	१५१
महाश्वेता ...	१०४	११०		२९२	२१		२६	१४
	९७	७३	मातरपितरौ ...	१३९	३७	मार्ग ...	७१	१५
महासेन ...	९	४१	मातरिश्चन् ...	१३	६४		२०१	८७
महिला ...	१३१	२	मातलि ...	१०	४८	मार्गण ...	२८४	३०
महिष ...	११९	४	मातापितरौ ...	१३९	३७		२६४	४९
महिषी ...	१३१	५	मातामह ...	१३९	३३	मार्गशीर्ष ...	२६	१४
मही ...	६७	३	मातुल ...	९८	७८	मार्गित ...	२७५	१०५
महीक्षित् ...	१८०	१		१३८	३१	मार्जित ...	८७	३३
महीश्र ...	७७	१	मातुलपुत्रक ...	९८	७८	मार्जन ...	१६०	१२१
महीरुह ...	८०	५	मातुलानी ...	१३८	३०	मार्जना ...	१२०	६
महीलता ...	५९	२१		२१४	२०	मार्जार ...	२२१	४४
महीसुत ...	२०	२५	मातुलाहि ...	५१	६	मार्जिता ...	२१	२९
			मातुली ...	१३८	३०	मार्तंड ...	२४१	१३
			मातुलंगक ...	९८	७८	मार्दगिक ...	१६०	१२१
						मार्ष्टि ...	९४	६२
						मालक ...		

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
मालती.....	१६	७२	सुक्ति	३१	६	मृज्जाल	१४६	६१
माला	१६४	१३५	सुख	७७	१९	मृछित	१४६	६१
मालाकार	२३९	५	सुखर	२६०	३६	मूर्त	१४६	६१
मालावृणक	११८	१६७	सुखवासन	३२	११	मूर्ति	२६९	७६
मालिक	२३९	५	सुख्य	१७६	४०	मूर्ति	१४८	७१
मालुधान	५१	६	सुख्य	२६५	५७	मूर्तिमत	२६९	७६
मालुर	८७	३२	सुड	३६६	२२	मूर्द्धन्	१५४	९५
माल्य	१३४	१३५	सुडित	१४३	४८	मूर्धाभिपक्ति	१८०	१
माल्यवत्	७८	३	सुडित	३७१	३४	मूर्धा	३०१	६१
मापपर्णी	१११	१३८	सुडित	१४३	४८	मूर्वा	९९	८३
मास	२५	१२	सुडित	२७१	८५	मूल	८२	१२
मासर	२२२	४९	सुडित	२४१	१०	मूलक	३३३	१९९
मासिक	१७३	३१	सुडित	२८	२४	मूलक	११५	१५७
मास्म	३५२	११	सुडित	१७	७	मूलकर्मन्	२७८	४
माहिप	२३९	३	सुडित	१०५	११३	मूलधन	२३०	८०
माहिषी	२२६	६६	सुडित	२०२	९१	मूल्य	२९९	७९
मितपच	२६३	४८	सुडित	३५०	४	मूल्य	२४८	३९
मित्र	२१	३०	सुडित	४	१४	मूल्य	१२२	१२
मित्र	१८२	९	सुडित	१७६	४२	मृपा	२४६	३३
मित्र	१८३	१२	सुडित	४	१४	मृपा	३७२	३८
मित्र	३२५	१६६	सुडित	४२	५	मृषिकपर्णी	१००	८८
मिथस्	३४८	२५५	सुडित	६	२३	मृषित	२७१	८८
मिथुन	१२९	३८	सुडित	१०७	१२३	मृषा	१२०	८
मिथ्या	३५३	१५	सुडित	२७१	८८	मृषा	२८४	३०
मिथ्यादृष्टि	३०	४	सुडित	१५०	७६	मृषा	२९२	२०
मिथ्याभियोग	३७	१०	सुडित	८९	३९	मृषा	२८४	३०
मिथ्याभिज्ञान	३७	१०	सुडित	२८०	१४	मृषा	२८४	३०
मिथ्यामति	३०	४	सुडित	२१६	२५	मृषा	२२	३५
मिशी	११०	१३४	सुडित	६	२५	मृषा	२४३	२१
मिश्रेया	१०३	१०५	सुडित	१०६	११९	मृषा	१२०	५
मिसि	१०३	१०५	सुडित	१२२	१२	मृषा	१६३	१२९
मिहिका	१९	१८	सुडित	२६३	४५	मृषा	२४३	२१
मिहिर	२१	२९	सुडित	११६	१५९	मृषा	२४६	२६
मीढ	२७३	९६	सुडित	११६	१५९	मृषा	१६३	१२९
मीन	५८	१७	सुडित	३४९	१	मृषा	२४४	२३
मीनकेतन	६	२६	सुडित	३८	१६	मृषा	२४३	२१
मुकुट	१५६	१०२	सुडित	२५५	१३	मृषा	१५८	१११
मुकुट	६	२३	सुडित	२६३	४८	मृषा	२४४	२३
मुकुट	१०७	१२१	सुडित	२७३	९५	मृषा	२०	२३
मुकुट	१६५	१४०	सुडित	१४८	६७	मृषा	१८	१४
मुकुल	८३	१६	सुडित	१४५	५६	मृषा	११९	१
मुक्तचक्र	५१	६	सुडित	२७३	२६	मृषा	२७५	१०५
मुक्ता	२३३	९३	सुडित	२६३	४८	मृषा	११८	१
मुक्तावली	१५७	१०५	सुडित	२७६	१०९	मृषा	१६०	१२१
मुक्तास्फोट	६०	२३	सुडित	२७६	१०९	मृषा	१६०	१२१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
मृड	८	३३	मेनकात्मजा ...	९	४०	यजमान.....	१६७	८
मृडानी.....	९	३९	मेरु	११	६२	यजुस् ...	३६	३
मृणाल	६४	४२	मेलक	२८३	२९	यज्ञ	१६९	१३
मृत्	६८	४	मेष	२२९	७६	यज्ञपुरुष ...	६	२२
मृत्	{ २०८	११७	मेपकंचल	२३७	१०७	यज्ञशेष	१७२	२८
मृत्	{ २०९	३	मेह	१४६	६६	यज्ञांग	८६	२७
मृत्लात	२६६	१९	मेहन ...	१६०	७६	यज्ञिय	१७२	२७
मृत्तालक	१०९	१३१	मेत्रावरुणि.....	१९	२०	यज्वन्	१६८	८
मृत्तिका	६८	४	मैत्री	३७३	३९	यत्	३६०	३
मृत्यु ...	२०७	११६	मैत्र्य	३७३	३९	यतस्	३६०	३
मृत्युञ्जय	८	३३	मैथुन ...	{ १७९	६७	यति	१७६	४४
मृत्सा	६८	४	मैरेय ...	२४९	४२	यतिन् ...	१७६	४४
मृत्ला	{ ६८	४	मोक्ष.....	{ ३१	७	यथा.....	३६१	९
मृदंग	४२	६	मोघ.....	{ ८९	३९	यथाजात ...	२६३	४८
मृदु	{ २६९	७८	मोघा ...	२७०	८१	यथायथम्	३६३	१५
मृदुत्वच्	{ ३०८	९४	मोचक	९२	५४	यथार्थम् ...	३६३	१५
मृदुल	९०	४६	मोचक	८७	३१	यथार्हवर्ण	३६३	१५
मृद्रीका ...	२६९	७८	मोचा	{ ९०	४६	यथार्हवर्ण	१८३	१३
मृध	१०३	१०७	मोचा	{ १०५	११३	यथास्वम्	३६३	१४
मृषा.....	२०५	१०४	मोदक	१०५	११३	यथेष्टित	३६३	१४
मृषार्थक	३६३	१६	मोदक	३७०	३३	यथेष्टित	२२४	५७
मृषा.....	३६३	१६	मोरट	२३८	११०	यदि	३६२	१२
मृष्ट	२६५	६६	मोरटा	९९	८३	यदृच्छा.....	२७८	२
मेकलकन्यका ...	६२	३२	मोपक	२४४	२४	यंतु ...	{ १९४	५१
मेखला	{ १५७	१०८	मोह	२०६	१०९	यम	{ ३०१	५१
मेघ	{ २०२	९०	मोह	२०६	१०९	यम	{ १३	६१
मेघज्योतिस् ...	१७	६	मौक्तिक ...	२३३	९२	यम	{ १७८	४९
मेघनादाबुलासिन्	१२७	३०	मौद्गीन ...	२१०	८	यम	{ २८१	१८
मेघनामन्	११६	१५९	मौन	१७४	३६	यमराज्.....	१३	६१
मेघनिर्घोष ...	१७	८	मौरजिक	२४१	१३	यमुना	६२	३२
मेघपुष्प	५५	५	मौर्वी ...	२०१	८५	यमुनाभ्रातृ.....	१३	६१
मेघमाला	१७	८	मौलि	३३१	१९२	ययु	१९१	४५
मेघवाहन	१०	४७	मौषा	३५८	५	यव	२२३	१५
मेचक	{ ३३	१४	मौहूर्त	१८३	१४	यव	२१०	७
मेघ	{ १२७	३१	मौहूर्तिक	१८३	१४	यवक्षय	२३७	१०८
मेह	{ १५०	७६	म्लिष्ट	३९	२१	यवक्षार.....	११६	१६१
मेदक	२४९	४२	म्लेच्छदेश	६५	७	यवफल	११८	१६७
मेदस्	१४७	६४	म्लेच्छमुख.....	२३४	९७	यवस ...	२२२	५०
मेदिनी	६७	३	य	२३४	९७	यवाण् ...	२३७	१०८
मेदुर	२५९	३०	यकृत् ...	१४७	६६	यवाग्रज	११२	१४५
मेधा ...	३०	२	यक्ष	{ ४	११	यवानिका	१००	९१
मेधि ...	२१३	१५	यक्ष	{ १५	७३	यवास ...	१४१	४३
मेध्य ...	२६५	५५	यक्षकर्म	१६३	१३३	यवीयस् ...	२१०	७
			यक्षधूप	१६२	१२७	यव्य	४२	६
			यक्षराज	१४	७१	यशःपटह	३७	११
			यक्षमन्	१४३	५१	यशस्	३७२	३८
						यष्टि.....	१०४	१०९
						यष्टिमधुक	१०४	१०९

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
यष्ट	१६७	८	युगल ...	१२९	३८	रक्तचंदन ...	१६३	१३२
याग	१६९	१३	युग्म	१२९	३८		२३८	१११
याचक	२६४	४९	युग्य	१९४	५८	रक्तपा	६०	२२
याचनक	२६४	४९		२२६	६४	रक्तफला	१११	१३९
याचना	१७३	३२	युद्ध	२०५	१०३	रक्तसंध्यक	६३	३६
याचित	२०९	३	युध	२०६	१०६	रक्तसरोरुह	६४	४१
याचितक	२०९	४	युवति	१३३	८	रक्तांग	११३	१४६
याचना	२७३	३२	युवन्	१४१	४२	रक्तोत्पल	६४	४२
	२७९	६	युवराज	४३	१२	रक्षसभ	३६८	२७
याजक	१७०	१७	यूथ	१३०	४१	रक्षस्	४	११
यातना	५४	३	यूथनाथ	१८८	३५		१३	६३
यातयमि	३१९	१४५	यूथप	१८८	३५	रक्षा	३१	१
यातु	१३	६३	यूथिका	९६	७१	रक्षित	२७५	१०६
यातुधान	१३	६३	यूप	८९	४१	रक्षिवर्ग	१८१	६
यातु	१३८	३०		३७१	३५	रक्षण	२७९	८
यात्रा	२०३	९५	यूपक	३६४	१९	रंकु	१२१	१०
	३२६	१७५	यूपकटक	१७०	१८	रंग	२३७	१०६
यादपति	५४	२	यूपखंड	३२५	१६७	रंगाजीव	२४०	७
यादस्	५९	२०	यूपाग्र	१७०	१९	रचना	१६४	१३७
यादसांपति	१३	६४	यूप	३७१	३५	रजक	२४१	१०
यान	१८४	१८	योक्त्र	२१२	१३	रजत	२३४	९६
	१९४	५८	योग	२९२	२२		३०५	७९
यानमुख	१९३	५५	योगेष्ट	२३७	१०५	रजनी	२३	४
याप्य	१६५	५४	योग्य	१०५	११२		११४	१५३
याप्ययान	१९३	५३	योजन	३६९	३०	रजनीमुख	२४	६
याम	२४	६	योजनवल्ली	१००	९१		२९	२९
	२८१	१८	योत्र	२१२	१३	रजस्	१३६	२१
यामिनी	२३	४	योद्ध	१९५	६१		२०४	९८
यामुन	२३५	१००	योध	१९५	६१		३४०	२३०
यायजूक	१६८	८	योधसंरात्र	२०६	१०७	रजस्वला	१३५	२०
याव	१६१	१२५	यानि	१५०	७६	रज्जु	२४५	२७
यावक	२१४	१८	योषा	१३१	२	रंजन	१६३	१३२
यावत्	३४५	२४५	योषित्व	१३१	२	रंजनी	१०१	९५
यावन	१६२	१२८	यौतक	१८७	२८		२०५	१०४
याधीक	१९७	७०	यौतव	२३१	८५	रण	२७९	८
यास	१००	९१	यौवत	१३६	२२		२९८	४८
युक्त	१८६	२४	यौवन	१४०	४०	रंडा	१००	८८
युक्तरसा	१११	१४०				रत	१७९	५७
युग	१२९	३८	र			रतिपति	६	२७
	२९३	२४	रंहस्	१४	६७	रत्न	२३४	९३
युगकीलक	२१२	१४					३१४	१२६
युगंधर	१९४	५७				रत्नसाधु	११	५२
	३७१	३५				रत्नाकर	५४	२
युगपत्	३५५	२२	रक्त	१४७	६४	रत्नि	१५२	८६
युगपत्रक	८५	२२		३०५	७९		८६	३०
युगपार्थग	२२६	६३	रक्तक	९६	७३	रथ	१९२	५१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
रथकटया	१९३	५५	रसाल	८७	३३	राम	६	२४
रथकार	२४०	९	रसित	११७	१६३	रामठ	१२१	११
रथगुप्ति	२३९	४	रसोनक	२२१	४४	रामा	३१८	१४०
रथगुप्ति	१९४	५७	रह	१७	८	रामा	२२०	४०
रथद्रु	८६	२६	रहस्य	११३	१४८	रामा	१३१	४
रथांग	११३	५५	रहस्य	१८६	२३	रामा	१७७	४६
रथिक	११४	५६	रहस्य	१८५	२२	रामा	१६२	१२७
रथिक	१९८	७६	रहस्य	१८६	२३	रामा	१३०	४२
रथिन्	१९५	६०	रहस्य	२४	८	रामा	३३६	२१३
रथिन्	१९८	७६	रहस्य	१३	६२	रामा	३२९	१८३
रथिन	१९८	७६	रहस्य	१०८	१२८	रामा	१०१	९४
रथ्य	१९१	४६	रहस्य	१६१	१२५	रामा	४४	१४
रथ्या	७३	३	रहस्य	१५८	१११	रामा	२२९	७७
रथ्या	१९३	५५	रहस्य	१८०	३	रामा	१०५	११४
रद	१५३	९१	रहस्य	१८०	३	रामा	१११	१४०
रदन	१५३	९१	रहस्य	३३०	१८७	रामा	२०	२६
रदनच्छद	१५३	९०	रहस्य	१८०	१	रामा	२६५	५६
रध्र	५०	२	रहस्य	१८०	४	रामा	२३३	९०
रभस	३६५	२१	रहस्य	७०	१३	रामा	५०	३६
रमणी	१३१	४	रहस्य	११४	१५३	रामा	९	४३
रमा	७	२९	रहस्य	१६६	२	रामा	१८२	१०
रभा	१०५	११३	रहस्य	१५	७२	रामा	२५६	३५
रय	१४	६७	रहस्य	३०७	९१	रामा	२०१	८९
रलक	१९९	११६	रहस्य	१६६	२	रामा	४६	२३
रव	४०	२२	रहस्य	७०	१३	रामा	२७२	९२
रवण	२६१	३८	रहस्य	८५	२३	रामा	२३४	९७
रवि	२१	३१	रहस्य	७४	१०	रामा	३०२	६८
रशना	१५७	१०८	रहस्य	३५९	९	रामा	२३६	१०३
रश्मि	२२	३३	रहस्य	३६९	३१	रामा	१४३	५०
रस	३१७	१३७	रहस्य	१२५	२४	रामा	२३४	९५
रस	३१	७	रहस्य	८८	३५	रामा	२४०	८
रस	३२	९	रहस्य	९०	४५	रामा	३३९	२२४
रस	४५	१७	रहस्य	१६२	१२६	रामा	२७२	९१
रस	२३५	९९	रहस्य	८०	४	रामा	२२	३४
रस	३३९	२२६	रहस्य	२१४	१९	रामा	९१	५१
रसगर्भ	२३६	१०२	रहस्य	५१	५	रामा	९८	७८
रसज्ञा	१५४	९१	रहस्य	५९	१९	रामा	२३८	१०९
रसना	१५४	९१	रहस्य	६४	४१	रामा	२४०	४३
रसवती	२१६	२७	रहस्य	१८४	१८	रामा	२२	३४
रसा	६७	२	रहस्य	२३	४	रामा	२९४	५२
रसा	९९	८४	रहस्य	१३	६३	रामा	२६४	५२
रसा	१०७	१२३	रहस्य	१३	६३	रामा	२६४	५१
रसांजन	२३६	१०१	रहस्य	३०	४	रामा	१४३	५१
रसातल	५०	१	रहस्य	२६	१६	रामा	४०	२५
			रहस्य	१९	२२	रामा	४९	३५

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
रुद्र	२७२	९०	रोप	४७	२६	लता	८१	९
रुद्र	{ ३	१०	रोहिणी	२२७	६७	लता	८२	११
रुद्र	{ ८	३६	रोहित	{ ३३	१६	लता	९६	७२
रुद्राणी	९	३९	रोहित	{ ६९	१९	लता	१०९	१३३
रुधिर	{ १४७	६४	रोहित	{ १२१	१०	लता	११३	१६०
रुधिर	{ ३६६	२२	रोहितक	९१	४९	लतार्क	११३	१४८
रुद्र	१२१	१०	रोहिताश्व	१२	६८	लपन	१६३	८९
रुद्राती	३८	२०	रोहिन्	९१	४९	लपित	{ ३४	१
रुप्	४७	२६	रौद्र	{ ४६	१७	लघ्व	{ २७६	१०७
रुहा	११६	१५८	रौद्र	{ ४६	२०	लघ्ववर्ण	२७६	१०४
रूप	३१	७	रौमक	२२०	४२	लघ्ववर्ण	१६६	६
रुपाजीवा	१३५	१९	रौरव	६३	१	लघ्वानुज्ञ	१६८	१०
रुप्य	{ २२३	१६०	रौहिणेय	{ ६	२६	लघ्व	१८६	२४
रुप्य	{ २३३	९१	रौहिण्य	{ २०	२६	लघ्व	१९६	१०४
रुप्य	{ २३४	९६	रौहिण्य	{ ११७	१६६	लघ्वोदर	९	४१
रुप्याध्यक्ष	१८१	७	रौहिण्य	{ १२१	१०	लय	४३	९
रुपित	२७२	८९	ल			ललना	१३१	३
रुचित	१९२	४८	ल			ललंतिका	१६६	१०४
रुष्ट	२०४	९८	लकुच	९३	६०	ललाट	१६४	९२
रुष्टक	२१३	१६	लक्ष	२०१	८६	ललाटिका	१६६	१०३
रुष्टका	१०६	१२०	लक्षण	१८	१७	ललाम	३१९	१४३
रुतस्	१४६	६२	लक्षण	२६५	१४	ललामक	१६४	१३६
रुफ	{ २६५	५४	लक्ष्मण	१२६	२६	ललित	४८	३१
रुफ	{ ३१६	१३२	लक्ष्मणा	१२६	२६	लव	{ २८२	२४
रुवतीरमण	६	२४	लक्ष्मन्	{ १८	१७	लव	{ २६६	६२
रुवा	६२	३२	लक्ष्मन्	{ ३१४	१२४	लवंग	१६१	१२५
रु (रा)	{ २३३	९०	लक्ष्मी	{ ७	२८	लवण	{ ३२	९
रु (रा)	{ ३२४	१६५	लक्ष्मी	{ १०५	११२	लवण	{ २२०	४१
रु (रा)	{ ३२४	१६५	लक्ष्मी	{ २००	८२	लवण	{ ३६६	२३
रु (रा)	६०	२	लक्ष्मीवत्	२५५	१४	लवणोद	५४	२
रु (रा)	१४३	५१	लक्ष्मीवत्	२५५	१४	लवन	२८२	२४
रु (रा)	१४५	५७	लक्ष्य	{ ४९	३३	लवित्र	२१२	१३
रु (रा)	९०	४७	लक्ष्य	{ २०१	८६	लघुन	११३	१४८
रु (रा)	१०४	१०८	लगुड	३६४	१८	लस्तक	२०१	८५
रु (रा)	११३	१४६	लग्न	२०	२७	लाक्षा	{ १६१	१२५
रु (रा)	१५६	१०१	लग्नक	२४९	४४	लाक्षा	{ ३६०	१०
रु (रा)	२२	३४	लघु	{ १४	६८	लाक्षाप्रसादन	८९	४१
रु (रा)	१५४	९३	लघु	{ १०९	१३३	लांगल	२१२	१३
रु (रा)	१००	९२	लघु	{ २९३	२८	लांगलदंड	२१२	१४
रु (रा)	३४०	२२८	लघुलय	११७	१६५	लांगलपद्धति	२१२	१४
रु (रा)	३४०	२२८	लंका	३५९	७	लांगलिकी	१०६	११८
रु (रा)	५६	७	लंकापिका	१०९	१३३	लांगली	१०४	१११
रु (रा)	२०१	८७	लज्जा	४६	२३	लांगल	१९२	५०
रु (रा)	१५५	९९	लज्जाशील	२२८	२८	लाजा	२२२	४७
रु (रा)	३६४	१९	लज्जित	२७२	९१	लाञ्छन	१८	१७
रु (रा)	४९	३५	लटा	३६०	१०	लाभ	२३०	८०
रु (रा)	४९	३५	लटा	३६०	१०	लाभ	२३०	८०

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
लामज्जक	११७	१६६	लोपत्र	२४४	२६	वज्रपुष्प	१७	७६
लालसा	४७	२८	लोघ्र	८७	३३	वज्रिन्	१०	४६
लाला	३४०	२२८	लोपासुद्रा	१९	२०	वंचक	२६३	४७
लालाटिका	१३८	६७	लोमन्	१५५	९९	वंचित	२६२	४१
लालाटिक	२९०	१७	लोमशा	११०	१३४	वंचुक	१२०	५
लाव	१२८	३६	लोल	२६९	७४	वंचुल	८६	२७
लासिका	४३	८	लोह	३३४	२०४	वंचुल	८६	३०
लास्य	४३	१०	लोहप	२५७	२२	वट	९४	६४
लिकुच	९३	६०	लोहभ	२५७	२२	वट	८७	३२
लिक्षा	३६०	१०	लोष्ट	२१२	१२	वटक	३६३	१७
लिखित	१८३	१६	लोष्टभेदन	२१२	१२	वटी	२४५	२७
लिंगवृत्ति	१७९	५४	लोह	१६२	१२६	वडवा	१९१	४६
लिपि	१८३	१६	लोह	२३६	९८	वडू	२६६	६१
लिपिकर	१८३	१६	लोह	२३६	९९	वणिक	२२९	७८
लिप्त	२७२	९०	लोहकारक	३६६	२३	वणिकपथ	२९९	५१
लिप्तक	२०१	८८	लोहकारक	२४०	७	वणिज्या	२२९	७९
लिप्ता	४७	२७	लोहप्रष्ट	१२३	१६	वंटक	२३३	८९
लिचि	१८३	१६	लोहल	२६०	३७	वत्स	१५०	७८
लीढ	२७६	११०	लोहाभिसार	२०३	९४	वत्स	२२५	६२
लीला	४८	३२	लोहित	३३	१५	वत्सक	३३९	२२५
लीला	४९	३२	लोहितक	१४७	६४	वत्सक	९५	६६
लीला	३३३	१९८	लोहितत	२३३	९२	वत्सतर	२२५	६२
लुठित	१९२	५०	लोहितचंदन	१६१	१२४	वत्सनाभ	५२	११
लुब्ध	२५७	२२	लोहितांग	२०	२५	वत्सर	२५	१३
लुब्धक	२४३	२१				वत्सर	२७	२०
लुलाय	११९	४	व			वत्सल	२५५	१४
लुता	१२२	१३	व	३५१	९	वत्सादनी	९९	८२
लून	२७५	१०३	वंश	११६	१६०	वद	२६०	३५
लूम	१९२	५०	वंश	१६५	१	वदन	१८३	८९
लुख	३	८	वंश	३३६	२१३	वदान्य	२५३	६
लुखक	१८३	१५	वंशरोचना	२३८	१०९	वदान्य	३२३	१६०
लुखर्षभ	१०	४५	वंशिक	१६२	१२६	वध	२०७	११५
लुखा	८०	४	वक्तव्य	३२३	१५९	वध	२६२	४५
लुपक	२४०	६	वक्तृ	२६०	३५	वध्य	८१	७
लेश	२६६	६२	वक्त्र	१५३	८९	बंध्य	२२७	६९
लेश	२१२	१२	वक्र	२६८	७१	बंध्या	२४६	३१
लेश	२२४	५६	वक्षस्	१५०	७८	वध्री	१०९	१३३
लोक	६८	६	वक्ष्ण	१४९	७३	वधू	१३१	२
लोक	२८७	२	वंग	२३७	१०६	वधू	१३३	९
लोकजित्	४	१३	वचन	३४	१	वधू	३१०	१०१
लोकमात्र	७	२९	वचनेस्थित	२५८	२४	वधू	३१०	३
लोकायत	३७०	३२	वचस्	३४	१	वन	५५	१२६
लोकालोक	७७	२	वचा	१०२	१०२	वन	३१४	८५
लोकेश	५	१६	वज्र	१०	५०	वनतित्तिका	९९	१९
लोचन	१५४	९३	वज्र	१०३	१०५	वनप्रिय	१२४	२७
लोचमस्तक	१०४	१११	वज्रनिर्घोष	१७	१०	वनमाक्षिका	१२६	२१
						वनमालिन्	५	

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वनसुदृ	{ १०२ २१३	{ ९९ १७	वराट	२४६	२७	वर्धिष्णु	२५९	२८
वनशृंगाट	१०२	९९	वराटक	{ ६४ ३७२	{ ४३ ३८	वर्मन	{ ७१ १९६	{ १५ ६४
वनसमूह	८०	४	वरारोहा	१३१	४	वर्मित	१९६	६५
वनस्पति	८०	६	वराशि	१५९	११६	वर्य	२६५	५७
वनायुज	१९१	४५	वराह	११९	२	वर्या	१३२	७
वनिता	{ १३१ ३०४	{ २ ७३	वरिवसित	२७५	१०२	वर्वणा	१२६	२६
वनीपक	२६४	४९	वरिवस्या	१७४	३५	वर्ष	{ १७ ६८	{ ११ ६
वनीयक	२६४	४९	वरिवस्थित	२७५	१०२	वर्षवर	१८२	९
वनौकस	११९	३	वरिष्ठ	२३४	९७	वर्षाः	२७	१९
वंदा	९९	८२	वरिष्ठ	२७६	१११	वर्षाभू	६०	२४
वंदारु	२५८	२८	वरी	१०२	१००	वर्षाभू	६०	२४
वन्या	८०	४	वरीयस्	३४१	२३४	वर्षाभू	६०	२४
वपा	{ ५० १४७	{ २ ६४	वरुण	{ १३ १६ ८५	{ ६४ २ २५	वर्षाभू	१४१	४३
वपुस्	१४८	७०	वरुणात्मजा	२४८	३९	पपोपल	१८	१२
वप	{ ७३ २११ २३७	{ ३ ११ १०५	वरुथ	१९४	५७	वर्मन्	{ १४८ ३१४	{ ७० १२३
वमधु	{ १४५ १८९	{ ५५ ३७	वरुथिनी	१९८	७८	वलज	२९४	३१
वमि	१४५	५५	वरेण्य	२६५	५७	वलजा	२९४	३१
वयस्	३४०	२२९	वर्कर	२४४	२३	वलभी	७६	१५
वयस्था	{ ९३ १११ ११२	{ ५८ १३७ १४४	वर्ग	१३०	४१	वलय	१५७	१०७
वयस्य	{ १४१ १८३	{ ४२ १२	वर्गस्	३४०	२३०	वलयित	२७२	९०
वयस्या	१३४	१२	वर्चस्क	१४८	६८	वलीक	७५	१४
वर	{ १६१ २७९ ३२६	{ १२४ ८ १७२	वर्ण	{ १६५ १९० २९८	{ १ ४२ ४७	वलीमुख	११९	३
वरटा	{ १२६ १२६	{ २५ २७	वर्णक	{ १६४ ३७२	{ १३३ ३८	वल्क	८२	१२
वरण	{ ७३ ८५	{ ३ २५	वर्णित	२७६	११०	वल्कल	८२	१२
वरंढ	३६४	१८	वर्णिन्	१७६	४३	वल्गित	११२	४८
वरत्रा	{ १९० २४६	{ ४२ ३१	वर्तक	{ १२८ २८९	{ ३५ ११	वल्गु	३१९	१४४
वरद	२५४	७	वर्तन	{ २०९ २५९	{ १ २९	वल्मीक	७०	१४
वरवर्णिनी	{ १३१ २२०	{ ४ ४१	वर्तनी	७१	१५	वल्की	४१	३
वरांग	२९३	२६	वर्ति	१६४	१३३	वल्भ	{ २६५ ३१७	{ ५३ १३७
वरांगक	११०	१३४	वर्तिष्णु	२५९	२९	वल्हिरि	८२	१३
			वर्तुल	२६८	६९	वल्ही	८१	९
			वर्तन्	३१३	१२१	वल्हूर	१४७	६३
			वर्धक	१००	९०	वशा	२७९	८
			वर्धकि	२४०	९	वशाक्रिया	२७८	४
			वर्धन	{ २५९ २७९	{ २८ ७	वशा	{ १८८ २२७ ३३७	{ ३६ ६९ २१६
			वर्धमान	९१	५१	वशिक	२६५	५६
			वर्धमानक	२१७	३२	वशिर	{ १०२ २२०	{ ९७ ४१
						वश्य	२५८	२५
						वपट्ट	३५१	८

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वपस्कृत	१७२	२७	वाजिन्	१२८	३३	वामलूर	७०	१४
वसति	३०२	६६	वाजिशाला ...	११०	४४	वामलोचना ...	१३१	३
वसन	१५९	११५	वाडी	३३१	१०७	वामा	१३१	२
वसंत	२७	१८	वाट्यालका ...	७४	७	वामी	१९१	४६
वसा	१४७	६४	वाडव	४७	२७	वायदंड	२४५	२८
वसु	३	१०	वाडवानल ...	३७३	४२	वायस	१२४	२०
वसु	९८	८१	वाडव्य	१०३	१०७	वायसाराति ...	१२३	१५
वसु	२३३	९०	वाडव्य	१२	५९	वायसी	११४	१५१
वसु	३४०	२२७	वाडव्य	१६६	४	वायसोली	११२	१४४
वसुक	९८	८०	वाडव्य	१९१	४६	वायु	१३	६४
वसुक	२२०	४२	वाडव्य	१२	५९	वायुसख	१२	५८
वसुदेव	६	२३	वाडव्य	२८६	४१	वायु	५५	३
वसुधा	६७	३	वाडव्य	२४५	२८	वार	१२९	३९
वसुधरा	६७	३	वाडव्य	२२९	७८	वार	३२३	१६१
वसुमती	६७	३	वाडव्य	२०९	२	वारण	१८८	३४
वस्तु	३६२	१३	वाडव्य	२२९	७९	वारणवुसा ...	१०५	११३
वज्र	१५९	११५	वाडव्य	३१२	१११	वारमुख्या	१३५	१९
वज्रयोनि	१५८	११०	वाडव्य	३४	१	वारचाण	१९५	६३
वज्रवेदमन्	१६०	१२०	वाडव्य	१३	६६	वारछी	१३५	१९
वज्र	२२९	७९	वाडव्य	११३	१४९	वाराही	११४	१५१
वज्रसा	१४७	६६	वाडव्य	१४६	५९	वारि	५५	३
वह	२२६	६३	वाडव्य	८६	२९	वारिद	१७	७
वन्दि	१२	५६	वाडव्य	१२०	७	वारिपणी	६३	३८
वन्दि	१६	२	वाडव्य	१२०	७	वारिप्रवाह ...	७८	५
वन्दिहासिख	२३७	१०६	वाडव्य	१४६	५९	वारिवाह	१७	६
वा	३४६	२४८	वाडव्य	७४	९	वारी	१९०	४३
वा	३५१	९	वाडव्य	१२०	८	वारणी	२९९	५१
वा	३५३	१५	वाडव्य	३३२	१९५	वार्त	१४५	५७
वाक्पति	२६०	३५	वाडव्य	३३२	१९५	वार्त	३६	७
वाक्य	३४	२	वाडव्य	२२५	६०	वार्ता	२०९	१
वागीश	२६०	३५	वाडव्य	४२	५	वार्ता	३०४	७५
वागुरा	२४४	२६	वाडव्य	४२	५	वार्ता	२०९	१
वागुरिक	२४२	१४	वाडव्य	८३	१५	वार्ता	३०४	७५
वाग्मिन्	२६०	३५	वाडव्य	८६	३	वार्ता	२०९	१
वाङ्मुख	३६	९	वाडव्य	११९	३	वार्ता	३०४	७५
वाच	३४	१	वाडव्य	८०	६	वार्ता	१०५	११४
वाचंयम	१७६	४२	वाडव्य	८६	३०	वार्ता	२४२	१५
वाचक	३४	२	वाडव्य	१०९	१३१	वार्ता	१४०	४०
वाचस्पति	२०	२४	वाडव्य	६१	२८	वार्ता	२१०	५
वाचाट	२६०	३६	वाडव्य	१०८	१२६	वार्ता	२१०	५
वाचाल	२६०	३६	वाडव्य	३१९	१४४	वार्ता	२१०	५
वाचिक	३८	१७	वाडव्य	८	३४	वार्ता	२८६	४३
वाचोयुक्ति	३६०	३५	वाडव्य	१६	३	वार्ता	११३	१५०
वाज	२०१	८७	वाडव्य	१४२	४६	वार्ता	१५५	९५
वाजपेय	३६६	३१	वाडव्य	२६८	७०	वार्ता	१९२	५०
वाजिदंतक ...	१०३	१०३	वाडव्य	१६	३	वार्ता	१५६	१०३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वाशिका	१०२	१०३	विक्रम	२०५	१०२	वितंडा	३५९	९
वाशित	४०	२५	विक्रय	३१८	१४०	वितथ	३९	२१
वास	७३	६	विक्रयिक	२३०	८३	वितरण	१७३	२९
वासक	१०३	१०३	विक्रयिक	२२९	७९	वितर्दि	७६	१६
वासगृह	७४	८	विक्रांत	१९८	७७	वितस्ति	१५२	८४
वासंती	९६	७२	विक्रिया	२८१	१५	वितान	१६०	१२०
वासयोग	१६४	१३४	विक्रित	२३९	७९	वितान	३१२	११३
वासर	२३	२	विक्रय	२३०	८२	वितुन्न	११३	१४९
वासव	१०	४५	विक्रव	२६२	४४	वितुन्नक	१०८	१२६
वासस्	१५९	११५	विक्षाव	२८५	३७	वितुन्नक	११३	१४९
वासित	१६४	१३४	विगत	२७४	१००	वितुन्नक	२१९	३७
वासिता	३०४	७५	विगतार्तवा	१३६	२१	वितुन्नक	२३६	१०१
वासकि	५१	४	विग्र	१४२	४६	वित्त	२३३	९०
वासदेव	५	२०	विग्रह	१४८	७०	वित्त	२५४	९
वास	४४	१४	विग्रह	१८४	१८	विदर	२७८	५
वास्तुक	७७	१९	विग्रह	२०५	१०४	विदल	३७०	३२
वास्तोष्पति	१०	४६	विग्रह	२८२	२२	विदारक	५६	१०
वास्त्र	१९३	५४	विग्रह	२८१	१९	विदारी	१०४	११०
वाह	१९०	४४	विग्रह	९	४०	विदारिगंधा	१०५	११५
वाहद्विपत्	११९	४	विग्रह	१६६	६	विदित	२५४	७
वाहन	१९४	५८	विग्रह	२८४	३०	विदिश	२७६	१०९
वाहस	५१	५	विग्रह	१४४	५३	विदिश	१६	५
वाहित्थ	१८९	३९	विग्रह	३०	२	विदु	१८९	३७
वाहिनी	१९८	७८	विग्रह	२७४	९९	विदुर	८६	३०
वाहिनी	२००	८१	विग्रह	३०	३	विदुर	२५९	३०
वाहिनीपति	३१२	१११	विग्रह	३६८	२६	विदुल	८७	३७
वाहिनीपति	१९५	६२	विग्रह	१८५	२२	विदुल	२७४	९९
वि	१२८	३३	विग्रह	३०५	८२	विदुल	९९	८४
विंशति	२३१	८३	विग्रह	२०६	११०	विदुल	४	११
विकंकत	८८	३७	विग्रह	२२१	४६	विद्युत्	१७	९
विकच	८१	७	विग्रह	२५३	४	विद्रधि	१४५	५६
विकर्तन	९१	२९	विग्रह	२५४	९	विद्रव	२०७	१११
विकलांग	१४२	४६	विग्रह	३१	६	विद्रुत	२७४	१००
विकसा	१००	९०	विग्रह	१४८	६८	विद्रुम	२३३	९३
विकसित	८१	८	विग्रह	२०८	१	विद्रुमलता	१०८	१२९
विकस्वर	३५९	३०	विग्रह	३६४	१७	विद्रुमलता	१६६	५
विकार	२८१	१५	विग्रह	७५	१५	विद्रुमलता	३४१	२३३
विकासिन्	२५९	३०	विग्रह	८३	१४	विद्रुमलता	४७	२५
विकिर	१२८	३३	विग्रह	३१६	१३०	विद्रुमलता	१३३	११
विकिरण	९८	८०	विग्रह	८०	५	विद्रुमलता	३०९	१०१
विकुर्वाण	२५४	७	विग्रह	९१	५०	विद्रुमलता	२४८	३८
विकृत	४५	१९	विग्रह	२४४	२३	विद्रुमलता	५	१७
विकृति	१४५	५८	विग्रह	२२०	४२	विद्रुमलता	५	१७
विकृति	२८१	१५	विग्रह	१०३	१०६	विद्रुमलता	२९	२८
						विद्रुमलता	१७६	४०
						विद्रुमलता	३०९	९९

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
विधिदर्शिन ...	१६९	१६	विप्रयोग	२८३	२८	विलंबित	४३	९
विधु ...	६	२२	विप्रलब्ध	२६२	४१	विलम्ब	२८३	२८
विधु ...	१८	१४	विप्रलम्भ	५०	३६	विलाप	३८	१६
विधु ...	३०९	९९	विप्रलाप	३८	२८	विलास	४८	३१
विधुत	२७५	१०७	विप्रभिका	१३५	२०	विलीन	२७४	१००
विधुतुद ...	२०	२६	विप्रुप्	५५	६	विलेपन	१६४	१३३
विधुर	२८२	२०	विप्रुव	२८०	१४	विलेपी	२२२	५०
विधुवन ...	२७८	४	विप्रुध	३	७	विवध	३०८	९६
विधुवन ...	२७८	४	विभव	२३३	९०	विवर	५०	१
विधेय	२५८	२४	विभाकर	२१	२८	विवर्ण	२४२	१६
विनयग्राहिन् ...	२५८	२४	विभावरी	२३	४	विवश	२६२	४४
विना	३४९	३	विभावसु	१२	५९	विवस्वत्	२१	२९
विनायक	४	१४	विभीतक	९३	५८	विवाद	३६	९
विनायक	९	४०	विभूति ...	८	३८	विवाह	१७९	५६
विनायक	२८८	६	विभूषण	१५६	१०१	विविक्त ...	१८५	२२
विनाश	२८२	२२	विभ्रम	४८	३१	विविध	२७३	९३
विनाशोन्मुख ...	२७२	९१	विभ्राज्	३१८	१४७	विवेक	१७५	३८
विनीत	१९०	४४	विमनस्	१५६	१०१	विद्वोक	४८	३१
विनीत	२५८	२५	विमर्दन	२५४	८	विश	१६६	२
विंध्य	७८	३	विमला	२८०	१३	विश	३३६	२१३
विज्ज ...	२७४	९९	विमातृज	११२	१४३	विशंकट ...	२६६	६०
विज्ज ...	२७५	१०४	विमान	११	५१	विशद	३२	१२
विन्यस्त	२९७	४४	वियत्	१५	२	विशर	२०७	११५
विपक्ष	१८२	११	वियद्वंगा	११	५२	विशल्या	९९	८३
विपंची	४१	३	वियम	२८१	१८	विशल्या	११०	१३६
विपण	२३०	८३	वियात	२५८	२५	विशल्या	३२१	१५५
विपणि	७२	२	वियाम	२८१	१८	विशसन	२०७	११४
विपणि	२१९	५१	विरजस्तमस्	१७७	४५	विशाख	९	४२
विपत्ति ...	२००	८२	विरति	२८५	३८	विशाखा	१९	२२
विपथ	७१	१६	विरल	२६७	६६	विशाय	२८४	३२
विपद्	२००	८२	विराज्	१८०	१	विशरण	२०७	११२
विपर्यय ...	२८४	३३	विराव	४०	२३	विशारद	३०८	९५
विपर्यास	२८४	३३	विरिचि ...	५	१७	विशाल	२६६	६०
विपश्चित्	१६६	५	विरिण	३००	५६	विशालता	१५९	११४
विपाट्	६२	३३	विरूपाक्ष	८	३४	विशालत्वच्	८५	२३
विपादिका ...	१४४	५२	विरोचन	२१	३०	विशाला	११५	१५६
विपाशा	६२	३३	विरोध	४७	२५	विशाला	७३	३
विपिन	७९	१	विरोधन	२८२	२१	विशाला	२०१	८६
विपुल	२६६	६१	विरोधोक्ति ...	३८	१६	विशाला	७३	३
विपुल	१६६	२	विलक्ष	२५८	२६	विशाला	७३	३
विप्र	१६६	४	विलक्षण	२६८	२	विशाला	७३	३
विप्रकार	२८०	१५				विशाला	७३	३
विप्रकृत	२६२	४१				विशाला	७३	३
विप्रकृष्टक	२६८	६८				विशाला	७३	३
विप्रतीसार ...	४७	२५				विशाला	७३	३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
विश्व	३	१०	विसंवाद	५०	३६	वीर	४५	१७
	२१९	३८	विसर	१२९	३९		४५	१८
	२६७	६६	विसर्जन	१७३	२९		१९८	७७
विश्वकदु	२४३	२२	विसर्पण	२८२	२३	वीरण	११७	१६४
विश्वकर्मन्	३११	१०८	विसार	५८	१७	वीरतर	११७	१६४
विश्वभेषज	२१९	३८	विसारिन्	२५९	३१	वीरतरु	९०	४५
विश्वभर	६	२२	विद्यत	२७१	८६	वीरपत्नी	१३५	१६
विश्वभरा	६७	२	विद्यत्वर	२५९	३१	वीरपान	२०५	१०३
विश्ववसु	३	१०	विद्यमर	२५९	३१	वीरभार्या	१३५	१६
विश्वसृज	५	१७	विस्तर	२८२	२२	वीरमातृ	१३५	१६
विश्वस्ता	१३३	११	विस्तार	२८२	२२	वीरवृक्ष	८९	४२
विश्वा	१०२	९९	विस्तृत	२७१	८६	वीराशंसन	२०४	१००
विश्वास	१८६	२३	विस्फार	२०६	१०८	वीरसू	१३५	१६
	५२	९	विस्फोट	१४४	५३	वीरहन्	१७९	५३
विष	३३८	२२२	विस्मय	४५	१९	वीरधृ	८१	९
विषधर	५२	७	विस्मयान्वित	२५८	२६		४८	२९
विषमच्छद	८५	२३	विस्मृत	२७१	८६	वीर्य	१४६	६२
			वित्त	३२	१२		३२१	१५४
विषय	३१	७	वित्तंभ	१८६	२३	वीवध	३०८	९६
	२८०	११		३१७	१३५	वृक	१२०	७
	३२१	१२२	वित्तसा	१४१	४१	वृकधूप	१६२	१२८
विषयि	३१	८	वित्तग	१२७	३२		१६२	१२९
विषवैद्य	५३	११	विहंग	१२७	३२	वृकण	२७५	१०३
विषा	१०२	९९	विहंगम	१२७	३२	वृक्ष	८०	५
विषाण	३००	५५	विहंगिका	२४५	३०	वृक्षभेदिन	२४७	३४
विषाणी	१०६	११९	विहसित	४९	३५	वृक्षरुहा	९९	८२
विषुव	२६	१४	विहस्त	२६२	४३	वृक्षवाटिका	८०	२
विषुवत	२६	१४	विहापित	१७३	२९		९९	८२
विष्किर	१२८	३३	विहायस	१५	२	वृक्षादनी	२४७	३४
विष्कंभ	७६	१७		१५	२	वृक्षाम्ल	२१८	३५
विष्टप	६८	६	विहायस्	१२७	३२		२८	२३
विष्टर	३२५	१६९	विहार	२८१	१६	वृजिन	२६८	७१
विष्टरश्रवस्	५	१८	विह्वल	२६२	४४		३११	१०८
विष्टि	५४	३	वीकाश	३३६	२१४	वृत्त	२७२	९२
विष्टा	१४८	६८	वीचि	५५	५		७३	३
विष्णु	५	१८	वीणा	४१	३	वृत्ति	२७९	८
विष्णुक्रांता	१०३	१०४	वीणादंड	४२	७		२६८	६९
विष्णुपद	१५	२	वीणावाद	२४१	१३	वृत्त	२७२	९२
विष्णुपदी	६२	३१	वीत	१९०	४३		३०५	७८
विष्णुरथ	७	३१	वीतंस	२४४	२६		३६	७
विष्य	२६३	४५	वीति	१९०	४३	वृत्तांत	३०१	६३
विष्वक्	३५२	१३	वीतिहोत्र	१२	५६		२०९	१
विष्वक्सेन	५	१९	वीथी	८०	४	वृत्ति	२०९	२
विष्वक्सेगमिया	११४	१५१		३०६	८७		३०३	७२
विष्वक्सेना	९२	५६	वीध्र	२६५	५५	वृत्र	३२४	१६३
विष्वक्सेन	२६०	३४	वीनाह	६१	२७	वृत्रहन्	१०	४५

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वृथा	{ ३४६ ३५०	२४६ ४	वेणि	१५५	९८	वैणव	{ ८४ १७७	१८ ४६
वृद्ध	{ १०७ १४१ ३०९	१२२ ४२ १००	वेणी	११६	१६१	वैणविक	२४१	१३
वृद्धत्व	१४०	४०	वेणु	१८९	४१	वैणिक	२४१	१३
वृद्धदारक	११०	१३७	वेणुक	२४१	१३	वैतसिक	२४२	१४
वृद्धनाभि	१४६	६१	वेणुधम	२४८	३८	वैतनिक	२४२	१५
वृद्धश्रवस्	९	४४	वेतन	८६	२९	वैतरणी	५३	२
वृद्धसंघ	१४०	४०	वेतस	६९	९	वैतालिक	२०४	९७
वृद्धा	१३४	१२	वेतस्वत्	३६५	२१	वैदेहक	{ २३९ २२९	३ ७८
वृद्धि	२७९	९	वेताल	६३	६४	वैदेही	१०१	९६
वृद्धिजीविका	२०४	४	वेनवती	३४	३	वैद्य	१४५	५७
वृद्धिमत्	३०६	८५	वेद	२७८	६	वैद्यमातृ	१०२	१०३
वृद्धोक्ष	२२५	६१	वेदि	७६	१६	वैधात्र	११	५४
वृद्धयाजीव	२१०	५	वेदिका	२७९	८	वैधेय	२६३	४८
वृत्त	८३	१५	वेद्य	२४७	३४	वैनतेय	७	३१
वृत्त	१२९	४०	वेद्यनिका	११०	१३५	वैनीतक	१९४	५८
वृत्तभेद	१३०	४१	वेधमुख्यक	{ ५ ३४०	१७ २२७	वैमात्रेय	१३७	२५
वृत्तदारक	{ ३ २७६ २९०	९ ११३ १६	वेधस्	२७४	९९	वैयाघ्र	१९३	५३
वृत्तिष्ठ	२७६	११२	वेधित	५०	३८	वैर	४७	२५
वृत्तिक	{ १२२ १२२ २८८	१४ १४ ७	वेपथु	२४५	२८	वैरनिर्यातन	२०६	११०
वृत्त	{ २८ १०३ १०६ २२५ ३३८	२४ १०३ ११६ ५९ २२०	वेपथु	३३२	१९७	वैरशुद्धि	२०६	११०
वृत्तपण	१५०	७६	वेपथु	१०३	१०६	वैरिन्	१८२	१०
वृत्तपदशक	१२०	६	वेपथु	२१८	३५	वैवाधिक	२४२	१५
वृत्तध्वज	८	३६	वेपथु	{ २६८ २७१	७० ८७	वैवस्वत	१३	६२
वृत्तपन्	१०	४५	वेष	७२	२	वैशाख	{ २६ २२८	१६ ७४
वृत्तपम	२२५	५९	वेषांत	६१	२८	वैश्य	२०८	१
वृत्तपल	२३८	१	वेषमन्	७३	४	वैश्रवण	१५	७२
वृत्तपस्यंती	१३३	९	वेषमभू	७७	१९	वैश्वानर	१२	५६
वृत्ता	१००	८७	वेष्या	१३५	१९	वैसारिण	५८	१७
वृत्ताकपायी	३२२	१५५	वेष्याजनसमाश्रय	७२	२	वैषट्	३५१	८
वृत्ताकपि	३१५	१२९	वेष	१५६	९९	व्यक्त	३०१	६२
वृत्ती	१७७	४६	वेषवार	२१८	३५	व्यक्ति	२९	३१
वृत्ति	१७	११	वेष्टित	२७२	९०	व्यग्र	३३०	१८९
वृत्ति	२२९	७६	वेहत्	२२७	६९	व्यग्रा	३२७	१०६
वृत्ति	२५२	२०	वै	{ ३५० ३५३	५ १५	व्यंगा	१६५	१४०
वृत्ति	१९८	७३	वैकाक्षिक	१६४	१३६	व्यजन	४५	१६
			वैकुण्ठ	५	१८	व्यंजन	{ ३१२ ३६६	११५ २३
			वैजनन	१४०	३९	व्यंजक	९१	५१
			वैजयन्त	१०	४९	व्यङ्ग्य	२८४	३३
			वैजयन्तिक	१९७	७१	व्यत्यय	२८४	३३
			वैजयन्ती	२०४	९९	व्यत्यास	५४	३
			वैज्ञानिक	२५३	४	व्यथा	२७९	८
						व्यथ	७१	१६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
व्ययः.....	२८१	१७	व्योमकेश ८	३६	१	शक्रपादप ९२	५३	
व्यलीक २८९	१२	१२	व्योमन् १५	१	१	शक्रपुष्पिका ... ११०	१३६	
व्यवधा १८	१२	१२	व्योमयान ११	५१	१	शक्र २६०	३६	
व्यवसाय ३३६	२१२	२१२	व्योप ३३८	१११	१	शंकर ७	३२	
व्यवहार ३३	९		व्रज { १२९	३९				
व्यवाय १७९	५७			३०		शंकु { ५९	२०	
व्यसन ३१३	१२०			३६			८१	८
व्यसनार्त २६२	४३		व्रज्या { १७४	३६			२०३	९३
व्यस्त २६८	७२			९५				
व्याकुल २६२	४३		व्रण १४४	५४		शंख { ६०	२३	
व्याकोश ८१	७		व्रणकार्य ३३०	१८८			१०९	१३०
			व्रत १७५	३८			२९१	१८
व्याघ्र { ११९	१		व्रतति { ८१	९		शंखनख ६०	२३	
	२६६	५९		६६		शंखिनी १०८	१२६	
व्याघ्रनख १०८	१२९		व्रतिन् १६७	७		शची ... १०	४७	
व्याघ्रपाद ८८	३७		व्रथन २४६	३३		शचीपति १०	४६	
व्याघ्रपुच्छ ९१	५०		व्रात १२९	३९		शटी ११४	१५४	
व्याघ्राट १२३	१५		व्रात्य १७९	५४		शठ २६३	४६	
व्याघ्री १०१	९३		व्रीडा ४६	२३		शणपर्णी ११३	१४९	
						शणपुष्पिका ... १०३	१०७	
व्याज { ४८	३०		व्रीहि ... { ३१३	१५		शणसूत्र ५८	१६	
	४९	३३		३१४		शतकोटि १०	५०	
व्याड २९७	४२		व्रीहिभेद ३१४	२०		शतद्रु ... ६२	३३	
व्याडापुष १०८	१२९		व्रीह्य ३१०	६		शतपत्र ६४	४०	
व्याध २४३	१२					शतपत्रक १२३	१६	
व्याधि { १०८	१२६		शकट १९३	५२		शतपदी ... १२२	१३	
	१४३	५१	शकल १८	१६		शतपर्वन् ११६	१६१	
व्याधिघात ... ८५	२४		शकुलिन् ५८	१७				
व्याधित १४५	५८		शकुन १२७	३२		शतपर्विका ... { १०२	१०२	
व्यान १४	६७		शकुनि १२७	३२			११५	१५८
व्यापाद ३०	४					शतपुष्पा ११४	१५२	
व्याम १५२	८७		शकुन्त { १२७	३२		शतप्रास ९७	७६	
				३००		शतमन्यु १०	४५	
व्याल { ५२	७		शकुन्ति १२७	३२		शतमान ३७१	३४	
	३३२	१९५	शकुल ५९	१९		शतमूली १०२	१००	
व्यालग्राहिन् ... ५३	११		शकुलाक्षका ... ११६	१५९		शतयष्टिका १५७	१०६	
व्यावृत्त ... २७२	९२					शतवीर्या ११६	१५९	
व्यास २८२	२२		शकुलाक्षनी ... { १९	८६		शतवेधिन १११	१४१	
व्याहार ३४	१			१०४	१११	शतहृदा १७	९	
व्युत्थान ३१३	११८		शकुलार्धक ५८	१७				
व्युष्टि २९६	३८		शकृत् १४८	६७		शतांग १९२	५१	
व्युह २९७	४४		शकृत्कारि ३२५	६२		शतावरी १०२	१०१	
व्युहककट १९६	६५							
व्युति २४५	२८		शक्ति { १८४	१९		शत्रु { १८२	९	
				२०५	१०२		१८२	११
				३२०		शनैश्वर २०	२६	
व्यूह { १२९	३९		शक्तिधर ९	४३		शनैस् ३५३	१७	
	१९९	७९	शक्तिहेतिक ... १९७	६९		शपथ ३६	९	
व्यूहपार्ष्णि ... { ३४२	२३७		शक्र { १०	४५		शपन ३६	९	
				९५		शफ १९२	४९	
व्योकार १९९	७९			१७		शफरी ५८	१८	
	२४०	७	शक्रधनुस् १७	१०				

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
शबर	२४३	२०	शरण	२९९	५२	शस्त्र	{ २००	५२
शबरालय	७७	२०		{ २७	१९		{ ३२७	१७९
शबल	३४	१७	शरद्	२७	२०	शस्त्रक	२३५	९८
शबली	२२७	६७		{ ३०८	९२	शस्त्रमार्ज	२४०	७
	{ ३१	७	शरभ	१२१	११	शस्त्राजीव	१९६	६७
शब्द	{ ३४	२	शरव्य	२०१	८६	शस्त्री	२०२	९२
	{ ४०	२२	शराभ्यास	२०१	८६		{ ११०	१३६
शब्दग्रह	१५४	९४	शरारि	१२५	२५	शाक	{ २१८	३४
शब्दन	२६१	३८	शरारु	२५९	२८	शाकट	२२६	६४
शम	२७८	३	शराव	२१७	३२	शाकुनिक	२४२	१४
शमथ	२७८	३	शरावती	६३	३४	शाक्तीक	१९७	६९
शमन	{ १३	६१	शरासन	२००	८३	शाक्यमुनि	४	१४
	{ १७२	२६	शरीर	१४८	७०	शाक्यसिंह	४	१५
शमनस्वच्छ	६२	३२	शरीरास्थि ...	१४८	६९	शाखा	८२	११
शमल	१४८	६७	शरीरिन्	२९	३०	शाखानगर ...	७२	२
शमित	२७४	९७		{ ७०	११	शाखाशृंग	११९	३
शमी	{ ९२	५२	शर्करा	{ २२१	४३	शाखाशिफा ...	८२	११
	{ २१५	२३		{ ३२६	१७५	शाखिन्	८०	५
शमीधान्य	२१५	२४	शर्करावत्	७०	११	शांखिक	२४०	८
शमीर	९२	५२	शर्करिल	७०	११	शाटक	३७०	३३
शंपा	१७	९	शर्मन्	२८	२५	शाटी	३७२	३८
शंपाक	८५	२३	शर्व	७	३२	शाठ्य	४८	३०
शंव	१०	५०	शर्वरी	२३	३	शाण	२४६	३२
	{ ५५	४	शर्वाणी	९	३९	शाणी	३५९	९
शंवर	{ १२१	१०	शल	१२०	७	शांडिल्य	८७	३२
शंवरारि	६	२७	शलभ	१२७	२८		{ २८	२५
शंचरी	१००	८७	शलल	१२०	७	शात	{ २७२	९१
शंचल	३७१	३४	शलली	१२०	७		{ २३४	९४
शंचाकृत	२११	९	शलाटु	८३	१५	शातकुंभ	११२	१४३
शंभूक	६०	२३	शलक	२८९	१३	शातला	१८९	११
शंभली	१३५	१९		{ ९२	५३	शात्रव	{ ५६	९
	{ ७	३२	शल्य	{ १२०	७	शाद	{ ३०७	८९
शंभु	{ ३१७	१३४		{ २०३	९३		{ ६९	१०
शम्या	२१२	१४	शव	२०८	११८	शादहरित	६९	१०
शम्याक	८५	२३	शश	१२१	११	शाद्रल	२७४	९७
शय	१५१	८१	शशधर	१८	१५	शांत	२७८	३
शयन	{ ५०	३६	शशलोमन्	२३७	१०७	शांति	२४१	११
	{ १६५	१३८	शशादन	१२३	१४	शांवरी	३२४	१६५
शयनीय	१६४	१३७	शशोर्ण	२३७	१०७	शार	{ ८५	२३
शयालु	२५९	३३		{ २२५	६२	शारद	{ ३०८	९४
शयित	२५९	३३	शश्वत्	{ ३४९	१		{ १०४	१११
शयु	५१	५		{ ३४४	२४२	शारदी	२५०	४६
शय्या	१६४	१३७		{ ३५२	११	शारिफल	१०५	११२
शर	{ ११६	१६२	शप्प	११८	१६८	शारिवा	७०	११
	{ २०१	८७		{ २८	२६	शार्कीर	५	१९
शरजन्मन्	९	४१	शस्त	{ २७६	१०६	शार्किन्		

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
शार्दूल	११९	१	शिशुज	२३८	११०	शिशुत्व	१४०	४०
शार्दूल	२६६	५९	शिशुजित	४०	२४	शिशुमार	५९	२०
शार्वर	३३०	१८७	शिशुनी	२०१	८५	शिश्र	१५०	७६
शाल	५९	१९	शितशूक	२१३	१५	शिश्वदान	२६३	४६
शाल	८०	५	शिति	३०६	८२	शिश्रि	१८६	२६
शाला	७३	६	शितिकंठ	८	३४	शिश्र्य	१६८	११
शाला	८२	११	शितिसारक	८८	३८	शीकर	१७	११
शालावृक	२८९	१२	शिपिविष्ट	२९५	३४	शीघ्र	१४	६८
शालि	२१५	२४	शिफा	८२	११			
शालीन	२५८	२६	शिफाकंद	६४	४३			
शालूक	६३	३८	शिविका	१९३	५३	शीत	१९	१९
शालूर	६०	२४	शिविर	१८८	३३		१९	१९
शालेय	१०३	१०५	शिवा	२१५	२३		८६	३०
शालेय	२१०	६	शिरस्	१५४	९५		८८	३४
शाल्मलि	९०	४६	शिरस्	१९६	६४	शीतक	३६६	२२
शाल्मलिविष्ट	९०	४७	शिरस्य	१५५	९८	शीतक	२४३	१८
शावक	१२९	३८	शिरा	१४७	६५	शीतभीरु	९६	७०
शावर	८७	३३	शिरीष	९४	६३	शीतल	१९	१९
शाश्वत	२६८	७२	शिरोग्र	८२	१२		११३	१४९
शाष्कुलिक	२८६	४०	शिरोधि	१५३	८८	शीतशिव	१०३	१०५
शासन	१८६	२५	शिरोरत्न	१५६	१०२		१०७	१२२
शास्तु	४	१४	शिरोरुह	१५५	९५		२२०	४२
शास्त्र	३२७	१७९	शिरोस्थि	१४८	६९	शीधु	३७१	३४
शास्त्रविद्	२५३	६	शिल	२०९	२	शीर्षि	१५४	९५
शिक्य	२४६	३०	शिला	७५	१३	शीर्षिक	१९५	६३
शिक्यित	२७२	८९	शिला	७८	४	शीर्षच्छेद्य	२६२	४२
शिक्षा	३५	४	शिलाजतु	२३६	१०४	शीर्षण्य	१५५	९८
शिक्षित	२५३	४	शिली	६०	२४		१९६	६४
शिखंड	१२७	३१	शिलीमुख	२९१	१८	शील	४७	२६
शिखंडक	१५५	९६	शिलोच्चय	७७	१		३३३	२००
शिखर	७८	४	शिल्प	२४७	३५	शुक	१०२	१३२
शिखर	८२	१२	शिल्पिन्	२३९	५		१२५	२१
शिखरिन्	७७	१	शिल्पिशाला	७४	७	शुकनास	९२	५७
शिखा	३१०	१०६	शिव	७	१२	शुक	३०६	८२
शिखा	१२	६०	शिव	२८	२५	शुक्ति	६०	२३
शिखा	१२७	३१	शिवक	२२८	७३		१०९	१३०
शिखा	१५५	९७	शिवमल्ली	९८	८१	शुक	१२	५९
शिखावत्	२९१	१९		९	३९		२०	२५
शिखावल	१२७	३०	शिवा	९२	५२		२६	१६
शिक्षिणीव	२३६	१०१		९३	५९		१४६	६२
शिक्षिन्	१२७	३०	शिव	१०८	१२७	शुकल	३३८	२१९
शिक्षिवाहन	३१०	१०६		१२०	५	शुकशिष्य	४	१२
शिशु	८७	३१	शिशिर	३३६	२११	शुक	३२	१२
शिशु	२१८	३४	शिशिर	१९	१९	शुच्	४७	२५
			शिशु	२६	१८		१२	५९
			शिशुक	१२९	३८	शुचि	२६	१६
				५८	१८		३२	१२
							४५	१७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
शुंठी.....	२१९	३८	शृंगार	४५	१७	शौकल्य	१४१	४१
शुडापान	२४८	४१	शृंगिणी	२२६	६६	शौड	२५७	२३
शुतुद्रि.....	६२	३३	शृंगी	९	४२	शौडिक	२४१	१०
शुद्धांत	७५	१२		६०	२५	शौडी	१०१	९७
	३०२	६६		१०२	१००	शौद्धोदनि.....	४	१५
	२४३	२२		१०६	११६	शौरि	५	२१
शुनक	२४३	२२	शृंगीकनक ...	२३४	९६	शौर्य	२०५	१०२
शुनी	२४३	२२	शृत	२७३	९५	शौलिक	२४०	८
शुम्	२८	२५	शेखर	१६४	१३६	शौकुल	२६५	१९
	२२९	७६	शेफस्	१५०	७६	श्रयोत	२७९	१०
	३६६	२३	शेफालिका	९६	७०	श्मशान	२०८	११८
शुभयु	२६४	५०		३५९	७	श्मश्रु	१५५	९९
शुभान्वित.....	२६४	५०	शेमुषी	३०	१	श्याम	३३	१४
शुभ्र	३२	१२	शेल्ड	८८	३४	श्यामला	३३	१४
	३३१	१११	शेवधि	१५	७५	श्यामा	९२	५५
शुभ्रदंती	१६	५	शेवाल	६३	३८		१०४	१०८
शुभाशु	१८	१४	शेष	५१	४		१०५	१२
शुल्क	१८७	२७	शैक्ष	१६८	११		३१९	१४३
शुल्ब	२३४	९७	शैखरिक	१००	८८	श्यामाक	११७	१६५
	२४५	२७	शैल	७७	१	श्याल	१३८	३२
	३६६	२३	शैलालिन्	२४१	१२	श्याव	३३	१६
शुश्रूषा	१७४	३५	शैलप	८७	३२	श्येत	३२	१२
शुष्कमांस	१४७	६३	शैलेय	१०७	१२३	श्येन	१२३	१५
शुष्म	२०५	१०२	शैव	६३	३८	श्येनपाता	३५८	६
शुष्मन्	१२	५७	शैवल	६२	३०	श्रद्धा	३१०	१०२
शुक	२१५	२३	शैवलिनी	६२	३०	श्रद्धालु	१६६	२१
शुककीट	१२२	१४	शैशव	१४०	४०		२५८	२७
शुकधान्य	२१५	२४	शोक	४७	२५	श्रयण	२८०	१२
शुकशिखि	१००	८७	शोचिष्केश	१२	५७	श्रवण	१५४	९४
शुद्र	२३८	१	शोचिस्	२२	३४	श्रवस्	१५४	९४
शुद्रा	१३४	१३	शोण	३३	१५	श्रविष्ठा	१९	२२
शुद्री	१३४	१३	शोणक	६३	३४	श्राणा	२२२	५०
शून्य	१६५	५६		९३	५७	श्राद्ध	१७३	३१
शूर	१९८	७७	शोणरत्न	२३३	९२	श्राद्धदेव	१३	६२
शूर्प	२१६	२६	शोणित	१४७	६४	श्राय	२८०	१२
शूल	३३२	१९६	शोथ	१४४	५२	श्रावण	२६	१६
शूलाकृत	२२१	४५	शोधग्री	११३	१४९	श्रावणिक	२६	१६
शूलिन्	७	३२	शोधनी	७६	१८	श्री	७	८२
शूल्य	२२१	४५	शोधित	२२१	४६		२००	३४
शृगाल	१२०	५		२६५	५६	श्रीकंठ	८	१४
शृङ्खल	१५७	१०९	शोफ	१४४	५२	श्रीघन	४	७३
शृङ्खलक	२२९	७५	शोभन	२६४	५२	श्रीद	१५	२१
शृंग	७८	४	शोभा	१८	१७	श्रीपति	५	६६
	११२	१४२	शोष	१४३	५१	श्रीपर्ण	९५	५२
	२९३	२६	शौक	१३०	४३		२९९	४०
शृंगवेर	२१९	३७	शौक्लिकेय	५२	१०	श्रीपार्णिका	८९	
शृंगाटक	७१	१७						

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
श्रुति	८८	३६	श्रुति	२०९	२	संवत्सर	२७	२०
श्रीपणी	८७	३२	श्रुत	१३८	३१	संवत्	३५३	१६
श्रीफल	१०१	९५	श्रुतौ	१४०	३७	संवन्न	२७८	४
श्रीफली	२५५	१४	श्रुत्य	३१९	१४५	संवर्त	२८	२२
श्रीमत्	८९	४०	श्रुत	१३८	३१	संवर्तिका	६५	४३
श्रीमान्	२५५	१४	श्रुतश्रुतौ	१४०	३७	संवसथ	७७	१९
श्रील	६	२२	श्रुत	१५५	५२	संवाहन	२८२	२२
श्रीवत्सलाञ्जन	१६२	१२९	श्रुत	१५५	५२	संविद्	३०	१
श्रीवास	१६२	१२९	श्रुत	१५५	५२	संविद्	३१	५
श्रीविष्ट	१६१	१२५	श्रुत	१५५	५२	संविद्	३०८	९२
श्रीसंज्ञ	९५	६९	श्रुत	१२०	७	संवीक्षण	२८४	३०
श्रीहस्तिनी	३०४	७६	श्रुत	१४४	५४	संवीत	२७२	९०
श्रुत	३४	३	श्रुत	३२	१२	संवेग	४९	३४
श्रुति	१५४	९४	श्रुत	२३४	९६	संवेद	२७८	६
श्रुति	३०३	७३	श्रुत	३०५	७९	संवेश	५०	३६
श्रेणी	८०	४	श्रुत	१२५	२३	संव्यान	१६०	११८
श्रेणी	२३९	५	श्रुत	३३९	२२५	संशप्तक	२०४	९८
श्रेयस्	२८	२४	श्रुत	२३८	११०	संशय	३०	३
श्रेयस्	३१	६	श्रुत	३३	१५	संशयापन्नमानस	२५३	५
श्रेयस्	२६६	५८	श्रुत	९६	७१	संश्रव	३१	५
श्रेयसी	९३	५१	श्रुत	९६	७१	संश्रुत	२७६	१०९
श्रेयसी	९९	८४	श्रुत	९६	७१	संश्लेष	२८४	३०
श्रेयसी	१०२	९७	श्रुत	९६	७१	संसक्त	२६७	६८
श्रेष्ठ	२६६	५८	श्रुत	९६	७१	संसद्	१६९	१५
श्रेष्ठ	१४३	४८	श्रुत	१२७	२९	संसरण	७१	१८
श्रेष्ठि	१४९	७४	श्रुत	४	१४	संसरण	३००	५४
श्रेष्ठिफलक	१४९	७४	श्रुत	९	४०	संसिद्धि	५०	३७
श्रेष्ठ	१५४	९४	श्रुत	९१	४८	संस्कार	१६४	१३४
श्रेष्ठिय	१६६	६	श्रुत	१०२	१०२	संस्कार	१७९	५४
श्रेष्ठिय	३५१	८	श्रुत	११४	१५४	संस्कारहीन	३०५	८०
श्रेष्ठिय	२६६	६१	श्रुत	४०	१	संस्कृत	३२३	१६१
श्रेष्ठिय	२८०	११	श्रुत	१४०	३९	संस्तर	२८२	२३
श्रेष्ठिय	१४६	६०	श्रुत	१८२	९	संस्तव	२८४	३४
श्रेष्ठिय	१४६	६२	श्रुत	२१५	२४	संस्ताव	३२१	१५१
श्रेष्ठिय	१४६	६०	श्रुत	२१०	७	संस्त्याय	१८६	२६
श्रेष्ठिय	८८	३४	श्रुत	९	४३	संस्था	३१४	१२४
श्रेष्ठिय	२८७	२	श्रुत	९	४३	संस्थान	२०७	११७
श्रेष्ठिय	२८	२५	श्रुत	२०६	१०६	संस्थित	११४	१५४
श्रेष्ठिय	१०२	९८	श्रुत	२०६	१०६	संस्पर्शा	२०५	१०५
श्रेष्ठिय	१४३	२२	श्रुत	२६२	४२	संस्फोट	२६९	७५
श्रेष्ठिय	३७३	४०	श्रुत	२८१	१८	संहत	१४२	४७
श्रेष्ठिय	२४३	२०	श्रुत	२८१	१८	संहतजातुक	१५२	८५
श्रेष्ठिय	५०	२	श्रुत	२०५	१०५	संहतल	१२९	४०
श्रेष्ठिय	१२९	१८४	श्रुत	२७२	९२	संहति	१४८	७०
श्रेष्ठिय	३६५	२२	श्रुत	४०	२३	संहनन	३६	८
श्रेष्ठिय	१४४	५२	श्रुत	३८	१६	संज्ञति	२६७	६५
श्रेष्ठिय	१४४	५२	श्रुत	३८	१६	सकल	२६७	६५

शः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
सकृत्	३४४	२४१	सचिव	३३४	२०५	सदृक्ष	२४७	३७
सकृत्प्रज	१२४	२०	सज्जवाल	६९	१०	सदृश	२४७	३७
सकुफला	९२	५२	सज्ज	१९६	६५	सदेश	२६७	६७
सक्थि	१४९	७३	सज्जन	{ १६६ ३	३	सङ्गन्	७३	४
सखि	१८३	१२	सज्जना	{ १८८ ३३	३३	सङ्गसू	३५१	९
सखी	१६४	१२	सज्जना	१९०	४२	सङ्गमिणी	१९	२०
सख्य	१८३	१२	संचय	१२९	३९	सङ्गयञ्च	२६०	३४
सगर्भ्य	१३९	३४	संचारिका	१३५	१७	सनत्कुमार	११	५४
सगोत्र	१३९	३४	संजवन	७३	६	सना	३५३	१७
सग्धि	२२४	५५	संजवर	१२	६०	सनातन	२६८	७२
संकट	२७१	८५	संज्ञपन	२०७	११३	सनाभि	१३९	३३
संकर	७६	१८	संज्ञा	२९५	३३	सनि	१७३	३२
संकर्पण	६	२५	संज्ञु	१४२	४७	सनिष्ठीव	३९	२०
संकलित	२७३	९३	सटा	१५५	९७	सनीड	२६७	६६
संकल्प	३०	२	संडीन	१२९	३७	संततं	१४	६९
संकस्रव	२६२	४३	सत	{ १६६ ५	५	संतति	१६५	१
संकाश	२४८	३८	सत	{ ३०६ ८३	८३	संतम	२७५	१०२
संकीर्ण	{ २३८ १	१	सततं	१४	६९	संतमस	५१	४
	{ २७१ ८५	८५	सती	१३२	६	संतान	{ ११ ५३	५३
	{ ३०० ५६	५६	सतीनक	२१३	१६		{ १६५ १	१
संकुल	{ ३९ १९	१९	सतीर्थ	१६८	१२	संताप	१२	६०
	{ २७१ ८५	८५	सत्तम	२६६	५८	संतापित	२७१	८४
संकोच	१६१	१२४	सत्त्व	{ २९ २९	२९	संदान	२२८	७३
संक्रन्दन	१०	४७	सत्त्व	{ ३३६ २१२	२१२	संदानित	२७३	९५
संक्रम	२८३	२५	सत्पथ	७१	६६	संदाव	२०७	१११
संक्षेपण	२८२	२१	सत्य	{ ३९ २२	२२	संदित	{ २७३ ९५	९५
संख्य	२०५	१०४	सत्य	{ ३२१ १५३	१५३	संदेशवाच	{ २७१ ८६	८६
संख्या	३०	२	सत्यंकार	२३०	८२	संदेशहर	३८	१७
संख्यात	२६७	६४	सत्यवचसू	१७६	४३	संदेह	१८४	१६
संख्यावत्	१६६	५	सत्याकृति	२३०	८२	संदेह	३०	३
संख्येय	२३१	८३	सत्यानृत	२०९	३	संदोह	१२९	३९
संग	२८३	२९	सत्यापन	२३०	८२	संद्राव	२०७	१११
संगत	३८	१८	सत्वा	३२८	१८०	संधा	३१०	१०२
संगम	{ २८३ २९	२९	सत्वा	३५०	४	संधान	२४९	४२
	{ ३७१ ३४	३४	सत्त्रा	१८३	१५	संधि	{ १८४ १८०	१८
संगर	३२४	१६६	सत्त्रिन्	१८३	१५		{ २८० ११	११
संगीर्ण	२७६	१०९	सत्वर	१४	६८	संधिनी	२२७	६९
संगृह	{ ३६ ६	६	सद्व्याज्य	१७१	२४	संध्या	२३	३
	{ २७३ ९३	९३	सदन	७३	५	सन्निवृत्त	८८	३५
संग्रह	३६	६	सदसू	१६९	१५	सन्नद्ध	१९६	६५
संग्राम	२०६	१०५	सदस्य	१६९	१६	सन्नय	३२१	१५०
संग्राह	{ २०२ ९०	९०	सदा	३५५	२२	सन्निकर्षण	२८२	२३
	{ २८० १४	१४	सदागति	१३	६४	सन्निकृष्ट	२६७	६६
संव	१३०	४१	सदातन	२६८	७२	सन्निकृष्ट	२८२	२३
संघात	{ ५३ २	२	सदानीरा	६२	३३	सन्निधि	७७	१९
	{ १२९ ३९	३९	सदृक्	२४७	३७	सन्निवेश	१८२	१०

शब्दानुक्रमणिका.

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्
सपदि	३६१	९	समर्थ	३०६	८६	समुदाय	१२९
सपर्या	३४९	२	समर्थन	१८६	२५	समुद्र	२०६
सपिण्ड	१६९	१४	समर्थक	२५४	७	समुद्रक	३६४
सपीति	१७४	३५	समर्याद	२६७	६७	समुद्रक	१६५
सप्तकी	१३९	३३	समवर्तिन्	१३	६१	समुद्रार्ण	३००
सप्ततंतु	२२४	५५	समवाय	१२९	४०	समुद्रत	२५७
सप्तपण्	१५७	१०८	समधिला	११५	१५७	समुद्र	५४
सप्तर्षि	१६९	१३	समसन	२८२	२१	मसुद्रांता	१००
सप्तर्षि	८५	२३	समस्त	२६७	६५	समुद्रांता	१८५
सप्तर्षि	२०	२७	समस्या	३६	७	समुद्रांता	१०९
सप्तला	९६	७२	समाः	२७	२०	समुद्रन	२८३
सप्तार्चिस्	११२	१४३	समांसमिना	२२८	७२	समुद्र	२७५
सप्ताध	१२	५९	समाकपिन्	३२	२१	समुद्र	३१०
सप्ति	२१	२९	समाघात	२०६	१०५	समुद्रजोषम्	३५१
सत्रवचारिन्	१९०	४४	समाज	१३०	४२	समूह	१२१
सभर्तृका	१३४	१२	समाधि	३१	५	समूह	१२९
सभा	७३	६	समान	३०९	९७	समूह	१७०
सभाजन	१६९	१५	समानोदय	१४	६७	समूह	२२५
सभासुद	३१७	१३७	समानोदय	२४७	३७	समूह	२७९
सभास्तार	२७९	७	समानोदय	३१५	१२७	समूह	२२१
सभास्तार	१७०	१६	समानोदय	१३९	३४	समूह	२००
सभिक	१७०	१६	समालंभ	२८३	२७	समूह	२००
सभ्य	२४९	४४	समावृत्त	१६८	१०	समूह	३२०
सभ्य	१६६	३	समासाद्य	२७२	९२	समूह	३३४
सभ्य	१७०	१६	समासार्थ	३६	७	समूह	१६५
सभ्य	२४७	३७	समाहार	२८१	१६	समूह	३५५
सभ्य	२६७	६४	समाहित	२७६	१०९	समूह	२७९
सभ्य	२६७	६५	समाहति	३६	६	समूह	३२२
सभ्य	१००	९०	समाह्वय	२५०	४६	समूह	१८६
सभ्य	१११	१४१	समिति	१६९	१५	समूह	२०५
सभ्य	१३०	४२	समिति	२०६	१०६	समूह	८१
सभ्य	३७	११	समिति	३०३	७०	समूह	२७१
सभ्य	१६९	१५	समित	२०६	१०६	समूह	३५०
सभ्य	१८६	२४	समिध	८२	१३	समूह	६३
सभ्य	२६९	७५	समीक	२०५	१०४	समूह	४९
सभ्य	३५२	१३	समीप	२६७	६	समूह	२८३
सभ्य	१०३	१०६	समीर	१३	६५	समूह	२८
सभ्य	४	१३	समीरण	१८	७९	समूह	७६
सभ्य	४१	३	समीरण	१८	७९	समूह	२७९
सभ्य	३५०	४	समुच्चय	२८१	१६	समूह	३९
सभ्य	२२	१	समुच्छय	३२१	१५१	समूह	१८०
सभ्य	३२०	१४८	समुद्भिन्न	२७५	१०७	समूह	२४९
सभ्य	३४७	२५१	समुत्पिज	२०४	९९	समूह	१२६
सभ्य	३५०	७	समुद्रक	२७२	९०	समूह	१२२
सभ्य	२०५	१०४	समुद्रय	१२९	४०	समूह	११४
सभ्य	२२	१	समुद्रय	१२९	४०	समूह	७१

शब्दानुक्रमणिका.

पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
.....	१६२	८६	सर्वार्थसिद्ध ...	४	१५	साकम्	३५० ४
.....	२४३	२२	सर्वोद्य ...	२०३	९४	साकल्य	२७७ २
.....	{ ९३	६०	सर्वप	२१३	१७	साक्षात्	३४४ २४२
.....	{ २५४	८	सलिल	५५	३	सागर	५४ १
.....	१६२	१२९	सल्लकी	१०७	१२४	साचि	३५० ६
.....	१०४	१०८	सव	१६९	१३	साति	{ २८५ ३९
.....	६१	२८	सवन	१७७	४७	साति	{ ३०२ ६७
.....	६१	२८	सवयस्	१८३	१२	सातिसार	१४६ ५९
ह	६४	४०	सवितृ	२१	३१	सात्विक	४५ १६
.....	{ ५४	१	सविष्य	२६७	६७	सादिन्	{ १९५ ६०
.....	{ ३००	५७	सवेश	२६७	६७	सादिन्	{ ३११ १०६
.....	{ ३४	१	सव्य	२७१	८४	साधन	३१३ ११९
.....	{ ६३	३४	सव्येष्ट	१९५	६०	साधारण	{ २४७ ३७
.....	६१	२९	सस्य	८३	१५	साधारण	{ २७० ८२
ति	५४	१	सस्यमंजरी ...	२१४	२१	साधित	२६१ ४०
प	५२	७	सस्यशक	२१४	२१	साधिष्ट	२७६ ११२
.....	२९२	२२	सस्यसंवर	९०	४४	साधीयस्	३४१ २३४
.....	९०	४४	सह	३५०	४	साधु	{ १६६ ३
.....	९०	४४	सहकार	८७	३३	साधु	{ २६४ ५२
स	१६२	१२७	सहचरी	९७	७५	साधु	{ ३०९ १०१
काक्षार ...	२३७	१०९	सहज	१३९	३४	साधुवाहिन ...	१९० ४४
.....	५१	६	सहधर्मिणी ...	१३२	५	साध्य	३ १०
ज्ञ	५१	४	सहन	२५९	३१	साध्य	४६ २१
स्	२२३	५२	सहभोजन	२२४	५५	साध्य	४६ २१
.....	२६७	६४	सहस	२६	१४	साध्वी	३३२ ६
हा	६७	३	सहस	{ २०५	१०२	साधु	७८ ५
.....	{ ४	१३	सहसा	{ ३४१	२३१	सांतपन	१७८ ५२
.....	{ ८	३५	सहसा	३५०	७	सांतपन	{ ६८ १८
स्	३५२	१३	सहस्य	२६	१५	सांतपन	{ १८५ २१
तोभद्र	{ ७४	१०	सहस्रदंष्ट्र	५८	१८	सांतपन	{ १८७ २९
.....	{ ९४	६२	सहस्रपत्र	६४	४०	सांतपन	{ २५९ ३०
तोभद्रा ..	८८	३५	सहस्रवीर्या	११६	१५८	सांद्र	{ २६७ ६६
तोमुख	५२	४	सहस्रवेधि	२२०	४०	सान्नाय्य	१७२ २७
दा	३५५	२२	सहस्रवेधिन् ...	१११	१४१	साप्तपदीन्	१८३ १२
वधुरावह ...	२२६	६६	सहस्रांशु	२१	३१	साप्तपदीन्	{ ३५ ३
वधुरीण	२२६	६६	सहस्राक्ष	१०	४७	सामन्	{ १८५ २१
वमंगला	९	३९	सहस्रिन्	१९५	६२	सामाजिक	१७० १६
.....	१६२	१२७	सहा	{ ९७	७३	सामान्य	{ २९ ३१
वला	२०३	९३	सहाय	{ १०५	११३	सामान्य	{ २७० ८२
विलिगिन ...	१७७	४५	सहायता	१९७	७१	सामि	३४६ २४८
विवेदस्	१६८	९	सहायता	२८६	४१	सामिधेनी	१७१ २२
विसन्नहन ...	२०३	९४	सहिष्णु	२५९	३१	सामिधेनी	२२० ४१
वर्तुभृति ...	१०४	१०८	सांयात्रिक	५७	१२	सामुद्र	२०५ १०४
वर्तान्नभोजिन्	२५७	२२	सांयुगीन	१९८	७७	सांपरायिक ...	{ ३५५ २३
वर्तान्नीन	२५७	२२	सांयुक्तर	१८३	१४	सांप्रतम्	{ ३५२ ११
वर्तान्नभिसार ...	२०३	९४	सांशयिक	२५३	५	सायक	२८७ २

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
सायम्	२३	३	सितछत्रा	११४	१६२	सख	२८	२६
सार	३५४	१९	सिता	२२१	४३	सखवर्चक	३६६	२३
साग	८२	१२	सिताभ्र	१६३	१३०	सखसंदोहा	२३७	१०९
साग	३२५	१७०	सिताभोज	६४	४१	सगत	२२८	७१
साग	१२३	१७	सिद्ध	४	११	सुगत	४	१३
साग	२९२	२३	सिद्ध	२७४	१००	सुगंधा	१०५	११४
साग	३३९	२२५	सिद्धांत	३०	४	सुगंधि	३२	११
साग	१९४	५९	सिद्धार्थ	२१४	१८	सुचरित्रा	१०७	१२१
सारमेय	२४३	२१	सिद्धि	१०५	११२	सुचरित्रा	१३२	६
सारव	६३	३६	सिद्धि	१४४	५३	सुचेलक	१५९	११६
सारस	६४	४०	सिद्धम	१४६	६१	सुत	१३७	२७
सारस	१२५	२२	सिद्धमल	३६०	१०	सुत	३०१	६०
सारसन	१५७	१०९	सिद्धमला	१९	२२	सुतश्रेणी	१००	८८
सारस	१९५	६३	सिध्य	३५९	८	सुतात्मजा	१३८	२९
सारिका	३५९	८	सिध्रका	२४	९	सुत्रामन्	१०	४५
सार्य	१३०	४१	सिनीवाली	९५	६८	सुत्या	१७७	४७
सार्यवाह	२२९	७८	सिंदुक	९५	६८	सुत्वन्	१६८	१०
सार्वम्	३५०	४	सिंदुवार	२३६	१०५	सुदर्शन	७	२९
सार्द्र	२७५	१०५	सिंदूर	३७०	३१	सुदाय	१८७	२८
सार्वभौम	१६	४	सिंधु	५३	२	सुदूर	२६८	६९
साल	७३	३	सिंधु	५४	२	सुधर्मा	११	५१
सालपर्णी	१०५	११५	सिंधुज	३०९	१००	सुधा	११	५१
सारना	२९६	६३	सिंधुज	२२०	४२	सुधांशु	१८	१४
साहस	१८५	२१	सिंधुसंगम	६३	३५	सुधी	१६६	५
साहज	१९५	६२	सिल्ह	१६२	१२८	सुनासीर	९	४४
साहज	२८६	४३	सीता	२१२	१४	सुनिपण्णक	११३	१४९
सिंह	११८	१	सीत्य	२११	८	सुंदर	२६४	५२
सिंह	२६६	५९	सीधु	२४९	४२	सुंदरी	१३१	४
सिंहनाद	२०६	१०७	सीमन्	७७	२०	सुपाथिन्	७१	१६
सिंहपुच्छी	१०१	९३	सीमन्त	३६४	१९	सुपर्ण	७	३१
सिंहसंहनन	२५५	१२	सीमतिनी	१३१	२	सुपर्वन्	३	७
सिंहाण	२३५	९८	सीमा	७७	२०	सुपार्थक	८९	४३
सिंहासन	१८७	३१	सीर	२१२	१४	सुप्रतीक	१९६	६८
सिंहास्य	१०३	१०३	सीरपाणि	६	२५	सुप्रयोगविशिख	३८	१७
सिंही	१०२	१०३	सीवन	२७८	५	सुप्रलाप	१३७	२४
सिकता	३०३	७३	सीसक	२३७	१०५	सुभगासुत	१०७	१२४
सिकतामय	५६	९	सीहुण्ड	१०३	१०५	सुभिक्षा	८३	१७
सिकतावत्	७०	११	सु	३४९	२	सुम	२१४	१८
सिकथक	२३७	१०७	सुकंदक	३५०	५	सुमन	३	७
सिकता	२८८	५	सुकरा	११३	१४७	सुमनस्	८३	१७
सित	३३	१३	सुकल	२२७	७०	सुमनसः	९६	७२
सित	२७३	९५	सुकुमार	२५४	८	सुमना	८४	१७
सित	२७४	९८	सुकृत	२६९	७८	सुमनोरजस्	११	५२
सित	३०५	८०	सुकृतिन्	२८	२४	सुमेरु	३	७
				२५३	३	सुर		

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
सुरंगा	३५९	८	सुसंस्कृत	२२	४६	सेना	१९८	७८
सुरज्येष्ठ	५	१६	सुहृद	१८३	१२	सेनांग	१८८	३३
सुरत	३५५	१५	सुहृदय	२५३	३	सेनानी	१९५	४२
सुरदीर्घिका	११	५२	सूकर	११९	२	सेनाख	२००	८१
सुरद्विष	४	१२	सूक्ष्म	३६६	६१	सेनारक्ष	१९५	६१
सुरनिम्नगा	६२	३१	सूचक	२६३	४७	सेवन	२७८	५
सुरपति	१०	४६	सूचन	३१२	१४४	सेवा	२०९	२
सुराभि	२७	१८	सूचि	३५९	८	सेव्य	११७	१६४
सुरभी	१०७	१२३	सूत	३२९	३	सैहिकेय	२०	२६
सुराभि	११	५१	सूतिकागृह	७४	८	सैकत	५६	९
सुरलोक	२	६	सूतिमास	१४०	३९	सैतवाहिनी	६२	३३
सुरवत्सेन	१५	१	सूतान	२४३	१९	सैनिक	१९५	६१
सुरसा	१०६	११४	सूत्र	२४५	२८	सैधव	१९०	४४
सुरा	२४८	३९	सूत्रवेष्टन	२८२	२४	सैन्य	१९५	६१
सुराचार्य	२०	२४	सूद	२१६	२८	सैरंध्री	१९८	७८
सुरामंड	२४९	४३	सूना	३१२	११२	सैरिक	२२६	६४
सुरालय	११	५२	सूत	१३७	२७	सैरिभ	११९	४
सुराष्ट्रज	१०९	१३१	सूतृत	३९	१९	सैरेयक	९७	७५
सुवचन	३८	१७	सूपकार	२२६	२७	सोढ	२७३	९७
सुवर्ण	२३४	९४	सूर	२१	२८	सोदर्य	१३९	३४
सुवर्णक	८५	२४	सूरण	११५	१५७	सोन्माद	२५७	२३
सुवाह्नि	१०१	९५	सुरत	२५५	१५	सोपप्लव	२५	१०
सुवहा	९६	७०	सुरसूत	२१	३२	सोपान	७६	१८
सुवहा	१०५	११५	सुरि	१६६	६	सोम	१८	१४
सुवहा	१०६	११९	सूर्मी	२४७	३५	सोमप	१६८	९
सुवहा	१०७	१२३	सूर्य	२१	२८	सोमपीतिन्	१६८	९
सुवासिनी	१३३	९	सूर्यतनया	६२	३२	सोमराजी	१०१	९५
सुव्रता	२२८	७१	सूर्यप्रिया	३२२	१२७	सोमवल्क	९१	५०
सुपम	२६४	५२	सूर्यदुसंगम	२४	८	सोमवह्नि	१११	१३७
सुपमा	१८	१७	सूक्तिणी	१५४	९१	सोमवाहिका	१०१	९५
सुपवी	११४	१५५	सूग	२०२	९१	सोमवह्नी	९९	८३
सुपि	५०	३७	सूणि	१९०	४१	सोमोद्भवा	६२	३२
सुपिर	४१	४	सूणिका	१४८	६७	सौगंधिक	६३	३६
सुपिरा	५०	१	सूति	७१	१५	सौचिक	११७	१६६
सुपिरा	५०	२	सूपाटी	३७२	३८	सौदामनी	२४०	६
सुपीम	१०८	१२९	सूमार	१२१	११	सौदामनी	७४	१०
सुपेण	९५	१९	सूट	२९६	३८	सौध	१३७	२४
सुपेणिका	१०४	६७	सूकपात्र	५७	१३	सौभागिनेय	८७	३१
सुपेणिका	१०४	१०८	सूचन	५७	१३	सौभाजन	८७	३१
सुष्टु	३४९	२	सूत	७७	१४			
सुष्टु	३५४	१९	सूत	८५	२५			

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
शब्दः		स्त्री १३१	२	स्नव..... २७९	९
सौम्य { २० २६	स्त्रीधर्मिणी..... १३६	२०	स्नातक १७६	४३	
सौभेय २२३ १६०	स्त्रीपुम्स १२९	३८	स्नान १६१	१२२	
सौभेयी २२५ ६०	क्षयगार..... ७५	११	स्नायु १४७	६६	
सौराष्ट्रिक ५२ १०	स्थंडिल १७०	१८		१८३	१२
सौरि २० २६	स्थंडिलशायिन १७७	४४	स्निग्ध { २२१	४६	
सौवर्चल { २२० ४२	स्थपति { १६८	९		२५५	१४
सौविद { ३३८ १०९	स्थल ६८	६०		२५९	३०
सौविदल १८२ ८	स्थली ६८	५	स्तु ७८	५	
सौवीर { ८८ ३७	स्थविर..... १४१	४२	स्तुक..... १०३	१०५	
	स्थविष्ठ..... २७६	१११	स्तुत..... २७२	९२	
सौहित्य २२४ ५६	स्थाणु { ८१	८	स्तुपा १३३	९	
स्कंद ९ ४२		२९८	स्तुही १०३	१०५	
स्कंध { ८२ १०	स्थांडिल १७७	४५	स्नेह..... ४७	२७	
स्कंधशाखा ... ८२ ११	स्थान ३१३	११७	स्पर्श { ३१	७	
स्खलन ५० ३६	स्थानीय ७२	१		२८०	१४
स्खलित २०६ १०८	स्थाने ३५२	११	स्पर्शन { १३	६४	
स्तन १५० ७७	स्थापत्य १८२	८		१७३	२९
स्तनचयी १४१ ४१	स्थापनी ९९	८४	स्पश { १८३	१३	
स्तनपा..... १४१ ४१	स्थामन्..... २०५	१०२		३३६	२१३
स्तनयितु १७ ६	स्थायुक..... १८१	७	स्पष्ट..... २७०	८१	
स्तनित १७ ८	स्थाल ३७०	३२	स्पृक्का १०९	१३३	
स्तब्धरोमन् ... ११९ २	स्थाली २१७	३१	स्पृशी १००	९३	
स्तंब { ८१ ९	स्थावर..... २६८	७३	स्पृष्ट २७९	९	
	स्थाविर १४०	४०	स्पृष्टा ४७	२७	
स्तंबकवि २१४ २१	स्थासक १६१	१२२	स्फटा ५२	९	
स्तंबघन २८५ ३५	स्थास्तु..... २६८	७३	स्फाति २७९	९	
स्तंबघ्न २८५ ३५	स्थिति { १८६	२६	स्फार २६७	६३	
स्तंबेरम १८८ ३५		२८२	स्फिच १५०	७५	
स्तंभ ३१७ १३४	स्थिरतर २६८	७३	स्फुट..... { ८१	७	
स्तंबक ८३ १६	स्थिरा { ६७	२		२७०	८१
स्तव ३७ ११		१०५	स्फुटन २७८	५	
स्तिमित २७५ १०५	स्थिरायु ९०	४६	स्फुरण २७९	१०	
स्तुत..... २७६ ११०	स्थूणा { २४७	३५	स्फुरणा..... २७९	१०	
स्तुति ३७ ११		२९९	स्फुलिंग..... १२	६०	
स्तुतिपाठक ... २०४ ९७	स्थूल { २६६	६१	स्फूर्जक..... ८८	३८	
स्तूप..... ३६४ १९		३३४	स्फूर्जथु..... १७	१०	
स्तेन २२४ २४	स्थूललक्ष्य..... २५३	६	स्फेष्ठ २७६	११२	
स्तेम २८३ २९	स्थूलशाटक ... १५९	११६	स्म { ३५०	५	
स्तेय २४४ २५	स्थूलोच्चय ३२०	१४		३५७	१७
स्तैन्य २४४ २५	स्थेयस् २६८	७३	स्मर..... ६	२६	
स्तोक २६६ ६१	स्थौण्य १०९	१३२	स्मरहर..... ८	३५	
स्तोत्र ३७ ११	स्थौरिन् १९१	४६	स्मित ४९	३४	
स्तोम { १२९ ३९	स्थौत्य ३३२	१९४	स्मृति { ३६	६	
				४७	२९
				१४	६७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
स्यंदन	८६	२६	स्वरु.....	१०	५०	हंसक	१५८	११०
स्यंदनारोह ...	१९५	६०	स्वरूप	३२५	१६७	हंजिका.....	१००	८९
स्यंदिनी	१४८	६७	स्वर्ग	५०	३८	हंजे	४४	१५
स्यन्न	२७२	९२	स्वर्ण	३१६	१३१	हट्ट	३६४	१८
स्यूत	२१६	२६	स्वर्णकार	२	६	हट्टविलासिनी..	१०९	१३०
स्युति	२७४	१०१	स्वर्णक्षीरी.....	२३४	९४	हठ	२०६	१०८
स्योनाक	२७८	५	स्वर्णदी	२४०	८	हंडे	४४	१५
स्योनाक	९२	५७	स्वर्णदी	१११	१३८	हनु	१०९	१३०
स्योनि	८६	२८	स्वर्णदी	११	५२	हनु	१५३	९०
स्यज	१३४	१३५	स्वर्णदी	२०	२६	हंत	३४४	२४३
स्यव	२७९	९	स्वर्णदी	११	५५	हन्त	२७३	९६
स्यवर्ध	२२७	६९	स्वर्णदी	११	५४	हय	१९०	४४
स्यवर्ती	६३	३०	स्वर्णदी	१३८	२९	हयपुच्छी	१११	१३८
स्यवा	९९	८३	स्वर्णदी	३४३	२४०	हयमारक	९७	७६
स्यष्ट	५	१७	स्वर्णदी	७४	१०	हर	८	३५
स्यस्त	२७५	१०४	स्वर्णदी	१३८	३२	हरण	१८७	२८
स्यक्र	३४९	२	स्वर्णदी	३७२	३८	हरि	११६	१
स्युत	२७२	९२	स्वर्णदी	३०८	९४	हरि	३२६	१७४
स्युव	१७२	२५	स्वर्णदी	८८	३७	हरिचंदन	११	५३
स्युवाटक्ष	८८	३७	स्वर्णदी	१०२	९८	हरिचंदन	३३	१३
स्योतस	५७	११	स्वर्णदी	११२	१४४	हरिण	१२०	८
स्योतस्वती	६२	३०	स्वर्णदी	१०३	१०७	हरिण	२९९	५०
स्योतांजन	२३५	१००	स्वर्णदी	१७७	४७	हरिणी	२९९	५०
स्य	१३९	३४	स्वर्णदी	४०	२३	हरिणी	१६	१
स्य	३३५	२१०	स्वर्णदी	२९	३१	हरित	३३	१४
स्यच्छंद	२५५	१५	स्वर्णदी	५०	३३	हरित	३३	१४
स्यजन	१३९	३४	स्वर्णदी	२३३	९०	हरित	३६४	१९
स्यतंत्र	२५५	१५	स्वर्णदी	१८४	१७	हरितक	२१८	३४
स्यधा	३५१	८	स्वर्णदी	२५४	१०	हरिताल	२७०	३२
स्यधिति	२०२	९२	स्वर्णदी	१०	४६	हरितालक	२३६	१०३
स्यन	४०	२२	स्वर्णदी	१७१	२१	हरितालक	२१	२९
स्यनित	२७३	९४	स्वर्णदी	३५१	८	हरिदम्ब	२२०	४१
स्यप्र	५०	३६	स्वर्णदी	३४३	२४१	हरिद्रा	३३	१४
स्यराज	२५९	३३	स्वर्णदी	४९	३३	हरिद्राभ	१०२	१०९
स्यभाव	५०	३८	स्वर्णदी	२६४	५१	हरिद्रु	२३३	९२
स्यभू	५	१८	स्वर्णदी	२१७	३०	हरिन्मणि	८९	४३
स्ययवरा	१३२	७	स्वर्णदी	३३१	१९१	हरिप्रिय	७	२८
स्ययम्	३५३	१६	स्वर्णदी	१३३	११	हरिप्रिया	२१४	१८
स्ययभू	५	१६	स्वर्णदी	२७८	२	हरिमंथक	१०७	१२१
स्वर	२	६	स्वर्णदी	३५५	१५	हरिवालुक	१०	४६
स्वर	३४८	२५३	स्वर्णदी	३५५	१५	हरिहय	९३	५९
स्वर	३५	४	स्वर्णदी	३५५	१५	हरितकी	१०६	१२०
स्वर	४०	१	स्वर्णदी	३५५	१५	हरिहय	२१३	१६
स्वर	३५	४	स्वर्णदी	३५५	१५	हरिहय	७४	९
स्वर	४०	१	स्वर्णदी	३५५	१५	हरिहय	११८	१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वि	२८	२४	हिंसा	३४०	२२८	तृषीक	३१	८
विमा	२५४	७	हिंसाकर्मन् ...	२८१	१९	तृषीकेश	५	१८
ल	२१२	१३	हिंस	२५९	२८	तृष्ट	२७५	१०३
लो	४४	१५	हिंसा	३५९	८	तृष्टमानस	२५४	७
लाव	६	२४	हिंसा	२२०	४०	हे	३५०	७
लाल	५२	१०	हिंसा	९४	६२	हेति	१२	६०
लि	६	२५	हिंसा	३६५	२०	हेति	३०३	७०
लिपिया	२४८	३९	हिंसा	१०५	११४	हेतु	२९	२८
लि	२११	८	हिंसा	९३	६१	हेमकूट	७८	३
लि	२८६	४१	हिंसा	११८	१६९	हेमदुग्धक	८५	२२
लि	६३	३६	हिंसा	१९	१८	हेमन्	३३४	९४
लि	३७९	८	हिंसा	१९	१९	हेमन्	३६६	२३
लि	३३४	२०६	हिंसा	३६५	२२	हेमन्त	२६	१८
लि	१७२	२७	हिंसा	७८	३	हेमपुष्पक	९४	६३
लि	२२३	५२	हिंसा	१६३	१३०	हेमपुष्पिका	९६	७१
लि	१७१	२४	हिंसा	१९	१८	हेमाद्रि	११	५२
लि	१७१	२२	हिंसा	१८	१३	हेमन्त	९	४१
लि	१२	५८	हिंसा	१९	१८	हेला	४८	३२
लि	४५	१८	हिंसा	१११	१३८	हेपा	१९१	४७
लि	२१७	३०	हिंसा	२३३	९१	हे	३५०	१
लि	२१७	२९	हिंसा	२३४	९४	हेम	१८८	३२
लि	१५२	८६	हिंसा	२३३	९०	हेम	८	३८
लि	१५५	९८	हिंसा	५	१६	हेमवती	९३	५९
लि	३०१	५८	हिंसा	६३	३४	हेमवती	१०२	१०३
लि	२७८	५	हिंसा	१२	५८	हेमवती	१११	१३८
लि	१८८	३४	हिंसा	३४९	३	हेयंगवीन	२२३	५२
लि	७६	१७	हिंसा	३५०	७	होतु	१७०	१७
लि	१९४	५९	हिंसा	११५	१५७	होम	१६९	१४
लि	१९४	५९	हिंसा	३५१	९	होरा	३६०	१०
लि	३४८	२५५	हिंसा	२७५	१०७	ह्यस्	३५५	५२
लि	२३४	९४	हिंसा	३१५	१२७	हृद	६०	२५
लि	२७	२०	हिंसा	१७१	२१	हृतिष्ठ	२७६	११२
लि	३११	१०७	हिंसा	१२	५८	हृस्व	१४२	४६
लि	१५७	१०५	हिंसा	३५४	१८	हृस्व	२६८	७०
लि	१२८	३४	हिंसा	३४७	२५१	हृस्वगवेधुका	१०६	११७
लि	४७	२७	हिंसा	३६	८	हृस्वांग	११२	१४२
लि	२४८	३९	हिंसा	२७९	८	हृस्वांग	१०	५०
लि	२२६	६४	हिंसा	११	५५	हृस्वांग	१७	९
लि	४८	३२	हिंसा	२८४	३२	हृस्वांग	६२	३०
लि	४५	१९	हिंसा	२९	३१	हृस्वांग	३१२	११२
लि	१८८	३६	हिंसा	१४७	६४	हृस्वांग	४६	२३
लि	४५	१७	हिंसा	२९	३१	हृस्वांग	२७२	९१
लि	४५	१९	हिंसा	१४७	६४	हृस्वांग	२७२	९१
लि	११	५५	हिंसा	३८	१८	हृस्वांग	१०७	१२३
लि	३४८	२५६	हिंसा	२५३	३	हृस्वांग	१९१	४७
लि	३५०	५	हिंसा	२६५	५३	हृस्वांग	१०७	१२४

शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्
अ		कंठीरव	११९	चित्रकाय	११९
अंशुमालिन	२१	कमलोद्भव	५	चिरंजीविन्	१२४
अक्षपाद	१६७	कर्ममोटी	९	चोद्य	३८
अंडज	५	कर्मसाक्षिन्	२१		
अच्छ	२९४	कपिल	१६७	छ	
अधोगतृ	१२२	किंजल्क	२९१	छायानाथ	२१
अनेहमूक	२९१	कुट्टिम	७४		
अब्जनीपति	२१	कुतप	३१६	ज	
अभ्यंजन	२२२	कुंभिनी	६७	जगच्चक्षुष	२१
अभियोग	३८	कुंभानस	५२	जगती	६७
अवधान	३०	कूलकपा	६२	जलशायिन्	६
अवलेप	४६	कृसर	२२३	जालिक	१९१
अवष्टभ	४६	कशत्र	१४५	जैमिनीय	१६७
अवाकुभव	१६	कौशिक	१२३	झ	
अवाचीन	१६		१७५	झंजावात	११३
अष्टमूर्ति	८	क्षमा	६७		
अहिर्बुध्न्य	८	क्षार	१३	ट	
आ		क्षीरसागरकन्यका	७	टंक	२९१
आक्रोश	३८	क्षौर	१७८		
आक्षेप	३८			त	
आदिकवि	१७४	ख		तमिस्रहन्	२१
आर्हक	१६७	खद्योत	२१	तारापथ	१५
आशिस	५२	खनक	१२२	तिलौदन	२२३
इ		खेटक	२९१	तेजसांपति	२१
इन	२१	ग		त्रयीतनु	२१
इन्द्रलुप्त	४५	गजारि	८	द	
इला	६७	गंजा	७२	दंतक	७९
उ		गणिका	२९१	दर्प	४६
उत्कलिका	२९१	गद	७	दव	१३
उदकुभव	१६	गव्हरी	६७	दारक	२९१
उदीचीन	१६	गाधेय	१७५	दारुक	७
उद्वव	७	गुच्छ	२९४	दाव	१३
उंदुर	१२२	गोकर्ण	५२	दिनमणि	२१
उत्का	१३	गो	६७	दिवस्पृथिव्यौ	७२
ए		ग्रंथ	३०७	दिवांध	२३
एकदृष्टि	१२४	घ		दिवाभीत	२३
औ		घूक	१२३	दुरेषणा	११
औलुक्य	१६७	च		देशिक	१२
क		चंद्रशाला	७४	द्विरसन	१५
कच्छ	२९४	चंचिका	९	द्वैपायन	२
कंचुकिन्	५२	चर्ममुंडा	९	बावापृथिव्यौ	३
कटक	२९०	चटु	३८	बावाभूमी	१०
कटक	२९०	चाटु	३८	ध	१६
		चामुंडा	९	धामनिधि	१
		चार्वाक	१६७	धात्री	४६
		चित्तोद्रेक	४६		

जः

न

शभिन्नमन्
नायक
नासामल
निधन
निवहाम्
निर्झरिणी
निशादन
नैयायिक

प

पंचनख
पद्मवि
पथक
पिक
पदवल्मीक
पाराशर्य
पञ्चप
पट्टरीक
पध्वज
पराणपुरुष
पर्व
पटक
पदपन
पदोदित
पणिधान
पन्थकृषव
पर्वीचीन
पयोतन
पशुभय
पचीन
परात

फ

फणधर

व

वलाहक
वध
वधरपति
वधवाग्न

भ

भग
भगित
भद्राकण
भगिन
भग

पृष्ठम्. शब्दः

भातुज १६
भार्गवी ७
भूतधात्री ६७
भूति २३
भोग ५२
भोगधर ५२

म

मद ४६
मनोहारिन् ३९
महानट ८
महाविल १५
महावात १३

महासुत १६

मीमांसक १६७

मृगद्विष ११९

मृगदृष्टि ११९

मृगरिपु ११९

मृगाशन ११९

मृत ३०७

मुडन १७८

मेघपुष्प ७

मेघध्वन् १५

मैत्रावरुणि १७४

मौकुलि १२४

म्रक्षण २२३

र

रक्षा १३

रजोमूर्ति ५

रत्नगर्भा ६७

रतिकूजित ३९

रवि १६

रुमा ७२

रोदसी ७२

रोदस्यौ ७२

रोधोवक्रा ६२

ल

लवणाकर ७२

लुब्धक २९१

लोकजननी ७

लोकबंधु २१

लोकबंधव २१

लेलिहान ५२

लौकायतिक १६७

व

वनहुताशन १३

वपन १७८

पृष्ठम्. शब्दः

वरण ३००
वार्धक २९१
वाल्मीक १७५
विधु १६
विपुला ६७
विश्वामित्र १७५
विस्पष्ट ३९

वृक १२२

व्रेणी ३००

वेदांतिन् १६७

वैशेषिक १६७

व्यास १७५

श

शाकशाकट २११

शाकशाकिन् २११

शाप ३८

शार्ङ्ग ७

शिरोगृह ७४

शुक्र १६

शुल्क २९१

शून्यवादिन् १६७

शैव्य ७

श्राव्य ३९

श्लाघा ३८

श्रीवत्स ७

श्लीपद १४५

स

सत्यक ५

सत्यवतीसुत १७५

सदानंद ५

समाधान ३०

सरस्वती ६२

सांख्य १६७

सागरांवरा ६७

सिंघाण १४८

सुग्रीव ३९

सोत्प्रास ३९

सोष्ठुग्न ३९

सौगत १६७

स्मय ४६

स्वर्भातु १६

स्याद्रादिक १६७

ह

हंसवाहन ५

हारि ५२

हृद्य ३९

६०

२१

५

२५

४०

४०

२१

२५

२०

२०

४०

५

५

५

१०

५

५

१०

४३२

